

له نیزان نه لسه نه و زا نست وقورئا ندا

پیشه کیه نوری فارس حدمه خات

يساجوونموهو ليكولينموه

دەستەى نووسىنگەى تەفسىر

۱۹۵رگیرانی *توری عب ایندهاکح* ماغجه له ر

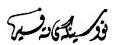
رىچىرەي ھررى ھاوچەرخى ئىسلامى /AN

داستان ئىمان دې*ن*ەھادىسىدنەونىنىس

زنجيرهى هزرى هاوچەرخى ئيسلامى

- دەولەمەندكردنى كتيبخانەى كورديە بە گرنگترين وكاريگەرترين دەقى ئەو كتيبانەى كە مەشخەلى سەرريى ھزرى ھاوچەرخى ئىسلامين.
- ئاشناكردنى خوينهرو لاوى موسولمانى كورده به دەقى ئەو كتيبانەى كە سەرچاوەن بۆرۈشىنبىرى ئىسلامىي سازىنەرى بىدارى قىيامەتى ئىسلامىي پىرۆزن.
- شارهزاکردنی راسته وخوّی لاوی کورد بهم سهرچاوانه، نازادکردنیانه له
 گشت کوّت و بهند و بوّجونی تهسکی حزبایه تی و تاکرهوی و رهوتگهرایی.
- بناغەيەك بى بۆ بنيادنانى كەسايەتيەكى ئىسلامى بەھىز بۆ ھەر تاكىكى
 موسولمانى كورد تا تواناى ئەنجامدانى ئەو گۆرانكاريانەى ھەبى كە خواى
 پەروەردگار پىلى سپاردوه.
- دهگه ل ریز و تهقدیرمان بق بیروپای نوسه رانی نهم زنجیرهیه، مهرجیش
 نیه ئیمه یابه ندی ههمو بیروبق چونه کانیان بین.
- با دەستورىشمان لە وەرگرتن فەرمايشتەكەى خواى پەروەردگار بىت
 ﴿ اَلَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ اَلْقَوْلَ فَيَسَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ أَوْلَتَهِكَ الَّذِينَ هَدَنْهُ مُ اللَّهُ وَأُولَتِهَكَ
 هُمَ أُولُواْ اَلْأَلْبَبِ ﴾ الزمر ١٨

داستان يُمان

**.....

لەنىلاھ فەلسەفەرنلانسىر _ رقورئانلا

نزومین ندَستِ الجستِ

وەرگىزاى ۽ نورى عبداللەئاغچەلەرى

پینه کی : نوری فار*مس*س

پنڍا ۾وزوه ولنگوٺينه وهي

وكريزى فؤوكر ينكمني وفسير

دينوركلوه والا وزكرينكي المتفسير وروز

مانی لمچاپدانمودی پاریزراوه بو نوسینگهی تمفسیر

ناوى كتيب به عارهبى: قصة الإيمان

نـــاوى نوســـهر: نهديم كورى حسين الجسر

ناوی کتیّب بهکوردی: داستانی ئیمان

نــاوى وەركــيْر: نورى عبدالله صالح ئاغجەلەرى

چاپ و بلاوکردنهوهی: نوسینگهی تهفسیر مهولیر

كۆمپــــــيۆتەر: نوسىنگەي تەفسىر

نــوّره و ســالّی چـاپ: یهکهم ۱٤۲۳ک ۲۰۰۳ز

چــــاپکردن: چاپخانهی پهروهرده

يراژ: ۱۵۰۰ دانه

ژمــارهی ســپاردن: ٤٤٢ سالی ٢٠٠٢

...: 0PF1777_ A.P. 777

tafseeroffice@maktoob.com AlTafseer@hotmail.com

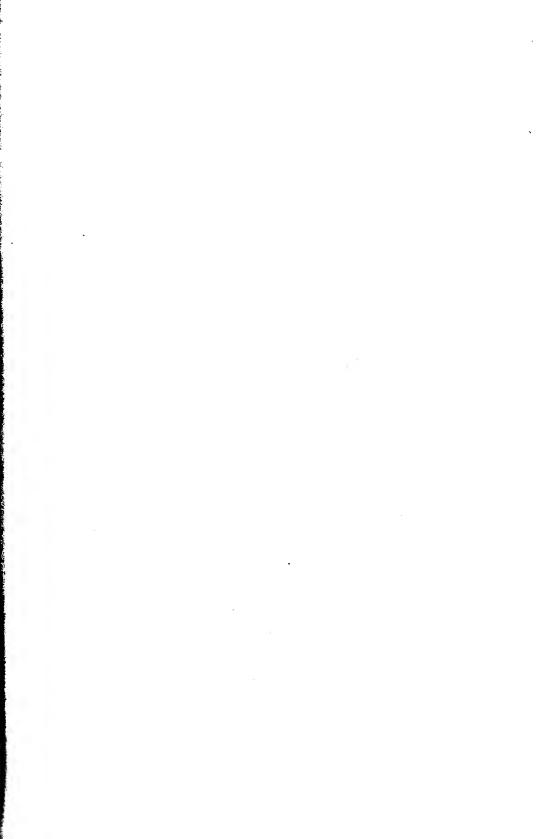
پیشرکی مامؤستا مؤری فارس حرمهخان

سوپاس بو خودا، سلاو له حمزرهت دروود له ياران، رِهحمهت له تومهت

مامزستای داناو زانا، کورد پهروهر و خواناس، جهنابی مامزستا نوری عبدالله، ههنساوه به وهرگیرانی نهم شاکاره نازداره، کهناو داره به (قصة الإیمان: داستانی نیمان) تا راده یه کی باش به کوردییه کی سهر کهوتوو، پاش نهوهی که ره شنوسه کهی تهواو کردبوو، داوای هاو کاری له بهده کرد، بو نووسینهوهی پاك نووسه کهی، گهرچی من مه شغه نهتی تری زور زورم هه بوو و، باش باش دهزانم که نهم کتیبه وه ك گهوهه رو نهانماس وایه، کریارو خوازیاری خوی دهوی، به لام له خزمه ت ماموستا نوری دا، زور به به وردی له سهره تاوه هه تا کوتا، له گهل عهره بیه کهیدا به راور دمان کرده وه و، پیادا چویوینه وه، به لام له به رئه وهی ماموستا نوری خوی چاوی بارمه تی نه نه دا، که کتیه که چسه ند جساری نووسر اوه ته وی ماموستا نوری خوی چاوی بارمه تی نه نه دا، که کتیه که به در حال نه کوردی کورتیه که همرحال به کوردی کردنی کتیبینگی وا شاکاری نایاب، له بابه ته یکی وا قورس و گراندا، له لایه نی نوو سیاره وه نو خینی نوادا، به تایمه یکی وا قورس و پیشکه و توی دیرینی وه که حمره بی پیشکه و توی دیرینی وه که حمره بی پیشکه و توی دیرینی وه که حمره بی پیشکه و توی دیرینی وه که ده وری گیشه که بیشه ته تاقه که سینگه وه، له بارو دو خینی نوادا، به تایمه تی له دهوری گه شه کردنددایه، قه ت که می باشتر ناین.

به راستی ماموزستا نوری حوسنی اختیاری بهنسیب بووه، که ثهم شاکاره جوانهی هه آبراردووه، که ثهم شاکاره جوانهی هه آبراردووه، که لهو ثهده به بالآیانه یه، که ده بن به خوراکی گیان و روشنایی چاوان، له و جوزه کتیبه نه مرانه یه، که شایانی ثه وه ن به ثاوی زیر بنوسرینه وه، به ر منگقو مفهومی ثهم حیکمه ته ده که وی که ده فه رموی: (کلام الملوك ملوك الکلام).

ياخوا مامۇستا نورى دەستت ھەر خۇش بنى، قەلەمەكەت نەرزى

رنسر میسیکی

سوپاس و ستایشی بن پایانم بز خودای میهرهبان، سلاو دروودی بن شومار، له سهر پیغهمبهر خوشهویست و نازدار، پاش تهمه عهرزم تهمهیه له خزمهت تازیزانی خوما:

له سهره تای حه فتا کانه وه ثاشاییم له گه ل ثهم کتیبه بی وینه، که م مان نده دا په یدا کر دووه، پاش نه وه ی که به باشی لینی حالی بووم، ثه شقی بووم، خولیایی به کور دیکر دنی و کردنی به دیاری بی نامه خانه ی ثاوه دانی کور دی که و ته سهرم، به لام به هیزی ثه وه وه که سهر په رشتیار بووم، له پسپوری زمانی عهره بیدا، له ناوه ند و دوا ناوه ندی قوتا بخانه کانی په روه رده دا، ئه م ثاواته م دواکه و ت، پاش ثه وه ی راویوم به هه ندی ماموستای پسپور کرد له م بواره دا، پاش ثه وه ی که خانه نشین بووم، پشتم به خوا به ست و ده ستم کرد به وه رگیرانی، به لام به هوی ثه وه وه که چاوم یارمه تی نه ده دام، ناچار ها نام برد بو خزمینکی خوم، که خوشکینکه، یارمه تی دام له خویند نه وه ی ثه صله عهره بیه که و ن له نووسینه و ی وه رگه راوه که ی.

جالهبه رئه وه ئه م کتیبه کتیبینکی فره لایه نه ، فره بابه ته ، راویژم به فره ماموستای پسپو ر له و بابهت و مهودایانه دا کردووه ، هه رکه سی له بابه تی خویدا – وه ك : فه لسه فه و منطق و به لاغه و عه قیده و پزیشکی و سروشتناسی ... تاد – به پنی توانای خوی یار ده ری پیشکه ش کردووم ، جا پاش ئه وه ی له ماوه یه کی قیاسی دا هه لسام به م ئه رکه پیروزه ، ته و اوی کتیبه که م وه رگیرایه سه ر زمانی شیرینی کوردی ، بو دلنیایی ته و او ، له گه ل به ریز : ماموستا نوری فارس حه مه خان دا ، ده قی وه رگه راوه که مان دو و به دوو ، له سه ره تاوه هه تا کوتایی ، له گه ل ده قی ئه صله عه ره بی یه که یدا به راورد کرده وه ، به پنی بواری گونجا و توانای سنو و رداری خومان ، له هه رشوینی پیویست به راستکردنه وه بی ، یاهه له بویریه ك ، یا گۆرانكارییهك بوو بنى، به هاو كارى ههردووكمان كردوومانه، له ههندى جيڭگه رسته كانمان دا رشتۇتەوە.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العلمين

نورى عبدا للهئا غجرلهرى

سەرپەرشتيارى پسپۆرى خانەنشين لە زمانى عەرەبيدا ۱۰/ رەجەب/ ۱٤۲۳ ك ۲۰۰۲/۹/۱۷

بنشکے بوول ر

چۆن ئەم كىتىپەم بەدەست گەيىست

ثاره دان بن یاریگای کاتی مناتی و ، هموارگهی سهر دهمی لاوی، چمونده شیرین و دلگیرو خمم ههژینه، بهتایبهتی لـه کاتی دیننی و سمرلیدانیدا، لـه پاش چه شتنی تاتی و سویریی غمریبایهتی و پیریتی!

کاتنی پنی شاد ده بینه وه ، پیری وه ك كاژه همور ، پهرده و تارای لاو ازی پن پؤشيوه ... به راستی نهم جوره يادگاريانه ، گيژه لوو كهی بيره وه ری و يادگاری ، له ناخی ده روو نماندا هه لده كات ، كه وه ك بوته نهم سۆزو هه ستانه ی تيادا ده تويننه وه و ثاويته ده بن : هاو ده می و هو گری و سۆزو هۆرۆيی و داخ و نامۆيی و خه م و خه فه ت و هات و هاو ارو بن ئوميدی و ددانه وه و فه رامؤش هاتن . !

ئای له ناو گیر اوی ئهم ههموو خهم و په ژاره خهم و کاویه دا چه ن خو شه گریان، کاتی به گریان خومان و ئه و ئازیز انهی لییان دابر اوین بلاوینینه وه، ههروه ها ئه و انه شی که ها کا لییان جیابو وینه وه!

وهك ريبواريك له زيدو نيشتمان همالكه نراو، كهله تاو رووى و دابرانى له تازيزان و خوشه ويستانى، كوالى گريانى به هيچ شتى دانامركى، مه گهر به توميدى شادبوون به كزمه لى خوشه ويستانى نوى، كه چاوه نواړى ده كه ن له وولاتيكى دوور دوور ا

لهم تاخرو ئۆخرى تەمەنەدا، ژيان لەبەر چاومان زۆر بەنرخ و شيرين دەبى، لەھەمان كاتدا بەرە بەرە زۆر تفتو تال دەبى، بيردۆزەى مردن و نەمان تۆقىنى لە ھەموو كاتى پىر پىردىستىمان بە باوەرى تەواوە، بەو خوادايەى كە نەمرى ھەمىشەيى يە، كە خۆى بەلىنىي ژيانىكى ترى بى برانەوەى بى داوين، ئەگەر ئومىدى ئەو ژيانە نوىيەى تر نەبى، ئەم ژيانە كەم و كورتەى دنيا بى ھوودەو پروو پووچ دەبى!

له و یاده و هری یانه ی که هه رگیز و هه رگیز له بیرم ناچی، له شاره کهی خوم (مزگه و ته که ته ناو باخ و میرگیکی

دلرِفیْنهوه، هـهموو یادگـاری زیْریـنی مندالْـیم وا لـهوی چـونکه بهیانیـیهکانی جـیْژنم ده هینینته وه یاد، کاتنی باو کم له گهل گزنگی خورهه لات دههات و، منیش لهدوایه وه دەرۆيشتم بۆ زيارەتى مردووه كانمان لـه گۆرستانە كەي تەنىشت مەز گەوتە كەدا، پاشان نوینژی جهژنی لهمز گهوته کهدا ده کرد، ههروهها لهیادهوهریه خوشه کانی ثهو مزگهوتهیه، ئىيوارە فيننكه خۇشەكانى ھاوين، ياريم دەكىرد لىەبن دارەگەورەكەي ناو حەوشەي مز گەوت، كەل نىزوان حەوزەكمو بىرەكمدا بىوو، باركىشىم لىه ژوورەكمى خىزى دادهنیشت، کوممهلی اسه پیاوماقولان و ماموستایانی بهرینز لمدهورهی تعلقمیان دهدا، گویبیستی و ته کانی دهبوون، همر که دهرفهتم دهست کهوتایه، همستم بکردایه، کهباو کم بني ناگايـه لـهمن، رِام ده كـرد بوّنـاو باخه كـه، لـه پهرژينه كهي قاميشيْكي دريْژم دهبري و، ده مکرد به ئەسىپ و غارم پنى دەكرد.... ھەر لەو يادەو ەرىيانەمە منارە پىچاو پىچەكەي مز گەوتەكە، كە بە پىپلىكە كانىدا سەردەكەوتىن، پاش كەمنى كە خۆمان دەبىنىيەوە لەناو مالی مزگهوت.... دینته یادم ثهو پیره میردهی که بانگدهربوو، که و رکم لیده گرت، له گهل ما سهر کهوی بو بانگدان، تا بانگ بدا، له پیش هاتنی کاتی بانگدا، ثهویش دادەما، كـه هـەلـم خەلەتىـِنـى ودام بمركىننى، تاكاتى نويىژى شىيوان دى... ھەروا پەرۆشى دایکم ده هینیّته وه یادم که چوّن کاتنی باسی ئه و مناره سهیرهی مزگهوت و بیره کهم بوّ ده كرد، له گهل پهرژينه قهرهمه چره كهي، تهويش ههميشه دهيتر ساندم لـه مارو ميروو، جهختی خزمهتکاره ده کرد کهنههیلی بهتهنها سهرکهومه سهر مناره که، یابچمه قهراغ بيره كه...

ئهمانه هه موو دینه وه یادم، که زوربه یان مردن پینچاونیه ته وه، هه موو رویشتن و ، ئاه و ناسوریکی زوریان له ناخی ده روو نمدا به جینهیشت، له که لاوه کانی روزگاری دووروو درینژدا، همرکاتی که ده گهریمه وه بو ته ینال نهم یاده وه رییه خوش و ناخوشانه، وه ك سکلی سوورو شیشی سووره وه کراو، هیرش ده به نه سهر نهم داله پر له خهم و جه خاره....

رِوْژگاری دوورودریْرْ دووری خستینهوه، دوور کهوتینهوه له گهرِه که کهمان، له مزگهوته کهمان، تهنانهت ثاخر شت دووری خستینهوه له شاره کهمان... ثهوهتا پاش غهریبیه کی زوّر گهرِاینهوه بو لای... شهوق و ثارهزو پالیان پیّوه نام بهرهو (تعینال) ل ویش رووم کرده مزگهوته که ل ه کاتی گهرم ه ی خوردا، ک ه نویژ ک ه رانی ل ی نهبوو که و تم ه نویژ ک ه رانی ل ی نهبوو که و تم تم و روژ اند... یا شان گریانی کی زورم بو هات.

له کاتیکا که له دهریای بیده نگیدا نوقم بوو بووم، گویم له هیچ نه بوو، مه گهر له ده نگی گریانه کهی خوم نه بی که گومه زه به رزه کانی مزگه و ت دووباره یان ده کرده وه، الله م کاته دا له هزده که ی لای راستمه وه گوی بیستی ده نگی بووم و اته: نه و ژووره ی که له مندالیم دا ده ترسام بچمه ناویه وه، له سام و بیمی نه و گورنه ی که له ناوی دا نیزرا بوون، کو تو پر له ده رگاوه پیره میر دینکی نوورانی، سه رپاك سپی، جل نام و، سه ری کیشا، به ره و لای من هات، پاش سلاو کردن دانیشت، به زمانیکی عهره بی ره و ان، به لام شیوه ی ناعه ره بیتی پیوه دیار بوو، فه رمووی (نه ی برا! هوی گریانت چی یه ؟) و تم: یاده و ه ربیه کی زوری کاتی مندالی نه م مرگه و ته هه به له سه رده می باوکمه وه.

وتم: چی تؤی هینناوه له هیندهوه بؤ تهم جینگایه؟ وتی: من له هیندهوه نههاتووم بز ئیره، بهلکو لهسهمهرقهندهوه هاتووم، وتم: چی تؤی هیننا لهو جینگا دوورهوه بؤ تهم شارهی ئیمه، هؤی مانهوهت چییه لهم مزگهوتهدا؟

وتی: له ریگهی سه فه ره که مدا لام دا بسو بیره، بو زیاره تی باوکت: منسیش به سه رسامی یه و ه ته ماشام کرد، له دلی خومدا و تم باوکم ده میکه کوچی دو ایی کردووه! هه ستی به خه یاله که م کردو گوتی: سه رت سور نه مینی من سه فه ری حیجازم له به ره لام داوه بو نیره که سه ردانی نارامگای باوکت بکه م/ هه روا زیاره تی نه م مزگه و ته شم می که م، که له کاتی خوی دا شیخی ماموستام زور خوشه ویستی کردبوو له لام، پینی را گه یاندم که باوکت نالیره ته شریفی ده رسی و تو ته وه، نویز که ران رینماییان کردم که

دەرسى تيادا و توەتەوە، دەبىنىم ئەم مزگەوتە زۆر لە مزگەوتە كەى خەرتگ دەچى، ئەو مزگەوتەكەى خەرتگ دەچى، ئەو مزگەوتەى كەوا خۆشىزىن و بەنرخىزىن ژيانى تىلىدا بردۆتە سەر، لەبەر ئەوە يىم خۆش بوو كە چەند رۆژىكى تىپچدا بىينىمەوە، تا كاتى حەج دى، خۆم تەرخان بكەم بۆ خواپەرستى، لەبارەگاى ئەو مامۆستايەى كە مامۆستاكەى منى رىنىمايى كرد بۆ رىنگەى خوا... وتم: مامۆستاكەى ئەبو نورى مەوزوون بوو، كە يەكى بوو لەزانا ھەرە بەرزەكانى سەمەرقەند!!

وتم: همهو روِّرُه کانت همر به پهرستش و خوا پهرستی دهبهیته سهر؟ وتی: ایستا به لین به لام لهمهو پیش داستانی سهرلیشیواوی و باوه ری خوّمهم دهنووسی یهوه، امهوهی که شینحی مهوزوون پینی نوسیمهوه، لهو داستانهوه باوکتم ناسی.

وتم: داستاني باوەرو سەرلىشىواويت چىيە؟

وتى: چىرۆكىكى دورو درىرە كە خودا يارمەتىم بىدا بىلاوى دەكەممەو، بىدالو جەماۋەردا.

ئینجا پیره میرده که چیووه نیاو ژووری قهبره کانهوه، لیهپاش کیهمنی هاتیه دهرهوه، دهفتهریکی گهورهی پی بوو، لهبهرده ممدا داینا، فهرمووی: (ثهمه ثهمالی شیخ مهوزوونه)، خزم بهدهستی خزم ثهم نوسخهیهم نووسیوه تهوه به شیره یکی جوان به یی کهم و کورتی.

وتم: ئەمـه كتيْبـيْكى گەورەيـە، ريْگەم دەدەى بيبەمەوە بۆ مالەو، ھەتا لەيەك دووشەودا بيخويْنمەوە، پاشان بۆت بھيْنمەوە؟

وتى: ئايا توركىيەكى باش دەزانيت؟

وتم بەلسى زۆر باش دەيزانم.

وتی: کتیبه کهت دهدهمی، کاتی باوه پرم بوو که تنز بهراستی کوری شیخی جیسریت و شایانی خویندنهوهی ثهم پهراوه مهزنهیت.

وتم: باشترین به لگه بز چه سپاندنی ره گهزی به نده، ثهوهیه که ته شریف بینی له گه لمان بز ماله وه، تبا خه لکی به گشتی شایه تی ثهوه م بز بده ن که من کوری شیخی جیسرم، له همان کاتدا کتیبخانه کهی باو کمت بی نیشان ده دهم.

فهرمووی: پیویست بهم ههموو زه همه ته ناکات، به لام یه ك پرسیارت لسی ده کهم: مهزنترین کتیبی باو کت کامانه یه؟ کام سه رباسی له هموو سه رباسه کانی تر گرنگتره؟ فهرمووی: باوه رم کرد که تو به راستی کوری ماموستا جیسریت، له هه مانکاتدا شایانی هه لِگرتنی ثه م سپارده یه یت، ثه م کتیبه م به دیاری بو یادگاری پیشکه ش به تو کرد، ثه م کتیبه پوخته ی کتیبه کهی باوکتی و اتیاداوه داستانی گومان و باوه ری منی به ته و اوی و اتیادا، وه ری بگره و وه ری بگیره و چاپی بکه و په خشی بکه ره وه به ناو خه لکا، من له م باره یه وه داوای کری و پاره ت لین ناکه م ته نها داوای پاداشتی باش له خوای به خشنده ده که م، که ثه م کاره م ساخ بو ره زامه ندی ثه و بی و به س، مهردووم به گشتی سوودی لیز و ربگرن و به شهره مه ند به م.

له پاش چهند روزي ثهم پياوه باشه موباره كه بهرهو ولاتي حيجاز بهريكهوت، منيش لهماوه ي چهند ساليكا ثهم پهراوه كهم مانهندهم وهر گيرايه سهر زماني عهره بي، پاشان روزگار مني ههلدا بوشاري (تهشقهند).

گهوره ترین ثاواتم ثهوه بوو بگهمه گوندی (خهرته نگ) هه تا سه ردانی حه یرانی کو پی نه زعه ف بکه م... وه رگه راوی کتیبه کهی پی نیشان بده م، ههروه ها دیده نی وزیاره تی گؤری پیر وزی ئیمامی بوخاری بکه خروزاو ره همه تی حودای گهوره ی لین بیت – جا بو ثهم مه به سته، پیاوی مهردی خانه دان: شیخ ضایا والدین باباجانی کو پی عه بدی صالح، زاهیدی عابید وه لی خوا، باباخان، موفتی گهوره ی و لات ره همه تی خوای لی بیت – بو گهیشتنم به مه به سته، ثه م زاته یارمه تی دام، که یه کی بوو له خوشه ویستانی باوکم، کاتی هه ستی پی کردم ثاره زوی سه ردانی گوندی خورته نگم هه یه و گهوره ی نواند، له گه له ما هات بو شاری (سه مه رقه ند) له ویشه وه بو گوندی (خه رته نگ) له وی نواند، له گه له ما هات بو شاری (سه مه رقه ند) له ویشه وه بو گوندی (خه رته نگ) له وی

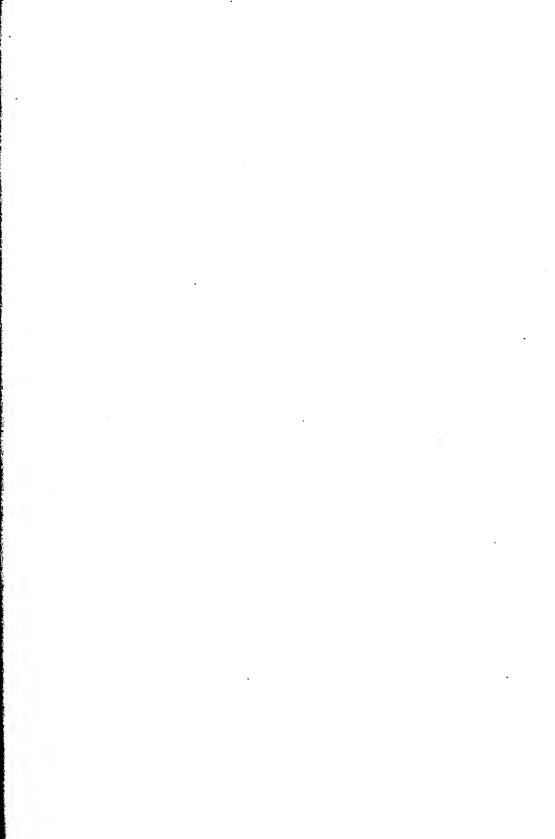
بههزی بحیوری مزگهوته کهوه زانیم که حهیرانی کوری تهزعهف رؤیشتووه بؤ حهج، لهمه ککهی پیروز وهفاتی کردووه.

لهوی سهردانی مزگهوتی پیشه وا بوخاریمان کرد، له سهر گۆری راوه ستاین، که سهر نیم دا مزگه و ته که، وه کو حهیران باسی کردبوو ریک وابوو، زور لهمزگه و ته که ته ینال ده چوو، که تاک که و تبوو له نیو باخ و ره زیکی زوردا، که ته ماشام کرد وا مهرقه دی ته ینال ده چوو، که تاک که و تبوو له نیو باخ و ره زیکی زوردا، که ته ماشام کرد وا مهرقه داریکی ئیمام وا به ده روه، خانووی به سهره وه نی یه، واله ناو با خچه یه کاری کراوه، نه لاوانه و سینه ر چری فینکدا، گوریکی ئاسایی، نه هه لبه ستاروه، نه گه چکاری کراوه، نه لاوانه و چه تری بو کراوه، نه رازاوه ته وه، چوومه ناو ئه و ژووره به چووکه، که حهیران و شیخ مهزونی مامزستای ده رسیان تیادا ده خویند، بینیم وه کوو وه صفی کرد بوو بوم وابوو، مهزونی مامزستای ده رسیان تیادا ده خویند، بینیم وه کوو وه صفی کرد بوو بوم وابوو، ده یورانی به سهر گوری ئیمامدا، له وی نویزم کردو، ره همه تم نارد بو گیانی حمیرانی کوری نه زعه ف و مامؤستاکه ی، کولی گریانم بوهات به شیوه یه کی وه ها هاوریکه م سهری سورماله م گریانه م.

ئابهم شیّوهیه ئهم کتیّبه گهیشتوته دهستم و کردوومه به عهره بی، که ئیستا و ا پیشکهشی ئه کهم به خویّنه رانی به ریّز، ئهو سپار دهیهی که له ئهستوّمدا بوو خوا یاربی، و ا جی به جیّم کرد.

ههژاری بهردمرگای رِهحمه تی خوا عبدالله نهدیم کورِی حسین الجسر · موفتی تهرایلس

راکردن به ره وشیخ مه وزون

سوپاسی بنی هاوتا بز خودای بهخشنده و بهخیر کهری گشت گیانه و هریک، سلاو و در در دی خوا له پیغهمبه ران و پهیامنیران. درودی خوا له پیغهمبه ری سهروه رمان (محه ممه د) کوتایی هینه ری پیغهمبه ران و پهیامنیران. به نجابی) ده لینت:

کاتیک خوازیاری زانست بووم لهزانگؤی (پیشاوهر)، خورسکی خودم، ههردهم پهروشه مندو ناره زومه ندبووم بو زانیاری: که ههموو نادیاریک رووناک ده کات، مل دریژ ده کات بو ههموو نهزانر اویک، بهمه له بنهمای ههموو شتیک و ناوه رو کی و، هو کارو ده کات بو ههموو نهزانر اویک، بهمه له بنهمای ههموو شتیک و ناوه رو کی و، هو کارو ده ده ده ده ده کانی، نهینی و کارزانیه کانی ده کولیته وه؛ خو و دایم و ابدو، که پرسیار بکهم له مامزستایان و هاوه لانم، لهم گهردوونه، که چی یه، کهی دروست بووه، له چی بنیاد نراوه، کی دروستی کردووه، چون دروستی کردووه؟ له بهرامه و نهم پرسیارانه سهر زهنشت ده کرام و، به گالته وه وه لامم ده درایه وه، مامزستایانم ده رباره ی من ده یان ووت: نهمه خوازیاری زانست و نایین نی یه.. به لکو فه لسه فه چی و بیفه په، تاوای لیهات بوومه گالته چی همهوو هاو پینانم، پشتگوییان خستم، پیشیر کییان ده کرد له فهرامؤشکردن بو روزامه ندی مامؤستایان، به جوره ها ناو ناتوره ی دژوار ناویاننام، هه تا زانگوی فراوانیان روزامه ندگ کردم،....

به لام نهم جودایی و گالته پیکردنه یان سوربوون و دوو دلّی زوّرتر کردم، تا له ناخمدا چهسپا که نه و راستیانه ی، که به دو ایاندا ویّلم، ده رکی پی ناکری و نازانری، نه قلّ و تایینیش کو نابن، مهگه رله ریّی فهلسه فه وه نهیست؟ گه ر و انه بوایه ماموّستاکانم دو و ره په ریّز نه ده بوون له فهلسه فه ، وه رس نه ده بوون له هاتن له گه تمدا بو قو لایی باسه کانم، له همو و موناقه شه گرتنیکی عمقلیدا، ده رباره ی نهینی بوون (سر الوجود)، که و تمه فه رامو شکردنی و انه کانی دین، ویّلیم یه دوای کتیّبه کانی فهلسه فه دا گرته به ر، به لام

له و لاتی خو ماندا هینجگار که مم لینی ده ستگیر بوو، تا وام لینهات به بی تینگه یشتن ده م خویننده وه، روز به روز، سه رسور مانیی و دوو دلی و موناقه شه گیریم زورتر په ره ی ده سه ند، که تا ئیستاش ئه مه حالمه، هه تا ماموستاکان له من نائومید بوون، ئه وان ترسان لیم، که ده رده که م سه ربکیشی و ته شه نه بک این هاو رینگانم، له به رئه وه بریاری ده رکرد غیان دا له زانکو.

جا لهبهر شهوه تیستا شهم بابه ته دوور بخهره وه له خوت، شهی کوره کهم، شهم بریاره ناته و اوه، شیر اوه، براوه، چونکه لهسهر عهقل و ثیمانت ترسناکه.

وتم : ئايا عەقل و ئيمان جياواز و دژ بەيەكن؟

ووتى : خوا نەكا.

وتم: که واته ئه م ماموّستا زانایانه بوّچی ههموو موناقه شه و گفتو گوّیه کی عهقلی لهبابه ت جیهان و دروست بوونیه وه، بهره وای من نابینن؟

وتی : گهوره زانایانی ئاینی، لـهم موجادهلـه عهقلیانه لیبوونهتهوه، بو وهلام دانهوهی بیباوه ِران و کافران، چهندهها کتیبی دووروو دریژیان نووسییهوه، بهلام ماموستایان قینیان دهبیته وه له و قوتابیه ی، که له کاتی خویندنا هاو دهردی فهلسه فه بینت، چونکه بزچونیان وایه که ثیمانی ئاینیان ده ترازیننی.

وتم: به لام برایانی، خویدندنگاو زانکو کانی تر، فه لسه فه ده خویدن، وه ك زانستیکی رهسه ن که خویدندنی پیویسته، که واته سوود چییه، گهر قوتابیانی زانیاری یه ئاینی یه کان له فه لسه فه دوور بخریدنه وه، که مانه که میکن له چاو قوتابیانی زانیاری یه کانی دونیادا، ئه مانه چون ده رده چن گهر روزیک له پلهی راویژکاری و فتوادا بوون، ئه گهر یه کیک مهسه له یه کی پیدان، که به کاریگهری فه لسه فه به ده رخرابیست، که فیری بووه به بی ئاره زوومه ندی خوی ایا ده بیست ده سته و ستان به هه لویستیکی کرچ و و شکه وه به بین وه که چون ماموستاکانم ئیستا دوورم ده خه نه وه که خودا له ناو که گیان ده زانی ئه محاله به مشیوازه ده بیته هوی زیاد بوونی به رفراوانی بی باوه ی به خودا له ناو خه لکدا.

وتی : ئهمه راسته، به لام شیخی گهورهمان شیخ مهوزون ده لینت، خوینه ری کهمی فه لسه فه، دادی تیگهیشتن نادات، ثایا لهو باوه په دایت کهمهودای قوتابخانه کانی و انه فهلسه فهییه کان به رفر او ان بکرینت، هه تا ههموو قوتابیه ک و ههموو که سیک فهیله سوف ده و چنت؟.

وتم: نهخیر. به لام نهم به رفر او انی یه، که هه رچه نده نابیت، سه باره ت به قو تابیان گرنگ نی یه، به لام بو زانایانی ئایینی گرنگه، به لکو پیویستی یه کی هه میشه یی رهسه نه له سه ریان، تا بتو انن هه ستن به و داو اکاریانه ی که له سه رشانیانه بو رینمیای هه ق و بانگه و ازی کردن بو خوا.

باو کم به کزییه کهوه سهری لهقاندو فهرمووی : ئهمه راسته، به لام چارچییه....؟ وتم : ثایا، ماموّستا شیخ مهوزون، بهلیّنه کهی برده سهر....؟

وتى : پىمىمانى نەشىكاندوە، بەلام لەتەمەنى پىريىدا رووى كىردە گۆشىه گىرىى و خوداپەرستى، (بنجابى) بەجئھيئشت و رووى كردە (سەمەرقەندى) نىشتمانى، ئىستا لە دىيەكى نزىكىتى، ناوى (خەرتەنكە) لەخەلكى دابراوە بۆ خوداپەرستى، لەو مزگەوتەيە كەئارامگاى بوخارى (رەزاى خوداى لىن يىت) تىدايە.

باو کم ئەمەى پېروتم : بەلام نەيزانى كەرىنىمايىيەكەى دەبىي بەھىزى دەربازبوونم لەزانكۆ . كەھەولىي ئەدا بمگەرىنىيتەرە بىزى، كە بىريارىڭ بور لەسەرخىزى، كە تەمەنى بەرەر پىرى ده چوو بن ههرگیز نه بینینه وهم.. جا به ره و مه به ست رینگه م گرته به رین پاش رین پرپینیکی زور به به پی گفته می به پی گهیشتمه (سهمه رقه ند)، پر سیاری گوندی (خه رته نك)م كرد، رینماییان كردم، كه دووریش نه بوو له شاره كه، به پی بنری چووم، پیش خور ثاو ابوون گهیشتم، منالان به سه رسامی یه كه وه به ره نگارم بوون، وه ك چون به ره نگاری هم موو نه ناسر او یك ده بن.

پیاوانی گونده که منیان بینی، سنی پیاویان بۆلام هاتن، بهخیرهاتنیان کردم و، بانگیشیان کردم بو مالی گهورهی گونده که. کهریّری هاتنمی گرت و پرسیاری مهبهستمی کرد.

به پیزانینی پیکه نی و و تی: زور دووره، ههروا به ناسانی به خته و هر ببیت به دیداری شیخ مهوزون له به رئه و هی زیاتر له پینج ساله له خه لکی دابر اوه بو خودا په رستی، له و باخانه ی ده و ری مر گه و تی نیمامه، ناگه رینته و ه بو مزگه و تاشه و بالی ره شی نه کیشی، هاوینان له مه زارگای نیمامدا ده خه وین، زستانانیش له ژووریکی بچوو کدا که ده روانیته نارامگای نیمام هیچ که سین سه ردانی ناکات، زور که سخوازیار بووه په یوه ندی نارامگای نیمام هیچ که سین سه ردانی ناکات، زور که سخوازیار بووه په یوه ندی پیوه بکات، به لام نه یانتوانیوه پینی بگه ن، ته نانه تینمه ی دانیشتوانی نه مگونده ناتوانین پیوه ندی پیوه بکه ین. به هوی مینیوری مزگه و ته که وه خواردنی بو ده نیرین که له په رژینی باخه که دا بوی داده نیت بی نه وه ی ببینیت.

وتم: تکام وایه خودا شهرهفناکم بکات به بههرهی گهیشتن پیّی، که خهانکانیتر بۆیان نه کراوه. ئیّوه یارمه تیم بدهن و پهیمانم بدهنی، کهمن خواردنه کهی پی،بگهیهنم.

پياوه خانه خۆيەكه وتى : ئەمە ئاسان ترين داواكاريىيە.

بهیانی زوو خوانه کهی شیخم هه اگرت، گهورهی گونده که فهرمانی به پیاویک کرد، رینمایی نه و باخهم بکات که جی پهرستشی شیخه، تا مزگهوته که له گهلمدا هات، باخه کهی پیشاندام له گهل نهو شوینهی که خواردنه کهیان تیا داده نا، نزیك بوومه وه لینی و خواردنه که م بوداردنه که م بوداردنه که تیادا نووسی: تیادا نووسی:

چى.... ؟ كن.... ؟ له چى... ؟

چۆن.... ؟ لەكوى.... ؟ كەي.... ؟

بهپاشندا گهرِامهوه تا درهختیکی گهورهی چراویی، له باوهشی گرتم و حهشاریدام،

خوم تیامه لاسدا به جوریك، كه شیخ ببینم پاش كاتومیریك، شیخ به روویه كی سامنا كه و له ناو دره خته كاندا به ده ركه وت، كه پیاویکی بالابه رزی پشت چه ماوه ی گهنم ره نگی، سیما عه ره بی رو حسووك بوو، به ره و خوانه كه ی هات، له كاتی نان خوار دندا چاوی كه و ته به نوو سر اوه كه و خویندییه وه، ثاو ری دایه وه به لای راست و چه پیدا، به لادا هات و بیه نوش كه و ت، رام كرد بو لای و ثه و می له توانامدا هه بوو بو نه ثاقاب و نه و ی كردم، به هنوش خوی ها ته و ه و ، چاوه كانی كرده وه، به دریزی سه رنجی دام، چه ند و شهیه كی در كاند و و تی : مه ترسه. یار مه تی هه ستانم بده، منیش یار مه تیم دا هه تا بر دمه و و شهیه كی در كاند و و تی : مه ترسه. یار مه تی هه ستانم بده، منیش یار مه تیم دا هه تا بر دمه و خاموشی گرتی، باش بین ده نگیه كی زور، گوینم لیبو و به ده نگینكی گریانا و یه و ده یووت : خاموشی گرتی، باش بین ده نگیه كی زور، گوینم لیبو و به ده نگینكی گریانا و یه و ده یووت : کر و که م، بیزارت کردم، چیزی به نده بی و تامی داماویم له به رخودای خوم دا شیوانت کرد، کویم، ناله کانی خودی مروف به به ده ست دوو دلی و سه رسامی یه و ه به بیر هینامه وه. خودا شیوانت به خشینت. کورم تو کی ی

وتم : من، حدیرانی کوری عبداللہ ی ٹەزعەفم، که قوتابیه کی (بنجابی) دیرینت بووه. وتی: بهخیر بیّی. باوکت چۆنه؟ وتم:باشه.

وتی: ئەبيىنم، كەوتوويتە ئەو گیزاوەي، كە پیشتر باوكت تیّی كەوتبوو. وتم: بەلىّى، ھەر ئەويش رینمایی كردم كەبیمه خزمەتى بەریزتان.

شیخ بهوردی سهیری کردم، رووی گۆری بهره و ناوی جو گاکه و سه رنجینکی قووانی دایه، چاوه کانی پر بوو بوو لهفر میسك، وتی: خودا یار مهتبتان بدات، ئیوهی لاوانی تازه و نهوه ی دواروژ، لهنیوان قوتابخانه ی ئیمان که لهرینگای ده ق و گیرانه وه که و توته و هو تابخانه ی نیمان که له رینگای ده ق و گیرانه وه که و توته وه و تابخانه ی ئیدراك که لهرینگای عه قل و هو شهه نده و ه مسته به رکراوه، له نگه رتان گر تووه. که و تورنه ته جووینی کرچ و تالی توینکلی دین و فه لسه فه، تا چه سپا له میشکتاندا که ئیمان و فه لسه فه پیکه وه کونابنه وه، عه قل و دینیش هاوده م نابن، لاتان و ایه فه لسه فه رینگای بی برواییه به لام و انی یه کورم، به لکورینگایه که بو باوه رهینان به خودا،

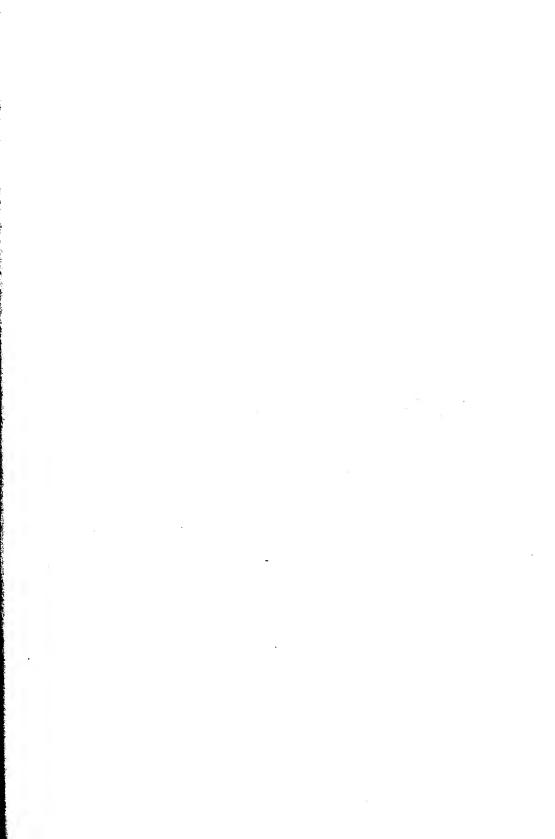
بەھۆي رىڭگاي عەقلەوە، كە ھەموو باوەرىڭكى لەسەر چەسپاوە، بەلام فەلسەفە دەريايەكە

به پیچه و انهی ده ریاکانه وه، که شتیوانی، دوو چاری ترسناکی له که نارو رو خیدا ده بیته وه، دانیایی و ئیمان له بن و قو لاییدا به ده ست ده هینیت، که ثه مه شم پیشتر به باو کت و تووه.

خوّمدا به سهر ده ستی شیخدا ماچی بکه م و سکالای ناهه مواری و دوودلی و سهر سامی بو به ده ریخه م، به بیر کردنه و ه یه کی قوله و که ده سته کانی به چیلکه یه ک خوله کهی به به بدر ده می ده شیّواند. و تی : حهیران، کو پرم به و چه شنه تاسان نی یه که بیری لیده که یته وه. پیّویستی، به نه رك و کاتیکی زوّره، له کاتیکدا ها توویت بوّلام که پیّم له سهر لیرواری قه بره.. له چ مالیکی نه م گونده جینشینیت؟.. و تم: مالم لیره نی یه، دوینی گهیشتوم، له مالی گهوره ی گونده که دابه زیووم که ریّزیکی زوّری لیّگرتم.

وتی: ئهم گونده خانووی به کرنی تیانییه، نابیت ههروا به بهرده وامی میوانی ئه ویش بیت.... ئیستا ههسته و بچوره وه بو ناو دی، پیخه ف و راخه رو ده فته ریکی گهوره بو نووستن بگه ریپره وه بو مزگه وت...، شهوان ته رخان ده کهین بو خوینندن، که ساته کانی خاموش و فهراموش و بی ده نگه، به روزیش من واز له په رستنی خوم ناهینم، چونکه، ته نها چیزی ژبانم له مخود اپه رستیه و گوشه گیری یه دا ده بینم. له مه و ارگایه دام له کازیوه ی به یانه و تا خور ناوا بوون. ته نها سه رما و سوله نهم خوشیه م لیتیک ده دات و، به ندم ده کات له نیوه ند نهم دیوارانه.. حهیران تا به یه ک گهیشتنیکی تر...

وپّل بوون به دوای دۆزىنە دەی خوادا

حەيرانى كورى ئەزعەف دەلنىت:

پیش خور شاو ا بوون شتوو مه که کانم هه انگرت و گهیشتمه مزگهوت، ده بینم چواه، بینجگه له پیره میر دیك که چراکانی داده گیرسان، هه و شهو بوو که سه و له بهیانیه که ی له گه انمدا هات بو مزگهوت، به بینینم ده ستبه چی به وه و پیرم هات و سلاوی لیکردم و هه والی پرسیم، پیم واگهیاند نیاز مه له مزگهوت بمینمه وه بو خود اپه رستی، نزیك به شمامی بوخاری (ره زای خودای لیبیت)، به داخورشی به که وه پی و تم: به خیر بیست، به الام تجا ده که م له هاو ریده تیت بی به شمان نه که یت، وه که به ریز مان شیخ مه و زون، که پیش پینج سال به در او سیبه تی هات، دو ایی لیمان دابر ا بو خود اپه رستی، به الام چون دابر انیک که به هیچ شه در او سیبه تی به ایمان دابر ا بو ون ناگه ریته وه، حه زیش ناکات هیچ که سین به بینیت. په رستگاکه ی تا دوای خور شاو ا بوون ناگه ریته وه، حه زیش ناکات هیچ که سین به بینیت.

وتم: تۆ مجيورى مزگەوتەكەى؟

وتى: بەلنى، نزيكەي پەنجا سالە.

وتم: بزچی و ا چزله لهنویژ که ران؟ و تی: نویژ که رله کویوه بیت؟! مزگه و ته که دووره له گونده که ، مه گهر ریبواران یان میوانانی ثار امگای ثیمام نویژی تیا بکهن، پاش ثه وه ی پینکه وه نویژی ثیا بکهن، پاش ثه وه ی پینکه وه نویژی ثیا راه و خه و تنانمان کرد، جیگای ثاوی پیشاندام، داوای لینکردم، گهر پیویستیم به چراکان نه بو و بیانکوژینمه وه، خوا حافیزی لینکردم و گه رایه وه بسز گونده کهی، شیخ مه و زون به ده نگی زه نگوله ی ده رگاکه که له کاتی داخستنید ا به هزی پیره میرده که و گوییستی بوو، ده رگای ژووره بچوو که کهی کرده و هو بانگی کردم، بخ چرومه لای، ده ستم ماچ کرد، به خیرها تنی کردم و پرسیاری ته ندروستی کردم، بخ ماوه ی کاتر میریک باسی باو کمی بو کردم و تی: ده فته ره که ت ثاماده کردووه؟

 ئاسانه بۆ تىگەيشتن و موناقەشەكردن، ئىستاش پرسيارەكانت بكه.

حهیران : پرسیاره کانم ثهوه بوو که لهنوسراوه بچوو که کهدا بوّم نووسیت، کهسُلّ ده کهم لهدووباره کردنهوهی.

شیخ : ئهم پرسیارانهت، عهقلی فهیله سوف و خهالکانی گیروده کردووه، ههر له ساته کانی بیر کردنه وهی مروقه وه. فه لسه فه ههول ثه دات وه لامیان بو بدوریته وه.... ئه گهر وه لامی راستی ده ست نیشان کرد بو ههمو پرسیاره کان، یا نهیتوانی، ثه وا تو ثه مه ده زانیت کاتی له مهرامی خوت تیگهیشتیت له فه لسه فه، نه ی حهیران! فه لسه فه ده یه ویت، راستی ههمو شتیك و ناوه پوك و بنه پهت و ثامانجه کانیت پی بناسینی، ته نها به رو خسار به لگه سازی ناکات فه لسه فه، تا نه چیته ناو قو لایی یه کانه وه، ده سته و ستان نابیت به دنیای به رجسه ته.

به لکو ده یه وینت بزانینت چی له دو ایدا دینت و چی له پیشیه و ه بووه ، بزانینت کی دروستی کر دووه و ، له چی دروستی کر دووه ، که ی دروستی کر دووه ، هه روا بزانینت نهم دروستکه ره کی یه ، حه قیقه تی زات و سیفاته کانی چی یه ؟ ، مرؤف چی یه و ، حه قیقه تی چی یه و ، حه قیقه تی چی یه و ، عه قلی چی یه ، چون هوشمه ندار ده بینت ، راده ی ده رککر دنی بو راستیه کان چه نده ؟

چاکه چییه، نه ی جوانی چییه، بز چاکه په سنده، جوانیش جوانه، چه نده ها پر سیاری تر له م چه شنه که بی کوتایی به هه روا تیکوشانه به دوای زانستی پره نسیه سه ره تایی به کان (المبادی الاولیة)ی هه موو شتیک همربزیه لهیناسه ی فه لسه فه دا و تویانه (و ور دبوونه و هیه له المراستیه کانی هه موو شتیک)، هه ندیکی تر و تویانه (زانستی بنه ما سه ره تاییه کانه) پیناسه ی تری زوره، به لام من و اپیناسه ی ده که م، که (هه و لدانی عه قله بز ده رک پیکردنی ناخی هه موو پره نسیپه سه ره تایی به کان)، له دو اییدا بزت به ده رده که ویت که تا چ را ده یه کارا راستم.

حەيىران : گەورەم، زانستىش لـەدواى راستيەكاندا دەكۆلىنتەۋ،، ئايا زانست جودايە لەگەل فەلسەفەداً؟

شیخ : جیاوازی نیوان زانست و فهلسه فه، زانست تؤژینه وهی روو که شه کانی گهر دوون و دانسان و یاسساکانی ده کسات، به لام فهلسه فه له بنه ماکانی گهر دوون.و هز کاره کان و راستیه کانی ده کولیته وه. بۆ نموونه، زانای سروشتی، تۆژینهوه ده کات لهروو کهشه کانی سروشتی مادده، بهبی لیکو تیسنه وه لهبنه په ه و کارو بوونه کانی. ماتماتیك زان له بهندازه و ژمیریاریی ده کوتیته وه، بی خوماندو کردن لهبیر کردنه وهی مانای شوین و کات، هه دووولایان لیکوتینه وه کانینه وه کهن، که چیویکی خوشی لیوه رده گرن، به بی بیر کردنه وهیان له ناوه پو کی شهم عمقله و، توانای بو به رجهسته کردنی راستیه کان، به لام فهیله سوف له هه مان کاتدا ده یه ویت تی بگات له پیکهینه ره کانی مادده و بنه ماوه و کاری بوونی، مانای شوین و کات و، ناوه پو کی عمقل و راستیه کانی و، توانای بو ده رککردن، و اته له یه کاتدا باسی (مه عقول و عمقل) ده کات.

به هزی لیکو لینموه له گهردوون و هزکاره کانی، (فه لسه فه ی بوون: فلسفة الوجود) هاته کایه وه. له توژینه وه ی عمقل و تواناو ناوه پوکی (فه لسه فه ی زانین: فلسفة المعرفة) پهیدابوو. له لینکو لینه وه له ناوه پو کی چاکه و جوانی و دژواری، (فه لسه فه ی به ها: فلسفة القیم) پهیدابوو.

ثموهی مهبهستمه بنوت ساکارو رهوانی بکهم، تهنها ثهم دوو تزژینهوهیه (تزژینهوهی بوون) و (تزژینهوهی زانیاری).

حديران : گهورهم تيناگهم، له هزكاني ئهم گرنگيهت به تؤژينه و هيك و ، و ازهينانت له تؤژينه و ه يه كي تر.

شیخ: گهر بیربکه یته وه گرنگیدانه که م ناشکرایه، توژینه وه ی بوون (الوجود) سروشتی بوون و، راستی و، بنه ما و هر کاره کانی باس ده کات. واته (دروستگراو و دروستکمرا)؛ توژینه وه ی زانین نه و روانگانه باسده کات که فهیله سوفه کان و تویانه له سهر چونیتی به ده رخستنی زانیاریی یه کان و، شیواز و راده ی راستیه کانی. نه و پرسیارانه ی که ناثارام و سهر گهردان و دوو دلی کردوویت؛ لهم دوو توژینه وه سهره تایی یه دا کوده به لام (توژینه وه ی به هاکان) که لهراستیه کانی جوانی و ناشرینی و چاکه و دژواری ده دویت و، نه وانه ی له م چهشنه نزور په یوه ست نین به پرسیاره کانته وه.

حهیران : لهراستیدا ثهو شنانهی کهبیرمی گیروده کردووه پهنگ دهخواتهوه، له (تؤژینهوهی بوون)دا خوی دهبینیِتهوه، نهوهك لهشتی تردا.

بیویست بهدریژه باسی تۆژینهوهی زانین ناکات.

شیخ: ئەزانم، تەنھا مەسەلەي میتافیزیكي گیرۆدەي كردوویت ۱، بەلام تۆژینەوە و باسى لەسەر ناكریت؛ بەبئ تیشك خستنە سەر تۆژینەوەي زانین.

چونکه باسه کهمان بیرو کهی چهنده ها زانایانه، که ووتراوه بو شیکردنه وهی بابه ته مینافیزیکیه کان، ریسك و دروست نابیست به بی لیکوتینه وه له ریگاکانی زانین و شیوازه کانی و بو زیاتر دلنیابوون له و راستیانه ی که به دوایدا ویلین.

حەيران : كەواتە، لـه مەسەلەي مىتافىزىكىدا تۆژىنەوەي زانىن (مبحث المعرفة) لـه خرمەتى تۆژىنەوەي بوون (مبحسث الوجسود) دايە و، رىگايەكە بۆ بەرجەستەكردنى راستى يەكان.

شيخ: تهمه راسته.

حەيران: كەواتە كرۇكى فەلسەفە، مەسەلەي مىتافىزىكيە.

شیخ: ئەمە راستە، ناوەپۆكى فەلسەفە ھەمیشە بە بەردەوامى بریتى يە لە گەران بەدواى خوادا. باشان شیخ لەژیر بالیفه كەیدا كتیبینكى گەورەى دەرھیناو وتى : بادەست پیبكەين.

حديران: ئەم كتيبه چې يە گەورەم؟

شيخ: ئەم كتيبه، باسى ئەو بىرمەندانە دەكات كە دەربارەى خودا دەكۆلنەوە.

حەيران: ناوى چىيە؟.

شيخ: فەيلەسوفەكانى يۆنان.

حهیران: چون به ریزتان ده لین، کتیبی نه و بیرمه ندانه یه، که به دوای خودادا ده گه رین. شیخ: به لی پهیوه سته به حاوه نبیریاره کانه وه، که ویلن به دوای خوداوه ندی راسته قینه ندا، نه ی پیم رانه گه یاندی، ناوه رو کی فه لسه فه گه رانه به دوای خودادا.

حەيىران : لەوتەكانى پېشىينانى فەيلەسىوفە يۆنانىيىەكان چەند شتېكم خويندۆتەوە ، كەبىياوەريان بەخودا لەخۆگرتووە.

شیخ : به لنی بی باوه رن به خوداکانی یونان، به لام ویلن به دوای خودای راسته قینه دا، هه ندیکیان خوای راسته قینه ده دوزیته و قاندیکی تریان عه قل و ثه ندیشه کانیان

۱ میتافیزیکا: واته ئهو شتهی که له سروشت به دوره (ما وراء الطبیعة) ئهمهش زاراوهیه که
 فهیله سووفه کان و نووسهره روز ئاواییه کان به کاریان هیناوه له جیگای زانستی بیر و باوه پردا.
 (سهرچاوه) عقیدة أهل السنة و الجماعة تألیف محمد بن إبراهیم الحمد.

مهزهندهی ناکات، کهوا لهههندینکیان ده کات که لهراستی یه کان دووربن، بوت روون ده بینته و که بیروراکانیان ژیری و دلسوزی له خو گرتووه، سهر بحه کانیان بو گهردوون ساکارو سهرسامه، له گه آنهوه ی تروسکایی رینگای راستی تیا به دی ده کریت له ناو تاریکایی یه کانی، نادیارو نهینی و هاو دژی و دوو دلی و سه فسه ته دا. (فطالیس)، به (بیرو کهی تالوزی دروینه)، (العقدد الکاذبة) ده ست پیده کات، که بهرده و ام له گه آن عمتلی هه موو فه یله سوف و مروقه کاندا به یوه سته.

جیهان وا به دی ده کمات، که ناشیت له نه بوونی رووته وه (عدم المحض) دروست کرابیت.

له راستیدا هه موو سه ره تایی یه گه بریستی یه له گوران، که وات هینویسته گریمان (افستراض)ی شه و مادده سه ره تایی یه هم بر بوویی یه (ازلی) ا بکهین، که همموو بوونه کانی له سه دروست بووه، که شه ویش شاوه. شه وه ی که وای لینکر دووه شاو هه تبیزیت، توژینه وه کانی بوونه بو مادده یه گ تو انای گورانکاری و شیواز کاری هه بینت، ده بینی شاو ده توینته وه و ، ده بینته وه به سه هول له کاتی به ستنداو، ده گوری بو هه لمینکی بینگه رد، جاریکی تر ده بینته وه به بای که (شنی) مهر جینکه بو ژیان و ، بروای هینا که شاو له به رئه و همه و و سیفاتانه ی گرتوته خو بناغه یه بو همه و برونی هیناکه شاو

۱ (أزلی) واته خوای گهوره ههربووه له رابردوودا و ههر دهبیش له داهاتوودا و نهمانی بهسهردا نایهت، همروه کو فهرموویهتی (کُلُ مَنْ عَلَیْها فان* و بَیْقی وَجْهُ رَبُّك ذُو الجلالِ و الإكرامِ) الرحمن(۲۲-۲۷)

شتیکدا، ئاو سیفاتی خوی ههیه، ههروهها گشت بوونه کانی تر سیفاتی تایبه تمهندی خویان ههیه

جینی بروا نی یه که همه موو بوونه کان له گه ل جیاوازی سیفاتیان له یه ل بنه ره ت دروست بووبن، که جودا بکرینه وه به هری سیفاتی تایبه تمه ندی خویانه وه.. لیره دا عمقلی ساغ زوری لیکرد که بلینت بناغه ی همه موو بوونه کان (مادده یه که نه شیوه ی هه یه ، نه کوتایی، نه سنور)

حهیران: به راستی تو ژینه وهی (ئهنکسیمندر)، له شتینك ده كولید ته وه كهده شی بگو بحیست له گسه ل نسم بوونه وه وه حقور او جوّر انسه دا. پیچه و انهی تسینگرای هسه موو تو رخینه و هسینوه كنه نیشانه ی قوولی تو ركد دنه و های تا به ایم مانای چی یه كه به (ماده) ناوی ده بات له هه مان كاتدا ده لیّت: نه شیّو ازی هه یه نه كوّتایی نه سنور؟

شیخ: لیره دائه و راستیانه به رجه سته ده که یت که پیم راگه یاندی، ثهم فه یله سوفه سه ره تایی یه بر و به هانه یان له بی باوه ریان به خوداکانی یؤنان قبوله، له تؤژینه وه یان بز عه قلی ره ها (طلبیق) له سه ر راستین، بؤ سه رچاوه ی جیهان، عه قل و ژیریان باوه ری نه ده هینا که ثه م گهر دوونه له دروستکراوی ثه و خواوه ندانه بینت، که سیفاتی ره و شت و در و و نیال بازی و داوین پیسیان سیفات در و این بیسیان سیفات بینت. جا ده ستیان کرد به گه ران و لیکولینه و ه در و و یک خودای راسته قینه دا، که هیچ شنی نه کاولین نه چینت (لیس که شله شیء) به بی هه ستکردنیان!

به لام (فیستاگورس) شهم بوچونهی پهسه ند نه کرد، چونکه ته نها له پووی (سرو شتی یه وه) بنه ماکانی گهردوونی شی ده کرده وه، ههربویه رووی کرده لیکدانه وهی ماتماتیکیانه.

له گه ل لایه نگره کانیدا و تیان: ئاو و هه و او هه موو مادده کان، هه رچونیک بن، ناگونجین ببنه سه رچاوه یه ک بق به به که له گه لیک شتی جیاو از له یه کتر پیکهینر اوه گه ر مادده بینت، یان مادده نه بینت، پیویسته له سه رمان له شتیک بکو لینه وه که سیفه تیکی گشتی هه بینت، هه موو شتیکی له خو گرتبینت چ مادده یا خود جیاو از له و هیچ سیفه تیک نی یه که هه موو جیهانی له خو گرتبینت، جا گه ر مادده بینت یا خود مادده نه بینت.

بینجگه لهسیفه تی ژماره (العدد) (Lenombre)، ئینمه ئه تو انین ئه ندیشه ی هه موو شتیك بكه بن به بن ره نگ و بزن و چیژو قه باره، به لام ناتو انین ئه ندیشه ی شتیك بكه بن كه سیفه تی ژماره ی نه بینت، كه واته ژماره سیفه تیكی ته نهای هاو به شه كه همه و بوونه كانی گهر دوونی بی سیفه ت ده كریت، ته نها هه رخوشی شیاوه كه ببیته سه رچاوه ی جیهان، له به رئه وه ی هه موو شته كانی گهر دوون بریتی بوو له ژماره یه كی دووباره وه بوو، ژمار دنیش بریتی یه له دووباره بوونه وه ی (یه ك)، كه واته (یه ك) بنه مای گهر دوون و هزكار و راستیه كانیه تی.

ئهم بیرورا تهجریدیانهی کهپهنگی خواردوِّتهوه و لهناو ئهندیشه کانیاندا، ههموو ئهو ههو نده بیرورا تهجریدیانهی کهپهنگی خواردوِّتهوه و لهناو ئهندیشتن بهبیری خواوهندی هموندانانه مان بی به بیری خواوهندی راستهقینهی رووتکراوه لهههموو سیفاتیکی ماددی، گهر ههستی بی بکهن یان همستی بی نه کهن.

حەيىران : ئايىلى لىەلاي فەيلەسىوفە يۆنانيە كۆنەكان، بىرۆكەي بوونى خوداي تر ھەبووە جگە لەخوداكانى خۆيان؟

شیخ: له و روّژه وه ی که مروّقه مروّقه به عهقلی بیر که ره وه جیا کر اوه ته وه وه رووی بین به ش نه بو وه له بیرو که ی بو نی خودای راسته قینه . نه مه (نه کزنوفنس) که یه کیّکه له فه بله سوفه سه ره تایی یه کانی یو نان ، هه روه که ها و زه مانی خوّی ، نه فسانه یو نانیه کانی له خوّ دو و رخسته وه ، که ده یانووت: (خوا وه ک ناده میزاد جه سته ی ههیه) (Anthro دو و رخسته وه ، گالته ی به خوداکانیان ده هات که ده خوات و ده خواته وه به دایك ده بینت و ده مریّت، ده یووت: (خه لکی خوّیان نه م خواوه ندانه یان در و ستکردوه و له سه رشیوه و نه ندازه ی خویان ویّنایان کردووه ، گه رگا و شیر و نه سپ، ویّنه کردین نه خیر و نه خیر خودای تر نی به جگه له یه ک خودا ، که له همه مو و بوونه کان به رزتره ، له سه ر شیّواز مان در و ست نه بوده ، بیرناکاته وه وه ک بیر کردنه وه کانی نیمه به لکو خودا ، هه موی هه ر بینایی یه ، هه موی هه ر بیسه ریه ، هه موی هه ر فیکره .

(ئەكزنوفنس) باوەرى وايە، كەحەقىقەتى ئەم خودا گەورە، تەنھايە، ھەرگىز عەقلىمان دەركى پىناكات، لەسەر ئەمە بىرۆكەي بەنىرخى دار شىت كە ھەزار سال لەمىزووى مىتافىزىكىدا بەرەو پىش بازى پىدا. که ده لینت: (هیچ ئاده میزادیك ناتوانیت پیناسه ی خودا بهوردی بكات، هه تا ئه گذر ریکه و ت خوازیار بوو، راستی هه موو راستیه کان له وه سفی خودادا به ئاده میزاد بلینت، چونکه مرؤف خوی پینازانیت له و ته کانی که تا چ راده یه ك راسته).

حەيىران : گەورەم لەوتەكانىت تىڭدەگەم، كە (ئەگزنوفىنس) بەم وتەيەي لەمىزووى مىتافىزىكىدا بەرەو پىش بازى داوە.

فه لسه فه شه به باوه رهینان به بوونی خودا کوتایی پیهات، گهر کیشه که بهم جوره یه، تکا له شیخی به ریزم ده که م، که من و خویشی ئاسوده بکات له ناماقولی بیروباوه ری فهیله سوفه سه ره تاییه کان، که له (پیشاوهر) هه ندینکم لینخوینندو تهوه، هه روا به رهو فه لسه فه ی نویم ببات.

شیخ: تکام لیکردیت به نارام بیت، نیستاش نهم ناموژ گاریه ت بو دو و پات ده که مهوه، همیچ سوو دیک نابینیت به سه هده هده نگاو بستگهیه نمه ناکامی نه و کو تاییانه ی، که فه یله سوفه کان پینی گهیشتن که توی سه رقال کر دووه، بی نه وه ی ناگادار بیت له کوششی فهیله سوفه سه ره تایی و ناوه ندیی یه کان، له و انه یه بیرو پای فهیله سوفه کو تایی یه کانت یه دل نه بیرو پای فهیله سوفه کو تایی یه کانت یه دل نه بیرو پای فهیله سوفه سه روا یه کینک پیست رابگهیه نیست که همه موو راستی یه کان لای بیرو پای فهیله سوفه سه ره تایی یه کانه، نه و کاته دوو دلی و سه رسامیه که ت بو ده گه پیته و و تنگهیشتنی تا نسته کانی پیشوو. تنگهیشتنی تا نسته کانی پیشوو. تکا ده که م به نارام بیت.

حەيىران : ئيسىتا.. تىڭگەيشىتم دانىايى شىيخى گەورەمان لەپىيكەوە بەسىتنى زنجىيرە بيروراكان، تكا دەكەم لىلم ببورىت.

شیخ: ئنجا (بارمنیدس) بروا ده هینیت که ناو، هه وا، ژماره یان هه رچ شتیکی تر، ناگو نجیت که بینته سه رچاوه ی هه موو شتیک له به رئه وه ی نهم شتانه له (گورانکاریدان) ئیمه ش ته نها له سیفاته روو که شه کانیان ده کولینه وه، ئه م سیفاتانه ش به ره و گوران و له ناو چوون ده چن، ته نها سیفه تیک نه بیت که نه ویش سیفه تی بوون (الوجود)ه (Fetre)، هه رئه م بوونه هه میشه یی یه، که ده شیت بیکه ینه سه رچاوه بو هه موو بوونه کان.

حەيران : ئەم بوونە (الوجود) چىيە؟ چى دەويىت؟ مەبەستى لەوجود چىيە؟

شیخ.. (بارمنیدس) بۆمان وەسىف دەكات كه بوونیکی هەمیشهیی (آزلی)یه نهدهگۆریت و نه لهناو دهچیت، نهرابوردوی ههیه و نهئایینده.

به لکو ههمیشهیی و هه تا هه تایی له خن گرتووه ، که نه ده جولیت و نه به ش به ش ده کریت ، چونکه جوله ، وینه یه که (ته واوه) هیچ بونیکی تر له دو ایدا نایه ت.

حهیران : چۆن بوون رووته لهجوولهو گۆران، له کاتیکدا ئیمه دهبینین ئیم شتانه ده گۆرین و دهجولین.

شینخ: ئهم شتانهی که نیمه دهیبینین و ههستی پیده کهین (بارمنیدس) بهبوون (الوجود)ی دانانینت، به لکو به روو که شیکی (apparences) خهیالاوی داده نینت، چونکه لهناو ده چیت و نامینینت، به لام (بوون) نهمره، ههروا لهبهرئهوهی گورانی بهسهرا دینت، گورانیش پیویستی به کوبوونهوهی بوون و نهبوون ههیه. که ئهمهش مه حاله.

حهیران : من تینناگهم، ئایا (بارمنیدس) دهیهوییت بلیّت کهیه کیّتیی بوون (وحدة الوجود) ههیه؟ که بوونه کان یه کگرتوون.

شیخ: به لین.. حه بران، ته جرید به م شیوه یه کار ده کاته سه رعه قلّ .

له پراستیدا شه فهیله سوفانه نایانه ویّت ئینکاری بوونه کان بکهن، به لام

له سه رچاوه یه کی ته وال ده کوّلسنه وه، چه سیاو، نه گوّپاو، رووت بیّت

له سیفه ته بوونه وه ری یه کان، ده گونجیّت دروستکه ربیّت بو بوونه کانی

فه لسه فه کانی بار منیدس، که نه مه ش له خوّیدا لینکوّلینه وه یه به دوای خوادا. بینه وه ی

فه به هسوفه کان بیانه وی و هه ستی پینبکه ن...، له پاش (بار منیدس)، (مه لیسوس)ی

قوتایی ی هات و پشتگیری بیرو پرای ماموستاکه ی کردو و تی: نه م بوونه بی کوّتاییه و،

(ژیانیکی ژیره). نه گهر گویبیستی به لگه کانیان بیت که ده یه پنیته وه بو همیشه یی و همتا همتایی و بی کوّتایی و نه جو لاویی بوون که (ژیانیکی ژیره)، نه و کاته له گه لمدا ده تووت

۱ خوای گدوره فهرموویهتی: (هُوَ الاوَلُ وَ الاحِرُ وَ الظاهِرُ وَ الباطِنُ وَهُوَ بِكُلِ شَيء عَليم) سوره اخدید، هدروه ها پیغهمبهر ﷺ فهرموویهتی: (اللهم أنت الاول فلیس قبلك شيء و أنت الاحر فلیس بعدك شيء) ئیمامی موسلیم گیراویهتیهوه، واته: ئهی خوایه ههر تو همهروی هیچ كهس پیش تو بهروه، ههر توش ههتایی دهمینی و كهس دوای تو نابیت. -لیكولهر-

عهقلی ئهم فهیله سوفانه، لینکو لینهوه و تؤژینهوهیان کردوه بو دوزینهوهی خودای تاك و تهنها، بیانهویت، یا، نهیانهویت.

همروا دهلینت : همموو پهیدا بوویهك پیویستی بهسهره تایهك ههیه. به لام بوون، پهیدا بوو نییدا بوون نهیدا بوو نه نی بوو نییه، چونکه گهر پهیدا بوو بوایه، لهنهبوونه وه کهو تهوه، کهواته بوون بنی سهره تایه، هسهر شمینگ سمه متای نهیست کوتسایی و بن جوولهیه، چونکه هیچ جیگایهك لهدوایه وه نییه هه تا بوی بجولینت.

همهروهها نمه گوره، چمونکه گمر بگوریّت دهبیّته زیاتم لهیمه که کهواته یه که، همیشه یی که واته یه که، همیشه یه یه که، همیشه یه یا مینه. همیشه یی که واته حمیران، رامینه.

(هرقلیت) هات، که را را بوو له بیرو را کانیدا، لهنیوان بیرو رای ته جریدی و بیرو رای سروشتی دا له نگر رانیکی سروشتی دا له نگر رانیکی همیشه بی و به رده و امدایه.

بـۆ يـهُك چـركه جـيْگير نابيْـت لهسـهر شـيْوازى خـۆى، ئـهم جـيْگيرىيه ريْژهيىيـهى كەدەيبيـنين، خەيالـه، دەستەوەسـتانى ئـيْـمەيە بـۆ ديـدى گۆرانكاريى، لـممانەوە خەملاندى كـه تـهنها شتيْك لـهيەك ساتدا بوو ون و نەبوونى هەيه، ئەم يەكگرتنە كاتىيەى نيْوان بوون و نەبوونە، (گۆرانكارى)يە، كە حەقىقەتى بوونە.

به لام هرقلیت، له رافه کردنی بو گهردوون لهسهر ئهم خهیاله جینگیر نابیت، به لکو په نا دهباته بیروباوه په کلاسیکی په سروشتیه کان و، ده لیّت : گهردوون له ناگر دروست بووه و، گورپاوه بو ههوا، ههواش گورپاوه بو ناو، ئاویش بو و شکایی، دووباره و شکایی دهبیته وه به ناو، ده گورپته وه بو ههواو دووباره بو ناگر، باوه پی وا بوو که ژیانی ناژه ل بی گهرمایی نابی، له به رئه وه و تی گیان (روح) بریتی په له ناگر.

(ئەمبدوقلىيس)، فەيلەسوفى چوار توخمەكان، لەپئشىدا ويسىتى، رايەكانى نىنوان (بارميندس) و (هرقليت) يەك بخات، لەبەرئەوە وتى: بوون لە چەند گەردىلە بىكھاتوون، وتەكانى (بارمنديس) كە لەسەر وەسفى بوونە وتويەتى بەوەى، كەنەزياد دەبئت و نەكەم دەكرىت، بەسەر گەردىلە دەچەسپىت.

وته کانی (هرقلیت) له سهر (گۆرانكاری به رده و ام: الصیرورة) دا به سهر قه و اره کاندا (الاجسام) ده سه پینت، له رووی گۆراندنی شیرازه کانی یه وه، له پاشدا ویستی رایه کی ناوهند و هرگرینت له نیوان نهم دوو بیرؤ که یه دا، یه کهم بیرؤ که: (گهردوون له یه که مادده پینکها تووه که گۆرانکاری له خؤ گر تووه، و ه ک ناو، هه و ا، ناگر). دووه م بیرؤ که مادده ی بوون (الوجود) سیفه تی گزرانی، نییه). له تاکامی نه م دوو و ته یه دا، بیرؤکهی (توخمه چوارینه کان) دانا که پهیره و کراوبوو هه تا سه ده ی هه ژدهی زاینی؛ پی ی و ابوو، که بوون له چوار توخم پیکهاتووه، که نه مانه ن: (خاك، ناو، ناگر، هه وا)، پیکها ته ی هه موو شتیکی نه م گهر دوونه شریتی یه له تیکه له ی نه م چوار توخمه، بوونی جیاوازی له نیوانیاندا...

لیره دا به دره ده که ویست، که (ئه مبدوقلس) هاوبیری زانسته کانی سه رده می خنری بوده، به لکو ده تو انین بلین پیش سه رده می خنری که و تووه له دانانی بیر فرکه ی (المبدأ السذری)، به لام کاتیك ده دویست ده رباره ی نه و هیزه ی که نه و گه ردیلانه ده جولینیست، به بیر کر دنه و هیه کی نه زوّك کوتایی ده هینیست...

له کاتینگدا که ده لینت: مادده کانی گهردوون، مردن و ژیانیان تیانی یه و له خوودی خزیانا بی جوولهن، پنویسته باوه پر بهینین، که نهم جوولانه هیزینکی ده ره کی پالیان پیوه ده نبت، ده بینین خزی ده دا به لای خهیال و ده لینت: جولهی ماده بریتیه له به یه کگهیشتن و ده نبین که نبید این که هم دو و کیان پنچه و انهی یه کن و له یه كه هیزدا کوك نابن، به لکه پیویسته دو و هیزی کاریگه ره بینت، یه کینکیان پالپینوه نه رو نه ویتریشیان پاکیشه ر، نهم دو و هیزه شه بریتین له خوشه و یستی و رق و قین (l amouvetla) هیزی جوار توخمه که به هیزی خوشه و یستی به یه که وه پهیوه ست بوون، هیزی رق و قین کردی به چوار لهت، نبیجا خوشه و یستی هیزی خوی کو کرده وه و، چوار توخمه که ی لینکدا و، نه و شتانه ی لینکه این که ده به بینین.

حهیران : ئهی ثهم هیزی خوشهویستی و رق و قینه له کویوه هات؟

شیخ: ده ته ویست... له باسیک بکو لیسته وه که له ثه ندیشه وه که و تو ته وه ؟ شهم فه یله سوفه به مانه شه وه نه وه ستا به لکو باوه ری و ابوو که خواکان و به نده کانیان له م چوار تو خمه که په یدا بوون، به لام تو خمی شاو و هه وا زیاتر په سه ند ده کات، خودای ثاگر (زفس)، خودای هه وا (هیرا)یه، خودای خاك (ثار کوس)ه، ثاویش خودای چوار هه مینه که به (نستیس) ناو ده برینت، کاتیك ده گری فرمیسکه کانی وه ك شه و نم ده باریته سه رزه وی به چه شنیك... که و ته ناوگر گیراوی و رینه کانیه وه که هم و و مانی به خودا دائه نا، که وا ده یووت: خودی ثاده میزاد له خویدا خود نیه کی هه له یه، وای له چاره نو و سراوه که دو رو رله جیگای به خته و هران نیشته جی بیی،

لهقه و اره و شیو از یکی نه ماندا خوی ده نوینی ... جه سته ی زیندو و سه ربه بی مل ده رده هینن، بازووه کانیان به بی شان به رز ده که نه وه چاویان به بی ته ویله ده رو انیت هیزی خوشه ویستی له یه کتیان نزیك ده کاته وه و ده یانکاته تا ده میز اد...

حەيىران: باسىكردنى ئەم بىيرو باوەرە بىللەرانە، نزىكە بمگىرىتەوە بۆ جارانى دوو دالىم، تكا لەشىنخم دەكەم ئەم لىكۆالىنەوانەم لى بەدوور بخات.

شیخ : (نمایشکردنی، ئهم وتانه بو خوت، تهنها لهبه رده رخستنی پلهکانی عهقله بو گهیشتن بهده رککردنی گهردوون و، توژینه وه لههیزیک که بیجولینیت و بیبات به ریوه ... ئهم توژینه وه مایه وه به دریژایی چه رخه کانی فه لسه فه، که که لیننیکی گهوره ی گرتبوو له مه سه له کانی میتافیزیکی دا... به نارام به... من به ره و نامانجت ده به م.

لهپاشدا (دیمو کریتس) هات ریبازی ئهتو می (المذهب الذرات)ی دهدریته پال، روونی کرده وه کاتی، کهووتی: ئهم گهردوونه له را ماره یه کی ئهتو می (atomes) بی کوتایی پیکهاتووه، که له یه کچوو هاو ده من، هه میشه یی و بیکوتایین، به خویان ده جو لین له بو نیان، شته کان پهیدا بووه و، تیکرای گهردوونی له بو شایی یه کدا، جاله جوله و تیکه ل بو ونیان، شته کان پهیدا بووه و، تیکرای گهردوونی لی در و ستبووه، به لام جوو دایی سیفاتی شته کان له ناکامی به یه کگهیشتنی نهم نه تو مانه و هاو ده م بوونیان و حاله تیان له له شدا و، به جیاوازی ده رکه و تیان له چاوی بینه ردا پهیدا ده بینه از به رده و امیتی و هه میشه یی نه وه یه، چونکه بوون له نه بوونه وه نه گه رده شایدا جیگیر نه بوایه تو انای جوله ی نه ده به بوو، لیر ه دا بوی ده رکه و تن که له ردو زندا سی حقیقه تی سه ره تایی هه یه، که نه مانه ن گهر دیله، بوشایی، جوله.

(Les atomes, Levide, LeMovment)

حەيىران: دروستبوونى جىيھانى ماددى لە گەردىلە، شتىڭ نيە كە لە عەقلەوە بەدوۇر بى، بەلام كىي ئەم گەردىلانەي دروست كردووە ۋ كىي دەيجولتىنىت؟

شیخ: وهلامی پرسیاره کهت بو (دیمو کرایتس) نهنوسراوه، به لکو بو کهسانیکی تر، بهلام بیرو که کانی ثهو دوور بووه لهبیر کردنهوهیه کی ساغ:

کاتیْك پیّی و ابوو که، جوولهی گهردیله کان له ناکآمی (پیْویستیه کی کوّیْرانهوهیه)، کهپال دهنیّت بـوٚ جوولـه و بهیه کگهیشـتن، و چوونه ناویهك و تیْکهالبوون، بوّ پهیدا بوونی ئـهم گهردوونـه لــه گـيانهوهر و رِووهك و بــێ گـيانه كان، هــهتا رِوٚح و خواوهنده كانـيش پيكهاتهي ئهم گهرديلانهن كهئهم هيّزه كويّرانهيه بهريّوهيان دهبات.

لهدوای (دعو کریتس)، (ئهناکساگۆرس) هات، بیرۆ کهی پیویستی کویرانهی پوچهل کردهوه و گائتهی پیهات، وهك خاوهن باوه پیکی بهرز، ووتی: (مهحاله هیزیکی کویرانه بتوانیت، ئهم جوانکاری و یاسایه بخاته وه، که هه زدووکیان لهم جیهانه دا رون و دیارن، چونکه هیزی کویرانه تهنها گیژاو دهنیته وه نهوه ی کهمادده نههاویته جموجول، عهقلیکی کاملی، بینای دانایه).

حەيىران: ئەمە زۆر گىرنگە، ئايىا دەكىرى (ئەناكسا گۆرس) بەم ووتانەي مەبەستى بى كە بوونى خوا بسەلمىنى ؟

شینخ: نازانم ئهی حدیران هیدایهتی خودا، بۆ بهنده کانی لهسهر زمانی پینغهمبهره کانی، لهیزنانیه کان و فهلسهفه کانیان دیرین تره.

به نکو من به په سه ندی ده زانم که زور به ی فه لسه فه دیرینه کانی (میسر و هیند و چین)

پاشماوه ی پیغه مبه رانی پیشینه ن که میژو و له یادی کر دو و ن و ، خاوه نه کانیان له پیزی فه له سوو فه کان دانر اوه ، که له و انه یه پیغه مبه ر بو و بن ، یا په یره و انیان بو و بن. له و و ته کانی (ئه ناکساگورس) و ا به ده ر ده که وینت ، که ده و ر و خولی با وه پرهینانی پر استی دابینت ، کاتیک هه ستی کر د به ژیری و هوشمه ندی خوی ، که یاسای بنی هه نه ی گهر دو و نه ، کاتیک ده بینت له لایه ن عمقلیکی دانی و هوشمه ندی خوی ، که یاسای بنی هه نه ی گهر دو و نه ، که به یه که می که سده و می ده رگای (فه لسه فه ی روّحی) له دانانی بیرو که ی گه پر ان به دو ای به نه رستو کرد ، که باینت: (ئه ناکساگورس) ته نها که سینکه له پارین نه که یک که به که سینکه له پارین نگاری کرد نی که باینت: (ئه ناکساگورس) ته نها فه یله سوو فه کانی ، فه یله سوو فه کانی ،

حەيــران: ســوپاس بـــۆ خــودا، كەگەيشـــتينە سەرەتايىيەكانىڧەلســـەڧەى بــەرزى دوور لەوورىنە.

شیخ: گومانی تیدا نییه، کهفهلسهفه بهههنگاوه سسته کانی بهرهو راستی دهروات، ههندی جاریش کومهانه گومانباریک دهبنه کوسپ و ئاستهنگ لـه ری ی دا، وهك کۆمەللەي (سوفىستائيەكان) كەنىزىك بىوو بەھۆي موناقەشـەگىرى، سەرسـورھينەر و بينفەريان بىر كردنەوەيەكى ساغ لەناوبەرن.

حەيىران: گويبيسىتى وشىمى (سفسىسىطة) بىوم، كىم مەبەسىت لى\ى وتىو ويسرى ھەلىخەلەتىنەرە.

شیخ: به اتن سه نسه ته له و و شه ی سو فستائیه و ها تو وه، (سر فستائی) رینبازی کزمه الیکه، که ده سته بالا بو و ن له فیر کردنی خه الک له هما گیرانه و می راستیه کان، به هری مو ناقه شه گیری در و پنه پانه وه، ناوه که ی له و و شه ی (سو فیسته وه) ها تو وه، که له و و شه ی را مام و ستا) ده به خشین به هم ربه شینکی پیشه سازی و زانباریدا، تا وای لینهات ته م و و شه یه به سه ر ته و مام و ستایانه دا سه پا، که ناویان ده رکرد به سه فستائی. عمد و بیش له و و شه ی (سر فیست) و وه، (سفسطة) یان داتاشی، ئه مانه ریبازیکی فه لسه فه کانه و انبر اویان نی یه و ، هیچ بیر و باوه ریکیان نی یه، هه تا وه کو ، فه لسه فه ی رز حی، پیکیانه و به سبتین که و یله له دو و ی راستیدا، به لکو کو مه لیک مام و ستابوون له و لاتی یو ناندا، له به سبتین که و یله له و یله یا ناندا، له به بار و د و خینکی نائاسایدا به ده رکه و تن، که هماه مام و ستی باوه ربی به و اکانی به و پایه یا نازیان دایپو شیبوون، له همان کاتدا، شه پولی شک و بی باوه ربی به و بایه و پایه یا به فیلی به و بای بارو در قالی پله و پایه یا بو خه لکی کردنی خه لک کردنی خه لک به و ربی بازی و و قسم ی بوخشین)، شانازیان به و وه ده کرد که له تو انایاندایه، پشتگیری بیر و را و در ه که ی بکه نابه به به به به به به بین یان هزی و این باید و به به به بین بینه بین و نازین و عه قل و ، تیکدانی رو و ربی بازه که یان هزی کاریک بین به به به بستاندی بنجینه کانی زانین و عه قل و ، تیکدانی رو و شتی چاك.

به ناوبانگرینیان (بروتاگوراس)ه که دانیه ری نه و بنه مایه، که بینه ه پوچی سوفستائیه کانی تیا ده بینری ته و و ته به ناوبانگه ی که ده آلیّت: (ئاده میزاد پیوه ری همه مووشتیکه)؛ زانا و فهیله سوفه کان و ای ده بینن که راستیه کان به هوی عهقله وه ده رك ده کریّن نه ك به هه ست؛ چونکه (هه ست) هه النجه المتینه ره، له م ماوه یه دا (بروتاگوراس) په یدا بوو، ئینکاری زانستی ده کرد به هوی ئهقله وه، باوه ری و ابوو که هه ست ته نها سه رچاوه یه که بو زانین.

نه کاتیکدا، به هوی جیاو ازی قهو اره و تهمهنیان خهان جیاو ازن لهههستا، لهبهر نهوه مهحاله دهر ککردایه، بهراستیان ده رمارد، مهحاله دهر ککردایه، بهراستیان ده رمارد،

هیچ شتیّك نهبوو كه نـاوى ههاهبیّت، چـونكه لاى وابـوو هـهموو رایـه كي دهر ككهر و ههستدار راسته...

عهرهب، ئـمو بـیر وبـاوهرهی کهدهالیّـت (ئادهمیزاد پیّوهری ههموو شتیّکه) ناونا (عنْدیة) واته باوهرهیّنانی تاکه کهسیّك بهو رایانهی کههمیهتی.

پاشان (گورگیاس)ی سوفستائی بیرؤ که کانی بهده رکه وت، سوفستائی گهیانده ئه و په ری بیفه ری بوونی ههمووشتیکی په ری بیفه و وورینه و به ره لایی، کاثیك به یه ك که په ت ئینكاری بوونی ههمووشتیکی کرد، لای و ابوو مه حاله زانین و تیگهیشتن و یه کتر ناسین له نیوان خه لکدا، ئه ی حهیران، ئه بینیت ئه م وورینانه زور له وه نزمترو لاواز تره، که بکه و نه توژینه و و باسه کانی فه لسه فه وه، ته نها ئه و چاکه یه یه بوو که زهمینه خوش که ربوو، بو په یدابوونی (سوکرات: سوقرات)...

حەيران: چۆن، ئەم ورينانە سوكراتى داناي خستەوە؟

شیخ: سو کرات، خوی دامهزرینه و دانه ری بنه ماکانی (فه لسه فه ی زانین) (فلسفه المعرفة) بوه، که تا ئیستاش له گهل جیاو ازی رووه کانی موناقه شه گیری ده رباره ی، له . . . ۲ سال له مه و پیش به سه رهمو و عهقلینکی ساغ و راست زاله. هه موو ئامانجینکی (سو کرات) له فه لسه فه دا ئه وه بوو، که ریرهوی زانین له سه ربناغه ی عمقل دابریژیت و پایه کانی (ره و شت به رزی) بچه سپینیت له دل و ده روونی خه لکدا، له سه ربناغه ی ئه و راسته ی که بینگومانه.

نه مه مه مه مه سرون و کاتیک ده بیبی که په و شتی به رزی خه تکانی هاوزه مان و هیاو ده می به مرزی خه تکانی هاوزه مان و هیاو ده می به مرده م فروو فیلی سوفستائیه کان، که ئینکاری عه قل و، حه ق و، پاستیه کان و، په و شت به رزیان ده کرد، به وه ی که و ا پیره وه کانی زانین بیره وه کانی زانین بیره وه کانی زانین بیم بین به توازی ده توان و، مه ردوم به گشتی و به بی جیاو ازی له سه ر ئه حکامه کانی عه قل به ندن.

تا بەمە بگاتە دانانى سنورىڭ و پيناسەيەكى چاك بۆ رەوشتى بەرز (الفضيلة).

دوای سو کرات، ئه فلاتونی به ناوبانگی قوته ابی (سو کرات) په یدابوو، پشتگیری (تیوری زانین: نظریة المعرفة)ی کرد، که مامو ستاکه ی دایر شتبوو، زیاتر چه سپانی، به لام

تیناگهین بوچی ئهم زانینانهی لهسهر بنهمای (نموونهیی: المُثُل)، دانا؟ مهبهستی چییه له (نموونهیی: المثل)؟

ده لیّت: ماناگشتی به کان ناتوانریّت به هه ست ده رك بکریّت، به لکو به هوی عه قله و هدرك ده کریّن؛ بو نموونه جوانی و ناشیرینی دو و مانیان که، له زور شتی جوراو جور و جیاواز له رو خسار و شیّوازیاندا، ده رکیان پیّده که ین. به لاّم کنی پیّمانی ناسیان که هه ندینگ له م شتانه هاو به شن له جوانی دا، هه ندینگی تریان هاو به شن له ناشیرینیدا، به هه ست ده رکی نه م هاو به شیه مان نه کر دو وه به لکو به عه قلمان، نه و عه قله ی که به راور د ده کات له نیوان شته هاو به شه کانی جوانی، نه و کاته عه قل به رجه سته ی جوانی ده کات، به لام بو نه و ه وی عه قلمان له تو انایدا بیّت نه م به ره نگاری و به راور دیی به پیویسته بیرو که یه کی ره سه نی پیشینه ی هه بیّت له سه رجوانی و ناشیرینی. هه تا نه گهر و و تمان نه م بیرو که یه له داهینه ری عه قلمانه، ده بیّت بگه ریّینه و ه بو سه فسه تایه تی پیشوه، که پیّوه ری راسته قینه یان همی په له پیویسته له سه رمان بلیّین نه م ماناگشتیانه، بو و نمین کی راسته قینه یان همی به له پشت عه قلمانه و ه ه م رئه مانه یه که ماناگشتیانه، بو و نمینی المثل) lesidees ناویان ده با.

هدروهها ووتی: خودی خومان پیش جیگیر بوونی لدهاو جدسته دا، له جیهانی غوونه یی (المسئل) ده ژیا، له پاش جیگیر بوونی لده سته دا، جیهانی غوونه یی (المثل) له بیر کرد، له بیر چوونه و هیه کی کهم به چه شنیک، که چاوی ته که ویت به ماناگشتیه کانی جوانی و ناشیرینی غوونه یی دینه وه یاد، به هوی به راورد کردنه وه، جوانی و (ناشیرینی) شت ده رك ده کات، هم روه ها به هم مان شیوه بو هم موو ماناگشتیه کانی (ره و و شت به رزی) و یه کسانی و چاکه کردن.... و هند.

زانست یاد کردندوهی (نموونهیی: المسئل)ه، نهزانیش لهبیر کردنینتی، ئهزموونه کانی ژیانی ئهم دونیایه بریتییه له رینگایهك بر به ئاگاهاتنهوهی عمقل بر ئهو زانینانهی کهلهوه و پیش لهجیهانی (نموونهیی) فیر بووه.

حهیران: گهورهم ئهم نموونهیییه چین و راستیه کانیان چییه؟

شیخ: ناحهقت نیه سهرسام بی، پیش تو ئهرستوش سهرسورماو بوو؛ ئهفلاتون ئهم نموونهیییهی به چهندهها و هسف پیناسه کردووه بهچهشنیک که نه تی ده گهی، نه گونجاویشه، جگه لهو و هسفانهی که پهیوهسته بهوکارانهی کهلهزانسته کانی خودایه. ئهی حهیران من ئهمه پهسهند ده کهم، که دهربارهی نموونهیی ده انیت، نموونهیی ماددی نییه، به نخوونهیی الله نییه ماددی نییه، به نکو چهند مانایه کی رووته، توخمه کانی بوونی لهخودی خویدایه، نهك لهشتیك ئهدهره وهی ئهو بینت، ههرخوی بناغهی ههمووشتیکه، پشت بههیچ شتیکهوه نابهستی به نکو شتی تر پشتی بی دهبهستی، ههمیشهیی و نه گور و ههتا ههتایییه و جینگیر و تهواوه، پابهند نییه به کات و شوینهوه.

ئهی حهیران، لهم و هسفانهوه تیّناگهیت کهثهفلاتوّن ئهیهویّت ئهو باسانه بهدهربخات که پهیوهسته به زانیینهکانی خوداوه؟

حەيران: ئايا ئەفلاتۇن باوەرى بەبوونى خودا ھەبووە؟

شیخ: (ئەفلاتۇن) یه کهم فهیله سوفه که باوه پری به خودا هیناوه و، و توویه تی: ههر خودا در وستکه بی جیهانه سه پهر شتیاری کاره کانیه تی، بیز نهمه ش چه نده ها به لگه ش ده هینینه و گرنگرینیان به لگه ی نیزامه که نه لینت: شهم جیهانه، نیشانه یه که بو نهو په پی جوانی و یاسایی دا، مه حاله له ناکامی هوکاری پیکه و تن بیت، به لکو عاقلیک در وستیکردووه، تهواوه، خیرمه نده، ههمووشتیکی بهمه به ست و دانایی پیک خستووه.

کاتیك ئەفلاتۇن ئەيەویت ئەندیشه و چۇنیتی وەسفی خودا بكات لەدروستكردنی ئەم جیهانەدا، گرییهك دەبیته كۆسپ لەعەقلیدا، وەك چۆن عەقلی هەموومان بهگشتی بی بهش نی په لهم گرییه، ئەو كات ناتوانیت تیروانینی دروستكراوه كان. لەنەبوون بكات و، دەلیّت هموو شتیك پیکهاتهی (مادده) (matiere) و (وینه: صورة) forme همر ئەم وینهیه كهوا لهماده ده كات ببیته شتیکی دیاریگراو، ئەمش له كاریگهری نموونهیی (المثل) كهوتوتهون كهمیفهت و شیوازیکی تایبهتی ئهداتی.

جا شت پیش نهوهی وینهی نموونهیی خوی وهر گرینت، مادده بووه، که نهسیفهتی همهبوه و نهشیواز، لهپاشدا لهسهر نموونهی خوی دروست بووه، حهقیقهتی بوونی بهرجهسته کرد پاش نهوهی کهنهبوو بوو، نهوهی که سیفهتی نموونه کهی پیدهبهخشیت و له نهبوو نهوه دهیهینیته کایهوه، ههر خودایه.

حەيران: من تيناگەم چۆن ماددە پيش ئەوەي وينە وەربگريت نەبوو بووە؟.

شیخ: نمتو تیده گهیت و نهمنیش، همروهها ثهفلاتون خوشی بهو عهقله ساغه و تهوا و بهرزهوه، تیناگات کهچون (شت) لهیهك ساتدا مادده و نهبوو دهبیّت. به لام شهم عهقلسه گهوره راپینچده کری، وه که ههموو عقلینکی گهوره چون راپینچده کریت بو چهسپاندنی نهم ووتانه به هوی نه توانامانه وه که نه ندیشه کردنی دروست بووه کان له نه بوونی رووت، که له (نمونه هینانه وه) هه تخه آه تینه ره وه که بالی کیشاوه به سهر هوشماندا ده ستمانکه و تووه، و اراها تووه که نمندیشه ی دروستکر او بکات له نه بوو: نه و ان شته کان ده بینن که له وینه یه که وه ده گورینت بو وینه یه کی تر، و اباوه رده که ن که نه م وینانه ی که له گوران که و توونه ته وه ، وینه یه کی دروستکر اوی نوین.

موجاده لــه ي عــه قالى (الجــدل العقلــي) رِ ايــان ده كيّشــيّ بــــ ثهنديّشــه كردني (مادده کونه کان) به بن وینه، سهرسام دهبن له وهسف کردنی ماهیهتی ته و ماددهیهی، که بنی فورمه و، ده لین ثهم ماددهیه بنی سیفات و شیواز و ره نگ و بنون و چیژ و قهوارهیه چـونکه هــهموو ثــهم وهسـفانه لــه ويـنهوه بهرجهسـته دهبيــت. کيشــه تۆژينهوه کانــيان دەيانگەيەنئىتە ئەوەي، كەبلىنن ماددە لـە نەبوونەوەيـە، ئىنجا عەقلىيان لـەتوانايدا نىيـە و ئەندىشەي دروستكردنى جىھان بكات لەنەبوونەوە، دەلىين : خودا بىي سىفات و بىي شيّوازي دوزيموه، همروهها بيني نموونميي (المسئل) رووته، جا ماددهي لمسمر وينمي نموونميي پيکهيننا، واتمه ويننهي دا بممادده و، بووه شتيکي دياريکراو، بهووته کانيان ئەتگەيەننە ئەو باوەرەي كە بلين، خودا ئەم جيهانەي لەو ماددەيە دروستگردوه، كە لەنەبوونەوە پەيداى كىردوە و، ئەو وينانەي پيبەخشىن كەلەزانستى ئەزەلى خۆيدا ھەيە، بينجگه لـهم بيرو كهيـه هـهموو بيروړايـه كي تـر ناپهسـهند و ناړهوايـه، ههر چـونيّك بيـت (ئەفلاتۆن) باوەرى بەبوونى خودا ھەبووە، دەركى كردوە كە ھەر خودا خۇى دروستكەر و بەرپۇرەبەرى كاروبارى ئەم گەردوونەيە، بەتوانا و دانىايى خۆى، بەلام كاتىڭ ويستى خـۆي بهاويژينته نهينني دروسـت بـوون توشـي سـاتمه و خليسـكان بـوو، هـهروهك چـۆن (ئەرسىتۆ)ى قوتابىشىي دووچارى بىزوە، كىه بەينشەواي ھەموو فەيلەسىوفەكانى، كە لهبووني خودايان كۆليوەتەوە دەژميرري.

حهیران: من ئهزاتم که (ئهرستۆ) پیشهوای ههموو فهیلهسوفه سهرهتایییه کانهوه همرخوشی دانهری زانستی (لۆژیکه: المنطق) بهجۆریك که نازناوی مامۆستای یه کهمیان پیهخشیوه، چۆن دووچاری ههالهده بیتهوه؟ .

شیخ: به للی راسته که نهرستو گهوره ترین فهیله سوفی سهره تایییه کان بووه کهله دوزینه و هی بوونی خودا کولیویته و ه، یه کیک بووه له وانه ی که باوه ریان به بوونی خودا ههبووه، به لام کاتیك ویستی بكۆلیتهوه لهنهینیه کانی دروستكردنی ثهم گهردوونه دوو چاری هه له هاتن، گهر گویبستی دوو چاری هه له هاتن، گهر گویبستی بیرو که کانی ببین سهباره ت به (زانست) (المعرفه)، سهرت سور ثه مینی که چون ثهم عمقله به رزه، دانایه دوو چاری ثه و هه لانه بوته وه، کاتیک که ده لینت: ده رك کردنی ههستی (الادراك الحسی) یه که مهنگاوه که بیر کردنه وه ثهینیت به ره و زانین.

گهر كو مه ليك له ده رك كردنه كه مايه تيه هه ستيه كان له ميشك كو ببنه وه بيره وه ريه كان پاريز گاريان لي بكه ن ئه وه بير كردنه وه ده چيته قو ناغى دو وه ميدا له ئه زومو و ندا (التجربه) كه پابه نده به به راورد كردنى شته كان، وه زانيسنى په يوه نديى يسه كان و هو كسان و هو كاره كانى، پاشان بير كردنه وه ده چيته قو ناغى سيهه مى كه بريتييه له (بير كردنه وه بيرو كه يى: الستأمل السنظري) بو گهيشتن به تو ژينه وه و وه رگرتن و وه رينگاى خورسكى كه عمه قل پاپه نديستى له م قو ناغه دا له ده رك كردنى هه ستى بو ئه زموون پاشان بنو به راورد كردن و بير كردنه وه و هو كار. پيوه رو تو ژينه وه ى وه رگرتن و فه رمان ده ركردن، كه ئه رستو داده نري، كه ئه رستو داده نري، كه ئه رستو نه له ماموستو داده نري، كه ئه رستو فه لست و كردى به زانستيك، كه شايسته ى ئه وه بو و له ميزووى فه لسه فه دا به ماموستاى يه كه م ناو برينت، به لام ئه م ماموستا يه كه مه ، خاوه نى ئه م لو ژينكه فه لست ماده دا به ماموستاى پو خته بن گه رده به كاتنى و يستى بكو لينه وه له پيكها تنى گه ردون له بيرو كه ى مادده دا كه و ته هداره و، كه عمه قلمان ده سته مؤيه تى، كه به پيوه رى نمو و نه ي هدانه و به رجه سته ى كرد، به به كاره پنانى شته مادديه كانى ژيان. مرزق له سه مادده كانى ژيان.

ره حمه ت بوو لأی ثه ندیشه کردنی پیکهاتنی مادده له نه بوو، باوه پی وای هینا که مادده دیرین ترین شته پاشان عمقلی ژیری پالپیوه نا که باوه پر بهینیت که وا همر گیز نابیت مادده له شتیکی تایبه تیه وه په یدا بووبیت، چونکه بنی وینه یه له به رفعه وه سهر سام بوو له پیناسه کردنی، تاگه یشته ثه و ثه نجامه ی که بلیت مادده بریتی یه له نه بوون.

حەيران: عەقلم، نايىرىنت، ئەي گەورەم بۇمىي روونبكەرەوە چۆن ماددە بريتىيە لە تواناي پنكەوەلكان.

شینخ: تو لیبوراویت، ئیستا بیرو رای ثهوت بهوتهیه کی کورت و ساکار بو ٹاشکرا ده کهم. (هنری برگسونی) فهیلهسوفی هاو چهرخمان ئه لیّت: (به شیّك له عه قلامان دروستبووه بو به كارهیّنانی ده رك كردن به جهسته ماددیه یه كان، لهم چوار ده وره ماددیه یدا زوربه ی به ندیشه كانی به ده ست هیّنا) ئه مه راسته هه ربویه ژیر ترین عه قلّ ناتوانیّت لیّی ده ربازییّت، تاعه قلّی نه رستوش، كاتی ویستی تو ژینه وه له سه رینگهیّنانی گهردون بكات، به ویّنه ی ئه و لیکدانانه و می كه لینگدانه و می ئامرازیّك ده یکات که مروّف به ده ستی خوی دروستی كردییّت له مادده یه کی تایبه تی به ایسه رسیّدی تایبه تی در وستی کردییّت له مادده یه کی تایبه تی له سه رسیّد و بو مه به ستی کی تایبه تی

هـ هـ روهها ئەلنىت: هـ مموو شتىنك پىكدىنت بە كارىگەرى چوار هۆ، هۆى ماددىيى (العلة المادية) (La causemateriell)ئەو ماددەيە كەشتى لىن دروست دەبنىت.

هۆی ویّنهیی (العلة الصوریة) (La caus for maned) شیّوازیّکی تایبهتی ئهدات بهماده.

هنوی کاریگهر (العله الفاعله) (La cause eff icient) ئهو هزیایه که شت پنکده هننیت و شیواز و وینه ی پیده به خشیت. هنوی مه به ستی (العلة الغائیة) (Lacaus finele) نه و مه به سته یه که به هنویه و ، هنوی کاریگهر هه لده سیت به دروستکردنی شت له سهر نه و شینوازه.

 به و سی هؤیم، وینهی، مهبه ستی کاریگه ر له (وینهدا) تمهنها (هـؤی مـاددیی) مایـه وه کهماددهیه، یا.... همیبو و لایه .

حهیران: واده زانم ئهرستو ریبازیکی پهسه ندی گر تبینت له شیکر دنه وه ی پیکهاتنی شته جورا و جوره کانی ئه م گهر دونه، به لام نموونه ی جینووستن و دار تاش ناگونجینت له گهل کیشه ی پیکهاتنی ئه م گهر دونه چونکه داری جینوستنه که له بووندا ههیه، نه ك دار تاش دروستی کر دبینت، به لکو ئه و ته نها وینه ی جینوستنه کهی له سهر کیشاوه به لام کی ئه م داره ی دروست کر دوو هینایه کایهوه، ئه م داره ی دروست کر دوو هینایه کایهوه، ئه م وینه یه کی به هیولای به خشی.

شیخ: ئەرستۇ مەبەستى ئەو ماددە ھیولایە نى یە كە ئىنمە تىنگەیشتووین، چونكه ووشەى ماددە بەلایەنى كەمەوە لەلاى ئىنمە شىوازوو قەوارەو كىنشى ھەيە، بەلام لەلاى ئەرستۇ ھيولا رووتە لەھەموو سىفاتىك و، سىفات وەرناگرىت بەبى وەرگرتنى وينەكەى، پىش وەرگرتنى سىفاتى شتىنك نەبوو كەبتوانرىت پىناسە بكرىت و سنورى بۇ دابنرىت، پىناسە بكرىت و سنورى بۇ دابنرىت، واتە ھيولا لەلاى ئەرستۇ شتىنك بووە لەتوانادا (Enpuiss ahce) بەلام پاش وەرگرتنى وىنە دەبىت شتىنكى تايبەتى لەكاردا (Enacte): كەواتە ھيولا لەلاى ئەرستۇ بريتيە لەتواناى پىنكەوەلكان و ھەر ئەمەش بوو واى لىنكردم كەبلىم ئەو ماددەيەى كەئەرستۇ باسى دەكات بريتى يە لەنەبوون.

حەيران: بەلام گەورەم ئەمە شتىنكى روون و ئاشكرا نىيە؟

شیخ: به لی نه رونه و نه ناشکرایه، ته نانه ته نه رستوش ده رك به وه نه كات، هه رله به ر نه وه یه كه نه یبینی، بنه ره تی گه ردوون دابه ش نه كات بو (مادده و وینه)، و تی: بوونی وینه به بی مادده نه ندیشه نا كریت و هه روه ها بوونی مادده به بی وینه نه نه ندیشه نا كریت. كه واته وینه ناتوانیت به بی ماده به ده ركه ویت و، ماده ش ناتوانیت بی وینه به ده ركه ویت و، نه م جودایی یه ی كه باسی نه كه ین ته نهاله میشكدا هه یه، نه مه ش كورته ی بنه ماكانی فه لسه فه

۱ (هديبولا) به بوچونی شاره زايانی نهم بواره شتيکه قابيلی گشت (وينه کان) و به ته نها تايبه ت نه کراوه بو وينه يه کو اوه بو وينه يه کو اوه بو وينه يه کو اوه بو وينه يه کو او ته کو اوه کو در در او الله کو در او ته کو در او ته کو در او ته کو در در در کو در در کو در در در کو در در در کو در در کو در در کو در در کو در در در کو در در کو در در کو در کو در در کو د

میتا فیزیکیه کهیهتی کهثهالیّت گهردون دیرینهوه لهمادده و ویّنه و جوانه و بزویّنهره کهی پنکهاتووه.

حدیران: کهواته، ثهو بزوینه ره کنیه، کهوینه و جولهی بهم گهردوونه بهخشیوه؟ شیخ: ثهرستو ثهلینت، ثهوه، خودایه، ههر خوی هوی وینه و مهبهست و بزوینه ره.

حه آران: که وات خودا هنی وینه و مهبه ست و بزوینه ره که واته، هه رخنی به خشینه ره که واته، هه رخنی به خشینه ری وینه به خود که ته نها بریتیه له (توانایی بنی پیکه وه لکانن) به گوینره ی باوه ری نه رستو، له ناکامدا خودا خوی دروستکه ری نهم گه ردوونه یه به مادده و وینه یه وه، نیم چون گه ردون کونه به مادده و وینه یه وه.

شیخ: ئەرستۇ ئەيەويىت خۆى دەربازبكات لەكىشەى ئەم (كۆنايەتيە) (قدم) و، ئەلىت ئەم جىھانە يەكەم نى يە لەچەرخدا (زمن) بەلكو خودا پىش گەردوونە، ھەر وەكو چۈن پىشەكى پىش ئاكامە و، پەيوەندى خودا بەگەردونەوە پەيوەندى ھۆنى يە بەھۆكارەوە، تا... بلىن چەرخ دەستى تايبەتى ھەيە تيايدا بەلكو پەيوەندى يەكى لۆژىكى يە (منطقية)، خودا بوونى بەخشىيووە بەم گەردوونە، ھەروەك چۆن پىشەكى بوونى ئاكام دەبەخشىت و پىشخستنى پىشەكى لەئاكام، لەبىروباوەردايە نەك لەچەرخدا.

تهوه ی پالی پیوه نا که باوه پر بهینیت به کونتیتی گه ردون له باوه پر بونیتی به کونیتی جووله و ته لیت: یه که مین هوی جووله، خودایه، چه سپاوه و هه مان توانای ته زه لی هه یه، گهر، گریمان کاتیکه مان کرد جووله ی تیانه بیت و اپیویست شه کات که هه رگیز جووله نه به دوله به یدا بووه، پاش ته وه ی که نه بوو بووه، و اته پر استیه کی به دی هیناوه، که جووله پیویسته، که و اته جولینه ری یه که م چه سپاوه، هه مان توانای هه یه و یه نه ند کر او یک ناکریت که جووله ی په سه ند بکات.

ئەم ھەلەيە لەبەلگە ھىنانەوە كەوتۆتەوە، لەھەلويستمان بۆ سىفاتى (توانايى) (القدرە) و لە يادكردنى سىفاتى (ويست) (الارادە)، ئەو ھەلەيە كەزۆر خەلكى ھەلخەلەتان.

ئیمامی غهزالی ٔ به وهلامیکی برهندهیی ئهم بیرو کهیهی پوو چهل کر دوتهوه که ئهالیت: ئهم گهردوونه پیکهاتهی ویستیکی کونه کهبوونی پیویست بوو لهو کاتهی کهپهیدا بوو

۱ ئیمامی غەزالی رەحمەتی خوای لیبیت له کۆتایی ژیانیدا کهوته گیژاوی سەر سورمان له باسه فلاسه فهلسه فیال و زانستی (کهلام)دا، له پاشان پشتی لهم ریباز و ریپچکزلانه کرد بەرەو سوننەت و فهرمووده کانی پیغهمبهر تشخ هات کاتیك کۆچی دوایی کرد، سهحیحی ئیمامی بوخاری لهسهر سنگ دانابوو. سەرچاوه (تمذیب شرح العقیدة الطحاویة).

و، نهبوون بهردهوام بهوو بئو ئه و مهبه سته ی کهبه ردهوام به و بنوی و، کونینتی هنو ناکهوینته دوی کونینتی هو کار (المعلول)، مه گهر هو کار له خوو دی خویدا له هویه که و ه پهیدا بوویه کی پیویستی لنی دروست ببینت.

پهیدا بووه که پیویست نابیت، تاهی و هی کاری گونجا و نهبن، و لهنیوان خودا و گهردون (گوررا و) یه بودن نورن نییه، تا گهردون یکی پیویستی لنی بکهوی تهوه، کهواته و تنی کونیتی جووله پیویستی ناکات، وه بیرو که کانی نهرستی، چونکه عمقل به پیویستی نازانیت و، پیریست بهووتنی نویکردنه وه ی پهسهند ناکات، وه بی بچوونه کانی نهرستی، چونکه ویسته کانی کورتنی جوونه کانی نهرستی،

حەيىران: ئىەم شىكردنەوانە لەوپىەرى روونىيدان، چىزن مامۇسىتاى يەكەم لىەيادى كردوون؟

شیخ: جاریکی تر دووپاتی ده کهمهوه نهم ههانه بیر وباوه پی سهره تایی یانه ی که نهم هه مرود هه نه و نه و نه و نه تو تایی یانه ی که نهم هه نه تو انایه له عه قلماندا بو نه ندیشه کردنی پهیدا بوون له نه بوون ، هنوی دوودانی له ده و دانی له ده و که نه دیار بوونی نه نیانی به نه کانی و ، نه دیار بوونی نهینی یه کانی له (ماوه ی و از هینانی) پیش دروست بوون و ، له و ته کانی (ئیمامی غه زالی و ئیبن طروفه یسل و عه مانوئیل کانت) دا وه الامی پاست بو هه مووی گویبیست ده دیار ده ده دوی کویبیست

گـهر، بـهردهوام بیـت لـهخویّندنهوهی ههموو و ته کانی ثهرستوّدهبینیت ثهم پیاوه لـهگهلّ گـهورهیی عـهقلّ و فـراوانی زانسـته کانی کهوتوّته گیّژاو و تیککهلّ کردن و خهیالّی چر و دوور لـهراستیه کان، کاتی همولّیدا بهعمقلّ دهر کی نهیّنی پیّکهاتووه کان بکات.

ه مورو هما كهوته هه له زانستى يه جۆراو جۆره كانهوه له بهر ئه وه له پلهى پيرۆزه كان و بى هه له كانى مەرمىره، وهك ئىبن روشدى خۆشهويستى كەلهو پلهيهى دانابوو. ئەم نمونهيه گوئ بيست به كەئه لايت لهرسته يه كدا كهلىنى ده گيرنهوه: خودا جوللهى گهردوون به جووللهى پالپيوهنه رئاكات، چونكه ئهمه واپيويست ده كات كه جوله يه كى سنوردار له خۆبگريت.

به لام جیهان به رهو مه به سته کهی راده کیشیت، وه ك چون ئیمه به ره و چاکه و جوانی راده کیشرین به بی کاریک له هه ردوو کیانه وه و، له لایه کی تردا ئه لیت، خودا گه ردونی جو لان به جو له بازنه یه کهی، له پاشدا و ازی لیهینا به ده وری خویدا بسوریت و، نازانم سه باره ت به خوداوه ئه و جیاو ازیی یه چی یه له نیوان جوله ی پالپیوه نه رو جوله ی بازنه یی

و، ئەلىنىت ئىم جولىم بازنەيىيىە ئىموە ھىزى سىوراندنەوەى خىزرە بىددەورى زەويىدا... و ھزى بەدەر كەوتنى بوون و تىكدانە (الكون والفساد) لەگەردووندا.

له کاتی گۆرىنى تو خمه کان و تىنکەل بوونيان، جەستەی لىنى دە كەويىتەو، گەشەدە كار لەپاشان لىهناو دەچىي، بەلىيىك كاركردنى دوو ھىيزە كارىگەرەكە، كە گەرمى و ساردىي يە، دوو ھىيزە كارلىپكراوە كە تەرى و ووشكى يە و، ئەلىيىت زەوى وەستاوە و، چەقى ھەموو گەردوونە، دەربارەى خودا ئەلىيت: خودا تەنها ئاگاى لەخىيەتى، ئاگاى لەغەيىرى خۇى نى يە دەناسەر بى ئەوە دەكىشى كەئاگاى لەشتىكە كەگەلىنى كەمىزە لە خۇى و، ھەروەھا چەندەھا بريار و ووتەى پووچەلى تر، كەپىچەوانەى ووتەكانى پىشوويەتى كەدەلى خۇى ھۆى كارىگەرى و بزوينەرە و، پىچەوانەى زانست و عەقل و ئىشولىدى كەمامۇستاى يەكەم داينا، ھەرلەبەر ئەوە واى بەراست ئەزانى ئەو ياسايانەى كەلەر ئەگىرى و مىروسىدى دەراسىت ئەزانى ئەو ياسايانەى كەلەر ئەگىرنە و ھەمووى راست نەبىت.

گرنگ لهوهدایه ثهرستو ئینکاری بوونی خودای نه کردوه، به الکو سوور بووه لهسهری، به لام کاتی ویستی باسی سیفاتی خوداو چونیتی دروست بوونی بکات، عهقلی تووشی ماندبوون بوو، وه ک چون ثهوانهی و ته کان و شیکردنه وه کانی ثهرستویان باسکرد دوو چاری ئهو ماندوو بوونه بوون.

لهپاشدا لهبیرو کهی بوونی میتافیزیکی تووشی نوشوستی ماددی دهبینت لهلایه ن رواقیه کان و ئهیبقوریییه کان، که بووه هنری پهیدا بوونی (گومانداران-الشکاك) تا هاتنی (فهلسهفهی ئهفلاتونی نوێ) که تأکید لهسهر بوونی خودایه کی دروستکهر ئه کات.

۱ همر شتیك كه له ناو ثهو گهردونه دا همیه به گشتی له مرؤی ف و ثاژه از و گزو گیا و دار و بهرد.. همرچی بووه و دهبیت و روده دات تیایاندا ته نانه ت چریكه یك یان جواهی ك بیت ثهوه خوای پهروه ردگار پی عالمه و ده یزانیت هیچ شتیكی لی ون نابیت همروه كو فهرموویه تی: (وَعَنْدُهُ مَفاتِح الغَیْبُ لا یَعْلَمُها الا هُوَ وَ یَعْلَمُ مافِ البر وَ البَحْرِ وَما تَسْقُطُ مَنْ وَرَقَة الا یَعْلَمُها ولا حَبة فی ظلمات الارض و لا رَطْب و لا یابس الا فی كتاب مُبین) الانعام: ۹ ه، واته خوا زانستی غهیب و په نهانی له لایه هیچ كه سیك نایزانی ته نها ثهو نه بیت ، همرچی همیه له ناو ده شت و ده ریاكاندا ده یزانی همر گه لای داریك بوه ری ناگاداره و همر دانه و یلمیه ك كه له ناو تاریكیه كانی زهوی دا همیه و همر ته پی و شكانیه كهوه بیروزه دا ثه و په ری گهوره یی و توانا و ده سته لات و پاكی و بی گهردی و زانایی و كاربه جی یی خوا ده رده كه وی د. این كوله ری گهوره یی توانا و ده سته لات و پاكی و پاگی و بی گهردی و زانایی و كاربه جی یی خوا ده رده كه وی . این کوله ری .

که نهمهش دووپاتی خولی یه کهم نه کاتهوه که به مادده دهستی پینگرد، لهسهر زمانی فه بله سوفه سهره تایی یه کان، پاشان سهفسه ته به گومانه پوو چه نه کانیهوه هاتنه ناوهندهوه، باوه رهینان به بوونی خودای دروستکهری گهردون به زمان حالی فهیله سوفه ناوه نده کان: (سو کرات، نه فلاتون، نه رستنی) کزتایی هات.

حەيران : رەواقيەكان و ئەبيقورىيەكان چى ئەلين؟

شیخ: سهباره تبه په واقیه کان، له بیرؤکه ی زانست (المعسرفة) ده گه پنته وه بیز بیرؤکه ی زانست (المعسرفة) ده گه پنته وه بیز بیرؤکه ی پاستی چهوتی، که ته لین زانست له شته هه ستداره کانه وه ته که وینته وه و، به هنری هه سته وه پنمان ته گات، (ده رك کراوه گشتی یه کان) بریتین له و بیرو پرایانه ی که عه قل پنکی هیناوه، ته و شتانه ی که له ژیان وه ریگر تو وه له هه سته که مایه تیه کان، له به رئه وه دروست نی یه وه ك پنوه ریك و دریبگرین بو جیا کردنه وه ی راستی له چهوتی.

کورتهی تزژینهوه کانیان بهو وتهیه کزتایی دینت که ئهاییی: راستیه کان له رینگای (ههستهوه) پیدهزانرین شتی راست ههستینکی به پیزمان لا دروست ده کات، هیچ رینگایهك نییه بز ئینكاری كردنی.

به لام له دروست بوونی گهردوندا، دهبینی په واقیه کان باوه پدارن به خودا و له ههمان کاتیشدا بی باوه پ و پیی. کاتی که نه لین: مادده ته نها له بووندا ههیه و، ههموو بوونیك له دو و توخم پیکهاتووه: (کارلیکراو) (منفعل) (Passif) بی جووله به و (کاریگهر) (فاعل) (actif) نه و هیزه یه که جووله و ههموو شیوازیک به مادده ده به خشیت و، نهم هیزه ش ته نها بریتی یه له ناگر و، نه لین : خودا ناگری یه کهمه، ته نها خوی له بنه په تذا همهووه، له سمر شیوه ی ناگر له پاشدا نهم ناگره جولاوه که به شیکی گور پرا بو ههوا و، به شیکی نه و ههوایه بوته ناو و به شیکی نه و ناوه شر بوته خاك.

سهر چاوهی همهموو شتیک تاگره و، همهموو شتیکی بق ده گهرینتهوه، خودا خودی گهردونه و گهردونیش جهستهی خودایه..

حمیران : به راستی سهرسورهینهره باوه ری نهم فهیله سوفانه، نهی نابیت بیروباوه ریان له توزینه وهی بوونه کان (الوجود) پابه ندبیت به ریپچکه کانی (زانینه وه) (المعرفة)؟ نهی کوا بیروباوه ریان سهباره ت به (هه ست)ی (الشعور) به هییز، که به بنه مای زانینی راستهقینهیان ئهزانی؟ ئهی چوّن توانرا ئهم ههسته دهرك و ئهندیشهی ئهو خواوهنده ئاگرینه سهرسورهینهره بكات؟

شیخ : رهوایه نهم سهرسورهینهرهت و، له بهدهرخستنی بیرو که کانیان بوت، تهنها مهبهستم ناماژه و رینمایی نهو پهیوهندیییهت بکهم، که له نیوان پوچهالی بیروباوه ری نهمان و ورینه ی ههندی له فهیله سوفه کانی دوای نهواندا ههیه.

به لام ئهبیقوریی یه کان، بیرو که کانیان له زانستدا (المعرفة)، دوورنی یه له بیرو که کانی ئهرستو، که ئه نین در بیرو باوه پر انهی که به ده ستمان هیناوه، بریتین له زجیره یه که ده درك کراوه هه ستیه کان، که بیره و هریی یه کانمان هه تیگر توون، له پاشدا به مهزه نده و بهراور د هه لده سه نگیری به بریاره گشتی یه کان.

دەرك كىردنى ھەستى پيوەريكى راستە و، ھەموو دەرك كراوو بريارەكانى بەھەمان شيوە راستن.

رُته بیقور)ی پیشهوای ریبازه کهیان له بیروباوه په بدرزه کانیدا ته لیبت: ئیمه کاتی تو و ته بین بیشه وای ریبازه کهیان له بیروباوه کانی ههست، ههول تهدهین گه لاله ی تووشی هه تایی ته ده بین که ده رچین له ده رك پینكراوه کانی ههست، ههول تهدهین که له پشت ته و بیروباوه پاله به بیشت روو که شه کاندا (الظواهر).

به لام ئهم عهقاله ژیره، دان دهنیت به نه تو انامان به ده رك كردنی شته كانی پشت سرو شت (ما و راء الطبیعة)، لهم ریبازه دانا و به ثاگایه ده ردچیت كه بو زانین نه خشه ی كیشاوه ده گاته ئهو راده یه ی ئه و بیرو باوه رانه ی كه به دهستی هیناوه سه باره ت به دروست بوونی گه ردون هه مووی پیشبینی و خه ملاندن بیت.

باوه ربه بیرو که کانی (دیمو کریستس) دینگست، وا ده بینیست که سه رجاوه ی بوون (الوجود) گهردیله بیست، که له خویدا بزوینه ره و نه لیست: هوی جوله کهی له خودی خویدایه، که قور سایه کهیه تی و، له به رقور سایه کهی له سه رهوه ته جولیست بوخواره وه له گه ل لادانیکی که م، له کاتی که و تنیدا پیکه وه لکانن رووده دا، به مه شینگ پهیدا ده بیست. و ژیان هه مووی له م پهیدا بوونه وه دروست بووه جا به رینکه و تیست یا . به رینکه و تین یا داده به یک به یک به به یک به ی

ت حدیران: تینناگهم، بوچی گریمانی جولهی گهردیله کراوه له سهرهوه بو خوارهوه به هوی قور سایی یه کهی، له کاتیکدا که قورسایی یه کهی تاکامی راکیشاندنه (حاذبیة).

شیخ: ئەبیقۆر لیبوردراوه لهم ئەندیشهیهیدا، چونکه یاسای راکیشاندن له سهرده می شیخ: ئەبیقۆر لیبوردراوه لهم ئەندیشهیهیدا، چونکه یاسای راکیشاندن له سهرده می ئهودا نهزانراوه وهك خوت ئهزانی، تهنها روو كهشی ئهوهیان زانیوه كه له ههسته وه پهیدابووه له كهوتنی جهسته كاندا به هوی هیزی قورسایی یه وه، له سهره وه بو خواره وه مایه وه لهسهر مهرجه كهی كه له ههسته وه ده كهوینته وه الوردراو نابیت كاتیك له مهرجه كهی دهرده چیت و گومان ده بات كه ژیان له ریكه و تنه وه ویدابووه.

له پاشان ئهم دهر چوونهی له مهرجه کهی سهرسور هینتر نی یه له و ته کهی که باوه و به بوونی بوونی خواوه ندید که که باوه و به یونانی بوونی خواوه ندید که که که به یونانی گفتو گوده که که به ختیارییه کی همیشه ییدان و ، دووره پهریزن له کیشه کانی جیهان ، بیر که رهوه ؟ نهی . حهیران .

بهلام سهبارهت به بیروباوه په کانی له دروست بوونی گهردون و ژیان به پیکهوت و پیکهوتن، ئیستا کاتی موناقهشه نییه و، له توژینهوهی فهیلهسوفه کانی سهردهمی نویدا باسی ده کهین.

حەيــران: گومــانداره نوێكــان كــێن؟ ئايــا شــتێكى نوێــيان خســتەوە، بــێجگە لــه بيروباوەرەكانى سوفسەتائيەكان تا.. شێخى گەورەمان بۆم بەدەربخات.

شیخ: گهر گومانداره نویکان شتیکی تازهیان نهخستایهوه، منیش باسیانم بـۆ نهده کـردی و، و ته کانم سـهبارهت بـه تۆژینهوه فهلسـهفهیه کان لـه بیرۆ کـهی (زانسـت) تـا مههست، لهگهنتدا بهردهوام نهبینت.

گومانداره نویکان خاوهنی چهند بیرو کهیه کن که تهبیت زانیاری تهواوت همبیت دهرباره نویکان خاوهنی بیانخوینیتهوه، دوو چاری گهلینگ گومان و شک ئهبیتهوه. نهبیتهوه.

گومانی تیادا نییه، ئه و رینکه و تنهی که له نیوان سوفستائیه کونه کان و گومانداره نویکاندا ههیه، بریتی به له بیرو کهی گومان (شك)، به لام جیاوازی نیوانیان له ریبازو شیوازو ئاکامیاندا ئاشکرا ئه بینت وه ك بوم به ده رخستی سوفستائیه کان خاوه نی ریبازیکی فه لسه فیی نین، به لکو ماموستای پیشه بی به رههمی بوون، به لام گومانداران ئامانحیان ریبازیکی له خو گرتبوو که دوور بوو له پیشه بی و به رههمی و کومه لینکی خاوه نیرورا بوون.

ئەندىشەيان وابوو كە گەيشتن بە راستيەكان كارىكى مەحال و ئەستەمە، (گومانيان) (شك) كردە رىنبازىك و دروشمىان ئەوەبوو دەيانگوت: (نازانين). و (نازانم)يان كردە رىبازىكى فەلسەفەي سەربەخۇ لەخودى خۆيدا.

کورتهی ریبازه کهیان ئه تیبت: ئیمه شته کان ته نها روو که شیان ئه زانین که به جوره ها روو که شیان ئه زانین که به جوره ها روو که شی جوراو جور خوی به ده در دخات و ، هیچ ریگا چاره به کمان نی به بو جیاکر دنه و هی بیرو که راسته قینه کان له وانه ی که له خه و دا ئهیان بینین و یان ئه ندیشه ی ئه که بین به هوی هه سته هه تخه تینه ره کانه و ، هه ندی جار هه ست ری و نه کات . و ده رك که ره هه ستیه کان ئه گورین به گورانی بارو دوخ و حاله تی که سایه تیه ده رك که ره که و زور شتی تریان و ت: به جوریك که ئینکاری یا سای که ره که و شته ده رك کر اوه که و زور شتی تریان و ت: به جوریك که ئینکاری یا سای هو کاره کهی دیاری ده که ن ، به لام ئه و روو که شانه به جوره ها شیواز لیک ده درینه و ه که هو کاره کهی دیاری ده که ن ، به لام ئه و روو که شانه به جوره ها شیواز لیک ده درینه و همو دا نامینی بو نه وه وه ی به او ه و به همیچ کامیکیان بکری و ، هه ندیکیان به دریوایی راستینه کانی پیوه رو هه تسه نگاندنیان (استقراء) کر د و ، ته نانه ت هه ندیکیان به دریوایی گومانیان مانه و ، به جوریک که باوه ریان و ابوو که بنه ما سه ره تاییه کانی فه لسه فه بریتی یه گرمانی بی به تی گه ربانه و یت خومان گیل بکه ین له بیرو که ی زنجیره ی به تی هی رخولی به تی گه یی بیش کی پیش (برهان الدوری) که پیشه کی پیش (برهان تسلسل) ده که وینه بیرو که ی (خولی به تی گه که همه یش پو و چه ته .

کەواتە ئەم بەلگەيە رى بىي نەدراوە.

(مام ناوهندیییه گومانداره کان) ئهوانهن که پنیان ئه لین (خاوهنه پیشهریارییه کان) الاحتمالیین) چونکه ئهیان وت: پنویسته پهسهند کردنی ههندی له و راستیانهی که ئاشکرا بووه بومان، ناکری له پهسهند کردنی راستی یه کان لا بدهین بوهنانهوهی به لگه لهسهر راستی یه کان، ئهبیت ئهزموونه کان ره چاو بکهین گهر روو کهشی سروشتمان بهدی کرد له گه ل پهیوهستی هو کاره کانی، چاوه روانی بهده رکهوتنی ئاکام ئهبین. به بی ئهوه ی باوه ربه پنین که ئهم ئاکامانه پابهنده به بنه ماکانی (یاسای هو کان: قانون العلیة).

حهیران: به راستی قولبونهوهی کومهلهی گومانداران له ئینکاری راستیه کان ترسناکتره له ورینهی سهفسه تائیه کان که ئینکاری راستیه کان ده کهن له ههمان کاتدا دان به وه دا ئهنین که ئینکار کردنه کهیان په یوهسته به بنه ماکانی ژیریانه وه له (جهده لدا)، بهلام گومانداره کان (ئینکاریان لـه بنهماکانی عـهقلدا) بـه رِاست گرتووه که دووره لـه گالته.

شیخ: به لی، قولبونه وه که یان زور دروار و پوچه له همروه کو باست کرد له ئینکاری بنه ما عه قلیه سهره تایی یه کان که باوه پیان و ابوو که ثهم بنه مایانه بریتین له گریمانیکی بی به لاگه. به لام (خاوه نیشبریاره کان) (الاحتمالییون) که دوربین بوون له هه ندی تیروانینیانه وه بو پووکه شه کانی سروشت، وه له لایه نه هالکه و ته نویکانی زانسته وه پشتگیری گونجاندنی و تنی (پیشبریار) (الاحتمال) کراوه له کاتیکدا که به لگه عه قلی یه بی گومانه کان نه یان سه لماندوه.

گهر بهراورد بکهیت له نیوان فهیله سوفه کوّنه کان سهباره ت به زهوی و خوّرو ئه ستیره کان و مادده و راستیه کانی و نیّوان راستیه زانستیه کانی ئهم سهردهمه ی که تیایدا نهژین.

جاو ازیی یه کی زورت بو به دهرده کهویات که رینمایی کردنت به وتنی (پیشبریارو پهسهندی) (الاحتمالات و الترجیح) زور قولبونهوهی تیادا بهدی ناکریت.

قو لبونه و ویان کاتیک به ده رده که ویت وه ختیک که باوه ریان و ایه که ههمو و بنه ما عمقلیه سمره تایی یه کان پیویستیان به به لگهیه. بز نمو و نه: ئه گهر ئیمه داوای به لگهمان کرد له سه ر ثه وه که گشت (کل) گهروه تره له به ش (جزء) و دو و شتی دژ به یه که وه کونابنه وه و ، یه ك نیوه ی دووه ، ئه و کاته مه عنای و ایه عمقلمان به ره لا کر دوه و و ا رامان هیناوه و داوای پیوه ریکی بیر و که یمان کر د به عمقلی جیاواز له عمقلی مروّق که ئه مه یش داوای پیوه ریکی بیر و که یمان کر د به عمقلی خومان سه رنج ئه ده یه راستیه کان که له دور چونه له با به ته که مان ، چونکه ئیمه به عمقلی خودی خوید ا بنه ما ز انستیه سه ره تایی یه کانی له خو گر تووه ، که عمقل داوای به لگهی بو خودی خوید ا بنه ما ز انستیه سه ره تایی یه کانی له خو گر تووه ، که عمقل داوای به لگهی بو ناکسات ، سه رچاوه یه که به پیاره ده رك کر اوه عمقلی یه کان په یوه سته پیوه ی و ئینکار کر دنی و هستانی کاره کانی عمقله .

له گهل نهوهیش که هاودژی تیادا به دی نه کریت و، نهوانه ی باوه ریان پیه یمی دو و چاری گالته پیکردن ده بنه وه، گهر نهم پرسیارانهیان لی بکری: زانست (المعرفة) له لای نیوه مه حاله، چون زانیتان که مه حاله؟ و چون زانیتان که کیشه سهره تایی یه کان به لگه دار نین؟ و هه سته کان هه لخه له تینه رن؟ و عمقل هه له ده کات؟ و چون زانیتان که به لگه دار نین؟ و هه سته کان هه لخه له و، به لگه ی خولی (البرهان الدوری) راست

نیه؟ ئموه تا ئمم جوّره و تانه تان به لاگه ن له سهر ثموه که ثیّوه دان به زانستدا ده نیّن گهر راست بی (زانین) مه حاله لاتان به مه راستی ده رك ده که ن، ثمو کاته و ته تان بو زانین مه حاله و ته گهر و ته که شتان راست نه بو و ثموا زانین مه حال نی یه و، ئه گهر بلیّین بو و چه لی خولی (الدور) و زنجیره یی (التسلسل) ئاسایی یه له عه قلدا.

گهر باوه رتان هینا به بوونی کیشه عهقالی به سهره تایی یه کان که وا عهقل خوّی دانی پیاده ننی. و گهر ئینکاری ئهم سهره تایی یانه تان کرد به لگه کانتان له بنچینه وه ههره س دینی..).

حهیران: چیزن، بیروکه ثهفلاتونیه نوییه کان لیه نیوان در که ماددیییه رهواقی و تهبیقوریه کان و گومانه وهستینهره کانی ژیریدا دهرویت؟

شیخ: ئایا سهرت سورما، لهم گهشه خولی (السدوري) ههمیشهیی به بو کیشه ی باوه در هیننان، هیچ که ناینته وه له بی باوه در هینان، هیچ که سیک هه نناسیته وه له دوای که و تنی و یا به ثاگا ناینته وه له بی هر شی به هوی ریبازی عمقل و نیگاوه ثه بیت تیپه ربیت به گیر اوه کانی گومان و بی باوه ری به خودا.

دوو فه رمان بز ئه فلاتونیه نوییه کان کوبووه: (عمقل و پهیام) که ئه مهیش تیکه له یه که ریبازی ئه فلاتونی و نهسرانیه کان که له (فلیونی ئه سکه نده ره وه) ده ستی پیکردو و له پاش ئه و (ئه فلوتین) نویسی کسرده وه. و (فیلون) پسیش مه سیح به (۲۰) سال لنه ئه سکه نده ری په په دابوو و ، له ۶ می زاینیدا کوچی دوایی کرد، واته له و سه رده مه وه که ئه سکه نده ریه بووه مه نه ندینی زانسته کانی شاری (ئه ثینا) که بووه مه نه ندینی زانسته کانی شاری (ئه ثینا) که بووه مه نه ندینی زانستی گه و ریبازی بالاده ستی ئه و سه رده مه ریبازی ئه فلاتون بوو.

تۆڑىنەوە و لىكۆلايىنەوەى زۆر پەيدابوو لە بارەئى سەرچاوەى گەردون و، ئايا كەوتۆتەوە بە (حادثا) و يان بوونى كۆنە (قليم) (فيلونى ئەسكەندەرى) شيكردنەوەيەكى چېرى كرد لەسەر بيرۆكەكانى ئەفلاتون و، لە پاش ئەو ئەفلوتىن پەيدابوو لە نىران سالەكانى (٢٠٧-٢٤٠) پ. زو ئەم رىبازەى نوئى كردەوە كەلە دوايىدا ناوى دەركرد بە ئەفلاتونىيەتى نوئى سەبارەت بە بيرۆكەكانى بوون و دروست بوونى گەردون، ئەم گەردونە خاوەنى روكەشىكى زۆرە كە ھەمىشەلە كۆراندايە، مەحاللەلە لە خودى خۆيدا پەيدابووبى، بەلكو پىرىستى بە دروستكەرىكى لىنهاتوو بەيداكەر ھەيە، ئەم دروستكەرەش خودايە، يەكەو تەنھايە، ئەزەلى ھەمىشەيى، لەلىنهاتو بەيداكەر ھەيە، ئەم دروستكەرەش خودايە، يەكەو تەنھايە، ئەزەلى و ھەمىشەيى، لە

خویدا پهیدابووه و له سهروی مادده و روحه وه به و ، له به رئه و ه ه و ننه ی ئه و نی یه له شته کانی گهردوندا، ده بیت همو و نیشانه و سیفه ته کانی سه لبی بن که واته ئه و مادده نی یه و ، وه سف ناکریت به وه ی که جو لاوه یا . . وه ستاره و ی ناو تریّت همیه له شوینی کدایا . کاتیکدا و ، ناتوانریّت هیچ سفه تیکی بدریّته پال ، چونکه ئه م زیاد کردنه له یه کچوونیکه له گه ل شته دروست کراوه کانی خوی ، گه ر پیناسه ی خودا بکه ین کوتایی و تمواوه ، پیویستی به هیچ شتیک نی یه همو و زانینی کمان ده رباره ی خودا به فه و همو و زانینی کمان ده رباره ی خودا ناکات ، ئه م و تانه همر چه نده راستی یان له خو گر تووه ، به لام زیاده و پی زوریان تیادایه ، سه باره ت به بی گهردی خواکه بوونی خودا ده چه سپینین به بی ماهیه ت.

په نابردنمان به سیفاته کانی پینچه وانه (صیفات سهلبی) پاست نی یه هم و هه نده باوه په نابردنمان و دان پیانانی تیابیت به سیفاته کانی بوون (وجود) و کونایه تی (القدم) و مانه وه (البقاء) و پینچه انه ی پهیدابووه کان (مخالفة الحوادث) و به رده وامی (قیام) به نه فسی خوی، به لام نه مانه هه مووی داد نادات بو چه سپاندنی بوونی سیفاتی زانست و توانایی (القدرة) و (ویست) (الارادة) بو خودا له گه ل نه وه ی به گویره ی عمقل نه مانه هه موویان پیویستن هه بن نهم پیبازه دان به بوونی خودا و دروستکه ریخی بو گه ردون ده نیست، نامانه وینت په خنمان له سه ری دریژه بکیشیت هه رچه نده بی ناگایه له به ده رخستنی چه ند سیفاتیکی خودای به خشنده که عمقل به پیویستی داده نیت، به لام نه مه ویت چه ند هدانی تری نه فلز تینی خاوه نی نه م ریبازه ت بو به ده رم بخه م، کاتیک ویستی وه سفی چه نیتی دروستکردنی گه ردون بکات، نه ندیشه کانی سه ریان لی شیوان و خستیانه چونیتی دروستکردنی گه ردون بکات، نه ندیشه کانی سه ریان لی شیوان و خستیانه

۱ خوای گهوره له ناسمانه لهسهر عهرشی گهوره و پیروزی ههروه کو فهرموویه تی: (الرحمن علی العرش استوی) طه د، بهبی تهوه ی چزنیه تیه که (کیفیة)ی بزانری و دهرکی بی بکری یاخود به دروستکراو (علوق)ه کانی بچیت و یان بچوینری، چونکه هیچ شتیك وه کو ثهو نی به و بهو ناچیت، همروه کو فهرموویه تی: (لیس کمثله شیئ و هو السمیع البصیر) الشوری ۱۱. اینگولهر میلشینه چاکه کانمان و ئیمامه پاشینه بهریزه کان رهزای خوایان لی بیت یه ك دهنگ و کوکن لهسهر سملاندن و برواهیتان به گشت ثهو سیفه تانهی خوای گهوره که له قور ثاندا یان له سوننه تی پیغهمه ردا گلی همانوه و همر سیفه تیک که خوا بو خوی بریاری داوه یان پیغهمه ره کهی بوی داناوه ثهوه پیویسته نیمه بریاری بو بده ین و باوه پی تهواومان پی کی هه بیت، سهر چاوه (لمعه الاعتقاد، الهادی الی سبیل الرشاد - لابن قدامه).

گیژاوهوه، کاتنی که ئەلیّت: ناگونجیّت حودا یه کسهر گهردونی دروست کردبیّت، چونکه گهر وا بوایه بی چار دهبوو به پهیوهندی پیّوه بکا، چونکه خوّی تاك و تهنهایه، نابیت جوّرهها گهردونی لی بکهویّتهوه.

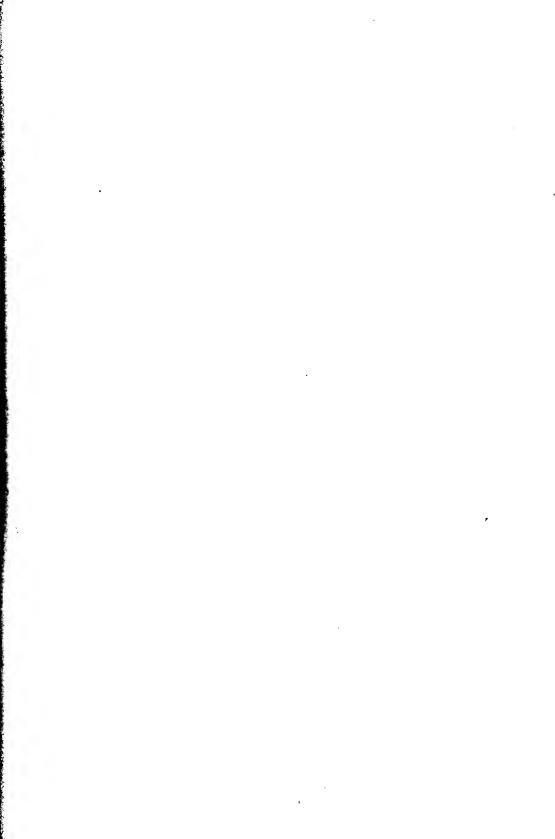
حەيران: كەواتە، دروستكردنى گەردون چۆن بوه؟

شیخ: ئەفلوتین پیمان ئەلیّت: بیر کردنه و فی خودا له نه فسی خوی دا به خشنده یی زور (فیض)ی لیکه و ته وه، که گهر دون بوو و، یه کهم شت که له خوداوه پهیدابوو (عمقله) که ئهم عمقله هش دوو کاری ههیه، بیر کردنه وه له خوداو، بیر کردنه وه له خودی و، له عمقلیشه وه خودی گهر دون مودی مروق له عمقلیشه وه خودی گهر دون به یدابوو و، له خودی گهر دونه وه خودی مروق که مروشته و، خودی ئهم گهر دونه بیریتی یه له گهر دونی دو وهم پهیدابوو که سروشته و، خودی ئهم گهر دونه بیریتی یه له گهر دونی ده و مانی به لام مهله نده کهی له روخیایه تی و، نزیکه له جیهانی هه سته و عمقلدا.

به دهرخستنی نهم نهندیشانه بوّت سهباره ت به چوّنیتی دروستکردن و بهخشنده بی زوّر (فسیض) و (دهرچوون) (انیستاق) و عمقل و خود، ته نها نهمهویت ناماژه ی نه و پوو چه لیانه ت بو بکه م که فعیله سوفه نیسلامیه کان تنی کهو توون که پهیره وی زوّر به ی بیرو که کانی نه فلاتونیه نوینگانیان ده کرد که به ریّبازی (نهسکه نده ریه کانیان) ناو ده بر و رئه ناز تنیان) به شیخی یوّنان ناو ده برد.

۱ یه کهم دروستکراو(مخلوق) که خودا دروستی کرد پینووس(قهام)، بوو ههروه کو پیغهمبهر گلفهمرموویه تی: (ان أول شیئ حلقه الله تعالی القلم و أمره أن یکتب کل شیئ یکون) السلسلة الصحیحة. واته له راستیدا یه کهم شت که خوای گهوره دروستی کرد قهام بوو فهرمانی بی کرد که ههر شتیك ده بینت بینووسیت. سهرچاوه (تمذیب شرح العقیدة الطحاویة).

له فارا نه وه پوپیزنیه رذشنایی له دوای رذشنایی

حهیرانی کوری نه زعه ف ده لیّت: له و ته کانی شیّخ بوّم ده رکه و ت که نهم شهو باسی، فه یله سوفه نیسلامیه کانم بو ده کات، کتیبیّکم لابوو ده رباره ی رازی و فارابی و نیبن سینا نهدوا، که له گهنجینه کهی باو کمدا دیتمه وه به روّر ده مخویّنده وه، کاتیّك باسکر دنیان ها ته پیشه وه خستمه ژیر بالم و چوومه خزمه ت شیخ، کاتیّك بینیمی و تی: حهیران، نه و کتیبه چیه ؟

حەيىران: وام زانى باسى فەيلەسوفە ئىسىلاميەكانم بۆ ئەكەيىت، ئىم كتيببە وتەكانى رازىو ئىبن سىناو فارابى تيادايە.

سْيْخ: ئايا.. خويندووتەتەوە؟

حهیران: بمالی همهندیکم لی خویندو تهوه، کهمیکی تیگهیشتم ثهویبرم له یادکردوه، له خوینندنهوهی همهندی رستهی گران و ثمالوزی کهوتمه گیرواهوه، لمه رسته کرچ و کاله کانی ثهفلاتونی به نوییه کان که شیخی گهوره، باسیان کردووه بوم، جا ثایا

حهیران: ئایـا.. ئهم سنی فهیلـهسوفه ئیسلامییه باوهریان به خودا بی هیز بوه وهك لیّیان ده گیرنهوه؟

شیخ: خوا نه کا، نهی حهیران، نهمانه له گهوره باوه پداره کانن به خودا و، خاوه نی راست ترین به نودا و، خاوه نی پر است ترین به نگسه نابه به بوونسی، چسۆن وا نسابن! کسه توانسیویانه و هك فهیله سوفه ئیسلامی یه کانی تر، باوه پر هینانی نیگای پر استه قینه و باوه پر هینانی عه قلی ساغ و بیگه رد کوك بکه ن، واته روناکی له گه ن روناکی.

به لام لمه پلمه کانی دروستکردنی گمردون و پهیوهسته کانی، پووچمه لیه کان و ئهندیشه کانی بیرو کهی ئه فلاتونه نوییه کانیان به سهردا سه پا.

و ته کانی ئەفلاتۇنيان تيكەل به و ته کانی ئەرستۇ كرد به چەشنيك كه كاره كانی ئەفلاتۇن درايە پال ئەرستۇ بەمەش پيرۇزيان بەبنى ليكۆلينەوە زيادى كرد بۇ مامۇستاى يەكەم كە (ئەرستۇيە). لهبهرئهوه پیویسته ئهوانهی تزژینهوه لهسهر ئهم فهیلهسوفانه ئه کهن، تیشك بخهنه سهر و تهو بیرو که کانیان بو جیا کردنهوه ی راستی رووناك له چهوتی تاریك، چونکه ئهوانهی لینکو لینهوه یان لهسهر کردون، ئهم جیا کردنهوه یهیان به دهرنه خهستووه، لهبهر نهبوونی توانایان، یا.. پهیرهوی کردنی زوریان بو سهر کهوتنی باوه رهینان، یاخود به پینچهوانهوه، ئیمامی رازی به راستگوترین باوه ردار ده ژمیرریت گهر هیچ به لگهیه کمان نه بیت بو راستی باوه رهینانه کهی لهو و تهیهیدا ئهیسهلینیت که ئه لیت: (بوونی عهقل له ههندی له گیانه و مران و توانایان بین به رپوه بردنی کیارو فهرمانیان، به لگهیه که به تو بوونی دروستکهریك که لهو پهری کارامهو لیهاتووانه جوانترین پهیدابووی خستوتهوه).

ئهم وتانهی رازی به سهندترین بهاگهیه بۆ راستی باوهرهینان لهلای من له گشت ئهو بهالگه تیْروانینیه ئاویْتهییه کانی تر ، چونکه پهنا ئهباته بهر بهالگه ساکاره روونه کان که هیچ گومانیککی لیٰ ناکریْت نه له بیْژهریییهوه نه له گویْبیستیهوه.

ئەوەى بەم چەشنە رئى پشاندەر بىت، خاوەنى باوەرى لاواز نابىت ئەى حەيران. حەيران: بىروراى شىخمان چىيە سەبارەت بەفارابى؟

. شیخ: ئهی حدیران، فارابی یه کیکه له گهوره فهیلهسوفه باوه پرداره کان و خاوه نی راستترین لؤژیك و به لگهیه بو بوونی خودا، به بهر گری کردن له عمقل دهستی پیکردو بریاره سهره تایی یه ئاشکراکانی چهسپاند که همموو به لگه کان پهیوهستن پیوهی، لهمهوه رینبازی چهسپاندنی بوونی خودای گرته بهر، (تا ئیستاش، و ته کانی له زانین و بووندا همهوه عمقلی زاناو، فهیلهسوف و، و ته بیژه کانی پیوه به نده).

فارابی ئەلنىت: زانست دوو بەشە، (ئەندىشەى رەھا) (تصور مطلق) و (ئەندىشە لەگەل باوەر) (تصور مع تصدیق)، ئەندىشەى شتىك ناكرىت بەبى ئەندىشە كردنى يىش خۇى و، ئەندىشەى جەستەيەك ناكرىت بەبى ئەندىشەى درىرى پانى و قولايى يەكەى و، ئەمەش ئەندىشەيەك ناگرىت بەرى ئەندىشەى درىرى پانى و قولايى يەكەى و، ئەمەش ئەندىشەيەك ناگرىتەو، بەلكو دەبىت كۆتايى بە ئەندىشەيەك بەينرىت كە بومستىت ئە ئەندىشە كردنى، ئەندىشەى پىش خۆى، وەك (بوون) الوجود) و (پىويستى بوون) (الوجوب) و (گرىمان) (ممكن) كە ئەمەش پىويست بە ئەندىشەى پىش خۆى ناكات، بەلكو چەند مانايەكى راست و دەركەوتوون و جىنگەى خۆيان گرتووە لەمىشكدا.

به لام (باوه رِ) به بن ده رك كردني شته كاني پيش خوّى ده رك ناكريت.

(گهر بته وی برانیت، گهردون لینکه و ته یه (مُحَدث)، پیویست نه کا، یه کهم شت باره ربه پنیت که (گهردون پینکه وه لکاوه) (العالم مؤلف) و، ههموو پینکه وه کاوین لینکه و ته یه دون بینکه وه لکاوه) (العالم مؤلف) و، ههموو پینکه وه کاوین لینکه و ته یه (مؤلف مُحَدث) که نهمه ش (بریاره سهره تابی یه کانه) (أحکام اولیه) و له عمقندا دیاره ههروه که دوو سهری دژ به یه که به همیشه یی سهریکیان راسته و نهوی تریان هدامیه. و ههروه ها گشتی چه سپاون له هدامیه. و ههروه ها گشتی چه سپاون له میشکدا و، به ناگابو و نه و یه که به دهرده که و ن و، هیچ شتیک له مانه ناشکراتر نی یه پیویستی به ناگه هینانه وه شیخ بینانه وه شاکرای بین به ناشکراکانن). له سهر ههر کیشه یه کانه له و یادی بکه ین، چونکه بنه ما و بنچینه یی یه ناشکراکانن). حمیران: نه م و تانه له و په ی په یه ی راستیدان.

شیخ: نهمه بهس نیه نهی حهیران که بلیبت نهم و تانه لهوپهری پلهی راستی دان. به لکو له دلی خوندا دهرخیان بکه و مههیله که سانیکی موو ناقه شه گیر له سهر بوونی خودا به بی زانست و رینمایی، بی ناگات بکه ن و سهرت لی بشیوینن. له وه و دوا ده بینیت، که چؤن نهم به لگه زال بووه به سه رعه قله کاندا، تاکو (لایبنز)ی گهوره هات و نؤره نی کرده وه و دوای حموت سه د سال پاك و پیروزی کرد، له سهر نهم راستیانه فارابی به لگه کانی بؤ بوونی خودا دانا و تهلیبت: همه و بوونه کان دوو جوزن، یه کیکیان (بوونی شیاوه) بوونی خودا دانا و تهلیبت: همه و بوونه کان دوو جوزن، یه کیکیان (بوونی شیاوه) (به و به کین الوجود) مان کرد، نه وه ناگهیه نی که مه حاله و گهر هه رکاتی پهیدابوو به بی هزی ربوونی شیاو) مان کرد، نه وه ناگهیه نی که مه حاله و گهر هه رکاتی پهیدابوو به بی هزی تایی به واجب الوجود، به خودی خوی نا به بی خودی خوی به لام (پیویسته بوون) هم رکاتی گر کمان الوجوده وه ده بی به واجب الوجود، به خودی خوی نا به بی خودی خوی به لام (پیویسته بوون) هم رکاتی گر کمان کرا که نه بوونه که مه حاله و گهر هم کاتی گر کمان شی هویه و، دروست نیه بوونه کهی به هوی شینی تر دوه و بینت. و شته شیاوه بوونه کانیش (المکنة) نابی بی کوتایی بن، سه مونی سه مونی سه رونی سه کوتایی کوتایی بی بیت. نه مه شه بو ونی کوتاییه شرکه تاکه هو کاریکه بو دروست بوونی شته کانی تر. نه مه بوونه پیویست و بی کوتاییه شرکه تاکه هو کاریکه بو دروست بوونی شته کانی تر. نه مه بوونه پیویست و بی کوتاییه شرکه داده.

حەيىران: كەۋاتىـة شىيخى گــەورەم! چــۆن دەفەرمويـّــت (فــارابى) پووچــەلىيەكانى ئەفلاتۈنە نوييەكانى وەرگرتووە؟ شینخ: من له و باوه ره دام که و ه رگرتنی بیرو راکانی (ته فلاتونه نوییه کان) له سه ر پهیدابوونی نهینی گهر دون و گهشه و پله کانی، له لایه ن فار ابی یه وه ته نها به زوبانی بووه، نه ك له ناخیه وه، بر مه به ستی شانازی و خزبه ده رخستن له بو اری دانایی و فه لسه فه دا.

ئه وه تا ئه لینت: (کاتیك چه سپا که خودا کاملترین بوونه کانه پیویسته که به کاملترین را نیاری بی ناسین. هه روه ك چون زانیاریان بو ماتماتیك ته واو تره له زانیاریان بو زانستی سروشتی یه کام زانیاریی یه کامان سه باره ت به بابه تی یه که م زیاتره له زانیاریان سه باره ت به بابه تی یه که م زیاتره له زانیاریان سه باره به را مبه ر (بوونی یه که م) (الموجود الاول) که خودایه، وه ك ئه وه وایه که به را مبه ر رؤشنترین روناکی بوه ستین.

له بهر نمتوانایی بینایی چاومان نمتوانین خومانی لهبهر رابگرین، چونکه راهاتنی چاومان به ماددهوه، زانستمانی کوت و لاواز کردووه).

بهم شیّوهیه نهی حهیران، بوّت بهده رده کهویّت چهند به رزه نهم پیاوه له رووی ره و انبیْری و سهنگینی و دان پیانانی به نه تو انین (عهجز) که ههمو و مروّفیّکی ژیر دان بهمه دا ده نی که چی کاتی ویستی لاسایی نه فلاتو و نه نوییه کان بکاته وه له باره ی چونیّتی در وست بوونی گهردو و نه وه، بونی خوبه ده رخستن و گهوره بی له زیره کی و فهلسه فه دالی ده کری و ، پوو چهلی نه فلاتونه نوی یه کانی به زیاده وه و هر گرتووه. نه وه تا به وه و نه وه ستاوه که نه و ان بریاریان داوه، سه باره ت به عهقله کان و گهردو و نه کان و خوده کان رعقول و افلاك و نفوس) به لکولی پر کردبوون، ته نانه ت مروّف و اه هست ده کات خاوه نی نه م بزچوونه پوو چه لانه، که سینکی تره غهیری فارایی.

حهیران: ئایا ئیبن سینا که بیستوومه ثهو بهرزتره له فارابی وهك ثهو کهوتؤته ههمان گیر اوهوه؟

شیخ: نیبن سینا که یه کیکه لـه بهرزترین فهیلهسوفه باوهږداره کان، لـه ههموو کهس زیاتر لـه فارابی مامۆستای دهچیّت، لـه کاتی تویّژینهوه سهبارهت به زانست و پهیدابوون، بهلام ده کهویته ههمان ههلموه، بگره به زیادهوه.

کاتنی قسمه له لینکهوتنهوه (الصدور) و عهقله کان و گهردوونه کان ده کا گویبیست به له تزژینهوهی (زانست: المعرفة)دا که ئهالیت:

دهر كردني زيندهو هري (الادراك الحيواني) يا تاشكرايه يا له ناخدايه.

دەرك كردنى ئاشكرا به پننج هەستيارەكه وەرده گيرى بەمەش هەستكردنى رووكەشى دروست دەبىي، دەبيته تۆر و كەمەند و داو بۆ راوكردنى هينراوهكانى هەست كەلە وينهوه ئەكەوينتەو، لەمەشەوه هيزيكى (وينهگر) (المصورة) وينهى هەستپيكراوهكان دە چەسپينيت، لەپاش لەناوچوونى و، هيزيكى ترههيه، پنى دەوترى: خەيال، هەستيك ئەكات كەلە پينج هەستەوەرەكەنىيە، وەك ئەو هيزهى كەلەمەريكدايه، گەر تارمايى گورگيكى بەدى كرد، دەركى دو ژمنهكانى دەكات، چونكە هەستى بينين بەتەنها دەركى ئەم دو ژمنايىد،

هَیْزیکی (چاودیر) (محافظیه) که بریتی به له گهنمینه به نه نهوه ی به خهیال دهرکی ده کرات، له و ده پاریزری هه روه کوو چون، نه وه ی به هه ست ده رك ده کری، هیزی وینه گر، هه لی ده گری ده ده ده بیاریزی. و هیزیکی (بیره وه ری: مفکسرة) که سه ربه رشتی دانر اوه کانی گهنمینه ی وینه گر و پاریزر او نه کات، که نه مه شه ندیکیان پیکه وه تیکه لا نه کات و هه ندیکیشیان لیک جیاده کاته وه، هم روه ها له به رز ترین و تهیدا نه لیت: هه ست نه کات ته و مه ندیکیشیان لیک جیاده کات و ، وینهیش ده رك ناکا به بی مادده و بیره لکاوه کانی، له چه ندو چون و له کوی و وه ضع و رو حی مرو فایه تی به ته نها نه تو انیت نه ندیشه ی مانا له سنوورو حه قیقه تی خویدا بکا و جه سته نامو کان له خوی دو و ربخاته وه که له نیوه نده ها و به شه رو ره کانه و مور گیر اوه، نه مه ش به هیزیک که پنی نه لین عه قلی تیوری (العقل

له کاری همست نییه، له و رووهوهی که همستینکراوه، به عمقل ده رك بكری و همروه هماله کاری همست بكری و همروه ها له کری و همروه ها له کونکه همست کاری نهینت گهر له جیهانی دروستکراودا همینت و، همروهها عمقلیش

T.

کاتینگ کاری ده بینت گهر له جیهانی فهرماندا هه بینت و، ههر شتینگ له سهروی در وستکر اوم و فهرمانه وه بینت شار راوه یه له ههست و عمقل. و زاتی خودای تمنها هیچ رینگایه که نی به بنود نه به نوده که نه نها سرینت. و بینکه به نوده کو کاره کانی خودا، له نهینی در وستکر اوه کان عمقلمان ناگونجی ببینه دادوه ریک همتاوه کو کاره کانی خودا، له نهینی در وستکر اوه کان و (ریکاچاره و بریاره نوسر اوه و ریزه بی یه کانی) (تدبیره، وقضائه وقدره) بی داد بکهین.

حەيران: خودا، پاداشتت بداتەوە بۆ ئەم رەوانبيژىيىيە دارۇفينە، بەرزە!

شیخ: لـهوهش بهرزتر به لگه کانینتی بز بوونی خودا، ههمان ریباز ده گریت که فارابی گرتبووی و ههمان به لگه ده هینینتهوه بز چهسپاندنی بوونی خودا، کاتیک که ثه لینت: نابی شتی له دروستکر اوانی خودا بکری به به لگه لهسهر بوونی خودا.

به لکو پیریسته لـهوهی به گریمان هه بوونی هه بو لـهوهی که عـهقل به رهوای بزانی
ده رکی مهوجودی یه کهم بکهین (که پیریسته بوون- و اجب الوجود)، ثهم گهردوونه که
بوونی شیاوه- و اته ممکنه، پیویستی به (هنل) (عله) ههیه، هه تا وه کو له نه بوونهوه بیهینیته
ناو بوون، چونکه بوونی له خودی خزیه وه نی یه.

به بیر کردنه وه ی ته نهامان له بوونه کانی گهردون نه توانین بوونی (یه کهم) که (پیویستی بوونه) (واجب الوجود) بچه سپینین، به بنی نه وه ی پیویستمان به به لگهیه كه هه بیت که له درو ستکر اوه کانی خوی وه رگیر ابیت. له گهل نه وه ی بوونه کان به لگه ن بوونی به لام به لگه د بوونه کان به له قدر موده کانی بوونی، به لام به لگه ی (یه کهم) پته و ترو چه سپاو تره و، نه م دوو به لگهیه ش له فه رموده کانی خودای به خشنده ده بینری، وه ك نه فه رمویت: ﴿ سَنُویِهِمْ آیاتنا فی الآفاق و فی ألفُسِهِمْ خَقَی یَتَبَیّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُ أُولَمْ یَکُف بِرَبِّكَ أَلَهُ عَلَی کُلٌ شَیْء شَهِید ﴾ فصلت / ۵۳.

ئەمـه كەمـیْك لــه بەدەرخسـتنە دلْرُفَیْن و بەلگە رٖازاوەكانیْتَـی لەسەر (عەقلْ و زانین و بوون)، دەرخیان بكە ئەی حەیران.

هماندی لـمو فهیلمسوفه گـموره نویّیانهت بؤ باسده کهم که چوّن بهانگه کانی خودایان لـمسـمر بوونـی خـودا لــه فــمرمووده کانی خـودا وهر گـرتووه، بــه جوّریّــك نــزیکه ببیّــته وهر گرتنیّکی (دهق به دهق) یا (پیت به پیت).

حهیران: لـه خوینندنهوه کانم سـهباهرت بـه ئیبن سینا دهبیـنم زور پهیـرهوی بـیرورای ئهرستو ئه کات له رووی کونیتی گهردوونهوه؟ شیخ: پروو که شی و ته کانی ئیبن سینا و ا به ده رده که وینت که په پره وی بز چوونه کانی ئه رستؤ بکات. به لام ناوه پر کی باسه کانی ده رده چینت له و ته کانی ئه رستؤ و ، مانای کونینتی به شیوه یه کی زور ژیر انه لیکده داته وه ، که دو و ربینی و بیگه ردی بیر کر دنه و ه و نینتی به شیوه یه کی زور ژیر انه لیکده داته وه ، که دو و ربینی و بینگه ردی بیر کر دنه و ه و راستی باوه پری به ده رئه خات ، که ئه لینت : کونینتی (القدم) به چه ند پروویه ك لیکده درینته وه : که ربه و و شت له چاو یه کدا (قدم بالقیاس) و اته شتیکه ، چه رخه که ی نوی تره له را بو و ردو دا زور تره و ، گه ربه را و ردی بکه ین له گه ل شتیک که چه رخه که ی نوی تره نه و المه و کونیز نه بینه دو و پرو و لیکده دریته وه ، و اته به گویره ی چه رخ و اته به گویره ی چه رخ و اته سه ره تایه کی چه رخی نی یه و کونینتی به گویره ی خودی ، و اته بنه مایه ك نی یه پیره ی په وه سه ره تایه کی چه رخی نی یه و کونینتی به گویره ی خودی ، و اته بنه مایه ك نی یه پیره ی په وه ست بیت .

کیه تمویش خودای رِاست و تهنهاییه کیه بهرزتره لیهوهی بیباوهره کان به لیووت بهرزیه کهوه ثینکاری بوونی بکهن.

له و ته کانی سه باره ت به مانای کونیتی، که به مه ثاماژه ی مانای چه رخ ته کات، همروه گ چون ثیمامی غه زالی دوای ثه و زیاتر روونی کرده وه. بوت به ده رده که ویت که ثهم گهردونه له خودی خویدا کون نی یه که دروستگراوی خودایه و، ثه ویش ثه مه ده لین. به لکو ته یه ویت بلیت: کونیتی ثه م گهردونه به کونیتی ره ها ناو ته بریت، چونکه خودا پیش چه رخ دروستی کردوه له به رئه وه سه ره تایه کی چه رخیانه ی نی یه. و هه روه ها رکونیتی ره هایی خودیتی ناپیوریت که وه سفی خودای کون و نه زه ل و راستی پیده کریت .

نه گهردون همهووه نه چهرخ، بهلام خودا همهووه، (خودا گهردونی دروستکرد، چهرخیشی لیکهوتهوه) گهر وهسفی گهردون بکهین به کوّن، ئهلیّین به گویّرهی چهرخ کوّنه نهك به گویّرهی خودیّتی.

۱ ناوی (القدیم) واته کؤن یه کینك نی یه له ناوه ههره جوانه کانی خوای گهوره چونکه و شهیه که و ناوی کان (المتکلمون) و فه یله سوفه کان به کاریان هیناوه و به یه کینك له ناوه کانی خوایان داناو گه نه گهر نا پیشینه چاکه کان (السلف الصالح) ثهم زاراوهیان به کار نه هیناوه. سهر چاوه تمذیب شرح العقیدة الطحاویة.

لینکو ته را حاله تا ناطحاویة.

حەيىران: ميْشىكم بـه ئەندىْشـه كردنى ئـهم چـهرخه بەبنى بوونى لـه و ەوپيىش گرژو ئالۆز ئەبىّت.

شیخ: ئهی حهیر ان نائومید مهه، بوت به دهرده کهویت که زوربهی گهوره فهیله سیخ: ئهی خهران نائومید مهه، بوت به دهرده کهوید کانت ئاماژهی ئهم گرژیی یان کردووه که عمقل دو و چاری ئه بیتهوه.

حەيران: گەورەم بۆچى باسىكى غەزالىم بۆ ناكەيت، چونكە تۆ زۇر ناوى ئەبەيت. شىخ: بە گويىرەى ئەو بەرنامەيەى كە بۆم ھەلبۋاردويت باسىت بۆ ئەكەم، لە پىشدا باسى ئىبن مەسكەوەيە ئىبن خەلدون و ئىبن توفەيل ئەكەين.

حةيران: من ناوبانگي ئيبن مەسكەوەپىم بەم جۆرە نەبيستوە كە فەيلەسووف بني. شیخ: تزژینهوه فهلسهفهیه کانی سهبارهت (رِهوشت و زانست و بوون) کهمتر نی یه له بەرزىنتى و رەوانى تويىژىنەوەي گەورە فەيلەسوفەكانى تر بەشىڭك لە بىروراكانى سەبارەت به زانست و بوون بوت باسده کهم، به لام باسه کانی فهلسه فهی رهوشت که له همموو بابهته کانی تر زیاتر تیایدا بهناوبانگ بوه بۆت بهدهرناخهم تهنها ناموژ گاریت ته کهم بیانخوینیتهوه، چونکه دهربارهی (فهلسهفهی بهها) (فلسفة القیم) به تامترین و بهچیژترین باب ه تى لەسلەر نووسليوه ئىيىن مەسلكەو ەي سلەبارەت (زانسلت) پياش ئىمو ەي لەسلەر (دەروون) ئەدويىت بە دەرىدەخات كە دەروون نە جەستەپەو نە دەرخەرەكەي (دەرخەر : عـهرهض) دهسگای هـیـزه کانی جهسته به هـزی (پیننج ههستهوه) دهر کی زانست ثه کات و بەس، بەلام دەروون گەرچى گەلى لىە بنەماو رىساكانى زانستەكان لىە ھەستيارەكان و ەردە گريىت، بەلام لىە خودى خۇيدا كۆمەلنى بنەماو ريساو كردارى تىرى ھەيم، كە هه رگیز له پینج ههسته کان و هریان ناگری، که بریتین له بنهماو ریسا مهزنه کان، که یاساو ریسای پیوه ره دروسته کانیان لهسهردا داده ریوری. چونکه دهروون گهر بریار بدات کهوا له نیوان دوو دژهدا نیوانی نییه، ثموه لـه شتیکی ترهوه وهری نه گرتووه. چونکه خود زانه، واته ئەوەلىيە. گەر لە شتىكى ترەوە وەربگىرايە، خود زان نەدەبوو. پېنج ھەستەكان تەنھا ھەسىت پىكراوەكان دەرك ئەكەن، بەلام دەرون ھەموو ھۆكارەكانى رىڭكەوتنەكان و هـ موو هو كاره كـ انى جـ ياوازىيه كان - كـ ه لـ ه ه سـت پـنكر اوه كاندا هـ ه ن - دهرك ئه کات، بهمهیش ده گوتری به عمقل و هر گیراوه کانی، یا به هوِشزانراوه کانی، که دهروون لهم دەرك كردنەدا هيچ يارمەتىيەك وەرناگرى، نەلە جەستە خۆيو ئەلە ئاسەوارەكانى. هــهروهها كاتــني دەروون بــريار دەدا كــهوا هەســت لــه شــتيكا راســتي كــردووه يــا بــه هەلەداچووه، ئەوەي لەھەست وەرنە گرتووه چونكە ھەست دژايەتى خۆي ناكا.

ئهوه تا ئه و دهروونه هزشیاره ی که و ا تیاماندا ده رکی هه نه ی زوری هه ستیاره کان ده کار و دهروون گهر زانی خوی ده رکی به عه قل ده رك کراوه کانی ئه کات ئه و ائه م زانستیمی نه و انستیه ی نه و ه و ه رنه گرتووه. گهر و ابوایه ئه و زانسته ش په نای ده بر د بز زانستیکی تره و ه رنه گرتووه و ه رنه گرووه و ه رنه گهر و ابوایه ئه و زانستیکی تر که نهمه ش به بی کوتایی به رده و ام نه بوو.

که واته زانستی بنز فیربوون له خود و کرو کی خویایه تی که نه ویش عه قله. بنز ده ککردن به خودی پیویستی به هیچ شتیکی تر نابیت بینجگه له خودی خوی نه بیت، به م چه شنه نیبن مه سکه وهی زور به وردی نه چیته قو لایی تیوری زانینی ههست و عه قله و و یه كه نه بینت له گه ل گه وره فه یله سوفه نوییه کان له نمونهی، دیكارت و لوك و كانت به لكو پیش نه وانیش نه که ویت.

ئهم لهیه کچوونهش له وانهیه له ئاکامی له یه کچوونی بیروراو ئهندیشه کانیان بیّت و، من وای بنو ئه چسم زوربهی بسیرورای فهیله سنوفه نویسیه کان بنه بسیرورای فهیله سنوفه ئیسلامیه کان گؤش کرابیّت همرچهنده که دان بهوه شدا نانین.

سهباره ت به (بوون) ئیبن مهسکه وهی باوه په به وه ده هیننی که گهر دوون دروست کر اوه، خودای به خشنده له نهبوون دروستیکر دوه و، ئه لیّت: دروستکه ری ئهم گهر دونه ئاسکر او نادیاره، که ئه لیّن ئاشکر ایه واته پراستیه کانی لیّوه هه لقو لاوه و پراستیش پرشنگداره و، کاتی ئه لیّن: نادیاره له نه تو انایی عمقلمانه وه یه، به هوی زوّری دا پوشه ره هیو لاکانی سه ر ناوه پو کی عمقل.

خودای تمنهاو تمزهلی همموو شتیکی لمه نهبوونموه دروستکردوه و، هیچ مانایه کی دروستکردن نابیت گهر له بوونموه پهیدابووبیت.

ئیبن مهسکه وه ی له وه سفی زنجیره ی دروستکردنی گهردون و نماو گهشه کردنی دا بیرو رایه کی ژیرانه ی خوی ههیه، که تیایدا ناماژه یه کی ناشکرای ریبازی (پهیدابوون و گهشه کردن) (مذهب النشوء والارتقاء) نه کات. که فهیله سوفه نوییه کان هیچ زیاده یه کیان نه خستوته سهری، ته نها له قو لایمی باسه کانیاندا نه بیت. وه ك نه لیت: بوونه کان به قوناغ بووه، همووی به گشتی زنجیره یه کی پیکه وه لکاوه.. هموو جوره بوونیك به ساکاری (بساطة) ده ست پینه کات و تا نیستاش له گهشه و نالوزیدایه.

همتا ده گاته ئمو ئاسو جورایه تیمی که به دوایدا دینت، رووهك له ئاسوی بینگیانه کانه له پاشیدا گهشه ده کات تا ئه گاته بهرزترین پله وه گمر زیاتربوو لمو پلمیمی خوی، وینه ی گیاندار نمه خونه گیانداریش بمه هممان شیوه لمه ساکاریی یموه ده سینده کات و گمشه ده کات تا ئه گاته پلمیه کی نزیك به مروّق.

به یمك گهیشتنی فهیله سوفیك كه له زهویییه وه فهلسه فه كانی سه ری كیشاوه به پیغه مبه ریكیشاوه به پیغه مبه ریك که یه كتری ته هینن كه به یه كتری ته هینن كه به یه كگه شتنیان پیویسته بو به ده رخستنی راستیه كان).

حەيىران: ئەبيىنىم شىنخى گەورەم وتەكانى (ئىبىن مەسكەوەى) لەسەر (پەيدابوون و گەشەكردن) زۆردەھىنىيىتەوە، بىەبى ئىەوەى ھىيچ قسىەيەكى لەسەر بلىيىت و وتەكانى سەبارەت بە يەكسان بوونى پىغەمبەرو فەيلەسوف باسىدەكات بىي ئىەوەى رەخىنەى لىنىگىرىت، ئايا شىخى گەورەم باوەر بە وتەكانى ئەھىنىيىت؟

شینخ: سهبارهت به بیرو کهی (پهیدابوون و گهشه) وهلامه کهی بو شیخ جسری) خوالینخوشبوو بهجینه هیدلین. و گهر کاتی هات، باسی لهسهر ثه کهین که چون و ته کانی ده رباره ی فهلسهفهی (پهیدابوون و گهشه) که بهرزترین نیشانهی بیر کردنهوه کانی مروقه و میشکی کومه لیّکی وهك ئیّوه ی تازه پیْگهیشتووی مهشغول کردووه.

بهلام وته کانی ئیبن مهسکهوهی که ئهلیّت: یهك بوونی بیروراکانی فهیلهسوفان و پهیامی پیّغهمبهران له توژینهوه کانیان له دوی راستیدا.

چون شیخی گهورهم زانی که ئیبن مهسکهوهی ثهیهوییت مانای یه کسانی بهدهربخات اسه (نووسراوه ریژهیی یه کان) (القدر) و نرخایهتی و مهردایهتی بی ههالهیی و زانستیه کان له فهالسهفهی فهیلهسوفان و پهیامی پیغهمبهراندا؟ من بهم چه شنه له و ته کانی ئیبن مه سکه وه ی ئه گهم و زور شادمان و شانازم پنی، چونکه پشتگیری بیرو رایه کی برنده و بی گومان ئه کات وه ك چون پنم ناسرا، پاش تهمه نیکی دریژو بیر کر دنه و یه کی قو ول به رجه سته ی راستیه کانم کرد (ئه ویش ئه وه یه به رهه می فه لسه فه یه کی راست، هه رگیز دژایه تی ئاینیکی راست ناکات، چه سپاندنی به رونی خود او ته نها په تیه کهی، به لکو پشتگیری ئه و چه سپاندنه ئه کات که نیگا تیور کر دنه وه ی عمقلی رووتی خستو ته وه) نه بینین، ئیبن توفه یلیش پشتگیری ئه م بیرو رایه نه کات له داستانی، باوه رو عمقلیْ.

حەيران: ئيبن توفەيل چى ئەڭيىت و داستانى عەقل و باوەريش چىيە؟

شیخ: له راستیدا ئیبن توفهیل لیهاتوو بوه له بهده رخستنی ئهم له یه کچوونانه، له نیروان تیوری عمقلی رووت و نیگادا له داستانه بهناوبانگه کهی که (حی بن یقظان)ه. له شموی ئاینده دا به کورتی بوت ئاماژه ئه کهم چونکه ئهمشهومان نزیکه مالفاوای بکات، نامهویت به چاوپیا خشاننیك و تویژی له سهر بکهین.

حەيىران: بۈچىي شىنخى گەورەم باسىي ئىبن خەلدون ئەكات كەمىزوونووسە نەك فەيلەسوف؟

شیخ: زانای گهوره ثیبن خهلدون شارهزاییه کی فراوان و بیرکردنهوهیه کی رهسهنی ههبووه، کوششی زوری داوه له مهیدانی فهلسهفهی کومهانناسی و میژوودا.

یاداشتای (مقدمه) که پیشه کی نوسراوه میژووه گهوره کهی خویه تی، دهشنی بو زاناكانى رۇزئاوا بىكەنە بنەماكانى فەلسەفەي شارستانىتى. ئەبىنىت كاكلەي فەلسەفەي بهرزی بنی هاوتـای له (میْژوو، کۆمەلناسیدا) کورتم کردۆتەوە له نامیلکه کەیدا که پیش ۲۰ سال نووسيومهتهوه.

بهلام گرنگی تایبه تیم نه داو به تؤژینه وه فه لسه فیه کانی تر. و به (پیشه کیه کهی) کۆمەلىنىك بىيروراي بەرزى لەخۆگىرتووە لىه باسىمكانى زانىن و بووندا، دلشاد ئەيم گەر هـهردو كمان لـيني بكۆلىينەو هەتاوەكو بزانيىت كە گەورە زانايان و فەيلەسوفە بەنرخەكان سەبارەت بەراستىيە بىگومانەكان يەك دەگرن.

له بابهت (زانینهوه) و ته کانی له و پهرې پلهې به رزې و جوانیدان، باو ه ري وايه که سەرچاوى دەرك كردن بە ھۆي ھەستەرەرەكانەرەيە (ھەمور عاقل بور بى عەقلەكان، هاو به شن لنه م دهر كبر دنه هه سنتيه دا به لام مبرؤف بنه ده رك كبر دنه گشتي يه كاني جیاده کرینته وه که رووته له ههسته و هره کان) هه روه ها ده رباره ی بنه ما سه ره تایی په چەسىپاۋەكانى عــەقل كــە بــە خۇرسىكى خودايــى پــەيدابوۋن، ئەليْــت: (ئەندىشــەكانى بیر کردنهوه ههر چونیك بگیرریتهوه بو ئهندیشه كانی پیش خوی مهرج نییه به ناگابین له ئەندىشەكانى كەلە دەرونمان ئەكەرىتەرە، چونكە كەس شارەزاي تەرآوي نىيە سەبارەت به بنهماو کهوتهوه کانی دهروون و قزناغه کانی بهالکو بریتین له چهند شتیك که دهروون دهیانهاوینته بیرهوهرییه کانهوه که دوابهدوای یهك دینن و مروّث بیدهسه لاته لـه زانینی بنهماو ئاكامه كانى و زاناكان به زؤرى له هزكاره سروشتىيه رووكهشه كان ته كۆلنهوه). ئيبن خەلدون دان بە نەتواناي عەقل دىنىت لەدەرك كردنى ناوەرۇكى شتەكان لە

خودی خزیدا، دهلینت: باوه رمه هینن به لیکهوته کانی بیر کردنه وه به وه ی که له توانایدایه بالادهستی همموو بوونهوهر و ورده کارییو هۆکاره کانی بیت.

ليرهدا بيروړاكاني تۆ پووچەل دەكاتەرە بەرەي كەرا بە فەيلەسوفى دانانييت.

دەرك كىردنى ھەموو بونىڭك پەنگى خواردۈتەوە لەقەوارەي دەرك كىراوەكەيدا. و هه چ شتیکیش پیچهوانهی نهمانه بیت راستیه کانی لهدوایه.

ئەمانىە ئەلنىت و لىە ھەمان كىاتدا ئەترسىت كىە عىقل تاوانبار بكرنىت بە نەتوانىنى بەر دەو امى. هـ دروهك چـ زن (گومانداران) و (سهفسه تائيه كان) ئه لـين بزيـ ه ئـيبن خهلدونـيش ده سپيشكه رى ئه كات و ئه ليّت: (ئهمه له عهقل و ده رك كراوه كان كهم ناكاتهوه، به لكو عهقل پيوه ريكى راسته و، برياره كانى راست و بني گومانه.

به لام له و باوه ره شدا مه به که بتوانیت پیوانه ی کاروباری ته نهایی و دو ارز رش مهردوم و راستیه کانی پیغه مبه رایه تی و راستی سیفاتی خواوه ندی و هه چ شتیکی تر که پیوه ی پهیوه سته کانی. که نه مه مه داو اکر دنینکی مه حاله، به نموونه ی نمو مرز قه وایه که نه به ویت به ویت به ویت به نمونت که نه مه محاله و نموه ناگه به نیست که نه م ته رازوه بریاره کانی هماله به و عمقل له ناستیدا ده سته و هستان نه بیت و له مه و دای خوی تیبور نابیت.

تا.. زانا بیت به خوداو سیفاته کانی و سیفاتی همموو گهردیله کانی نهم گهردونه. بهم چهشنه نیبن خهلدون له گهل غهزالیو زوربهی فهیلهسوفه ژیره کون و نوییه کاندا

يەك دەبن.

بؤت بهدهر ده كهوينت كه ئهمانه له تواناو نهتواناكاني عمقل تينه په ريوون.

به لام بیرور اکانی سهبارهت به بوون پهنا ثهباته به لگهیه کی به ناوبانگ که (به لگهی لیکه و ته یه) (دلیل الحادث) و ثه لینت: (هه موو لیکه و ته کانی جیهان خودیی، بن.. یان کرداری، پیویستیان به هزکاریکی پیش خویان هه یه.

ه مموو یه کینك لـهم هو كارانه لینكهو تهن، كه پیویستیان به هو كاری تره. و تا ئیستاش ئـهم هو كارانـه لـه گهشه كردندان ههتا به هو كارى هو كاره كان و دروستكهرى بوونه كان كوتايى دیـت كه خوداى پاك و بینگهردو تهنهایه).

نیزانی دووسروش

• 1 حدیرانی کوری نهزعه ف نه تیت: بو نیواره ی روزی دوایی مجیوره پیره کهی مزگهوت نامیلکه یه کی بچوو کی پیدام و پینی و تم: نه باسی م نامیلکه یه بده به شیخ که دوو روزه به به دو ایدا ویله. نامیلکه که م لیوه رگر توو چوومه خزمه ت شیخ، هه ر به بینینی نامیا که که به ده ستمه وه خوشحال به ده رکه و ت.

شیخ: ئزخهی، دیتیانهوه.. بزم اهمرچهنده تاوانی ئهوانیشی تیادا نی یه، ئهی حهیران باوه رده که یت زخهی، دیتیانهوه.. بزم اهمرچهنده تاوانی ئهوانیسه دانا و له پاش ئهوهی به ره زامهندی من بلاو کرایهوه، تهنها یه کوییه؟ حمیران: هزی گرنگیی ئهم کورتکراوه یه چیه کهوا شیخی گهورهم به دوایدا ویل بوو؟

شیخ: هیچ گرنگیه کی تیادا نی یه. ته نها نه مهویت داستانی (حی بن یقظان)ت بؤ باسبکه م که لهم نامیاکه یه دا کورتکر اوه ته وه، به چاکم زانی له خومی به دوور بخه مه وه ماندوویی کورتکر دنه وه ی جاریکی تر بو تو.

حهیران: له شیخی گهورهم تیگهیشتم که داستانه کهی (ئیبن طوفهیل) خهیالییه، ئایا ئه شیت فهلسه فه که توژینه و هیه له دوی راستی له دوو توی داستانیکدا بیت که له ئه فسانه پیکهاتبیت.

شیخ: داستانه که ئەندیشه ی تیادا نیه تەنها ناوی پالەوانی داستانه که و شانۆ گاکه ی ئەفسانەيە.

نه ی حدیر آن، گهرهاتوو و شه ی (حسی بن یقظان) مان گۆړی بۆ و شه ی (عمقل) و دوور گه دووره که شمان به و زهوی یه دانا که تیایدا نه ژین نه و کاته داستانه که میزوویه کی براست له خونه گریت و هیچ شوینه و اریکی نه ندیشاوی تیادا نامینیت مهگه رعمقل که باله و انه که بهینی .

حەيران: چۆن ئەمە ئەبيىت؟

شیخ: بیرو راکانی ئیبن طـوفهیل لـه زانین و بوون و باوه پ بهخودا و، رهوشتی به رز ئاشکرایه لـه ناوه رو کی داستانه کهیدا گهر پهیره وی و رینه کانی (ئیبن سینای) نه کردایه له (قزناغه کانی ده رچوون) (مراتب الصـدور) ئه و کاته داستانیکی راسته قینه ی فهلسه فهیی ده بو و به نکو داستانی عه قل ده بو و ، که چون پله به پله له ریبازی زانین گهشه ئه کات بو قوناغه کانی فهلسه فه و ناسینی خوداو، راستی و چاکه و جوانی.. هند).

پیش نهوهی کورتکراوه کهت بر بخوینمهوه.

أ-ئهو پلانهی که عمقل له پلیکانهی زانستدا: (سُلّم المعرفة): پییدا سهرده کمویّت له (ههسته کهمییه کان) (الأفکار الکلیة).

ب-له توانای عمقلی مروفدایه دهرکی بوونی خودا بکات بهبی فیربوون و رینمایی کردنی کهسی، بمالکو بهنیشانه کانی خودا لـه نـاو دروستکراوه کانیدا و، هیـٰنانهوهی چهندهها بهالگهی رِاستهقینه لهسهر ثهمه.

جــائهم عمقله كاتبك ثهيموينت ئهنديشهى ئهزهل و نهبوون و بن كوتايي و چهرخ (الرمن) و كونيتي (القدم) و ليكهوتنهوه (الحدث).. هند بكات، دوو چارى كولبون و نهتوانايي ئهبيتهوه له ريبازي بهلگه كاندا.

د-گهر عمقل په سه ندی کرد که و اگهردون کونه یا.. لیکهوته یه ثه و ا ههردوو بیرو باوه ره که بو یه ک شت سه رئه کیشن که ثه ویش بوونی خودایه.

ه-عمقلی مرؤف له توانایدایه دهرکی بنهماکانی سهرچاوه رهسهنه کانی رهوشته پهیرهو کراوه کومهلایه تیه کان بکات و خوشی پنی برازینیتهوه.

ً ئارەزووەكانى جەستە مىل كەچ بكات بۆ فەرمانەكانى عىقل بەبنى پشتگوينخستنى مافەكانى و زيادەرەرى كردن تيايدا.

و -یاساکانی ئیسلام و دەرك كراوه كانى عەقلى ساخ سەبارەت بە چاكەو راستى و جوانى لە يەك خالدا بەبى جياوازى يەك دەگرن. ز-دانایی و ژیری به رزی یاسای ئیسلام له و ه دایه که و تویّر لهگهل خه لکدا ده کات به گویره ی عمقلیان به بین سه رهه المالینی راستی و نهیّنی یه کانی و هممو و چاکه یه کی مروّث له و ه دایه که په پر ه وی سنوره کانی ئیسلام بکه ن بی چوونه ناو قولاییه کانی.

حەيران: ئاي.. چەند پەرۆشىم بۆ زانىنى ئەم داستانە سەرسورينەرە.

شیخ: فهرموو کورتکراوه ی داستانه که گویبیست به. (ثیبن طوفهیل) ئهندیشه ی مناتیکی شیره خوره ئه کات که ناوی ناوه (حی بن یقظان)، فری دراوه ته دورگهیه کی چوّل و دوور له خهالك. ئاسكیکی به چکه مردووی جهرگ سووتاو، سوّزی بوّی بزواو، شیری دایه و به حیوی کرد تا بووه لاویک و دهنگی ئاژه آنه کان فیربوو.

بینی ئاژهانـه کان پوشتهو خاوهن هیزن و، خوشی رووت و بی چهك. ئهویش لـه گـهالای درهخت جل و بهرگی بهدهست هینا و لـه داریش چهك.

به لام ئاسکه که مرد، به نهمان و خامو شی ئاسکه که (حی بن یقظان) زویرو دلتهنگ بوو، خوازیاری زانینی هنوی مردنه کهی بوو، له رواله تی لاشهی ئاسکه که دا هیچ گۆرانیکی نهبینی، وا بنوی به دهر کهوت که هوکهی له ثهندامیکیدایه که به چاو نایبینیت.

سنگی ناسکه کهی به بهردی تیزو پارچه قامیشی و شك هه تدری تا گهیشته سهر دلی، له رواله تی دله که دا دووباره هیچ دهردیکی به دی نه کرد، که دله کهی لهت کرد بینی سکوله ی چه پی بوشه، و تی: که واته به رؤیشتنی شهو شته ی له م جینگایه دا بووو رؤیشتووه، ناسکه که ژیانی له دهست داوه.

بیری کرده وه له و شته، ده رکی کرد که نه م ناسکه له راستیدا نه و شته یه که رؤیشتو وه، دلنیابو و له وهی که لاشه کهی ته نها نامیریکه و کاتی جهسته ی ناسکه که بزگه نی کردو وه گومانی له بزچو و نه که ی خزیدا نه ما نه و سا قه له ره شینکی چاو پیکه و ته نه و مردو و نه نیزیت، نه ویش به هه مان شیوه ی قه له ره شه که، ناسکه که ی ناشت.

له پاشدا ئاگری دوزیهوه و به کاری هیناو تاقیکردهوه بهوهی کهوا ثهو ثاژه لانهی که له دهریاوه دهرئه چوون ده یخستنه ناو ثاگره که بهمهش تام و چیژیکی خوشی بهرجهسته ده کرد، باوهری به ناگر هیناو به شتیکی سهرسورهینهرو بهرز هاته بهرچاوی. وا به خدیالیدا هات نه و شته ی که له دلی ناسکه که دا بووه و نه ماوه له واندیه ناوه رفز کی ناگر بوو بینت، بؤ نه م مه به سته ی ده ستیکرد به توینکاری ناژه له کان زؤر له فه رمان و کاری نه ندامه کانی ناژه له کان فیربوو به چاکی زانی مالیک بؤ خوی دروست بکات و تیایا بژیی و چه کیش دروست بکات بؤ به رگری کردن له خوی و راو کردنی ناژه ل.

له تهمهنی (۲۱) سالیدا بوو بیری ته کردهوه له گهردون و تهوانهی که تیایهتی له قاره نه و نهوانهی که تیایهتی له قاره ن و رووهك و كانزاكان، زور سیفات و كرداری جیاجیای بینی، كه له ههندی سیفاتدا یهك ده گرنهوه و له ههندیکی تردا جیاواز دهبوون، بهمهش بیروکهی (زوری) (الكثرة) لای دروست بوو.

پاشان سه رنجی رووه ك و ئاژه لی دا، تا كو بزانیت رووه كانی له یه كچوون و پیچهوانه چی یه له نیوانیاندا، به مه ش بیر و كهی (جور) (النوع) و بیر و كهی (ره گهز) (الجنس) لاپهیدا بوو، بینی ئاژه ل و رووه ك دوو ره گهزن له هه ندی فه رماندا یه كده بن وه ك خوراك، باوه ری هینا كه یه ك شتن پاشان سه رنجی هه ردوو كیانی دا له گه ل بی گیانه كاندا، بینی كه هه رسینكیان له یه كه شتدا له یه كده چن كه ئه ویش (جهسته یه) به لام له هه ندی تایبه تی تردا جیاوازن، دووباره باوه ری هینا كه هه رسینكیان یه ك شتن گه رچی زوری كردوونی به گشت.

پاشان به گشتی له ههموویان بیری کرده وه و بینی له رووی (جهسته وه) به گشتی یه کده گرنه وه و له (وینه دا) (الصورة) جیاوازن، بنی به ده رکه وت که روحی زینده وه رشتینکی جیاوازه له (جهسته کهی)، هه رشه و روحه شه کمه شیاوه بن کرده وه ی سهر سورهینه رو و زانینی جزره کانی ده رك کردن، به مهش کاره کانی (روحی) لا گرنگ و گهوره بوو و، بنی به ده رکه وت که زور گرنگ و به رزتره له جهسته ی له ناو چوو.

دهستیکرد به بیر کردنه وه له سهر چاوه ی شته کان وا باوه پی هیننا که بنه په ته که ی ساکاره کانی شاو، خاك، هه و او ناگره، خوازیار بوو وه سفیکی گشتی بو هه موو جه سته کان بدوزینه وه، ته نها مانای (کشاندنی) (استدادی) دیته وه، به لام له پشت نهم (کشاندنه وه) مانایه کی تر هه یه که نه ویش وینه و فزرمی شته کانه، که هه میشه له گزراندا. به مه شیر فرکه ی (مادده و وینه)ی لا په یدا بوو که توانی سهر په رشتیاری سنوره کانی (جیهانی عمقل) بکات. دو و باره گه پایه و ه بو جه سته ساکاره کان؛ بینی

شَیُوازه کانی نه گزرینت، وهك ثـاو كـه دهبینته هـهـلـم و پاشــان نهگهرینتهوه بو ثاو. (دهركی کرد که جیاوازی شیواز ئەوە ناگەيەنىت کە لە جیاوازی شتى سەرچاوەکەيەوە بىت) و بزى بەدەر كەوت كە ھەموو لىڭكەوتەيەك (حسادث) پىويستى بە پەيداكەرىك (محدث) هەيم، لەممەوە بىزى بەدەر كىموت ئىمو كارانىمى كى ئەدرىيتە پاڭ شتەكان لىم راستىدا لىم شته کانهوه نین، به لکو بکه ریک ههیه، ئهو کارانه به هنوی ثهو شتانهوه ثه نجام دهدا، ئارەزوويەكى لا دروست بوو بۆ زانينى ئەم بكەرە لە بەشە ھەستېيكراوەكاندا گەرا، بەلام هميچ شتيكي نەديتەوە كە رووت بني لە (ليكەوتە)و بني پيويست بن لە بكەر، بەمەش وازى له هممووي هيناو روويكرده همساره كان بيري لينكردنهوه و، وتي: ثايا تعمانه بمبئ کزتایی دریژبوونهته وه؟ عمقلی کهوته گومان و سهرسامیهوه و، به بیرکردنهوهی قولنی بـاوهری هیننا کـه ئهمانـه چـونکه جهستهیه کی بن کوتایین پوچهڵ و بنیماناو نه گونجاون و ، بیری له گهردون به گشتی کردهوه، ثایا ئهمه شتیکی لیکهوتهیه، پاش ثهوهی که نهبوو بووه و هاتؤته بوونهوه یا.. بوون بوه و نهبوونی پیش نه کهوتووه، گومانی بۆ پهیدابوو و، هیچ بیرورایه کانی پهسهند نه *نه کرد، روانی گهر باوه*ربیننی به بیرو کهی (کونینتی) گهلینك کۆسىپ بەرەنگارى دەبيىت، وەك مەحالى بوون بە بىن كۆتىايى، وەك ئەم بوونە بىن،بەش نى يه لـه لـينكه و ته كان، دو و بـاره ئـهويش لـينكه و تهه، و گـهر بـاو ه ر بـه بير و كهى (لينكه و ته) (الحدوث) بهینینت چهند کؤسپی جیاو از دوو چاری ئهبیتهوه، سهیری کرد مانای ئهوهی که بلیین گهردوون لیککهوتهیه فههم ناکری مهگهر بمو مانایـه بـی کـه چـهرخ لیٰی پینشکهوتووه، بهلام چهرخیش خوی بهشینکه له گهردون و لینی جیانابینهوه، ئهمه ئهوه ناگەيەننىت كە گەردون دواكەوتووتربىت لە چەرخ، كىنشەيەكى تريشى بۇ دروست بوە: دەيگوت: بۇ ئىسىتا لىنكەوتەكە لــە لايەن پەيداكەرەكەوە پەيدابووە و، لــە پېشىز دروسىت نه کردووه، ئایـا دروسـتکهر تووشـی شـتیکی تـازهی کوتوپـپ بووه.. گۆارِانیْك لـه ناخیدا رووي داوه؟ دياره ئهم دوو بؤچوونه سهبارهت به پهيداکهر، ههردووکيان پووچهانن.

یه کهم: ناگونجینت له خزهیموه پهیدابووبینت، کهواته: پهیداکهری پهیدای کردووه، دووهم: دهبی ئه و پهیداکه و جهسته نه بی چونکه گهر جهسته بوایه پیویست به پهیداکه و دهبوو و، گهر پهیداکه رینکی سیههم دهبوو و، مدوو و، گهر پهیداکه رینکی سیههم دهبوو و، سیههم بو چوارهم بو پیننجهم. لهمهوه زنجیرهی بی کوتایی ده کهوینتهوه که نهمه شه پووچهاله.

گهر باوه ری هینا به کونیتی گهر دوون، سهر ده کیشی بو تهمه: پیویسته جوولهٔ کهیشی کون بی وه که خوی و، ههموو جووله په کیش ده بی جوولیانه ریکی هه بی، تهمه پی بریاریکی ناچاری یه، که جووله به بی بزوینه ر نابی، ده ی جوولیانه ریش له م دوو حاله جالی به ده ر نیبه؛ یا هیزیکی په خشه له ناو جهسته یه کا، وه که ته زوو تیادا بالاو ده بینه وه، یا شتیکی تره جگه لهمه، دیاره ههموو هیزیکیش که له ناو جهسته دا بی، به قه د به شه کانی شه و جهسته یه، نه ویش بهش، سهره نجام هیزه کهیش وه ک جهسته که هه تا دی بچوو ک ده بینه وه و به ره به به به به ناچاری ههموو ده زانری که همر چی ده بین کوتایی دی، که واته هیزه کهی تریش به ناچاری ههموو ده زانری که همر چی جهسته بی کوتایی دی، سهره نجامی ناویشی وه که خوی کوتایی دی، سهره نجامی نهمه بیش نهوه یه که نهم بز چوو نه هه له یه، که واته ده بی بزوینه ر دو و ربی له ما دده و له نیشانه کانی جهسته کان. ناوا به م شیوه یه (حی بن یقظان) کوتایی به لیکولینه وه که که هینا، سه باره ته کونیتی گهر دوون و په یدا بوونی و، هیچ لایه کیان بؤ ساخ نه بووه، نیت له وه دو انه و گومانه ی که هه یبوو له م باره یه وه ، له پاش نه م هه و ل و کوششه زیانی نه بوو بوی.

باوه ری هینا که عمقل به پیویستی ثمزانی که ثهم بکه ره گهوره یه همموو سیفاتیکی بمرزو تمواوی لهخو گرتبینت، له زانست و تواناو ویست و همانبراردن و بهزهیی و کتر بهجیی.. هند.

کاتی ناسینی نمم پهیداکه ره گهوره په خوازیار بوو بزانیت چون ده رکی پیکردوه اله هه سته وه ره کاندا هیچ ریگایه کی نه دیمه وه بو ده رك کردنی، چونکه نه وان ته نها جه سته ده رك نه که نه به به اکه ریش روو ته له سیفاتی جه سته بوی به ده رکه و ت خودی خوی که ده رکی نهم پهیداکه رهی کردووه روو ته له جه سته بوی روون بووه، خودی رووت له جه سته دو و چاری نه مان نابیته وه و نه مر ده بیت له ژیانیکی به رده و امدا، یا.. به خوشی یان به ناز ارو نه شکه نجه وه به گویره ی نه و به خته ی که هاتو ته ریگای له ژیانی دونیایدا به چاو دریری و ناگایی پهیداکه ری گهوره.

له ههساره ئهچینت بهوهی که بینگهردو پاك و رووناکه و جوولهی بازنهیی ههیه و، رووناکیو گهرمی دهبهخشینه خوار خوّی.

که به رئه و هی که له (پیویسته بوون) ده چینت و به دانایی ئهو پهیداکه ره ههالسو کهوت ئه کات و به بنی ویستی ئهو ناجوالیّنه وه.

(حسی بن یقظان) پیویستی کرد له سه رخوی گهر ههر ده ردو زه ره ریکی له تاژه ل و رووه کدا بینی له تو انایدا بوو لایببات و، چ کاتیک رووه کیکی بینی که ریگریک خوری کی به دوور کردبیت یاخود رووه کیکی تری پیاهه الواسر اوه و ثازاری ثه دا، یا به هوی تونیته وه سیس بووبیت، به گشتی هموویانی چاك ئه کرد.

کاتیک چاوی بکهوتایه به ئاژه نیک، در نده یه فازاری ئه دا، یه این به لامار ده ریک په لامار ده ریک په لاماری ئه دا، یه به نوته و به به لاماری ئه دا، یه به نوته و به لاماری ئه دا، یه خود در کیک پیوه ی نووساوه و به دوو چاری برسیتی و تونیتی بوته و ه مانی همه موو ئه م شتانه ی به گشتی له ئه ستزی خوی ده گرت، خوراك و ئاوی ئه دانی گمر بینی ئاوه رو ده كوسپیک ریب و ه كه ی گرتبیت له ئاودانی رووه ك و ئاژه ن لای ئه به د.

نه یه کچوونی له گهل نهستیره کاندا له رووی بینگهردو پاکی لاشه و پؤشاکی و، خودی خوی که جوره هاو جولاندن و خولانه وهی وهك نهوی ههیه، له دوور گه که دا نه سورایه وه و ده گهرا له که ناره کانیدا یا خود له ماله کهیدا ده خولایه وه به شیوهی رؤشتن و را کردن.

بهرده وام بوو له یه کچوونه کانیدا وه بیر کردنه وه له (بوون) و (پیویستی بوون)، همه ولی شهدا به دووربیت له جیهانی ههسته کان و به قولی بیربکاته وه به یارمه تی پشتگوینخستنی ههسته کان و خولاندنه وه به چوارده وری خویدا، تا.. بی تاگا بیت له هسته کانی و رزگاری بیت له پیچ و په ناکانی وه به دیتنی هه بووی پیویسته بوون شادمان بیت. به لام له یه کچوون له گه ل خودادا، (حی بن یقظان) لای وایه ناگونجیت له گه ل سیفاته په سه نده کانیدا (صفات الایجاب) ته نها له (سیفاتی زانستدا) نه بیت، ته ویش ته و هیا سیفاته په ساسیت و هاوه لی بو په یدا نه کات، به لام له (سیفاته دژواره کانیدا) (صفات السلبیة)، نه و سیفاتانه ی که بینگه ردو دو و ره له جهسته یی.

(حسى بسن يقظسان) همولايدا رووت بينت له جهسته يى يه كهى و دابرراو بينت بؤ بير كردنه وه له خودا، رؤژانى له بن تاگاى و داواكردنى نهمانى خودى خوّى و پهروشى بو گهيشتن به راستيه كان دهبرده سهر.

هیچ نه مایه وه ته نها خودای ته نهاو راست و ته زه لی نه بینت چیزو خوشیه کی به ده سه ته خه الله هیچ چاویک بینیویه تی و نه هیچ گوییه که بیستوویه تی و نه به خه یالی هیچ که سینکدا ها تووه، (حسی بن یقظان) ته لینت ته محاله ته وه سف ده کریت و نه ده رده برینت و ، هم رکه سینک خوازیاری ته و تامانجه بینت وه کو ته و که سه وایه که چیزی ره شکه کان بکات و داوای ترش و شیرینی ره شکی ره ش بکات.

شیخ: ئهی.. حهیران، ئیبن طروفه یسل به زمان حالی (حی بن یقظان) وهسفیکی ئهندیشه ی سهرسو پهینه ری ئهو گهردونه بهرزه و فهله که کانی تر که بینیوویه تی ده کات به و ته کانی خوی دان به و ه دا ئهنیت، که ناتو انیت لیّیان تیبگات و ثهالیّت: ماوه ی ده ربرین مماوه هیچ و شه و رسته یه ك نی یه و ه سفی راستیه کان بكات. پاشان ئیبن طسوفهیل له داستانه کهیدا ده چیته سهر وه سفی دور گهیه کی نزیك به دور گه که کی نزیك به دور گه که که میلله تیکی تیائه ژیا هه لگری ئاینی هه ندی له پیغه مبه رانن مه به ستی (میلله تی محمه ده).

دوو لاو له کزمه لی موسلمانه کان، که یه کیکیان ناوی (نهبسال) بوو، نهوی تریان ناوی (سهلان) بوو، نهوی تریان ناوی (سهلان) بوو، ریبازی شاره زاییان له ثاینه تازه که گرته به ر، همولیان نه دا ده رکی مهبهستی شار راوه ی نه و شهریعه ته له سیفاتی خودا و فریشته کان و هموالی دوار و ژی دیاریکر او بزانن، (نهبسال) زیاتر ده چووه ناخی باسه کان و شیکردنه وه و لیکدانه وه یان به لام (سهلان) زیاتر پهیوه ست بوو به رواله ته کانه وه و، به دوور بوو له شیکردنه وه و لیکدانه وه کان.

(ئەبسال) رِیْگای دابرانی لـه خـه لك و تەنیایی گرتەبەر پەیرەوی و تەكانی شەریعەتی كرد لـه ئارامگریی (تەنیایدا) بەلام سەلمان بە پینچەوانەی ئەوەوە، تیْكەلاوی خەلكى دەبوو و پەیرەوی و تـه كانی شــهریعەتی دەكـرد لـه سـۆزو خۆشەویسـتى كۆمەل، ئەم پینچەوانەییە هۆكاریك بوو بۆ جوداییان.

(ئەبسال) رووى كردە دورگەكەي (حسى بىن يقظمان) بۇ دابران لىه خەلك و خوداپەرستى.

(حسى بن یقظان) چاوی پیکهوت، کاتیّك گویّبیستی خویّندنهوه کهی بوو و، نویژ و ریکرو پارانهوه کانی دهبینی دهر کی کرد که یه کیّکه لـه زانایـان، له گهال ثـهوهی کـه تینهه گهیشت له و ته کانی.

(ئەبسال) ناوى ھەموو شتىڭكى بە (حي بن يقظان) ناساند، تا.. فىرى قسەكردن بوو.

پاشـان (حـــــی بن یقظان) بهسـهرهاتی ژیـانی بۆ هاوړێ تازهکهی باسکرد و، چۆن به هزی بیر کردنهوهوه گهشهی کردووه و له ٹاکامدا گهیشتۆته ناسینی خودا.

کاتیْك (ئەبسال) گویبیستی وەسفەكانی (حي بن یقظان) بوو سەبارەت به خودای راست، بۆی بەدەر كەوت كە ھەموۇ ئەو شتانەی بە ھۆی شەرىعەتەوە فیری بووە ھەمان شتە كە (حـــي بن یقظان) به ھۆی عەقلیەوە دەر كی بینكردوه، لیرەدا (عەقلی و نەقلی) (معقول و منقول) یەك دەگرنەوه، بەمەش نزیك بىۆوە لـه رینچكەكانی لـینكدانەوه و شبكردنەوه، كاتیك (ئەبسال) زانیارییه كانی شەریعەتی بۆ (حي بن یقظان) باسكرد.

(حسی بن یقظان) هیچ جیاو ازییه کی ره چاو نه کرد له گهل نمه زانیاریانه ی که به خودی خزی ناسینی، ئینجا حه ی بن ده رکهوت، نمو که سه ی که نمم شهریعه تهی هیناوه و بهم شیوه جوانه روونی کر دو تهوه، له باسه کهیدا هه ق بیزه و له فهر مایشته کانیدا راست گزیه و ، که واته پیغه مبه رو فروستاده ی پهروه ردگاری خزیه تی، ثیبتر نمه ویش باوه ری پی هیناو بوه به یه کی له پهیره و انی پهیامه کهی.

پاشان فیری پهیامی ئهم پیغهمبهره بوو له فهرمانه کانی (کردن و نه کردن) (امر و لهی) و پهیرهویی ههمووی کرد به گشتی ته نها دوو فهرمانیان نهبیت که رووه کانی (دانایی) تیادا به دی نه نه کرد:

یه کهمیان: بزچی شهم پینههمبهره لمه وهسفی جیهانی خواوهندیدا پهنا دهباته بهر پهندو نموونهیی بز خهانگ و، دووره لمه روو ههانمالینی نهیننییه کان که ثهبیته هزی ثهوهی که جهسته بز خودا دابنین و باوه ر به ههندی شت بهینین که خودا بینگهردو پاکه لیی؟؟

دووه میان: بزچی شمم پیغه میمره پهیوه سته به م ده قانه وه؟ و کو کردنه وه سامانی حملال کردوه و ده ستکه و ته کانی فراوان کردووه بز پوو چه لی و گهنده لی و به دوورن له راستیه کان؟

(حیی بسن یقظان) له گهل خویدا دوواو برپاری دا، پهیوه ندی بکات به خهلکه وه و گفتو گویان له گهلدا بکات و شهو راستیانهی که لای ثاشکر ابووه بویان باسبکات، له سهر ثهمه له گهل (ثهبسالی) هاورنیدا رینکه و ت، خودا بوی رینکخستن رویشتنی که شتیه ك به لای دور گه که دا، گهیاندنیه دور گه کهی (ثهبسال).

(حي بن يقظان) دهستيكرد به فيركردنيان و روونكردنهوه ي نهيني داناييه كان بؤيان، تهنها ههنديكي كهميان له هؤگري روالهت دهرچوون، تما وايان ليده هات دالتهنگ ده بوون به و ته كاني (حي بن يقظان).

(حسى بسن يقظسان) نائوميد بوو له دلسوزيان و ئهىوت، ئهمانه ههلبويرراوى ميلله ته كهن، ئهبيت تيكراى ميللهت چون بن كه ههموو سهرقالى سامانى دونيان و نوقمن له نهزانيدا؟

(بنوی تاشکر ابوو که له ریگای روو هه المالینی نهینی یه کان سوو دمه ند نابن و، مه حاله داواکر دنی کاریک که له سه روی تو انایانه وه بیت. و بین به ده رکه وت هه مو و دانایی و رینمایی (هدایسة) و سه رکه و توی له په یامی بین هم مه مدران و ها تو وه کانی ناو شه ریعه تدان. و هم مو و کاریک پیاوی خوی هه یه، چونکه هه رکه سی له نه زه لدا بو چی در و سست کراوه، ریگه ی نه وه ی بو ناسان ده کری رووی کرده (سه لمان) و هاوه اله کانی که هه لگری بیرو که ی روانه تن (الظاهر)، داوای لینوردنی لیکردن سه باره ت به و و تانه ی که و تبوی و ، پنی راگه یاندن که گه راوه ته وه سه رریبازی نه و ان.

(ئامزژگاری کردن که له سنوری شهرع دهرنه چن و باوه پر به و ئایه ته (مشتابهاتانه) بهینن و دووربکه و ننه و له قوو لبوونه وهی ئه و شتانهی که مهبهست نی یه و، خویان بیاریزن له (دروستکراوه ئاره زوه کان) (بدع) و، پهیوه ستی بوون به پیاو چاکانی پیشوو (السلف الصالح)، هیچ پزگاریی یه ک نی یه، ته نها لهم پیبازه دا نه بینت و گهر به رز برواننه ئه و شتانه ی که له بینایی چاوه وه دووره، تیکده چینت لایان کاروباری ئاینیان دوو چاری نوشستی و زهره رمه ندی دواروژیان ده بنه وه وه به لام گهر مانه وه له سهر پهیره ویی یه کهی خویان به رامبه رئاینه که یان ئه وا سهر که و تووده بن له پاشدا له گه ل (ئه بسالی) هاو پیید اخوا حافیزی له خه لکه که کرد و گه پرایه وه بن دورگه که ی خوی، تیایدا مانه وه بن خوا به رستی، تاکو مردن.

ناكۆكىيكانى بروا دارا ن

ئەي حەيران.. ئىستا، كازيوەي بەيان بەدەر كەوت.

حەيران : چ كازيوەيەك، شيخى گەورەم؟

شیخ : کازیوهی باوه رت بهوهی که (فهلسه فهو ثاین) پیچه و انهی یه که نین له لای خاوه ن عملی ساغ، همر له به رئه مه شه ثمو همموو شادیه تیا به دی ثه کهم.

حەيران: بەلنى، ئا.. ئەمەيە راستيەكان گەورەم.

شــنِخ: ئەمىرۆ باســى غەزالىــت بــۆ دەكــەم كەدەمــنِكە چــاوەروانىت گويېيســتى لىڭكۆلىنەوەكانى بىت.

حەيران : چەند تامەزرۆي باسەكانتىم سەبارەت بەغەزالى

شیخ : منیش وهك تق تامهزؤري باسكردني غهزاليم بؤت.

حەيران : ھۇكانى ئارەزومەندى تۆچىيە بۇ باسكردنى غەزالى.

شیخ : لهبهر ئهوهی غهزالی له لاویدا، وینهیه ك بووه وه ك تؤو نموونهی تؤ له گومان و سهرسامی و هؤ گربوونی بؤ فهلسه فه و ئاره زووی زؤری بؤ زانینی راستیه كان. هیوادارم

دلنیا بیت به گویبیستی بارودو خی غهزالی و، بوّت بهدهرده کهویّت، ئهم گومانهی کهتوی تیایدای دوو چاری گهورهترین عهقلی سهنگینی دلّ پر لـه بـاوهر بوّتهوه. ئهمهیـه هـوّی تامهزروّیی من، ئهی هوّکانی تامهزروّیی توّچییه؟

حهیر آن: ناوبانگی غه رالی تاگادارم که چون روزهه لات و روز شاوای گرتوته وه، به جوزیّك که به (حجة الاسلام) ناوبراوه. به لام ده بینم زور له زانایانی ئیسلام ریبازه کهی به سه ند ناکه ن.

شیع: ئهوانه، زانایانی ریسبازی (سهلهفین) به راستی، حه زناکه ن بچنه ناو قوو لاییه کانی فه لسهفهوه بز هینانهوهی به لگه لهسه ربوونی خوداو لیکولینهوه له سیفاتی ته واوی لهبه رئه وه خزشحال نابن به موناقه شه گیری له گهل فهیله سوفه کاندا هه ر چهنده بز ره تدانه وهشیان بینت نه له غه زالی و نه له زانایانی (کلام)، بیرو پایان چون ده بینت گه رزانایه کی ئاینی به هوی چوونه ناو قو لاییه کانی فه لسهفه وه کتیبیکی تاییه تی به تیرو چ پی له با به بیرو پای فهیله سوفه کان و به هانه کانیان دابنیت وه که یک له له خویان.

حمیران: ثایبا شیخ رای وایه که (سهله فیه کان) له سهر حه قن که له گه ل فهیله سوفه کان روناچین گهر ها توو شهم روّچونهش وه لامینك بیست بو گومانه کانی فهیله سوفه کان؟

شیخ: به لی پیش نه وه ی نه م به لایه سه ربکیشی ره وابو و ، موسلمانه کانی سه ره تای نیسلام نه یانده زانی موناقه شه ی فه لسه فه گیری له سه ربوونی خود او سیفاته کانی. پاش نه وه ی فه لسه فه ی یونانی و ه رگید را بو سه رزمانی عه ره بی زور له زانا نیسلامیه کان چوونه ناخیه وه و نوسر او یان له سه رنووسیوه بلاو بو وه له گه ل گومانی فه یله سوفه کاندا ، به مه به لاکه سه ری کیشاو په ره ی سه ند له ناو گشت نیسلامد او ، زور له زانایانی ناینی به رامیه ریان و هستان بو و ه لامدانه و ه ی گومانه کانیان له چوونه ناو قو لایی یه کانی فه لسه فه رزگاریان نه ده بو و ، به چه شنیک بوه کاریکی پیویستی به تاییه تی له نه ستوی زانایانی ناینی تابتو انن به ناسانی بانگه و ازی با و ه رهینان به خود ا بکه ن .

حەيسران: بىدلام شىنخى گەورەم ئەلىنىت: غەزالى دانىدرى كتىنسىنكى تايسەتمەندە بەبىرۆكدى فەيلەسىوفەكان ھەروەك يەكىنك بىنت لىدوان، بىنئەودى ھىچ وەلامىكىان بىداتەود.

شيخ : غەزالى چەند راستگۆيە كاتىك كە ئەلىت : (وەلامدانەوەي رىبازىك پىش تیٰگهیشتنی و چوونه نـاو ناخیهوه، وهلامیْکی کویْـرانهیه). ههر لهبهرئهمه بیرورای وابوو بچیته ناخی بیرو کهی فهیله سوفه خواوه ندیی یه کانهوه، تا زانیاریی یه کی تهواوی ههبیت لهسهریان پیش وه لامدانه وهیان، لهبه رثهم مهبه ستهی کتیبی (مقاصد الفلاسفه) ی دانا کهتیایدا بیرور او گومان و به هانه کانیان بهتیروچری بهده رده خات و هك خوی (یه کینك بی لهوان که خاوه ن هیزیکی چهسیاوی سهقامگیری لهسهر بهردی راستی، نهك وهك یه کیکی لاوازی دوو دل که ترسه کهی زوری لینده کات هدهندی له گومانی بهرامبهره کهی بشاریته وه و به پهرده یم کی نادیارو تاریك چوارده وری بته نی، تا.. به ده ریبخات کهٔ اگاداریی په کې تهواوي هه په لهوتهي فهیله سوفه کان و چوونه ناخي گومانه کانیانهوه. ئنجا كتيبه بهناوبانگه كهي دانا بهناوي (تمافت الفلاسفة) كه تواني وتهي ئهو فهيلهسوفه خه او هندی یانه یو و چهل بکاته و ه که ددانیان دهنا به بو و نی خو دادا و به پیچه و انهی عمقل و ئاينهوه دهيان وت: كونيتي خوداو گهردون پيكهوهيه. بهلام ريبازي ماددييه كاني پشت گوی خست، بهتیکرایی ثینکاری بوونی پهیداکهری ثهم دروستکراوه ده کهن. غهزالی لەسمىر ريبازى ماديىيەكان ئەلينت (ئەوانەي باوەريان بەم ريبازە ماديىيە ھيناوە، ھەنديكى کهمن و خاوهنی عهقلیکی نوشستی و باوهریکی پیچهوانهیین کهپشتگویخراون و هیچ گرنکيه کيان پينه درا بوو له لايه ن روونا کبيره کانهوه).

حهیران: گهورهم چوّن ثهمه ثهبینت و، من دهبینم ریّبازی ماددیییه کان لهههموو ریّبازیکی تر، ترسناکترن بو باوهر؟

حهیران: شیخی گهورهم لهباسکردنی نهرستؤدا ههندیک له وه لامه کانی غهزالی به ده رخست له چهوزایی خهزالی به ده رخست له چهوزای دروستکردنی گهده ردووندا، هیوادارم روونکراوه یه کی کورتکراوه م گویبیستبکات که له نووسراوی (تمافت الفلاسفة) دا هاتووه.

شیخ: لیکهوتنهوهی گهردون بهوهی کهدروستکراوهی خودایه و له کتیبی (تهافت)دا باسکراوه بوت باسده کهم له گهل وه لامدانهوهی بو فهیله سوفه کان که لهم به شهدا هاتووه، به لام وه لامه کانی له به شه کانی له به شه کانی تر دا لینیان نادویم چونکه هممووی ده گهریتهوه بو ئهم به شه گرنگه گهوره یه. چ کاتیک که باوه پی ته واو به خودا هینرا به وهی که خونی دروستکه ری ئهم گهردونه یه، ئه و کاته موناقه شه گیری با به ته کانی تر ئاسانه، به لام له سهره تادا باسی بیرو پاکانی ده کهم سه باره ت به زانست، تا ببینیت، گومانی چون بووه سه باره ت به همه ست و عه قل و چون به به لگه عه قلی یه سه ره تایی یه ئاشکراکان ئهم گومانانه ی نه هیشتو وه وه ك چون دیكارت که شه شهده پاش غه زالی هات ئه گومانانه ی نه هیشت.

غەزالى لەوەسفى گومانەكەيدا دەليّت: تونيّتيم بۆ دەرك كردنى راستيەكان بوه داب و نەرىتىم و ھەولىم ئەدا راستى ئەو خۆرسىكىيە بىزانم كەمىرۇپ پىش كەوتىنەوەى باوه ره کان پابه ند بووه له سهري. تا به هزيه وه بگهمه زانستي ته و اوي راستيه کان و هيچ گومانيك لهدلمدا نهمينيت. كاتيك زانياريي يه كاني خومم تاقيكر دهوه بوم بهدهر كهوت كههيچ زانستيهك نامگهيهنيته پلهي باوهري تهواو تهنها ههسته كان و عهقله كان نهييت. بهلام بهبير كردنهوهم لهههسته كاندا دلنيايم بهدهست نههينا. چونكه چاو ههنديجار هەلىدەخەلەتىنت (سىبەر بە نەجوولاوى دەبىنىت لەگەل ئەوەى كە دەجولىنت) و (ئەستىرە بهبچوو کی دهبینینت که لـهزهوی گهورهتره) و بینیم ئـهوهی ههست بـهدرو ئهخاتـهوه و بههه لخه له تینه ری دائه نینت، (عمقله) و ، کاتیک باوه رم به پوو چه لی همسته کان هینا، ته نها عــه قلـم بــز مايــهوه، هــهولـم دا گومانيش لــهم بكـهم، پاش دلنيا بـوونم لـهههسته كان، عـه قلْ بهدروی خستهوه و گهر عهقل نهبوایه بهردهوام دهبووم لهسهر باوهرهینانم بههمسته کان، لەوانەيىـە لەپشىـت عەقلىشــەوە برياردەرىڭكىتــر ھەبيىــت، گــەر بەدەر كــەوت ئەوكاتــە برياره كاني عمقل بهدرو ئهخاتموه. وهك چۆن بهدهر كهوتنى عمقل، برياره كانى هەستىي بهدرز خستووه. ليرهدا عمقلم لـه وهلامدانموه وهستا، وگومان و دوو دليم تيادا چهسيا بهوهی که نووستوویهك خهودهبینیت وا دهزانیت راستییه بهلام کاتیك بهخهبهر دیت بـزى بەدەردەكەويىت تـەنھا خـموبووه. و ئـەم گومانـەم دوو مـانگى خايـاند) و ھـەروەھا وەسفى خۆي دەكات لەسەر ريبازى سەفسەتەكە پابەندە بەبريارەكانى بارودۇخى ئەو سەردەمەوە نەڭ بريارەكانى نوسراوو ليدوان.

به بهرده وامی بیری ده کرده وه تا.. له خودیدا جینگیر بوو که ته نها به لگه رزگاری ده کات. و (عمانوئیل کانط) پاش شهش سه ده ده رکی به وه ده رک کردنه ی غهزالی کرد (ئه ویش بوونی بیروباوه ره خورسکیه کانه که سه ره تاو پیویست و ئاشکران و به لگه راسته قینه کان پابه ندن له سه ریان و به هویانه وه عمقل ده گاته تمواوی باوه ره کان هم روه ک چون فارابی پیش ئه م باوه ری هینا که ئه م سه ره تاییانه، ته نها ئه و و اتا ئاشکر ایانه ن که جینگیرن له میشکدا و هیچ شتیکی تر نی به له مانه ئاشکر اتر بیت و، هیچ به لگه یه کیان پیریست نی به چونکه له خودی خویانا ئاشکر او باوه ری تمواویان پیده هینریت و له و په ری پیریست نی به چونکه له خودی خویانا ئاشکر او باوه ری تمواویان پیده هینریت و له و په ری به ناما و بنجینه ی ئاشکران و هیچ گومانینگیان تیادا نی به له لای عاقل و ژیر.

پاشان غهزالی سهر بخی له و و و تانه دا که له ده رك کردنه هه ستیه کان و ده رك کردنه عه قلیم کاندا و تراوه ، بینی هه ست، ده رك کراوه هه ستیه کان به کومه لی ده بینی و ، عمقلیش به تیرو چری و ه ریده گریت و به راور دی پیده کات به لام ده رکی کرد و ه ك چون ئیبن سینا پیش نه و ده رکی کرد که نه م عمقله به چه سپاندنی به ناماژه پیکردن و جیگا که ی شت و بوونی بریار ده دا، به بی ناماژه کردن بو جیگه و کاتی و به بی بریار دانی بارود و خ بوی بوی . که نه مه معقو ولی رووته ، و اته : نه و زانیاریه به که ته نها هؤش ده رکی ده کا به بی یار مهتی و ه رگرتن له هه سته کان و ماده کان ، و اته ده رکی نه مه یک کرد و ه ک چون (عما نوئیل کانط) دو ای نه و ده رکی پیکرد که عمقل خورسکیه کی تاییه تمه ندی و هه به و همروه ها له ماده ه شه و ه نی یه ، به م چه شنه باوه پی ته و اوی به عمقل و به بین به می باره کانی عمقل و به بین و همروه ها له ماده ه شه و هنی به مهم چه شنه باوه پی ته و اوی به عمقل و ته گه رایه و م بویاره کانی هوش و عمقل .

گهر غهزالی پیشکهوتووتر نهبیت لهده رککردنی نهم سهره تایی یه ناشکرایانه که وا مهنبه ندیان ههست نی یه. له توژینه وه کانیدا به رزتر ده ژمیرریت له و فهیله سوفانه ی که پیش خوی و دوای خوی هاتوون، به وه لامدانه و هی بو نهرستو له مانه ی (چه رخ و شوین) دا که وه سفی لاسه نگی عه قل له نه ندیشه کردنی چه رخ ده کات به وه ی که هیچ چه رخیکی تر پیشی نه که و تووه و ، له شویندا که هیچ شوینیك نی یه له دو ایدا بیت. بوت ناشکرا ده بیت، نمی حه یران، (کانط) که به چه ند نه وه پاش نه و هاتوه ، له کیشه ی (چه رخ و شویندا) و لاسه نگی عه قل تبایدا به گشتی له و ته کانی غه زالی وه ریگر تووه .

حهیران : چهند شانازم بهم پیشکهوتنهی و چهند پهرو شم بو گویبیستی نهم بهشهی. شیخ : بهنر خترین بهلگهی غهرالی بو وه لامدانه و هی نهوانهی باوه و به کونیتی گهردون ده هینن، له و ته کانیدا سه باره ت له (سیفاتی ویستدا) کوده بینه و ه که نه رستو و هاوه له کانی بی ناگ ابوون له ده ستنیشان کردنی و اتا کانی و ، هم روه ها سم باره ت به و تنیان له راستی مانا کانی چه رخ.

غەزالى بەئەرستۆو فەيلەسوفە خواۋەندەكان ئەلىيت: ئىرە دان بەبوونىي خودادا دەنىن و باسسی تهواوی سیفاتی ده کهن. به لام باوه پر به کونیتی گهردون ده هینن و دهالین لهسهره تاوه تائیستا له گهل خودادا بووه، که خودا هزکاریهتی و ریرهویشیان پیکهوهیه و بهگویرهی چەرخ لەيەكتر دوانەكەوتوون. وەك (ھۆ)كە پاشكۆكەي ھۆكارەكەيەتى و بوونى خودا پیش بوونی گەردونه، وەك پیشكەوتنى پیشەكى وايە لەٹاكام، واتە پیشكەوتووە بەخودو پلـه نـهك بهچـهر خ. و ليكهوتنهوهي گـهردون لهلايـهن خوداوه، ليكهوتهيهكي پيويسته و.، ئەوەي كەپانى پيوەنان بۆ ئەم باوەرە، وتەكانى ناشىن كەلىڭكەوتە (حادث) لەكۆن (قەدىم) پەيدا بېنى، چونكە حال بەيەكنى لەم بۆچوونانە بەدەر نىيە: چونكە ئەگەر بلٽين: لەپيش دا كۆن ھەبوە و گەردوون نەبووە، بەلام لەپاش دا پەيداپووە لىپى، دەبىي بۇ ئەم پەيدا بوونە نوێیه، مورهجیحنی همهنی، واته: هۆیهکی تایبهت کهلایهنی نهبوونی لهوه پیش و بوونی لـهوه پـاش بخـوازێ، دهي باشـه کـني پهيداکـهري ثـهو هۆيـه تايبهتهيه؟ بۆچـي لـموهو پيش گەردوونى دروسىت نەكردووە. ناتوانىن نەتوانايى بخەينە پال كۆن بۆ نەبوونى لىڭكەوتنەوە لیّی.. و هـهروهها نـاتوانین بلّیین بوونی لیّکهوتنهوه مهحاله و ناتوانریّت بووتریّت پیش (كۆن) هيىچ مەبەستىڭ نەبووە و، لەپاشدا مەبەست ھاتۆتە كايەوە و، بەھۇي ونبوونى درو ستکهره کهیموه نییه، هـهروهها ناتوانرینت بوترینت ویستی لهخو گرتووه پاش ئهوهی که نهویستراوبووه، چونکه لیْکهوتنهوهی ویست لهخودی خوّیدا مهحاله. و گومانیان له (ماوهی وهستان) (مدة الترك) ئهو ماوهیهی لهنیوان خوداو بریاردانی لیکهوتنهوه كهیدا ههیم، ئیوه وتتان : خودا پیش بریاردانی دروستکردنی گهردون لهتوانایدا بووه دروستی بكات، و دك نارامي گرتبيت لـهم دروستكردنه و، پاشان دروستيكردبيت و، ماوهي نهو ثـارام و وهستاننه گـهربن كۆتـايى بووبيْت، بوونـى خـوداى بهخشـندەر بن كۆتايى يەكەم دهبینت و به گویرهی عمقل ر موانی یه کوتایی ههبیت.

دوای ئەوەی غەزالى لەوتەكانى فەيلەسوفەكان دەكۆلىنتەوە و بەلگەكانيان ئەخاتەروو بەبنى زيادو كەم، وەك خاوەن ھىزىكى بىڭگومان لەتواناي خىزى بىۆ پووچەلكردىموەي وته کانیان بهساکارترین و ٹاسانترین رینگا بۆ وهلامدانهوهیان به کورته وهلامیلك لهخودی وتمو بهلگمو بریاره لۆجیکه کانی خزیان کهدایناوه و بمدان پیانانیان بمبوونی خوداو سیفاتی تمواوی لمم کورتکراوهیمدا رهنگ دهداتموه:

ئیره لینکهوته ی لینکهوتنه وه تان له کون به دو و رخسته وه به لام کاتی ئه وه ها تو وه با وه ری پیبه پینه پند، چونکه گهر دون لینکه و تنه وه یه و کانیشی دیارن، گهر بلیین ثهم لینکه و اتنه و انه ده گهرینه وه بو لینکه و تنه وه ی کوتایی، ثه مه مه حاله و با وه ری مروفی ژیر نی یه، گهر و ابوایه پیویستان نه نه به دان پیانانتان به بو و نی در و ستکه رو چه سپاندنی (پیویسته بوون)، گهر ئه م زنجیره بین کوتایی یه لینکه و تنه و انه لایه نینکی هه بو ایه کوتایی تیادا بهاتایه نه و انه و لایه نینکه و تنه وه له کونی بهینن.

به لام و ته تان سه باره ت به لین که و ته ی گهر دون له خود اوه که و ا (لین که و ته یه کی پیویسته) ئه و ا ئه م لین که و ته پیویسته و پینی ناو ترینت (کردار). گهر یه کین ک بالیت چرا رؤشنایی دروست نه کات و ئه و شته ی رووناکی یه که ی لیده دا، سیبه ره وه پینی لیه هالی پی له بریار داندا. بکه ر پینی ناو ترینت بکه ر ته نها له به رئه وه ی که هویه به لاکو کاتیل پینی ده و ترینت بکه رکه دو ترینت به مرودی کرداره ده ترینت به مرودی (ویست و هه لبرا ردنه وه) (الأرادة و الأحتیار)، پهیدا بوونی هو کار له هو که ی لینکه و ته که یا به بین هاوسه نگی هو و هو کار و ، هه روه ها له نیوان خود او نه مردونه گوردونه گهردونه نه مردونه گهردونه نه مردونه گهردونه به از نریت.

ئیوه باوه پهبوونی خودا ده هینن و به خاوه ن سیفاتیکی ته واو و به رز وه سفی ده که ن. یه که م سیفه تی ته واوی خودا (توانایی و ویسته) (القدرة والأدارة)، (ویست) سیفه تیکه که دو و شتی پینچه و انهی یه کتر ده ست نیشان ده کاو یه کیکیان ده خاته گه پر. گه روا نه بو ایه ته نها سیفه تی رتوانایی مان) ده خسته پال سیفه تی خودا به لام کاتیک ریژه ی توانا بو درو دژه پینچه و انه که که (بوون و نه بوونه) (الأیجاد والعدم) یه کسان بوو، وا پینویستی کرد سیفه تیکی تایبه تی هه بینت که نه و دوو دژه له یه کتر جیابکاته وه و تایبه تمه ندیان بکات نه ویش سیفه تی کی رویسته).

لهبهرئموه وامان بن بهده رکموت کهویست له کومه لهی سیفاته تمواوه کانه کهعمقل پیویستی ده کات بهسیفاتی خودا دابنریت و ، دروستکردنی لهدوای نهبوون، تهنها به هوی تواناوه نابیت به لکو پیویست به (ویست) ده کات بن جیاکردنهوهی سهپاندنی بوون به سهر نه بووندا، که واته بو چی باوه په به که سانه ناهینن که ده لین: گهردون پهیدا بووی (ویستیکی کونه) و پیویستی بوونی له و کاته دا بوه که که و ته وه (نه بوون) به رده و ام بوو، تا.. ئه و تاکامه ی پینی گهیشت. و (بوون) له و کاته وه ده ستیپیکرد که که و ته وه. هم بوون پیش پهیدا بوونی، مه به ست نه بوو، له به رئه وه نه که و ته وه، که و اته کوسپ چی به بو با و در ای ته م بیرو که یه برو که یه بود ده ستیه که و در استان کوسپ که و در این به م بیرو که یه برو که یه بود در استان که به بود در استان که به بود در استان به م بیرو که یه بود در استان که به بود در این که به بود که به بود در استان که به بود در استان که به بود که به به به بود که به بود که به به بود که بود که که به بود که به بود که به بود که بود که به بود که که به بود که بود که به بود که به بود که بود که به بود که بود که به بود که بود که بود که بود که به بود که به بود که به بود که به بود که بود که بود که بود که بود که به بود که که بود که بود که که بود که بود که که که که ک

حهیران: به راستی، نهم و تانه له و په ری ناشکر ایبدان، فه یله سوفه خوداوه ندی یه کان و تویانه که گهردون هه میشه له گور راندایه، هه ر نه و انیش و تویانه گهردون (لیکه و ته یه) و هو کار و هوی هه یه و ، هه ر خو شیان و تویانه (زنجیره ی بی کوتیایی) مه حاله ، هه مروه ها باوه ریان هیناوه به بوونی خوداو گشت سیفاتی ته و اوی که عمقل به پیویستی ده زانیت و ، دیار ترین سیفاتی ته و او (ویسته) و اته ، خودا (ویستخواز و هم لبرینه ره) (مرید و مختار) یا . در و ستی ده کات ، یا . در و ستی ناکات . گه ر بریاری در و ستکردنی دا، کاتی بو دیاری ده کات ، به چه سپاندنی نه م (ویسته کونه) ، هه مو و نیمچه گومانیک که و تر اوه له سه رویکردنه و ی هه لسه نگاندن و مه به ست ، دو و رخرایه وه .

ئه مه رواله ته کانه ، به لام غهزالی چون توانی وه لامی گومانه کانیان بداته وه سهباره ت به بیر فرکه ی (ماوه ی وهستان) (مدة السترك) که روویداوه پیش پهیدابوونی گهردون؟ میشکم نه توانایه له ئه ندیشه کردنی (ماوه ی وهستان) که کوتایی پیبیست، ئه مه وا ئه گهیه نیست که بوونی خود ایه که م (کوتایی بووبیست) له چه رخدا و ، ئه گهر بلیست بیکوتایی یه له چه رخدا ، که واته چون ئه م گهردونه ی خسته وه ؟.

شینخ: تالیره دا به رزی بیرو باوه ری غه زالی به ده رده که ویّت که چه ند گوزار شتیکی رازاوه ده هینیته وه که به هویه وه پیش فه یله سوفه پیشینه و پاشینان بکه ویّت. و واتای چه رخ به ده ردخات که پیش دروستبوونی گهردون بوونی نه بووه.

حديران : چەرخ، پېش دروستبووني گەردون بووني نەبووه؟!!

شیخ: به لی، به لی چه رخ پیش دروستبوونی گه ردون بوونی نه بووه و، ناتو انریت فه ندیشه ی بوونی پیش دروستبوونی گه ردون بکریت، که واته چه رخ چییه فه ی حه بران؟ فایسا فیه و بیر کردنه و و به نیسه که فینمه فه ندیشه ی ده که مین؟ به هوی دو ابه دو اکانی په یدابوون له گه ردوندا گه ردون و په یدابووه کان دو ابه دوای یه ك نه بن چون فه ندیشه ی چه رخ ده کریست، به لام لیبور در اویست له نسه تو انایی میشکت له نه ندیشه کردنی چه رخ وه ك لیکه و تنه و و یه کی سه ره تایی که له پیشیه و هیچ چه رخیك

نه بو وبیّت. همر نهمه بوو که غهزالی دهرکی پیکرد و دوای نهویش (عما نوئیل کانط) ده رکی پیکرد.

حەيران/غەزالى چى دەلىيت؟

شیخ غمزالی وه لامی نموانه نمداتموه که لمعمقلیاندا نیمچه گومان پهیدا بوو له (ماوه ی وهستان) بموه ی که کوتایی همیه، یا.. کوتایی نی یه. و چمرخ لیکهوتنهوه یه دروستکراوه، پیش خوی هیچ چمرخیك نمبووه. و گمر وتتان: چمرخ بوونی همبووه نموا لمهنمتوانایی ویلی نمهندیشه کانتانهوه یه (الوهم). چونکه ویلی نمهندیشه نمتواناینه لمتیگهیشتنی بوونی سمرهتایه که به بی بریاردانی (پیشبوونیک) بوی، بیرو کهی (پیشبوون) دقیل تائیستا باوه بی و ایه ویلی نمهندیشه شتیکی بمرجهسته کراوی راسته و لمبووندا همیه که (چمرخه)، نمم نمتوانایی یه لمویلی نمهندیشه وه که نمتوانایی بریاردان و و تنی کوتایی که (چمرخه)، نمم نمتوانایی یه لمویلی نمهندیشه کردنی رووته ختیک و وازهینان لمبهشیک که لمروته ختیک و وازهینان لمبهشیک که لمروته خته که بمرز بووبینته وه. (ویلی نمهندیشه، لای و ایه لمپشت نمم گمردونه و جیگایه کی تر همیم، یا.. بوشاییه، یا.. بوونه، گمر پینی و ترا لمسمرو رووته ختی گمردونه و بمرزایی تر نی به و، هیچ دووریی یه که نی به لینی دروور تر بیت، لیره دا ویلی گمردونه و جاری کولبوون ده بیته وه له باوه پیهینانی).

 بهم چهشنه غهزالی ههردوو بیرو کهی (چهرخ و جینگا) ساده و ساکار ده کات، وه وا باوه پر ده هینیت که همردوو کیان لیکه و تهی گهردونی درو ستکراو جوله کانیه تی وه ههروه ها وا ده بینیت که ناگونجیت کیشه ی چهرخ بنه مایه ك بینت بو به لگه له سهر بیرو کهی کونیت ی گهردون و لیکه و تسنه وهی. ئهی حهیران، بوت به ده رده که ویت، بیرو که کانی سه باره ت به کاریگه ری ویلی ئه ندیشه له سهر ئه ندیشه کردنی دووری جینگاو بیرو که کانی سه باره ت به کاریگه ری ویلی ئه ندیشه له سهر ئه ندیشه کردنی دووری جینگاو دووری چنگاو دووری چهرخ زور به رزتره له بیرو که هاو چه رخه کانی خوی. و توانی به دوور بینی و ریری خوی بگاته ئه و راستیهی که عه قلی (عمانوئیل کانط)، پاش ثه و به شه ش سه ده پیی گهیشت که نزیکه هه ردوو کیان له گوزار شتدا یه ك بگرنه وه بینجگه له و اتا و مانا کان... گهیشت که نزیکه هه ردوو کیان له گوزار شتدا یه ك بگرنه و عمقلینکی ساغ و بینگه رد پیی ده گات نه ی حه بران... (ئه م پاستیه هه موو عمقلینکی ساغ و بینگه رد پیی ده گات نه ی حه بران... (ئه م پاستیه هه موو عمقلینکی ساغ و بینگه رد پیی

سهباره ت به و و ته تان که ده لیّت: لهبنه مای یه که م عه قلی یه که می لیّکه و تو ته وه ، عه قلی یه که میش که به روی خوی له هو کاری دروستبوونی تی ده گا و ده زانی ، عه قلی دو وه م و سیّیه م و فه له ک و نه فسی لی ده که ویّته وه همروه ها پیّیان ده لیّت: (هه و انه ی که باستان کر دو وه ، بی گومان تاریکی له دو ای تاریکی یه . وه ک که سیّك خه و نیّك بگیریّته وه پی ی ده گوتری که سرووشت له کاتی نه و خه و نه دا ته واو نیه و ، به پیّی بیرورای نیّوه ، هو کاری شکو دارتره له هو سهباره ت به وه ی که (هو) ته نها یه که لیکه و ته یه تی به لام له مه ی نیّوه (سی شتی لیکه و تو ته وه : عه قل و نه فس و گهر دو ون) و یه که م له خودی خویدا عه قلی هم بو و هم ان به ما و هم مان هو ... ده ی هم بو و ه دو وه م له خودی خویدا عه قلی پهیدا کرد ... به هه مان بنه ما و هم مان هو ... ده ی نه گه ر که سی باوه ر به م و و رینه ی نیّوه بکا که له باره ی خودای گه و ره و ده دو یا دو و ده دیلیّن ، که له و به مه عنای و ایه خودای به بی پله و به سته ی خوار در و ستکراوانی خودی و ادایده نیّن ، نه وه مه عنای و ایه خودای به بی

نرختر و داناوه لههموو کهسینکی تر کههم خوی بناسی و هم غهیری خوشی، ثهوه تا ئموه تا مدر در داناوه لههموو که سینکی تر که هم خوی بناسی و هم غهیری خوشی، ثهوه تا به در الله مدر تان له مدر دو ته در دو که سانه یه له له در دو که له در در ده یک ته در در ده یک که در که سانه یه له لای خوا که له در پنگهی راست ده رده چن.

حهیرانی کوری نهزعهف نهائیت: لیرهدا شیخ مهوزون خاموشی گرتی و چاوه کانی نووقاند و سهری دانهواند به چهشنیک چوه نامیزی خاموشیهوه، وا به خهیالهمدا هات کهدووچاری نازاریک بوو بیت، به لام ریزی بیده نگیه کهم گرت و نارامم گرت، پاش ماوهیه کی کهم سهری بهرز کردهوه. لیم پرسی:

ئايا..شنخي گەورەم ھىچ ئازارنىكى ھەيە؟

شیخ: نه خیر . . حهیران، هیچ شتیکم نی یه و، کرتایمان به باسکردنی غهزالی هیناوه و ده چینه سه باسی لهسهر ده چینه سه باکی ده زانم لهشه و ده باسی لهسه و بکهین.

حەيىران: تكام وايـه شىنخى گەورەم زنجىرەي باسـهكانى ئەم دوو فەيلەسوفە ناكۆكە لەبەك نەپچرىنىنت.

شيخ: چ... ناكۆكيەك؟! ئەمە ناكۆكى باوەردارانە.

حەيران: شيخى گەورەم مەبەستى لەناكۆكى باوەرداران چىيە؟

شینخ: ئسیبن رو شد له هسه موو بیرو را کانی سه باره ت به بوون و درو سستکه رو درو ستکر اوه کان، له گهل غهز الیدا ریده که ویت.

حهیران: چون و اده بینت، له کاتینکدا ده بیستم که ثبین پوشد دو ژمنی غدالی و پنچه و انهی بیرو پرا و په خنه گریتی. به چه شنیک که له په خنه کهیدا، کتیبی (تمافت التهافت) داناوه و ، هم روه ها بیستوومه (ثبیبن پوشد) یه کینکه له و انهی که باوه پیان به کزنینتی گه ردوون و ثینکاری روح و عه قل و که سینی مرز قایه تی هه یه. له به رئه م هزیانه به لاو ازی باوه بر ناوی ده رکرد و ، دوو چاری نوشوستیه کی گه و ره بوه و له م پیبازه دا.

۱ لاهوت یان (الالهیات) زاراوهیه که تههلی کهلام و فهیلهسوف و رؤژههلاتیهکان له جیاتی زانستی (عهقیده و یهکتاپهرستی) بهکاریان هیّناوهله زانکوکانی رؤژئاوا چهند بهشیّکی ههیه و ناسراوه به

(زانستی که لام) خستویانه ته پاتی، یاخود به وو ته در وارانه ی که له ناو خه تکدا به گشتی به لاوه، چونکه همهوویان به گشتی هه ته نه له تیگهیشتنی ته م فه یله سوفه دانا و باوه پرداره دا. ته وه ی که وای له خه تلک کرد، دو و چاری گومان بینته وه لینی، بو چه ند هو کاریك ده گه پیسته وه ی که هه ندیک یان (پروو که شین) (عرضیی) و هسه ندیکی تسریان (ناوه رو کین) (جوهری) سه باره ت به (پروو که شی)، ثیبن پروشد هو گری فه لسه فه ی ته رستویه و، سنی لیکو تینه وه ی له سه ر نوسیوه ؟ یه که م لیکو تینه وه السره مختصر) ناو ده بریت که ته نها و و ته کانی ثبن پروشدی تیا دایه. دو وه م لیکو تینه وه (شرح مختصر) که ثیبن پروشد له سه ره تای به شه کانی کتیبه که دا، چه ند برگهیه ك له و و ته کانی ثه رستو و مرده گریت و شیان ده کاته وه. سیه هم لیکو تینه وه / (شرح مطول) که دو و باره و و ته کانی ثه رستو ده کات. و لینت ناشاریته وه بریگه یه به برگه لیکو تینه وه کورته، و اله خوینه ده کات که باوه پر : بهینیت که ثه م نووسینانه تاییه ته به ثیبن پروشد خوی به الام له پراستیدا ثبین پروشد که باوه پر : بهینیت که ثه م نووسینانه تاییه ته به ثیبن پروشد خوی به الام له پراستیدا ثبین پروشد که باوه پر استیدا ثبین پروشد ده کات.

همروه ها هه نه می و هرگیران، چونکه ئیبن روشد فه نسه فه کانی ئه رستو نه کتیبه یونانسیه کانه و ه و ه نه گرتو و ه به نکو له عمره بسیه کی تسینکه نکر او به نوسر اوه کانی ئه سکه نده ری ته فه ره نسیه کانه به نه نسکه نده ری به نوروه کانیک فه ره نسیه کان فه ره نسیه که نیبن روشدیان و هرگرت به نیکو نه و هر گیر اوه کانی لاتینی و عیبریه کانیه وه و هریان گرتو وه و ه سهره رای ثه و همه و هملانه ی که دو و چاری ده بینته و هیبریه کانیه و همروه ها تیکه نیک نه دو وینه گرتنه و ههه نه نوشد که دو و چاری ده بین و راکانی ئیبن روشد تا بینه ته نه نه نوی ای نه فه یله سوفی لاهوتی تو ماس تاییه تمه ند به بیر و راکانی ئیبن روشد تا به کویناس کرد که ئیبن روشد به کافر و بی باوه ر به خود ا ناو بیات، هیرشینکی ناره و ای به ربالاوی بکاته سه ر نه نیزه ندی خه نه کان اله فه و رویا ده نگ بدا ته وه ته نانه ت به کیك نه وینه کی به رز به مدر و یا وینه یه کی گهوره بکیشینت، تیایدا ئه کویناس نه سه ر کورسیه کی به رز داینیت، ئاماژه یه بو سه رکه و تنی ئه کویناس به سه رد در نیز ده میدا که و تینت، ئاماژه یه بو سه رکه و تنی ئه کویناس به سه رد در نیز تا که و تینت، ناماژه یه بو سه رکه و تنی نه کویناس به سه رد در نیز ده که کویناس به سه رد در بین سه ده که کویناس به سه رد در بین سه در ده کویناس به سه رد در بین سه در که و تنی نه کویناس به سه رد در بین سه در که و تنی نه کویناس به سه رد که و تنی که کویناس به سه رد که و تنی که کوینا سه که کوینا که کوینا سه که کوینا که کانه که کوینا که

بهشه كاني (الدراسات اللاهوتيه). سهرچاوه عقيدة أهل السنة و الجماعة. له داناني محمد بن إبراهيم الحمد.

ئيبن رو شددا و، لههممووي سهرسورهينيز ثهوهيه لهم وينهيهدا وينهي تهرستو و ثهفلاتون نزيك بهئه كويمناس كيشسراون و بهده سمتي ههريه كهيانموه كتيبينك ههيه كمه تيشكيكي لیده کهوینته وه و فاراسته ی سهری نه کویناس کر اوه، به واتای کاریگه ری فهلسه فه کانیان لمسمر فه لسمفه کانی ته کویناس و چ روناکیه کی لنی به دهست هیناوه، به لام ثیبن روشد كەتەنھا فەلسەفە كانى ئەرستۆى شىكار كردوه، كەبەھۆى كتيبە تايبەنمەندە كانيەوه بۆمان بهدهرده کهوینت که چمه ند بساوه پردار بسووه بسهبوونی خسودا و دواروژ. وینه کمیش شهم فهیله سوفهی وه ک روخینز او یکی بیزار وینه کیشاوه. له حاثه تیکدا گهر ته کویناس سەركەوتنى بەدەستەينا بيت لەچەسپاندنى باوەر بەبوونى خودا و تەنھايى و ليكۆلينەوەي گەردون لىنى ئەم سەركەوتنە بەسەر ئەفلاتۆن و ئەرستۆدادەبىنت كەوينەكىش ئاماۋەي ئەوە دەكات كە ئەكويناس روناكى لەم دوانەوە وەرگرتووە. بەلام راستيەكەي لەوەدايە کەبەھۇي بەنگەكانى ئىبن روشد و غەزالىيەوە كەھاۋېيرن ، سەركەوتنى بەدەستھيناوە. يەكىنك لـەھۇكانى نوشوسـتى ئىيبن روشد زۆر ھۆگر بوونيْتى بەئەرستۆ تا.. ئەو پەرى به پاکگرتنی و ، لهمهوه سوربوو لهبهر *گری کر*دن لهبیرو راکسانی و لینکدانهوهی بيرؤ كه كاني. كاتيك غهزالي نوسراوي (تمافيت الفلاسفة)ي دانيا. كهتيايدا وهلامي ئەرستۇو كەسانى تىرى دايموه، لەكيشەكانى كۆنيىتى گەردوون و دروستكردنى. ئيبن روشد مهبهستی و لامدانهوهی غهزالی بوو بهنووسراوینك ناوی نا (هافت التهافت)، لهناو خەڭكدا بلاوبووەو (حجمة الأسمالام) كەغەزالىيە بەرگرى لەئاين دەكات و ئىبن روشدیش بهدرزی دهخاتهوه، به لام له راستیدا ثهم پیاوه نهغه زلی به درز خستزته وه و نه پیشه و ایانی رینبازی ته شعه ری، له بنه ماسه ره کی یه کاندا به لام خودا بیبه خشینت زؤر دلسوز نهبوو لهداناني ثهم كتيبهو ناولينانه كهي و بيبهريش نهبوو لهخو بهدهر خستن و پینشه و ایی و گهورهیی لهبواری فهلسه فه دا، موناقه شه و موجاده لهی ئیمامی ده کرد لەھمەرو وەلامىككدا بىز فەيلەسىوفەكان، موجادەلەيلەكى ئىەرتۇ كەمەبەسىتى نىەبوو ئىەر راستیانهی پووچهل بکاتموه کهئیمام بهرگری لیده کرد، بهانکو خوازیار بوو ئهو ههلانه بُهدهربخات کهله رِیْبازی بهلگه کاندا کردبووی و بهدهرخستنی ههولنهدانی بؤ تیْگەیشتنی مەبەستى راستى فەيلەسوفەكان، چونكە خواليْخۆشبوو، پيۆيستى نەبوو بەدەرخستنى ئەم همموو زانست و زانینه له گهل کابرایهك که بهر گری له ثاین بكات و، تهنها لینكدانهوهی کیشه گەورەكان لەبوونى خودا و دروستكردنى گەردوندا بەس بوو بەشپوازى زانايەكى دنسنؤزي زمان پاك بمدهر بخات كەفەيلەسوفەكان ئيىنكارى بيرۇكەكانى غەزالىيان نه کردوه و، چ کاتیك و چ و و ته یه کیان بو ویستایه بن قی لینکده دانه و ه له و و ته یه پینچ و په نا ... به بی شه وه ی کتیبه که ی غه زالی، که سته م و که م بینی تیابه دی ده کریت، که نا گونجیت له گه ل راستیه کان و دانایی و دلسوزی و ریز به رامبه ر به خودا. غه زالی به ناو نانی کتیبه که ی (قمافیت الفلاسفة) به اوه ری و ای هینا که ثه تو انی و ته ی کومه لیك پوچه ل بکاته وه که نزیك بو و ثینکاری بو ونی خودا بکه ن به وه ی که بلاویان ده کرده و له کونیتی گه ردون و بو و نی خودا و ویسته کانی، جا... ثه گه رغه زالی راست بیت یا خود هه له بینت وه ك ثمین روشد گومانی لیده کات، هه رچونیک بینت مروفینکی دلسوز بو وه و داوای با وه ریهینانی ده کات و هه روه ها ده رگای نیم چه گومانه کان له خه لك داده خات، چ پیویست ده کات ثه م کاره ی به وورینه ناوببریت به بی بیر کردنه وه له ناکامی ناونانی ثه م کتیبه که چی لیده که ویته وه له نزم کردنه وه ی نرخی بیر کردنه وه له ناکامی ناونانی ثه م کتیبه که چی لیده که ویته وه له نزم کردنه وه ی نرخی شاردنه وه ی خه زالی. به دو و رخستنه وه ی خه لك لینی و در و ستبو ونی گومان لایان به هزی شاردنه وه ی راستی و چاکیه کانی.

به لنی حه یران، تالیره وه نوشستیه کهی ته با وه لید هات و ، رینگا خوشبو و بو دو ژمنان و ناحه زانی تادو و چاری نه گبه تی و ثازاری بکه نه وه و ، له ناو خه لکدا و و ته ی د ژوار و به دی به بی لیکو لیندوه و دلسوزه کان که داب و نه ریتی زانست به ری لیکو لیم روه دلسوزه کان که داب و نه ریتی زانست به رزی کردو نه ته وه که پاستی بشار نه و ، ده یا نزانی که ثیبن پوشد پراستگو ترین باوه پرداره و خاوه نی به رز ترین بیرو که یه و شاره زاترین که سه له هینانه و هی به لگه خوازی له سه بوونی خود ا، به لام به داخه و ه شهی حه یران شهم پیاوه (زانسته کهی گهوره تر بووه له عمة قلمی).

حهیران: هزی نه و تاوانانه چی یه که شیخی گه و ره م نه لیّت، ناوه رو کی یه؟

شیخ: هوی ناوه رو کیه کان، مه به ستم له په یوه سته کانی ناخی فه لسه فه کانی شه پیاوه یه، له راستیدا ثیبن روشد به لگه تیوره ثاوی ته یی کان (وه ك به لگهی لیکه و تنه وه و به لگهی پیرویستی) (کدلیل الحدوث و دلیل الوجوب) له خوی و خه لك ثالوز ده کات. شه و به لگانه ی که فه یله سوفه کان و و توویانه و هه لگرانی ریّبازی که لام په نایان بو بر دووه زیاتره له په نایان بو به لگه خوازیی یه کانی بوونی خودا. ثیبن روشد (به لگهی یاسا) (دلیل السنظام) به چاکر ده زانی له دو به لگهی تر که به (به لگهی چاو دیری و داهیّنان) (دلیل العسنایة و الاحتراع) ناویان ده بات. له و انه یه راست بو و بیّت له م به چاکر دانانه ی، به لام

بهمهشهوه نهوهستا، به لکو تانهی ثه دا له پنبازی فه یله سوفه به لگه خوازیی یه سه ره تایه کان ، باوه ربی و اببوو که هه ردو و به لگه کانیان هه له یه و سه باره ت به مانای لیکه و تنه و ه کونیتی و مانسای (ویسست) ده دویست و درینو به موجاده له کانی شه دا. و له هه ندی و هانسای به نافی بست هه نازی بست های به نافی به نا

حەيىران: ئايىا... ئىيىن روشىدلەو فەيلەسوفانەيە كەباۋەرى بەكۆنيتى گەردون ھەبىي و لەھەمان كاتدا ئىنكارى سىفاتى ويستى خودايى پەرۋەردگار بكەن؟

شیخ: نه خیر... باوه پی به کونیتی گه ردوون نه بووه و، هه رگیز ئینکاری سیفاتی ویستی خودای گه وره ی نه کر دووه به لام ثهم پیاوه فه لسه فه چیتی ده کرد بو پرونکر دنه و هم ناسای کونیتی و ویست ده ریبخات مانای کونیتی و ویست، له پینناوی هیچ شتیکدا نه بوو ته نها ده یوویست ده ریبخات که نه رستو و فه یله سوفه کانی تر... ئینکاری بوونی خودا و سیفاتی ویستیان نه کر دووه، نایا نه گو نیتی ماده بووبیت به واتای نه وه کالیا نه گو نیتی ماده بووبیت به واتای نه وه له لایمان خودا و میناوه و ، پیویستی به هیچ در و ستکه ریک نه بووه ، به کونیتی در و ستکه ریک نه بوو، به لکو باوه پی به کونیتی هیه به میه به وی که خودا له نه زه و و تائیستاش در و ستکه ریتی.

لهوته یه کیدا له کتیبی (فصل المقال) ئهم راستیانه بن ده رده خات ئیبن روشد که ده آیت به کیست و شد که ده آیت : (سهباره ت به کیشه ی کونیتی گهردون و لیکه و تنهوه ، جیاوازی تیایاندا له نیوان خاوه ن فکره کانی ریبازی نه شعه ری و دانا پیشکه و تو خوازه کان (الحکماء المتقدمین) له باوه ری مندا ئه و جیاوازییه ته نها ده گهریته وه بو جیاوازی ناو لینانه کانیان ، به تایبه تی له لای هه ندی له فه یله سوفه کونه کان به وه ی که ریکه و توون که واسی جور بوونه هه یه ،

دوولایــهن و نـینوهندیّك لهنیوانسیاندا، لهناولیّـنانی دوولایهنه کــهدا ریّگــهو تــوون، بــهلام لەناولىنىنانى نىيوەندەكەدا جىياوازن، لايمنى يەكمەم كەلەبوووندايمو لەشىتىكى تىر کهوتۆتىموه، واتىم (لىمھۆكارى كىردارى مىاددەو چىمرخىك كەبوونىيان پىيش بوونىي كەوتبىيىت) ئەمە سىفاتى ھەموو جەستەيەكە كەبە**ھۆي ھەستە**وە دەركى دروستبوونى ده کرینت، و هك بوونه كاني، ثاو، هـهوا، زهوى، ثـاژهل، رووهك... هـتد، ثـهم پۆلـه بوونه، کزمه لیک له فهیله سیوفه کانی کون و ثه شیعه رییه کان ریکیه وتن که بیه (پهیدا کرا) و (محَدثُ) ناوبهرن، بهلام لایهنی بهرامبهره کهی تر، لهخودی خوّیدا بوونه و له هیچ شتیّکی تر نه کهوتوتهوه و، هیچ چهرخیکیش پیشی نه کهوتووه به کون (قدیم) لهلایهن ههردوو كۆمەتەكەوە ناودەبرىت. ئەم بوونە سەلمىنراوە بەبەلگە كە خوداى بەخشىندەيە ھەرخۆى دروستکهرو هیننا نهبوون و پاریزگاری ههموو شتیکه. یهلام بهجوری نیوهندی ههردوو لايهنه كه، بوونه و لههيچ شتينك نه كهوتؤتهوه و چهرخيشي پيش نه كهوتؤتووه، واته له كرداريكهوه كهوتوتموه كهثهمهش بنهماي گهردون به گشتي ده گريتهوه. بهلام ثهم بووندی تر کەلىمخودى خۆيىدا ئاشكرايە بەوپنەي ئەم بوونە درووستكراوە راستەقينانەي کهبه چاو ده بینرین، که همه مووی به گشتی (جیهانی بینراو) ده گرینته وه و، مهبه ست لمه بوونی گون خودایه دووشیوهیه ناونراوه ثهو فهیلهسوفانهی بهبیری ثهوان و لهروانگهی ئەوانىموە لەبوونى يەكەم زياتر دەچتى، لەبەر ئەوە پتىى دەليىن :(قديم، كۆن) ئەوزانايانەي بهبیروباوهږی ئموان لهلایهن دووهمهوه جیبهجی دهبینت و له (پهیداکهر) دهچینت ناویان ناوه پهيداکهر (مُحدث).

 خوداوه كهوتزتهوه، خوالينخوشبوو له كتيبى (فصسل المقسال) دا ده لينت: فه رمووده ك خوداى په روه ردگار له قور ناندا ﴿ وَهُسوَ اللَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ فِي سِتَّة آيَامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ: هه رخودا خوى ناسمان و زهوى له شه ش روزدا دروست كرد و عهر شه كهى له سه ر ثاو بوو ﴾ له رواله تى ثه م ثايه ته دا بؤمان ده رده كه وينت كه بوونى تر پيش ئه م بوونه بينراوه هه بووه ، كه ثه ويش، عه رش و ثاوو چه رخه و ، فه رمووده ى خوداى په روه ردگار ﴿ ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاء وَهِيَ دُخَانٌ : له ناسماندا وه ستايه وه كه دو كه ل بوو ﴾ له رواله تى نه م نايه ته دا و اتيده گه ين له ناسمان له شتيكه وه كه و تو ته وه .

خوالیخوشبوو ههروه کا برسیت له وهی که نه توانایی عمقل بو ته ندیشه کردنی شهم بابه ته ثالززانه ببیته تاوانیک و بخریته پال خوی و فهیله سوفه کانی تر له به ثه وه بیانو بو خوی و ثموانی تر ده هینیته وه کاتیک که ده تیت : (له وه ده چیت جیاوازی بیرو راکان سه باره ت به م بابه ته ثالوزانه له لایه ن فهیله سوفه کان، یان راست و پاداشت در اون، یان همله و لیبور در اون، به لام باوه رهینان به شت به هوی به لگه هه بوون له خوده وه، شتیکی دو و چاری یه نه که هه تبریر در اوی، معهه ستم ثه وه یه بومان نی یه، باوه رپیکردن و نه باوه روییت که و هاتو و مه رجی ناچار کردن. هم تبرا اردن بیت له لایه ن گومانیکی پهیدا بوه بوه بوه بوه باوه و باوه رسود باوه رسود باوه باوه باوه باوه باوه باوه بیکردن و شکر دنه هه تبری اله این در انایانه وه بیت ثه والی بود در اون).

 ههلانهی لینگیراوه، چونکه مهبهست و ئامانجی لهم ریبازهدا تهنها گهرانهوه بهدوای راستی و تهواوی راستیه کان).

ئه مه هه ندینك له و و ته كانی شیخ عه بده یه، و اده رده كه وینت ته نها بیانو و یه كه بینت، به تایمه تین به تایم به تایم به تایی به تایم به تای

ئهی حهیران لهوته کانی ئیبن روشدا، بیستووته بلیّت کهوا مادده بنهرهتیه کان گهردوونی لیکهوتزتهوه دروستکراوی خودا نییه!! و ئایا هیچ شتیکت بهرجهسته کردوه لهووته کانی کهلاوازی بی باوهرِی خوّی دهربخات.

حهیسران: نهخسیر گسهورهم بهپیچسهوانهوه شستی وای تسیادایه کسه پستهوی بساوهری بهدهرده خات و شارهزوو مهنده بغ ئاسسانکردنی باوهرو بهدهر خستنی بغ گشت خهال و، دوورخستنهوهیان لهو بالازیانهی کهعمقل تووشی دهبیت.

شیخ: ئەو ئینكارىيەي كەلەسىفەتى وويستدا دەخرىتە پال ئيبن روشد ھەلەيە و راست نییه، بهلام کاتینك مووناقهشه گیری مانای وویست له گهل غهزالی و زانایانی ریبازی كەلامدا دەكات، ھەروەك پىشەي ئاسايى خۇي كەدەيوويسىت فەلسەفەچىتى و يان فهقیٰ گیرینتی بکات، بهوهی مانای وویست بهدوو شیّوه لینکدراوه تهوه، (ویستی کردار) (ارادة بـالفعل) و (ویستی توانا) (ارادة بالقوة). پاشان پووچهاتی و ثینکاری ثهوهی کرد كه فهيلهسوفه كۆنەكان ووتبيتيان، گەردوون ليكهوتهي خودايه بەھۆي خوديك تيايدا نەك بەھۈي وويستى خوداوە لىەئاكامدا گەيشتە چەسپاندنى وويستى خودا و بەلگە لەسەرى، ھەروەك بەلگەكانى غەزالى. ئىبن روشىد لە وەملامدانەوەي فەيلەسوفەكاندا دهلینت: (ووته کانی، بهرامبهر فهیله سوفه کان که گوایه لایان وایه لیکهوتنهوهی خودای پەروەردگار لەرنىگاي سروشىتىيەوە لەبوونەكىەدا ھەيـە، ووتەيـەكى پووچـەلە بەرامـبەر فەيلەسىوفەكان، لەراستىدا بىروراكانيان بەلىڭكەوتەي بوونەكان لەلايەنىڭكەوەيە كەزۆر بهرزتره لهسروشت و ویسته مروّفایهتیه کان. چونکه ثهم دوولایهنه دوو چاری کهموو كورى دەبنەوە، گەربەلگە لەسەريان بهينريتەوە، بەوھى كەنابيىت لىيكەوتەي كردار لهلايمان خوداوه ليكموتهيه كي سرووشتي بينت و ليكهوتهيه كي ويستي نهبينت (ثمو ویستهی کهلهناو خهانکدا بلاو بۆوه و تیْگهیه نراوه)، لیْکهوتهی لایهنیْکه کهزوّر شکوّدار تره لـهم ويسته و، هيچ كهسيّك ئهم لايهنه پيّ نازانيّت تهنها خودا نهبيّت، (بهٽگهمان

بهوهی کهخاوهن ویسته و، زانای دووشتی دژ بهیه که گهر تهنها بکهرو زانای لایهنیّك بوایه، دووشتی پیّچهوانهی پیّکهوه ده کرد، که نهمهش ههر گیز نابیّت واپیّویستی کرد، شتیّك لهو دو دژ بهیه که دروست بکات بههه لیژاردن).

لهمهوه، شهی حهیران، دهزانیت، کهشهم پیاوه بهمهبهستی بهدهرخستنی زیره کی خزیه تی بهده رخستنی زیره کی خزیه تی بهرگری لهفهبله سوفه کان ده کات به لام له تا کامیشدا ده گاته ثهو بیرو کهیهی غهزالی هاوری ی یا ... ناکو کی، له چه سپاندنی مانای وویست و هینانه وهی به لاگه له سهر ده رك كردنی پیویستی عهقل بو بوونی خودا كردبو و ههمان پیشهی هه بووله موناقه شهری غهزالی سه باره ت به په یوه ندی هو کار به هو کانیه وه.

حهیران: ئایسا... غدرالی ئیسنکاری هنو و هوکساری کسردوه... تسا.. ثبیبن روشد موجاده لهی له گهالدا بکات؟

شیخ: نهخیر... غهزالی ههرگیز شهم ثینکارییهی نه کردوه و رهوانییه ثینکاری پەيوەندى ھۆ بەھۆي كارەكەيەوە بكات يا... ئىنكارى ئەو تايبەندمەنديە بكات كەخودا به شتیّکی بهخشیوه، به لکو غهزالی خوازیار بوو بیرو باوهرِه کانی مروّث تهنها ثاراستهی دروستکهری بـوون و تایـبهندمهندیه کان و یاسـاکانی سروشـت بکـات. تـا بیرو کـهی بن باوهري مادديي په کان به دور بخات. که ده ليّت: دروست بووني جـ فرراو جوّره کـاني بوون بەرنكەوت بەھۆي شىكارە توخمەكانى ماددە لەخودى خۆيىدا، بووە بەھزى توانایه کی سروشتی تیایاندا، (ئینکاری ئەو بۆ چوونه عەقلیەی كرد، كەدەلیّت: پیویسته ئىم بوونانىه لىمخودى خۆيماندا ئىم تايىبەتمەنديانەيان تىيادا بينىت. دەگاتىه ئىمو بىلوەرەي کهدهانیت: ئهم شتانه پیویستی بهیه کیکه.. تا... بوون و تایبهمهندی و سیفاتی بداتنی، ههر لهبهر ئهمه وتی: ئهو بهراووردییهی کهلهنیوان هوّ و هؤکاردا دهیبینیّت ناتوانین دانی پیادا بنيين بموهى كمهويهكي روالهتييه لمبهر ئهوهي لمهشت زانياريي يهكانمانهوه نهينييهكي زۆرى ناديـار ھەيە،كەدەگونجێــــ ھۆيـەكى راستەقىنە بێت بۆ بەدەركەوتنى ئەم روالەتانە. غەزالى بۇ راستى ووتەكانى چەند نموونەيەك دەھينىتەوە وەك بەردى ئازاد (حجر الطلق) هيچ شتينكي لـهخو نه گرتبينت بيهاويژينته ئاگرينكهوه، ئاگره كه ده كوژينينهوه. همروهها کویریک تارمایی یه کهی سهر چاوهی لابچیت چاوی دهبینیت، واباوهر ده کات، لابردنی تارمایه که تهنها هؤیه که بو بینینی چاوه کانی و، کاتیْك خور ثاوا دهبیّت و تاریك دادیّت. دەرك دەكات كەلەپشىت ئەم چاوە بىنەرەوە ھۆيەكى تىر ھەيە كەئەويش رووناكى يە، کەرىدەدات بەبىنىن و بەنەمانى چاو نابىنايى دەبىيت.

بهلام ئیبن روشد ههرگیز دهرنهجووه لـه لۆژیکی ساغ و باوهری تهواو، کاتیلك که ئەلپىت: ئايىا... كردارە لىپكەوتەكان لەبوونىڭكى (پيويسىتى، كردارىكە) يا... (پيويستى زۆربوونمه) ياخود همەردوو پيويسىتيەكەي تىيايە، ئىمم بىز چموونانە داواي پشىكنين و ليْكۆلىنەوە دەكەن. لەنىيوان بوونەكان (كارو كارلىيكراو) وەك يەكەيا... بەھزى زيادەيمەك كەخراوەتە سەرى لىمو زيادە بنى كۆتايىيانە، لەوانەيە زياد كردنەكە پەيوەست بنت بهزیاد کرنیکی تر هوه، به لام گهر ثاگریک نزیك جهستهیه کی ههستدار بكرینت، ئاگرهکه کاری خوّی دهکات، دووریش نییه بوونیّك ههبیّت زیاده بیّت لهسهر جهستهی ههستداره که کهرینگربینت بغ زیاد کراوه کاریگهره کهی ٹاگره که وهك نموونهي بهرده ئازاده هيچ له خو نه گرته كه، بهلام ئهمه پيويستي يه ك ني يه بو لابردني سيفهتي سوتاندن له ناگر ، . . . تا ناوی ناگری له ناو دا مابیت. پاشان ده لینت و ، چهند دانایه لهم و و تهیهییدا: (عمقل تمنها بمهوی هو کانیموه دهر کی بوونه کان ده کات و، بمهوی شم سیفه تهیموه لههموو ئمو هیزانهی تر کهده رکیان پیده کریت جیاکراوه تموه، همرکهسیک ئینکاری هؤكان بكات بهمه تينكاري عمقل ده كات، زانسته كاني لۆزينك ريسمانيك دادهنيت کهده نیست: همه موو بوونیک هن و هز کاری ههیه و ، زانیاریمان سهبارهت به هز کاره کان ناتـهو۱ و دهبیْـت بهبیّ زانیاری هو کان، کهواته وازهیْنان لههؤکان دهبیّته پووچهالکردنهوه و نەھىنشىتنى زانسىتى، لىەم ووتەپمەوە واپيويسىت دەكات كەھىچ شتىڭ زانراوى بنەرەتى راستهقینهی نی یه و، ته گهر ههشبینت تهنها (بؤچونه) نه پیناسه ده کرینت و نهبهانگهی ههیه، (هەركەسىك، باوەرى وابىت كەھىچ زانستىيەكى پيويست نىيە، ئەمە دەبىتە ھۆي ئەوەى كەوتەكەي پەسەند نەبىت و، ھەركەسىنك بىسەلمىنىت كەلىرەدا چەندشتىك ھەيە ثـهم سیفهتانهی لـهخو گرتووه و ، چهند شتیکی تر کهپیویستی نییه و ، خودی خوّی بریاره بو چوونی لهسهر بدات و، یان لای وابیّت که پیّویسته و له ههمان کاتدا پیّویستیش نی یه، فەيلەسوفەكان ئىنكارى ئەمە ناكەن....).

له کوتاییدا ده لیّت که چهند به پیره و و ته که ی و چهند راستگویه شه و ریّکه و تبه ئاکامییه ی نیوان ثیبن روشد و مهبهسته کانی غهزالی لهبه رده و امی ثار استه کردنی خودیان به ره و در وستکردنی خودیان به ره و در وستکه ری بو و نه کان که سروشتی و تایبه تمهندیکانی به بو و ن به خشیوه (پیویست ناکات گومان هه بیّت له سه ر بو و نه کان به و هی ههندیکیان کارده که نه سه ر ههندیکی تریان و ، ئه م بو و نانه به ته نها ئه م کردارانه ناکه ن ، به لکو به هزی بكەرنكى دەرەكىيەوە مەرجە بۆكردارەكەيان، بەلكو بۆبوونى نىشانەيەك تەنھا ھەر بۆكردارەكەيان.

حدیران: به راستی ئیبن رِ شد له تاکامی بیرو که کانیدا هیچ جیاو ازیبه کی نی یه له گهل غهز الی دا و ، باوه ریشسی له باوه رِی ته و که متر نی یه ، باسسی تسه و ریسبازه م به و بکه که همالیبر اردوه له به لگه هینانه و ه دا بو بوونی خودا؟

شیخ: ئیبن روشد هدروه کو بوم باسکردی باوه ری وایده، که رینبازی به لگه خوازیی یه کان به هزی به لگه کورنی وایده که که رینبازی به لگه خوازی یه کان به هزی به لگه لینکه و ته و پیشده کیه کانی زوره و رینبازی پر باوه ره شدر عیه کان بریتی یه له رینبازه به لگه خوازییه کان که به هزی به لگهی سیسته مهوه به رجه سته ده کرینت و، به به لگهی (بایه خدان و داهینان) (العینایة والا ختراع) ناوی ده بات ته مه شه و ریبازه یه که قور ان گر تؤتیه به ر، چونکه شم به لگهیه دو و سیفاتی له خو گرتووه. یه که میان: - پرباوه ریی یه ، دو وه میان: - ساده یه و پینکها ته نی یه ، و اتبه پیشه کی یه کانی که مه ، به مه ش ، ناکامه کانی ساکاره و پینکها ته نی یه .

حمیران: ثایّا، رِاسته گەورەم، رِیْبازە بەلگە خوازىيەكانى تر پْرِ باۋەرِنین؟

شیخ: نهمه هه رگیز راست نی یه و، قورنان هیچ کاتیک نه و دوو ریبازه ی که باسمان کرد، پشتگویی نه خستووه به لکو به پینچه و انه وه، خودا له قور ثاندا ناماژه مان بو ده کات چونکه خودای پهروه ردگار پیش نار دنی قورنان بو پیغه مهه (پی ناگادار بووه له بحاده له و موناقه شه گیری نیوان فه پله سوفه کان سه باره ت به بوونی خوداو پیکهینان و دروستکردنی موناقه شه گیریه ی نیوان فه پله سوفه کان سه باره ت به بوونی خوداو پیکهینان و دروستکردنی موناقه شه گیریه ی فعیله سوفه کان به رده و ام ده بیت. تا له سه رگوی زهوی خاوه ن هوش و فکر هه بیت، چونکه خودای دروستکه ر، سیفه تیکی به ناده میزاد به خشیوه، نه ویش نه وه به که له همه مو کائیناتیک زیاتر هو گری موناقه شه و موجاده له یه. (به لام قورنان، به ووردی کاره یان گرتوته نه ستوی خویان وه که فیله سوفه کان و هه لگرانی ریبازی که لام، ده رکی کاره یان گرتوته نه ستوی خویان وه کوگر دنی دا له گسه ن گشست خه لکدا گرنگی داوه به به لگه کانی سیستم و بایه خدان و داهینان، که هیچ جیاوازییه کی نی یه له گه ن به لگه به به تورنان ساده و ساکار و ناسانترن بو گهیشتن به ته واوی باوه ی، و خوازیه کانی عمقلی یه تیزره پیکهاته یی یه کانی تر و، جیاوازییه که ی ته نها نه وه یه به لگه خوازیه کانی عمقلی یه تیزره پیکهاته ی به داره و ناسانترن بو گهیشتن به ته واوی باوه ی، و خوالین خوشبو گهرانی سیستم و بایه خوازیه کانی تو داده نانی تر و، جیاوازیه که ی ته نها نه وه یه به لگه خوازیه کانی قورنان ساده و ساکار و ناسانترن بو گهیشتن به ته واوی باوه ی باوه ی به دوالی خوانی خوان خوانی خوا

ته نها گرنگی بدایه به به لاگه خوازیی به ساکاره کان و ته نها وه سفی ئالوزی به لاگه پنکها ته بیده کانی به ده ربخستایه تانه ی له راستیه کانی نه دایه. ثه و کاته هیچ له و و ته کانی نه ده گیرا، هه مو و ثه و به لگانه له لایه ن گه و ره فه یله سوفه کان و خاوه نی ریبازی که لام له کون و نوی، ریبره وی هه مویان به گشتی به ره و باوه ربی ته و او ده چینت، به وینه ی ثه و به لگانه ی که له چه ند روویه که وه ده هینرینه و بسز کیشه یه کی ماتماتیکی راست، به لگانه ی که له خاند بو میشکی قوتابی هه لبریریت، گه ردرو ستیت بو ماموستایه ئاسانوین و نزیکترینیان بو میشکی قوتابی هه لبریریت، بوی ره و انی یه تانه بدات له راستی به لگه کانی تر و، پوو چه تیان بکاته و هاگرانیش بن. چونکه نه م پوو چه لکر دنه و هه زه ره ر مه نده بو خودی عمقل به لکو بو باوه رهینانیش، که عمقل ته نه پایه یه که بوی.

ئه مه هه نه کانی ثه بو وه لیده، به لام گهر گویبیستی بین که چنون دریشوه به به نگه خوازیی یه دروستکر اوه کان ثه دات و لینکیان ثه داته وه، ثه و کاته ثه بینین که چه ند به توانا و دنسوز و راستگزیه نه باوه و ریدا هه روه که موسو نمانیکی راستگزیه و، گهوره ترین فه یله سوف و زیره کترین زانا و ثاگا دار ترین که س به ده رده که ویّت.

حهیران: باسی ههندی لهووته کانی ثیبن روشدم بن بکه لهریّبازی به لگه خوازیدا، کهبهئاسانترین و ساکارترین رِیّبازی دادهنیّیت و که زیاتر باوهرِی تهواوی تیایه بن بوونی خودا؟

 رهسه ن بنیاتنر اوه: یه کهمیان بوونه کانه به گشتی شیاون له گهل بوونی مرو قدا. دووهمیان ئمم شیاویییه، پیویستیه که له لایه ن بکه ریکی ئاره زوومه نده (ویستخوازه وه) (مرید) و گونجاو نییه ئهم شیاوییه له پیریستیه که له لایه ن بکه ویکه و بیت) و، ئهم شیاویی یه بوون له گهل بوونی مرو قدا، باوه بی تمواومان بهم بیرو که یه ده چه سپیت به وهی که به هاتنی به دوایه کی شه و و بروژ و خور و مانگ له پیناو بوونی مرو قدایه و، هه روه ها شیاوی بوونی چوار و هروه که شیاوی بوونی چوار و مرزه که له گهل مروفدا و، ئه و جیگایهی که تیایدا ده ژی. و هه روه ها شیاوی زوربه ی ئاژه ل و برووه ک و بی گیانه کان و به شینکی زور له باران و پرووبار و ده ریا و، به شینوه یه کشتی زهوی و ئاو ئاگر، هه روه ها (به لگه ی بایه خدان) له ثه ندامی له شی مروف و ئاژه لا به ناژه لا به ده رده که ویت. به مه به مستی شیاویش له گهل ژیانی و بوونی ی مروفد به کورتی زانیار عان بوسو و دمه ندی بوونه کان له م په گذره دا ئاشکرا ده بینت، هم له به به به به واری، پیویسته له سه ریان سوو دمه ندی بوونه کان له م په گذره دا ئاشکرا ده بینت، هم له به به به به به اولی به نویسته له سه ریان سوو دمه ندی بوونه کان به شکنن.

سمبارهت بم (به لگمی داهینان) بوونی گشت شاژه ل و رووه ك و تاسمانه كان ده گرینته وه... و لهم ره گهزه دا به لگه ی زور هه یه له سهر ژمیره ی داهینان. له به ر ته وه پیْویسته ئەو كەسەي خوازیاري ناسیني تەواوى خوداي بەخشندەيە، (پیْویسته ناوەرۆكى هـ مموو شـته کان بزانیّـت تابـه هزیانـموه توانـای داهیّـنانی راستهقینهی همبیّـت له گشـت بووندا)، چونکه گهر راستی ناوهرو کی شت نهزانیّت، راستی داهیّنان پینازانیّت. لهم فـەرموودەى خـودادا ئاماۋەيــە بۇ راستى ئەم بىرۆكەيە كەدەڧەرموويىّت: ﴿أَوَلَمُ يَنظُرُوا في مَلَكُوت السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ﴾... دهبينين ثيبن روشد ئاماژه ي چەند ئاًيەتىنكى قورَئىانى دەكـات كە (بەلگەي بايەخدَّان و داھينىان)يان لەخۇ گرتووە و، دەتنىت: ئىم بەلگانىدى كەلىم دوورەگەزەدا پەنگى خواردۆتمەوە (بەلگەي بايىەخ و داهینان) تیایاندا بوونی دروستکهریک بهدهرده کهویت و ثمم دوو ریبازه یه کهم ریبازی تايبه ندمه ند ناسه كانه كهيئيان دهو ترينت (الخواص) كهبريتين لـهزانايان. دووهم ريبازي جمماوهر (طــريقة الجمهــور) ده گرينتهوه و جياوازي زانياريييه کاني ئهم دوو ريبازه لمقول بوونهوه یاندا بهده رده کهویست. ریسباری جمه ماوه ر له سمر به لگمه ی بایسه خدان و داهینانه که زانیاریییه سهرهتایییه کان کهپهیوهسته بهزانستی ههسته کانهوه بههوی ثهو دوو بهتگهیموه دەرك دەكريت، بهلام زاناكان لهپال زانستى هەستەكانەوه داواي زانستى بەلگەش دەكەن.

له جینگایه کی تری کتیبه که ی دا ئاما ژه ی کر دووه که مه به ست و دانایی بوونه کان به لگه ن بو بوونی خودای به خشنده هم ر بویه ده لیّت: (مروّف گه رسه رنجی شتیکی هه ستداریدا ده بینیّت به چ شیّوه یه ک و چ ریژه یه ک و له چ حاله تیکدا دانراوه که ده گونجین له گه ل هستداری که و مه به سته خوازیاره که یدا، به چه شنیّك گه ربه و شیّوه یه و به و حاله تم و به و ریژه یه دانه نریّت، ئه و سوو دمه ندییه ی تیادا به دی ناکریّت. لای ئاشکرا ده بیّت و هیچ گومانی کی نامینیّت که ئه م بوونه دروستکه ریك دروستی کر دووه. هم له به رئه مه یه نه میاوی یه له نیّوان شیّوه و حالیّت و ریّژه یه له نیّوان شیّوه و حالیه ت و ریّژه یه له که له گه ل سوو دمه ندیی یه که یدا به دی ده کریّت. په وانی یه کو بوونه و ریّژه ی شته که له گه ل سوو دمه ندیی یه که یدا به دی ده کریّت. په وانی یه کو بوونه وی گونجاندنی ئه م شتانه له گه ل یه کدا بو مه به سوو مه ندی ، به (ریّکه و ت)

پاشان ئیبن روشد پهناده باته هینانه وهی چهند ئایه تیکی قور ئانی که به تگهی (بایه خدان و داهینانی) له خو گر تبیت و روونی ده کاته وه ههندی له و زانستیانه ی کهله سهر ده می ئه و دا به ده ستها تو و هسوو دیان لینوه ر گیر اوه... تاده گات ه ئسه م و ته یسه ی (گهر ده ستمانکر د به ژمیره ی ئه و ئایه تانه ی که لیکدانه و هی ئه و ئاگادارییانه ی که به تگه ی بایه خدانیان له خو گر تو وه که چون ئاماژه ی در و ستکه ر و در و ستکر او ده کات، ئه وهنده زورن چهنده ها گر تو وه که خود ای نین له م کتیبه دا، گهر خود ای پهروه ردگار له چاره ماندا نو و سیبیت و کاتیکی بو په خساندین... تا وه کو کتیبیک بنو و سین ده رباره ی به تگه کانی بایه خدان (العنایه) که قور ئانی پیروز ئاماژه ی بو کرد و وه).

حهیر ان: بهراستی تهم پیاوه له گهورهترین باوهرداره کانه به خودا، تایا شیّخی گهورهم تاگاداره کهچهند شانازی بهدانانی کتیبه کهیهوه ده کات؟

شیخ: نه حیر، تاگادارنیم که کتیبیکی تایبه تی دانابیت له م بابه ته دا، به لام به هوی به خشسنده یی خود او ه ریگای راستی دوزیی سه و ه و ، زوربه ی تایه ته کانی قور شان که به لگه کانی سیستم و مه به ست و دانایی و بایه خدانی له خوگر تووه. به گویسره ی زانیاریی یه کانی خوم سه باره ت به و زانستی نوی و رووه کانی به راوردی نیوان شهم تایه تانه و زانستی نوی گهر دوون و دروست کردنی بوت تایه تا نام کردنی بوت تا شکر اده که م.

حدیران: ته نها پرسیاریکم ماوه، له و کتیبانه ی که خویندو و مه ته وه ثیبن روشد ثینکاری بوونی (که سایه تی تاکه که سی مرز قایه تی) (الشخصیة الفردیة الأنسانیة) ده کا و ، ده لیت: به نه مانی جه سته له ناو ده چینت . . . و هه ر ثه م بیرز که یه ی که وای له دژه کانی کر دو وه تاوانی بی باوه ری و ثینکاری زیندو و بو و نه و هی بخه نه یال . ثه م و ته دژ به یه کانه که خراونه ته یال پیاویک که به م چه شنه باوه رداره به خود او قور ثان تا چ راده یه ک راسته ؟

شیخ: ئه و که سه ی که تاوانی بی باوه ری و ئینکاری زیندوبو و نه و مین نه م تاوانه ی ئه کویناسی فه یله سوف بو و که خوی دوو دلا بو و له کرداری پر و ح. و مین ئه م تاوانه ی به پره و ا نیازانم، له ئاکامی سه رنجدانیکی قبو ول له و ته کانی ثیبن پروشد گه ربیده نگی له ئه رستو کردبیت له و و تانه ی که ده لیت: نه فس بریتی یه له کاره کانی جه سته و ، هیچ بو نیکی نابیت به بی جه سته عمقل تاکه که سی که سایه تیکه که بریتی یه له ئاماده و توانایی مرزف بو بیر کردنه و و به نه مانی له ناو ده چیت و له م و تانه یدا به گشتی هیچ مانایه کی مرزف بو بیر کردنه و و به نه مانی له ناو ده چیت و له م و تانه یدا به گشتی هیچ مانایه کی تیادا نی یه که بی باوه پری بخرینه پال چونکه پر استیه کانی پروح و عمقل تائیستا به شار اوه ی و نهینی ماو نه ته ده مینین ته و و هیچ زه روه روم ده نه نه ناید که پروح و عمقل و نه به نه ندی نه و می نه که روم ده نه کاری خودان و سه باره ت به و ته ی (به نه مانی جه سته که سایه تی تاکه که سیتی مرزف ایم دووه و دروستکردنیکی نوی به به توانا و فه رمانی خودا، که هه رخوی یه که م جار جه سته و خوده کانی دروستکردنیکی نوی به به توانا و فه رمانی خودا، که هه رخوی یه که م جار جه سته و خوده کانی دروستکردنیکی نوی به به توانا و فه رمانی خودا، که هم دخوی یه که م جار جه سته و خوده کانی دروستکردنیکی نوی به که به توانا و فه رمانی خودا، که هه درخوی یه که م جار جه سته و خوده کانی دروستکردو و و رؤحی پیه خشیون.

گهر سهر نجیکی بیرو که کانی تو ماس بده پست سه باره ت به (نه فس) دوو دلی و نه ناشکر ایی تیادا به دی ده که پست، له کاتیکدا پیناسه ی که سایه تی ده کیات به وه ی که پیکها تمی تیکه نا جه سته و روحه له لایه کی تره وه ده نینت: نه فس و جه سته ته نهایه ك (بوون) ن. و له هه ندی شوینی تر دا ده نینت: نه فس راستیه که و جه سته یی نی یه و، شتیکی روحی یه و حود اپیمانی به خشیوه. له هه مان کاتدا ده نینت: نه م توانایی روحه تیاماندایه و پاش نه مانی جه سته شهر ده مینینه و ، دریژه ی پینه دات و ده نینت: خود خاوه نی که سایه تی پاش نه مانی به ته نه توانای هه ست و خواست و بیر کردنه وه ی نی یه ، به نیکو تارمایه کی بی هیزه ناتوانیت هیچ کاریک به بی جه سته بکات و ، به بی یه کگرتنی له گه ل جه سته دا نابیته که سایه تی یه کی تاکه که سی نه مر .

لمه و ته یمدا که ده نیست: خود پابه نده به جه سته و ه به جوداییان هه ست و خواست و بیم و تعیده و است و بیر کردنه و ه ده و هستیت، قسم و و تعیده ی الله بیر کردنه و ه نیسته و های بیر اگمیاندنی سه باره تبه رفز ح زانیار کمان هه یمه که کاری خودایه. گهر بیر و که کانی توساس ده رباره ی (نه فس) به م چه شنه بینت، به چ ره و ایه ك ثهم هیزه بی ویژدانیانه ده کاته سه رئین رو شد و ، چون و و ته کانی لیکده داته و ه به وه ی که ثینکاری زیند و بو و نه و ه ده کات؟

گهر چاویک بخشینینه وه به نوو سراوه کانی ئیبن پوشد خویدا. که وان له بهر ده ستماندا بوت به ده رده که ویّت که همر گیز ئینکاری زیندو و بوونه وه ی نه کردوه به لکو باوه پی ته و اوی پینیه تی ته نانه ت ناوی ثه و انه به بی باوه په به خودا ناو ده بات که ئینکاری زیندو بو بوونه وه ده که ناله تا که ئینکاری زیندو بو بوونه وه ده و جونیه تیه کانی ته کویسناس له گهل غهز السیدا له سهر شیوه ی زیسندو و بوونه وه و چونیه تیه کانی بوون، ده لیّت: زیسندو و بوونه وه به در و و ستبوونی جه ستمیه کی نویّتر ده بیّت و، ته مه هیچ پیچه و انهی (ثاین) نی یه. به لام سه باره ت به (نه فس و تی ئیبن پوشد پاش بگره و به رده یه کی زوّر له گه ل غهز الیدا له به رنهی نه فس و تی نیبن پوشد پاش بگره و به رده یه کی زوّر له گه ل غهز الیدا له به رنهی نه که سانه به خشیوه که له زانستدا روّ چوون) و ، نیاز انین ثاییا... ثه بو وه لید خوّی به یه کیک له و که سانه دا به نیت له و انه یا که که سانه روّ و خود ثه و انه یا که که ساز اوه کان (أسر ار) ده مینی ته و که که س زانیاری نی یه ده رباره یان ته نه اخود انه بیت.

بهلام خاوهن بـاوهره بههيزه كان ئهو كهسانهن كه تهسليم بوون پهسهند ده كهن لهسهر ئهو جوّره ئايهتانه و دهليّن: ﴿ آمَنًا بِهِ كُلّ مِنْ عِنْدِ رَبّنَا وَمَا يَذّكُو ۚ إِلاّ أُولُوا الأَلْبَابِ﴾.

حهیران: ئـهوا بیروّکهکانی ئهکُویناس َسهباًرهٔت بهنهفس زانی،ً... ثایا شیْخی گُهورهم بیروْکهکانیم بوّ باسدهکات سهبارهت بهبوونی خودا و گهردوون؟

شیخ: گهر، گویبیستی و ته کانی بیت سه باره ت به به به به بوونی خود او دروستکردنی گهردوون، هه روه ك گویبیستی و و ته کانی غوز الی و ئیبن سینا و ئیبن پوشد ببیت و ایه. ده لینت: (عه قلمان زانیاریه کان له هه سته وه و ه رده گریست به لام ثهم عه قله، که خود اینی به خشیوین بریتی یه له تو انایه کی رین کخر اوی ثه و تو که ثه تو انیت ثاگاد ار یه هه ستیه کان رین کبخات و بیانگوریت بو بیرو که گشتی یه کان و بیرو که پرووته کان. به لام، زانیاریی یه عه قلیه پراسته و خو کان ته نها پابه ندن له سه رجیهانی هه ست و ه له تو انایاندانی یه به پریگای باسته و خو و ه جیهانه کانی سه روعه قل و پشت سروشته وه ده رك بکه ن. و گه ر

له تو انایاندا بینت به هوی به راور دو پیوه ره و زانیاریی یه نا راسته و خو کان بو بوونی خود ا و مرده گریت و ده رکی ده کات که ته نها خود ا در و ستکه ری هه موو گه ردوونه و یه که و ته نهایه و بی هاو اله و ناگوری و ، به چه رخ ده و ر نه گیر اوه . چونکه نهینی یه کانی شهم گه ردوونه یه گر تووه و ، بو مان به ده رده خات که ته نها یه ک عمقل و یه ک یاسیا همیه و ، هم رچیه ک له پشت نه مانه و ه بینت به نهینی یه شار اوه کان ده ژمیریت و عمقل نه تو انایه ک مده رک ک در دنیدا، هم روه ها زور زه حمه ته نه ندیشه ی ک اره رو حیه کان بک ات بیج گه له مادده . چونکه نه زموونه ده ره کیه کان به گشتی پایه ندن له سه ربوونه ماددیه کان ، عمقل زور نه تو انایه ک نی به تائیستا راستی کانی ثریان ، هیچ زانایه ک نی به تائیستا راستی پنکها ته ی میشک پیزانیت .

حەيران: بەخودائەمەزۆر گەورەيە؟

شیخ: لەئەمىەش گەورەتر رېبازى بەلگەكانە، كەئەكويناس ئەم رېبازەي لەچەسپاندنى بوونی خودادا گرتۆتەبەر و پەنادەبات بىۆ ئىمو سىنى بەلگەيىەى كەغھىزالى و ئىبن روشد و ریبازانی کهلام پایهندی بوون... و له بهانگهی لیکهوتنهوهدا (دلیل الحدوث) دهانیت: . ئەتوانرىنىت بىمھۆى بەلگە سرووشىتىيەكانەوە بوونىي خىودا بىچەسىپىنىزىنى: ھىمموو جوولهیمك به گشتي پهيدا دهبني لهجولهي پيش خوي و، ثهم جولهيمش دروست دهبي لەيەكىنىر پېش خۆى، ئىبتر ھەروا دەرواو بەبنى كۆتايى، ئەم دەورو تەسەسولە مەحالە وەيا ئەم زنجىرە جوولانـﻪ كۆتايىيـان دى وەدەگەنـﻪ جوولىننەرى يەكـﻪم كەئـﻪويش خـوداي گەورەيە.و سەبارەت بە (بەلگەي پېويىست) (دلىل الوجوب) دەلىنىت: ھەچ شتىڭ لەم گەردونەدا ھەيە بريتىيەلە (بوونە شياو) (ممكن الوجود) واتە ھەندى جار بوونى پيويستە بهلاّم بوونه کهی ههمیشهیی نبیه و، ثهم (گریمانه) پابهنده به گرنگییه کهیهوه کهپیویسته بووني ههبینت، واته لهلایهن عمقلهوه (بوونی پیویست) (واجب الوجود) کهخودایه و، هـهرو هها دەربـارەي بەلگـهي (سيسـتم: النظام) دەلىّىت: لـهم گەردو نەدا بەلگە بينراو ه كان (الشواهد) زؤرن لهژماره نايهن و ههموويان وابهدهريدهخهن كهپابهندن بهسيستهميّكهوه، تەنانەت لەبنى گيانەكانىشدا كەبە شىوازىكى رىڭخراو دەجولتىن. چۆن بوونى ئەم سىستم و کردار آنه بـهبنی هیزیکی ژیر دروست دهبیّت؟ (ئیّمه لـهتواناماندایه بههوّی تیّگهیشتنیّکی سروشتي بووني خودا و تەنھايىيەكەي بچەسپىنىن، چونكە بوونى خوداو تەنھاييەكەي لهشته سهرسورِهینهره کانی گهردون و جوانی ریّکخراویاندا دهدرهوشیّتهوه).

له گهان نموه ی نه کویناس له بیر و که کانیدا دوو دله کاتیک ده کولیته وه له دروستکردنی گهردون لهلایه ن خوداوه له چهرخیکی دیاریکراودا و، گومانی فهیله سوفه کان به (ماوه ی وهستان) (مسدة السترك) و اده بینیت که عه قل لاو از و نه توانایه له نه ندیشه کردنی نه م توژینه و هیه دا، پاشان ده گهریته وه بیز کسه کانی غه زالی و یه ك ده گریته وه بهیه ك گهیشتنیکی نه و تو که وه خته بلیین ته نها یه ك ده قین هه روه ك ده لیت: (لیکولینه وه له م باسانه دا بی مانایه چونکه چه رخ پیش بوونی گهردون بوونی نه بووه و چه رخ به بی جووله و گوران نه ندیشه ناکریت). هه روه ها ها و به شی غه زالی ده کات له م و قهیه یدا که ده لیت گهردون بورنی کون ی خودا بوره، له به رکه ده لیت گورداری دروستکردوه، له به رئیستی کون ی خودا بوره، له به رئیستی شه داری دروستکردن گه رئید نه زه ده نیستی (ویستی) هه رله خودا و سیستی شه و مده نیستی دروه). (له ویستی شه کاته دیاریکراوه، که خودا گه ردونی تیا دروستکردووه).

حه بران: ئه مه زور گرنگه چاوه روانی گویبیستی نه ده بووم چونکه من وام خویند نوده به دو او که من وام خویند نوده که دیند بینه وه خویند بینه وه و پنده که ویند بینه وه و پنده که ویند بینه و ره خنه که ویند بینه و به ده کرینت که وابه ده رده که وینت ده قی نووسراوه کانی ثه وانی و ه رگر تبیت ؟

جیاوازی به خته کا ن

حەيىران: شىيخى گەورەم باسىي ھەموو فەيلەسىوفە ئيسىلاميەكانى بۆكىردم، تىەنھا (معررى) نەبيىت، ئايا ئارەزووت نىيە باسى (ئەبوو عەلاء)م بۆ بكەيت؟

شیخ: چون باسی (نه بو عهلاء)ت بوناکه م له کاتیکدا مه به ستی گهوره م، باسی و ته کانی (معه ری) به به لام وه ك فه بله سوفیك لیکولینه وه ی له به به ناگه م چونکه تا گادارنیم که خاوه نی بیرو که یه کی فه لسه فه یی تا شکرای شیکراوه بیت له با به تکیشه فه لسه فه یی یه گهوره کانه وه ، . . . هم تا کو بوتی تاسان و ساده بکه م . گهر لایه نه ده قی یه زمانه و انی یه که ی و ه ربگرین ، بومان هه یه به فه یله سوف ناوی به رین .

چونکه مانا زمانه وانی یه کهی فه یله سوف بریتی یه له (خِوْشه و یستی بو دانایی) (محب الحکمــــة) گومانی تیدا نی یه معه ری یه کیک بووه له خوشه و یستانی دانایی و هه رچه نده خزمه تیکی نه و توی پیشکه شره به م خو شه و یسته ی نه کردوه، که هه قی ته و اوی له سه ریتی.

گهر به واتای زاراوهیه راسته قینه که شی وه ریبگرین بوّمان نییه (عهلاء) بخهینه ناو کوّمه نی ه داری نیده را به داوه نی کوّمه نی فهیله سوف به سهر یه کیّکدا ده بریّت گهر خاوه نی تیوّری عه قلی پوختی داریّر راو له سهر بنه مای زانیاری یه کان بیّت... یا توّرینه و هه بیّت له سهر کیّشه ی فه لسه فی یه گهوره کان و ده ستکه و تیّکی بالای هه بیّت له داریّر راندنی بیروّکه فه لسه فه یی شبکراوه کان.

گهر ئارهزوو مهندانی فهلسهفه توانیان ههموو ئهم کارانه بهگشتی جیبهجی بکهن ئهو کاته لهپیاوانی فهلسهفه دهژمیرین و گهر تهنها خاوهنی بیروکهی پرش و بلاو و پچرپچر بوو لههندی لهکیشه فهلسهفی به کاندا باشتر وایه بهنیوه فهیلهسوف دابنریت.

معه رری به لای منهوه به یه کینك لـهو نیوه فهیله سوفانه داده نریس، خاوهنی تیزری عمقلی دارینژر اوه لـه سـهر زانیارییه كی پتهو و ههروه ها چهند تیزری پرش و بالاوی همیه لـهزور له کیشـه فهلسـهفییه کاندا، که تـهمانش لـهناو هونـراوه و پهخشـانه کانیدا نـاریّك و پچر پچر و بن بهانگهو بن پیر بهدهرده کهویّت.

یه کینك بو لهوانهی کهوازیان لهدونیا و خوشی و چیژه کانی هینابوو.

بنی بهختیه کهی لـهژیاندا زۆر لـهدودلـی و سهرسامی و گومانی تیادا دروست کردبوو و، غـهم و پـهژاره کانی زۆریـان لیده کرد بهبهردهوامی گلهیی و ناپهزای و گالتهی لـهژیان ببیّهوه.

ئه م هه موو تسرس و کوسیپ و نه گبه تسیانه له هونراوه کانیدا پرهنگ نه داته وه و، هونراوه کانی پر از ندو ته وه به جوره ها هونه بی شاکار و جوانکار، ته نها بومه به ستی تیر کردنی ئاره زووی خو به ده رخستن، که نه مانه و اده گهیه نین تیگهیشتنیکی زوری هه بووبیت له نه لسه قه دا و هاره زاییه کی که می هه بووبیت له فه لسه قه دا و دیوانه کی پرهنگدانه و هی پراسته قیه نهی و غهم و دیوانه کی پرهنگدانه و می پراسته قیه نهی ریانی تیادا به ده رده که ویست له نه گبه نی و غهم و هم ژاری و تاریك بینی و گالته بینکردنی به ژیان.

و ازهیننان لهدونیا نهی دههیشت گهش بینیه کهی سهرده ربکا و، بهییچه وانهوه گهشبینیه کهی و ازهینانه کهی لهدونیا دهشار دهوه.

باوه ره کانی به گومان ناوخن کرابوو و، گومانه کهشی به ره و باوه ر ملی ده کیشا له مانه وه بزمان به ده رده که ویست که زانست و فهلسه فه و روز ژانه ی ژیسانی تیکه ل و همره مه کی بوون...

هدرگیز ردوا نییه هدرکهسیک چهند ووشهیه کی گومانی بهزماندا هات بیخهینه ریزی فهیله سوفه کانه وه و بهزمانحالی هزنراوه، ثهندیشه و بیرو راکانی ده رببریت کهبه هیچ شیوه یه ک رینک خراویی پابهند لهسه ر بهلگه کان مامه لهی بکریت. چونکه نهم گومانانه لهناو جهرگهی ژیان و نازاره کانیدا ههن کهبه ردو زوربهی خوده کانی مروف ده کشین و پهرژین بو عمقل ده کهن.

نهك ههر كهسينك دوو چارى گومان بوو، يا.. تووشى كۆستينك بو... يا ههورينكى تاريك ئاسمانى دلى گرت به زمان حالى هؤنراوه خولياكانى دلى ده ربخات، به بى تۆژينه وه و لينكۆلينه وه و بير كردنه وه و به بى به لاگه و هزكاره كانى بيكاته بنه مايه كى بيرو را بو راستيه كان گهر دوانى فراوان و گهر يه كينك به دلته نگى بينرا، غهم و گومانه كانى وه كه هزنراوه يه ك بهزنيته وه و به نيوه گومان و نيوه باوه ربو خه لاكى بخوينيته وه ئايا شياوى ئه وه يه يزيته ريزى ئه و كهسانه ى كه ژيان و تهمه نيان به تيورى پوختى رينكخراو برد و ته دو تا يا دو ته دو ته دو ته دو ته دو ته دو ته دو تا دو

سه رو له تاکامدا فه لسه فه یه کی تا شکرای بی پینچ و په نا و پته و تاکام گونجا و یه ك تار استه یی بینت و ، بنه ماکانی پابه ندی به لگه کان بینت. گهر تیمه سه رنجینك له دیوانی (عه لاء) و کتیبی (رسالة الغفران) و وه لامدانه وه کانی بو (داعی الدعاة) بده ین، له مانه و ده تو انین بیرو راکانی (عه لاء) به ده ربخه ین که هیچ تو ژینه وه یه کی تا شکراو رین کخراو و گونجاوی تیا نابینین که پابه ندبیت به هو کار و به لگه کانه وه نه له تو ژینه وه و زانیاریی یه کاندا و نه له تو ژینه وه کانی بووندا و نه له خود و ره و شت و کومه لناسی دا، به لکو ره ش بینی و نه له تو ژینه و رق و کینه و سته مه کانی به ده رده که وینت، که شم پیاوه له نیوان گومان و پرباوه ریدا دو و چاری بو ته وه.

درنسژه نادهم بههو کانی بهدهر خسستنی شهم رهش بیسنانهی کهخودی شهم پسیاوهی گهماروداوه.

چىونكە ئىەى حەيىران خىزت دەزانيىت كىەزۆر لىە لىەش سىاغان و چاوسىاغان و دەوللەمەندان و ژيبان ئاسىوودەيىيەكان دووچارى ئىەم دەردى گومانىه بىون و، بىەھۆى كۆستىكى ياخود بەھۆى رمانى ھيواكانيان.

نایا ووتهت بهرامبهر پیاویک چی دهبیت کهسنگی پربیت له گهش بینیه کانی زانا و دانا کان و خودی دهبینیه کانی زانا و داناکان و خودی گهر بینیه کانی کهله سهره تایی ژیانی یه وه خوی دهبینیه وه به کوینری و درواری دهم و چاوی و دوور له خه تکی و بی به ش له چالاکیه کانی جو ته و به دخواردنی، و از هینان له دونیا و به دووری له به رزوو دارایی و ، نائو مید بوون له خه تکی و به زهیی خودا؟

زۆر سروشتىيە ئاكامى ئەم ھەموو رووداو نەگبەتيانە گومانى لاى ئەبى علاء دروست كردبينت.

تهم گرمانانهش له ژیاندا ته نها له (جیاو ازی به خته کاندا) سه رده کیشین... و ته نها دوو جزر هاو پی ده ربازیان ده بینت، یه کیکیان نه وه یه که به به رده و امی بیر له نهینی یه کانی قده در ده کاته وه، چونکه همه مو و بوونه کانی گه ردوون ناما ژه ی بوونی خودا ده که ن و، گرمان لسه ناز اره کانی ژیانسه وه ده که ویسته وه و، جیاو ازی به خستمان له مانسه و به ده رده که ویست و هم شراری و ده و ته مسه ندی و ناسوده یی و به ده رده که ویست و ته مه ناری و ده و ته مه ندی و ناسوده یی و ناسوده یا نامه نازی کورتی... هم ناز این نامه نازی و نامه نازی که نام نازی که نازی که نازی که نازی که نازی که نازی نازی که نازی که

ئهی حدیران ثهمانه ههر گیز لهیاد مه که و جاریکی تر گهر توانیمان ده گهریینهوه سهری بۆ دەرخستنی دروستکردنی بوونه کان لهلایهن خوداوه بههزی بهالگه کانهوه.

حدیران: به لام... رِادهی گومان چهند بوو له لای (ئهبی علاء)؟.

شیخ: لیرهدا پاشماوهی نهینی ووته کانم سهبارهت به (عهلاء) بؤت بهدهردهخهم.

هزکاره کانی گومانه کانی معهرریم بن بهده رخستنی کهدوو چاری ههموو کهسینکی نه گبهت و نائومید ده بیتهوه و باسی ئهو باوه پانهیت بن ده کهم که هن گری ههموو عهقلینکی ساغه.

معهرری گومانی لهههموو شتیك ده كرد ته نها بوونی خودا نه بیت كه هیچ كاتیك گومانی بو بوونی خودا نه بیت كه هیچ كاتیك گومانی بو بوونی خودا به لای عه قلیدا نه ده چوو ... جگه لهم راستی یه به هیچ و ته یه كی تر باوه ر مه كه، همر چه نده معهرری سه رسام و دوو دل بوو به رامه و به قه زا و قه ده ر و ثازادی ویست و هی دانایی یه كانی دروستكردن و خودی و و چونیتی زیندو بوونه وه به لام همر گیز باوه ری به بوونی خودا نه تر از اوه ، به هوی عه قلی ساغی كه به به ترینمایی كرد بوو بو بوونی خودا.

همرگیز باوه پی پتمو نه ده تر از اهم رچه نده عه قلی دوو چاری لاو ازی و کولبونی ببوایه المهده رك کردنی خودی ته نهایی خودا، یا له ته ندیشه کردنی لینکه و تنموه ی گهردون له نه به به نور که یک کورن و بیرو که یک کونیتی و چه رخ و جینگا و چه ند گومانه کهی زور بوایه که ته مه شرحیا و ازی به خته کان و نهینی نادیاری نوو سراؤه پیژهیی یه کان (القدر) له لامانی دروست ده که ن.

ئه مه راستی نوسراو و بیروراکانی معهرری یه، که به (فهلسه فهی معه رری) نـاوی دهبه ن ، گهر خوازیاری به خودی خوت به رجهسته ی بکهبت، ئه وا دیوانه که ی جاریکی تر بخویننه رهوه و ووته کانی کوبکه رهوه و پاشان پؤلینی به راور دیان بکه و، به ووردی سه رنجی بده ئه م راستی یه ت بو به ده رده که ویت که هیچ گومانیکی تیادا نی یه.

حه نران: ئه مه سه یره ، شیخی گهوره م چه ند گویبیست به ووم لهوانه ی که هو نراوه کانی ده خوینده و نهوانه ی که هو هو نراوه کانی ده خوینده و ه و انه و انه ی که باس و لیکوالینه و هی له سه ر ده که ن، به هیچ شیوه ك لاو ازی باوه رهینانیان نه ده خسته پال معه رری.

شیخ: ئەم ھۆگرى زۆرىيىيەى خەلك بەھۆنىراوەكانى (ئەبىعەلاء)ەوە بەتايبەتى ئەو ھۆنىراوانەي گلەيى و سەرسىورمانى تىيادايە بىز قەدەر، يىا... گومان لىە كاربىەجىيى بوونه کانی خودا ده کات، ثهمانه به گشتی به هوی کاریگهری (جیاوازییه کانی به ختهوهیه لهژیاندا).

همه موو مرز فینك له ژیانسیدا دوو چاری شهم نه گبه تسیانه ده بیسته وه، یا... له خودی خزیدایه... یا.. به هنری كه سانی ده و روو به ری له دو سبت و خزم و كه س و كاری و به گله یی له به دبه ختی خوشحال ده بینت. به و تنه و هی چه ند به یته هو نر او هیه ك له م رووه و ه.

کاتینگ شاعیر بن لابردنی بیزاریتی دژواریییه کانی ژیان ثهم هونراوانه دههونیتهوه، هیچ شیاو نییه ببینته بنهمایه ک بن بریاردانی بنی باوه ری و باوه ری ثهم شاعیره بن بوونی خودا.

سه بَخِینکی وورد لههه ندی لهوو ته کانی معه رری ثه دهین تابگهینه راستی بیرو راکانی. گهر خوازیار بین... ثه ی حمیران معه رری بخمینه ریزی فهیله سوفه کانه وه و تؤژینه وه ی له سسه ر راسستی بیرو راکسانی بکسهین له زانسیاریی و بوونسدا لسه دوو تونیی هؤنسراوه و بابه ته له خو گر تووه کانی، بؤمان به ده رده که وینت ثه م پیاوه له گه ل ثه وه ی که.

رهش بینسیه کانی سهرسامی و دوو دانی لادروست کردوه، ههرگیز نهیتوانیوه دهربچینت اسهبادی شهم عمقاله و در به خودا و تمنها لهرینبازی شهم عمقاله و بهراستیه کان گهیشت.

وليس يظلم القلب وفيه للب حذوة

واته: همر دلني تروّسكهي ژيري لمناويدابني، همرگيزاو همرگيز تاريك تابني.

به لنی - راسته - نهی حهیران - سویندین به خودا گهر پیاویک خاوه نی عه قلیکی ساغ بیت ههرگیز دلتی رهش بین نابیت. معری زور باوه ری به معقله هه بووه و، هه میشه پابه ندی بووه، یاخی ده بوو له هه مموو بیروراو هه والسیک که پینچه وانه ی به بیاره داریژر اوه کانی عمقل بووایه.

وهُك چۆن لـهم ووتەيەدا بەدەردەكەوينت:

فلا تقبلن مايخبرونك ضلة إذا لم يؤيد، ماأتوك به العقل

واته: باوهر بهبيرو كهيهك مهكه، گهر لهلايهن عهقلهوه پهسهند نه كرابيت.

وماتريك مراثي العين صادقة الفكر فاجعل لنفسك مرأة من الفكر

واته: باوهر بهبينراوه كاني چاو مهكه، باخودت ئاوينهي فكره كانت بيت.

و وتەي:

سأتبع من يدعو الى الخير جاهدا وارحل عنه، ما إمامي سوى عقلي واته: لـهدوى نهو كهسه ده كهوم كهبانگهوازى چاكه بكا و تيبكؤشى بؤى، ههروهها جارى واههيه ليشى دوور ده كهومهوه، چونكه من تهنها عهقل بهيشهواى خوم دادهنيم.

ته نها به م عمقله، ئه م پیاوه ژیرو دانایه که بی به ش بوو و ئارامگر بوو، باوه ری به بوون. و ته نهایی خودا هینا، ئه و خودا بینگه رده ی که ته نها و ئه زهلی و هممیشه یی و به ناگاو به توانا و و ینه گرو سه ره تا و زیندو که ره وه یه شتیك و ینه ی ئه و نی یه، ئایا گومانینك له باوه ری معه رری به دی ده کریت له م و و تانه یدا؟

سەبارەت بەباۋەرە پتەۋە بنى ھاۋتاكەي دەلىيت:

بوحدانية العلام دنا فدعني أقطع الأيام وحدي

واته: بهتهنهایی خودای زانا باوهرم پیهینا بهیلان رؤژگارم بهتهنها بهسهربهرم.

هُــهروهها ئامـاژهی بـاوهر بهبوونی خودا و تهنهایییهکهی بکات وایه و چؤن هاوهالیّتی لهتهنهایی و بیّکهسی و رهش بینیهکانیدا.

يموت قوم وراء قوم ويثبت الأول العزيز

واته: كۆمەل لەدواى كۆمەل دەمرن بەس خوداى بەتوانا دەميننى.

يجوز أن تبطى المنايا والخلد في الدهر لايجوز

واته: - لهوانهیه ههندی تهمهنی دریژبن بهلام نهمری بو هیچ کهس نییه.

سهباره ت به توانایی خودا له دروستکردنی زیندوو له مردودا و به پنچه و انه وه مردوو له مردوو له مردوو له نینچه و انه وه مردوو له زیندودا و اله شته مردووه کانه وه ناوه رو کی ژیان دروست ده کات و دهیرازینینته وه، هه رکاتی ویستی به توانای خوی لینی داده مالی و ده یکاته وه به رووکه شه (عرض) بی گیانه که ی.

و هك دهاليت:

واته: ناوهرو که بنهماییه کان پیکهاتهی توانایه کی سهرسور هینهرن و بهجووداییان بوونه کهی گهردوون وهك روو کهشی لیدیت.

حدير ان: - به لام گهورهم من ثهم ووتهيهي معرريم لهياده كهده ليّت: -

قلتم لنا خالق عليم قلنا صدقتم كذا نقول

واته: پینتان راگهیاندین، خودا دروستکهرو زانایه.ووتمان راستده کهن ثینمهش ههروا دهلنین.

زعمتموه بلا مكان ولازمان ألا فقولوا واته: باوه رِتان و ابوو بنى جيْگاو چهرخه، به ثاگابن و بلٽين .
هذا كلام له خبيئ معناه ليست لنا عقول

واته: نهم ووتهيه نهينييه كي تيادايه بهواتاي ثيمه عمقلمان نيه.

ئايا ئەم ووتەيەيى ئاماۋەي لاوازى باوەرى ئەبى عەلا بەخودا بەدەرناخات؟

شیخ: بهلامهوه سهرسورینهرنییه، کهتهنها ئهم سی بهیته هونراوهیهت دهرخ کردبیت و بی ٹاگابیت لهم بهیته هونراوانهی تری.

كەدەلىت:

والله اكبر لايدنو القياس له ولايجوز عليه كان أوصار

واته: خودا گەورەيـەو ھـيـچ پێوەرێك نزيكى نابێتەوە،بۆ ئێمە نەھاتووە كەبلێين خودا وادەبنى ياوا بووە.

ئیوهی کومه لی گهنجان ههمیشه هو گری گومان و ثهو رینگایانهن کهبوی ده چین. به لام سهیره که چون تاثیستا ده رکی راستیت نه کردووه، لهو ووته دوورو دریژانهی که بهسه ردا تیپه ری لهویلی ثهندیشه ی عهقل و کولبونی له ثهندیشه ی مانای چه رخ و جیگا.

مهبهستی معه ری لهم به بیتانه نه وه به ، ناما ژه ی کولبونی عه قل بکات له نه ندیشه ی مانای چه رخی لینگه و به همروه ها گهردوونیش مانای چه رخی لینگی بیشی نه که وو تووه و ، هه روه ها گهردوونیش که هیچ بونیکی پیش بوونی دروست نه بووه ، هه روه ك غه زالی ده لینت: ناما ژه کانی معه رری بونی خود انا گهیه نیت که معه رری ده رکی کردووه (گهوره تره له وه ی که پیوه رنزیکی بینه وه و ، بووه و نه بینت دروست نی یه بوی.

واته بوونه نهزهلی یه کهی خودا به بوونه جه سته پیه لینکه و تنه کانی یه وه پیوه رنا کریت که لینکه و تنه کانی یه و که لینکه و تنه وه یان په یوه سته، به جینگاو چه رخه وه و، گهر نهم لینکه و تنه وانه نه بوایه (چه رخ و جینگا) نه ده بوو و، هیچ مانایه ک نه ده بو و نه ندیشه ی بکریت نه ی حهیران، نه و انه ی گومانیان له باوه ری معه رری همیه نهم چه ند به یته یان نه کردو ته به لگه وه ک ده لینت:

۱ بروانه پهراويزي په کهم لاپهره ()

تحطمنا الأیام حتی کأننا زحاج ولکن لایعادلنا سبك واتبه: روزگار دامان دهرزیدنی همهروهك، شووشمیهك كمهاش ووردبونسی خوی ناگریتموه.

ئەو وتەي كەدەلىت:

لو کان حسمك متروکاً بميئته بعد التلاف طمعنا في تلافيه واته: گهر جهسته لهناو چوونی لهسهر شيّوهی خوّی.بميّنيّـتهوه، هـهر لـهزووهوه خوازياری لهناو چوونی دهبووين.

ههرگیز ئهم ووتهیهی دهرخ ناکهن:

إذا ما أعظمي كانت هباء فإن الله لايعييه جمعي واته: گهر ئيسكه كانم پرش و بلاو بيت ، لهلاى خودا ئاسانه كۆكردنهوهى. و وتهى:

متی شاء الذی صورنا اشعر الموت نشوراً فانتشر چ کاتیك ثموه ی ثیمه ی به م وینهیه دروستكرد ویستی لهناو چوونمان بوو، دهمان مرینیت و لیپرسینه وهمان لهگهل دكات.

و تەي:

قد یمکن البعث إن قال الملیك به ولیس منا لدفع الشر إمكان واته: گهر خودا وویستی زیندوبوونهوهی همیه و هیچ توانایه کمان نییه بۆ بهرهنگاری به لاکان)

وتەي:

وأعجب مانخشاه دعوة هاتف أتيتم فهبوا يانيام الى الحشر واته: ترسناكترين شت ئهو بانگهوازهيه كهدهليّت نوستوان راپهرن بؤ ليپرسينهوه و وتهى:

یالیتنا عشنا بلاردی یدالدهر أومتنا مماتا بلانشر (خوزگه لهژیاندا مردن نهبوایه گهر ههش بوایه لیپرسینهوه نهبوایه) وتهی:

إن كان نقلي من الدنيا يعود الى خير وأرحب فأنقلني على عجل

(گەر گواستنەوەم لىەم دنىيايە بەرەو خۇشىي بىنت ئەوا خوازىيارم زوو بگويزرىمەوە بەخۇشىيەوە پىشوازى لىندەكەم)

وإن علمت مآلي عندي أخرتي شدأ وأضيق فأنسارب في الأجل واته:(ئهى خودا گهر دەزانيت ليپرسينهوهم دژوارو تهنگه، خودايـه چارهنووسم و سردنم دوابخهيت)

سویند بن به گیانم، نهم پیشوازیییهی خه تك بۆ دەرخ كردنی نهو بهیتانهی كه گومانو دو دتى تیادایه، وه كودوور كهوتنهوه لهو بهیتانهی پر باوه پو به تگهان. نهمه كاری مرۆڤی بهوویژدان نی یه كهبیهوینت به ناگا بینت له پاستیه كانی باوه پی نهم پیاوه به لام ریبازی راست نهوه یه به تولی سه بخی بده ین، له پاشدا و و ته كانی به به تگهوه به راور دیك بكه ین نهو و و ته یك نی كه ده تری كه لهم و و ته یه و و ته یه که ده تری كه ده و ته یه ده چن، دروست نی یه بیكه یته به هانه بو نه بوونی باوه پی معری به زیندو بوونه و ه هم چونیك بینت ناگاته باوه پی هه ندی له و زانایانهی كه ده تین به دروست كردنه و هیه كی نوی زیندو بوونه و ده بیت.

بهلام لهم بهيتهدا كهدهليت

ومتى شاء الذي صورنا أشعر الموت نشورا فأنتشر

(چکاتیْك ئەوەي ئیمەي لىەم وینەيەدا دروستكرد، گەر ويستى لەناو چوونمان بوو دەمانمرینینت و لیپرسینەوەمان لەگەلدا دەكات)

لـهدوو تووینی ئهم ووتهیهدا، بهانگه عمقلییه کانی تیادا رهنگ دهداتهوه لهتوانای زیندو بوونـهوهی جهسته کان بههـهمان توانـای ئـهوهی دروسـتکردنهوهی کههیّـنایانه بوونـهوه، بهئاگابه... ئهی حهیران...

هەروەھا ووتەكانى سەبارەت بەرۆ ح.

أما الحسوم فللتراب مآلها وعييت بالأرواح أنيّ تذهب

واته: (جهسته کان چارهنووسیان بهرو خاك و خوّله، بهلام نازانم ئهم روّحانه بهرهو كوي دهچن)

روح اذا أتصلت بحسم لم يذل هو وهي في مرض الفناء المكمد و اتسه: (گــهر رِوْح چــووه جهســتهيه كهوه بهبــهردهو امى پـــيّكهوه دهميّنــنهوه، هـــهتا ههردووكيان لهنهخوشي لهناوچووندا جيادهبنهوه).

أن كنت من ريح فيا ريح اسكنى أوكنت من نارفيا نار أخمدي واته: (ئهى روّح گهر روسكاوى... با يست.. ئهى با.. خامۇش به و، گهر لهئاگرى... ئهى.. . ئاگر داعركنى)

أن يصحب الروح عملي بعد مضعنها للموت عني، فأحدر أن ترى عجبا وأن مضت في الهواء الرحب هالكة هلاك حسمي في تربي فواشجبا واته: (گهر رِوْح هاوه ليّتى عهقلم بكات پاش مردنم، شايهتى سهر سورهينهره وهك لهناو چوونى جهستهم له خاك و خولدا، هاو ار بؤ خوْم).

ئهم ووتانهی ههرگیز لهباوه پی ئهم پیاوه کهم ناکاته وه و ئهمان ههمووی به گشتی ئاماژه یه که رؤح جیاوازه لهجه سته و، ته نها بو چیزی ئازاره کان پیوه ی لکاوه و، جهسته شازاره کانی ژیان ده چیزی و معرری ئاگاداری پوخ نی یه به وه ی که ئایا... بوونیکی سهر به خوی لهجه سته هه به یاخود فهرمانیکی جهسته به له ژیانیدا به مردنی جهسته و ده نه ناو ده چینت، معهرری مانیای پوخ ده رك ناکات و، خوشه ویستی زوری بو هونراوه و دژواری ژیان زوریان لیده کرد که ئهم روحه به.. با..یاخود به ئاگر... ناو به ریت و ئاره زووی خاموش و دامر کانی بکات و ئهم و تانه ی چهنده ها و و تهی تری ناو به ریت و ناره زووی خاموش و دامر کانی بکات و ئهم و تانه ی چهنده ها و و تهی تری روح نازانین و زورمان لینه کر اوه هیچ شتیك ده رباره ی بلاین ته نها ئه وه نه بیت ئهم پوخه له کاری خودایه . گهر سه رنجی و و ته کانی معمرری بده یت به ده رده که ویت که چه ند پیاویکی باوه پردارو مل که چ بووه به رامبه رخوودا، له گهل ناهه موواری ژیان و سه رسور ماننی بو نهینی یه چاره نووسه پریژه یی یه کان، باوه پی ئهم پیاوه ی کهم نه کردو ته وه به رامبه رخوودا، له گهل ناهه موواری ژیان و سه رسور ماننی بو نهینی یه چاره نووسه پریژه یی یه کان، باوه پری که می ده ژمیر دینت به به کردو ته وه به کان، باوه پری که می ده ژمیر درینت

به یه ك گریشتی بلیمه ته كان

نه کاتیکی دیاریکراودا پاش نویژی شیوان گهیشتمه خزمه تی شیخ، ده بینم په ره یه کی گهوره ی له به رده ستایه و، بو چه ند خانه یه لا پولین کراوه و چه ند بر گهیه کی به رامبه ر یه کتری له شیوه ی راست و چه بی تیادا نووسر ابوو، چاوم ناوی غه زالی و ئیبن طوفه یل و هه ندی ناوی تری عه ره بی و به رامبه ریان چه ند ناوی کی تری فه ره نسی به دی کرد. له جیگا که ی خوم دانیشتم به رامبه رشیخ به بی ده نگی تاکو کاره که ی لی ٹالوز نه که م په راوگه که م له سه رخوانه بچوو که که دانا و پاش که میل شیخ مه و زونی سه ری به رز کرده و و به زه رده خه نه و گوتی: حه یران به خیر بیست، منیش و تم: شیخی گه و ره مه به ستی له م پیناسه یه دا چیه ؟

هەرچەندە هەندى جار فكرم لەھەندى ئەندىشەدا، دووچارى ئالٽۆزى دەبىتەوە بەلام ئەرە ناگەيەنىت كەمن حەيرانەكەي يەكەم جار بم.

شیخ: نهزانم، به لنی نهزانم و، نهم نالوزییهش ده ربازمان نییه لییی، به لام به حهیران پیشوازیم کردی ههستم کرد که سهرسامی لهم کارهم.

حهیران: به لنی به بینینی ئهم خشتهیه سهر سام بووم، ئایابا سه کانمان بهرهو غهزالی و ئیبن طوفهیل ده گهریّتهوه؟

شینخ: نه خیز، تـهنها بهراووردیکـه بؤتـی ئامادهده کـهم لهنـیوان بیرو کـهکانی موسلمانه کان و بلیمهته فهیلهسوفه کانی روژ ثاوا کهبه (۰۰۰) سال پاش ئهوان هاتوون.

حهیران:گهر بههه تهدا نه چوویم شیخی گهورهم تهمرو باسی گهشهی فه لسه فهم بو ده کات، له کاتی خویدا کتیبیکم بینی بهم ناوه له گهل ههندیک له هاوریکانم له باره ی فهیله سوفه کانی سهرده می نوی و هرمگرت و بردم بو زانکو، که گهوره ترین هو کاری نوشوستی هه بوو له سهرم، لیبیان و هرگرتم دراندیان، دهیان ووت: - نهم کتیبه هه مووی به گشتی بی باوه ریی یه به خود ۱.

شيخ: -مەلنى گەشەي فەلسەفە، چونكە فەلسەفە پيش ئەمانىش پيشكەوتوو بووە،

بەلكو بلنى گەشەي رۆژئاوا لەمەيدانى فەلسەفەدا.

حەيران: – تينه گەيشتىم لەجياوازى نيوان ئەم دوو وتەيە.

شیخ: - سهبارهت به و تاریکیهی کهبالی به شهورپادا کیشابوو، شه توانین بلین گهشهیه کی فهلسه فهیی بوو به لکو به تاگابوونه و هه له بوو پاش نووستنیکی قول، چاوی شهو بلیمه تانه کرایه وه به و رووناکییهی که له روزهه لاته وه سه ری کیشا بوو، به دوور نی هه بلات ناسه کاندا له سه رئه مراستیه به یه له گهیشتن وه یا ... له گهل مندا بلینت شهم رووناکییه ده قا و ده ق له روزهه لاته وه و دریان گهیشتن و ه ته به نزیك تره،

حمیران: کهواته شیخی گهورهم نایهویت باسی ثهم فهیلهسوفه روّژناواییانهم بوبکات. شیخ:چوّن باسیانت بو ناکهم و من دهزانم کهتهنها باسکردنی ثهوان راتده کیشینت.

حه آن: -ده بینم شیخی گهوره م ده فه رموینت که روز ثاو ایی یه کان هه موو راستی یه فه است استی یه فه است استی یه فه است فه است است است است است که بین به که بین به دوورم بخاته وه له ووته کانیان که بین باوه پی و گومانیان له خو گر تووه. گر تووه.

شیخ: - چ.. کاتیک منت بینیوه بیرورای گومانداران و بیباوهرانت لین بشارمهوه؟ حهیران: شینخی گیهورهم زیاتر باسی ثهو گهوره فهیلهسوفانهی بوده کردم کهلهباوهرداران بوون بهتهنهایی خودا.

شیخ: گوناهم چییه گهر گومانداران و بنی باوه ران که میك بن له فه یله سوفه کهم تو اناکان، به گویسره ی زورینه یی باوه رداران له گهوره فه یله سوفه کان، له مه ولا بنوت به ده رده که و ینت شهم ریزه یه ههر گیز ناگوریت سه باره ت به هم موو ثه و انه ی که باسیانت بنوده که م.

لەنىيوان زۆربىدى فەيلەسوقە موسىلمانەكانى رۆژ ھەلات و قەيلەسوقە نەسىرانيەكانى رۆژئاوا.

ئهم به یه که گهیشتنه گهر له رینگای و هر گرتنه و ه بینت یاخود به هنری له یه کچوونی بز چوونیانه و ه بینت له سهر راستیه کان و ، ئه م بلیمه تانه ی که باسکر دنیان دینته پیشه و ه ، هه موویان به گشتی به رگریان له عه قل و له چه سپاندنی بوونی خود ا و سیفه تی ته و اوی کر دو و ه به شیره یه ک که عه قل سه رسام ده کات و دلیش ده گه شینه و ه . .

حەيران: -ئەمە، سەيرە!

شیخ: -نهسهیرهو نهنامویه، باسی (ده) فهیلهسوفی گهورهی بهناوبانگیانت بو ده کهم کههمموویان باوهریان به بوونی خودا همیه، تهنها دووانیان نهبینت کهیه کیکیان گومانی ههیه، ثموی تریان سهرسامه و باوه ری بهبوونی خودا همیه، بهلام نازانیت چون وهصفی بکات، بهم جوره دهبینیت ریژه لهنیوان ثهم باوه رداران و گومانداراندا تهنها (یه که).

حدیران: - تدوانه کین کهشیخی گدورهم دهیدویت باسیانم بز بکات؟

شينخ: - تۆ . . پينم بلني ئەوانە كين كەشەيداى ناويان بوويت؟

حهیران:-بهدریْژایی تهمهنم گویْبیستی ناوبانگی باکون و دیکارت و کانط و سپینوزا و برگسون و دارون بووم و، شتیْکی کهمم سهبارهت بهههریهکیْکیان خویْندوٚتهوه.

شیخ: – به کورتی باسی (باکون و دیکارت و باسکال و مالبرانش و سپینوزا و لولك و نیبنز و هیوم و کانط و برکسون)ت بؤ ده کهم، بهلام دارون باسیکی تایبهتی ههیه.

دهبینیت (همشتیان) لـهم (دهیم) لهگمل تُـهو فهیلهسوفه موسلمانانهدا بهیمك دهگهن لـهسهر باوهرهینان بهگرنگی عمقل و بوونی خودا و تهنهایییهكهی.

همروهها بهیه گهیشتنیان لهسهر بهانگه خوازیییه کاندا بهیه گهیٔشتنیکی ئهو تو کهوهخته ببیته دهقا و دهقی.

شینخ: - فرەنسیس باکون هەرگیز بىنەماكانى لۆژیكىي پووچەل نەكىردۆتەوە و ناشتوانینت پوچەلنى بكاتەوە چونكە ئەمانە بنەماكانى عەقلنى پوختن.

رِیْگای هاوناوی خوّی (روّجه رباکوّن)ی گرته به رلهو ووتهیهیدا کهده لیّت:-ئهزموونه کان تهنها بهلگهن بوّ زانسیاریییه سروشتییه کان و ههروهها هاوشانی روّجرباکونی کرد لههیرشه کانیدا بوّ سهر ئهرستوّ.

حديران: - ئەم رۆجەر باكۆنە كىيە؟

شينع: - گوينيستي نەبوويىت؟ ئەو قەشە فرەنسىسكانە ئىنگلىزىييە كە بەناوبانگىزىن

زانای سهده کانی ناوه راسته کهبهماوهیه کی زؤر پیش فرهنسیس باکون هاتوته دنیاوه و ئهم دوو پیاوه لهبیرو راکانیاندا لهیه کده چن وهك چون لهناو نیشتمانیاندا لهیهك ده چن.

رۆجمەر ھىرشىي زۇرى دەبردە سەر رىبازانى فەلسىقە پەيپرەوكراوەكانى ھاوسەردەمى خۇي.

بانگه و ازی شه و ه ی ده کسرد که نه زموونه کان ته نها به لگه یه کن بن زانیاری یه سروشتی یه کان و خوی و ابه ده رده خست که لوژیک کانی نه پرستو په تو ده کاته وه و خو ازیاری نه وه ده بوو گهر له تو انایدا بینت هه موو کتیبه کانی بسووتینی له گهل نه وه ی که هه میشه پیویستی به و لوژیک ه عه قلیانه ی بووه له وو ته کانیدا و ، ناماژه ی هه مان هو کاری کردووه و ده لینت (نه م هو کارانه به ره و هه له مان راده کیشن).

به لام فره نسیس با کون که دوو سه ده زیاتر دوای نهو هاتووه بو داهینان... یا... بو و مرگرتنی همان بیرو پراکانی رو جهر، به همان شیوهی شهو باوه پر به نهزموونه کان ده هینیست له زانباریی به سروشتی به کاندا و گالسته به لوژیک کانی نهرستو ده کات، به چه شنیک که ماموستای به کهم به فه یله سوفی سه فسه تائی بی نرخ ناو ده بات، له گه ل نهوه ی که همه میشه بی پیویست نه بووه له وه رگرتنی نهو لوژیک و هو کارانهی که ده لیت به به رو همان ده خوا به رستی که دو و رمان ده خاته وه له خوا به رستی که وه خته بینه هه مان نه و هو کارانه ی که رو جه رپیش نه و ناوی ده بات.

بەلام ئەو رىنبازەى كە فرەنسىس باكون گرتۆتيەبەر بۆ لىكۆلىنەوەكانى لەسەر ئەم بنەمايانە بەندە.

ئسه و نهزموونانسهی کسهداریژراون لهسسهر تاقسیکردنهوه پستهوه کانی و سسهرنجدانه وورده کان.

پهیره و کردنی رینبازی (ئیستقرا Induction) کهبه هزیه وه عهقل لهبه شی یه کانه وه (الجزئیات) بن گشتی یه کان (الکلیات) و اته له ئیجابیاتی ئه و ریبازه ی که عهقل له کاره گشتی یه کانه وه داده به زینت بن کاره به شی یه کان (Deductior) و ئهمه ش شتیکی نوی گشتی یه کانه و داده به لگه به ره و خواره کان له لای نی یه ، چونکه به لگه به ره و ژووره کان (الصاعد) و به لگه به ره و خواره کان له لای فهیله سوفه سه ره تایی یه کان ناسر اون و هه روه ها ئه زمونیش یه که م شته که مروف ش زانیویه تی له توژینه وه کانی سروشدا.

ئەوە كەشايەنى باسە باكون ئەم ئەزموونەي خستە قالىبى فەلسەفەوە، رىكخست و

ویُنهی بو کیشان و قوّناغه کانی دیاریکردن و خشتهی بوّ دانان ئهم ریْکخستنهی بوّ ریْبازه توژینموه کانی بووه پایهیهك بوّ ناسینی لهجیهانی فهلسهفهدا.

به هوی شهم کاره تا شکر ایانه وه ده تو انین تؤژینه وهی هو کاره به رزه کان بکهین که گهر دونی لینکه و تو ته وه و ، گهیشتن به کاره کانی لینکه و ته وه و ، تینگهیشتن به کاره کانی یشت سرو و شت (میتافیز قی).

همروه ک چون باکون به هوی نهم بیرو که فه لسه فه گشتی یه وهی به نیبن روشد ده گات و به مروه ک چون باکون به هوی نهم بیرو که فه لسه فه گشتی یه وهی به هوی نه و به لاگه دیار انه ی که له دروستکر اوه کانی خودادا هه یه و به هوی ری کخست ن و یاسا ته و اوه گشتی یه کانی که له گهر دو و ندا به دی ده کرینت به همان شیوه له گهل نیبن طوفه یل و مهسکه وهی یه که ده گرینت له و و تانه ی که ده لینت: ده تو انرینت به هوی عمقلیه وه ده رکی خود ا بکرینت له تیوره فه لسه فه یه یو خته کاندا.

باكون وته بهپيزه بهنا وبانگه كهي كهدهاٽيٽ:(گهر كهمي فهلسهفه لهخودا بهدوورمان بخاتهوه ثهوا زوريي فهلسهفه دهمان گهريٽيٽهوه بۆ لاي خودا).

هـهروهها رۆجـهر بـاكۆن لهگـهل تۆمـاس ئهكويناسـي هاوسـهردهمي خــۆى لهگـهلّ قورئـاندا يـهك دهگريّـت لهسـهر بـاوهږ بـهبووني خـودا و، بـهبيّ توانايي دهرك كردني زاتي تهواوي خودا و، سهبارهت بهږاستي دروستكردني (ميّشك) دهليّت.

هیچ زانایه که نی یه له زانا سروو شتی یه کاندا بتوانیت ههموو شتیک بزانیت سهبارهت به میشک و تایبه تمهندیه کانی، که واته چؤن ده رکی خودی خودا ده کات) ههروه ک ده قی

ئهم ثايه ته بخويْنيْـتهوه وايـه ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونَ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَاباً وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ اللَّبَابُ شَيْناً لاَ يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴾ الحج: ٧٣... ثهى حديران بيركه ردوه...

حەيران: –بەراستى شىنخى گەورەم ئەم باسە زۆر بەنرخە.

شیخ.... لهباسه کانی دیکارت و فهیلهسوفه کانی تردا و لهو بهیه کگهیشتنهیان لهسهر حهقدا بهرزی و ٹاشکرای زیاترت بؤ دەرده کهویت.

حهیران: دیکارت ناوبانگیکی گهورهی همیه لهجیهانی فهلسهفهدا، چهند خوازیاری رانینی رووه بهیه کگهیشتنه کانی ده کهم له گهل فهیلهسوفه موسلمانه کان و قورئاندا.

شیخ: - دیکارت زوربهی پر باوه ری له گومانه وه بهدهستهیناوه و ههروهها (خودی گومانی)کرده ریبازیک بو چهسپاندنی بوونی خودا و زانینی سیفه ته واوه کانی،

له گومان و پر باوه ریی یه کهیدا لهیه کچوونیکی زوری همیه له گهل غهزالیدا به لکو بلین لههموو و تهو هه لسوو کهوتیکیدا..

سه رنجی شیّوازه زانیاریه کانی دا بوّی به ده رکه و ت که بریتی یه له پینج هه سته وه ره که ، که به هوّیانه وه کاریگه ری هه سته کانمان به ده ست ده که ویّت و ، هه وه ها به هوّی عه قلیشه وه کاریگه ری هه سته کانمان به ده ست ده که ویّت و ، هه سته وه ره کان عه قلیشه وه ده کات ، بینی که هه سته وه ره کان زوّر جار هه له ده کات ، به چه شنیّك نه وه ی به خه و ده بیسنین و اده زانین لسه کاتی هو شیاریدا بینیومانه ، له به رئه وه عه قل هه له ده کا و هه سته و دریش هه له خه له هایم ده کا و هه سته و دریش هه له خه له تینه ره .

هیچ له شیوازه کانی زانیاریمان بهدهستهوه نهما... تا.. متمانهو پهنای بو بهرین له زانینی راستیه کان و پر باوه رییه کان.

دیکارت به هوی گومانه وه هه موو ریبازه کانی زانیاری ده رك کرد و گه پرایه وه بو پر باوه پی هه روه ك چون غه زالی له پیش ئه و گه پرایه وه بو پر باوه پی به شیو ازیکی په وان بیژی سه رسو پینه ر و به لگه پته وی ساده و ئاشكر ۱، که و اله به لگه ی گومان ده کات بینته به لگه بو پر باوه ری.

دیکارت ، دهلیّت: - چهند به گومان بم لهههستم و لهعمقل ولهبوونی گهردوندا تهنها راستیه کم بو دهمیّنیّتهوه کهناتوانم گومانی لیبکهم و ، چهنده گومان زوربیّت ئهوهنده پر باوهربیه کهم زور دهبیّت ئهم راستیسهش ئهوهیه (من به گومانم) بهواتای من به گومانم، که واته من بیر ده کهمه وه، چونکه گومان، بیر کردنه وهیه و، بیر کردنه وهش ته نها له خاوه ن بیر کردنه وه ده بینت و، ثه م خاوه ن بیر کردنه و هیه بریتی یه لـه (مـن) و هه رچه نده هـه ولی گومان بـده م له بیر کردنه وه که م ثه واگومان لـه خودی خویدا به لگهیه بـه وه ی کـه من بیر ده کهمه وه.

لیز ددا و ته بهنر خه بهناو بانگه کهی و تووه، کهدهالیّت: (من بیر ده کهمهوه، کهواته من بوونم ههیه).

له سهر ئه م و ته یه ی ریسایی به لاگه کانی له سهر راستی هه سته کان و عمقل دانا و ، گهیشته چه سپاندنی بوونی خود او زانینی گشت سیفاتی ته و اوی ، که نه عمقل به پیویستیان داده نیت و ههر ئه م بنه مایانه ش بوو ، دیکارتی گهیانده چه سپاندنی بوونی ئه و شتانه ی که لای عمقل ناشکر ایه پاشان گه شه ی به بیر ق که کانی دا ، تاگهیشته به لاگه خوازیی یه کانی بوونی خود ا به هوی به لاگه (لیکه و تنه و و پیویستی یه وه) (الحدوث و الوجوب) ، و ه ك ده لین: - بوچی مه حاله ئینکاری راستی ئه م و ته یه بکه م (من بیر ده که مه وه) که واته من بوونم هه یه) ناتوانم هم گیر ئینکاری باکه م ، چونکه زور روون و ناشکر ایه و ، زور کیشه ی که ده لین: - شت له کیشه ی ته یه ده روه ها هو کار له هو که ی نه بوونم و به یدا نابیت ناکام گه و ره تر نابیت له پیشه کی و ، هه روه ها هو کار له هو که ی که و ره تر نابیت .

پاش ئىدوەي دىكارت دەگاتىە ئىدو راسىتەقىنەيە لەچەسىپاندنى كۆشىدى ئاشىكرا جىگىرەكانى ناو عەقل بىركردنەوە دابەش دەكات بۆسىي بەش.

یه کهم: – بیر کردنهوه بهرینکهوت، یان.. راستهو خوّ (adveritons)، ئهمهش ئهوهیه کهبههوی شته دهره کییه کانهوهی دروست دهبیّت بهبیّ کاره کانی میّشك.

دووهم: -(بیر کـــرنهوه دروســـتکراوه کان) (Factices) بـــههوی بیرکـــردنهوه جیاوازه کانهوه دروست دهبیّت.

سيههم: - (بيركرنهوه خۆرسكىيەكان)كەلەعەقلىماندا جيڭيرن.

وهههروهها دهانیت: - پیویسته به ناگا بین لهدوو بهشی یه کهم. تاوه کو. .هیچ شتیك له (ههالسه و ویالسی نه ناوه کو . .هیچ شتیك له (ههالسه و ویالسه نه نالی نه ندیشسه یی یه کانی هه سست) دزه نسه کات بؤیسان .ب هارم بسیرو رای خورسکیبه کانی له حاله تی تمواوی عهقلدا له ههاله دوور ده بیست، چونکه نهم بسیرو را خورسکیانه به شیکی سه ره کین له پیکهاته ی عهقلدا و ، ههروه ها لهوانیشه و ه درمانی پر باوه ریی یه کان به گشتی و ه رده گرین و ، ده یکه ینه به الگه بز بوونی خودا.

پاشان دیکارت رووده کاته چهسپاندنی بوونی خوداو دهالیّت:- من بوونم همیه، کنی منی دروستکردوو کنی منی هیّنایه بوونهوه؟

من دروستکهری خوّم نیم، کهواته ئهبیّت دروستکهریّکم ههبیّت و ئهم دروستکهرهش دهبیّـت (بوونـی پیّویســت) بـوو بیّـت و پیویسـتی بهیه کمیّکی تـر نییــه.. تــا..بیهاویّـته بوونهوه..یا..بوونی بپاریزیّت.

ههموو سیفاتیکی تهواوی لهخؤ گرتبینت.و ثهم دروستکهرهش تهنها خودایه که ههموو شتیکی دروست کردووه و پاش ثهوهی بوونی خوّی و گهردون ده کاته بهانگه بوّ بوونی خودا، ههمان ریبازی ثیبن سینا ده گریّت کهچوار سهدده پیش ثهم هاتووه.

همروهها دیکارت بوونی خوداو سیفاتی تهواوی ده کاته به لگه بو راستگویی عهقل و دروستی فهرمانه کانی و دهیکاته به لگه لهسهر بوونی خودی خوی و گهردون، همر بویه ده لینت: - ئه و سیفاته تهواوانه ی خودا که ثهقل په سه ندی ده کات سیفه تی راستگویی یه کسه خودا پینمانی به خشسیوه و کاریکی دووره لسه خودا که عهقلینکی کویسرانه ی همانحه نین به خشینت، کهواته ده بینت متمانه به و عمقله بده ین کهوا خورسکیانه پینی به خشیوین، چونکه عمقلینکی راستگو و شیاوه که بو ده رکردنی راستیه کان و همر شدیک عهقل ده رکسته سه مرتایی یه شاشکرایی یه کان) که رینمایی راستی بینگومان ده کات.

ئه م عهقله کهبریارماندا راستگویه و راستی یه سهره تایی یه کان ده رك ده کات همر خوشی رینمایی بوونی خودا و سیفاتی ته و اویمان ده کات که خودا هه رخوی دروستکه ری گهردون و سه ریه رشتاریتی.

بهم چهشنه دیکارت پلهپله ریبازی بهانگه خوازی گرتهبهر، خودی خوّی و بوونی گهردونی کردهبهانگه بوّ بوونی خودا، ههروهها بوونی خودا و سیفاتی تهواوی کرده بهانگه بوّ راستگویی عمقل و بوونی گهردوون، خودای کرده بهانگه (شاهد) لهسهر دروستکراوه کانی پاش ثهوهی دروستکراوه کانی کرده بهانگه بوّ بوونی خودا.

وهك تيبينى ده كهين ههمان ريبازى ئيبن سيناى گرتؤته بهر وه ثهم ئايه ته پيرؤزهى به سهردا ده چهسپن كهخوداى به خشنده ده فه رموويت ﴿ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَــتَّى يَتَبَــيَّنَ لَهُــمْ أَلَــهُ الْحَــقُ أَوَلَــمْ يَكُفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلَّ شَيْء شَهِيدٌ ﴾ فصلت /٥٣ .

لهم ووته یه ی دیکارتدا، بزمان به ده ر ده که ویّت که خود انیشانه کانی خوّی خستوته به رچاوی دیکارت و ریّنمایی راستی یه کانی کر دوه، وه ك ده لیّت: - (من دروستکه ری خوم نیم، که واته نه بیّت دروستکه ریّکم هه بیّت).. تا.. ده گاته نه و به لگه پته وه ی نهم نایه ته قور نانی یه که خود ا تبایدا ده فه رموویّت: - ﴿ أَمْ خُلِقُ وا مِنْ غَسَیْرِ شَسِیْء اَمْ هُ مُمْ الْخَالَةُ وَنَ ﴾ الطور / ۲۵... به ناگابه.. نهی .. حه یران.

کاتینك ره خنه گران هیرشیان برده سه ری به وه ی که بو گهیشتن به به لگه خوازی یه کهم، ثاکامی کردو ته بنه ما بو ئه و پیشه کی یه یه که ثه و ثاکامه ی لینکه و تو ته وه دیکارت وه لامی داونه ته وه و تی: - عه قل له به لگه خوازی یه کمدا په نای برده کیشه ئاشکرا سه ره تایی یه کان که به بی بیر کردنه وه، روون و ئاشکراییان له خو گر تووه و، بوونی خودی خوم کیشه یه کی ئاشکرایه،

بهلام لهبهنگه خوازی دووهمدا، عهقل بو بهنگه کان پهنای برده بهر ثاکام،

له کاتیکدا که دیکارت توانی ئه و هز کارانه بکاته بهانگه به هزیانه وه عهقل بووه ریبازیک. تاکو بو دهرك كردن و بریاره كان پهنای بو دبهرن،

ه مروهك ئموه وايمه كهدهالينت : - نيشانه كاني خودا، لمخودي خومدا به ناشكرا دهبينم، همروهها خودام بهسيفاتي تمواوي دهرك كردكهبه لگهيه بنؤ راستي و دروستي عمقلم كهبه هزيه وه دهركي راستيه كانم كرد.

خودام کرد بهته نها بهانگهیمك بو بوونی همموو شتیك، ئهمهیه ناوهرو كی ئهو ئایه ته قورئانی یه ئهی حهیران..بیركهرهوه.

حديرانُ: - بهخودا ثهم ووتانه زور بهنرخن..

ئەي شىنخى گەورەم ئاماۋەي راستيەكانم بۆ بكە!

شيخ: لهمه زياتر چيت بؤ باس بكهم؟

چونکه زورینهیی ههرگیز رهزامهندت ناکات و ئهو وینه جوانانهی بهرچاوت لین دژوار ده کات کهله عمقلی گهوره و بهرزهوه بهدهستت هیناوه.

حەيران :- چۇن؟

شیخ: - ئه م عهقله ساغه ههر به لؤژیکی ده مینیته وه.. تاکو هیرشی ده باته سه ر لایه نه یه جگه له لانه که که حقل خوی پینی جگه له لانه که که حقل خوی پینی راسپار دبووین له ریبازه بیر کر دنه وه کانی (راسته و خوّ) و (دروستکر اوه کاندا) لیره دا عهقل همانده که ویت، و هك چوّن ئه سپیک له شیوو دوّلینکدا ده گلیت.

کاتینك دیكارت ویستی چونیتی دروستكردنی گهردوون و ژیانی لینك بداتهوه و چزن (عهقلی رۆحی) دهبهستریت بهجهستهیی ماددیییوه.

باوه ری و ابوو که خودا: ماددهی بهش، بهش کردووه، گهورهی تیدایه و بچوکیشی تیایه.

ثار استهی پینچهوانه لهیه کتر جوولهی پینبه خشیوون و بههوی ثار استهی پینچهوانهی جوولهیان، بهریهك ده كهون و، ههندینكیان یهك ده گرن و كو دهبن و پارچهیه كی گهوره دروست ده كهن و، ههندینكی تریان پهرش و بلاو دهبنهوه و دهبنه گهردیله و وورشه (أثیر).

لهپارچه گهوره کانی خاك دروست بووه و، له گهردیلهش ههوا پیدا بوو و له ورشه شهوه ئاگر و خور و ئهستیره کانی لیکهوتوتهوه.... چهنده جوانه ئهم ئهندیشانهی!

گومانی و ایه کهسه رچاوه ی ژیان خوینه و باسی چونیتی گهیشتنی خوین بو دل ده کات، به هوی گهرشتنی خوین بو دل ده کات، به هوی گهر مایی دانه وه خوینه که گهرم ده بیت و ده بیته ههانم و به ره و سی یه کان به رز ده بیته وه اسار دده بیته وه دو و باره ده گه رینه و بو دل چه ند به جوانی سوری خوینی شیکار کر دووه، هم رچه نده هاو سه رده می خوی (ولیه م هار فی) به م وه سفه رازی ناکات که هه شت سال پیش دیکارت له دایك بووه و حه و ت سال پاش نه و کوچی دوایی کرده ه.

لهوانه یه دیکارت رهش بین بوو بیت بهرامبهر به سهرهایی (میشال سهرفیّ) نه ی ده وویست راستی نه م خوینه هه میشه یی بلیّت که یه کیکه له کاره سهر سورهینه ره کانی خودا، یه که مین به لگهیه بر بوون و توانای خودا به لام له چونیّتی به یه ک گهیشتنی (عهقلی روّح و جه سته ی مادده) دیکارت و اده بینیّت که نیّوه ندیّك هه بیّت له چونیّتی نه م به یه ک گهیشتنه دا (که (رژینه ره سنه و به ربیه کانه) (العدة الصنو بریة) به لام پاش مه له کردنیّکی زوّر له خسمیال و نه ندیّشه کانیدا نه م پیاوه ده گهریّه و هسه رهو شمه ندی خسوی و نه و به ناگابونه و انسه ی که پسینی راسیار دین له پشکنینی بیرورا راسته و خو کان و در و ستکراوه کان.

(ئیمه ناتوانین چونیهتی بهیهك گهیشتنی عهقلی رؤح و جهستهی مادده دهرك بكهین و، هیچ شتیکمان بؤ نامینینتهوه تهنها ئهوهنده نهبینت بلینی، نیشانهیه که لهنیشانه کانی خودا)ی به توانا و کاربه جی.

باسکال و مالیبرانیش کهسهر بهقوتابخانهی دیکسارتن، باوه ریان بهبوونی خبودا لهمامزستاکهیان کهمتر نی یه به لام مالیبرانیش ئهندیشه کانی گهیاندنیی یه نهو راده یهی که باوهر به (زؤر لیکردنی رووت یان بهبنی ئارەزوومەندیی خۆیی) (حبر المحض) بهینییّت.

بهالکو پیش هاوسهردهمانی خوی کهوتووه که(لایبنزه) و، باوهری به گونجاندنی شته کان له گهلایه کتردا، ههیه پیش چهسپاندنیان لهبووندا.

حەيران: - ئەم گونجاندنەي پيش چەسپاندن لەبووندا چىيە؟

شیخ: - له کاتی خزیدا، باسکردن و روونگردنهوهی لهسهرده کهین، بهلام ئیستا گویبیستی ووته کانی باسکال به کهلهروونکرنهوه و بهالگه کانیدا لهدیکارتکهمتر نییه.

سهبارهت به (زانست) (المعرفة) باسكال دهليّت: -

ههسته کان هه لخه له تینه رن و عهقلیش هه له ده کات،

هەر بەدل بنەمايىيە سەرەتايىيەكان و ماناي چەرخ و جيڭگا و جوڭە پيدەزانين.

عمقل دەرك كراوه كان لەسەر ئىم زانىنانە.دادەمەزرىنىت كەئەمانە بەگشتى (كىشە سەرەتايىيەكانن) گەر ويستىمان بەلگە لەسەريان بھىنىنەوە وا پيويست دەكات گرىمانى بوونىي كىشەكان پىشىخۇيان بكەين، گەر باوەرمان بەمانە ھەمووى ھىنا ئەوا دەمانھاوىتە گىژاوى (زنجىرەيىيەكانەوە) كەئەمانەش نامان گەيەنىتە (كىشە سەرەتايىيەكان).

تهنها بهدل دهركي راستيه كان و بووني خودا ده كهين.

حەيران: - مەبەستت چىيە، تەنھا بەدل؟

شیخ: - ثەو بىرو را خۆرسكیانە دەگریتەوە كەلەعەقلىماندا چەسپاوە.

به شیّوه یه کی ثاشکراو رو شن ده بینریّت و هیچ جیاو ازیبه ك نابه خشیّت گهر بلیّین ئهم بیرو رایانه له داماندا یه، یان له میّشکماندایه و یا خود له روِ حماندایه ، به لام ووشه ی دلّ له کوندا مانای میشکی به خشیوه و ، ههر بهم چهشنه عهره ب به کاریان هیّناوه.

حەيىران:–كەواتىە باسكال بـاوەرِى وايـە كەمـرۆــڤ بەعـەقلىى.... يــان.... بەدلىي دەرەكى ھەمووو راستيەكانى بون دەكات؟

شیخ: - نه خیر ئهی حهیران. باسکال زور لهوه داناتره که نهم و تهیهی بخرینته پالل له گهل فرار به هوی نهو بیرورا له گهل فرار به هوی نه و بیرورا خورسکی یه سهره تایی یانه یکه ههیه تی ده تو انیست ده رکی نه و راستیانه بکات که پهیوه ندیان به بنه ما سهره تایی یه کانه وه هه یه و به هویانه و ده رکی بوونی خودا ده کات.

همرشتیک لمپشت نهمانموه بینت لمنهینی بوون ودروستکردن و دروستکمر همموویان بهگشتی نادیارو شاراوهن و، باسکال و ادهبینیت که شیمه زوّر نمه توانا بمین لمزانیسنی ناوهروِّك و رِاستیه کانیدا، چونکه همست نامانجی هممووشتیک دهرك ناکات...بو نمونه ده نگ گـهر زوّر بیّـت، گویّمان (کـهرِ) ده کـات و رِوونـاکی زوّر، دوو چـاری شـهو کویّریمان ده کـات و نزیك بوونهوهی زوّر لیّی بینینمان ناهیّلیّت و ههروهك چوّن دووری زوّر بینینمان ناهیّلیّت وهك ئهوه و ایه ئامانجی ئهم شتانه لهلای ئیّمه بوونیان نهبیّت..

له پاشدا باسی نه توانایی مروف ده کات، سه باره ت به مگهردوون و شه و گهردوون و مه و گهردوون و نه و گهردوونانه ی له پاش ئه مه وه ن و ئاماژه ی کولبونی عمقل ده کات له بیر کردنه وه له ئامانجی جینگا و چه رخ، هه ره ها وه سفی ئه و ترسناکی یه ی مروف ده کات که تووشی ده بینت، گهر خوی بینیه وه به هه لو اسر اوی له نیوه ند گیژاوی بی کوتایی و نه بووندا به وه سفینکی سه رسورینه ر ... تا ... ده گاته ئه م و و ته یه ی (با ... و اده ی توانایی خومان بزانین، که ئیمه هم ندی شتین نه که هم مو و شتینگ له و استیدا هوش و عمقلمان نه و هم معقولات ده رک ده کات، به جینگه ی جه سته مان له گهشه سه ندن و دریژ بوونه و هدا.

حەيران:–ئەو وتەيە زۇر گەورەيە.

شیخ: - لمه و ته یمی گهوره تر، نه و به یه که گهیشتنه یه تی له گه ل ئیبن سینا و فارابی دا که ده لیّت: - ده رك کردنمان بو بوونی خودا له ده رك کردنه سه ره تایی یه کانه که پیّویستی به مووناقه شه گیری به لگه عه قلیه کان نی یه (له و انه یه مین نه بوو مایه، گهر دایک م پیّ شله دایك بوونم عردایه، به لام ئیستا بونی پیّویسته) و هه میشه یی و بی کوّتایی نیم که و اته پیّویسته بوونی کی (بوون پیّویست) و هه میشه و بی کوّتایی هه بیّت که بوونم په نای بو به ریّت، نه ویش خودایه که ده رك کردنی بونی به قلی مهدی به لگه سه ره تایی یه کانه وه ده زانین به به ی نه وه ی بکه وینه گیر اوی موناقه شهی به لگه عه قلیه کانه وه به لام ئه و انه ی به هوّی باوه ی خودا پیّویسته به لگه باوه ی خودا پیّویسته به لگه عاقلیه کان به کو دا پیّویسته به لگه عه قلیه کان به کو دا پیّویسته به لگه عه قلیه کان به کار به یّن بو باوه ر هینان.

ئا...لیره دا باسکال دانایی به کومه تناسی به ره و انه بیری به کهی خوی به کار ده هینیت که زور له و ته ی زور له و ته ی زاناکان ده چینت، ده تینت: (دو و جور خه تك هه ن که ده تو انین به ژیر ناویان به رین، جوریک له و انه، ئه و انه ن که له پیناوی خودادا تیده کوشن له به رئه و ه ی ده رکی بوونی خودایان کر دووه و ، جوریکی تریان ئه و انه ن که لیکو تینه و ه بو بوونی خودا ده که ن ی بونیان نه کر دووه.

حەيران: - بەراستى ووتەيەكى بەنىرخە، بەلام باسكال لەبەلگە خوازىي يەكانى بۆ بوونىي خودا پەنا دەباتەبەر ھەمان بەلگەي پيويسىتى پىكھاتەي عەقلى كەلەبەلگە سەرەتايىيە ئاشكراكان دامەزراوە. شیخ: - ثهمه راسته، به لام باسکال وا دهبینیت که ثهم به لگه پیویستی یانهی عمقل لهبهر زوری کاریگهری بهدهر کهوتنیان لهدهرونماندا، بهسهره تایی یه خورسکی یه عمقلیه کانی داده نیت.

ده رکی کرد نمم به لگه ناشکر ایانه بو همموو که سینگ ریناکه وینته، و اته زور که س به ناسانی پینی ناگات، هم ربویه ناماژه ی په نابر دنی به لگه عمتیه کان ده کات بو گهیشتن به راستیه کان که نمم به لگانه ی پشتگوین خست و به کورتی باوه ری به خودای هینا به هوی په یامی دلیموه، که نه ویش (مالبرانش) بو و و ، تیوری (بینین به هوی خوداوه) (الرؤیة بالله) دانا.

حهیران: - مانیای ثهمه چیهه؟ ثاییا دهیهوییت و ته کهی دیکیارت دووبیاره بکاتهوه کهده لینت: -لهههموو شتیکدا بوونی خودا دیباره، یادهیهوییت بلینت ثیمه بهو عمقلهی کهخودا پنی بهخشیوین دهرکی بوونی ده کهین.

شیخ: -نه نه میانه و نه نه ویان؟

حهیران: کهوات ه تیم پیاوه وا خوی بهدهردهخات کهباوهرداره بهبوونی خوداو لههمان کاتدا دهیمویّت گومان دروست بکاب.

حهیران:-نهخیر... نهخیر..باسکال دلسوزترین باوهرداره بو بوونی خودا، بهلام عمقلی وهك همموو فهیلهسوفه كانی تر لهبابهتیکی ئالوزدا كول دهبیت كهتمنها بهبابهتیکی ئالوزتر رزگاری دهبیت.

وهك چۆن ئەفلاتۇن لەبىرۇ كەي (نموونەييەكەيدا) (مثلة) دووچارى دەبيـــــــ.

مالبرانش سهرنجی نهو و تانهی دیکارتی دا کهلهپهیوه ندی نیوان عهقتی رؤحی و جهستهی ماددیدا و توویه تی: -عهقل لهده رك كردنی توانای نهم پهیوه ندیی به دو و چاری نه توانای ده بیت. تاگهیشته نه و باوه رهی بلیّت ته نها بیرو باوه ره خواوه ندیه كان چیژی بوون ده كهن، نیمهش ههمان باوه رمان ههیه، كهواته هیچ بیرو باوه ریّكی خورسكی چهسیاونی به له عهقلماندا .

۱ ههموو کهسیک به بیروباوه ری یه کتاپه رستی و یه کخواناسی له دایك دهبیّت، (فَأَمَمْ وَجُهْكَ للدَّینِ حَنِماً فِطْرَتَ الله الْتِی فَطَرَ النَّاسَ عَلَیْهَا لائبُدیلَ نِخَلْقِ الله ذَلِكَ الدِّینُ الْقَیِّمُ وَلَکنَّ أَکْثُرَ اَلنَّاسِ لایغُنمُونَ: روت له دینی خوا بکه به دئسؤزی و خوت یه کلابکهوه بزی ثهمهش خورسکی (فطرة)یْکه خوا خه لکی له سهر دروست کردووه گزرانکاری له دروستکراوهٔکانی خوادا نی یه، ثهمه یه دینیْکی

هیچ بیروباوه ریکی دروستکراوی عمقلی نییه، یاخود هیچ ده رك كردنیكی همستی . نییم كهعمقلمان لمشته كانهوه دهستگیری بووبینت كهواته..تهنها بوونه كان بریتین لهبیرو باوه ره خواندیی یه كان.

ئیمه بهخودی خومان دهرکی جیهانی دهره کی ناکهین به تکو به هوی خوداوه کمزانایه به همودی خوداوه کمزانایه به همهو شتیک، ئهمه ی تیوری (بینین به هوی خواداوه) (الرؤیة بالله) وه که من ده بینم گهوره ترین پهیوه ندی همیه له نیوان ثهم تیروی (نموونهیی) ئه فلاتون و، به هوی ئهم پهیوه ندیی یه به تینیه به تیناسین به تیاری به بینویست نازانیت له سهر بوونی خودا و، نامانه و نیم به به تاسین به هوی ریبازی بیرو باوه ره خورسکی یه سهره تایی یه ناشکراکانه وه بیناسین که به به تاکی که به به تاکی که به به تاکه وه ده مانگه یه ننه سه لماندنی بوونی خودا.

بهالکو ئیمه بههنری بینین و ئاشکرا راستهو خوکانهوه دهرکی بوونی خودا ده کهین، کههیچ پیویستی بهبوونی بهالگه خوازیییه کان ناکات.

حهیران:-رای شیخی گهورهم چییه سهبارهت بهم باوهره؟

شیخ: - ئه م و و تانیه ده گو نجیست له گه ل و ته ی سی فیه کاندا نه ك له گه ل و ته ی فه یله سوفان و هه نگرانی ریبازی که لام که ته نها به نا ده به نه به ر تیوره عمقلی یه ساغه کان و به نگه تمواوه کانی عمقل و ، مه حال نی یه له لای خودا که هه ندی له به نده کانی ته نها به هوی به نیمی رو و ته وه ی باوه ر داربن که خودا پنی به خشیوون ، به لام بنه ما (القاعدة) ده نیمی باوه ر داری ته نها به هوی عمقل و به نگه کانی یه و که خودا پنی به خشیووین و به هویانه و به تو انین نه و پیشه کیبانه پیک به پنین که ناکامی در و ستیان لیده که و پنه و و ، گه ر نه مانه نه به و ناماژه ی نه و به و ناماژه ی نه و به و ناماژه ی نه و به کردین ، گه ر مالبرانیش له م باوه ره سوفی یه یدا بوه ستایه زور باش ده به و ، به لام زیاتر له مه تیپه ری کرد تا گه یشته ئینکاری راستی نه و په یوه ندیی یه ی نیوان ده به و حه سته .

. بـیر وباوهڕهکانی گهیانده ثهوهی کهباوهر بهبیروکهی جهبر رووت بهیّنتی کهدهالیّت: –

راست و دروسته به لام زؤرینه ی خه لک نایزانن.)الروم/۳۰. ههروه ها پینهمبهر هی فهرموویه تی: (ما من مولود یولد الا یولد علی الفطرة فأبواه یهودانه او ینصرانه او بمحسانه: ههموو مندالینك به موسلمانی له دایك دهبینت به لام دایك و باوكی ده یكه نه جوو یان گاور یان ثاگر پهرست، نهیفهرمووه ده یكه نه موسلمان چونكه ئیسلام له گه ل خورسكی (فطرة)دایه) بو خاری گیر او یه تیموه.. لیكوله ر

حەيران: - ماناي (يەكيتى)بوون چىيە؟

شیخ: - باوه رداران به بیر و کهی (یه کیتی بوون) نهوانه ن که نه ندیشه کانیان زاله به سه ر عه قلسیاندا که نه مانیه و و به سن، به شینکیان ده لسین: - خودا رو حی گهردوونه و گهردوونه و گهردوونیش خودایه که به مه شخودا له لایان هه موو شتیکه. به شه کهی تریان، ده لین: هه موو شته کانی سروو شت ته نهایه کی راستیان هه یه که نه ویش بوونی خودا خویه تی: - و نه مانیش هه موو شتیک له لایان خودایه.

حهیران: - چۆن سپینوزای فهیلهسوفی بهناوبانگ باوه پر بهم و پینهیه دههینینت و ، چۆن شیخی گهورهم دهانیت سپینوزا باوه پری بهبوونی خودا بووه؟.

شیخ: - پیم راگهیاندی باوه ری به بوونی خودا همیه به لام نازانیت چون وه صفی بکات، مه به ستم نه وه یه سپینوزا یه کیك نی یه له وانه ی نینكاری بوونی خودا بكه ن تا... برمیریت له و سروشتی خوازانه ی که ده تین: - گهردون له رینگای رینکه و ته و دروست بووه و هه رچونیك بیت و رینه که ی وای لینه کردووه که بلیت: - گهردون جهسته ی خودایه، به لام ده لیت خودا خوی، ته نها بوونیکه و گهردوون رووه گه شه سیفاته کانیتی.

حمیران:- بزچی شیخی گهورهم خودی خزی ماندوو ده کات بو باسکردنی ثهم ریبازه و وهلامدانهوهیان؟

شینخ: - راسته ریسبازیکی پووچه آله - و هیچ اسه و فهیله سوفه گهورانه می که بوم باسکردیت و باسیانت بو ده کهم باوه ریسان پینی نه هیستاوه، به لام شهی حهیران ووته به نرخه که ی غهزالیست یاده که ده لیست: - (ره تکردنه و هی ریسبازیک پیش تیگهیشتنی و

۱ بروانه پهراويزې لاپهره ()

چوونه ناو قوولایییه کانییهوه، رِهتکردنهوهیه کی کویرانهیه).

حەيران: -بەڭتى

شیخ: - و ته کانی سپینوزا لهبیرو کهی (یه کینتی بوون) بوتی کورت ده کهمهوه.. تا..بنی ئاگا نهبیت له ریبازانی ئهم کابرایه و، من دهزانم ناوبانگه بهرزه کهی رایکشاویت و پیویسته ناوهروکی ئهم ریبازه برانیت، ههتاوه کو راستیه کانت لین نهشیوینت.

حەيران: - كەواتە، ھۆي ناوبانگيەكەي چىيە؟

شیخ: - بیروراکانی لـه (زانسـت) و (رِهوشتدا) ثـهوهنده جوانن، توانیویّتی بـیرورِا پووچهله میتافیزیکیه کهی بشاریّتهوه.

هامندی لهبیروراکانی سامبارهت به (زانین) بوتی بهدهرده خام . تا . برانیت چهند راستی له خو گرتووه.

جۆریّکی تـریان لـهریّگای (بهانگـه خـوازی و ئاکـام خوازییـهوه) (الأســــتدلال والأســـننتاج) پیّمان دهگات که نهم جـۆرهش لـهجوّی یهکهم پـتهو تـره، به لام بوّ چوونی راستکردنهوه و گورانکاری لهخوّ گرتووه. جنوری سیههم که تهمیش به هنوی به لگه قاشکر اکانه وه ده رك ده کریست، و هك ده رك كرد ده رك كریست، و هك ده رك كرد نان به وهی که و همان به به شدار ترین جنوره کانی زانیاریی یه و به ره و پر باوه ریمان ده بات.

حدیران: - ئدمانه بندما دروسته کانن و هیچ گومانیکیان تیادا نییه به لام چوّن ثهم پیاوه بیرو که ی (یه کینتی بـوون) لهســهر ثــهم بـنهمایانه دادهمهزریّــت، وه کــو ثــهو ئاشــکرایه ی کهده آینت خودا و گهردونی گورراو یهك شتن؟

شیخ: - سپینوزا رینبازی به نگه خوازی عمقل که به هوی (به نگه ی لینکه و تنهوه) و (به نگه ی پیویسته وه) دروستبوه و هرده گرینت و ده نینت: - بوونه کان و نه وانه ی توانای ده رك كردنی بوونیان ده کرینت، هه موویان به گشتی له ژینر سایه ی فه رمانی عهقلدان له نیوان سی به شدا کوده بنه وه.

يەكەم/ ناوەرۇكى (جوھر)كەبەخودى خۇيەوە پەيوەستە.

دووهم/سيفات و تايبه تمهنديه كان.

سينههم / رووكهشه كان (أعراض).

(ناوهروك) لـهلای سپينوزا بريتی په لـهو بوونهوه رهی كهله خودی خزيدا پهيوه سته و بوونی پڼويسته كه نهوديش خودای تاك و ته نها و هه بوونی به رده و امه به لام سيفاته كانی يان تايمه ته نديه كان به هزی عه قله و ده رك ده كرين كهله شيّوه ی پایه كانن وه پهيوه ستن به زاتی خوداوه، به لام سپينوزا مه به ستی له روو كه شه كان، روو كه شی ناوه رو كه كان ده گريّته وه كه له شيروازی شته كاندا ديّنه به رچاومان، وه به هويانه وه ده ركبی ناوه رو كه پيويسته بود نه كه ين كه خودايه.

حهیران: – لـهم دابـهش کردنهیدا هـیچ وریّنه و پووچهانهیهك نابینریّت بهانگو ثهو پهری باوهر و راستییه.

پونکه ئه مهم پیاوه دان دهنیت به پیویستی بوونی خودا و، ههروه ها باوه په به و سیفاته ته و اوانه ی ده هنیت که عه قل به پیویستی ده زانیت بن بوونی خودا و، دان به وه دا دهنیت که خودا و پستی به سیفاته ته و اوه کانی له پیگای در و سستکردنی شهم گهردوونه و به ده ربکه و پنت.

یه کینك له سیفاته دروستكهره كارامه بهدهر كهوتووه که دروستكردنی تهم گهردوونهیه.

بهسیفاتی توانا و دانایییه بهدهر کهوتووه کهی خودا بوونی سیستهم و وورده کاری و

بریاره کانی گهردونه و، لهسیفاتی وویستی خودادا بۆ دهرك كردنی نهم بهدهر كهوتنهی، مرۆفی دروستكرد و عهقلی پیبهخشی..ههتا..بههۆیهوه بتوانیت دهركی بوونی خودا و سیفاتی تهواوی بكات و، بهراست و دروستی بیپهرستیت.

ئەمەش و اتـاى مانـاى ئەم فەرمودە قودسيەيە كە پېغەمبەران بۇمان دەگيرېتەوە كەخودا فەرموويەتى (كنت كنزا مخفيا فخلقت الخلق ليعرفوني).

(من شار در اوه بووم، ئهم بوونهوه رانهم دروستكرد.. تاكو بمناسن).

شیخ: - نهمانه ههمووی راستن، لهوانهیه سپینوزاش ههمان مهبهستی ههبوو بینت لهسهرهتای قوناغه کانی بیر کردنهوهی دروست و پوختیدا.

به لام زور سهیره لهم پوختی و دروستی یه دهرده چینت کاتیك کهده لینت: - خودا هیچ دروست ناکسات به لام لهسروشتی خویدا ویستی بهده رکسه و تن ده کسات و ، یه کسیك له دیار دهی بهده رکه و تنه کانی دروستکردنی ئهم گهردوونه یه که پووو کهشی سیفاته کانی خودایه.

حهیران: - تیناگهم، سپینوزا پاش ئهوهی باوهر بهسیفاتی تهواوی خودا دههینیت، ئایا ئینکاری سیفهتی دروستکهری کارامهی ده کات؟

شیخ: - سپینوزا، ده لیت : - عه قل بریاری پیویستی شه دات بو نموونه (ناوه روك) و ات مخودا، همه روه ها بریاری پیویست ده دات به وه ی که شهم ناوه روکه، سیفات و تایمه تمه ندی خوی هه یه، به لام ته نها دوو سیفه ت لهم سیفاتانه ده بینین که ره نگ بداته و له روو که شه کاندا و اته له و شتانه ی که گهردونی لی پیکها تووه.

كەئەمانىش سىفاتى (فكر) و (كشاندنه) (أمتداد).

گهور دوونیش به و همهموو شتانهی کهلهخوی گرتووه بریتییه لهو روو کهشهی کهبهدهر ده کهوینت لهم دوو سیفهتهدا، وتهنها مروقه، کهروو کهشی دریژبوونهوه و بیر کردنهوه تیادا کودهبیتهوه.

حمیران: – بهلام ثمو شته ثاشکرایانهی کهسپینوزا بهبهرزترین جوّره کانی زانیاریی و پـرباوهږی دادهنیّت و، هـمر ثـمم شـته ثاشـکرایانهش وایـان لـیّکرد کـهباوهږی بـهبوونی ناوهروٚك (خودا) وسیفات و تایبهتمهندیه کای بهیّنیّت.

ته نها ئهم ئاشكرايانهى كهده سهلينن خودا سيفاتي وويست و تواناي ههيه و، بههزي ئهم دوو سيفه تهوه گهردوون هاتزته بوونهوه.

گەر بەھنۇى چىاومانەوە تىەنھا رووكەشىي دريۇبوونىەوەي جەستە و رووكەشىي

شینخ: - لهمهوپیش پینم راگهیاندی که شهم فهیله سوفانه ههندی جار له ریسازه ترسینا که کاندا ده وهستان به رامسه ر شهو ثالوزیانه ی که عهقل دو و چاری ده بیست له نه ندیشه کاند.

ئه و فهیله سوفانه که خود ا رئی پیشانده ریان بینت له و ئالوزیییه رزگاریان ده بینت و رئیبازی به نگه عمقلی یه پیویستی یه ئاشکر اکان ده گرنه به رو به هویه وه ده گهنه راستی یه کان، به لام ثه و انهی که خود ا رئی پیشانده ریان نه بی ثهم ئالوزی یه ده و هستن و ده ست به ردار نابن لینی و ویلی ثه ندیشه و ایان تیده گهیه نیست که ثهمه پیویستیه کی عمقلی یه و ناتو انریت و ازی لی بهینریت، که ثهمانه شهر گیز له پیویستیه عمقلی یه کان نین به نکو ثهمانه له کرداری و یکلی ثه ندیشه ن وه کی چون غه زالی له پیشتر و کانط له دو اتر به ناماژه یان بو کردووه.

من وای بن ده چم که سپینوزا لمه دوو سه رنجه دا وهستابینت، که یه کیکیان پهیوه سته به بنه ما سه ره تایی یه الشکراکانه وه و ، دووه م ویللی اله ندیشه ی عهقلی له خو گر توه، الهمه شه به هنوی اله ره وه یکی به هنوی که بینی گه ردوون هه میشه له گوراندایه.

وابریاریدا که نهم گهردوونه لینکهوته بینت و همموو لینکهوته یه که پیویستی به (پهیداکهر) (مُحدثُ) همیه و همروه ها بریاریدا که زنجیره ی بهره و بین کوتایی مه حاله له لای عهقل، له به رئه و ده بینت نهم لینکه و تنانه همموویان بگه رینه وه بو بوونه و هرینکی (کون) که له زاتی خزیدا پهیدا بووه، که سه رچاوه یه بو بوون و هوی لینکه و تنه و هیان.

پاشان عمقلی کولبوو بهرامبهر ثهندیشهی دروستکردنی بوون لهنهبوونهوه، وه چوّن عمقلی چهنده ها کهس وهستا له پنهازی ویلی ثهندیشه به هوی پنوه ری نموونه پنهینانه وه (قسیاس التمثیل) له لای و ابوو مه حاله دروستبوون لهنهبوونه وه، که ثهمه شله لای عمقل مه حال نه یه.

همرچەندە بەسەرنجدانيكى (ئاسايى) مەحالە بوون لەنەبوونەوە.

به لام دەرباز نەبوو لەم ويللى ئەندىشەيىيە وەك بلىمەتەكانى پىش خۆى و دواى خۆى كەباسيانت بۇ دەكەم.

هیچ رینبازیکی بهده سته وه نه ما بو رزگار بوون له م ویلی یه ته نها شه و ه نه بینت که ده لینت: - بوون له راستیدا ته نها خودایه و گهر دوونیش بریتی یه له روو که شه کهی (أعــراض)، بز ده رکه و تنی شهم سیفاتانه له به رپیویستی یه و، خودا و گهر دونی به یه ك شت

همروه ک ده رکی پوو چه تی تهم تیکه تی یه یه ینوان ناوه رؤك (خودا) و، خؤی وه سف ده کا به وه ی که یه که و ته نهایه و بوونی پنویسته و بنی کؤتایی و هم بوویی یه و له زاتی خؤیدا به یدا بووه، له گه ل ئه م گهردونه ماددییه جوّر او جوّره، گریمانی یه، سنورداره، گوراوه دا و بیانو و دینی ته وه بو خوّی و ده تینت: جیاو ازی نیوان خودا و گهردوون له جیاو ازی بو خوونه کانی یه و مه به م جه شنه ئه م بلیمه ته که تیوری پابه ندی عه قله و ده ستی پیکرد ئامو را گاریمان ده کات له ویلی ئه ندیشه و بوما روونده کاته وه که ته نها په نایه که بو به تیگه خوازی یه به تیگه ئاشکرا سهره تاییه کانه و هیچی تر نا ده یوویست له ریگای بو چوونه سهیره که یه وه را مانکیشیت بو باوه پهینان به (یه کیتی بوون) (وحدة له چود) که نه نوجود) که نه نوجود) که نه نوجود) که نه نوجود) که نه نود و دا و گهردووندا.

عمقلمان به میزی شته ناشکراکان دووچار بکات، بن ده رك كردنی رووه هاو دژه كانی ته نهایی و چه ندیی و هه بوویی و كۆتایی و پیویست و گریمان و توانایی و بی توانایی و چاكه و خراپه و زانست و نهزانین.

بهعمقلیدا چوو خودای بهخشنده بز تمواو کردنی زات و سیفات و تمنهاییه کهی ثهم شته هاو دژانهی لهخو گرتووه و دهبیته یهك و چهندیی و كۆتایی بن كۆتایی و پیویست و گریمان و بچووك و گهوره.

چاکه و خراپه و نهزان و زانا و، تاوانباریکی گوناهبار و پیّغهمبهریّکی بهخشنده و شهیتانیّکی دوور خراو له رهحمهت.

به یه ك گریشتی بلیمه ته كان

حهیرانی کوری نه زعه ف ده لنت: دوای نه وه ی له شیخ جیابو و مه وه نه و شه وه غهم و په ژاره یه کی زور دایگرتم و ، کاتیک کازیوه ی به یان نزیک بخوه و نه و زیکی خه و بردمیه وه ، له خه و مدالی خومان قور ثانی ده خویند و ، ته نها گویبیستی نه م ثابه ته قور ثانیه بووم که ده فه رمویت: ﴿وَمِسْنُ النَّسَاسِ مَسْنُ یُجَادِلُ فِی اللَّهِ: که سانیک هه ن موجاده له له سه ربوونی خودا ده که ن ، پاش ته واوبوونی خویند نه وه ی قور ثانه که ، ثاوری لیدامه و و به زه رده خه نه یه که وه و تی : نه ی حه یران ، تو قور ثان ناخوینیت ؟ و پیش ته وه ی وه لامی بده مه و ه و به ژاره ی کردم .

بزم به دهر کهوت که باو کم لیم زویره، همر بزیه ثهو روزهم به غهم و خهفه ت برده سهر. و کاتیك کاتی به یه گهیشتنم هات له گهل شیخدا. چوومه خزمه تی ده بینم قور ئان ده خوینیت، سهرم سورما لهم ریکه و ته و له وه ی که له خهونمدا بینیم و ئیستاش به ئاگاییم ده بینم و ، کاتیك ههستی به چوونه ژووره وه ی کردم، کوتایی به خویندنه و هی قور ئان هیناو ئاوری لیدامه وه، بینی دلته نگ و زویرم، پرسی، چیته ئه ی حهیران؟

حديران : هيچ، شتيك نييه، تهنها خوشي تو نهبيّت.

شیخ : به لام به غهمباری ده تبینم.

حەيران : لەخەوندا باوكم بيني.

شیخ : ئەمە، چاكە، چ پیویستى دلگرانى دەكات؟

حه بران: بینیم قورئانی ده خویند و ته نها گویبیستی نهم ثایه ته بووم ﴿وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يُحَسِدُونَ : بینیم قورئانی ده خویند و ته نها گویبیستی نهم ثایه ته بووم ﴿وَمِنْ النَّاسِ مَنْ یُحَسِدُانُ وَسِی اللَّهِ ﴾. ثاوری لیّدامه وه و به زهرده خه نه یه که وه و تی : نه ی حه بران، تو قورئان ناخوینیت؟ و پیش نه وه ی وه لامی بده مه وه، چاوه کانم کرده وه.. نهم خه و نهم زوّر غهمگینی کردم و، و اتی گهیشتم که باو کم لیم زویره له به رئه وه ی هو گری خویندنه وه ی فهلسه فه م و قور ثانم له یاد کردووه.

شیخ: دویّنی شهو کهنووستی بیرت لهوته کانی سپینوزا نهده کردهوه؟ حهیران: بهلّنی.... دوو دلّ و نائارامی کردم.

شینخ : بزچی؟ ئایا لهوته کانیدا سهبارهت به (یه کینتی بوون) هیچ شتیکی رهوات لی بهرجهسته کرد؟

حهیران: نهخیر.... به لام کاتیک لهشیخی گهورهم جیابوومهوه، سهیر بوو بهلامهوه چوّن ثهم عهقله مهزنانه دوو چاری ویلی و دلهراو کنی دهستی شهیتان دهبنهوه، له کاتیکدا ئهم پیاوه عهقلی لهعهقلی من مهزنتره و بیروباوه پی لهبیروباوه پی من پوخت تره و لهمن داناترو زاناتره، چوّن ده رکی ثه و به لگانه ی نه کردوه کهشیخی گهوره م باسیان ده کات.

شیخ : کهواته گومان چۆته دلتهوه بهوهی که شیخ مهوزون لهم بهلگانهیدا راست بینت.

حهیران : داوای لینخوشبوون لـهخودا ده کـهم و، چـوّن ئهمـه دهبیّت کهمن هاوبهشی شینخم ده کرد لـه کاتی رهخنه گرتن لـهوته کانی ئهم پیاوه.

شيخ وا بهده رده كهويت به گومان بيت له راستي.

بوچوونه کانی خوت و شیخت، بهرامبه رمه زنی شهو فهیله سوفه به ناوبانگه ی که جینگایه کی بهرزی همیه له دلتدا، به لام وو ته ت چی ده بیت بهرامبه رئه و فهیله سوفانه ی که هاو سه رده می سپینوزا بوون و لهویش به ناوبانگر بوون که به هوی به لگه عه قلی یه پوخته کانه وه باوه ریان به بوونی خودا هیناوه. ثاگادارم نه ی حهیران، ریزی تو فه وانه ی هاو ته مه نو به کینگ لهم فهیله سوفه به ناوبانگانه، متمانه ت پینی سودمه ندت ناکات، همه روه ک چون متمانه ت به فهیله سوفی کی مسولامان، یا خود به عه قلت و به خودت سودمه ندت ناکه ن.

به لام ئه وه ی سودمه ندت بکات هه مان ریزت بو فه یله سوفیکی تر بیت که له پله و پایه و به به لام ئه وه ی سودمه ندت بکات هه مان ریزت بو فه یله سوونی خود اهه بیست؛ سنی فه یله سوفت بو باسده که م که یه که به دوای یه کدا ها توون و هه موویان له سیینوزا دانا تر و به ناو بانگتر و باوه په په و تاوه ن به لگه ی پوختن، که هه موویان به گشتی باوه په نانده ی هم و زار و خه زالی و هه لگرانی ریبازی که لام و جه نده ها فه یله سوفانی تر، به گشتی باوه پر مان به بوونی خود اهه یه.

حهیران : مهبهست و ئامانجی من نهمه بوو و، گومانی تیادا نییه، شیخی گهورهم به بهخشنده بی خودا ئهم باوه ره مهزنهی بهدهستهیناوه.

دووه م له سوره تى (حهج) دايه كه ده فه رموينت: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّه بِغَيْرِ عِلْمَ مَنْ تَوَلاَهُ فَاللَّهُ يُصِلُّهُ وَيَهَدِيهِ إِلَى عَذَابِ عِلْمَ مِنْ تَوَلاَهُ فَاللَّهُ يُصِلُّهُ وَيَهَدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ: كه سانيْك به بن هيچ زُ انست و رينهايي و زانياريي يه ك مو جاده له ي بووني خودا ده كه ن و، ده كه و نه دوى هه موو شهيتانيكي سهركيش و رئ وونكه رله خه للك و هه ركه سينك ئه م شهيتانه بكاته پيشره وى خوى، ريى لئ وون ده كات و به ره و قولايي ئاگرى دوزه خي (السعير) ده بات ﴾.

(خەونەكەت ئاماۋەى ئەوە دەكات كەسپىنوزا نموونەى ئەو كەسانەن كەبەبىي ھىچ زانست و زانيارىي يەك موجادەلەى بوونى خودا دەكەن و، دەكەونە دوى شەيتانى خودى خۇيان كەھەمىشە فەرمانى كارى خراپيان پىئەدات) و، پرسيارەكەى باوكت سەبارەت بۆ خويندنەوەت بۆ قورئان، بريتى يەلەوورەدانت بۆ تىگەيشتنى ماناى ئەم ئايەتانە، كە بەتگە پوخت و رۆشنەكانى لەسەر بوونى خودا لەخۆگرتووە، كەلەرىبازە بەلگە خوازىي يەكانەوە بەدەستدىن و بەھۆيانەوە فەيلەسوفان و ھەلگرانى رىلبازى كەلام، ئەوانەى كەخودا بيەوىت ئاماۋەى رىگاى راستيان بكات، يىنى دەگەن.

حه بران : خودا ده روی خوشیت لیبکاته وه و به دوورتبخات له همه و غمه و په وارتبخات له همه و غمه و په وار مید و ه په ژار هیه ك، وه ك ده روى خوشیت له من كرده وه، به لام بوچی شیخی گهوره م شهو ئایه تانه ی كه نامازه ی بوونی خوددا ده كه ن بومی ساكار و ساده ناكات؟

شیخ : لـه کاتی خویـدا بوتـی ئاسـان و سـاکار ده کـهم به گویّرهی ئهو بهرنامه زهینیهیی کهبوّم داناویت.. ئهی حهیران. بهئارام به بهههموو تیّگهیشتنیّك ده گهیت.

حمیران : ئـمو سـنی فهیلـهسـوفه گـهورانـه کـیْن کـه شیّخی گـهورهم دهیهویْت باسیانم بۆ بکات؟

شيخ : يه كهميان (لۆك)، دووهميان (لايبنز)

سيههميشيان رههما نؤئيك كانته).

حه بران : به لني، زور گويْبيستى ناويان بلووم لله لايلهن قوتابليانى فهلسلهفهوه و، تۆژينهوَ ه كانى لۆك چى دەليّت؟

شیخ : له کاتیکدا کهسپینوزا جوله کهی هؤلهندی نقوومی ناو بیرؤ کهی (ِه کیّتی بوون) بوو بههؤی لیکولینهوهی فهلسهفهی میتافیز کی ه هاو دژه کانهوه.

(لۆك) كه له مك سالدا له گهل سپينوزادا له دايك بوون، له و به رى كه نارى ده رياى را نوك) كه له مك سالدا له گهل سپينوزادا له دايك بوون، له و به خودوك كردنه مروقا متيه كان) (الأدراك الانساني) بوو به مهنوى پهيوه ستى زورى به لوژيكى ساغى عهقله وه و ، به خودوور خستنه وه له نه نديشه و يللى ئه نديشه كان، دانى ده نا به بوونى خوداو نه تواناى عهقل له ده رك كردنى ئه و شته شار راوانهى كه به عهقل ده رك ناكريت.

سهبارهت به زانست (المعرفة) لـۆك لهسهرهتاى تۆژينهوه كانيدا ئينكارى بيروباوهره خۆرسكىيه كان ده كـات و، دهٽينت: - ههموو فيكره كان لهگهڵ جياوازى جۆره كانيدا لهرينگاى (ئەزموونه كانهوه) بەدەستمان دهگهن.

ب الله الله الله المكيشه كان ئاشكراو روون بۆمان بهده رده كهون كهبه جاو بياخشاندنيك عمقل ده ركى ده كات، ئهوكاته ئهم ده رك كردنه به فكره خورسكيه كانى داده نين.

گهر سه رنجی منال و مروقه کیویله یه کان بده ین ده بینین سه باره ت به م شته ناشکر او رو نانه نه زانن و ، نهمه شر بومان به ده رده خات که عمقل وه ک تابلؤیه کی به تال دروستکر اوه (Table rase) به لام به هوی نه زموونه کانی ژیانه وه فکر و زانیار یی یه کانی لا دروست ده بینت، نهم نه زمونانه ش به گویره ی هه ست، ده ره کی ده بن و به گویره ی و و رد بوونه و و بیکردنه و همان بؤیان ده رونی ده بن.

ههستهوه ره کان کومه لینك لههه سته کان ده گهیه ننه عه قل و، عمقلیش هه لده ستیت به کو کردنه و ه پاراستن و به راورد کردنیان و ده رك کردنی پهیوه ندیی نیوانیان و، به هوی شه م تیروانینه ده رونی یه وه عمقل ده گاته ده رك کردنی شته سه ره تایی یه ئاشکرا کان که ئیمه به فکره خورسکیه کانیان داده نین . به لام له راستیدا بریتین له و فکرانه ی که عمقل به هوی ئه زمونه کانه وه به ده ستی هیناوه،

حەيىران : گەر (لىۆك) ئىسنكارى فكرە خۆرسىكىيەكان بكات كەبرىتىن لەفكرە

سهره تایی یه جینگیره کانی ناو عمقل، که واته چون راستیه کان پیده زانین و، ثه و بنه مایانه چین که بریاره کانی له سه ر ثه ده ین به وه ی که راستن یا خود هه له ن ؟.

شیخ: ئهم پرسیاره لهلای من جهوهه دریی نی به، چونکه له رووی ئاکامه وه هیچ حیاو از بی به که نه ده که نهم فکر انه، خور سکیه جیدگیره کانی عه قلمانن بان.. له دروستکر او دکانی عهقله.

گرنگی لهوهدایه ثیمهی مروّف رینکهوتووین لهسهر ثهوهی لهعهقلماندا فکره ئاشکرا سهره تایی یه کان ههیه که ده یکه ینه بنهما بو توژینهوه و لینکولینهوه و موجاده له بو راستی و ههله ی نهم بیرو کهیه و، ههروهها ههموو به گشتی راستی ده خهینه پال نهم فکره ناشکرا سهره تاییانه.

لۆك به شيوه يه كى نا راسته و خو با وه رى به فكره خورسكيه كان هينا وه به (فكره نموونه ينهينانه وه كان) (أفكرا تمثيلية)(Idees represetative) ناوى بردن، به جوريك كه ده تين تا له عه قلماندا نموونه ى راستى شته كان هه يه كه پيوه ره بو فكره كانمان و ده توانين به هويانه وه راستى يه كان له هه له كان له هه له كان له به راورده كه ته واو و به فيانه وه راستى يه كان له هه هه كه ينوه وه به بو فكره نموونه ييانه ى كه ناشكر ابيت له نيوان ثه و فكره يه يى كه هه مانه له سه رئه و شته و، ئه و فكره نموونه ييانه ى كه له عه قلماندا جينگيرن، ئه و كاته زانياريى يه كانمان له راستى يه وه نزيك ده بن و ، دابه ش كو تايى ده هينيت.

یه کسهم: زانسیاریییه (ٹاشسکراکان)، نسهو زانسیاریانهن کسه لهنسیوان فکسره بهده ستهیّنراوه کان و فکره نمونهییه کانی کهعمقل به هوی بهراور دموه به بی به تنگه دمرکی ده کات.

دووهم : زانیاریی یه به لگه یی یـه کان، کـه بریـتین لـه هیّـنانهوهی به لگه لهسـهر بوونـی بهراورد لهنیّوان فکره بهدهستهیّنراوه کان و فکره نموونهیی یه کان.

سینههم/ زانیاریییه نادیاره کان، که هیچ به لگهیه کی له سه ر نییه و بریستی یه له زانیاریی یه کانمان سهباره ت به جیهانه ماددیی یه کان.

ئیمه به هوی هه سبته وه شهم شتانه پیده زانین به لام زانیاریی یه کانمان نه له به شه فاشکر اکانن و، نه له به شه فاشکر اکانن و، نه له به شه به لگهیی به کانن، چونکه ثیمه ناتو انین به هوی شه حه قیقی یه مادییانه ی که ده یبینین به لگه له سهر راستی زانیاریی یه کانمان بهینین و، ده رك کردنمان بو نهم شته ماددیی یه ته نها (بوونه حه قیقه ته ده ره کی یه که یه تی).

ثهمه لهراستيدا حهقيقهته خوديييه كهي نييه بهالكو ثيمه تهنها دهركي روالهته كهيمان

کردووه و هیچ شتیّك دەربارەي حەقیقەتە ناوەرۆكەكەي نازانين، ھەربۆيە زانيارىمان سەبارەت بەجيھانى ماددە زانيارىيىدكى ناديارە.

حهیران : ثایا.. (لـۆك)یش وهك سهفسه تائیه كان و گومانداره كان دهیهویت ئینكاری بوونی زانیاری سهبارهت به حهقیه قه ته كان بكات؟

شیخ / دهبینم تاگاداری همموو، نهو و تانهم نیت کهمن دهیلیم و تو دهیان نووسیتهوه، جونکه نهم پیاوه ده لینت: شته تاشکر اکان به بی پیویستیمان به کهمترین به لگه راسته و خو ده رك ده كرین، همه روه ك نهم و ته به ممان که ده لیین، گشت له به شمی گهوره تره و دوو جه مسه ری هاو دژیه کیکیان راسته و نه وی تریان هه له یه.

زانیاری تری زورمان هدیمه به هوی به لگه کانه وه ده رك ده کرین، وه ك کیشه مانماتیکه کان، که به هوی به لگه کانه وه ده گه نه راستی یه کان، به لام زانیار یمان سه باره ت به شته ماددیی یه کان ناشکر او روون نی یه و ناتو انین به لگه له سه ریان به پنینه وه، وه ك نه به لگانه ی له سمر کیشه مانماتیکه کان ده یه پنینه وه به لکو زانیار یمان ده رباره ی شته ماددیی یه کان رواله تی و نادیار ن و ، نه م فه یله سوفه به هیچ شیوه یه ك نالینت زانیار یمان سه باره ت به جیهانی مادده له ویلی نه ندیشه مانه وه یه و هیچ راستیه کی تیادا نی یه ، به لکو خوازیاره بلایت : نه م جوره زانیاری یه نادیاره و ناگاته سنوری زانیاری یه ناشکر او به لگه داره کان به لکو راستی په سه نادیاره و ناگاته سنوری زانیاری یه ناشکر او به لگه داره کان به لکو راستی په سه ناده کات ، به به لگه ی نه وه ی عمقله مروقی یه ساغه کان همو و به گشتی ریکه و توون له سه رئه وه ی ده رك کردنی وینه هه ستیه کان به گشتی ده گه رینه وه به یه یه شیوازی ده رك کردن و وه سفکردنیان به یه ك وه سف

هیچ گومانیکمان لانامینیت که وینه زهینی یه کان یه کسانی شته دهره کی یه کانن و، ناتو انریت به لگه له سهر نهم شتانه بهینریته وه تاکو زانیاریی یه کانمانی له سهر بنیادبنین و، ناتو انین به هزی خودی شته ماددیی یه کانه وه بگهینه ته و اوی راستی یه کان، وه ک چون له کیشه ناشکر اکاندا له خودی خویاندا ته و اوی راستی یه کانیان تیادا به ده رده که ویت که به لگه دارن.

حەيىران : بىروباوەرمان سەبارەت بەبوونى خوددا و شتە شارراوەكان، لـۆك لـەچ بەشنىك لەبەشەكانى زانيارى دادەننىت؟

 نهیسنی یه کان و ، ده لیست : ئسیمه (بسینگومانین) له سسه ر بوونسی خسودا که بسه هوی و ر دبوونه و هیه که نست و عمد الله این به و همست و عمد الله این به و همست و عمد الله که نست و عمد الله که نست و می که نسبت و می که نست و می

ده رك كردنمان به بن به تگه، به وه ى كه مرؤف مه حاله له نه بوونه وه دروست بيت. و زانيار بمان سه باره ت به به ونى خودا زانيار يى به تگه يى به تگه يى به كه په يوهسته به زانيار يى به تاشكر اكانه وه. چونكه بوونى تيمه به شيكه له زانيار يه تاشكر اكان، ته مه به تگه يه بوونى خودا، وه ك ديكارت ده ليت و، ته و شتانه ى كه له تيمه ى مرؤف و جيهاندا به دى ده كريت له به هره وه رى و سيستم و ريك خستن و به رنامه ريش يريار و فه رمانه كان، همه موويان به گشتى پيويست به دروستكه ريكى به تواناى همه بوويى زانا و كاربه جى ده كه ده كه ن.

به لام شته شارراوه نهینی یه کان، وه ک لیکو تینه وه له زاتی خودا و ناوه رو کی روح و ناوه رو کی روح و ناوه رو کی شت به گشتی، لوک سه باره ت به م باسانه زور به دانایانه وه لام ده داته وه، به شیوه یه ک که پیویسته ده رخ بکریت، نه ی حمیران، وه ک چون ده رخی و ته ی فه یله سوفه دانا کانت کر دووه، که ده تیت (گهر خه تلک توژینه وه یه کی ورد ده رباره ی توانایی عمقلی خزیان بکه ن و ، په رده له سه ر نه و ناسویه لابه رن که به شه روشنه کان له به شه تاریکه کان جیاده کاته و ه.

جیاوازی بکهن لهنیوان ثهو شتانهی که ثه توانریت دورکیان بکریت و، ثهو شتانهی که ناتوانریت ده رکیان بکریت و، ثهو شتانهی که ناتوانریت ده رکیان سهباره ت به به شه تاریک کان و، ده توانین توژینه وه و باسه کانیان بی لایه نیکی تر ته رخان بکه ن که سوو دمه ندو به که لك و دلنیا به خش بیت).

حەيىران : شىنخى گەورەم،.. مىن لەولاتى خۆمان سەرگوزشتەيەكى ھىندى فىربووم كەلەدەقى ئەم وتەيە دەچىنت بەمانا و وتەيەوە.

شیخ: به لین. به راستی به ده ق و به مانا له و ته کانی لۆك ده چینت، هه روه ك (به یرونی) له کتیبه که یدا (تحقیق میا لله بند الخ... للهند من مقولة) و پر له ژیری و دانایی یه که ده لینت: (ته نها زانینی ثه و جینگایه مان به سه که تیشك ده یگاتی، پیویستمان نی یه به زانینی ثه و جینگایه ی که تیشك نایگاتی، هم رجه ند له خودی خویشیا گه و ره بینت، هم رشتیك تیشك نه یگاتی هه ستیش ده رکی ناکات. و هم رشتیك هه ست ده رکی پینه کات زانراو نابیت).

(بهم چهشنه، ئهی حهیران گهورهترین عهقله ساغه کان بهبی جیاوازی یه گده گرن و ریّده کهون له به به جیاوازی یه گده گرن و ریّده کهون له به و جیّگایه تیّناپه پرن، گهر تیّپه پرن دوو چاری ویّلی و کهوتن دهبنه وه) ههروه کو چوّن سپیونزا تووشی بهو.

حديران: - ثهى گهورهم،.. زياتر.. زياتر.. زانستم فير بكهو باسى (لايبنزو كانط)م بۆ بكه،

شیخ: – زیاتر، بـۆت باسـده کهم.. تا.. بهمهبهست ده گهیت، بهلام ئهمشهو کات بهش ناکات بۆ باسکردنی (کانت) تەنھا (لایبتز)ت بۆ باسده کهم.

حديران: - ئايا.. لايبنز پديرهوي لۆكسى هاوريىي دەكات لەفكرە بەرزەكانيدا؟

شینخ/ لههه ندی شتدا پهیرهوی ده کات و لههه ندی شتی تردا دژی دهوه ستیت و، لههه ندی باسدا لهلوك بهرزتره، به لام لههه ندی باسی تردا ناگاته لوك.

حەيران: - ئەمە، چۆن دەبيت؟

شیخ: - به تی له باوه ردا په یې هوی ده کات و، له قو لایی به تگه کاندا له و به رزتره و، دری لوك ده وه ستیت که ده تیت عه قل وه گابلزیه کی به تال وایه، به لام کاتیك دری لوک ده وه ستیت که ده تیت له سنوری ته و جیگایه ی که تیشك پینی ده گات تیده په ریّت دو و چاری هه له ده بیّت و ده که ویّت: لایستزی بلیمه تی ته تمانی، له زانسته که یدا گهوره بو و و، له بیر کردنه وه کانیدا قو لیو به تایبه تی له تزژینه وه کانیدا بو فه لسه فه زانستیه کان و بوونه کان و دروستکه رو دروستکراوه کان، به لام فه له وه سفکر دنه کانیدا بو به ده رخستنی ته و په یوه ندیی یه ی که له نیّوان مادده و روحدا همیه دو و چاری نوشستی ده بیّته وه، لایسنز له سه ره تای کاره فه لسه فی یه که یدا هه تگری بیرو راکانی دیکارت بو و له فکره خوّر سکی یه کاندا و دری لوك ده وه ستیت له و باسه یدا که ده ایّت به قلمان له بنه ره تدا له تابلویه کی به تال پیکها تو وه و ، به هوی ته زمو و نه کانیدا رزانی یه کان و شته تاشکر اکانی، ده رك ته کات به لام له (تاقیکر دنه وه نویکانیدا سه باره ت به عه قلی مرزق) (NOVVEAX ESAIS SUR PENTENDEMENT)

به بیرورایه کی نیوهند لهنیوان دیکسارت و لوک دیست که لوک و دیکسارت بهیه گده گهیهنی به جوریکی زور گهوره کاتیک که دهایست: ایمه ههرگیز ناتوانین زانیاریی یه کانمان تهنها به پالپشتی افزموونه کان لیکبدهینه وه. ته زمونه کان همهمو و شتیك نین بو زانیاری وهك لوك ده تیست: به تكو گهلیك UERITES NECESSAIRRE المراستی ه گشتی به پیویستی به کانمانی تیدایه (SETUNIVER SELLES) به تلام به هوی ته زمونه کانه وه به ده رده که ویست، واته شهم راستی به سه ره تایی به پیویستیانه به خورسکی و به توانایی له عمقلماندا همیه، به تلام ته نها به هوی ته زموون نه بیت بومان به ده رنا که ون، به توانای که مه شه وه ناگهیم نه ده رنگ به تا مه ده رنا که ون، به توانای که مانا قوو ته وه ای کانست) به تا که ون خوی وه رگر تووه.

(لایبنز) لهووته بهناوبانگه کهیدا ده لیّت : (ثهو شتانهی کهبههنری ههسته کانهوه دهرك ده کریّت، عمقلیش لهخودی خویدا دهر کی ده کات)

پاش ئەوەى لايبنز بوونى فكرە خۆرسكىيەكانى چەسپاند واتە بنەما پيويستىيەكانى عەقل، بەلتى ئەوەندەى تىر بەرزبۆوە بەتايبەتى لە بەلگەخوازىي كانىيدا بىز گەيشتن بەچارەسەر كردنى كىشەكانى پەيداكردن (ايجاد) و بوونەكان پەيداكەر (الموجد)، لەسەر بىنەما سەرەتايى يەپنويستى يەكانى عەقل بەمەتوانى بوونى خوداى بەخشىندەو سىفاتە تەواوەكانى بچەسەپىنىت و ھەروەھا چەسپاندنى دروست بوونى ئەم گەردونە لەلايەن خوداوە.

بهمهش چهسپاندنی شیاوی دروستکردنی گهردونی له نهبوونهوه کرد.

حمیران/ چۆن توانی بگاته چارەسەر كردنی ئەو ئالۆزيانەي كەچەندەھا عەقلى مەزن تيايدا سەرسام و وەستاو بوون؟

شیخ: به همه مان به لگه خوازیی یه کانی فارابی و ثیبن سینا و دیکارت و لؤك، گهیشته چاره سه رکردنی شه و جوّره کیشانه ی که باسمان کسرد، به لام زوّر به رزو گهوره بسوو له شیّوازی ره وانبیّری و باوه ریدا.

بهانگه خوازیی یه کانی به کار ده هیننا به شیّوه یه کی ژیرو کار امهو رازاوه پتهو ٹاشکراو و

پەيوەسىتى زۇرى بىم بىنەما پيۆيسىتىيەكانى عەقللەوە، مىرۇقى ناچار دەكىرد بىۆ باوەرپىھىنانى.

گویبیستی به ئهی حهیران چی دهالیّت.

حەيران/ ھەموو لەشىم گوێيە، بۆ ووتەكانت گەورەم.

شیّخ: لایبنز، دهلّیّت: همموو ثمو راستی یه عمقلیانهی که عمقلّ بریاری سملاندن و سملاندنی دهدات پیّویسته لـه سملاندن و نهسملاندنه کهیدا پهنابباته بهردوو بنهما پیّویستی عمقلّ، که تهمانهن: – یه کهمیان/ (بنهما هاو دژیه کان) (التناقض).

دووهميان/ بنهما هـ قر تـهواوه كان (العلة الكافية)، واتـه: ههموو تهنديشه كردنيك، يان، شياوه يات مهحاله، ياخود پيويسته.

ههر شتیک نه ندیشه ی که و تنه وه ی شیاو بینت به لام پیچه و انه ی عه قل بینت نه وه (مه حاله) و ، ههر شتیک نه ندیشه کردنی پیچه و انه ی عه قل نه بینت نه وه (شیاوه) ، هه ر شتیک نه ندیشه کردنی نه بوونیه که ی پیچه و انه ی عه قل بینت ، نه و اپیویسته (واجب) هم روه ها هه مو و بوونیکی به رچاو ده که ویته ژیر یاسای (هو و هو کاره وه) که ده بینت هویه که ید به بینت بو پهیدا بوونی که ته و او و بره ربیت .

وته بهوه ی به بنی پیویستی (هۆیه کی ته واو) ده که ویته بوونه وه همه پینچه وانه ی عه قله و له سهر په یپره وی کردنی ثه م دو و بنه مایه (بنه مای هاو دژو) (بنه مای هزی ته واو) ده تو انین ئاماژه ی بیر و که ی (شیاو) بکه ین، ثه و کاته (ده تو انین) (پهیدا بوو)، شیکار بکه ین و بو ثه وه وی بتو انین بریاری پهیدابوونی شت بده ین، ده تو انین له گه ل (بنه ما هاو دژه کان) به را ور دی بکه ین تا.. بز انین ئه ندیشه کردنی پهیدابوون و لیکه و تنه وه هاو دژی عه قلی تیادا تیادایه، یا خود.. نه یه. گه ر ثه ندیشه کردنی پهیدابوون و لیکه و تنه وه هاو دژی عه قلی تیادا نه بوو، بریاری (مه حالی) ده ده ین. گه ر ثه ندیشه کردنی پهیدابوونی هیچ هاو دژی عه قلی، نه بوو، بریاری (مه حالی) ده ده ین شینه که رعم قلی به دو وری زانی و نه تو انا بوو نه نه نه نه نه نه در نی بر سیار ده که ین، ثایا ده شیت ثه ندیشه کردنی (نه بوونی نه و ونی شتیک بده ین، پر سیار ده که ین، ثایا ده شدیشه کردنی (نه بوونی) به هاو دژی عه قله و به پیویست زانرا بریاری ثه وه ده ده ین که در بریاری به ودنی پیویست زانرا بریاری ثه وه ده ده ین که در بریاری به و به پیویست زانرا بریاری ثه وه ده ده ین که در بریاری الو و ده ده ین که در بریاری الو به ینویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین که در بریاری الو به ینویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین که در بریاری الو به ینویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین که در بریاری نه وه ده ده ین که در بریاری نه و دری بینویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین که در بریار ناده ین.

پاش ئەمە دەچىنە سەر شتە واقىعە بىنراوەكان كە (ھۆ تەواوەكانى) (العلة الكافية)ى بەسەردا دەچەسىپىت و، واپيويسىت دەكات كە ئەم بىنراوانه (ھۆيەك) ھەبىت بۆ پەيدابوونيان و، پيويست دەكات كە ئەو (ھۆيە) ھۆيەكى (تەواو) بىت.

کهواته بوونی (هزی تهواو) کاریکه لهپیویستی یه کانی عمقل و ٹینکار کردنی ثهم (هز تمواوه) هاودژی عمقلیت بز دروست ده کات، چونکه ثمم (هز تمواوه) لهبهشه کانی

(پیویستیدایه) (و اجب).

گهیشتن بهم بیاوه ره پیاش ئهوه بوو که به بهالگه سهلاندی (شیاویی بوونی خودا) چونکه هیچ هاودژی عهقلی تیادا نی یه ههر چهنده عهقل نهتوانایه لهئهندیشه کردنی چونیتی خودا.

شیخ : ئه ی حدیران، قورئانت له یاد کرد، که باوکت هه میشه خوازیار بوو، بیخوینیت.

حهیران : من باوه رم بهوه ههیه کهفه رمووده کانی خودای به خشنده راستترین و پته و ترین به لگه ی له خو گرتبینت، به لام نهینی یه کانی رهو انبیزی نهم به شه ده رك نا کهم که نیستا تاو توی ده کهین، بوچی شینخی گهورهم نهم نهینی یانهم بو ناشكرا ناکات.

شیخ: زاناکان زیاتر تؤژینهوهی رهوانبیژی قورئان لهبهشه زمانهوانیه کهیدا ده کهن، به لام رهوانبیژی قورئان لهبهشه زمانهوانیه کهیدا ده کهن، به لام رهوانبیژی قورئانی مهزن و بهده رخستنی ثهو توانایانهی کهعهقلی مرؤث دهرکی ناکات لهم به شهدا خوی گرتوته وه (کهبهشی به لگه کانه لهسه ربوونی خوداو سیفاتی تمواوی و، دروستکردنی گهردون و، وه لام دانه وهی ثهوانه ی ثینکاری بوونی خودا ده کهن) کهزور ئاشکراو روونترو زورترو مهزنتره و، بهده رخستن و روونکردنه وه ی وه له کهنم پیکانم پیدایت له کاتی خویدا بوتی باس ده کهم.

حمیران : گمر ئهمه بیرورای لایبنز بینت لهسهر بوونی خوداو سیفاتی تـهواوی و دروستکراوه کانی، کهواته ههاله گوتنه کانی له کویدایه؟

شیخ : تەنھا لەو جیگایەدا ھەلەنگووتووە كەوپىستى ئەو پەيوەندىيىيەي نیوان جەستەو روو ح بەدەربخات كەعمۇل تائیستا سەر سامە تیایدا.

لیکدانه وه ه کی دانا که زور له بیرو رای مالبرانش ده چیت له ریکه و تن گونجاندندا و، لیکدانه و ه یه کی تیرو چر بوو که له سنوری توانایی عمقل ده ستی پیکرد و، به (ریبازی جه برینی) کوتایی پیهینا که ناگو نجیت له گهل کار به جی بی خودا و سیفاتی ته و اوی، وه ك سیبنوزای هاوریی پیش خوی.

همروهها و تی اسه و جهسته و روحانه ی کهله جیهاندا ههیم همه مووی به گشتی له (گهر دیله ی رؤحیی) پنکهاتوون کههم گهر دیله یه که جیاواز و نازاده له گهر دیله یه کی تر به بی پهیوه ندیان به یک کرده ی سیستمی تایبه تی خویان ده جولین. همه و گهر دیله یه کرد ی کیش دو و به شی له خوگر تو و که به شی ما ددیی (کارلیکراوه) و

مىموو كورىيىيە كېسى دوو باسىي ئامو كورورە ئاباسى ئامويىرى). بەشى روحى (بكەرە).

حەيىران : بەلام چىۆن ئىەم گەردىلانىە كىار لەيىەكىز دەكىەن گەر پەيوەنلىيان بەيەكەوە نەست؟

شیخ: لایبنز بو وه لامی نهم پرسیاره، تیوری (هاو چهشنهی چهسپاوی لهخو گرتوو)

(التناسق السابق التوحید)ی داناوه، ههروه ها ده نیت: (گهردیله به توانای خوددا
له جوله و کار دایه، به شیوه یه که دهرده کهویت که ههموویان پهیوه ندیان هه بیت پیکه وه به لام
له راستیدا نه و پهیوه ندیی یه نی یه و، ته نها توانایی خوودا واله جوله ی ههر گهردیله یه که
ده کات بگونجیت له گهل جوله ی گهردیله کانی تردا و ههروه ها کاری عهقل و جهسته ش
به چهشنه یه هه ریه کهیان سیسته می تایبه تی خویان هه یه و به توانایی خوددا به شیوه یه کی
سهربه خو هه لده سن به کاره کانیان که گونجاو هاو چهشنی یه کترن به پینی بیرو که ی
(هاو چهشنهی چهسپاوی پیشینه یی) به جوریك که مه حاله کاری یه کینکیان دوا بکه ویت
له کاری نه وی تریان و، هه رکاردانه وه یه کی عهقلی جوله یه که له جهسته دا دروست
ده کاری نه وی کاندن و هاو پهیوه ندیی یه کیرن به لام نه و شیاویی و گونجاندنه ی
نه به یه که دوه لکاون و نه کاریگه ری (هاو چهشنه ی چهسپاوی پیشینه) که خودا پنی
که به رجاو مان ده که ویت له کاریگه ری (هاو چهشنه ی چهسپاوی پیشینه) که خودا پنی

حمیران: ئهم بیرو کمیه مه حال نی به به لکو ده شیّت له سه ربنه مای ئه و باوه ره ی که لایبنز له سه ربیرو که ی (ده شیّت) دایناوه، چونکه ئهندیشه کردنی هیچ هاو دژیه کی عمقلی تیا نی یه.

لهسهر بنهمای خودی ثهو باوه ره پرسیار ده کهم، ثایا هیچ هاو دژیه کی عمقلی ده رك ده کرینت لهنیوان ثهو پهیوهندیی یه نادیارهی که لهنیوان روح و جهسته دا ههیه؟

گهر نهم نهندیشه کردنه هاو دژی عهقتی نهبوو، به تکو (شیاوبوو که نهم شیاویییه، ناشکراترو چهسپاوتره و باشترین ناکام دهدات بهدهستهوه، چی وای لیکرد له کاتیکدا ههولندهدات دهربازمان کات لهو نالوزیییهی که لهنیوان پهیوهندی روح و جهستهدا ههیه بمانهاویته ناو نالوزیییه کی تر کهزور لهو نالوزترو بی ناکام تره؟

شیخ / ووته کانت راسته. و گهر نهزان بین لینی دهشیت ههتا کوتایی. ههر بهنهزانی بمینینهوه، گهر ثیمه ثهو پهیوهندیییهی نیوان روح و جهستهمان دهرك نه کرد، ثهمه ثهوه ناگهیهنیت کهمه حال بیت، ته نها ده توانین له گهل لایبنزدا بلیین ثهوه (ده شیت) چونکه ثهندیشه کردنی هاو دژی عهقلی تیادانی یه.

گهر شیاو بوو، هیچ شتیك ریگهمان لیناگرینت كهبلیین شهم پهیوهندیی به بههؤی توانای خوداوه دهبیت لهجیاتی شهوهی تیوریك لیكی بدهینه وه كه ثهندیشه كردنی ئالوزو نادیار بینت. و نزیك بینهوه لهبیرؤ كهی (جهبری) كهناگونجینت له گهل دادوهری و كار بهجیی خودادا.

حەيىران : گويْبيىسىتى شىخ بووم كە دەلىّىت/ لايبىنز جىھان لەوپەرى تەواويدا دەبىنىيّىت، ماناى ئەمە چىيە لەكاتىّكدا ئىتمە دژوارى و خراپەكارى زۇرى تيادا دەبىنىن؟

شیخ / لایبنز به گهش بینی بهناوبانگه، ههموو شته کانی گهردون لهسیستم و چهسپاویی و رازاوهی ده کاته به لگه بـ فر تـهواوی خـودای مـیهرهبان لهسـهر بـنهمای بیرو کـهی (هـ فر تهواوه لهبهر چاوه کان) (العلة الکافیة للواقع).

میهره بانی و ته و اوی، خودا، هیچ گومانینکی تیادا نییه که دروستکه ری شهم گهردونه یه میه که دروستکه ری شهم گهردونه یه و، باشترین جیهانه که عه قل به شیاوی بزانیست، شیمه نابیست وه ک تاکه رووداوید که بخرایه کاتین و سه رنج بده یه خرایه کاریی یه کان و چاکه کان له یاد بکه ین.

به لکو پیویسته لهسه رمان به شیوه یه کی گشتی سه رنجی هه موو شتیکی گهردون بدهین تاکو دانایی هه موو شته کانی ده رك بكه ین و ، كرداره خرایه کان ده بینت هه بن.. تا..

بههزیانموه بگهینه کرداره چاکه کان ثهم وتهیهیی لایمنز سهبارهت بهخراپه کاری وتهی ههانگرانی ریبازی کهلام و فهیلهسوفانی پیشخویم دینیتهوه یاد.

بهتایبهتی وتهیه کی (جاحظ) که لهوپهری بهرزی و دانایدایه که دهلیّت/ (خوٚشبهختی لـه كارى دەسـتپينكردنى دونـيا تـا.. كۆتـايى ماوەكـەى لەتيْكەلـبوونى چـاكەو خـراپەوە زهرهرمه ندو سوودمه ندی و ناخوشی و خوشی و نزمی و بهرزی و زوری و کهمی دایه. و گەر دونيا تەنھا خراپەكارى بووايە ئەوا جيھان لـەناو دەچوو و، گەر تەنھا چاكەي رووت بووایه، چاکه مانای نهدهبوو و هزکاره کانی بیرکردنهوهش لهیه کتر دهپچرأن و جياكردنهوهش نابينت ثهوكاته ثمهم گهردونه بنءمش دهبوو لهچهسپاندن و وهستاندن و فیربوون کهبهمهش زانستی نهدهبوو و ریگاچاره نهدهبوو بنو نههیشتنی خراپه کاری و دەستكەوتنى سىوودمەندى و بىەثارام نىەدەبووين بەرامىبەر ناخۇشىيەكان و نەسىوپاس و پیزانیسنمان دهبسوو بهرامسهور خوشسییه کان و، نسهمان دهتوانسی سسهنگینی پهخشسانیاك لەپەخشاننكى تىر، جيابكەيىنەوە و مىلملانى نىەدەبوو بىز پلىەو پايىە و، چىيژى خۆشىي سهر كهوتن نهدهبوو، كهبهماناش راستگويهك نهدهبوو كهثاماژهي راستييه كان بكات و پووچه تکهرینك نه دهبوو ریکخراوه کان بخاته روو و، گلهیکه رینك نه دهبوو کهمو کوړی سه رسامي و ناخوشيه كانمان بـ فر بـهده ربخات و، هـيچ هـيوايهك نـهده بوو بـ فر تـير كردني ئارەزووەكانى مىرۆۋ، گەورەيى و بىڭگەردى بىۆ ئەو خودايەيە كەسوودمەندىي،يەكانى ئەم گەردونىدى بىز كردويىنەتە بەھىرەمەندى، زۆر كات زەرەرەكان بەسىوودمەندى بۆمان یه گرتنیان لهو پهري به هر همه نديدايه)

حهیران/ به راستی ثهو و تانه لهو په ری ره و انبیزی و داناییدایه.

شیخ/ جـاحظ پیش لایبنز بهنو سهده هاتوته دنیاوه، دهبینیت، ثهی حهیران، چون عهقلی بلیمه ته کان یه کده گرنهوه.

به یه ك گریشتی بلیمه نه كان (۳)

حهیرانی کوری نه زعه ف ده لیّت / چوومه خزمه ت شیخ ده بینم خوشحال و گهش بینه وه کتیبینکی به ده سته وه بوو، سه رنجم دا به زوبانی (نوردی) نوسر ابوو) سه رم سورماو نیشانه ی سوزو خوشه ویستی له سه ر رووم به ده رکه و ت، شیخ سه ری هه البری و سه یری کردم و و تی / چی یه نه مشه و به پینچه و انه ی دوینی شه وه وه ، داخوش ده تبینم به (بی بار) ناوت ده نیم، یا خود به چاو پیکه و تنت به زبانی نیشتمانه که ت، سوزو خوشه ویستیت جو لا و و ته دن.

حەيران/ بەلنى، ئەمە راستيەكەيەتى، بەلام ئەو كتيبە چىيەو باسى چىدەكات؟ شيخ/ ئەم كتيبە تايبەتە بەشيخ (جسر) خودا لينى خۇشىنى.

حەيران/ شيخ (جسر) يەكيڭكە لەزانايانى ھيندستان.

شیخ/ نه خیر . . یه کینکه لهزانایانی و لاتی شام، به لام و در گیپرراوه بو زوبانی توردی و تورکی.

حەيىران/ ئايا، باسكردنى شيخ جسر ھاتۆتە پيشەوە كەتق ھەردەم باست دەكرد؟ بەلام باسى سيھەمينى سىن فەيلەسوفەكەت بىق نەكىردم كىه (عەمانوئىيل كانىت) بىوو و، زۆر ئارەزوومەندى گويبيستى باسكردنى دەكەم.

شیخ / کاتی باسکردنی شیخ نه هاتووه، به لام و ته و باست له سه ری بن اماده ده کهم، بن شیخ اسکردنی شیخ نه هاتووه، به لام و ته و باست له سه وی ایسنده تو ژیسه وهی له سه ر بکهین، به لام الهمشه و باسسی رابه ری گوماندار انی نوی ده کهین که (هیوم) له گه ل (کانه) دا که پیشه و ای فهیله سوفانی نوییه و باوه ری به عمقل و در و ستکه ری عمقل همیه که (خودایه).

خهیران/ من پهیوهندیم چی په بهرابهری گوماندارانهوه و گویبیستی باسی زوربووم لیبان، هیچ ساغ پوخت و فهلسهفه یه کی دروستم لینوهرنه گرتن.

شیخ : راسته، (هیوم) لهلای رهخنه گرانی فهلسهفهوه بهفهیلهسوفی تهواو بهمانای و ته دانانریّت، چونکه هیچ فهلسهفهیه کی تایبهتی سوو دبهخشی دانهناوه بهلکو تهنها هز گری گومان بـووه. ثیـنکاری هـمموو شـتێکي ده کـرد، تهنانـهت ثیـنکاري عـمقلّ و خوداشـي ده کږ د.

به لام نه گهر کورته باسیکی (هیوم)ت بن نه کهم، بهرزی بهرگری (کسانط)ت سهبارهت بهعمقل و بوونی خودا بن بهده رناکهویت، تهنانهت بهرزی (هیوم) خویشی بنت . ناشکرا نابیت .

حەيران/ چۆن؟

شیخ به لین. ئهی حهیران. ئه گهر گومانی (هیوم) نهبوایه (کانظ) نهیده توانی ئه و تهمه نه دریژه ی به سهربه ریت له دانانی نووسراوه به نرخه کانی سهباره ته به رگری کردنی لمعه قل.

حدیران/ به لام نازانم چؤن (هیوم) ئینکاری نهفس و ععقلی خوّی کرد.

شیغ / ئهی سوفسه تاثیه کانی پیشوو له گهل گومانداره دیرینه کان، ئینکاری ههموو شتیکیان نه کرد؟

حەيران/ بەلتى.. راستە.. بەلام سوفسەتائيەكان

هه تخه ته تیسنه ربوون و خه تکسیان هه تده خه تسه تان و گوماندار انسیش به بیرو کسه ی (لائه دریی یسه ی) دژوار کو تایسیان هسات و ، له سسه رده میکدا هساتن، فه لسسه فه لعه م ئاسسو فسر او انه یدا نسه بوو و ، تسهم هسه موو به رهه مسه زوره دار فیسنه ی نسه بوو، کسه تسه و هسه موو فه یله سوفه گه و رانه ی خستو ته وه له نموونه ی (دیکارت و لوك و لایبنز ..)

ئه مانه هه موو به گشتی هاو چه رخی (هیوم)ن که تو به را به ری گوماندارانی داده نییت. نازانم چؤن (هیوم) له پاش ئه م فه یله سوفه گهورانه گومان چووه عه قل و خود یی یه وه ؟ شیخ / هیوم به زانیاریی یه کان ده ستی پینکردو ریبازی (لؤکی) گرته به رو هه روه ك ئه وان ئینكاری فكره خورسكی یه کانی كرد و ، هه ردوو کیان باوه ریبان و ا بوو ، هه موو ده ستكه و ته كانی به شه كانی زانیاری به هوی هه ست و ثه زمونه و ه به ده ست ها تووه .

به لام (فکره پیکها ته کان) ته نها بریتین له کومه له فکره یه گ، به لام کاتیک هاوشیوه ی به ده رنا که و پیکها ته کاندا، به داهینه ره کانی عه قلی داده نیین گهر (هیوم) به مه شهوه بوه ستایه، هه رباش بوو به لام ده آییت له و انه یه فکره خورسکیه کان کومه لیک فکره ی ساده و ساکاربن، دوور نی یه فکره سه ره تایی یه ئاشکر اکانی عه قل له داهینه ری عه قل خوی بینت و، زور به پوو چه لیانه ده چیته ناخی باسه کانیه وه به شیوه یه گئینکاری سیستمی (هو و هو کاره کان) ده کات.

باوهری وایه کهپهیوهندیی نیوان (هنوو هنرکار) لـهویلی ثهندیشه کانهوه بیت و هیچ سهرچاوهیه کی نهییت.

ئیمه دیار دهیه کی پهیدابوو دهبینین که بهدو ایدا دیار دهیه کی پهیدا بووی تر دیّت.

لامسان وایسه دیسارده پهیدابووه کسهی دووهمسیان هۆکساری دیسارده پهیدابووه کسهی یه کهمیانه، له گهل ثهوهی که همیچ پهیوهندیی یه کی عهقالی پیویسست لهنیوهندیاندا نی یه کهبلیّین دیاردهی یه کهم (هزیه) بز دیاردهی دووهم.

به لام ئیمه هممیشه و ار اهاتووین که تهم رووداوه یه ك لهدوا یه که ببینین، لامان و ا بووه پهیوه ندیی یه کی (هـ قر و هـ قر كـــار) لـه نـیّـوان تــهم دوو رووداوه دا ههبیّت، لـهبهر تهوه باوه پر مان و ابوو یه كــهم (هـ قر) یــه بـ قر دووه م و ، بیر قر كه ی (هـ قر كار) فكره یه كی خودیی یه كه هیچ بوونیکی نی یه و ته نها له عهقلماندا هه یه .

سیستمی (هؤو هؤکار) ته نها بریتی یه له کورتکراوه ثهزمونه کانی پیشوو و، سهبارهت بهدوا رؤژ بهرگهی کهمترین دووپات بوونهوه ناکات.

حدیر ان/ و ته کانی (هیوم) دهربارهی نهبوونی پهیوهندی لهنیوان، ثهو دوو دیار دهیه دا، له و تعدد الله که به در است که به رامبه ر (ثیبن روشد) و تویه تی، ههروه ك بوّت باس کردم.

شیخ اغهمبارنیم بهوهی که تیگهیشتنت کهم بوو بیت به کورتکراوه کهی سیستمی (هنرو هنر کار) که غهزالی ثامراهی بن کردووه، چونکه زوّر لهفهیلهسوفه گهوره کان، وهك تخ تینگهیشتنیان کهم بووه لهخویندنهوهی (تمافت الفلاسفة)ی غهزالی، لهبهر ثهوه به چاکی ده زانم بگهریینهوه سهر ثهو نوسراوهی کهده ربارهی ثهمه نووسیومانه و چاویکی پیادا بخشینینه وه.

حهیرانی کوری نهزعهف و تی / لاپه ره کانی نهو ده فته ره هد لدایه وه که و ته کانی شیخم تیادا تؤمار کر دبوو و، نه و و تانه م بؤ شیخ خوینده وه که ده رباره ی غهزالی نووسرابوو. شیخ و تی / به لین.. حهیران چیت به دی کرد.

حەيران/ هيچ جياوازيه كى/ لەنيوان ئەو دوو وتەيەدا بەدى نەكرد، غەزالى دەلينت ئەو شىتانەى كەدەيبىينىن ئەپەيووەسىتبوونى (هـۆو هۆكـار) ناتوانين بللـيين تـەنها هۆيــه بـۆ پەيدابوونى ئەم دياردەيە، ھەروەھا ھيوميش ھەمان بيرۆكەي ھەيە.

شیخ/ نهخیر.. ئهی حهیران، لهراستیدا جیاوازی لهنیّوان ئهو دوو وتهیه زوّر مهزنه، لهبهرئهوه پیّویستت بهروونکردنهوهیه کی نوی ههیه، چاك گویّبیستم به.. حهیران : ههموو

لەشم، گونيە، ئەي گەورەم.

شیخ : سوودمهند نابیت و، تیْگەیشتنت ئاسان نابیّت گەر نموونهي ئاگره كەت بۆ بهیّنمەوه كەغەزالى باسى دەكات.

چونکه تو گهوره بوویت و بی گومانی لهوه ی که ناگر سوتینه ره له به رئه وه ناتوانیت ده رکی نهم پیویستیه عه قلی یه بکه یت به وه ی که ناگر پیویسته سوتینه ر بینت، له به رئه وه و از له نمو و نه یک و نه یک گهر بین اگر ده هینین و ده چینه سه رنمو نه یه کی تر. بینی نمونه نه م زهیتی زهیتونه، گهر بینی یه که م جار له ژیانتادا بیبینیت و ، مرؤ قیل پینی را گهیاندی، که وا نه م زهیته به ته و اوی ناگری له خو گر تو وه که به سوو تاندنی، ناگره که به ده رده که وینت، نایا.. با وه رت به مه ده بود؟

حهيران/ باوهرم ده كرد گهر لهبهر چاومدا تاقيبكرايهوه.

شیخ / گهر لهبهر چاوت تاقیکرایهوه، ئایا.. ئهو پیویستیه عمقلیمیی تیادا دهبینیت، کهدان بنیت بهوهی کهزهیت توانای سوتاندنی ههیه.

حەيىران/ مىن دەڭيىم.. پيويىسىتىيەكى عـەقلىي زۆرم لـيىدەكات كـە باو ەربھيىنىم بـەوەى كەھەموو جەستەيەك كەلىننىڭ پر دەكاتەوە.

شیخ/ بۆچى؟

حميران/ چونکه.. به کاريکي سهره تاو ااشکراي دادهنيم.

شیخ/ نه ی بوچی توانای زهیت بو سوتاندن و توانای نیتراتی گلیسرین بو تهقینهوه به کاریکی ناشکراو سهرهتایی دانانییت.

حهیران/ چونکه من له کاره ئاشکرا سهره تاکانی نابینم و، هیچ پیویستی یه کی عهقلی تیادا نابینم کهئهم ئاشکرایی و سهره تایی یه بهسهرمدا بسه پینینت.

شيخ/ ثهمانه راستي ريبازه كهي غهزالين. و غهزالي ههر لهسهره تاوه بههيچ شيوه يهك

ئینکاری بیرز کهی (هنو هن کاری) نه کردوه و، دووریشه لهوهی ئینکاری بکات، بهلام ده تینت ئهو دیار دهیهی که به (هنق) ناوی دهبهین، داوای (پیویستی عمقلی) ناکات بن روودانی ئهو کاریگهرهی که به (هنوکار) ناوی دهبهین.

عهقل ئه و پیویستی یه عهقلی یه لهخویدا نابینیت که بلیت ثاگر سوتینه ره و پیویستی به سووتهمه نی هدیم وه که دار)، به لام به تاقیکر دنه وه بینی.. دیار دهی سوتاندن به هوی نزیك کردنه وه و تیلکاندنی ثاگره بو داره که، ئه م دیار دهیمش، دیار دهیم کی گونجاوه باوه رم وایه.. که ثاگر هویه که بو سوتاندن.

گهر ئه م هـ فر گونجاوه نه بوایه که عـه قلّ دهیبینیّـت به سـه ریا نه ده سـپینرا پیویسـتی باوه رهینانی ئاگر بو سوتاندن، وهك باوه رهینان به پیویستی پر کر دنه وهی که لینیّك له لایه ن جه سته وه.

وهك چون نهبوونى به لگهيهك كهزورمان ليبكات باوه ر به و شته بهينين كه ثهمرو بينيوومانه و، وازمان ليهينان و، بو روژى دوايى گهراينه وه سهرى، ثه وا ثه و شته، ههمان شته كهروژى يه كهم بينيمان و، گرنگى يه كهى له وه دايه كه ثيمه دوو شتمان بينيوه و، ويلى ثه نديشهمان و امان ليده كات كه ثهم دوو شته به يه ك شت ببينين.

کهواته، ئیمه، هیچ شتیك لهجیهانی دهره کی نازانین تهنها ئه و شتانه نهبیست کهلهمیشکماندا ههیه لهده رك كراوه ههستیه كان و ههموو ثهو شتانهی لهگهردوندا ههن بریتین لهو فكرانهی کهبهده رك كردن بهدهستی دههینین و، هیچ شتیك بیجگه لهمانه لهگهردوندانییه. جەوھەرى ھەموو شتيك گەر ماددى بينت ياخود روحى.. بوونى نىيە.

ئایا هیوم له گومانه کانیدا گهشه ده کات؟ نه خیر نزم دهبیتهوه و ده کهویته گیژاویکی بی سهرو بنهوه کاتیك گومان له خودی خوی و عمقلی ده کات و دهلیّت لهبهر تهوهی زانیارییه کاغان هیچ سهر چاوه یه کی نی یه گهر کاریگهری ههسته کان نهبیّت.

ئیمه لهههستکراوه کاندا هیچ شتیک نابینین که به (عمقل و خود) ناوببریت، کهواته ئهو عمقل و خوده بوونیان نی یه کهثیمه ناویان دهبهین.

ئهم و ته به ئه و تنگه یشتنهم پیده به خشینت که بلنیم من، خودو عمقلم هه یه و، زنجیره همستیک له ناخدا همیه له گهل فکره یه ک لهدو ایه که کاندا که به (خودیکی ژیر) ناویان ده به م.

وشمى خودو عمقل تمنها لمويللي ثمنديشهماندا هميه.

حەيران/ ئەمە، سەيرە.

شینخ/ بسه لنی.. بسهم چه شسنه تسهم پسیاوه ژیسره به تا شسکرا دوو چسای هساو دژی و پنجهو انهیی یه کانی عهقل ده بینه وه.

سەبارەت بە (شىت) دەلىنت/ تەنھا لەفكرەكانى خۆماندا ھەن و، فكرەكانمان، بريتين لەبەرھەمى ھەست كردنمان بەشت.

پیناسهی شته کان ده کات بهوهی کهبریتین لهفکره کانمان و، پیناسهی فکره کانمان ده کات بهوهی لینکهوتهی کاریگهری شته کانن،

له پاشدا ئينكاري ههردوو بهشه كه ده كات،

حهیران/ زؤر ثاسایییه، هیوم لهپاش ثهوهی ئینکاری خودو عمقلی خوّی و گهردون بهگشتی بکات، ئینکاری خودای پهروهردگاریش بکات، ههروهك شیّخ فهرمووی.

شیخ / به لنی.. بی باوه ری به بوونی خودا ثاسایی یه بق مرق فینك كه ثینكاری بی سنوری هه بیّت بنو هم نوش بیت بنو هم بیّت بنو هم بیّت بنو هم بیّت بنو نه بودن بنود از به نمود تا شكرا ده بیّت كه ثه م پیاوه چه ند بی باره له فكره كانیدا.

حەيران/ بەلگەي چىيە بو نەبوونى خودا ؟

شیّخ / دهانیّت /ئیّمه هیچ شتیّك دهربارهی (هوّ) نازانین تهنها ئهوه نهبیّت رووداویّکی پیشووه، کهپیش روودانی هوّ کاره کهی بهرچاومان ده کهویّت.

که واته ده بینت هه ردوو روو داوه که ببینین، روو داوی پیشوو وه روو اوی دوای ته و (بوونی نه مینت هم گهر دونه ناماژهی بوونی دروستکه ره کهی ناکات، ته نها نه جاله تینکدا نه بینت که نه ویش بینینی دروستگراو دروستگه ره به گشتی پیکه وه).

حەيران/ خودا بمان پاريزيت لهم گومرا هي يه ئاشكرايه.

شیخ ائه مه، له گوم راهی زیاتره به لکو سوره له سه ربیر و که هه له که ی خوی، ته نانه ت گه رخود از اتنی خویشنی بو به به ده ربخات، وه ك ئه وه ی هیوم خوی خوی خوازیاریتی و، چونیتی دروستکردنی گه ردونیشی پیشان بدات به گویره ی داوا کاربی یه کانی خوی، هه ر سور ده بینت له سه ر ثنیكاربی یه که ی هیوم دووباره ده گه رینته و ه بو و ته که ی پیشوی له سیستمی (هنو و هو کساردا)، ئه م دیارده یه، دیارده ی تری به دوادا دینت و هیچ پیویستی یه کی عمقلی له م دوا به دوا ها تنه دا نی یه که پیویستی خودا وه ك هویه ك دابنیت بو بورنی خودا و دروستگراوه کانی.

به ده رخستنی شهم بیرو را پوو چه لانه بنوت، شه نها بنشه وه ی بیخه مه پیره ری شه و به ده رخستنی شهم بیرو را پوو چه لانه بنوت، شه نها به دو ابه دو ایه دو ای هیوم هاتووه و کانت که دو ابه دو ای هیوم هاتووه و که حمیر ان سه رنج ثه ده م شیخی گه و ره م زفر ثاماژه ی (کانت) ده کات و ناوی ده خاته ریزی غه زالی یه وه به چه شنیک و ای لیکر دوم سنوزیکی مه زنم هه بیت بنو خویدند نه وه هالسه فه که ی له بو و ندا.

شیخ / ترسناکترین شت لهسه رت نه وه یه که به ته نها فه لسه فه کانی کانت بخوینیته وه به به نقط است که نمو که ندو له ندو نالزیانه ی که له به تاید که نمو که ندو له ندو نالزیانه ی که له و ته کانیدا هه یه بوت به ده ربخات و ، (کانت) دان به و ه دا ده نیست که نه م نالزی یه له فه لسه فه کانیدا بز گه و ره فه یله سوفه کانی نووسیوه.

لهوه ترسناکتر ثهوهیه ثهو نووسراوانه بخوینیتهوه کهخهالک لهسهر کانت نووسیوویانه و سهرسام دهوهستیت لهنینوهند کومهالیک کهبه گهوره ترین باوه پرداری ده ژمیرن و، کومهالیکی ترکه به گهوره ترین بنی باوه ری دادهنین.

حدير اب/ ئەي راستيەكدى كامەيە؟

شیخ اراستیی به کهی نهوه یه کهفه لسه فه کانی کانت هیچ گومانیکی تیادا نی یه و، یه کیکه له باوه پرهی نهوه یه خودا و، زوّر به دلسوّزانه خزمه تی نهم باوه پرهی کردووه. به لام دوای نهوه ی چه کی ناماده کرد بو به به نگاریکردنی گومانداران و بی باوه پراه و پانوه پانوه پراه تیز کردنه وهی نهم چه کهی وای لیکرد ته نانه ت خویشی نه توانا بیت له به کارهینانیدا. حمیران از نهمه، سهیره، چون باوه پردار ده بیت به بوونی خودا و، لههمان کاتدا چه کیك دروست ده کات بو به گریکردن لهم باوه په، کهله پاشدا خوّی نه توانا ده بیت

شيخ/ (كانىت) لەبەر گريكېردن لەعمەقل لەيەكچموونيكى زۇرى ھەيمە لەگمەل

(سو کراتدا) و لهباوه پیدا له نیبن روشد ده چینت و، گومانه به رفر او انه پوو چه له که ی (هیومی) پیشه و ای گومانداران، (کانتی) ترساند بوو، وه ک چون گومانی سه فسه تا ثیه کان (سو کرات) یان ترساند بوو، ویستی هه روه ک (سو کرات) به رگری له عه قل بکات، تاوه کو جارین کی تر به ده ریبخات که زانیاری ته نها به هوی هه سته وه به ده ست نایه ت به لکو به هوی نه و عه قل و هه روه ها به هوی نه و عه قل و هه روه ها نه و انه پشت هه سته وه ن و هه ست په یوه ندی له گه لیاندا نی یه و، زور به رزو گه ره و له به رگری کردنه کانیدا له عه قل.

به لام پاش به ده رخستنی بنه ماو پایه کانی عه قل و به لگه هینانه وه له سه ر تواناو هیزی عه قل و ئاشکراکر دنی یاسا خورسکی یه کان و روونکر دنه وه ی شته ئاشکرا بی گومانه جینگیر کراوه کانی ناو عه قل، باوه ری وای هینا وه ك چون ئیبن روشد پیش ثه و باوه ری و ابوو، به لگه تیوریی یه عه قلی یه پینگها تووه کان، عه قل دوو چاری تر از اندن و سه رسامی ده که ن، هه روه ك (ئیبن روشد) ریبازیکی دیکهی بو خوی هه ایبرا رد له به لگه خوازیدا بو بوونی خودا، به لام زور سه رکه و توونه به روه كه دارد ده به ایبرا رد دارد به با روسی که و توونه به و له مه ایبرا رد نه یدا.

وته کانی (کانت)ت بنز کورتکراوه و ساکار ده کهم، بهسادهترین شیّواز، ههروهك چزن هزگری ئهم شیّوازهم کردوویت، لهبهرئهوه تکایه چاك گویّبیستیّکی به.

حەيران/ بەلنى، گەورەم ھەموو لەشم گوى دەبينت.

شیخ/ (کانت) ئهم پرسیاره ده کات: – ئایا عمقل لهخودی خویدا ئمو توانا تایبهتی یهی ههیه کهوای لیبکات بتوانیّت بگاته پیکهیّنانی دروستکردنی برِیاره کان به بی پهنابردنه بهر ههست و ئهزمون؟ و سنوری ئمو توانایه چهنده؟

(کانت) بو وه لام دانه وه ی شهم پرسیاره پاش گهشه کردنی فه لسه فه کهی کتیبی (ره خنه گرتن له عه قلی پوخت)ی دانا که به هاترین کتیبیه تی له بواری به رگریکردن له عه قلّ.

به لام وه لامه ورده دوورو دریژه کهی بو ثهم پرسیاره کهپهیوهسته به چهند بنهمایه کهوه ســهره تا بــوّت کــورت ده کهمــهوه و ده پخهمــه بهر چــاوت که توژیــنهوه و باســه کانمانی لیده کهوینتهوه، (کانت) ده لیّنت/ سهر چاوه کانی زانیاری به هوّی (ههست و عهقلهوه یه).

ناتوانین تەنھا بەھۆي (ھەستەوە) زانیاریىيەكانمان بەدەست بھینین، وەك چۆن ناتوانین تەنھا بەھۆي عەقلەوە زانیاریىيەكانمان بەدەست بھینین.

لهعـهقلدا بیرو کـه خورسکییه چهسپاوه کان ههیـه کانـت بـه (یاسـا ریْکخـراوه کانی عـهقل) ناویـان دهبات کهعـهقل بههویانهوه دهتوانیّت دهر کی ثهو پهیوهندیییه لهبهر چاوانه بکسات کهله نینوان کارلینگر او انی هه ستدا ههیه و پینی ده گسات؛ به هوی هه سته و ه (ده رککر اوه هه ستیه کان) پیکدینت و به هوی ده رککر اوه هه ستیه کانه وه (ده رککر اوه عه قلیه کان) دروست ده بینت.

گرنگترینی ثهم فکرهو یاسا خورسکیانه (فکرهی چهرخ و شویّن و سیستمی هـۆو هزکاره).

عهقل به هنری توانای یاسا ریکخر اوه کانی یه وه ده توانیت، له خودی خویدا بریار دروست بکات و هیچ په نا نه باته به رهه ست و ثه زمون. به لام ثهم توانایه یه یه عمقل، سنور داره و پهیوه سته به دیار ده کانی هه سته وه، گهر عمقل هم و لیدا ده رباز بیت له گوره پانی ثهم دیار دانه و، بچیته ناخی خودیی شته کانه وه دو و چاری هه له ده بیت و، پیشه و کاری میتافیز یکی ثه و هیه ده بکات که دو و چاری عمقل ده بیت له چوو نه ناو جیهانی پشت هه سته وه، چونکه جیهانیکی شار راوه یه،

شینخ/لهراستیدا (کانست) لسهم بسنهمایانهیدا شمتینکی نویسی داهیسنهری جوانسی نه خستو ته کانی. نه خستو ته کانی.

مانهوهی کاره کانی عمقل ته نها له چوار چیوه ی هه ستدا کرداریکی راسته و گومانی تیادا نی یه، ههر چه نده تاکامه به ده ستها تو وه کانی (کانت) سه باره ت به مانه وهی عمقل له چوار چیوه ی هه ستدا بی هه له نی یه.

حهیران/ تینناگهم، تکا.. لهشیخی گهورهم ده کهم زیاتر بوّم روون بکاتهوه.

شیخ/ (کانت) ده لیّت/ ههسته کان له ریّگای ههسته و هره کانه و ه به چری و تیّکه لاویی و چوونه ناو یه کمی و جور او جوره و ه کهن به عهقل.

عهقلیش ریزبهندی و پۆلین کراوی و جیاکراوهیی وهریبان ده گرینت و، هاوهالیتی لهنیوانیاندا دروست ده کات و لهیه کیشیان دووردهخاتهوه و ههندیکیان پیش دهخات و ههندیکی تریان دوا دهخات و گرنگی ئهدات بهههندیکیان و ههندیکی تریان پشتگوی دهخات، عمقل لهم شتانه به گشتی (دهر ککراویکی ههستی) پیک دههینییت.

لمهاش ئمهوهی عمقل ثمم دهرك كراوه همستيانهی بهدهست هيننا، بمهين ئمزموون و همست دهرك كراوه كاني عمقل و برياره نويكاني بهدهستكموت. ئايا به چ تو انايه ك عمقل ئهم كار انه ده كات؟

هه سته کان ته نها ویسنه ی شسته کان بن عه قل ده گوازیسته و ، به لام پهیوه ندیی یه به رجاوه کانی نیوه ند شته کان به بی جیاو ازی ریک خستنه کانی چه رخ و شوین یا خود هز کاری هه ندیکیان له سه ر هه ندیکی تریان. ثهم پهیوه ندیی یه عمقالی یه ی نیوه ند شته کان له وینه ی شته هه ست لیکر اوه کاندا بوونیان نی یه که واته عمقل له کیوه ثهم بریاره نوییانه ده خاته و که کیکه و ته ی نهم یه یوه ندیانه نده که و ته یک که و ته یک که و ته یک ده و ته یک که و ته که و ته که و ته که و ته یک که یک که و ته یک که و ته یک که یک که و ته یک که ی

ئیمه سهیری دوو ژمارهی جیاواز ده کهین، بهلام دهتوانین بههوی کو کردنیانهوه ئاکامیك بهدهستبهینین کهجیاوازه لهئاكامی لیكدانیان.

گهر ئهم دهرك كردنه تهنها به هن هه سته وه بينت هيچ پيويستى نه ده كرد كه ئهم كرداره ژميريارانه جياواز بن، چونكه چاو تهنها يه ك شيوهى وينه مان ده داتى كه ههر گيز نام و ههر به هه مه مه الكزرينت و، ههر به هه ممان شيوه يه ده رك كرد نمان به قه لوه شاوه ندي يه ك له نيوان هنو هزكار دا هه يه ، چونكه هه سته كانمان وينه ديار ده كانمان به هه لوه شاوه يى و يه ك له دوايه كى پيشان ده دات و، هه رگيز ئه و پهيوه نديى يه هنو هن كاريى يه پيشان ناده ن، ئايا چن ئيمه ئه و پهيوه نديى يه بي نانين ؟ و چن ده ركى ئه و ئاشكر اسه ره تايى يانه بكه ين به وه ى كه هه مو هن كاريك هنى هه يه ؟

لیر ده ا (کانت) ده گاته ثه و بیر و که یه ی که ده الیت اعمقل خاوه نی یاسای ری کخر اوی خور سکی یه که به که نور سکی یه که به کان بکات و بیانگوریت بو ده رك خور سکی یه کسر اوه کانی هه سسته و له پاشدا به هوی ده رك کسر اوه کانی هه سسته وه ده گاته ده رك کسر اوه کانی عمقل به گشتی که عمقل خوی پاش شم کسردار انه بریاری نوی دروست ده کات که به هیچ شیوه یه كه نا ناباته به رهه ست؟

له کۆمه له می فکره کانی عمقل و یاسا خۆرسکییه کانیهوه، فکرهی چهرخ و شوین دهرك ده كهین، كه ئهم دووانه عمقل لـه رِیْگای هه سته وه نایان گاتنی، چونكه له شتدا بوونیان نی یه، هه تا كو هه ست بیان ناسینت.

به هزی بیرو که ی چه رخه وه مروف ده ستنیشانی کاریگه ره کانی هه ست ده کات و به هوی بیرو که ی پیرو که ی بیرو که ی بیرو که ی بیرو که ی ریز به ندی یه یه که به دو ایه که کانی چه رخ ریکی ده خات و ، به هوی بیرو که ی شوینه وه شان به شانی عه قل له نیوان کاریگه ره کانی هه ستدا ده روات یا خود ده ست به ردار ده بیت لییان و له میشکیدا به گویره ی شوین ریکیان ده خات که به هویه وه ده رک کردنه کانی داده ریزیست ، گه ربیرو که چه رخی و شوینی به بیه چه سپینر اوه کانی عه قل نه بواند یه کانی عه قل نه بواند ده بواند که دول کردنیک و نه یده توانی په یوه ندی یه کانی عه قل

همروهها وهك چون عدقل بدتوانای بیرو کدی چدرخ و شوین که لدمیشکدا هدید،
هدسته کان بگزریت بو دورك کراوه کانی هدست و هدروه ها ده توانیت بدهوی یاسا
ریکخراوه خورسکی یه کانی تربی یه وه هدابسیت به بدراور د کردن و شیکارو پیناسه کردن
بو نمو ده رك کراوه هدستیانه، تاوه کو ده رك کراوه عدقلیه کانیان لی به ده ستهینیت و
بسریاره نویکانی لیپینک بهینیت بدین په نابردنی بو هدست و، گرنگزین یاسا
ریکخراوه کانی عدقل (یاسای هنو هزکاره) که به هؤیده وه ده رك کردنیکی پوخت
دروست ده که ین، هدمو گورانیک پنویستی به هنو هزکار همیه و، به توانای نهم یاسا
گررنگی یه خورسکی یدی عدقله وه ده توانین شاره زای هدمو و یا ساو سیستمه کانی

حدیران/ تدمه هدمووی روون و ناشکراید، گدر عدقلی نیمه خورسکیانه ددر کی بندما گرنگه کانی ماتماتیك بکات و، ددر کی یاساکانی زانست به هوی توانای یاسا گرنگه گرنگه کانی ماتماتیك بکات، کدواته (کانت) چون ددلیّت/ توانای عدقل هدور هو کاره که این مدور درگانت و درگیست می توانای عدقل

شنوردارهو پهیوهسته بهدیارده کانی ههستهوه. در شیخ/گهر ههندیک چاوهروان بویتایه دهمگهیانیته وهلامی ثهم پرسیاره.

سیع اور معاملیت به ووروس بریدی ده سه روتاوه کورتکر او هیه کی (کانت)م سه باروت به (توانای حمقل) پیشکهش کردیت پیستاش کاتی نه وه ها تووه و ته کانی ده رباره ی (نه توانایی عمقل) باس بکمین، پیش نه وه ی (کانت) به رگری له توانای عمقل کرد داری نه وانه ی که عمقلیان له پیش نسه زمون و تاقسیکر دنه وه کاندا به تابلزیده کی به تال دائده او هم روه ها دژی نموانه ی که گومانیان له عمقل هم بووه و نینکاری بوونیان ده کرد، پاش نموه بوت ده رکه وت که گومانیان له عمقل هم بووه و نینکاری بوونیان ده کرد، پاش نموه بوت ده رکه وت که رکانت) به ترگه ی له سمر عمقل هینایه وه به وه ی که خاوه نی توانایه کی خورسکی یه بو ریخ خستن و ریز به ندی و شیکار و پیناسه و تاکام خوازی و دروستکردنی بریاره راست و دروسته کان، له پاشدا ده تینت الهم توانایه ی که له عمقلی پوختدا هم یه بود ده کردن له چوارچیوه ی نمو به شه (دیار ده یه یه که همست ده رکی ده کات، چونکه گهر عمقل به توانا بیت به هوی هیزه فکره خورسکی یه کان و یاسا ریک خراوه کانی یه وه پیکهینانی ده رک کراوه کانی عمقل ده رك ده کان ده کان ده کانه ده کردنه.

ئمه که رهستانهش بریستین لههه سته کانی و لهبه رئموه ی هه سته کان تمه نها رواله تی شته کان ده رك ده که ن و ناچنه ناخی ثهو شتانه ی که هه ستیان پینا کریت.

عەقلامان لەخودى خۆيدا بەتەنھا ناتوانينت بچيتە قولاى ناخى شتەكانەوە.

گهر بمانهویت ناخی شتیك لهخودی خزیدا بزانین بههممان یاساكانی عهقل كه ته نها ده ركی رواله ته كان ده كات، دو و چاری هه ته ده بین و ، كاری میتافیزیكی ثه و هه ئاماژه ی شوینی ثه و هه ته بكات، كه عهقل دو و چاری ده بینت له كاتیكدا كه ده پوت له سنوری چوار چیوه ی دیار ده كانی هه ست تیپه رینت و بگاته ثه و راستیه بی كوتایی یه كه له پاش هه سته كانه و ه ه یه ،

حديران/ مانه وهى عهقل ته نها له چوار چيوهى هه سته كاندا راست و ثاشكراو بن گومانه.

که واته ثه و تاکامانه چون راست نین که (کانت) لهمانه وهی عمقل له چوار چیوه ی ههستدا به ده ستی هیناوه، و ه ك شیخی گه و ره م ده تیت،

شیخ ائا... لیر هدا مهبهستی و ته کانم سهباره ت به (کانت) به ده رده که ویت و خالی جیاو ازی بیر و باو ه ره کانی تیادا به دی ده کریت، که هه ندی که س له و که سانه ی دائه نین که بین باو ه رون به بوونی خودا و همر لیر ه دا که لین له هه ندی له فکره کانی ثهم پیاوه مه زنه به ده رده که ویت، ته مه ش نه تو انایی عه قلی (کانت) به ده رده خات، هه روه ك چؤن غه زالی له ندیشه کانیدا بو سه ره تا و کوتایی و بی کوتایی چه رخ و شوین له گه ل ثیبن روشدا دو و چاری و یلی ثه ندیشه بو و نه ته وه .

کانت) نهتوانا بوو لهبهدهرخستنی بهالگهخوازی پیکهاته عمقلیه کان، همروهك كانت وه کو غـهزالی دهانیـت/ گـهر عـمقل همولـیدا بریاری سنورداری و بی کوتایی ئهم گـهردونه

گەر بمانەويىت دەركىي ئەو شىتانەي پشىت ھەسىت بكەين دووچارى ھەتەو گىيژاو دەبىنەوە.

حهیران/ مانه وهی عهقل له چوار چیوهی هه ستدا هیچ هه له یه کی تیادا به دی نه کرا، که واته هه له کانی (کانت) له تاکام خوازیی یه که یدا له کویدا به ده رده که ویت؟ شیخ/ نه مه راسته، به لام (کانت) له تاکام خوازیی یه کانیدا تووشی هه له بووه. کاتیك گومانی و ابرو (گهر ئیمه هه و لماندا به هوی عهقلیکی تیوریی به لگه بو بوونی خودا به ینینه وه دوو چاری همان گیرا و ده بین).

ئیمه له گهل (کانت) دا له سهر شهو و ته سهی ریده کهوین که ده تیک یاسا ریکخراوه کانی عمقل له گوره پانی دیار ده کانی هه ستدا دروست ده بینت و، همروه ها باوه پ به و و ته یه یشنین که ده تینت / یاساکانی هو و هو کاره گرنگه کان له چوار چیوه ی همستدا دروست ده بن.

به لام ثایا نهم گهردونه به گشتی و بهشه کانی یه وه به شینك نین له هه ستپین کر اوه کان نه ی حمیران. و به هن ی توانای یاسای هزو هز کاره گرنگه کانه وه وه ك کانت ده لیت بریاری شهوه نه ده ین که همه موو گزرانین پیویستی به هز کارینکه و همه موو هز کارینکیش پیویستی به هز همه یه .

گهر ئیمه دیارده یه ك له دیارده بچوو كه كانی ئهم گهردوونه ببینین بریاریكی گرنگی له سهر ده ده ین به وه ی ئهم دیار ده یه هزیه ك هیناویتیه بوونه وه.

گـهر ئـنـِمه بــرِيارى گــرنگى هــهموو دياردهيــه كى بـچــوو كى ئــهم گهردونــه بدهيــن، كهپيّويستيان بههــــز ههيــه، ئايا عمقلمان داواى ثهوه ناكات كهبرِيارى بوونى هـــزيـه كى تهواو بدهين بــز ههبوونى ثهم گهردونه ههستپيــــکراوه گـــزراوه؟

(کانت) زور راست بوو لهوه دا که ده لیّت، همه و هه و لدانیکی عه قل بو گهیشتن به ناخی سه رجاوه ی راستیه کان هه و لدانیکی بی هوو دهیه و ، هه روه ها راستی ووت کاتیک که روونی کر ده و ، عه قل ناتوانیت بو ده رکی ناخی جیهانی پشت هه سته کان که جیهانی کی شار راوه و نادیاره له گوره پانی دیار ده هه ستیه کان تیه ریّت، به لام له چوار چیوه ی نهم جیهانی هه سته دا له دل و ده رو نماندا پیویستی یه کی عه قلی ده رکی نه وه ده کات که نهم همستکر اوه به رزانه به گشتی پیویستیان به هویه که همیه بو بوونیان و، زه ره رمه ند ناین گه ر نه و ویلی نه ندیشه یه سه ربکات بو ناو عه قلمان و زور مان لیبکات به وی مه مو و هویه که به همو و چه رخی تر هه بو و ، دوای همه و شوی شوینیکی تر هه بو و ، دوای همه و شوینیک شوینیکی تر هه به و ، دوای همو و شور شوینیک گه ره به به .

همروه ها لمده رك كردنى ديارده بچوو كه كانى رۆژانهى ژيانمان ئهم ويللى ئهنديشه يه هز گرمانه و جيانابيته وه لينمان به لام له گه ل بوونى ئهم ويللى ئهنديشه يش ئيمه دهركى ئه وه ده كه ين كه ئه مه ديارده بچووكانه ئاكامى هزيه كن و، هيچ كاتيك به خهيالمان دانايه ت ئينكارى ئهم هزيه بكه ين به به هانهى ئه وهى كهويللى ئهنديشه يى عهقل داواى زنجيره هزيه كى بى كۆتايىمان لىيده كات. ياخود به به هانهى ئه وهى ئيمه هيچ زانياريى يه كمان نى يه سه باره ت به به ناخى (هۆ)كاندان.

گهر ئیمه ئهم جیهانه هه ستکر او همان بینی و نه مان توانی ناخی هؤ ته و اوه کانی بزانین که هؤ کاره بیز بونی، و اته زاتی خودا که دروستکه رو هینانه بوونیتی، ئه مه نه فره ناگه یه نینت که نیننانه بوونی ته م دروستکه ره بکه ین که خودایه. ته نها له به رئه و هی هیچ زانیاریی یه کی ته و او مان ده رباره ی زات و سیفاتی نی یه، گهر ئیمه ئهم ئینکاریی یه مان کرد ئیمه ئهم نینکاری یه مان کرد ئه و اینکاری یاسای هزو هزکاره ده که کانت سه باره ته می یاسای هزو هزکاره ده نینکاری گدرنگی گدرنگی گدرنگی جه سینر اوی عه قله.

حدیــران/ کهواتــه شمینخی گــهورهم (کانــت) بــهباوهردار دادهنیّــت؟ و چ بهلگــه خوازیییهکی گرتهبهر بز باوهرهینان بهبوونی خودا؟ شینخ اوه که بوت به ده رده کسه وت (کانت) به الگه تسیوریی پینکها ته کانی عسمقلی به ره می بینکها ته کانی عسمقلی به ره میمت زانی وه ک چون پیش ثه و ثیبن روشد به زه حمه تی زانی هم ربویه به الگهیه کی تری گر ته به رکه زلال کردنی راسته و خون ده چین، ثه و به الگانه ی که بر گسوونی گهوره فهیله سوفی باوه پدار به به وونی خود اله سه ده ی بیسته مدا به هممان شیوه پهیره وی ده که د.

حدیر ان/ ئـهی کانـت پهیـرهوی (بهانگه کانی سیستمی) نه کرد، که ثیبن روشد گرتبویه بهر که به بهانگهی (بایهخدان و داهینان) ناویان دهبات.

شیخ انه خیر ، شهی حه سران ، شا. کیره دا که لیسنی لاوازیی یه کهی (کانت) به ده رده که ویت و ، شتیکی سهیر نی یه بخ (کانت) گهر به لگه پیکها تووه کانی عه قل به زه حمت بیته به رچاوی ، (هم روه ك ثیبن طوفه یل و ثیبن روشد پیش نه و به زه حمت بانی و کانت و از له و به لگانه به پینیت و له دوی به لگه یه کی ساده ی ناشکرا بگه ریت. و نموه ی جیگای سهر سورمانه ، ته نانه ت (به لگه ی سیستمیشی) په سه ند نه ده کرد ، هم روه ها نهم به لگه یه شه به زه حمه ت ها ته به رچاوی و ، به لگه یه کی تری داهینا که لای و ابو و نه به لگه یه له دل و ده رونه و هه لده قولین نه ک له عمقله و ه .

حميران/ ئەمە چۇن دەبيت؟

شینخ / کانت و لایبنز ده لین / عدقلمان ماوه مان شدداتی تاکو بلیین آله پشت شهم گدر دو ندوه خواوه ندینگ هدید و هدستی شدخلاقیمان زورمان لیده کات باوه پرمان به بوونی خودا هدینت.

حهیران/ چــون (کانــت) ریـبازی لایبـنز ده گریـتهبهرو لههـهمان کـاتدا ئیــنکاری به لگه کانی عمقل ده کات که ثهم فهیله سوفه مهزنه پهیرهوی ده کرد.

شیخ آئه ی حدیر ان، لات وایه ده شیئت (کانت) جیاو ازی هدینت له گه ل لایبنزدا سهبارهت به شته ناشکر او مسهره تایی یه کان که هاو دژی له عهقلدا، دروست ده که ن یان دروستی ناکه ن؟

کانت و اده بینینت و ه ک چون لایبنزو همموو هوشمه ندیک ده بینینیت، عمقلمان رینمان پیده دات باوه رمان و ابینت که له پشت که م گهر دو نموه خواوه ندیک همیه، چونکه فکره ی بوونی خود اهاو دری له عمقلد ادروست ناکات، به لکو ئموه ی که هاو دری له عمقلد ادروست ده کانت پاش ئموه ی فه لسمفه که ی لمره خنه گرتنی عمقلی پوخت دا تمرخان کرد به مانموه ی کاری عمقلی له سنوری

ديار ده كاندا كهبه هوى ههسته وه دهرك كراوه.

بهانگه پیکهاتووه کانی عهقالی خستهروو کهفهیلهسوف و داناکان باسیان ده کرد.

باوه بی وابوو که شهم دوو بریاره راست و دروسته ی عهقل له نه ندیشه کردندا دوو چاری ههمان شهو ویلی نه ندیشه یه ده بنه وه که عهقل تووشی ده بیست له داواکردنی شوینیک له دوای شوینیکی تر وه یان بوونی چه رخیک پیش چه رخیکی تر و بوونی هویه ک له دوای هویه کی تر . له پاش نهم ویلی نه نیشه عهقلی یه بی سه رو به را نه گهیشته نه و و ته یه یی که بلیست، شهم دوو به لگه یه ، باوه پهینان به بوونی خودا دوو چاری گومان و شالوزی ده که ن.

لهپاشدا (کانت) سه رنجی ریبازی به لگه خوازی دا که ره نگ ده داته وه له نیره ند ئه م گهر دو نه دا، له به لگه کانی مه به ست و نه خشه کیشان و سیستم و دانایی و، ون بون تیایدا و به هزی هی کرده به هانه بزلاوازی (به لگه ی سیستم) به بی همیچ به راور دو مهزه نده یه که له نیوان شهم به شه که مایه تیه زه ره رمه ندانه دا، که هیچ ناگاداری دانایی بوونی نه م زه ره رمه ندانه پینازانین له گه ل بوونی به لگه کانی مه به ست و دانایی و نه خشه یی و سیستمی که ناتوانریت بر میرریت و نامار بکریت که له نیوه ند شهم همو و بوونه وه رانه دا ده بینریت، هه ربویه گهیشته نه و ناکامه ی که بلیت محاله به عمقلی تیوری بگهینه به وه په به وونی خودا هم له به ربه نهم عمقلی کی می ویژدان، نه معمقلی براکتیکی یه یی کرده به لگه خوازی بو بوونی خودا.

حەيران/ ئەي شىخ، تىنناگەم.

شیخ / (کانت) دولیّت ئیمه له ناخی خودی خوماندا خاوه نی هه ستیکی پتهوین که به هستیکی پتهوین که به هسیج شیوه یه نیستکاری ناکریّت و فه رمانی کسرداری چاکه مان پیده کات و به وازهیّنان له خرایه کاری له کاتی هه ستانمان به کرده وهی دژوارو ناره وا ئازار مان ده دات و سه رزه نشتمان ده کات ئایا.. ئه م هه سته مان له کوی وه بو هات؟ به باوه ری (کانت) له هه سته وه ره کان و ئه زمونه کانه وه پیمان نه گه یشتوه، چونکه هه سته وه ره کان ته نها ویّنه ی شتیک نابین یت که ناوی سه رزه نشت و

ئازاری ویژدان بینت و، له عهقلی تیوریشه وه نه هاتووه، چونکه کرداری عهقل په نگ ده خواته و نخواته کرداری عهقل په نگ ده خواته و خواته کرده کانی هه ست و گورینیان بو ده رك کراوه کانی عهقل، که واته نهم هه سته پته وه ناشکر ایه مان له کوی و بو هات که به هیچ شیوه یه كینکاری ناکریت؟ . فهم هه سته ی که خه لك به (ویژدان) ناوی ده بات (کانت) به عهقلی پر اکتیکی ناوی ده بات .

لهسهري دهروات و دهلينت/ بريتين لهو ياسايانهي تهخلاق كهخودمان خورسكيانه، هـهروهك چـۆن عـهقلمان خۆرسكى ئەو ياسا ريْكخراوانەيە كەلەوە و پيْش باسكرا و، ئەو کارانهمان بهسهردا دهسه پینیت که پیچه و انهی کاره ده رك كراوه عهقالیه کانی تره له به تا گایسبوون و دوور که و تسنه وه لهمه ترسسی و فسه رمانی هه سستانمان به کسرداری چساکه و پهلمه و هري و کهمکر دنه و هي مهتر سے په کان و خوبه خيت کر دن له پيناوي چياکهي خەلكىدا. ئا.. لىرەدا كانت گەشە بە بەلگەخوازىيىيەكانى خۆي دەدات و ئەم ياسا ئەخلاقىيىە دەكاتە بەلگەخوازى بۆ (ئازادى ويست) (حرية الادارة) و بەھۆي ئەم ئازادى ویستهوه نهمری خود بز ژیانی دوای مردن و روزی لیپرسینهوه دهسهلینیت و، بههوی رۆژى لېپرسينهوهوه بوونى خوداى دادوهر دەسەلمننېت و دەلىبت/ياساى ئەخلاقىمان زورمان لیده کات به نازاد بین له هه لبژاردنی چاکه و خرایه دا و، ثیمه لهم جیهانه دا زور كەم دەبىنىن خاوەن چاكە پاداشتى چاكەكەي بدريىتەوە، بەلگو بەپيىچەوانەوە، دەبىنىن هەندى جار ياداشتى چاكە، خراپەيە، لەبەر ئەوە يىرىست دەكات ژيانىڭكى تر ھەبىت بز نهوهی پاداشتی نهو چاکهیهی تیادا و هر گرین و ژیانی دوای مردن و اپیویست ده کات ژیانیّکی نهمری بیّت تاکو نهفسه کان پاداشت وهرگرن و بههیچ شیّوهیهك ناتوانریّت ئينكاري نەمىرى نەفسەكان بكريّىت، چونكە دەبيّىتە ھۆي ئينكارى ئەو ياسا ئەخلاقيەيى کهوتمان راسته و گومانی تیادا نی یه، همر لهبهرثهوهیه کانت لای وایه نهمری ثهم نهفسانه لهبنهما عمقلیه سهره تایی یه پراکتیکه کان ده ژمیررین.

پاشان گهشه به به تنگه خوازیی به کان دهدات و ده تیت دوای شهوه ی که نه مری خوده کانمان چه سپاندوه دادوه ری بز پاداشتی چاکه و سزای خراپه پیویست کرا، که واته ده بیت باوه رمان به بوونی دادوه ریکی یه کسانی به توانای نه مری سه رپه رشتکار هه بیت بزیار دانی دادوه ری له دو ار فر ژدا، چونکه نه مری و سزا که بریاری پیویستیمان له سه ردان، هم ردو و کیان زورمان لیده کهن که دان بنین به بوونی هویه کی ته و او بو پاداشت دانه و می هم ردو و کیان، که واته ده بیت شه و می نه مری به پینیت کایه و ی ده بیت خوی نه مربیت و

شهوه ی بریاری داد شهدات پیویسته خوی دادپهروه ر بینت و شهوهی پاداشتی چاکهو خراپه تهدات دهبینت به توانا بینت و، شهو نهمرو به هیزو دادوه ره، خودای پهروه ردگاره.

ئهمه ثمو به الگه تهخلاقی و وژدانی یه یه که کانت ههالیبژرادوه بن بوونی خودا و، ههر خوشی ده الیّت/ شم به الگهیه له ریّگهی تینور عمقله و به دهست نه هاتووه، به الکو و هریگیراوه له و ههسته خورسکی یانه مان که په یوه سته و به نده به یاساکانی ته خلاقه وه و پیویست ده کات له سه رو عمقلی تیوریی وه دابنریّت.

حدیران/ بهراستی نهم به لگه خوازیی یه ی (کانت) رازاوه و خورسکی یه، به لام و ا له و ته کانی شیخ ده گهم که زور ره زامه ندی له سه ر نهم به لگه خوازیی یه نه بینت.

شیخ آهه موو شه و به لگانه می که شه به بلیمه تانه له سه ر بوونسی خود اهینناویانه ته وه، به گشتی راستن و، یه کینك له و به لگانه، شهم به لگهیه می که قور ثانی پیروز ثاماژه می بو کردووه ﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَلَّمَا حَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَلْكُمْ إِلَيْنَا لاَ تُوْجَعُونَ: ثایبا لاتبان وایه که نیمه ئیره مان به بی هووده دروست کردبیت و ثیره بزلامان ناگه رینه وه ﴾.

به لام هه ندی له رینبازه به لگه خوازیی به کان به شیوه یه کی پینکها ته ی قوالی شالوز دینه به رچاو و، همیانه به پینچه وانه وه ساده و ثاسان و ثاشکران و ثهمه هیچ پهیدابوونیکی در و ستکراوی تیادا نی به به لکو خودای پاك و بینگه رد ثاگاداری هه موو نهینی و ئاشکراکانه و، ثهم سیفه ته، خوداله قور ثانی پیروز دا ثاماژه ی ده کات ا

به لام به لگه خوازیی یه کانی (کانت) به (به لگه ی نه خلاق)، نه و به لگه خوازیی یه پته وه نی یه که خوازی یه پته وه نی یه که خوی ده لیت گهر ناینه کان ناماژه ی سزاو زیندوبو و نه و هان نه کردایه نه و کانه پیرویست نه ده کرا که عه قل باوه په به بوونی زیندو و بوونه وه و سزا بکات، چونکه زوّر گرانه له سه ر عمقل که له خودی خوّیدا باوه په زیندو و بوونه وه بکات پاش له ناو چوون و مردن، مه گهر زوّر باوه پردار بیت به بوونی توانای و کاربه جی و دادوه ری خودا، گهر گهیشته نه م پله باوه پداری یه نه باوه په توانا و کاربه جی ی خودا هه بیت و به توانا و کاربه جی ی خودا هه به نه و الی به توانا و کاربه جی ی خودا هه به نه و به نیست و بلیت / پاش مردن زیندو و بوونه وه و لیپر مینه وه هه به .

که و اته باو ه رهینانمان به ژیانیکی تری دو ای مردن له پاش باو ه رهینانمانه به بوونی خودا. ته مه شه و ریسز به نده یه لو ژیکی یه یه که قور ثانی پیروز په یــره وی کسردووه له به لگه خوازیی یه کانیدا بو زیندو و بوونه و ه و لپرسینه و ه و به لگه ی له سه ر بوونی خود او توانایی

۱ بروانه پهراويزي لاپهره ()

و کاربهجیٰیی و دادوهریییه کهی هیناوهتهوه.

توانایی خودای کرده به لگه بن زیندو و بوونه و پاش له ناو چوونی و کاربه جی پی و دادوه ری خودای کرده به لگه بن بوونی لیپر سینه و هسزا، گهر ئیمه ئهم ریز به ندیه لؤژیکی یه پیچه و انه بکه پنهوه و ته نها په نا به رینه به رهه ستمان به سهر زه نشتی ویژدان و چیژی خز به ختکردن (که ئهم هه سته له و انه یه ترسیکی ئاسمانی بیت که بن ته به شیك له بیرکردنه و همان).

تـهم همسـته بکهیـنه بهتگـه بـۆ (تـازادي و ویسـت) و (نهمـري روح) وِ (روّژي سـزاو لپېرسينهوه) و بووني خوداي کابهجي و دادوهر تهي حديران من ثهم به لگديدي (کانت) بـه بەلگەيـەكى پتەوى دانانيّىم وەك خۇى دەليّىت، بەلكو بە بەلگەى ويژدانى دادەنيّىم وە وا چاکتره به (به لگه ی پشتگیر کهر) ناوببریت بو به لگه عه قلی یه کانی تر. و تهمه ش له لایه ن شیخ (جسرهوه) خودا لینی خوشبینت پهیرهو کرا و نزیکه بهواتا و مانا له گهل وته کانی (كانت)دا يهك بن وهك (كانت) دهليت/ (عمقلي راست و پوخت باوهري وايه، كه کاربهجیٰیی خودا جیاوازی ده کات لهنیوان خراپه کار و چاکه کار و ثهم جیاوازیهش لهم . دونیایهدا ناکریّت؛ چونکه ئیّمه گەلیّك تاوانبار و خراپه کار لهوپهری خوشیدا دهبینین و گەلىنك چاكەكارىش بەپئچەوانەوە دەبىنىن و، دەبئت بريارى دادوەرى خوداى بەخشندە بـ و بـه نده سـتـهم لینکر اوه کانی یه کسـان بیّت و به پینچهوانهوه بنر به نده ستـهم کاره کانی و ثهم يه كسانييه ناتوانرينت لهم دونيايهدا جيّهبهجيّ بكريّت. چونكه ستهم ليّكراو لهم دونيايهدا بهسوك و زهليلي و مال زهوتكراو و خوين رژراو و ثابروو براو دهمينيتهوه و زوردار و ستهم کهار لهوپهري شادي و دهسه لاتيدا دهبيّت، لهبهر ئهوه پيّويسته دونيايه کي تر ههبيّت بـ فر بهده رخسـتني دادوه ري و يه كسـاني سـزالـهلاي خـودا گـهر ثـيمه تـهي حهيـران لەساويلكەيىيىموە پەسەندى ئەوانە بكەين كەلەتوانايان نىيە پېكھاتەو دەركى بەلگەيەك بكەن و بەلگەي پشىتگىركار و پەيىرەوبكەن بەلام لـەزاناو فەيلەسىوفانى قىبول ناكـەين کهبیروراکانیان بو خهالکی بالاو ده کهنهوه سوکایهتی و لاوازی به بهالگه عمقلیه پتوه رهسهنه کان بکهن و تهنها بیروباوه په ویژدانیه کان بکهنه بهلگه کهدهرگا ده کاتموه بو خه(کی بز باوهرهینان و متمانه کردن بهبیروباوهره مهحاله کانی عمقل چونکه ثهم بیروکهیه دڙايـەتى ناخى ئاينى ئيسلام دەكات كەئينكارو رەتكردنەوەي ھەموو بيرۆكەيەك دەكات كەپىچەواندى عەقلە ئەي حەيران گەر (كانىت) ئەم بەلگە ويژدانياندى بەھۆي عەقلى بیرو که یی یـهوه بهدهست نه هیننا بینت کـه لاواز دینته بهرچاوی لهبه لگهخوازیی یه کانیدا لەسەر بوونى خودا. كەواتە لەچ شتىكەوە ئەم بەلگانەي بەدەست ھىناوە؟

گهر نه م عهقله بیر فر که یی به بگو بخیت که بینته ریبازیک بو ناکا مخوازی نه و ریگایه یی که (کانت) گر تؤیته به رلگه بیز یاساکانی نه خلاق و ، یاساکانی نه خلاقی کرده به لگه بیز یاساکانی نه خلاق و ، یاساکانی نه خلاقی کرده به لگه بیز (نازادی ویست و نه رمی و سزاو لیپر سینه و هی کسان و ه بریاری دادوه ری و به توانایی خودای په روه ردگاری دا. که واته نه م عمقله بیر فرکه یی سه بوچی ناگو نجیست بینته شینوازیکی په سه ند بیز به لاگه خوازی و ناکا مخوازی و ناکا مخوازه یی خودا ؟ دووباره بوتی دووپات ناکا مخوازه یی کا کامخوازه هیزی کاربه جی یی خودا ؟ دووباره بوتی دووپات ده که مه و ه ، تیکر اهیزی عمقل و یاسا خور سکی یه کان که (کانت) چه سپاندنی ، نه و هیزه هر فر هر فرکار انه یک که په یوه ندیی یه کانی نیوان هر و هر کاری پی ده رك ده که یت و یه که مشت که عمقلی تیوری پوخت به بریاری یاساکانی (هر و هر کار) به سه رمانا ده سه پینیت.

به لام کاتین بونی یاسای ه نو هز کاری چه سپاند، له یادی چوو که وا ئه م یاسایه کاتین له دو الله به یاسایه کاتین له دو الله به گهردون ده کولیته وه، بز هه موو هز کارین داوای هزیه ك ده کات، و شتینگی ئاسایی به عمقلمان له بینینی ئه م گهردونه به گشتی له خودی خزیدا به بی به لگه داوای ه نو هز کار بکات، گهر ئیمه بلیین، عمقلی تیزری له تو انایدایه په یره وی یاساکانی ه نو ه نو کار بکات و به سه ر جیهاندا به گشتی تاقیان بکاته وه.

پشتی (کانت) ناگرین و دژی ناوهستین لهم و تهیهیدا کهدهالیّت/کاری عمقلی تیوّری تهنها له چوارچیوهی جیهانی ههستدایه، چونکه جیهانی ههست تهنها ههستکراوه بهشییه

بچوو که کانی ئهم جیهانه ده گریتهوه و ، ههستکراوه گشتییه گهوره کان ناگریتهوه. گهر عهقل لیکولینهوهی لهسهر ئهم ههستکراوه مهزنانه کرد به تیکرایی، بهمه عهقل لهو سنوره تیناپهریت که (کانت) بوی داناوه.

به لام (کانت) نهم همستکراوه مهزنهی له چوار چیوهی (یاساکانی هی و هو کار) دوور خسته وه. و (کانت) وه ك فهیله سوفانی پیشخوی ده لیّت / گهردون به تیکرایی، همستکراوه و عمقل له سنوری توانای خویدا، به لکو نا چاره به بی به لگه وه ك لایبنز ده لیّت داوای هی بو نهم گهردونه به تیکرایی بکات وه ك چون هو بو هه موو شتیکی همستکراوی بچووك داوا ده کات.

حهیران/ ئهمه لهوپهري ناشکرايي و روونيدايه، خودا پاداشتي شيخي گهورهم بداتهوه.

شیخ مهر چؤنیك بیت (كانت) یه كیكه له گهوره ترین باوه پرداران به بوونی خودا و، ئهم باوه په به (به لگه) به ده ست هیناوه، گهرچی به لگه كانیشی پتهونین، وه ك خوی به پته ویان داده نینت. و یه كینكه له و به لگانه ی كه به (به لگه پشتگیره كان) ناوم بردن. چونكه پشتگیری به لگه بنه په ته كان ده كات و یار مه تیان ده دات، به مه ش باوه په له دلادا پته و ده كات و سنگ فراوان ده كات.

حهیران/ چون شیخی گهوره م باوه رهینانی برگسون په سه ند ناکات له کاتیکدا که به گهوره ترین فهیله سوفی باوه ردار به خودای ده ژمیریت؟ شیخ/ ههر گیز نه م و تووه باوه ری برگسونم به دل نی یه و په سه ندی ناکه م، به تکو په نابردنی بو به تگهی ده رك کردنه را سسته و خوکان و و از هینانی له به تلگه کانی تسری عه قل، په سه ند ناکه م. و بوت به ده ده رد که ویست که بر گسون ته نها به (به تلگه راسته و خوکانه وه) نه وه ستاوه و ، وه ك رکانیت) عه قلی تیوری له چوار چیوه ی به تلگه خوازیی یه کانیدا له سه ربوونی خودا ته رخان نه کردوه ، به تلکو له قو تلایی به تلگه خوازیی یه کانیدا په نای بردو ته به رعمقلی تیوری و پشتی به ستوه به په تهو ترین و گرنگرین و روونترین به تلگه کانی عمقلی تیوری به و بیت و به به ته تا که باسی ده کات له م به تلگه عمقلی یه په ته و تا شکر ایانه و ه وه ریگر تووه . به م کاره شی به راستگو ترین فهیله سوفی سه دده ی بیسته م له روز ژانو ادا ده ژمیر رئیت و له همه موویان بلیمه ترو از اتر بوو که وه ختیک اینکاری ریبازه ما ددی یه کانی کردو و پوو چه تی کردنه وه .

 ده رککردنی راستیه کانی بوون به هؤی سه رنجدانی بوون و جووله کهیه تی (که چه ند پارچه یه کی پیکهوه لکیننر اون) و ، دووه میان لهم ووته یه یدا که ده تینت / به تیگه کانی (مه به ست و نه خشه دانان) له دروستکر دندا و فکره ی دروستکر دن له رینگای رینکه و ته وه ، و ایان لیده کات که بریارینکی مه حال بن له لای عه قلّ.

حدیران/ تکام.. و ایه شیخی گهوره م ئهم روونکردنه و انهی بؤمن بهزؤر نهزانیت؟ شیخ اهیچ بهزؤری نهزانیت؟ شیخ اهیچ بهزؤری، نازانم روونکردنه و هکانم بؤت و مهبه ستم بهده رخستنی چؤنیتی بهیه گهیشتنی بلیمه ته کانه له سهر راستیه کان، ئه و راستیانه ی که قورئانی پیرؤز لههه موو رینازه کانی به نگه خو ازیدا له سهر بوونی خودا ئاماژه ی بؤ کردووه.

برگسون گالته ی به و ریبازه ماددیی به دیت که ده لیت اله و شتانه ی که له گهر دوندا همیه به (ژیان و فکره کانی یه وه) بریتین له و شتانه ی که له کارتیکراوی مادده و هیزه وه پهیدا ده بن و همروه ها گالته ی به م و ته یه ی ماددیی یه کان دیت که ده لیت از عمقل ته نها به بریتی یه له میشک)، برگسون و هلامیان ده داته وه و پییان ده لیت: نه خیر، عمقل ته نها نه و میشکه ماددیی یه نی یه که جو محوومه له خویی گرتووه به لکو عمقل شتیکه و میشکیش میشکه ماددی یه نی یه که جو محوومه له خویی گرتووه به لکو عمقل شتیکه و میشکیش شتیکی تره و ، عمقل بریتی یه له هیزیک و میشکیش مادده که یه تی هه و چه نده و لاوازی و ده بینین که ده رککر دنی عمقل پهیوه سته به میشکه وه و ، دروستی و سه لامه تی و لاوازی و پیته وی میشک کارده که نه سه رعمقل ، نه مه نه وه ده گه یه نیت که میشک کاسه یه بو عمقل و پالپشتیتی و نامیریکه که عمقل به هزیم وه له کار دایه ، گه رئه م نامیره له کار که و ت نه کاره کانی عمقل ده وه ستیت و تیکده چیت. وه ک رؤیشتنی ناوه که ملکه چی پیچوپه نای جو گه که یه و نه م ملکه چی یه نه وه ناگه به نیت که ناو و جو گاکه یه ک شت بن .

ئده وه ی که عده قدمانی ئاره زوو مدند کردوه که هده موو شدیک بده فری ریسبازه ماددیی یه کانه وه لیکبده ینه وه ده گه ریسته وه بو دوو هو کاری سه ره کی، یه که میان ائه وه یه که به شدی یه کانه وه لیکبده ینه وه ده گه ریسته وه که به شدی که به شدی ید که ماددیی ید کان گه شدی کردوه و ، به مانده وه ی له چوار چیوه ی شده ماددیی ید کاندا و ای له عد قل کرد زور له نه نه ندیشه و یاساکانی به ده ست به ینینت و دووه میان که زور گرنگه ائیمه تا. ئیستا چونیتی تیروانینی راستی شده کانمان نه زانیوه و هه رگیز نه مان زانیوه و چون زیندوویان بکه یته و ه با که یته و ده رکه ین تاکو ده رکبان بکه ین به و اته راستیه کان به شبه سه ه که ین تاکو ده رکبان بکه ین به واتای نه و به یه وه رده گریت به ین ئاگای و ده رکردنی نه و په یوه ندی یه یه و انه راستیه که له شیوه ی جوله یه کی به رده و امی له نیوانیاندا هه یه و

به گشتی بهم چهشنهیه.

هدر چه نده که نهم راستیانه به هنری تیروانینی گشتی یه وه نه بینت ده رك ناكریت که به هنریانه و ده توانین راستیه گشتیه کان به ده ربخه ین.

ناگو بخیت بووتریت و ینه کانی هه ست بریتین له به شی یه کانی گشتی و به شی یه کانی راستی و ده رك کردنی شه و به شاه به ده رکردنی راستی یه کی زیندوویی له به رچاوه ده رك کردنی به شه کان به پارچه کراوی شتیکه و ، ده رك کردنی جو له و پینکه و ه لکاندیان و به رده و امیان شتیکی تره . له نموونه ی به کره یه ك (شریتی فیلم) که وینه جو لاوه کانی له خو گرتیت شه م وینانه له کاتی و هستاندنیاندا، پارچه پارچه ن و جو و له یان تیادا نی یه گه ر شه م به کره یه جو لینز و ینه کانی ناوی به گشتی ده جو لین و ، له مه دا راستی ژیان له کومه له کومه له ی گشتی و هم و هم روه ها ناتو انریت به گشتی ده جو لین که ده که ین و هم روه ها ناتو انریت بو و تریت ابو ترین ابو ده رك کردنی به شیه کان ، شتیك چیر و که که ده که ین و هم روه ها ناتو انریت بو و تریت ابو نه و ته یه ، هیلی راست و هیلی پیویست به ده رك کردنی به شیه کان ، شتیك پیویست به ده رك کردنی به شیه کان ، شتیك پیوست به ده رك کردنی به شیه کان ، شتیك پیوست به ده رك کردنی به شیه که ی به بی بین و کاندنی به شیه که دان به که و ته یه ، هیلی راست و هیلی پیوه که از و نیم و ته یه ، هیلی راست و هیلی بارچه کانی نه م دوو هیله بده ین ده بینین هه ریه کیکیان له چه ناده ها خال بارچه کانی نه م دوو هیله له یه که شتی یه که که ده به ناتوانین بلین هیلی راست و هیلی پارچه کانی نه م دوو هیله له یه که شت پیکها توون ، به نام ناتوانین بلین هیلی راست و هیلی یارچه کانی نه م دوو هیله له یه که شت پیکها توون ، به نام ناتوانین بلین هیلی راست و هیلی یا که که کانی نه م دوو هیله له یه کن .

ه مروه ها ناتوانین ته نها به هنری ده رککر دنی به شیه کانه وه ده رکی حه قیقه تی بوون و ثه و ژیانه ی که تیایه تی بکه ین. به لکو پیویسته ثه و پهیوه ندی و جوو له و به رده و امینتی یه ی نیوانیان ببینرینت و ، ثه مه یه که عه قل بی ثاگایه لیی ، به لکو به هنری پهیامینکی راسته و خووه ده رکی ده که یین هه روه ک چنون برگسون ناوی ده بات که مه به ستی هنرشمه ندی و پهیامه که له دل و ده رو نماندا هه ستیان پیده که ین به بی ثه وه ی په نا به رینه به رعقلی تیوری.

حەيىران/ مىن لەمەبەستى ئەم ووتەيە تېناگەم كەدەلىبت: (دەرك كردنى راستەوخۇ ھىچ بەيوەنلىيىيەكى بەعەقلەوە نىيە).

شیخ اهدقی خوته که لدووته کدی تینه گدیت. گدر لدوته کدی برگسون و اتیگدیشتین که شده ده رککردنه هیچ پدیوه ندییه کی به عدقل دوه نییه شدوا برگسون شده و تدیه ی ندوتووه، به لام ده یدویت بلیت ا فیمه هدست به م ده رك کردنه راسته و خویه ده کدین که له پدیام ده چیت به بن په نابردنی بو عدقلی تیوری. شدو عدقله تیروانینیدی که له پیکها تدی به لگه کانه و دروست ده بین.

ئینمه بۆئسەوەي بسەم دەر ككسردنه راسستەوخۆيە بگسەين پيويىسستە دووربكەويسنەوە لەبىر كردنەوە لەحەقىقەتى شتەكان لەريڭگاي بەلىگە پينكھاتەكانى عەقل.

حەقىقەتەكان زىندوو بكەينەوە تاكو لەبەر چاو بىن. حەيىران/ بەلام، بەچ شىتىك زىندوويان بكەينەوە تاكو .. بيانبينى؟

شیخ/ ئیمه به هنوی عهقله وه زیندوویان ده کهینه وه به لام برگسون خوازیار بوو که نهم زیندووبو و نه بینت. (چونکه هه ندی جار زیندووبو و نه بینت. (چونکه هه ندی جار عهقل کولده بینت له پاشماوه ی ناکسامی شهم به لگانه) به لکو به هنوی تیروانیسینکی سه رتاسه ریی یه وه بینت و ، کاتیک که بینی عهقلی تیزری به تیروانینی بن شته به شی یه کان، نه توانایه له ده رک کردنی حهقیقه تی بوون و نه و ژیانه ی که تیایه تی.

بهتیْروانینی سهرتاسهری گهیشته زانینی بهشیه گشتییه جولاوه لکیْنراوه بهردهوامییه زیندووه کان.

ئەم ھەستكردنانەي بەدەرك كردني راستەوخۆ ياخود.. پەيام (نيگا) ناونا..

(لُهم ههموو شتانهدا به گشتی لهراستیدا پهنای برده بهر عهقلی تیروانینی بهبی خزهیلاك كردنی به بهلگه پیكهاته كانهوه.

سویند بی نه ی حدیران نه و تیروانینه سه رتاسه ریی یه ی که نیبن روشد خوازیاری بوو و ، هم روه ا قور نانی پیروز لهم فه رمووده یه دا ناماژه ی بو کردووه ﴿ أَوَلَمْ يَنظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّسَمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَسَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْء: نایا سه رنج ناده نه دروستکراوه کانی ناسمانه کان و زهوی و نه و شتانه ی که خودا تیایاندا دروستیکردوه ﴾. و به هه زاره ها وینه نام پارچه و به شانه ی نیشان داوین.

ُحُدِّرانُ/ چُوْن شینخی گهورهم دهلیّت (برگسون) پهنای بردوّته ههمان تیْروانینی ثیبن روشد، له کاتینکدا ثیّمه دهزانین که ثنیبن روشید ههمیشیه پهنای بردوّته بـهر (به لگیهی سیستم) و (بایه خدان و داهیّنان)؟

شینخ آبرگسون همهمان تیروانینی همهبوه و، همهروه ها هه لگری همهمان به لگهی مهههست و نه خشه دانان و دانایی و سیستم و بایه خدان و داهینان بووه، که (ثیبن روشد) پهیرهوی ده کردن، به لام (برگسون) له تیروانینیدا به زرترو اس فراوانتر بووه (گهردون وا هاته به رجاوی له گهردیله کهی تاکو گشت هه ساره کان، بریتین لهیه ک جهسته و یه گریان، پیکه وه لکاندنی به شیه کان به گشتی و به رده و امی و ها و کاری و په نابردنیان بن یه کتری و پهیوه ندی نیوانیان تیایاندا به ده رده که ویت.

ثهمانه همهموویان به گشتی پهیام و دهرك كردنی راستهوخو لهسهر بوونی خودای دروستكهر و گهوره و كاربهجی، لهدل و دهرونماندا دروست ده كهن).

حهیران/ دهبینم شیخی گهورهم پلهو پایه زیاتر دهدات به (برگسون) وهك له (ئیبن روشد).

شیخ/ پلهو پایمهی زیاتر نادهم به (برگسون) چونکه ههردوو کیان لهگهورهترین فهبلهسوفه باوه رداره کانن بهبوونی خودا و ههردوو کیان چاکهیان بهسهرمهوه ههیه بوّ ده رك كردنی همندی لهنهینی و شارراوه كانی قورئانی پیروّز، بینگومان لهدوای چاكهی شیخی گهورهم شیخ جسر (خودا لیّی خوشبیّت).

حەيرام/ چۆن. ئەمە دەبىت؟

شیخ / یه کهم کهس که رینمایی تیگهیشتنی قور ثانی کردم له سهر رو شنایی زانست و فه لسه فه ، شیخ جسر بوو ، له پاشدا هه ندی له نهینی یه کانی ثهم رینمایی یه راسته قینه یه به به ده رکهوت ، له کاتی خویسند نه وه کانم بس نو نووسینه کانی شیبن روشدو ریسبازی به لگه خوازیی یه کانی بر بوونی خودا به هزی به لگه ی بایه خدان و داهینانه وه به لام ده رککردنم بو ثایه ته قور ثانیه کان به سهر زاره کی مایه وه و ، تیگهیشتنم زیاتر بو رواله تی ثایه ته بی پیچ و په ناو ئاشکر اکان بوو و ، نه چوو بوومه ناخ و قو لایسی شهو هیمایانه ی که نهینیان له خوگر تووه ، کاتیک که نووسینه کانی بر گسونم خوینده وه ، له ووته کانیدا رسیستمی دوانه یم) له روه ک و ثاره لادا بو روون بو وه به مه رو تاکیه ک له فکره کانمدا سهری کیشا بو تیگهیشتنی نهینی یه کانی قور ثان که له وه و پیش بی ٹاگا بووم لینی و رووه کانی دانایی له دووباره بوونه وه یه و شه ی (دوانه) له قور ثاندا بو م به ده رکهوت، وسه یر بوو به لامه وه شه م دووباره بوونه وه یه و ابه خهیالمدا ده هات که شمه ته نها منه تیک بیت خودا به سه ربه نده کانی مانه وه ی ژیان له سه رگزی نه م زه ویی یه نه ده زانی، که ویستیکی خودا بوو .

به لام کاتی خویندنه وه ی به لگه خوازیی یه کانی (برگسون) له سه ربوونی مه به ست و نه خشه کیشان بر دروستکردن به هری (سیستمی دوانه) یی سه رتاسه ربی یه وه ده رکم کرد، همه مو و ثه و ثایه تانه ی که له سه ربوون و توانا و کار به جی بی خودا له قور ثاندا ثاماژه ی بر کر اوه، مه به ستی خودا زوّر گهوره تره له منه تکردن به سه ربه نده کانیدا. که همه مووی به گشتی تاگاداری و هر شمه ندیی یه که ثه و دروستکر او انه له خوّیان گرتووه له به لگه کانی مه به ست و داهینان و دانی ی و، کاتیک پهیره وی شه م بنه مایانه م کرد بر تینگه ی شتنی، ثوت کانی قور ثانم و عجزه کانی قور ثانم و در این نه مینی موجزه کانی قور ثانم

کرد کهلهوه و پیش دهر کم نه کردبوون و له کاتی خؤیدا بؤت باسده کهم ثهی حهیران. حهیران/ برگسون سهبارهت بهسیستمی دوانهیی چی دهالیّت؟

شیخ/ برگسون کاتیْك و هلامی ههانگرانی ریْبازه ماددیییه کانی دایهوه کهدهیان وت: دروستکراوه کان لـهریْگای ریْکـهوت و ههالـبژاردنه کانی سروشتهوه دروست بـوون، گالتهی پیّیان دههات و بهانگهی لهسهر پووچهالی ریّبازه کهیان هیّنایهوه.

هاته سهرباسی (سیستمی دوانه) که ثهمه کورتکراوه کهیهتی چنزن عهقلمان باوه پ بهینیست کهههستی بیسنین بسز گشست ثاژه السه کان لسه رینگای رینکسهوت و گهشسهو هه لبژار دنه کانی سروشته و ه بووه؟!

مه حاله په يدابووني (چاو) به م هه موو پيکهاته سه يرو نامؤو ثالوزهوزه راسته و خود در وستکر اوي مادده بيت و ، هه رله سه ره تاوه له م وينه ته و اوه يدا بووبيت.

گهر باوه ر بهریبازی گهشه پیکر دنیش بهینین و له گهل نهمانه دا بلین که ده الین. هه ستی بینین له لای گشت ئاژه لان پیکهاتو وه و گهیشتو ته نهم پله ته و اوه له دوای چه ند زنجیره گهشه کر دنیکی لسیکه و تهیی به هوی یاسا هه تسبر ار دنه کانی سروشنته وه. و هه روه ها کاریگه ری نه و ژینگه و بارو دو خه ی که نه و ناژه له ی تیادا ژیاوه، نایا ده تو انین به عه قلیکی ساغه وه باوه پهینین که هه ستی بینین له لای مروقف به همان بارو دوخ و خول و گهشه دا تیپه ربووه که هه ستی بینین له لای مروق به همه مان بارو دوخ و خول و گهشه دا تیپه ربووه که هه ستی بینینی ناژه لان پیاید اتیپه ربوون؟

هه تبراردنی سروشتی له سهر (ریکهوت) به نده. چونکه باوه رداران بهم و ته یه لایان و ایه که زیندوو ده که وینته ژیر کاریگه ری جوّراو جوّره و ۱۰ به لام شه کاریگه ریه ی و ایسه که زیندوویه کی ریدکه وینت به تری به بو هه مو و زیندویه کی ریدکه وینت به تریسته جیاو از یی له هو کاره کاریگه ره کاندا هه بینت و ۱ له مه و ۱۰ بو مان به ده رده که وینت که بینویسته له تاکامدا جیاو از ی له در و ستبوونی هه ستی بینیندا هه بینت. له به رشوه چوّن عه قلمان باوه ربه به بینین بکرینت و له هم مو و به مورد که وینه ی هه بینت که به هوی ریکه و ته و ۱ پیکه اتن گه شه بو هه ستی بینین بکرینت و له هم مو و کاره که دینه ی هه بینت . ؟

ئا.... لیر ۱۵ برگسون ده چیته سهر (سیستمی دوانه) به مهش گالته پیکر دنه کانی بز ماددیی یه کان زیاد ده کات کاتیك که ده الیت / گهر باوه پمان بهم موناقه شه گیریی یه هیناو و تمان، گهر فهم رینکه و ته سهیرو سهمه ره به شیاو بیت له دروستبوونی یه که ههستی بینین بز گشت ئاژه لان گشت ئاژه لان کرد لای خزمان و و تمان و باوه پهینین که گشت ئاژه لان یه که جزرن و یه ک ههستی بینینیان همیه!!

كەواتـه.... بىرورامان چـۆن دەبىـت بەرامـبەر رووەك كەئەمـىش جۆرىكـى تـرە

کهرینگایه کی گرتوته به رجیاوازه له رینگای ئاژه لان. گهر ئیمه بینیمانن له شیوازیک له شیوازیک له شیوازیک له شیوازیک اله شیوازیک اله شیوازیک ده که و توون. ؟ (ثبیمه ده بینین رووه ک و ئاژه ل هه ردوو کیان پهیره وی شیوازیک ده که نه له کرداری زاوزیدا)... به لام چون ئاژه ل له نیوه ندیه کتردا ریکه و توون که نیره و می په بخه نه وه و به هه مان شیوه رووه که کان له نیوه ندیه کتردا ریبکه و نیرون به نیوه وی به نه نه وه و ا

نه خیر مه حاله نهم بنه ما آلاو ازه که به هه البر اردنی سروشتی ناوی ده به ین، ببیته بنه مایه ك بو نهم ریکه و تنه. و پیویسته له هه موو به شه کانی (بووندا) هه رچه ند جیاو ازیان هه بیت له جورو ره گه زدا، هیزیکی هاوشیوه یان هه بیت، که نه ویش ژبانه و، هه ر نه م ژبانه یه که داهینان و گوران و جوانکاری ده هینیته کایه وه.

گهشه کردن به هنری توانسای شهم ژیانه وه ده کریست نسه ک به هنری کاریگه ره ده رکید کانه وه و ، دروستکه ری نهم ژیانه ش خودای به خشنده یه .

حهیران/ به راستی برگسون یه کیکه له گهوره فهیله سوفه باوه رداره کان به خودا، همروه ك شیخی گهوره م ده فه رمویت ته نها عه قلی کرد و ته ریبازیك بو بیر کردنه وه. تا کو به هیروه بگاته نه و ههسته ویژدانی یه ی که خوی به ده رك کردنی راسته و خو ناوی ده بات. و نهمه ناکامی ده رك کردنیکی راسته و خو نی یه به لاگو ناکامی بیر کردنه و هه کی قولی ناخی (برگسون) خویه ی و (کانت) یش ههمان بیر کردنه وه هه به و که به به لاگه کانی ئه خلاق ناوی ده بر د و ، ههمو و مان به گشتی ههست به م باوه ره ویژدانی یه ده که ین به بی ناخه کانی مؤکاره که ی . شیخ / و منیش ههمان ههستی ویژانیم همیه به لام به به لاگه کانی پشتگیر که رناوی ده به م، چونکه به لاگه یه کی پته و نی یه ، تاکو . باوه ره کانمانی له سه ر دایمه زرینین ، چونکه تو ویسنه ی گه بخانی وه ك تو نوشستی به به باوه روه کانمانی له سه ر دایمه زرینین ، چونکه تو ویسنه ی گه بخانی وه ك تو نوشستی به به باوه روه کانمانی له به و رامالین و لاو ازی و پو و چه لام به لاگه عه قلیه بره ره بی گومانه کان هیچ ریگایه ك نی یه بو رامالین و لاو ازی و پو و چه لام دنه و میان ، هم ر چه ند دو و چاری نه تو انای بینه وه له پنگها تنی نه م به لگانه دا به تایمه تی به به لگه کانی مه به ست و نه خشه کیشان و سیستمدا هه روه ك چون به گه و ره ؟ . (بر گسون) ناماژه ی بو ده کات حه یا ان به لگه پشتگیره کانی تر چین نه ی شیخی گه و ره ؟ .

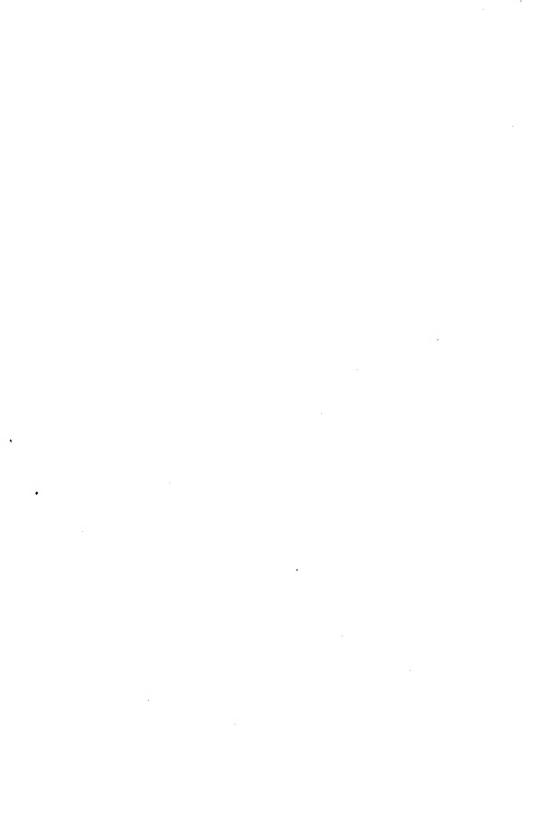
شيخ: زؤرن له همر همموويان زياريش موعجيزهي پيغهمبهرانه.

حەيران/ ئايا.. شيْخ موعُجَزه كان به بەلگە پشتگیر كەرەكە دادەنیْت و بە بەلگە عەقلیە برەرەكانى دانانیْت؟ ِ شَیْخ/ موعجزه کان ههرچهنده به *لگهی پتهویان له خو گرتووه، به لام لادانه لهسیستم* و، لهبه لگه عمقلیه تیْرو انیـنی پوخـته کان پـتهوترنین که بهبریاری پیْویستی باوهر بو بوونی خودا کوتاییان دیّت.

به لام مروّف به تینکرایی له دیر زه مانه وه، نه توانا بووه به هوّی تیروانینی عه قلی پوخته وه به هوّی تیروانینی عه قلی پوخته وه به لگه خوازی به کاربه ینیت و، ژیری یی و دانایی وای پیویست ده کرد له کاتی بانگیر کردن بو باوه رهینان به بوونی خودا له گه ل خه لکدا به به لگه ی موعجزه بدوین، که ته مهش لادانه له یاساکانی گه ردوون و، ته م موعجیزه یه له سه ر ده ستی پیغه مبه رانه که مروّفیکن له خوّیان و موعجزه کان لادانیکه و تاماژه ی بوونی خودا ده کات چونکه له سه رو توانای مروّفه و هه و .

به لام کاتیك مروقایه تی گه شه یکرد له پله کانی بیر کردنه وه یه قلدا و تاماده بوو بو هینانه وه یه بدگه خوازیی یه کان له ریگای تیروانینی عه قلی پوخته وه. و پیشکه و تنی زانستیش بووه هنوی چوونه ناخی نهینی یه شارر اوه کانی سیستمه کانی سروشت به جوزی که کاره مو عجزه کاندا تیکه الی کرد، تا.. گهیشته راده یه که که نه یان ده تو اندی کاره مو عجزه کاندا تیکه الی کرد، تا.. گهیشته راده یه که که نه یان ده تو اندی کارب جی یی خبود او اینویستی کرد که باوه رهینان به بوونی خبود اله ریگای کارب جی یی خبود او اینویستی کرد که باوه رهینان به بوونی خبود اله ریگای به لگه خوازی یه عمقلی یه پوخته کانی مو عجزه به یامی قور تانی پیروزیش هه مان به لگه خوازی همقلی یه بره ره پوخته کانی گر تو ته به و و وزیاتر له به لگه خوازی یه کانی خوید ابزتی باسده که م....

لهنیخان دارون وجسردا

له کاتی دیاریکر او دا، چوومه لای شیخ دهبینم چاوه کانی پاشماوهی فرمیسکی پیوه دیاره، کاتیك هز کهیم پرسی، وتی/

هیچ هزیدك نیه ئهى حديران تهنها ئهوه نهبيّت كاتيّك چاوم خشان به كتيبه كهى شيّخ جسردا يادهوهرييه كان، به ثاگايان هيّنامهوه.

حەيران/ پەيوەندى چىيە لەنپوان كتيبىي شيخ جسرو يادەوەرىيەكاندا؟

شیخ/ تهو یادهو هریانه کونن و هی سهردهمی لاوین تهی حهیران.

حەيران / كەواتە ئەمشەو شىنخى گەورەم باسى شىنخ جسرم بۆدەكات كەدەمىنكە تامەزرۆى باسى ئەم بلىمەتە دەكەم، كە شىنخى گەورەم زۆر جار ناوى دەبات.

شیخ/ ئیستا باسی شیخ جسرت بن ناکهم، بهانکو باسی یه کیکی ترت بن ده کهم که تن زیاتر تامهزرزی گویبیستی ده کهیت.

حميران/ ئەو كەسەكىيە ئەي گەورەم؟

شیخ/ ئەو بلیمەتە (دارونە) كە خاوەنى تېروانینى (پەيدا بوون و گەشەكردن) و (النشوء والأرتقاء).

حەيىران/ پيۆيست چىيە، باسكردنى پيش شيخ جسر بكەويىت، ئايا تۆ وادەبينينت كە ريزبەندى لەميۆوودا پيش جسر بينت؟

شیخ/ نهخیر، بهانکو هاو چهرخی یه کترن، بهالام باسکردنی جسر بهتامترو بهمانا تر دهبیت گهر دوای دارون بیت.

حهیران/ من زور پهروشی گویبیستی باسی شهم فهیله سوفه گهورهیهم که ماوهیه کی زوره فهلسه فه کانی عهقلی شیمه کی لاوائی گیروده کردوه و به رهو که ناری بیباوه پی به خودا ده مانبات.

شینخ/ دارون نهفهیلهسوفهو نهفهلهسهفهی همیه وهك ثهوهی كه تـۆ تیْگهیشتوویت، بهانكو زانایهكی سروشتی گهورهو پالپیوهنهرینكی بهتواناو چاونهترس بوو له پیشخستنی

ريبازي گۆران: (مذهب التحول)دا.

کاتیك لهسالی ۱۸۵۹ ز، دا کتیبی (بنهمای جوّره کان لـه ریّگای هه لـبژاردنی سروشتی)یه (اصل الأنواع بطریق الانتخاب الطبیعی) بلاو کردهوه، که به هوّیهوه دارون بو بهخاوه نی ریّبازیکی تایبه تمهند لـه گوّران و پهیدا بوون و گهشه کردندا و به (ریّبازی دارونی) ناوبرا. به لام ئه و فعیله سوفه ی که ریّبازی گوّران و پهیدا بوون و گهشه کردنی کرده بنه مایه ك بوّ دانانی فعلسه فه تایبه تمهندیی یه گشتیه کان (هربه رت سبه نسه ر) بوو، که خاوه نی ریّبازی (گرشه کردن) ه (التطور).

به لام سهباره ت به و و ته به ت که ده لینت بیرو پاکانی دارون و که سانیکی تر ثیره ی له سهر روّخی بی باوه پی به خود اراگر تووه، من شاره زای نهینی یه کانی ثه و بیروباوه په م. ثاره زوومه ندانی فه لسه فه له نیوان گه نجانی ثه م سه رده مه دا که چاویان به زانست و

زانیاری کردو تهوه، زیاتر هو گری بیرورا نویکانی کتیبه کهی (دارون)ن وهك لهوهی هو گری نودی دارون)ن وهك لهوهی هو گری بیرورا نویکانی كتیبه کهی (دارون)ن وهك لهوروپاو شد گهری فه لسیمه بین که به ناهه و در بوت ده ده کهویت که نهم همموو هیرشه توندو تیژانه له نه خامی تینه گهیشتنی بیروراکانی (دارون)ه و هیه.

هدندیکیان و ایان ده زانی که بیر و که کانی دارون دژایه تی له گهل باوه پر به بومونی خودا ده کات و ، برّت ناشکرا ده بیت که نه بیرو پاکانی دارون له کتیبی (بنه مای جزره کان و په یدان و په یدان و په نه کسه کردن) دا و نه فه لسه فهی (گهشه پیدان)ی (سبه نسه ر) ، هیچیان ئینکاری بوونی خودا ناکه ن که دروستگه ری مادده و تو همه کان و پاساکانی گزران و گهشه پیدانه ، له به رئاستی ریبازی گهشه پیدانه ، له به رئاستی ریبازی (دارون) بر به ده ربی همولیه ده و سه رئاستی ریبازی (دارون) بر به ده ربی همولیه ده و سه رئاستی ریبازی دارون) بر به دو ربید و به دارون بر به دو ربید با سینکت به سه رئاستی ریبازی دارون) بر بر به دو ربید و به دو به بین که دو ربید با سینک به سه رئاستی ریبازی دارون بر بر به دو ربید و به دو به بین که دو ربید با سینک به به بین که دو ربید با سینک به به بین که دو ربید با بین به به بین که دو ربید با بین به به بین که دو ربید با بین به به بین که دو ربید به بین که دو ربید با بین به به بین که دو ربید با بین به بین که دو ربید به بین که دو ربید به بین که دو ربید با بین که دو ربید به بین که دو ربید با بین که دو ربید به بین که دو ربید با بین که دو ربید به بین که دو ربید با بین که دو ربید با بین که دو ربید به بین که دو ربید با بین که دو ربید با بین که دو ربید به بین که دو ربید با بین که دو ربید به بین که دو ربید به بین که دو ربید با بی که دو ربید با بین که دو ربید با بین که دو ربید دو ربید با بین که دو ربید که دو ربید که دو ربید که دو ربید با بین که دو ربید دو ربید که داد که دو ربید که دار ربید که دو ربید که دو ربید که دو ربید که دو ربید که داد که دو ر

حديران/ هدموو لهشم گوێيه گهورهم.

شیخ پاشی آو می زید نده و ه و به به دبووه کان، که له ژیس چینه کانی زهوی دا دخ زراونه ته و ه و اده چه سپینن که مرؤف (لیکه و ته یه) (حادث) ه له سه ر رووی زهوی پاش ئه و هی که نه یه و نه همیش بوونی چه نده ها ثاره آل و رووه کی له ناوچوو ده سه لینن و ، زاناکان ثه م له ناوچوو نه یان و اله قه آهمداوه که له ته نجامی ثافات و گیر او بومه له رزه و چه نده ها کاره ساتی تر بیت که دوو چاری زهوی ده بنه و ه همروه ها و توویانه له نه نجامی له ناو چوونی نه م زینده و هرانه ژیانی نوی ی تر پهیدا بووه و ، ثه م ژیانه نوی یه شد دوو چاری دو چاری دو و باره ژیانی کی تری ده نه میش دووباره ژیانی کی تری ده نه میش دووباره ژیانی کی تری

نوی دهخاته وه، که نهمه شهرینبازی (یه که به دو ایه کی دروستکردندا) ناو ده برینت به (تعاقب الخلق) که زور له زانایان باوه ریان پنهیناوه، له وانه ش زانای فه ره نسی (کوفیه) و زانای سویسری (ئاگاسیز)، به لام همه ندی له زانایانی زه ویناسی باوه ریان وانی یه که (له ناو چوونی سه رده می) (انقراض الدور) له کاریگه ری ثافاته کانه وه بیت و ده لین نهم ثافاتانه به شیره یه کی گشتی رووی زهوی نه گر تؤته وه، به لکو له همه ندی شوینی دیاریکراوی زه ویدا روو ده دات و نه م جیاو از یی یه له به رچاوه ی نیوان زینده وه ره به به روه و همروه ها و تیان نهم په یدا بوونه هیدی یه به در پروانین (په یدا بوونی هیدی دروستکردوه.

تاوا به م چه شنه زاناکان له لیکدانه و می (دروستبوونی زینده و مران) دا بوونه ته دو و به شه وه: تاقمی ده لین دروستکه ری مه زن هه ر له سه ره تاوه شهم زینده و مرانه ی دروستکر دووه و ، پاش هه موو له ناو چوونیک زینده و مری نوی و جوری سه ربه خو دروست ده کاته وه و ، هه ندیکی تریان ده لین / پهیدا بوونی زینده و مران به هوی کاریگه ری سروشته و میه که به شیوه یه کی هیدی هیدی پهیدا ده بیت له سه ربیر و کهی (پهیدا بوونی هیدی) ده بیته هوی گورانی جوریک و پهیدا بوونی جوریکی تر و ، به ناو بانگرین زانا بو باوه پهم بیر و که یه زانای فه ره نسی (لامارك) ه که لای و ایه جوره کانی زینده و ه سه ربه خوو تایبه ته ندنین له دروستکردن و پهیدا بونیاندا، به لکو هه ندیکیان لیکه و ته میدیکی تر یازن و ده ده ن که ده نه که ده نه که دروستکردن و پهیدا بونیاندا، به لکو هه ندیکیان لیکه و ته میدیکی تریان ، به پینی بیروکه ی گوران و گه شه کردنی هیدی که له شه نمامی چه ند هی کاریک رو و ده ده ن .

یه کنی له وانه: ۱-به کارهینانی ئهندامیك یان پشتگوینخستنی ئه و ئهندامهیه ب-جوری گوزهران و ژیان، ج-کاریگهری بو ماوهیی، د-پیداویستی یه کانی تری ژیان، بو نموونه، سفتی جهستهی مارو نه مانی دهسته کانی له ئاکامی هامووشویه کی دوورو دریزی ناو کون و قلیشه ته سکو تروسکه کانه و هه و هه روه دا بالنده ئاویی یه کان ثه و شیوازه ی قاجیان وه رنه ده گرت گهر پیویستیان به مه له نه بووایه.

لهقله قبش به و شیوه یه ملی درین نه ده بوو گه ر خواردنه کانی له قو لایدا نه بووایه و، زه رافهش ملی نه وه نده درین نه ده بوو گه ر خواردنه که ی له لق و پؤیی دره خته به رزه کاندا ده ستگیر نه بوایه به لام نه م (ریبازی گؤرانه) هه ر به لاوازی مایه وه که نهیده توانی به رامبه ر بیرو که ی (یه ک به دو اها تنی دروستکردن) بوهستیت. تابه ده رکه و تنی (دارون) که ریبازی گؤرانی به ره و پیش برد که له سالی ۱۸۷۹ در داکتیبه به ناوی (بنه مای روگه زه کان به ریگای هه لیبرا ردنی سروشتی) دانا و، پاشان له سالی ۱۸۷۱ در داکتیبی

(زنجيرهي قوناغي مرؤش)، (تسلسل ألأنسان)ي دانا.

حەيران/ريبازي دارون چييه؟

شیخ / کورتهی ریبازی دارون له پهیدا بوون و گهشه کردندا زینده و هران مل که چی چوار یاسان /یاسای (ململانی بز مانه وه) (تنازع البقاء)، یاسای (جیاوازی نیوان تاکه کان) (تباینات الأفراد) و ههروه ها یاسای (جیاوازی به هوی بو ماوه یی) (التباینات بسالأرث) و یاسای (هه تبراردنی سروشتی) (الانتخاب الطبیعی) بو تاکه زینده وه ریکی چالاك که ههمو و سیفاتینکی به رزی له خو گرتبیت به پینی تاکه کانی تر به کاریگه ری سی یاساکه ی پیشو و ده بیت.

یاسای (ململانی بیز مانه وه) به و اتای شه وه ی که زینده و ه ران له ململانییه کی هه میشه یی دان له گه ل سرو شتدا و له نیزه ند خزیاندا و ، سه رکه و تن بز ثه و تاکه ده بیت که سیفاته کانی سه رکه و تووی و مانه وه ی تیادا بیت.. سه باره ت به تاژه ل و رووه ك ، ثه مسیفاتانه زور و جوّر او جوّر ن ، له و انه یه ثه و سیفاتانه ی که سه رکه و تن و مانه وه ده به خشن سیفه تی تو اناو ثازای و گهوره ی ، یان بچو کی جهسته و ، یا خود سیفاتی جوانی و ژیری و خیر ایی و هه روه ها سیفه تی فیله بازی بو دوور خستنه و هی شه پر وه به ده سته ی نین بو دور این با خود تارامی له سه ربه سینه ی و تونیتی و کاریگه ره ده ره کی یه کان . هند ، تیدا بیت .

گهرهاتوو ئهو تاکانهی که ئهو سیفاتانهیان له خو گرتووه سهر کهوتنیان بهدهست هینا و، به پیچهوانهوه ئهو تاکانهی که سیفاتی سهر کهوتنیان تیادا نیه، ئهو کاته مانهوه بو ئهو تاکانه دهبیت که شیاوی ژیانن و، لهناو چوون بو ئهو تاکانه دهبیت که ناشین بو ژیان. و ئهمه و اتای (ململانی مانهوه)یه.

بهلام یاسـای (جیاوازی نیّوان تاکهکان)، بهواتای ثهوهی ههموو جهسته زیندووهکان ههر لهبنهرِهتدا لهههندی سیفاتدا جیاوازیان له خوّگرتووه.

هـ مر له بـ مر ئه وه یـ م لیکچـ ونی تـ ه و او بـ ه دی ناکریـ ت لـ ه نـیوان دایـك و بـ اوك و مداله کانیان و نهله نیوان بـ نه و او به هـ کانی دا ته نانـ ه ت رووه کیش و ا ئه ندیشه ی ده که ین که له یه که یک ته و او له نیوان به شه کانیدا هه بیت، به لام له راستیدا گه لایه ك به دی ناکه ین له گه لایـه کی تری هه مان رووه ك بچیت، به لام له به رکه می ئه م جیاو ازیی یه و ، نه چـ و و نه ناو ناوه رو که وه له به رئه وه ئه و جیاو ازیانه نادیـار ده بن بو ئه و انهی که تو ژینه و می له سه ر ناکه ن، به لام به دریر ای روژگار و چه رخ ئه م جیاو ازیانه به ده رده که و و جو رنگی تری نوی پیکده هینن.

یاسای بوّماوه تمواو کهری یاسای جیاوازیییه کانه و، ئهو جیاوازیانهی کهلهمهوپیش باسکران بههوی بوّ ماوه لهبنه په ته کانهوه ده گویزریتهوه بوّ لقو پوّپه کان، کهلهسه ره تاوه کهم و رووکهشی دهبن و، له پاش ماوهیه کی زوّر دهبنه، بنه پهت و جوّری تری نوی یان لیّ ده بیّنه وه.

ههموو شهم ریبازانه له تاکامدا بهیاسای هه تبراردنی سروشتی یه وه بهندن به کورتی-یاسای بـ فر مـاوه، هـهروه ك چـون جـياوازيی یه كان ده گویزرینهوه هـهروه ها هـهموو شهو سيفاتانهی كه بنه رهت له خوی گرتووه ده یانگویزیتهوه بو به شه كانی تری،

جائه مسیفاتانه ماددی بن یان (معنوی) بهده ست هاتوو و، ثهم سیفاتانه شیان سودمه ندن، وه که تواناو هیز، ته ندروستی و ژیری و هه ندیکیان زیانبه خشن وه که نه خوشی و کهم ئه ندامی و نه وازه (شدفوذ)، به لام زیانبه خشه کان دوو ریگا ده گرنه به ریان له ناو ده چن به زالبوونی سوود به خشه کان به سه ریاندایان سه رکه و تن به ده ست ده هینن که ئه مه شده به نیز ده بینته هوی له ناو چونی خودی خاوه نه کهی یان نه ژاده کهی.

سودمه نده کان و البه خاوه نه که یان ده که ن که لبه شه پی ململانینی مانه وه دا سهر که و تو وین.

به شه کانی تر ثهم سیفه ته سوو دمه نده وه چه له دوای وه چه وه رده گرن و، له دوای تیپه ربوونی هه زاره ها نه وه، جیاوازی یه کان ده گه نه پلهیه ك کهوا له تاکه جیاوازه که ده که ن بینته جوری کی نوی تر، ثه مهیه یاسای هه تسبرار دنی سروشتی، که دارون به هو کاریکی داده نیت بو پهیدا بوونی جوره زیندوه بینراوه کانی سه رزه وی،

حەيران/ ئەي نەيارانى دارون چۆن رەدى ئەويان داوەتەوە؟

شیخ انه بارانی دارون) زورن، لهوانه شهو زانایانه ن که به هیچ جوریک له بورای تاینیدا موناقه شمی بیروک که به بورای تاینیدا موناقه شمی بیروکه کانی دارونیان نه کردوه، به لکو له بواری زانستی پرووتدا ره خنه یان لینگر تووه و ههروه ها زانایانی تاینیش به ناوی تاینه وه هیر شیکی کویر انه یان کردو ته سهری.

غوون به بو به به به به به به به انه وه ی زانستی زورن گرنگرینیان زینده وه وه ده ریای به سه رتاییه کان که هم له سه رقاوه له ثه زه له و همتا ثه مرو له شیّوه ی خوّیاندا ماونه ته وه و ، به به به به به به به کردن کاریگه ری نه بووه له سه ریان و ، کوّمه له ی زینده وه ره گهوره کان به پلهی نزم و به پلهی به رزیانه وه له چینه کانی ژیّر زه ویدا وه ك یه ك ماوه، ده ی گه ریاسای گه شه کردن راست بووایه ، واپیویستی ده کرد زینده وه ره گهوره کان که کوّمه له ی کوّمه کانی زوویدا

نەبوايە، بەلكو بەس لەچىنى سەرەوەدا ببوايەو كۆمەلە پلە نزمەكانىش بەس لەچىنى ژيرەوە دا ببوانايە؟

ئيستا دهبينين كه زور له ره گهزو كومه له جياجياكان له سهردهمه كاني پيشوى كوندا، جهستهيان زور تهواو دروست تر بووه، وهك له تهمرودا.

همروهها له چینه کانی زمویدا دهبینین زیندموهره نزم و ناتمواوه کان لهسمرو زیندموهره گموره تمواوه کانموه دین.

حەيىران/كەواتـە دارون دەيەويىّت بلىّىت گشت زىندەوەران لەيەك رەگەز پەيدا بوون بەھىزى خۆيەتىيو سروشتەۋە لىڭكەوتەيان لىلدەبىتەۋە، نەك بەدروستكردنى خوا.

چونکه عمقلی باوه ری به و ووتانه نه ده هیننا که ده لین (ره گه زه جوراو جوره کان له خودی خویان و سروشتدا پهیدا بون و زیاد دهبن).

شیخ / به انی کومه الیک له هاو بیرانی دارون که له سهر ریبازی مادی بوون باوه پیان به وته ی دارون نه ده هینا که ده ی وت: ژیان له سهره تادا به هوی توانای خوداوه پهیدا بووه، تومه تی نه وه یان ده خسته پال دارون که له داله وه ثینکاری بوونی خودا ده کات و پینان له بوونی کردگار، رواله تی یه، ته نیا له به رخاتری دالی پیاوانی ثابنی یه له گهر دیله یه کی بجووك پیکها تووه و، همه ندیکی تریان باوه پیان وایه: ژیان له سهره تاوه له چه ند بیکی زولالی زیندووی زور بچووك پیکها تووه، که به هموویان ناگه نه تاستی ته نها شانه یی و له ویش ساده ترن هم له به رفه و (مونیر Moner) ناوبرا که به یونانی یه که ی ساکار ده گریته وه به عمره بیش ده گروتری و لایان وایه: بنه مای ته مانه

به شیّوه یه کی گشتی خود کاره و له خویه وه به خودی خوّی له مادده ی بی گیان پهیدا بووه و به ره به ره گهشه ی کردووه و به ناوبانگترین زانا که باوه ری به م و ته یه بووه زانای بایلوّجی (ئه رئیستی هیگل) ی ئه لمانی یه،

حدير ان/ ئەي ھيگل چى دەلىنت؟

شیخ میگل ده تیت گهردون به گشتی له مادده پیکدیت و، مادده شله گهردیله پیکدیت و، له مادده به همرو نه و زینده وه بی گیانانه پهیدا بوون که له گهردووندا ده بینکدیت و اله مادده به همرو و نه و زینده وه بی گیانانه پهیدا بوون که له گهردووندا ده بینزین و جوله ی گهردیله ده ست پیده کات و به گه شه دار ترین زینده وه رکز تایی دین، نه م زینده وه رانه به گیانله به رو بی گیانده وه، همه مو و به گشتی پیکها ته ی یه ك ره گهزن، هیچ جیاوازیه ك له نیزان گیانله به رو بی گیاندا نی به چونکه ره گهزی مادده نه ندامی به کان له و ره گازانه یش دا هه ن که نیز گان نیزی نین و ده تو انریت به ریگای ته کنیکی هه ندی له پیکها ته کنیز گان ناماده بكریت.

لەسەر ئەم بنەمايە هيگل دەلىت، ساكارترين جۆرى زيندەوەر لە ماددەيەكى بى گيان لە خودى خۆيدا گەشەدەكات.

حەيران/ چۆن ژبان لە بنگيان دەبيت؟

شیخ/ هیگل، وا مهزنده ی ده کات که سهر چاوه ی ژیان له پیره ری ریژه یی نیوان ریژه و تایه تبه کانی ره گهزه کانی مادده پیکهاتبیت، به لام نهم پیره ره زور وورده کاری تیادایه و تاراده یه کوری و که می به شیخی ره گهزه باک هو کاریکه بو پهیدا بوونی ژیان، یاخود و هستانیکی ژیان، نهمه بو چوونه کانی هیگله، به لام خوی و هاوه له کانی تسری له ماددیی به کان نه توانان له دو زینه وه ی نهینی چونیتی پهیدا بوونی یه کهم ژیانی سهره تایی له ماددیی به کان نه توانان له دو زینه وه یه کیکه لهوانه ی که زور لایه نگری ریبازی پهیدا بوون بی کیکه لهوانه ی که زور لایه نگری ریبازی پهیدا بوون یه کهم دارون تاوانبار ده کات به وه ی کهمودار اتی پیاوانی ثاینی ده کات و یه کیکه لهوانه ی که دارون تاوانبار ده کات به وه ی کهمودار اتی پیاوانی ثاینی ده کات و که به ویژدانه و و زانا کان له و تاوانانه دوور ده خاته وه (بریار له سهر ثهو فهرمانه ی که به ویژدانه وه زاناکان له و تاوانانه دوور ده خاته وه (بریار له سهر ثهو فهرمانه ی که به ویژدانه وه زاناکان له و تاوانانه دوور ده خاته وه (بریار له سهر ثه و فهرمانه ی که به یدا ده بیت بی بیاریکی ههروا ثاسان نی به چونکه بارو دو خیزیکی گونجاو بو ثه و پهیدا بوونه خویه یه یدا موه که یه کهم ره گهزی لی پهیدا بوونه خویه یونکه بارو دو خیزیکی گونجاو بو ثه و پهیدا بوونه و تاییانه که پیکها ته و پهیدا بوونه تاییانه که پیکها ته و دوستکراون، به رپهر چی ثه وه ده ده نه وه که لیکه و ته یه بی گیان بن، به لکو له بواری در وستکراون، به رپهر چی ثه وه ده ده نه وه که لیکه و ته یه بی گیان بن، به لکو له بواری

زانستدا لیکهوتنهوهیان له بنی گیان به موعجزه دادهنرینت و، موعجیزهیه که که به گویرهی عـهقل لـهوه کهمتر نییـه کـه بلیّین زیندهوهره گهشهداره کان راستهو خوّ له بنی گیان پهیدا بوون).

حهیران/ ئەمە زۆر راستە. بەلام مىن واگویْبیست بووم، كە دارون دەلیّت رەگەزى مرۇق دەگەریّتەوە بىۆ مەيمون، كە بە پلەكانى گەشەدا تیپهربووە، تا... بۇ تە مرۆۋ، ئەمە چۆن دەگونجیّت لەگەل ئەو وتەيەى كە دەلیّت دارون موداراتى پیاوانى ئاينى كردووە.

شيخ/ ئەمەش، دووبارە وتەي دارون نىيە، گەرچى ئەو لىمبارەي رەگەزە جۆراو جۆرەكانەوە، ئەم جۆرە گوتنەيش ھەللە گرينت بەلام ھەندى لــه تونـدرەوە مادىيەكانى ريبازه كهي داروون و ههندي قسمي ثمويان، سمبارهت به همندي پاشمرو كي ماددهي ئەندامى كىردووە بـﻪ بەھانـﻪيى بۆ نەفى ئامانج و دانايى لە دروستكردنى دروستكراوەكان پالپیّوه نهری راستهو خوّ (الخلق الـدفعي المباشر) کردووه که لهکتیّبه پیروّزه دابهُزیوه کاندا ئامـاژهی بوَ کراوه و، باوهڕیان وابووه که رهگهزی مروّــــْت دهگهڕیّتهوه بوّ مهیموون ٍبهڵگه خوازیان وابووه که لیکچوونیکی زؤر زؤر له نیوان مرؤی و معیمووندا همیه، له زؤر له ئەندامەكانياوە ھەندى رەوشتى بۆ ماوەيان وەك (حيض) و ھەورەھا دەيان ووت زۆر لە زينده و هران ههستي خوشي و ناخوشي و قين و سؤزيان تيادايه و لـه هـهنديكي ترياندا توانسای بیر کسردنهوه و بهراوورد کردنسیان تسیادایه ناکسام خسوازی تؤژینهوه کانسیان وا بهده ریده خات که ئهم زینده و هرانه و هاك مرؤی خاوه نی عمقل و سؤزن له گهل جیاو ازى لەپلىەكانى گەشـەكردندا و، ئەوانـەى كە دەلنىن رەگەزى مرۆڭ، دەگەرىتەو، بۆ مەيموون سەرسىام بىوون لىە چىۆنيەتى گواسىتنەوەي سروشىتى ئاۋەللىتى مەيمورن بىۆ سروشىتى مرز فایهتی مرزف که تهم پلهیهش دوا گواستنهوهیه، ههندیکیان دهیان ووت تهم گواستنەوانە لــه پېرو بني بەرنامە بوون و، ھەندىڭكى تريان دەڭين پلەپلە روويداوه، چونكە گواستنەۋەي لىھ پىرۇ بىنى بەرنامىھ زۆر دوۋرە لىھۇ جىياۋازىيىيەي كەلەنىيوان مىرۆت ۋ مەيمووندا ھەيمە، بەتايبەتى لــه عەقلىياندا و، زۆر گەران لــه چينەكانى زەۋيدا لــه دووى ئەو زنجیره وونبووهی کهممیموون پیایدا تیپهریوه، هیچ پاشماوهیه کیان نهدیتهوه، همتا ئهمروش نهیان تو انیووه بریاری تهواو لهسهر ئهم گواستنهوهیّه بدهن به بیرورایه کی برِهر و پهسند.

حهیر ان/ کهواته فهلسهفهی (گهشه پیدان) چییه که سبهنسهر دایناُوه؟ و جیاو ازی چیه لهنیوان (گزرِان)و (گهشه پیدان)؟

شیخ / ئـهو جیاوازیـیهی نیوان گهشـه پیدانو گـۆړان لــه رووی زاراوهی زانسـتی فهلسـهفییهوه زور کهمـه هــهروهك چـون لــه بــواری زمـاندا کهمــه، ریـّـبازی گــوّران (Transformisime) ئەو رىنبازە بايلۆژىيىيە كە دەلتىت ھەموو جۆرەكانى ئاۋەل و رووەك دە گۆرىن و جۆرى نونيان لىندەكەويتەوە،

ریبازی گهشه پیدان Levolutionnisme، شهو ریببازه بایلوژیییه که ده تیت روودانی گورانیکی که شهداره له زیندهوه راندا.

لهراستی دا رینبازی داروینی بریتی یه له (گورانی گه شه پیدانی گه شه دار (تحول تطوری ارتقائی)، به لام دارون ریبازی گه شه دانی به ریبازی بایلوژی داناوه و ، نه یکر دو ته فه لسه فه یه کی گشتی سه رتاسه ری بو بوون ، به لام سبه نسه ر به پینچه و انه و ه ریبازی گه شه پیدانی کر دو ته فه لسه فه یه کی گشتی سه رتاسه ری بو بوون ، که همه و شته ما ددیی و معنه و یه کان ده گریته و ، به مه شه به دانه ری (فه لسه فه ی گه شه پیدان) داده نریت ، کور ته یه مه فه لسه فه یه دانه و هم ندی له بینراوه راسته قینه کان که له و ینه بووندا به ده رده که و ن زیاتر له و ه ی که شیکر دنه و هه ندی له بین بو په یدا بوونی راستی ثه م به و نه).

به لام گهشه پیدانی زینده و ه ره کان، و ه ك داروون و که سانی تر ده لین (له سه ر بنه مای گونجا و هاو چه شنی ده بینت له نیوان زینده و ه ره کان و گه و ژینگانه ی که تیایدا ده ژین و و ه گو نیداوی ستیانه ی که یارمه تیده رن بو مانه و ه و و پیویستیانه ی که یارمه تیده رن بو مانه و ه و ژیانیان و ، به فه رمانی که میداویستیا که و پیویستیانه ی که که ندامه کانی له ش و هه ستی

لیپیکهاتووه ته نانه ت عهقل و نهو فکرانه ی که ئیمه به فکره خور سکیه کان ناویان ده به ین. همه موویان به گشتی پیکهاته ی نسه م گه شه پیدانه ن، به لام نساره زوه ره نگدانه و ه که تک که تک که که و کان و داب و نه ریته چه سپاوه کان له یه کتریان جیاده کاته و و ، له ناره زووه خور سکی یه کانه وه عمقل په یدا بووه.

ویسنه خورسسکیه کان و یاسسای هو کسان و دار شستهی چسه رخ و شسوین، بریستین لسه شینو از اکانی فکره خورسسکییه کان که نسه راد بهده سستی هیسناوه و، بسهدریزایی چسه رخ چه سپاون و بوونه ته خور سکییه چه سپاوه کان.

حهیران/ له یادمه نوسراویکم لهسهر فهیلهسوفی ثه تمانی که به (شوبنهر) ناو دهبریّت، خویدند و ته ده ته ناو دهبریّت، خویدند و ته بیرورای همروه که شهم بی چوونهیه که ده تیبت ته ندامه کانی جهسته ی زینده و هر بینی پیویستیان بو ژیان و خوراك و مانه و ه دروست بوون.

شیخ / به لنی (شوبنهر) ئهم پیداویستی و پیویستیانه ی به (ویست) داناوه و، گهشه ی به مانای ویست داناوه همتا... کردویه تیه راستیه ک بو کوتایی همموو شته کان و باوه پی و ا بوه که گهردوون به گشتی بریتی یه له کومه تیک ویست که له حاله تیکی بکه ری به رده و امدایه و، ئهم ویستانه شهیزیکی زیندووی به توانایه بو دروست کردنی هموو شتیک و پیکهاتن و ئاراسته و به رده و امیان به پیی پیویست پیدراوه و ئیمه له شته به شی یه کاندا ته نها روانه تی به موسته نه قشینراوه ده بینی .

حه بران: نایا.... مه به ستی (شوبنهار) له ویست نه وه یه که خودا نه و خورسکو ناره زووانه ی به زینده و ه ران به خشیوه له گه ل همه موو نه و یاساو سیستمانه ی که له گه ردووندا هه ن، یاخود مه به ستی له ویستی پیکها توو نه وه یه که ویستی خودا نه م گه ردوونه ی پیکهیناوه و ، چه نده ها گه ردوونه ی پیکهیناوه و ، چه نده ها ویستی خودا نه م گه ردوونه ی پیکهیناوه و ، چه نده ها ویستی پیبه خشیوه که هزیه که بو به رده و امی و گه شه پیدانیان که و اته گه روانه بیت مانای ویست چی یه و کی دروستی کردووه ؟

ه مر چه شنینك بینت نه می حه بران نهم گوران و گهشه پیدانه هیچ یاسایه کی به سهردا ناچه سپینت، گهر به (ژیان) یان به (ویست) ناو ببرینت هیچ جوّره باوه پر ناسه لمیننی که دژی باوه ر به خودا بنی.

حەيران/ چۆن ئەمە دەبيت؟

شینخ ائیستال و ته کانی شیخ (جسس) به دوورو دریشری و ناشکرا بوت به دورده کهویت؟

شیخ اسبه نسه وای له فه لسه فه کهی کردوه که تایه محه ندبیت به وه سفی نهم گهشه پیدانه له وینه کانی ریاندا و، هه ولی داوه که هه موو وینه کانی بوون به گشتی بگریته وه، به لام نه و راستیهی که له پشتی دروستبوونی گهردوون و هزکه یدا هه یه، سبه نسه ده لینت عه قل نه تو انایه له چوونه ناو قو لاییه کانی یه و ته نها بو تینگه یشت و زانینی رواله تی شته کانی گهردوون دروست کراوه و، عه قل به هزی به کارهینانی نهم رواله تانه وه بوونی خزی سه پاندووه و هم موو تین و انینه کانی بیرو که یه کانی عه قل که باسی پشتی نهم رواله تانه ده کات عه قل دو و چاری هماله و سه رسامی و گیز او ده بیت و، و ته به وه ی که نهم گهردوونه له خودی خویدا به بی هیچ هویه که دروست بووه و، هیچ سه رتاییه ک نیه، نهم و ته به وه ی که نه به و ته به وه که ده و ته به مووه هر کاریک به بی هر نابیت هم روه که چون عه قل داواده کات که هه موو هر کاریک هری هه بیت هم هم هم و هر کاریک هردوونه هم گه دوونه.

عـ مقلّ دووچاری کول بوون و نه توانای ده بیّت له ثه ندیّشه کردنی هوّی یه کهم به بیّ هوّ یهیدا بووبیّت.

حهیران/ ههربهم چهشنه بوه بیرورای ئهما نوئیل کانط لهبابهت نهتوانایی عهقلهوه، ئایا باوهر هینانی بهخودا ههروهك ئهو بووه.

شیخ به انی سبه نسه رو کانط و ته کانیان وه که یه کبووه له بواری نه توانایی عه قل اله هم له کردن و سه رسامی دا و، هه روه که ثه و له تاکامدا باوه رینکی ویژدانی پته وی هه بووه که ده نیست / چه ند راستیه که همیه که واله نه فسمان ده کات به هم ی هه سته نادیاره به تواناکان هه ست به بوونیان بکه ین، که ناتوانین به عه قلمان ده رکی بکه ین و، یه کین له و راستیه گرنگانه باوه رهینانه به خود ا.

حدیران/ وا لـه شیخی گەورەم تیْگەیشتم که دارون باوەرى بەخودا بووبینت، کەواتە

هۆكارى ئەو هيرشــه كويْـرانەيە چــىيە كە كراوەتە سەرى؟ بۆ ئەم هيْرشە نەكراوەتە سەر سبەنسەر كەريْبازى گەشەپيْدان و بيروراى وەك دارون بووە؟

شیخ / هیرش نه کرایه سهر سبه نسه ر چونکه له تیروانینی دروستکردنی جوره کاندا، جگه له وه ی داروون گوتبووی لهم بارهیه وه و هیرشه کهیش بوسهر دارون به ره به ره لاو از بوو کاتیک فه لسه فهی گهشه پیدانی سبه نسه ر بالاو کراوه یه، شتیکی ئاسایی بوو که بیرو که کانی هیچ گیرویک نه نینته وه سه باره ت دروستکردنی پله کانی گهشه پیدات که پیاوانی ئاینی خروشاند و لایان و ابوو ئهم بیرو کانه ترسناکن له سهر باوه په پینان به خوداو فهر مووده ی کتیبه ئاسمانی یه کان ده رباره ی دروستکردنی مروقی یه کهم به درو داده نیت و، هیرشه کانی بو سهر دارون زور توندو تیر بووه که له لایه ن گهوره پیاوانی ئاینه وه کرا وهزور له پیاوانی زور سهر دارون زور توندو تیر بووه که له لایه ن گهوره پیاوانی ئاینه وه کرا شیرشه کانی برده سهری له شیروازی موناقه شه گیری، تانه و لومه کردن و جنیو و ئازاردان و تاوانی بی باوه پی ده خرایه پاتی و، همر ئه وه نده بر انیت که چون هه واتی ئه مهیرشه کرچ و کالانه دریژه ی خایاند له توندو ره قیدا هم تا کوتایی سه دده ی نوزده هم ه.

بـ ق نموونـه گـمورهو زانـای بـه ناوبانگ ئهسـقوفی ئۆ کسـفۆرد، و تهیـه کی لهبـهرده م کزمه نـه ی پنشـکه و توخوازانی به ریتانـیادا بلاو کـرده و تـیایدا و تـی (دارون گهوره تـرین تـاوانی کـردوه، کاتینك که ههولی داوه سنورینك بۆ مهزنی خودا له کاری دروستکردندا دابنینت) و هـمروه ها کاردینال ماتنگ ده نینت (ریبازی دارون فه نسه فه یه کی درندانه یه و عـمقل بـهره و ئینکاری بوونی خودا ده بات و ، (دو کتور به پری) گهوره ی ئوسقوفه کانی (مهلـبورن) کتیبینکی دانا کـه تـیایدا هیرش بو داروون ده بات و تاوانی ثهوه ی ده خاته پال که تووی بی باوه ری به خود او کتیبه ئاسمانی یه کان له دلی خدانکدا ده چینینت.

ه مروه ها (مونسیور) (سه گور) له فه ره نسا له سه ریبازی دارون ده نیت یه کینکه له و ریبازه که م نرخانه ی که ته نها بی باوه ران و نه فس نزمان پالپشتی ده که نه نه بیروباوه ره نه نشازه نزمانه له لایه ن که سانیک پهیره و ده کریت که پایه نزمو هه ست پیسن، نه م جوره ریبازانه سه رچاوه که یان کفره و کو تایه که یان گهندی و چه په نی ده بیت و، له نه نه امانیا ههندی زانایان و ایان بالاو کرده و ه که ریبازی دارون دژایه تی ههمو و بیرو باوه رکانی کتیبه پیروزه کان ده کات و ، همروه ها (لونارت) ماموستای لاهوت له (لایبزیگ)، ده نیت مناب فکره ی دروستبوون) ناین خاوه نیه تی دروستبوون) ناین خاوه نیه تی نه نه زانستی سروشتی و ، ههمو و پهیکه ریکی به رزی ناین، به نه ماکه ی له سه ریبازی (دروستبوون) ه و ، یه کیک له زانایانی لاهوت له سویسرا

بانگیشتی هه تسان به شه پی (خاچی) در به م رینبازه (چهوت و خراپکاره) کرد و همروه ها گزفاری زانکزی دبلن ده تیت: ((دارون قسه و گفتو گز له وه ده کات که چؤن ده توانری خودای مهزن له سهر عهرشی دا بنرینت)) و، ههروه ها زاناو دانای گهوره (قسطنطین جس) له کتیبه کهی که به ناوی (دارونیز، یاخود مرؤ فی مهیمونی) له پاریس ساتی ۱۸۷۷ بلاو کرایه وه که رینبازی دارونی به (ئه فسسونی کی گالته پیکراو) دانا و، همروه ها (گلادستون)ی وه زیری پایه دار له یه کیک له ویژه یه کیدا گالته به مریبازه دارون ده کات و د. هیدج که سهربه زانکوی (برنستون): ده این ((پیویسته به ره نگاری دارون ده کات و د. هیدج که سهربه زانکوی (برنستون): ده این ده کات) و همرله همه مان زانکو) د. دو قلید) ده گینت که ثینکاری کتیبه پیروزه کان ده کات) و همرله همه مان زانکو) د. دو قلید) ده را نستیانه ش ئه م گونجاندنهی چه سیاند و باوه پی پیروزه کاندا شیاو نی یه و، همرکه سیک به زانستیانه ش ئه م گونجاندنه ی چه سیاند و باوه پی هریزه و نینکاری بوونی خودا ده کات)

همروهها (د. لی) ده نیت (به هیچ شیوه یه که شیوازه کانی لیکدانه وه شیاو نی یه مانا هیمایی یه کهی کتیبی پیروز، فراوانی و زیاده رؤیی تیادا بکریت به چه شنیک که بلیبن نهم ریبازه یشی له خو گرتووه، دارون و کومه نه کهی به سهر لیشیواوو بو گهن وه سفی کردون. و له زانکوی نه مریکی له به یروت نه و ماموستایانه ی باوه پیان به ریبازی دارون بوو، له دانیشتگاکه دوور خرانه وه).

حدیر ان ده لیّت / تی ... لیّر ه دا شیخ مه و زون له گه ل فکره کانیدا خاموشی گرتی و، منیش به بن ده نگی سه یرم ده کر دو چاوه ریّی کوتایی و ته کانی بووم له پاشدا سه ری به رز کرده و به زهر ده خه نه یه که هه موو مانایسه کی شانازی و ریزلیّنانی له خوگر تبوو.

دووباره وتی، شیخ او لهقولایی ثهم شهره ترسناکهدا. ثهی حهیران، له ههموو ثهم جیهانهدا، تاکه زانایه کی ثاینی پهیدا بوو که توانی پرکیشی بکات و به ثازاو مهردانه کتیبیک دابنیت و تیایدا بلیت ریبازی دارون -گهر چهسپا-، هیچ دژایه تی یه کی بریارو فهرمووده کانی قورثانی پیروز و باوه رهینانی به بوونی خودای گهوره ناکات)

حديران/ گەورەم ئەو تاكە زانايە كێيە؟

شیخ ایمو زانایه شیخ حسین جسره که دانه ری په راوی (الرساله الحمیده)یه، که ده شیخ ایمو روز و دریش و شیخی که ده شده و یک باسکردنی دوورو دریش و و شیخی گهورهمه و به هوی کهم ده رباری همی و رهوام گرته به رله به رئه و و تهی کهم ده ربارهی دادم نادات.

حهیران/ ثینمه هیشتا لهسهرهتای شهو داین، تکام وایه که زنجیرهی باسه کان نهپچرینیت.

شُیْخ/ منی پیره میرد هیچ گرنگ نیه بهلامهوه شهو نخونی و ، زوّر به کهمی شهوان ده خهوم.... و تهنها ترسم لهتوّیه.

حهیران/ تامهزرویم بو و ته و باسه کان و ام لیده کات زیاتر له شیخی گهورهم به نارام تریم بو شهونخونی....

شیخ/ نزیکترین زانا کهله ئیمامی غهزالی بکا له رووی زانستهوه و گرنگترینی ثهو ليْكچوونه ثهوهيه جسر همروهك غمزالي ههالگري ريْبازي زانستي كهلامه و، زياتر له زاناكاني سەردەمى خىزى و، ھەروەك ئەو ئاگادارىيىيەكى زۆرى ھەيە سەبارەت بە راستي زانيارييه كاني گهردوون و، چۆته قولايىي دەرياي فەلسەفەي مىتافيزىكىيەوە و، ئامانجي هەردووكيان لـه ليْكۆلينەوە فەلسەفيەكاندا، چەسپاندنى بوونى خودايە ھەروەك چؤن غهزالی باوهړي به ړاستي په زانستي په کان ههبووه که به بهلگهي ړاست و دروست جه سپاوه و ثینکاری شهوهی ده کرد که شهم راستیانه پنچهوانهی شایین بن و زور سهرزهنشتی ثموانهی ده کرد که ثینکاری ثهم راستیانهیان ده کرد و وایان دهزانی به هویه و ه ئايين سەر دەخەن و پيىي دەوتىن بىي گومان ئەم زانايانە زيانيان زياترە بۆ ئايين وەك لە دوژمنه کانی. همروه ها شیخ جسریش زۆر توندبوو بهرامبهر ئمه زانا ئاینیانهی که ئينكاري راستييه زانستييه برهوه كانيان ده كرد و دهيوت: ثهوانه كۆسىپ و تهگهرهن لهسهر ریبازی ثیمان و برواهینان چونکه جاهیل و نهفامن به بناغه و بنچینه کانی ثایین و ناتوانن دەقەكانى خواي كاربەجى و بەلگە عەقلىيە برەرەكان لەگەل يەكتردا بگونجينن بۆپە ئەمانە زەرەر و زيانيان زياترە بۆ ئايين لە دوژمنە سەرسەختەكانى. غەزالى و جسر ریککموتن و همریه کمیان کتیبیکی تایبهتیان دانیا بیز رهتدانهوهی فهیله سوفه کان لمهو . بو ار انهی کهو ا تیکگهیشتن پیچهو انهی ثایینه به تهو اوی.

غهزالی کتیبی خوی دانا به ناوی (تهافت الفلاسفة) که بوّم باس کردی، جسریش کتیبیکی خوّی دانا به ناوی (الرسالة الحمیدیة) به لاّم جیاو ازی نیّوان ثهم دوو پیاوه له دوو شندایه:

یه کهم: غهزالی له کتیبه کهیدا به کورتی روددی ثمو فهیله سوفانهی داوه تهوه که له بارهی خواوه نده کان دو اون.

هدروه کو پیشتر زانیوته بیرورای ماددیییه سروشتییه کانی تیادانییه که ثینکاری

وجودي خوايان كردووه.

بهلام جسر که بینی بزچونی ماددی پهره دهسینی و گهشه ده کات لهسهر دهستی ههندیّك لـه زانا ماددیه کانی سهدهی نززدههم لـه دوای داروخان و نووشستی هیّنان، وای به چاك زانی که زوّرینهی قسه کانی لهگهل ماددیه کان بیّت.

دووهم: جسر رووبه رووی هه ندینك بیرورای نوی بیزوه که له سه ردهمی شهودا ده رکهوتن گرنگترینیان بوچوونی (پهیدابوون و گهشه سه ندن) بوو که زانا ماددی په سروشتی په کان گرتبوویانه به ربو ثینکاری خوای دروستکه رو دهیان ووت ژیبان پهیدابووه له نه بوونه وه به بوونیکی خویه تی.

ئـهم بـیرورِا ماددیـیانه لـهســهردهمی غـهزالــیدا بـهم چهشـنه وورده کـاریی و ثاراسته کراو نهبوو و، ئـهم هـموو لایـهنگـرو دۆسـتانهـی نهبوو وهك ثهمرۆ رهچاو ده کرێ.

جسر بن چوونی وابوو، موناقهشه گیری ثهم رایانه لهسهر رووناکی ثاینی راست و زانستی دروست و بن ههاله بکات.

همر لهبهر نموه همستا به تو ژینه وه و لیکو لینه وه له گه ل ماددیی یه کان بو چه سپاندنی لیکه و ته ی گهردوون و چه سپاندنی بوونی خوداو سیفاتی خودا که عمقل مه زه نده یان ده کات و ، ده ستیکر د به لیکو لینه وه ی گومانی مادیی یه کان که سهرده کیشی بو باوه پنه هینان به بوونی خودا و ، دروستکردنی گهردوون له نه بووونه و ، بوونی سیستم و دانایی له دروستکردندا و همووی به گشتی پووچه لکرده وه و له ناویبردن، له پاشاندا ده ستیکرد به تو ژینه و ی فه لسه فهی (پهیدا بوون و گهشه کردن) و به دوورو دریژی باسی له سمر کردن و به نیشانه ی به رزو ویژدانیه وه لیکو لینه و هی له سهرده کردن و له هموو بیرو پاکانیدا زور پهیوه ستی نایسی ده کرد و ، سوور بوو له سمر گونجاندن له نیوان (عمقلیه کان و نمقلیه کان) و زور شاره زایی هم بوو به شیوازه کانی نه م گونجاندنه ، دوور نیسلام هم رگیز در ایه تی و نینکاری فه رمانه کانی عمقلی ساغ ناکات.

حدیر ان/ ایا و ته کانی جسر سهباره ت به کیشه کانی لیکه و ته گهردوون و کونیتی گهردوون و کونیتی گهردوون و کونیتی گهردوون هیچ جیاو از بی یه کی همیه له گهل و ته کانی غهز الی و که سانی تردا ؟ شیخ/ (له ناوه رو کدا هیچ جیاو از بی یه نه به لام جسر و ه لامی بو سروشتی و چهرخی یه کان (دهرین) بوو که اینکاری بوونی خودایان ده کرد، به پیچهوانهی غهز الی یه وه که مهمیشه و ه لامی ثه و فهیله سوفه خواوه ندیانه ی دهدایه و ه که باوه پیان به کونیتی گهردوون هه بوو به بی اینکاری بوونی خودا).

ئیوه ده نین، چهسپاوه نه لامان په یدا بوونی زینده و هرو رووه نه پاش نه وه ی نه بوو بوون، به هزی دوزینه وه ی پاش ماوه یان نه ناو چین و تویکانی ژیرزه ویدا که واتان بو ده که دو اچینی زه وی هیچ جوره زینده وه ریک و پاشماوه یه کی تیا نی یه و، چه رخیکی زور به سهر زه ویدا تیپه په بووه به بی زینده وه رو، به کوك بوونی به شه کانی مادده به هزی جوونه یه وه، ره گهزه بنه مایی یه کان پهیدا بوون و، به تیکه لبوونیان، به ریژه ی تاییه تمه ند، جه سته زیندو وه کان پهیدا بوون و، یه کهم شت که پیکهات نه جه سته ی زیندو و مادده یه که بینگه ردی زولالی یه که توانای خوراکدان و دابه شبوون و زور بوونی تیادایه که تهویش (پروتوپلازما)یه و نه پهیدا بوونی پروتوپلازما، ساکار ترین رووه کو زینده وه پیکهات و نه م زینده و مرانه به هزی نه و چوار یاسایه ی که نه پهیدا بوون و گهشه کر دندا با سکران، زور بوون و جورایه تیان لی پهیدا بوو و ، پاش ملیزنه ها سال گهیشته نه م پله یه یه به مرو تیایدایه.

مرؤی تاکه ناژه نیکه له تیکرای ناژه نه کانی تر و، به توانای یاسای (هه نبژاردنی سروشتی) گهشه ی کردووه، لهوانه یه له مهیون پهیدا بووبیت و، عهقلیشی هیچ جیاوازیی یه کی نی یه له گهل عهقلی ناژه نه کانی تر، ته نها نهوه نه بیت که عهقلی مرؤی به پله یه کی نی یه له گهل عهقلی ناژه نه کانی تر، ته نها نهوه نه بیت که عهقلی مرؤی له پله یه کی گهشه و بهرزدایه و، پاش نه وه ی که شیخ جسر کورتکراوه ی ریبازی ماددی یه سروشتی یه کان پیشکه شکرد، ده ستده کات به وه لامدانه وه یان ده نیت ده نینان ده نیت و پیان ده نیت و به بوه نیت به کونیتیه که ی، باوه رتان به بوونی خودایه که نه دوری مادده تان به بوونی خودایه که دروستکه ری بیت و کاتیک جوراو جوری مادده تان بینی و جه سپا

کیشه می یه کهم الیوه ده تین، کونیتی مادده و جووله کهی، هه رله نه زه له وه پهیوه ستی یه کترن و لیک جیانابنه وه و ، کیشه می دووه م الیوه و تان جوّره کانی زینده و ه رلیکه و تن، پاش نه وه می به مقوّی زانستی تویزینه وه می چینه کانی زه ویی یه و و بوّتان به ده رکه و ت ، که جوّره کانی زینده و ه رو و وه کی پهیدا بوون پاش نه وه می که نه بون بوون و ، مروّف نوی ترین قوّناغیانه .

کیشهی سیههم او تتان ههموو جوره کان به گشتی به هوی جوولهی به شه کانی مادده وه پهیدا بوون، نهو جوولهی به شه کانی مادده و پهیدا بوون، نهو جوولهیهی که لاتان و ابوو ههر له نهزه له و پهیوه ستیتی و، نهما ده و نهجووله کهی هیچ و ویست و خوازیاریی به کیان نه بووه له م پهیدا بوونه جوراو جوراو به بهدا.

مانای ئهمه و اده گهیهنیت که جوّر ایه تی یه کان لهمادده و جوله کهی پهیدا بووبن، وهك پهیدا بوونی هو کار له هو کهی، ئهمه ثهو سنی داوایهیه کهلهریبازه کهتاندا چهسپاندوتانه و منیش له و ه لامیاندا ده لیم.

ه مموو عمقلینکی ساغ بریارینکی تمواوو بره ر دهدات و هیچ گومانینکی تیادا نی یه که شدت به هیچ شیوه یه له که شدت به هیچ شیوه یه له که لینکه و تمینت، گمر هو که ی لینکه و تمینت، هیچ دو اکه و تنینک.

له به رئه وه نیوه لهم حاله دا که و تو و نه ته نیوه ندی سی کیشه وه یان باوه رتان به کونیتی جزر ایه تی مو کانیتی جزر ایه تی کانی هو کانیان، به پیچه و انه وهی نه و چه سپاند نانه ی که به ده ستان هیناوه یا خود ده لین مادده جو و له که ی به هوی (هه البرار دن و ویسته وه) دو بکه رن و ، چه رخیکی دیاریکر او تایبه تمه ند کر ابو لیکه و تنه و هی جزر ایه تیه کان.

ئیوه تهمه زور بهتوندی ثینکار ده کهن وهیان دهبی بلین ماددهو جووله لیکهوتهن که تهمهش راست و رهوایه.

پاشان شیخ جسر به شیوه یه کی تر وه لامیان نه دانه وه که ده ایست/ شار اوه نی به و عمقلیش باوه پر ناهینیت که مادده بی به شربیت له و وینانه ی که وه ریده گریت و ، هه رله به را به و و تانه هه رگیرت و ، هه رله به را به و و تانه هه رگیز مادده به بی وینه نه بو و هو نابیت .

چونکه مادده و جووله کهی که به هویانه وه وینه دروست دهبیت.

ههردوو كيان كۆن و پهيوهستن بهيه كهوه،

به لام عقلمی ساغ بسی گومانیه لهوهی همهموو ویسنهیهك كه ماده و دریده گریست، لیكهو تهیه، چونكه له ناو دهچیت و دوو چاری گۆران دهبیت.

گهر ساکارترین ویّنهش بیّت، بهبهلگهی ثهوهی که ثهم ویّنه ساکارانه گوّران و لهناو چوونی بهسهردا هاتووه.

ویّنه جوّرایه تی زیندووه کان جیّیان گرتونه ته وه وه ک چه سپاندتان که بوونیان له چینه کانی زهویدا لیکه و ته به و هیچ شار اوه نی یه له لای عمقل که همرشتیّك بچیّته خانه ی نه بوونه و کونیّتی مه حاله.

له به رئه و وینه پهیوه سته کهی مادده، لیکه و تهیه، ناگونجینت مادده کون بینت، جونکه گهر سه رنجی ساکار ترین وینه ی مادده بدهین دهبینین وینه کانیش دو و باره لیکه و ته ن، به به لگه ی نه و ه ی نه بو و نی به سه ردا دی.

کهواته پیش پهیدا بوونی ماده، دهبیت مادده چون بوو بیت؟

پاش نموهی که شیخ جسر به به لگه لیکهوتهی مادده و وینه کهی سهلاندی که عهقل ریگا چاره یه کی نی یه بو رزگار بوون لینی گهوره ترین زانایان و فهیله سوفان باوه پیان پهیناوه و شیخ جسر به ماددییه کان ده لینت، هه موو لیکه و ته یه که ده بینت کاریک پهیدای کر دبیت.

لهلای عهقل دهبیّت شهم ههبووه کوّن بیّت گهر لیّکهوتهبیّت خوّیشی پیّویستی بهپهیداکهر دهبیّت، شهو کاته، یان بهو شیّوازی، خولاندنهوه (دهور) پهیدا دهبیّت وهیان به شیّوازی زنجیرهیی (تسلسل)که ههردووکیان لهلای عمقل مهحالین.

پاشان نُمُو خواسته بوون بهسهر نهبووندا زال ده کات و کاتی بز دیاری ده کات به لام هممان بوون ته نها به ویست پهیدا نابینت به لکو پیویستی به توانایی و زانست ههیه.

هیچ گومانی تیدا نی به شه و خودا گهوره ی که پهیدا که ری مادده به وهسیفه تی گهشه کردن و گوران له وینه یه که وه بو وینه یه کی تری پیبه خشیوه خاوه نی به رز ترین تو اناو زانسته، جایا هم خودا خوی جو رایه تی و گهشه کردنی به مادده به خشیبیت یاخود شه و گهشه کردنیان همیه به گویره ی شه و گهشه کردنیان همیه به گویره ی شه و یاساو جووله به شیانه ی که مادده له خویی گرتووه، وه ك ماددی یه کان ده لین خود دا ده دون.

ثهو که سه ی شتینکی ساکار دروست بکات و پاشان بیگزریت بز جزرهها شتی تر که

نه تو انریست نامارو ژمیر بکریس، یاشتیکی ساکار دروست بکات به گویسره ی نه مو یاسایانه ی که پنی به خشیون بگوریست بق جوره ها شب که نه تو انریست نامارو ژمیره بکات، به چه شنیك که عمقل سه رسام بکات له پوختی و بریاری، هیچ ژیریک گومان له پنویستی بوونی خودای به تو انا و زانستی ناکات نهم بیرو که یه چه سپا که خودای هه بووی دیرین خاوه ن خواست و خاوه ن هه اردن و تو اناو زانایه.

پاش نموهی که شیخ جسر به لگه کانی لهسهر سیفاتی تمواوی خودای بهخشنذه ئاشكرا كرد، ئاوريّك لـهوّانه ئەداتەوە كە تەنا باوەريان بە ھەستېيْكراو بينراوەكان ھەيە و، هيچ نزخينك بـ فر تــهو به لگــه خوازيانــه دانانينــت كــه بــههزى تــيۆرى عــهقلى پوخـتهوه بهدهستهاتووه و، پینیان دهلینت: ئینوه لهبهر ثهوهی که رینگاتان نهبرد بو ثهو زانستهی که بوونی خودای دروستکهری مادده دهچهسپینیت، باوهرِتان به کونیتی مادده هینا و، کاتی بهچاوي خۆتان جۆرايەتىيەكانى ماددە تان بينى، پيويستيتان به بوونى پيويستكارينك بوو (موجب) که ثهم جور ایه تیه ی لیکه و تبیته وه، چونکه عهقل باوه ر ناهینیت مادده به بی هیچ هز کــاریّکی لـهبار ثهم جوّرایه تی یه یی لـهخوّ گرتبیّت، پاشان بهناچاری و تان: مادده لــهزاتی خزیدا بهش بهش و تاك تاكه، ثهو بهش و تاكانهیش خاوهنی شیّوهو شیّوازی جیاوازن و هـ در لهسـ د ه تاوه (له تهزه لـ دوه و شهر و خاوه ني جوو له يـ کي تـ د زه لي و تهبـ دين و ، به هزی جووله کانیانه وه دهستیان کرد به کو کبوون به جورها چونیتی و شیواز، جا ئهم كۆبوونەوەيـە لـەســەر ئــەم چــۆنيٽتى و شـيٽوازانە ئەم جۆرەھا شتانەي بە بەرھەم ھينا، لەگەل ئەوەش بە بىريارى خۆتىان تا ئەمىرۆيش حەقىقەتى نەزانيوە و، ئەم ويەتان كـە ھەمىشـە پهیوهستی بوون ئهوهش ئهوهیه که ئیوه تهنها باوهر به بهلگهی ههستپیکراو و بینراو دههینن دژی ئےم پەنابىردا نەتانىـ بەلگـەي نـەظـــــەرى ئـەوەتا بيرۆكــەكانى عــەقل كــەدوورن لهههستينكردن و بينينهوه.

لهبهر ئموهی گهرانهوه بو به تگه خوازی به رینگای تیوری ثهوهی که ثیوه ده تین: نهم کوبوونهوهی که ثیوه ده تین: نهم کوبوونهوهی به شانه بهرینگهوت بووه، جوریکه لهبه تگهی نه ظلموی نه قل به تگهی هه ستینکر او و بینر اوی عمقل پوخت، منیش نهم پرسیاره تان نار استه ده کهم نهم دو و بو چوونه کامیان لای هوش و عمقل ناسانتره:

ُ تُایا لُـهلای عمقلی ساغ ثاسانه باوه پر بهینیّت که همموو شته کانی گهردوون له سیستم و داهیّنانی کویّرانهی مادده بیّت... ؟ یاخود ئاسانتره لهلای عمقلّ و نزیکتره بوّی که ئهم هـمموو شتانهی گـهردوون لـهئاکامی دروستکردنی خودای بهتوانا و وویستخواز و زانا و

كاربهجي بيّت؟

ما لیر ددا شیخ جسر به لگه خوازییه کانی به به لگه کانی سیستم و دروستی تمواوه کان و داناییه کان دهر ده بریت دوای ته وه ی که اماژه ی تاییه تمه ندیی ره و شتکاری شته کانی ناو گهر دوونده کات، که به هنری تاییه تمه ندی خودای به توانا و کاربه جی وه پییان به خشر اوه.

گهر خودا نه بووایه نهم شتانه ی گهردوون نهیان ده توانی نهم تایبه تمه ندیانه له خو بگرن به پینچه وانه ی هه مندی تایبه تمه ندی شتی تر. (هه ر نه و تایبه تمه ندیی یه ی خه زالی باسیکر دووه و منیش بوتم ناشکرا کرد له کاتی و ته مان له سهر (هیومی) پیشه وای گومانداران) هه روه ها شیخ جسر سه رنجی خه لکانی راده کیشیت بو هه موو نه و نیشانه داهینانه رازاوانه و بریارانه ی که له گهردووندا به دی ده کریت و ، سه رنجی مرفی ده دات له پهیدا بوون و دروستکر دنیدا، نیشانه ی دانایی و ته واوی دروستی کاره کانی خودا نه وه داد رو رن که ناتوانریت نه نامارو نه ژمیره بکریت.

بؤ نموونه (ههستی بینین) هه لده بریریت و ده لینت (گهر سه رنجیکی پینج ههستباره کان بده ین به تایبه تی ههستی بینین، که زور کاری تیادایه عه قل و میشك سه رسام ده کات، چاو له بوشایدا دانر اوه و، له سن چین و سنی شنی دا پیکها تووه له گه ل شه و پیداویستیانه ی که له به سته روده مارو په رده و ماسولکه کان پیکها توون.

چینه کان یه کهمیان (روقه) که بریتی یه له پهرده یه کی نزمی پته و یی سیبه رکه رووناکی لیوه ده رناچیت و ناوه وه یش نابینری و چوارده و ری چینه کانی تروسی شییه کهی داوه بو پاراستن و پارینزگاری یان، به لام له پیشه و هیدا پارچه یه کی ته نکی روون هه یه که له ده ره وی قز قزه و له ناوه وه چهماوه یه که پنی ده لین (قرنیه) و دووه م چین (رهشایی) که بریتی یه یه له چینینکی ناسکی ره نگ رهش له نیوان چینی ره ق و توردایه، سینه م چین بریتی یه له توره کان که نهمیش له راخه ره ده ماره کانی چاو پینکهاتو وه که له میشکدا در وست ده بینت و له پشتی چاوه وه شوینی خوی ده گرینت.

به لام شینه کان، یه که میان (ئاوی یه) که بریتی یه له شله یه کی پاکی روون که له ژووریکی پشتی فه ره ینه و هدایه، و سنوره که شی بریتی یه له په رده یه ك که ناوه راسته که ی کوونه که پنی ده لین (ره نگده ر) (قرحیه) که ره نگی ره شه یان شینه یان کوژه کی یه و ئه و کونه ی که کونه ی که ناوه راستدایه پینی ده لین (بیلبیله) (بؤبسؤاة) وه دووه مین شینه ی که (کریستالی) (بلوریه) که جه سته یه کی نزمی سفت و لوس و ته نکه وه ك عهده سه اله همه ردوو روه که یه وه قرقره وه له ناوه که یدا چرتر وه ك له لاكانی، وه له پشتی

(رەنگىدەرەوە) دنىت، سىنھەم چىنى شىنىنەيى (شوشەيىيە) كە جەستەيەكى تەنكى لىنجە وەك سېننەي ھىلىكە بۆشايى پشت كريستال و تۆرەكان پردەكاتەرە.

ئەو كىردارەيە كە ويتە بينراوەكان لـە چاودا نەخش دەكات كە بريتىيە لەرووناكى سهر بينراوو كاردانهوه كهي، وهك ئاشكرايه رووناكي سيستهم و ياساي تايبه تمهندي چاو نه گونجینت له گهل ثهو سیستهم و یاسایانهی روناکیدا چاو نهتوانا دهبینت له بینین. کاربهجی ی خودا وا پیویست ده کات که چاو لهم چین و شیینه جیاوازانه پیکبیت و بز روونکنردنهوهی ثهممه گمهر روونساکی کهوتمه سمهر بیمنراوینك كاردانمهوهی دهبیست و هیله کانی ده کهوینته ناو چاو وینه بینراوه کان لهسهر تؤره کان دهنه خشینیت و تهویش دەيگەيەننىت بە دەماغ بەلام روناكى بەكاردانەوەي لەسەر بىنراوەكە بە ھىللىكى راست دەببىت گەر ھەر بەردەوام بىلىت لىە رۆشتىن بەبىي كۆكبوون بە پىرش و بلاوى دەگاتە سەر هــهر لــه یه کهم چوونه رووناکی بؤ ناو چاو بهرهشایی (قرینه) دهگات و لیّی دهردهچیّت و لهبهر قوّقزی روی دهرهوهی و چهماوهیی رووی ناوهوهی، هیّلهکان ههندی کو کبوون كۆكبووه دەگەنـه تۆرەكـان، وينه له ناوەراست و هەردوو لاكەيدا دروست دەبينت، ئەو كات وينه كان شيوا و دهبن، به تايبه تي گهر رووناكييه كه زور به تين بينت، خوداي دروستکهر و کاربهجی بهم چهشنه ریکیخستووه و، پهردهی رهنگدهر (قزحیه) له پشت چینه شیپنه ثاویییه کهوه دینت و، لهناوهراستیدا کوونه وه فراوانی و تهسککردنهوهی خستوته ژير ركيڤي بينهرهوه تاكو ماوه به ثمو رووناكييه بدات بچينه ژوره كمي. پیویستی پینیهتی، کونه کهفراوان ده کمات که رووناکی یه که کهم بینت و، تهسکی ده کهنموه گهر رووناکیه که بهتین بینت و چواردهوری رهنگدهری بزیه کردووه بهرهنگینك كمماوه نادات به تيّپهږبووني رووناكيهكه واته نزمي دهكاتهوه به ههلمژين تاوهكو ثهو ههانه رووناکیانه دهرنه چین که ده کهونیه سیهر چیواردهوری رهنگدهره که که دهوری گلیّنهی داوه و بگاته لیّواری تورو ویّنه که شیّواو بکات، له پاشدا هیّله رووناکیه کان به شييه كريستاليهكه تيپهر دهبيت كه ههردوو رووهكهيان قؤقزن بهمهش كؤكبوونيان زؤر دەبنت بەتاپبەتى لـ ناوەراستدا چونكە ناوەندى كريستالەكە چرترە وەك لەلپوارەكەي، خودای داناو شارهزا دووباره ئهم کریستالیهی خستوته ژیر رکیفی بینهرهوه بو نهوهی قزقزیه کهی به پنی پیویست زیادو کهمده کات، چونکه هیّله رووناکیه کان زیاتر کؤك

ده بن بهزیاد بوونی قزقزی نه و جهسته یه ی پیایدا تیپه پر ده بیت و کهم ده بن به کهمی قزقزی نه و جهسته یه ی پیایدا تیپه پیایدا تیپه پیایدا تیپه پیایدا تیپه پر ده بن و ، له پاش تیپه پر بوونی هیله کان به شینه لینجه که دا کز کبوون زیاد ده بیت تاوه کو نه و کز کبوونه ته و او بیت بر نه خشاندنی نه و فزرمانه به شیره یه کی روون و ناشکرا.

پیتری وا دروستگردووه که همیشه له جوله دا بیت بو داخستن و کردنه وه تاوه کو بینین نه وهستیت و لیل نه بیت و فرمیسك شه و خول و توزهی سهر گلینه ده شوات و پیتوش به جووله همیشه یی کهی شه و فرمیسک شیخ تیکه ل به خول ده کاته ده ره وه ، شه فرمیسکه ی که به تیکه تیکه ل به خول ده کاته ده ره وه ، شه فرمیسکهی که به تیکه تیکه تیکه لابچیت و ، خودای به خشنده ناهیلیت شه فرمیسکانه به سهر روومه تدا بینه خواره وه به لکو ده یکاته شیره ی دریپزق) (موق) له پاشدا کونیکی باریکی بچووکی دروستکر دووه که ده چیته ناو (لووت) پینی ده لین که نالی فرمیسک، شایا لای عه قل په سه نده شهم هموو داهینانه رازاوه و وورده کاری و داناییانه، دیارده یه کویرانه ی به شه کانی جووله ی کویرانه ی به به مه کانی مادده ؟

لهدوآی نهوهی که شیخ جسر کوتایی بهباسی چاو دینیت ناماژه بو دانایی و

وورده کاریی به سه رسورینه ره کانی به شه کانی هه ست و نه ندامه کانی تری له شه ده کات. ده دانیت از به و زانایانه ی که ویلن به هدوای شهم لیبکولینه و انه دا دریره ی پیده ده ن و وورده کاری به کاریه جی بی و وورده کاری به کانیان بو وورده کاری ده که که که دورده که وینت هم و نادیاری و کاربه جی بی و وورده کاریی به که که دورده که وینت هم و نه وان شایانی شهوه ن به که سانی باوه پردار به بوون و دانایی و به خشنده ی خودا بر میرین و گهر پیشیان و و ترا نه و ان زیاتر له (زانایانی ریبازی که لام) که به به لگه تیک ایی به کانیان بوونی خودا ده سهلینن شایاندار ترن نه و انه و و ته به راست و در وسته.

حهیران/ شیخی گهورهم باسی شهوهی کرد که شیخ جسر وه لامی گومانداره ماددیی به کانی داوه تهوه، ثهو گوماندان ؟ ماددیی به کانی داوه تهوه گومانانه چین ؟ و وه لامی شیخ جسر چی به به رامبه ریان ؟ شیخ/ جسر به ماددیه کان ده لیّت/ سی گومانتان تیادا به دی ده کهم که کوسپن له ریگای باوه رهینانتان به خودا و به وه ی که خودا خوی در وستکه ری ثهم گهردوونه به له نه به وه ه.

یه کهم/ نه تو انایی عمقلتان له نه ندیشه کردنی ناخی نهم خواوه نده گهورهی که هیچ شتیك لهوینهی نهودا نی یه.

دووهم/ وتمتان بموهی که دهلین عمقلمان نهتوانایه لـه ثهندیشه کردنی پهیدا بوونی شتیك له نهبوونهوه، بهواتای دروستكردنی مادده لهنهبوون.

سیههم/ و ته تان که ده نین، گهر سیسته می گهر دوون به مه به ست و دانایی بیت، نه و کاته نیشانه کانی مه به ست و دانایی له سهر هه موو شتیک به دی ده کرا، ئیمه زور شت له گهر دوونه دا ده بینین، مه به ست و دانایی به سه ردا ناسه پیت به لکو پیویستی و گرنگیتی زیاتر به سه ردا ده سه پیت سه باره ت به گومانی یه کهم وه لام له سه ری. گهر ئیوه سه یری پله و پایه ی خوتان له زانسیتدا بکه ن، که ئیوه له گهوره زانایانن، ئیستا ئیوه له رؤخی ده ریایه ی به کهی و به دریژی ده ریایه کی مه زندان که بنی ئاگان له کوتایی و چوونه ناو قو لایی یه کهی و به دریژی چه رخ گهوره کانتان دان به وه داده نین که نه توانا و کهم زانستان له زانسین زور له نهینی یه کانی گهر دوون و له حه قیقه تی نه و مادده یه که که به دو میزی و به چاوی خوتان ده به زمان چیزی ده که نه به دووت بونی ده که ن و بو ژیان و به رده و امی خوتان به کاری ده هینن که چی تا ئیستا راستی و ناخی نازانن چی یه ؟

همهروههارئیوه... تائیستا نمتوانان و دان بهنهتوانایتآندا دهنین بو زانینی (راستی مادده) و (راستی عمقل) و دهرك كردن و ثمو ئاكاممه كمه بیر كردنهوهتان دو چارى كردوون ئیوه ده لین، رواله تینكه لمه رواله ته كانی كارلینكردنی به شه كانی مادده، له گهل

یه کتردا، ئه گهر ئهمه حالتان بینت که ئیوهی زانایان له زانینی نزیکترین و پهیوهسترین و هو گرترین شت لینتان بنی ئاگاین، ئایا.... ئارهزووی ئهوه ده کهن کهبه عهقلتان بگهنه زانینی زاتی خودای به خشنده.

تایا نه و مروّقه ی که هیچ شتیك نازانیت له و ماده یه ی که دهستی لیده دات و ده یخوات و ده یخوات و ده یخوات به نوتی ده کات چون تکای زانینی ذاتی خودا ده کات و نه و مروّقه ی که نازانیت چون بزانیت و ده رکی ده رککردن ناکات و عمقلی به به کارهینانی عمقلی ناشیت، چون ده رکی راستی ناخی خودا ده کات، نیوه تا... نه مروّ نه توانن له زانینی نه و ریگایه ی که ده رککردنی پیده کریت و، نه و شیوازه ی که به هویه و په که که و تنی مادده و عمقل در وست ده بیت و، نه و چونیتی یه ی که عمقلی ناوه و می نادیار ههست به شت ده کات، نیوه ده تانه و یت حمقیقه ت و کونهی خودا بزانن.

نه تو انایی عمقلتان پالتان پیوه دهنیت ئینکاری ئهندیشهبکهن لهسمر ثمو وینهی کمو ا راهاتوون دهرکی جهستهی مادییه کانی پی بکهن... ؟

وه ك فهيله سوفى ئه لمانى (لايبنز) شيخ جسر به ما دديى يه كان ده لينت (گهر عه قلتان نه توانايه له ئه نديشه كردنى بوونى ئه م خواوه نده ئه وه ناگه به نيت كه خودانى يه و گهليك راستى هه يه له گهر دوندا نه توانراوه تائيستا ئه نديشه ى بكرينت، كه لهر استيدا هه يه كه به تلگه كانى عه قل بوونيان ده سهلينن و، ئيوه باوه رى ته واو تان وايه كه بوونى شتيك به و سيفه تانهى كه وه سف كراون ناشى كه جهسته و ماده نه ين، ئه م بؤ چوو نه شتان له (پيوهرى نمونه پيهينانه وه (قياس التمشيل) و سهرى هه ل داوه، به لام ئه م قياسه له م شوينه دا نابيته به لگه يه كى ته واوى بره ربه لكو به لكه يه كى هه لخه له تينه ره، عه قل هه لده خه له تينني و واى ليده كات به بريارى شتينكى تر بريار. به سهر شتينكى تردا بدات، له گه ل بوونى جياوازيى يه كى زور له نيوان ئه و دو شته دا و، نه توانيتان له ئه نديشه كردنى حه قيقه تى جياوازيى يه كى زور له نيوان ئه و دو شته دا و، نه توانيتان له ئه نديشه كردنى حه قيقه تى بوونى خودا و ئه و ناگه يه نن كه بوونى خوا مه حاله و قياسى خودا له سهر ئه و شتانهى كه له جيه نى ما ددى بينيوتانه، ئه مه پيوه ريكى هه له يه له به ربوونى جياوازى له نيوانياندا و، عه قل ئه وندى به به ناسه كه به ناسه وارى خودا به لگه بن بوونى خودا و سيفه ت و به ناسه كه به ناسه وارى خودا به لگه بن بوونى خودا و سيفه ت و نيشانه كانى به نينيته وه .

و هـموو شته کانی گـهردوون لـه بوونی سیستم و وورده کـاری و بریار، هـموو یان بهگشتی بهانگهی برِهرن لـهسهر زانست و توانایی و کاربهجیّیی خودا)

سهبارهت به گوومانی دووهم/ که ئهمهش نهتوانایی عهقله له ئهندیشه کردنی

دروستکردنی گهردوون له نهبوونه و جسر لهوه لامدانه وه کهدا ده لیست : (ئهندیشه نه کردنی راستی (حهقیقه ت)ی شتیک نابیته به لگه بن نهبوونی شهو شته له خویدا) و سهر چاوه ی پهیدا بوونی نه توانایی ئهندیشه کردنی شتیک له نهبوونه کان ئهمه یش دووباره ده گهریته و مبر (پیوهری نموونه پیهینانه وه)، چونکه ئیوه هیچ شتیکتان نهبینیوه له نهبوونه و نهیدا بووبیت و نهبینی لیکه و تهی شتیک له نهبوونه و به لگه نی یه بو نه حالیوونی روودانی ثه و کرداره و (پیوهری نموونه پیهینانه وهیی)، به لگهیه کی برهری ته و او نی یه و زور جار به هه له مان ده بات و ، توانایی خودا به توانایی مرؤ ف پیوهر ناکریت، چونکه جیاوازی نیوان نه و دوو توانایه زور مهزنه.

ئیمه دان ده نسیین به نسه تو انایمان له ده رککردنی چنونیتی دروستکردنی گهردوون له نه بوونه وه له لایه ن خودای به خشنده وه، (به لام نه تو انای ثه ندیشه کردنی راستی شتیك که به هنری به لگه کانی عه قله وه بوونی سهلینر اوه نابیته هنری ثینکاری کردنی بوونی ثه و شته).

به لام گومانی سیههم/ که ده لین زور شت لهم گهردوونه دا ههیه ریسای مهبهست و دانایی تیادا بهدی ناکرینت بهلکو زیاتر ناچاری بهسهردا دهسهیی و، وهلام بو ثهم گومانه/ ئیمه، دانایی و ژیری و رازی نهیننی زور دهبینین له دروستکراوه کانی خودادا کهوهك ئيستاش رۆژ لـهدواي رۆژ گـهلـني لـه دانايىيـه كانى خـودا لهدهر كهوتندان، كه چهندهها چەرخ لىيمان ناديارو نهينني بوون، گەر شتيكمان بيني و دانايمان تيادا بەدى نەكرد باره ربهوه ناهينين كه بي هووده دروستكرابيت، به لكو ده ليين خوداي كاربهجي و، بەلگەمان بۆ كاربەجىيىيەكەي لە دياردەي ئەو شتانەي ھەيە كە دەيبينين، كە رۆژ بەرۆژ زیاتر بزمان بهدهرده کهویدت و ، بهلگهی ثهم داناییانه که چهندهها چهرخ لیمان شاراوه بووه و، ئيستا بزمان بهدهرده كهوينت و ثمو شتهي كهلهسهر دانايييهك دروستكراوه و داناييه كهيمان لا شارايهوه دهبينت رۆژينك بينت ثهو داناييهمان بۆ بهدهربكهوينت وەك چۆن دانايييه كاني ترمان بۆ بەدەوردە كەوتن گەر سەرنج لە نەتوانايى عەقل لەدەر ككردني زۆر له شته ماددیی بینراوه کان و، بهراووردیی کردنتان لهنیوان شهم نه توانایی یه و توانا و كاربهجييي خوداي بهخشنده، نامؤنابيت لاتان شاراوهي دانايي ههندي ليه شتهكان لهلای عمقل و تیوه و اتبان بینی : ((لمهم شوهینه دا کار به پیوه ری کهمی دانسقه - قیاس القليل النادر؟؟؟؟)ى بكرى چاتره مەبەست لەكەمى دانسقە ئەو شتانەيە كە داناييەكەيان هینشتا بهدهر نه کهوتووه همتا کار کردن به پیوهری زوری بی شومار لهو هممکه بهتگه و ئاسەوارە ئاشكراو نهيني يانەي كەلە دروستكراوەكانى خودا ديارن، كەچى ئىزە بە پیچه وانه وه نهم کهم دانسقه یه تان کردووه به به تگه نه سه ر نه بوونی خودای کردگار وشیخ جسر نموونه یه کی جوان نه سه ر نهمه ده هینیته وه و ده تیت (گهر نیوه سه رنجی زینده وه هی گچکه کان بده ن ده بینین نه وه نده خاوه نی ده رکن که به سیت بو به سه ر بردنی ژیانیان، ثایا چاوه روانی نه وه یان نیده که ن که نهم زینده وه را نه ده رکی حه قیقه تی مرؤف بکه ن و به و و ردی، نه ندیشه ی نه ندامه کانیان و فه رمانه کانیان بکه ن و چونیه تی در و ستبوونی گویبیستیان و بونکر دن و چیز و ده ست نیدان و خوراك و کرداری سووری خوین نه نه شیاندا بکه ن و هه روه ها چونیتی بیر کردنه و هیان و نهینی کارو شته در و ستکراو داهینراوه کانیان، یاخود بزانیت که چون مرؤف نه و شتانه ی داهیناوه و چون چونی په یه یدای کردوون و له به رچی در و ستی کردوون؟!

دروستگراون مروقیش لهم زینده و مرانه توانا و زانستی سهباره تبه تواناو زانستی خودا زور که متره، به تواناو و زانستی و خودا زور که متره، به تکود به پیچه و انه وه، جیاو ازی نیوان نهم دو و توانایی و زانستی و دانایی یه زور مهزنتره، گهر خودمان ململانی له گه تدا کردین و داوای لیکردین نزیك بینه وه له زانینی چونیتی دروستکردوی گهردون و، بوچی دروستیکردووه و، دانایی چی به نهمه موو نه و شتانه ی که ده بینین، ده بیت دان به نه توانایی عمقتدا بینن و، به سمانه زانیسنی خودا و بسریار له سهر بوون و توانا و کاربه جی پیه که ی به هوی رینمایی دیارده کانی خودا له سهر بوون و نه و همه موو رووناکی داناییانه یکه و زور له دیارده کاندا به ده رود و باساو بو نینکاری بوونی به دود و ، رینره ی زوری نهم دیارده داناییانه بکه ینه هو کار و پاساو بو نینکاری بوونی خودا و ، رینره ی زوری نهم دیارده دانایی یه و و و رده کاری به که ژمیره و نامار ناکریت بکه یته کاری رینکه و تی کویرانه.

حهیران/ و ه لامی جسر بن ئهم سنی گومانه به تهواوی ده چهسپینت به سهر ثهو و تهی لایینز که ده لیّنت/ شیاوه بوون لهنه بوونهوه و همروهها شیاوه بن عمقل داوای هنر کاریّکی تهواو بکات و شیاوی بوونی دیارده کانی دانایی له گهردووندا.

خوازیارم شیخی گهورهم باسیکی بیرورای جسرم بو بکات لهسهر ریبازی (پهیدا بوون و گهشه کردن).

 بوونی خودا (که دروستکهری راسته قینه ی هه مووشتیکه) تیا نابینرین گهر پینت ووترا له ساله کانی کوتیایی سه دده ی نؤزده هه مدا هه ندی له زانایانی لاهوت له شهوروپا فازایه تیان ده ربری له هه ولدان بؤ نزیکیوونه و نه وی ریبازی دارون له کتیبه پیرؤزه کان چاك بزانه له کاتی به راورد کردنی میژووی راسته قینه دا بؤت به ده رده کهویت، که شیخ جسر ته نها که سینکه که پیش هه مووان به گشتی له م بواره دا کتیبیکی داناوه، له سالی ۱۸۸۸. حمیران چون، توانیویه تی سهر که و تن به ده ست بهینیت له کاتی به راورد کردنی ریبازی دارون و ده قه کانی قور ثانی پیروزدا.

شیخ اجسر لای وانی یه که ریبازی په یدا بوون و گهشه کردن و ههموو نهو شتانهی که له خویان گر تووه له بنه ما ره گه زه کانی مرؤ ف و ژیان و عهقل دووربن له راستی یه و ، دژایه تی بریاره کانی ئاین به ته و اوی بکه ن وه ك لای هه ندیك وایه چونکه جسر و ا ده بینیت که فه رمانی گرنگ و پیویست داو امان لیده کات باوه رمان و ابیت که خود ا در وستکه ری ئه م گهر دوو نه یه به ههمو و جوره کانی یه وه و ، پاش ئه م باوه رهینانه هیچ جیاو ازی یه ك نی یه به به اوه رهینانه نه (ریبازی دروستکه ردن) و باوه رمان به (ریبازی په یدا بوون و گهشه کردن) که همر دوو کیان ده گهرینه وه بو نه و مادده بنه ره تی یهی که خود ا دروستکه ریتی و ، له پاشد ا کر دویه تیه چه نده ها جورو و به هوی په یدا بون و گهشه کردن جوره ما لقی لیکه و هونوه له سهر ئه و سیستمانه ی که خود ا دایناوه به به لام جسر و اده بینیت ئه م ریبازی په یدا بوون و گهشه کردنه ، ئیستاش نه گه یشتو ته پله ی به لام جسر و اده بینیت ته م ریبازی په یدا بوون و گهشه کردنه ، ئیستاش نه گه یشتو ته پله ی بر مر هه بو و له سه ر راستی ئه م ریبازه دروسته باوه پی پی بر که ین ئه و کاته ده شیت ته و فیق له نیوان مانای هیما کانی ده قه کان و ئه و شتانه ی که با به ندی به نگه بر ه ره کان به کو فیق له نیوان مانای هیما کانی ده قه کان و ئه و شتانه ی که با به ندی به نگ ه بر ه ره کان به کریت .

جسر له پیشه کی یه کهم دا دهانیت/ ئهو دهقانهی کهله باوه پهینان و کارو بریاره کاندا

له شه ریعه تی ئیسلامیدا په نای بو ده بریت ده کریته دوو به شهوه (مته و اترو مه شهور) موته و اتر: ئه وه یه که به شیوه یه کی بره رو بن گومان چه سپایی و هاتبیته کایه وه، چونکه هه موو هو کاریکی چه سپاندنی زانستی راستی له خو گرتووه، ئه و هو کارانه ی که زانستی بن گومان ده سه لینن.

(ئەو كاتە، رەتكىردنەوەى بەلگەكانى عىەقل گەرانەوەيـە بىز تىڭكدانى بەلگەكانى ئىەقل ئەمەشـە رىسـاى چارەسـەرى ھەموو دەقىيكى (مانا بەروالەت) كە بەلگەى برەرى عەقلى دژى بىي.

گهر ئمه و بهانگانسهی پیچه و انهی مانسا بهرواله تمه کانن، بهانگه ی به رهرو تسهواو نسه بن ناگونجینت، مانا هینماو لادان بکرینت بو مانایه کی تر له ده ق دا.

وهك ناشكرایه به تگهی بره را خوی ناماژه ی به تگهی له خو گر تووه كهی خوی ده كات به به تگهیه كی ته واو بن گومان و به هیچ جوری مانای دژ (نه قیض)ی خوی قه بوول ناكات ، به تام به تگهی نیمچه گومان بره ر نی په و ناماژه ی په سند كردنی به تلگه كهی خوی ده كات كه پنچه و انه ی قبول ده كات، گهر قبول كردنه كهش دووربيت به مه پله كانی باوه ری ته واو دا كهم ده بینه وه و ، ناگو نجیت مانا به هیمای بكریت بو مانا به رو داند.

ته مه پیشه کی یه که مه ، به لام پیشه کی دووه م جسر تیایدا ده تیت شه ریعه تی محه مه دو همه مو و شه ریعه تی ان ناماژه کردنی مروّقه بو ناسینی خودای گه و ره به خشنده و باوه پهنان به بوونی، وه سفکردنی به سیفاتی ته واوو په سه ند و چونیه تی خودا په رستنی و گه یاندنی مروّث بو نه و بریارانه ی که ریک خستنی ژیان بو به ده سسته ینانی دو اروّژی به لام فیر کردنی زانسته گه ردوونیه کان له چونیه تی دروستکردنی گه ردوون و نه م سیستمانه ی که تیایدا به دی ده کریّت ... هتد.

دروستيكردون و، هـ دروه ها تيايدا هاتووه كاتين خودا ويستى لهدوو كـ ها ئاسمانـ كان دروست بکات حموت ئاسماني دروستکرد و، راڤهکاراني قورثاني پيرۆز بيرورايان جیاو ازه له لیکدانهوهی تهم شهش روزهدا و زوریان ده تین ته و روزانه ههروه کو رۆژەكانى ئىنمە بوون و ھەندىكىيان دەلىين ئەو رۆژانە لەرۆژەكانى پاش زىندوو بوونەوە دەچىن كـە ھـەر رۆژىكى بەھەزار سالىي ساللەكانى ئىيمە دەچىيت و، ھەندىكىيان دەلىين ھەر رۆژنىك لىمۇ شىمش رۆژە بىھ پەنجاھەزار سىال دادەنرىنىت. ھەروەھا لەدەقە كانى قورئانى پیرۆزدا هاتووه که ئاسمانه کان و زهوی همموو یهك پارچه بوون و خودا لهیه کتری جوودا کردونهتهوه و راڤهکانی قورئانی پیروز دهلین ئاسمانهکان و زهوی یهك شت بوون، که ههریه کیکیان بهوی تریانهوه نووسابوو و، خودای بهخشنده لهیه کتریی جیا کردوونه تهوه و، هـهندي لـه رِاڤـه كاره كاني تر بهجۆريكى تر ليْكيدهدهنهوه و ههنديْكيان وا لـهدهقه كاني قورثـاني پيروز تَيْگەشتوون كە زەوى پيْش ئاسمانەكان دروست بووبيْت بەلام بەرفراوان و پان و بەرين نەبووە تا بەكەلكى ژيان بينت، پاشان خوداي بەخشندە ئاسمانى لە شيوەي دوو کهاندا دانیا که نهم دوو کهانهی پیش ناسمان دروست کردبوو و، کردیه حهوت چینهی ئاسمان، باشان زهوی تیادا راخست و بهرینی کردهوه و، ثهو لیکدانهوانهی بهمانای هيماكان كراون به پيچموانهي مانا روالهته كانموه دينن بهلام درينره باسي پهيدابووني زەوى لىه گاز ھەروەك ماددىيەكان دەللىن، ياخود بەرنىگايەكى تر بەلام شەرىعەتى محەممەد باسسي ئهم چونیتي پهي نه کردووه و لهدهقه کانیدا چهسپاندن و ئینکاري ئهم شتانهي بهدي ناكرينت. گمهر بهچماوي ويژدانموه سمرنجي ثمه و درينره باسانه بدهين كمه تميوهي ماددیی په کان ناوی ده به ن له دروستکردنی ثاسمان و زهوی، بومان به ده رده که ویت که هه موویان به گشتی گریمان که ثیوه ده تین دروستکردبیت و هه روه ها ده شیت به پیچهواندی نهم شیوازهی نیوه شهوه بیت، بهلام گهر نهو گریمانانه چاسپان به بهلگه برِهره کان کهبههیچ شیّوهیهك قبولی ههالوه شاندنهوه ناكات و هیچ بواریّك عهقلّ نادات بغ رەتدانەوەي ئەوكاتە موسلىمانان باوەرى بىدەھىنىن لەگەل باوەر ھىنانىيان بەوەي که خودا پدیداکه ری خورو دروستکه ریتی، زهوی و ههساره کانی لیخستوته وه، وهك ئیوه ده نین و ، نیمو سیستمانه ی که نینوه باوه رتان پی هیناون و ده نین: کاریگ مرن و دروستکهرن و تیمه دهالیین تهمانه هو کاری تهساسیین لـهخودی خویـان کاریگـهرنین کاریگهری راسته قینه ته نها خودای به خشندهیه.

وهك أاشكرايه هيچ لـهم دهقانه كه باسمان كرد، ئينكاري ثهو شيّوه دروستكردنهي كه

ئيوه باسيده كەن، ناكبات جاھەر كاتى ئەوەي ئيوە دەيلىيىن سەبارەت بەدروستبوونى بوونهوهر، همهركاتي بنو چموونه كهتان بهبهالگهي برهر چهسپا، ئيمه دهاليين:خموداي به خشنده لهسهره تاوه مادده ی گهر دوونی لهیه ك شت دروستكر دووه و ، به دووكه ل ناوی بردووه، که بریتی په له گازیکی بلاوبووهوهی ناو بوشایی، پاشان زموی و تاسمانی لیک جياكردهوه، واته ماددهي ثاسماني لـهو ماددهيه جياكردهوه كه خورو ههساره كاني لــــي پهیدا بۆوه و، پاشان خۆرى دروستكرد و زهوى و ههساره كاني لين جياكردۇتهوه، بهلام زەوى كاتىنى جىيابوونەوەي لىەخۆر پان و بەرىن نىەبوو، خىوداي بەخشىندە ئاسمانى لهودوو که له دروستکرد کهبریتی بوو لهچینه گازیے په کان و زهویشی یان و بهرین کرد و ، همموو ئهم شتانه به گشتي خوداي بهخشنده لهسهر سيستمي تايبهتمهند دروستيكردوون، که ئهم سیستمانه هز کاری ئاسایین و به گشتی لیکهوتهی چهندهها چهرخی دریژن، كەبەشەش رۆژ ناويان دەبات... و لىەم راپۆرتەدا باسەكانى ماددىيىيەكان دەردەكەوپىت لەدروستكردنى خۆرو ھەسارو زەويىدا كە دەقاودەق رىدەكەوپىت لەگەل ئەو ووتانەي کەلەشـەرىعەتى محەممەددا ھاتوون، بەلام بىروباوەرمان پەيرەوى ئەم وتانە ناكات تابەلگەي بسرور بهده سست ته هینن له سسه ریان و ، له بسه رئسه و هی به لگه کانست نیمچه گومانسیان له خوَ گرتووه به پیویستی نازانین باوه ریان پنی بهینین، تهنها.. دهتوانین بلیّین تهم ووتانه دەشىن راستيان لەخۇ گرتېيىت جالەبەر ئەوەي چوارچيوەي باسەكەلەببروباوەرى موسلماناندا ئەوەپىمە كىم زانسىت بەبەلگەي بىرەز سىملاندووپەتى كىم جىيھانەكانى گەردوونى پەيدا بوون و پيويستيان بەپەيداكەرنىك ھەيە كە ئەويش خوداي بەخشندەيە كە لەنەبوون پەيداي كردووه و، ئىەم جۆرايەتيەي ليخستۆتەوە كە ئىيمە دەيبينين و، ھىج جیاوازیی یه ک لای موسلمانان نیه گهر بووترینت خودای مهزن دروستکهری شهم گەردوونەيىه بەشىيوازە جياجىياكان بەواتاي ئەوەي كىە ھەموو جۆرەكيان بەسەربەخۇ لەسەرەتا دروستكراون و، لـيْكەوتەي شتيْكى تىر نين (جاگەر بەيەك كەرەت دروستى كردبن يان به چهند قوناغيك).

ل به نیزه ندی باوه رهیسنان که خودای به خشینده دروستکه ری جوّره کانی شهم گهر دوو نه یه نیزه ندی باوه رهیسنان که خودای به خشینده دروستکر دووه، گهر دوو نه یه لهسه ریبازی (پهیدابوون) که له سه ره تادا مادده ی ساکاری دروستکر دووه، پاشان گهشه ی پیداوه تا... بو چه نده ها ره گه ز کانیز او ساکار ترین ته نی زیندوو (پسرو توپلاز ما) یا خود بنو نیز مترین رووه ک و شاژه لاو، له مانه وه چه نده ها لقی لین دروستبووه و دروستکر دووه، که به مهش جوّر ایه تی دروستبووه و همندیکیانی هه لیبرا ردووه بوّمانه وه و، همندیکیان له هه ندیکی تر که و تووه نه ته ندیکیانی هه لیبرا ردووه بوّمانه وه و،

هەندىڭكى تريان بۆنەمان و، ئەم كىردارانەش بەھۆي ئەو سىستمانە بو كەخودا بەماددەي . بهخشيوه كه هؤكاريكه كه تيستا پيني گهيشتووه و، ههريمك لـهم دووباوه وه اتـه باوه رهیننان به رینبازی (دروستکردن) و یاخود باوه رهیننان به رینبازی (پهیدا بـوون) ئینکاری باوهږهینان به بوونی خودای بهخشنده ناکات و، همرچونیک بیت خودا تهنها خـزى دروسـتكهرى ئـهم گهردوونانهيـه، پاشان جسر دهليّـت/ و كورتهى ئهو ئهو دهقانهي كه پشتى پئ بەسىزاوە لــه باوەرھيناندا كەك شەرىعەتى محەممەددا ھاتووە سەبارەت بهدروستکردنی ژیانی سهرزهوی بریتییه لهمانه/ خودای بهخشنده له ثاو ههموو شتیکی زيندوي دروستكردووه و، همموو پيدراو بني پييهكي سهرزهوي له ثاو دروستكردوه و، لهههموو ثاژهلیّك (جووته) دروستكراوه و ههموو جووت و جمكهكان خوّي دروستي کردوون، همموو جوتنی و لههمموو روهکیکی سهرزهویدا نیرو میی تیا دروستکردوه ئەم دەقانە دەشينت لــه خـودى خۆياندا لەسەر ريبازى دروستكردن و (گەشەكردن) ليلك بدرينهوه تموهنده هميه تمهو دوو دهقمي دهفهرموينت كمه همموو زيمندهوه ريك لمه تاو دروستکراوه يالهسهر ريبازي ريك دهرده كهوينت لهگهل بؤچووني تازهي مادديه كان كه ده لین زیندهمادده لیه ثاو پمیدا بووه به لام دهقه کانی تر مانا رواله تی یه کانیان ثاماژه ی ريْبازي دروستكردن ده كهن، له گهلْ ئهم ههموو دهقانهشدا، دهقيْك نههاتووه له قورئاندا، كه ناماژهي نهم دروستكرنانه بكات لهيمك كهرهتدا و ياخود بهجهندهها قوناغ، تهنها له چه ند فه رمووده په کې پيغه مېه رکه ئيمامي موسليم گيراويه ته وه که ده فه رمويت (خودای بهخشنده درهختی لـه رۆژیکی شهش رۆژه کهدا دروستکردووه، پاشان تاژهالی دروستکردووه) ثهم دهقانه تهنها ثهو سوودهي تيادايه که دهالينت درهخت لهدروستکردندا

تهوهش نهوه ناگهیهنیت که نهم دوو جوره نایا لهیهك کهرهتدا دروستبوون یاخود به جهند قوناغیك دروستبوون لهسهر نهو دهقانهی که هاتووه و، به گویرهی نهو ریسایانهی که له سهرهتادا باسکراون، شهریعهتی محه نه دو اپیویستی ده کات، که باوه دی لایه نگرانی پیغهمیه و به پیویستی ده کات، که باوه دی لایه نگرانی پیغهمیه و پیغهمیه دو به پیویستی ده کات، که باوه ده کانی مته و اترو پیغهمیه و به نان عمقل پیچه و انه بی مانا ناشکر او روانه ته کان نه کان نه کات.

تینمه باوه رمان وایه که خودای بهخشنده لهسهره تادا ههموو جوریکی بهسهربه خوی دروستکردووه و لهسهر ریبازی (پهیدا بوون) دروستی نه کردوون، ههرچهنده خودا له توانایدایه بهههردوو ریبازه که دروستی کردبیت، گهر بلیین ههموو ره گهزو جوره کانی له یه که خود اپنی به خشیبوون ئالیره داپیوسته ئیمه ریبازمان بوهستینین، چونکه له شهریعه تی که خود اپنی به خشیبوون ئالیره داپیویسته ئیمه ریبازمان بوهستینین، چونکه له شهریعه تی مه محه مدد ده ده قینگ نه نه اتووه، که بیر فرکه یه لاسه نگ بکات به سه ربیر فرکه یه کی تردا و، بو ئیمه نه ها تووه لابده ن بو باوه پر هینان به مانا رواله تیه کان بویه کینگ له م دوو بیر فرکه یه به لینکه و تنه وهی هماندی ره گهزی تر بکه ین له به رنه به لگه ی بره ربه به لینکه ی بره ربه که زور مان لیبکات مانا هیمایی ئه و ده قانه بکه ین و، هم رکاتیک به لگه ی بره ربور استی ریبازی بنه ماره گهزی یه کان و په یدا بوون به ده رکه و ته نه و کاته پیویسته له سه رمان مانا هیمایی یه کانی و به لگه بره ره گهنان و به لگه بره ره گهناندن بکه ین له نیزوان ده قه کان و به لگه بره ره کاندا.

حهیران/ سوپاس بو خودا سوپاس بو خودا ، دلت فینك كردمهوه بهم بهدهرخستنه رازاوانهت، كه ناماژه ى بریاره كانى ناین ده كات كهبه هیچ شیوه یه ك دژایه تى راستیه كانى زانست ناكات كه به به لگه بره ره كانهوه پهیوه ستن و تكام و ایه چاكه ت له سهرم زوربن به باسكردنى راكانى جسر سه باره ت به دروستكردنى مروّق، ئایا شیخ جسر و اده بینیت كه و ته كانى ریبازانى پهیدا بوون له سهر گهشه كردنى مروّق ده شینت بگونجینت له گهل نه و ده قانه ى كه له قور ئانى پیروزدا ها تووه ؟

شیخ اسیخ اسیخ جسر له وه لامی نه وانه دا که ده لین مروف نازه لیکه له تیکرای نازه لیکه له تیکرای نازه له کانی تر، لینکه و تهی رینبازی په پدابوون و گه شه کردنه و، هه روه ها له وه لامی نه وانه شده کانی نه که نه نه نه مانه هاتوون و ده لین مروف و معموون په ك ره گه زیان همیه ده لین له ده قده کانی باوه به هسان نه ده و معموو رینچ که کانی باوه به هسان نه دروست کردنی مروفدا پابه ندیتی . ﴿ وَبَدَأَ خَلْقَ الْأَلْسَانِ مِنْ طِینٍ ﴾ ، ﴿ مِنْ حَمَا مَسْتُون ﴾ ، ﴿ مِنْ حَمَا مَسْتُون ﴾ ، ﴿ مِنْ حَمَا مَسْتُون ﴾ ، ﴿ مِنْ صَلْصَال کَالْفَحَار ﴾ .

ه مندی له لیکده ره و کانی قور ثانی پیروز ده لین خاك و ثاو دوو ره گهری مروفن، واته مروف له دروستبووه، هه ندی كات ده قه كانی قور ثان و اراده گهیه نن كه مروف له خاك دروست بووبیت و له هه ندی ده قدا ها تووه كه خودا به ده ستی خوی مروفی له یه ك نه فس دروستكر دووه و له و انیشه و هه رله و نه فسه وه جمكی بو دروستكر دووه و له و انیشه و هه یاوان و ئافس ه تی زوری لینكه و تو ته وه مروفی په نه ماه و اده گهیه نن كه خودا مروفی له ره گهیدی ن كه خودا مروفی له ره گهیدی ن كه خودا مروفی له ره گهیدی که خودا مروفی له ره گهریكی سه ربه خود و ستكر دبیت، نه ك به ریگیه ی په یدا بوون و لیكه تنه و اله ره گهریكی تر، له گه ل شه و ی ئه م دوو رایه له لای عمقلین شیاون كه با و ه رشی به توانایی

خو دا ههبيت.

به لنی له و ده قانه وه به ثاشکرای نه ها تووه که بلیّت خودا مروّقی یه که می لهیه ك که ره تدا له خاك دروستکر دووه و هه روه ها نه ها تووه که بلیّت مروّقی یه که می به قوّناغ و هیدی دروستکر دووه.

ئەوەندە لەسـەر ئىێمە يە كە لىێرەدا بوەستىن و باوەر بەرايەكيان نەھىێنىن و راكە*ى ت*ريان فهراموش بكهين ياخود به پيچهوانهوه، له گهل ثهوهش كه ههندي لهدهقه تاكيه كاندا نهبیّنت هاتووه و دهایّیت خودا مروّقی یه کهمی بهریّگای قوّناغ و هیّدی دروستکردوه و ماوەيـەكى زۆرى بەسـەردات چـووە بـﻪلام رواڭـەتى ئەو دەقانەًى كە باوەرھـێنان پابەندێتى ئاماژهي دروستكردني سـهربهخو دهكـهن وهناگونجيّـت مانا هيماي ثهم دهقانه بگريّت و، لادان لـممانا بهروالهتيه كهي بكريت مه گهر به لگهيه كي برهري عمقلي ريبازي پهيدا بوون بچسپینیت که ثهو کاته ده تو انرینت نهو دهقانه مانا هیمایان بکرینت و گونجاندنی بکریت لـهنیْوانیـان و نیْوان ثهو بهلگه برهرانهی عمقل و ثهمهش هیچ لـهباوهرهینانی موسلمانان کهم ناكاتموه لمبدر ثموهي لايان ثاشكرايه كمخوداي بمخشنده لمبندرهتدا خؤي دروستكدري مروقه بهههر شیوهیهك دروست بیت بوه و بهم چهشنه شیخ جسر دهالیّت: ئاینی ئیسلام پنچهوانهي زانست نييه و نابينت، گهر زانسته که پشتگيري کراو بينت لـه لايـهن به لگهیه کی بره ری عمقله وه هه روه ها و اراده گهیه نیست که له روانگه ی ثاینه وه هیچ جیاو ازی نی یه لهنیوان نهوهی که خودا نهم گهردونهی به (دروستکردنی یهك کهرهتی) یان (دروستکردنی قزناغ و هیندی)یاخود بهریسبازی (پسهیدا بسوون و گهشه کردن)دروستکردبینت بهویست و توانا و کاربهجییی خودا بووه و هیچ کامیك لهم ریبازانه بهانگه دارترنییه لموی تریان لهسهر بوونی خودا.

جسر بهم شیرهیه دهدویت سهباره به ریبازی پهیدا بوون و گهشه کردن نهی حهیران و ، دهبینیت نه نیبنکاری ده کیات و نهبه محالی داده نیت و دهرگاشی له سهر زانست به ناوی ناینه و ه دانه خستووه، به لکو به کراوه یی به جیبهی شتووه به وه ی که چه ند جاریک دو و بیاره ی ده کاتی و همشه کردن له کاتی چه سیاندنی به چه سیاندنی عهقالی بره رهیچ هاو دژیه کی نایسنی تیادا نی یه و ده شیت سودی لیوه ربگیریت و ، ماناهیمای نه و ده قانه بکریت که به رواله تاماژه ی ریبازی در و ستکردن ده که ن.

له سهر روناکی نهم بیره بهرزه، روز هه لاتناسی بیانی (چارلز نادهمز) له کتیبه کهیدا کهبهناوی (ئیسلام و نویکردنهوه) بلاو کردو تهوه ناماژهی کردووه بهو تهیهی که ده تیت، له سه رده میکدا که نووسه ره کلاسیکی یه کان بیرو را زانستیه کانیان پشتگوی ده خست و ا به باشیان ده زانی که به هیزی شمشیر به ره نگاری بکه ن به لام شیخ حسینی جسر نهم رایه ی نه بو و ، به لکو لای و ابوو نه و سه رده مه به سه رچووه که موسلمانان ده سته و سان بن به رامیه رئه و بیر و کانه ی که هیرش ده هیننه سه رباوه پر هینانیان، ده ستیکر د به هینانه و هی به لگه به وه ی به تیک پای هه موویان له بیرو باوه پر و بریاره کانی نیسلامدا به به روبه ها به ده رده که و ن، ده کاته و هلامدانه و هی نه و زانا روز ناوایانه ی که له سه رینه مای فه لسه فه و مادده گومانی زوریان به رپاکر دبوو له دری و هه روه ها به رامیه رینبازی دارون و هستا و وای بینی که نه م ریبازه، گریمان راستیش ده رچی دری قور نان ناوه ستی.

حمیر ان/ ئمو زانا کلاسیکییانه کیّن که له لایان و ا بوو به ره نگاری زانست به هیّزی شمشیر بکریّت؟

شیخ من هیچ کامیک له و زانا سونیانه ناناسم که لای و ابیت به ره نگاری بیرو را را نستیه کان به هیزی شمشیر بکریت، به لام شهوه ی که من بزانم بر نمو و نه غه زالی که پیش (برونز و گالیلوو گپله ر) به حهوت سه دسال ها تووه له کتیبی (تهافت الفلاسفه) دا کاتی هیر شکر دنی بو سه ر شه و زانا ئاینیانه ی که ئینکاری راستیه کانی زانستیان ده کرد، وه ك خور گیران و مانگ گیران.... هتد.

ئه مه ده قه که یه تی که ده نیت: (هه رکه سین نیمچه گومانی و ابوو که موجاده کردن بریاره کانی، بو پوو چه نی ئه مه له ئایندایه، ئه وه هیر شینکه بو سه رئاین و لاواز کردنی بریاره کانی، چونکه ئه م کارانه پابه ندی به نگه کانی ئه ندازه و ژمیریاری یه که هیچ گومانیان تیادا نی یه، هم که بین شاره زای تیادا هه بینت به دوای به نگه کاندا بگه رینت، گه رینی و و ترا ئه مه مه که بینچه و انهی شه مریعه ته هیچ گومانینکی تیادا نی یه به نکو گومانه له شه رع و می نه که مسین هه رکه سین هم نه نه نه مه رع به ریگای چه و ت بکات زیاتر زه ره رمه ند تره له وه یک تانه و توانحی لیده گریت هه روه ک و و تراوه (دوژمنیکی ژیر باشتره له دو ستیکی نه فام) ئه مه یه و ته که ی غه زالی و له پیناوی ئه مه دا نه دو و چاری هیزی شمشیر و نه گری ئاگر بووه، به نکو به چاوی به رزو ریزه و ه ته ماشای ده کرا و ه ک ده زانی هه تا ناویان ده بر د به (حوجه تی به سلام).

حهیران/ ره همه تی خودا له شیخ جسر بینت بهراستی زوّر به رز بووه لهزانیاری یه که یدا له عمقل و باوه ریشی دا و تینگهیشتنی به جهوهه ری ئاین و، بیرو به رزی له گونحاندنی نیوان زانست و باوه پ، واده بینیت کاتینک که ریبازی پهیدا بوون و گهشه کردن به لگه دار بینت، هیچ پیچه وانه یه کی قورئان نابینت، گهرها توو ئه م ریبازه

بر هر هلامان چهسپا هیچ زهر هرینك لهباو ه پ نادات.

گهر باوه ر بهینیت که خودا له سهره تادا مادده ی ساکاری دروستکردووه پاشان گهشه ی پیکردووه به گویره ی ثمو سیستمانه ی که پینی به خشیبوون تا... ژیان پهیدا بوو له خانه ی یه که مدا.

من لـه شيخ دهپرسـم كهواتـه بؤچـى بهمولحيديان دائهنين ئهوانـهى كه دهاٽين خانهى په كهم له بن گيانهوه پهيدا بووه.

شیخ/ ناگاداربه نهی حهیران، چاویک به و پاسه و انه دا بخشینه ره وه که باسمان کردوه، ده بینیت و و شهیه کت له یاد چووه که و ته کانی من و (شیخ جسرت لیتیکده دات، من ئه و انه م به بی باوه روه سف نه کردووه له به رفه وی مهزه نهی و ابووه که خانهی یه کهم له جهماد پهیدا بووه، نهمه فه رمانیکی شیاوه و مه حالی تیادا نی یه بؤیه ناووم بردوون به بی باوه ر، چونکه باوه ریان و ابوو که خانهی یه کهم له جهماده وه پهیدا بووه (دروستکردنی حزیی)

حدير ان/ جياو ازي چيه لهنيوان تهم دوو وتهيهدا؟

شیخ/ جیاوازی زوره ثهی حهیران، مهبهستیان (لهدروستکردنی خویییه) دهیانهوینت بلنين خاندي يهكهم لهجهماد پهيدا بووه بهرينكهوت لهبهراوردكردنينكي ريزهيي كاتينكي تایمه تی له ره گه زه ماددیمیه کان، نه ك به توانایی خودا و، جسر ده لینت پهیدا بوونی ژیان له جەماد كاريكى شياوە و، ھەندى كات ژيان روالەتيك دەبينت لــه روالەتەكانى ماددە که له جووله و بهرامبهریه کی ریزهیی لهنیوان دیاریکراوه تایبه تمهنده کان لهره گهزه کاندا دهبینت و، تهمانیه هیهمووی لهلاییهن خبوداوه دروستکراون نهك بهریکهوتی كوینرانه، ســهرنج بـده لــهم دوو وتهيــه بـهوهي كــه جسر دهاليّـت/ خودا دروستكهري مادده بنهمايي يه گەردوونـه بنەرتىيەكەيەلەنـەبوون و ھـەر خۇشىي بەخشىننەرى سىيفاتى رەگەزەكانـە و، هه رخوشي جووله ي يه گهرديله كان به خشيووه و، هه رخوشي زانايه لهنهيني نهو بەرامىيەرە ريژەيىيىـە كــە دەتوانريىت ژيــان لــيّى پـەيدا بيــت و ھــەر لــەخودا خۆشــى ئــەم گونجاندنـهي پيبهخشـيبوون كـه بۈتـه هـۆي ژيـان هـهروهك ثاسـاييهكاني تـري خـوداي پەروەردگار لەلئېكەوتنەوەي ھۆكار لەھۆ، بەلام ماددىيىيە بىن باوەرەكان ھەر لە بنەرەتدا ئینکاری خودا ده کهن و ئینکاری بوونی وویست ده کهن لهدروستگردندا و، لایان وایه کههمموو ره گهزه کان ناشنایی و تیکهانبوونیان له گهل په کتردا بهرینگای ریکهوته و ، بهمهش ژیان پهیدا بووه، ئهم جیاوازیییه بزانه ئهی حهیران و لهبهرچاوی خوتی دابنی، تەنھا ئەمەت بەسە ئەي جەيىران كەوا ئىنكارى (دروستكردنى بەرنگەوت بكەين) و

لهپاشدا خوت دهبینیهوه لـه تامیزی باوه پدا و هیچ گریمانیکی دروستبوون و پهیدا بوو.ن لهمهودوا کارت لیناکات.

حەيران/ چۆن ئەمە دەبينت ئەي گەورەم.... زياتر بۆم ئاشكرا بكه؟

شیخ/ ده گهریمهوه بو لیکولینهوه که بو مهبهستی پوچه تکردنی، دروستکردن بهریکهوت وهبوتی ساکارده کهم به ناسانی و تهواوی له کاتی خویدا.

حەيران/ شيخ جسر سەبارەت بە عەقل و رۇح چى دەفەرموينت؟

شیخ اسهباره ت به عهقل شیخ جسر ده فه رمویت، عهقل له و شته شار او انه یه که ریگا نی به بو روونکردنه و هی راستیه کانی و له شهریعه تدا هیچ روونکردنه و هه کی تیادا نه ها تو و ده رباره ی عهقل، دو و ربش نی به و ته ی ماددیی به کان راست بینت که ده لین عهقل دیار ده یه که له دیارده کار لیکر اوه کانی به شه کانی مادده، به لام ده لین شهم کارلینکردنه به و و یستی خود ا پهیدا بو وه نه كه به گویره ی جوله کویر انه کهی مادده خوی همروه ها ئه و و ته یان که ده لین عهقلی مرؤف جیاواز نی یه له گهل عمقلی ثاره لا اته نها له ریزه که یدا نه یست به دو و راستیدا جیاوازی له نیوانیاندا نی یه نه مهم درایمتی ده قه کانی شهریعه تی عه عمه دناکات له باوه ردا و هیچ پشتگیری ده قینکی تیادا نه ها تو وه که نینکاری بکات یا خود پشتگیری بکات ئه وه ی له شهریعه تدا ها تو وه ته نها ئه وه یه که مرزف به عمقلیه و مرزف به هوی عمقلیه و مرزف به هوی عمقلیه و مرزف به مروف به مرزف به مرزف به مودی عمقلیه و مرزف به مردف به ها در هیچ به کارهینانی شه ربیعه تی سپیر در اوه گه ر بلین ده رک ده کریت یان به پی چه و انه وه هیچ به کارهینانی شه ربه مه نه اتو وه .

ئهم وهستاندنهی شیخ جسر و نهچوونه ناو قولایی راستیه کان ژیان و روّح و عهقل که هنهموو فهیله سوفان نهتوانا بوون بهرامبهری ئهمه به لگهیه بوّ بهرزی بیرو راکانی شیخ جسر و همهروهها ئیسنکاری نه کسردنی ئهوانهی که ده لین دیارده یه که دیارده که له دیارده کارلینکراوه کانی مادده به توانای خودا، ئهمانه ههموو به گشتی به لگهن بوّ فراوانی عمقلی شیخ جسر و دووری له کرچ و کالی و بهرزی سهر نجدانی له تیگهیشتنی راستیه کانی ناین.

حديران/ والهباسه كاني شيخ تينگهيشتووم كهباوه ري به كاريگهره سروشتي يه كان

ههبینت، کهواته بیرو رای چونه سهبارهت به سیستهمی هو کاریییه کان، که فهیلهسوفان زور لهسهری دواون؟

شیخ / شیخ جسر له و سیستمه هی و هر کارانه ده رناچیت که غه زالی باسی ده کات و له سهری ده روات یان نه و باسانه ی که لوو ته کانی (هیومی) گوماندار برم به ده رخستی که جسر ده لیّنت خواوه ندی په روه ردگار هه رچه نده هو کاره کانی په یوه ست کر دووه به به خوکانیانه وه، هه رته نها خوی در و ستکه ری هم دوو کیانه گه رسه رنجینکی نه و شتانه ی بده بین که دیارده کانیان لیّده که ویته وه، سه رنج بده بین له راستیه کان ده بینین نه م شتانه ی له خودی خویاندا په یوه ستدارنین بو لیّکه و تنه وه ی نه و دیاردانه لیّیان و چونکه هیچ شینکی تیادا نی یه که عمقل باوه ری په یوه ستداری هه بیت پیّیانه وه، بو نموونه گه رمایی به فر ده توینیته وه و سار دیی ناو ده به سیّنیت، گه رسه رنجینگ له راستی نه م شتانه بده ین بو عمقل به ده رو دیارده یه لیّیان وه ك نه وه ی که بلیّین ته نیّك په یوه ست به په یوه ست نیه به دانانی دو و ته ناو ده په یوه ست به په م دو و فه رمانه عمقل و ده بروه ها وه كه پیّویست نیه داواده کات که عمقل باوه ری پیّیان بیّت به لام به وه ی که گه رمایی به فر ده توینیته و و ساردی ناو ده به سیّت پیّیه که باوه ری و ایّت و دیارده ی ساردی بر ساردی ناو به سیّت به نام ده و انه نه بیّت و دیارده ی ساردی بر ساردی ناو به سیّت به نام ده و انه نه بیّت و دیارده ی ساردی بر ساردی نیت و دیارده ی ساردی بر بیت به نام ده و نه به نه به یو دیارده ی ساردی بر بیت به نام ده و نه به نه به یو دیارده ی ساردی بر ناو به سیّت به نام ده و نه بیت؟

گهرووترا گهرمایی هؤیه بو توانهوه لهبهرشهوهی شهو هیزهی لاواز ده کات که گهردیله کان شهو تهندی پنچهوانه نهبیت؟ گهردیله کان شهو تهندی پنکهوه بهستووه، ده لین بؤچی شهم فهرمانهی پنچهوانه نهبیت؟ پنویسته له کزتاییدا تهنها شهوه بلین ههریه ك له گهرمایی و سازدییه و تایبه تمهندی که پیره ی پهیوهستن، تایبه تمهندی تایبه تمهندی که شهو ویستی وابوو که شهم کاره بهم چهشنه بینت و شهو تایبه تمهندی و سیفاتی سروشتی به همهوو شتیك به خشیوه تهنها خودای بکهرو هه لبریره ره.

حميران: ئهم باسه زؤر نزيكه له وته كاني ئيبن روشدهوه.

شیخ: به لی ... هه روه ك ده بینیت شیخ جسر ئینگاری هۆ و هۆكار و تایبه تمه ندی و سیفاتی سروشتی و سیستمه كانی ناكات هه روه ك چۆن زانایان و فه یله سوفانی ئیسلامی ئینكاری ئهم شتانه ناكه ن و به چ رینگایه ك ئینكاری بكرینت گه ر هه موو شتیك به تایبه تمه ند و سیفاتی سروشتی خوی جیا بكرینه وه له شته كانی تر، گه ر هه ر شتیك ئه م تایبه تمه ندی و سیفاته سروشتی یه خوی نامینینته وه به لكو ده بیته شتیكی تر و، له به رئه و مه عقل ئه و پیویستی یه نابینیت كه نه م شتانه له خودی خویان ئه و شتیکی تر و، له به رئه و می عمقل ئه و پیویستی یه نابینیت كه نه م شتانه له خودی خویان ئه و

تایبه تمه ندیبانه یان هه بینت، هیچ بو اریک بو عمقل نابیت که گومان بکات لموه ی که خود ا دروستکه ری هموو شتیکه و هم رخود اخوشی نمو تایبه تمه ندیانه یان سیفاته سروشتیانه ی پیه خشیوون هم رخوشی به تو انایه که نمو سیفات و تایبه تمه ندیانه یان نی دامالیت گهر شمریعه ته کانی ناسمان نینکاری هنو کار بکه ن نمو کاته پهیره ویکردنی شمریعه ته کان پوو چه لده بینته و ده رگای پوو چه لده بینت و ده رگای پاساو کردن کراوه ده بینت بو نمو که سانه ی فه رمانی خود ایشتگویده خه ن و له کاره به ده کان نزیکده بینته و و نهمه ش پوو چه لکردنه و می شمریعه ته ، به لکو تیکدانی عمقل و مستاندنی باوه رهینان که ته نها به هنوی عمقله وه دیته دی و ، هم که مینک باوه ری و اینت که ناینی نیسلام نه م فه رمانه پهیره و ده کات نمو ا نه زان و نه نام و کهم عمقله.

حهیران/ لهباسکردنی سیستمه کان و تیکدانیان بههزی موعجیزه کانهوه له شیخی گهورهم دهپرسم، ثایا دهتوانریست لینکدانهوهی موعجیزه لهسهر بستهمای سیستمه سروشتی یه کان بژمیرریت ههروه که ههندی لهزانایان باوهریان وایه؟

شيخ / لهراستيدا ئه و فهرمانه شاراوه و پهنهانانهى كمه قورئاني پيروز و كتيبه اسمانيه كان باسيده كهن، دووجورن فهرماني وايان تيايهدا كموا دهزانين تيكدانه بۆسىسىتمەكانى سروشىت لەبـەر شارراوەي نهيننى يەكانىيان لىيمان، لەوانەيـە رۆژيىك لـ مرؤر ان زانست ئـ مو سيستمانهي به دهر بخات كه به هزيانه وه نهم فه رمانه دروست بوون، تیایدا ههیه بهراستی تیکدهرن بو سیستمه کانی سروشت که خودا خوی لهسهردهستی پیغهمبهران بهدی هینناوه، وهله کتیبه ئاسمانیه کاندا ناویان براوه تاکو بومان بهدهر بخات توانای خودا خوی لهسهر تیکدانی سیستمهکانی گهردوون و، تهم تیکدانانه شیاون بهموعجیزه ناو دهبرینت و لمهتوانای زانستدا نییم بگاته ثمو پلهیمی که سیستمیکی سروشتی به دەربخات که ئهو موعجیزهیهی تیادا رویداوه و پیویسته لهسهر باوهردار باو دری بهمه ههبینت و باو دری بهو دش ههبینت که نهم فهرمانانه موعجیز دن و پیچهو انهی سیستهمه کانی سروشتن، به لکو من وا دهبینم پیویست ناکات همولبدهین لیکیبدهینهوه لەسەر بنەماي سيستمە سروشتييەكان، گەرتىكدەرى سيستمەكان نەبىت بەموعجيزە ناو نابرينت و، ئه گهر بلنين ئهم موعجيزانه لهسهر بنهما سيتمه سروشتيه كان پهيدا بوون ئهوا ئامانجي موعجيزه که پوو چهڭدهبيتهوه، خوداي پهروهردگار، ثهم موعجيزانهي خستۆتهوه بز ئەوەي رينىمايمان بكات بەوەي كە تەنھا خۆي پەيداكەرى ھەموو سيستمەكانە و ھەر له توانای خویدایه تیکدانیان، گهر لهتوانای مروّ قدا بووایه بوّ بهدی هیّنانی یه کیّك لهنموونهي ئهو موعجيزانه بههۆي دۆزينهوهي هيزي سيستمهكاني سروشتهوه ثهوكاته

بهموعجیزه ناو نابرینت و ناوبردنی خودا سهبارهت بهم موعجیزانه بی حیکمهت و مانا دهشت.

همر لهبهرئموه ده لیم زانایانی ئاینی، که همولیان داوه لیکدانهوه که و موعجیزانه بکه ن له کتیبه ئاسمانیه کان هاتووه لهسمر بنه مای سیسته مه سروشتی یه کان، ئهوانه ی به همانی در وستبوونی (عیسا) به بی باوك چزن لیکبده ینهوه و، ئمو و ته یه شیان دادیان نادات که ده لین از نیمه ده مانه ویست مو عجیزه له عمقل نزیك بکه ینهوه، تا کو باوه پی پیاوانی زانست به ده ستبهینن، چونکه ئه م نزیك كردنه و یه له گهل ئه وه ی مه حاله له بواری زانستدا بو هه ندی موعجیزه.

ئەمـه لـمخودي خۆيـدا لـمناو بردنـيْكه بـۆ مانـاي موعجـيزه و پيْچـهوانهي دانـايي و ئامانچه كەيمەتى و، ئەممەش ئىمى جەيسران ھەلەيەكمە زۆر لىمزانايانى موسمىلمانان و نهسر انیه کان بهدانسوزیی یهوه دووچاری بوون، وهتا... ئیستاش لهیادمه که ههندی له زانايان هموليان داوه، ئمو ثايمتانهي لمسورهتي فيلدا هاتووه بهم جوّره ليْكي بدهنموه، ثمو بالندانهي كه گرموله قوړي وهك بهرديان ده گرته فيل سواره كان بهميكروبي ئاولهيان لیکداوهتهوه که تووشی فیل سواره کان بوون و لهناوچوون ههولیان داوه مانای معراج و شه قکر دنی ده ریا له لایه ن موساوه و دروستبوونی (عیسها) له سه ر بنه مای سیستمه سروشتیه کان لیکبده پنهوه و ثیمه گهرچی بمدووری نمزانین که مهبهست لهبالنده نیر راوه کان میکرویی ثاوله بیت، چونکه لهسورهتی فیلدا ناوی موعجیزهی نهبردووه که تینکدانی سیستمه، بهانکو وهسفینکه بو نهو حهبهشانهی که بهفهرمانی خودا دووچاری نهو لهناو چوونه بوون و، بهدروستي دانانيين ئهو ثايهتانهي كه باسكردني موعجيزه تيادا هاتووه بهلينكدانهوهي سروشتي زانستيانه لينكبدرينتهوه، چونكه بهم لينكدانهوهيه ماناو نهيني و بمهاي موعجيزه كه لهدهست دهچيت وهك لهمه و پيش باسكرا و، بمه و كهسه دەلىيىن كەداو امان لىدەكات عەقلى رازى بكەين، بەلىكدانەوەي ئەو موعجيزانەي كە مه حاله له رینگای زانسته وه بکریت، به مه ده یخه ینه گو و مانه وه و به ره و دو او ه ی ده گیرینه و ه بز گومان و ثینکاری، بهبی ثموهی مهبهستمان بینت، گهر بالنده نیرراوه کانمان (طیر أبابيل بهميكروبي ئاوله ليكدايهوه، ئهى داره كهى دهستى موسا كهبووه ماريك و دەرۇپىئىت بەچسى لىكىدەپسنەوە؟!! گسەر ئەمسەشمان بەنوسستنى موگناتسىس و ئار ەزوومەند كاريك دانما، ئىدى شىدق بوونىي دەريىا بەلىيدانى دارەكىدى موسىا بەچىي لينكبده ينهوه گهر تهمه شمان به كشاندن و چونهوه يهك (مدو جزر) دانما، وهك لهلاي

ههندیکیان وایه، ثهی دروست بوونی (عیسا) به بی باوك چؤن لیکبده ینه و گهر له سهر لیکدانه و هی دروست بوونی ثهم منداله لیکدانه و هی همندی له مینشك پووچه کان برؤین سه باره ت به دروستبوونی قسمی ثه و ان به ریگای (پیتانی خؤیی التلقیح الذاتی) که ده شیت رووبدات، به گویره ی قسمی ثه و ان لیا که ده شدی لیه نیزه مووکه کان، شهی تو انهای قسم کردنی عیسا لیه بیشکه دا به چی لیکبده ینه و ه ؟

وا..... بۆی دەچىم ئەی حەيىران، ئىستا بەتەواوى تىگەيشتىين لەماناى وتەكانم، ھەولدانى لىكدانەوەى موعجيزە لەسەر بنەماى سىستمەكانى سروشت لەخودو ئامانجىدا سەر كەوتوونىيە و، تىكدەرى ماناى موعجيزەيە و، خەلكى بەرەو گومانى زياتر دەبات، راستى باوەرھىنانە بەو خودايەى كە دروستكەرى ئەم گەردونەيە و ھەروەھا ھەرخۆى دروستكەرى ھەموو سروشىت و سىستمىنكە و ھەر لەبەرئىدەوى خوداخسۆى دروستكەريەتى لەتوانايدايە تىكدانى نهينى موعجيزە لەمەدايە و، ھەركەسىنك باوەرى بەخودا چەسپاو بوو، باوەرھىنانى بەموعجيزە لائاسانە بەلام ئەوانەى كە باوەرىيان وايە موعجيزە لەسەرو عەقلەرەيە بەمە جياوازى لەنىوان مەحالى ئاسايى و مەحالى عەقل ناكەن و تىكدانى سىستمەكان لەمەحالەكانى عەقل نيە و لەبەر ئەرەى باوەرمان وايە كەخودا خۆى دروستكەى ئەم سىستمانەيە زۆر ئاسانە لامان باوەربهىنىن كەلەتواناى خودايە تىكدانى ئەم سىستمانە.

حهیران کوری نهزعهف ده لیّت: نا.... لیره دا له ناکاو، شیّخ له قسه کردن وهستا، له پاشدا چه ند و تهیه کرد و ده ته اله پاشدا چه ند و تهیه کی به ده مدا هات لیّی تیّنه گهیشتم، و ایده زانی که خور هه لها تووه و هیان نزیکه، هه ستاین و له پاش نویژ کردن خوا حافیزیم له شیّخ کرد، چووه ژوره که ی خوّی و له کاتی ده رگادا خستندا پیّی و و تم تابه یه ك گهیشتنی کی تر... له شه وی ناینده دا... نهی حمیران که شه وی تاقیکردنه و هه.

شەوى تاقىكردنە وە

حەيرانى كورى ئەزعەف دەلىنت/

شهوی رابردوو له ناکاو و به پهله شیخ مهوزونم به جیهیشت به بی نهوه ی لیی بیرسم مانای (شهوی رابردوو له ناکاو و به پهله شیخ مهوزونم به جینوستنه کهم زور دلخوش بووم مانای (شهوی تاقیکر دنه وه) چیه ؟ و چوه مینوستنه کهم زور دلخوش بووم به گوییستی باسه کانی خوالیخوشبوو شیخ جسر له پاشدا خوم دا به ده ست نوستنیکی قوله وه، تاپیش نیوه رو به ناگا نه هاتم، که را په ربیم مانای شهوی تاقیکر دنه وه له گویمدا نه زرنگایه وه، به چه نده ها شینوه ی جیاجیا لینکم نه دایه وه گهلیك شت ده هاته یادم و نهوه ی که پهسه ند بوو له لام نهوه یه که شیخ ناماژه ی نه و باسانه ده کات که له شیخ پنی پیشوو دا ناومان بر دبوون ده ستمکر د به پیدا چوونه وه ی (ده فته ری نامالی) که شیخ پنی نوسیبوومه وه ، به نکو خود ا بکات شتیکم لینی ده ستگیر ببیت که ناماژه ی شهوی تاقیکر دنه و بکات.

له کوتاییدا وای بو چووم کهمهبهستی شیخ نهوه یه که تاقیکردنه وه یه کی گشتیم بکات له و باسانه ی که خویندوومانه، دهستمکرد به خویندنه وه ی ده فته ری (ئامالی) که و ته کانی شیخ تیادا تومار کرابوو و خواردن و خواردنه وه ی له بیربردمه وه، تا.... گویبیستی بانگی شیوان و ازم له خویندنه وه ی نه هینا و، کاتیک کوتایی نویوی خهوتنانی نه و شه وه هات چوومه لای شیخ سه رنجیکی دوورو دریشوی دام و به زهرده خه نه یه که وه و و تی بو و ا پهشو کاوی، چی یه له تاقیکردنه وه که ده ترسی ؟

. حمیران/کنی همیه لهتاقیکرنهوه نهترسیت نهی گهورهم بهلام نهوهی من تهنها ترس نی یه به لکو ترس و ماندوی و برسیتی یه.

شيخ/برسيتي.... !؟

حهیران/ بهلنی برسینتی گهورهم، وهتا..... ئیستا هیچ خواردنیکم نهخواردووه. شیخ/ چون دهبینت، هیچت لانییه بیخویت، یاخود نهخوشیت؟ حهیر انت/ نه تهمه و نه ته وه ش، به لام گویدم لیبوو فه رمووت سبه ی شهو تاقیکر دنه و هیه و ، و اهات به یادما که ده ته ویت تاقیکر دنه و ه به یت با سکر دوم و ، ترس دایگر تم نه که دو و چاری شهرمه زاری لای تو ببم ته ی گهورهم.

خـۆم تەرخان كرد بۇ پيْداچوونەوە و، ھيچ كاتيْكم بۇ نەمايەوە بۇ خواردن، لەبەرئەوە ترس و ماندوويْتى دايانگرتووم.

شیخ / راست بوی جوویت و به ناگا بوویت، له راستیدا.. ده مهویت تاقیکر دنه وه ت بکه م، نایه و ا ده زانی هه روه که هه ندی له مامؤستای نه زان تاقیکر دنه وه ت ده که م که قر تابیانی خویان تاقیده که نهم باسه به ها به رزانه له جوّره کانی ده رخکر دن نین، تاکو له قو تابیان پرسیار بکریت هه روه ک بابه تی هو نراوه ده رخ بکریت، به تکو گفتو گویه کی عه قلی پوخته پیویستی به تاقیکر دنه وه ههیه، به جوّریک که له کاتی پرسیار کر دندا قو تابی بوی هه بینت له کتینه که که دا به دو ایدا بگه ریست و موناقه شه کر دنی بابه ته کانی و له م گفتو گوو موناقه شانه دا مامؤستا راده ی تیگه یشتنی قوتابی یه که ی بو ده رده که ویت و تاکامی تاقیکر دنه وه که که نه تاکه که تاشکرا ده بیت .

له به رئه وه با ده فته ره که ت له به رده مدا بینت و هیچ مه ترسیت نه بینت ئه ی حه یران به لام پیش ئه وه ی ده ستپینکه ین هه ندینك ماست بخن زور... نا.... چونکه برسینتی ی زور میشك ده و هستینیت.

چوومه ژووره کهی خوم و ههندی ماستم خوارد، گهرامهوه بو لای شیخ و، دهنتهری ئهمالی یه کانم ههانگرت و بهشیخم ووت:/ ئیستا من لهبهردهستام ئهی گهورهم.

شیخ/ ئهی حمیران تو دهانییت من بهسمر همموو دهفتمره کهدا ، چوومهتموه.

حەيران/بەلنى... بەلام پيا چوونەوەيەكى شلەۋاوى ترسناك.

شیخ اهیچ نییه، ئیستا کتیبه که لهبهردهستدایه، بههیمنی و لهسهرخو ثهو شتانهی کهنهت خویندو تهوه، بیانخوینهرهوه.

حەيران/سوپاس... گەورەم.

شیخ / ته نها. پر سیاریک ته ی حهیر ان.... تایا.... ته زانیت تامانجی من چی یه له و باسانه ی که بغرم کردوویت و بغرم هه تبرار دوویت و ، مه به ستی گهورهم چی یه که ده مهویت پنی بگهیت.

. ئەمە ئەو ئامانچە بەرزەيە كە ويستىم پيىمى رابگەيەنيت. شيخ/ ئايا.... ئەي حەيران تۆم گەياندۆتە ئەم ئامانجە.

حەيران، بەلنى... گەورەم.

شیخ/ زیاتر ثارهزوومهندی و تهی کام فهیلهسوف بوویت و چ به لگه خوازیه ك زیاتر باوهرت پیهیناوه.

خدیران/ به و ته ی هه موویان ته ی گهوره م به تایبه تی و ته ی گهوره کانیان، له پوختی بیر کردنه وه و راستی به لگه کانیان و نه فره تم ده کرد له و ته ی هه ندی له بچوو که کانیان له وه ی که نادیاری و لاوازی و کرچ و کالیان له خو گرتبوو و، ثه و انه ی که خویان به ریبازی سه فسه ته وه هه لو اسیبوو و چووبوونه ناو قو لایه یه کانی گومانه وه له ناو هه موو میله ت و بیروب اوه ریکدا له سه و شهوه ی که راستی یه کشته، له گه ل زوری ریبازه به لگه کان و، به به راورد کردن و پیوه و کردن له نیوان هه ردوو لایه نه که گهیاندمیانه روخی زانسته کانی قور شان و، ریسنمایی پیروزی توش شه ی گهوره م گهیاندمیانه ده روازه کانی باوه ر، سوپاس بو خود ا

شیخ/ ئایاً... باوه ری دهروونی خوّت بوو، یان باوه ری به لگه کان بوو؟ حمیر ان/ ثایا.... ممهمستت لهباوه رِ به پهیامی پیْغهمبهره کانه؟ سوينبينت بهخودا، هيچ كاتينك بئ باوه پنهبووم بهخوداو كتيبه پيرۆزهكان و پيغهمبهره كاني.

شیخ/ ئهزانم، ئهزانم، ئهو باوه ره ویژدانی یه خورسکی یه و بوّماوه یی یه له و خیزانه وه و مینزانه وه و میزانه وه و میزانه وه و میزانه وه و میزانه و میرت گرتووه که تیایدا پهروه رده بوویت، به لکی نهران لیلی نه کات و به دبه ختی ریّگای بینه گریّت.

حديران/ كەواتە، مەبەستى شىنخىم لەباۋەرى دەروۇنى چىيە؟

شیخ / پرسیارت لیده کهم، ثایا.... ئه و باوه رهی که ثهمر قر پیی گهیشتوویت پاش گویبیستنت به و تهی فهیله سووفه کان که باوه رینکی پهیامی ده روونی یه که ریزت بقیان هه لقو لاوه که له ناختدا شار اوه بووه بق گهوره فهیله سوفان گه پیش ثهوه ی و ته کانیان لینکهده یته و ه و باوه ریان بناسیت یا خود به هقری ثه و به تگانه ی که عهقلت ده رکی کردوه؟

حهیران/ باوه پری به قین و رینز لینانی به به به به وه همروه ها باوه پری به تکه کانیشه به گشتی، به راستی بوم به ده رکه و ته بینینی به یه که گهیشتنی فه یله سوفه کان له سه ره مه و راستی و باوه پر به به به وزای گهوره، له نیوه ند گهوره فه یله سوفان و گهوره پیاوانی ئاین و به هوی زانینم به و ته کانی جسر سه باره ت به پیویستی بریاره کانی عه قل له به به راور د کردن له نیوان زانست و ئایندا و، معقول و مه نقول له کاتی هینانه وهی به لگه بره ره کانی عه قل له به به به به به به به به ریزی به به مه را دوریان و بگه پیمه وه بو زانایانی ئایینی به هه مان پشت به ستن که ریزی فه به ندی جار دوریان ده خستمه وه، ئه وانه ی که غه زالی و جسر پییان ده لین زیاتر زه ره مه ند ترن بو ئیان له دووژمنه کانی ئیان و، بوم ریکه و تیابه ندی ریبازه به لگ خوازیی یه کان به مله سه ربوونی خودا به گشتی له گه ل بوونی ئه و جیاوازیه می نیوانیان له خوازی و ساده یی که به گشتی هه موو رووده که نه باوه پر هینان به خودا.

شیخ / دهمهوییت لهدهمی خوتهوه باسی شهم به لگانه گویبیستبیم ته به بوم بهده ربکهوییت له کویدا دوو چاری القوزی دهبیت. و ایستا.. من به قوتابی خوت دابنی.. الهی حهیران و، توش بیه به شیخ مهوزون. حهیر ان/ له (به لاگه کانی پهیدا بوون) دا که زوربه ی فهیله سوفان و زانایان هه لاگری نهم ریبازه ن، دهبینم بیروباوه په کانی منیش زور به ناسایی نهم ریبازه م گر تو ته به به له ریبازیکی ناشکرای به لاگه دار، که به به لاگه پشتیوانی کراون و، هه ندیکیان پهیوه ستی هم ندیکی تریانن، به ره و به رزی مل ده نین، تا ده گه نه شته ناشکراکان له لای عه قل و، عم قلم پیم ده لایب ام گهر دوونه پیکها ته به (واته: مرکب) ه به خوی و گشت به بشه کانیه و همه موو پیکها ته به یه با به به که ای به به موی و گشت به شم کانیه وه همه موو پیکها ته به له پیدا بوونی ناشکر او روونه و، گهر دونیش به همه موو نه ستانه ی که له خویی گر تووه له گورانیکی به رده و امیدایه له وینه یه که وه بو وینه یه کی تر، واته: له شیوه و شکلیکه وه بو شیوه و شکلیکی تر و همه موو گوراوه کانیش دووباره واته: له شیوه و شکلیکه وه بو شیوه و شکلیکی تر و همه موو گوراوه کانیش دووباره به همی چونکی بنه ره ی کون هه بیت، گهروابوایه به همی چونکه زنجیره ی و ته به وه ی که زنجیره ی وینه کان بی کوتایی یه و ته به وه ی که زنجیره ی مه داله.

لهبه رئه وه پیویسته ئیمه له سنوریکدا بوهستین و بلیّین: ئهم گورراوانه لهسه ره تاوه بی شیره وینه و سووره ت بوون و لهبه رئه وه ی بی شیوه و بی وینه بوون و بوونیان نهبووه، چونکه وینه بریتی یه له شیره و قهباره و کیش و ره نگ و چیر و بون و ، چ کاتیک وینه نه و شتانه ی له ده ستانه ی له ده سیدا بوونی نابیت که واته جیهانی گورراو بوونی نه بووه له پاشدا په یدا بووه و گهردوون په یدا بووه، عه قل به هوی سیستمی هو و هو کاره ئاشکراکان، به ئاشکرایی بریار ده دات که ههمو و په یدا بوونیک پیویستی به هو کاریک هه یه بو په یدا بوونی و ، په یدا که ره ، ئه م هو کاره ناگونجیت خوی په یدا بووبیت چونکه ئه ویش پیویستی به هو کاریک ده بین ت به هو کاره کان بی به هو کاریک ده بینت بو په یدا که رو ، کوتایین، چونکه زنجیره یی (تسلسل) له لای عه قل مه حاله ، له به رئه وه ده بینت په یدا که رو ، در و ستکه رو په یدا که رو ، در و ستکه رو په یدا که رو ، گردوونه پاش ئه وه ی نه بوونیکی ره ها بووه .

شيخ/، بژيت، بژيت،... ئەي حەيران.

حمیران: و سمهارهت به بهانگه کانی پیویست (وجوب) که فارابیو ثیبن سینا و دیکارت و لوك و لایینز... هتد پابهندی بوون. ده لیم عدقل به ناشکر ابریار ده دات که مانای بوون له نیره ند سی حاله تدا جیگور کی ده کات (ده شیت، مه حال ، پیریست) (الأمکان ، الاستحالة ، الوجوب) له به ر نهوه هه موو شینک بان بوونی ده شینت بان بوونی مه حاله بان بوونی پیویسته و ، عمقل بریاری نهوه ده دات که نه م گمردوونه له جوری (ده شینت) و له حاله تی (ده شینت) دا ده بینت زالکه ری هم بی حاله تی بوون زال بکا به سه ر نه بووندا ، که بتوانیت له ده شینته وه ده ربازی کات بو بوونیکی کرداری (فعلی) و پهیدا که ری نه مه بوونه ، ناگونجینت بوونی له جوری ده شینت بوونکه نه و کاته پیویستی به پهیدا که ریك ده بینت که نه مه ش دیسان به ره و یاسای رنجیره ی مان ده باته و که نه مه ش له لای عمقل مه حاله .

که واته نهم پهیداکه ره، ده بینت (پیویسته بوون) بینت و، نهم پهیداکه ره پیویسته بوونه، ناگونجینت له خودی خزیدا ده شینت بینت، چونکه گهر وا بینت، نهو کاته ده بینت خودی ده شینت بینویسته بوون بینت، که نهمه ش پینچه وانهی عهقله چونکه دوولایه نی د ژبه یه کوده کاته وه روو ده کاته وه یاسای کزده کاته وه که (ده شینت پیویسته) و له به ر نه وهی دیسانه وه روو ده کاته وه یاسای زنجیره یی که واله هی کار ده کات بینته هی یه که یو کاره که خوی و هه روه ها هی کانیش بینه هی کاره که خوی و هه روه ها هی کانیش بینه هی کانیش بینه هی کانیش بینه هی کانیش که و کانیش که و کانی خویان.

لەيەكىك لىه وتەكانى دىكارت كە ھەمىشە خەلك دەيلىنتەوە (من بوونم ھەيە، كى پەيداي كردم وكى دروستى كردم؟)

من دروستکهری خوّم نیم و پیّویسته دروستکهریّکم ههبیّت و ثـهو دروستکهرهش پیّویسته (پیّویسته بوون بیّت) که خودای بهخشندهیه.

به گویرهی دهربرینی باسکال: (لهوانه بوو نهبومایه گهردایکم پیش لهدایکبوونی من بمردایه، کهواته من زیندهوهریکی (پیویست بوون) نیم، کهواته پیویسته (پیویسته بوونینك) ههبیت که بوونی من پاپهندی ببیت تهویش خودایه.

شیخ/ و به گویرهی ته عبیر ده ربرینی قورثان: ﴿ أَمْ خُلِقُــوا مِــنْ غَیْرِ شَیْء أَمْ هُمُ الْخَالَقُونَ ؟: یا له هیچ شتیك پهیدا نه بوون یا خود خزیان دروستكه ری خزیانن؟ ﴾.

حمیر آن / و لمبه تگه کانی (هنو هن کاره ی تمواو) والمسمر بنه مای (باوه ری هاودژ) (مبدأ التسناقض) که لایبنز به ئاگابووه لینی عمقل وا بریار ثمدا همموو شتیك که ئیمه ثمندیشه ی ده کمین ده بینت، یان ده شیت بینت و یان مه حال بینت و یا خود پیویست بینت وه راستی ثمم گهردوونه ده گهریته وه بز جوری (ده شینت)

ه مموو راستیه کانی جوری دهشینت دهبینت (هو و هو کاریکی تهواوی) ههبینت بو کهوتنه وهیان و هینانه بوونیان.

ثهم گهردوونه بینراوه خوی دروستکهری بوونی خوی نییه، و تهی به وهی خوی دروستکهری بوونی خوی دروستکهری بوونی خوی دروستکهری بینچه و انه به له گهل عهقلدا و هك له وه و پیش و و تر اوه. كه و اته پیریسته ئه م گهردوونه راسته ده شینت هنو ه هر کاریکی ته و او هه بینت بو خستنه و هی بوونی، چونکه به بی (هنو هن کاری ته و او) بوونی نابینت، له گهل ثه وهی که شتیکی راستی به بوونی هه به وه ده بینت (هنو هن کاری ته و او) بن بوونی، له و په پی زانست و توانا و کاربه جی بینت هه مووسیفاتی ته و اوی له خو گرتبینت، چونکه گهرسیفاتی ته و اوی له خودای به خشنده به .

شیخ ایز لینبوردراوی شدی حدیران، له کولیبوون و ندتوانایدی عدقلت که تووشی دهبیت له ثدندیشه کردنی شدم هدموو بابه تانددا و عدقلت گدوره ترنی یه له عدقلی غدرالی و شین روشد شیبن طرفه یل و کانت و سبه نسد که به گشتی دان ده نین به نه توانای عدقل و کولبوی لده دندی کاتدا.

به لام ههرگیز لینبوردراو نیت له به رده م شهم کولبونه دا ده سته و سان و سه رسام و نه تو انابیت له به ده رخستنی به لگه بره ره کانی عه قل بو خوت، که شهم کولبوونه به و یلبوونی ئه ندیشه دو و چاری ثه و و یلبوونی ئه ندیشه یه نابیت که له پاشدا به هوی به لگه بره ره کانی عه قله و ه پوو چه لی بکه ینه و و به در وی بخدینه و ه و به در وی که و نه یا ته یا در نابیت که و که و اته گویبستم به نه ی حه یا ان .

حهيران/ ههموو لهشم گوييه گهورهم.

شیخ/ ئىم گەردوونــه راســت و بیـنراوه،... ئایــا لەبەشــى (دەشـیــّت) یــان لـهبەشــى (پیویسته)

حەيىران/ بىنى گومـان ئەمـە لەبەشـى دەشـينت چـونكە دەتوانـين ئەندينشـەي نـەبوونى گەردون بكەين.

شیخ/ ئایا... گەردوون دروستكەرى خۇى بووه؟

حەيىران/ نەخىيْر.... چونكە ئىەم ئەندىشەيە پىنچەوانەيەكى عەقلىي دروستدەكات، كە ئەوكاتە دەبىتە (پيۇيستە بوون)كە خۆى لەراستىدا (دەشىيْت).

شیّخ/ کهواته دهبیّت (هـۆو هۆکـاریٚکی تـهواوی) ههبیّـت بـۆ خسـتنهوهی و هیّـنانه بوونی.

حەيران/ ئەمە، ئاشكرايە.

شیخ/ کمواته گمردوون پیش ئموهی هؤ و هؤکاری تمواو پهیدا بکات بوونی نمبووه. حمیران/گومانی تیادا نی یه کموایه.

شیخ/ ئایا، ئەندیشـه کردنی بوونی گەردون لەپاش نەبوون هیچ پینچەوانەيەك بۆ عەقل دروستده کات، بیر بکەرەوە ئەی حەیران.

حەيىران/ نەخىرْ.... بەلكو پىنچەوانەيى عەقل كاتىك دروست دەبىت كە ئەندىشەي نەبوون بكەين بەوەي كە بوونى گەردوون نەبوونى لەپىشەوە نەبووە.

شیخ/ پهیدا بوون لهنهبوونهوه، لهلای عمقل مهحال نییه، گهرلهلامان مهحال بوو یان بهدورمان زانی و نهتو انابین له ثهندیشه کردنی وه کوو لایبنز دهالیّت.

حهیر ان/ راسته، لهلای عهقل مه حال نی به به لام گهورهم سویند بینت به خوا من تا ئیستا نه تو انام له ثه ندیشه کردنی له گهل ثهوهی به هوی به لنگه بره ره کانی عهقلهوه باوه ری ته و اوم به خودا په یدا کردووه سه باره ت به وه ی که له لای عهقل مه حال نی یه، به لنکو مه حال ئەوەيـە كـە نـەبوون پـێش بوونى گەردون نەبێت، كە بوونەكەى (دەشێت) بەلام چى بكەم گەر عەقل نەتوانا بێت؟

شیخ و بههای ئهم نهتوانایی یه چی یه بهرامبهر به لگه بره ره کان؟

منیش همروهك تو عمقلم نهتوانایه له ئهندیشه كردنی دروستبوونی لهنهبوونهوه، به لام باوه ری تمواوم ههیم كه ثمم نهتوانایی یه ثمنجامی ویلی ثهندیشه ی پووچه ل و پی مانایه. و دهسته و هسان بهرامبه ری ثامازه ی تیكچوونی عمقل ده كات.

حهيران/ چؤن؟

شیخ الیا.... باوه رت به راستیه کانی ماتماتیك نییه که باوه ری ته و او به ته نجامه راستیه که ی ده هینینت؟

حەيران/چۆن.... نەء.

شیخ/ ئایا زور لـه راستیه کانی ماتماتیك نازانیـت، كـه پشـت دهبهستیت بهشته سهرتایییه ئاشكراكانی عهقل كهله سهرهتادا نادیارن لهلات و، تهنها بههوی بیر كردنهوهو ئاكامخوازی و بهلگه خوازی بوت بهدهرده كهوییت....؟

حمیر از/ تُهمه راسته... به لام دوای بیر کردنه و هو به لگه خوزای ده توانم ته ندیشه ی بکه م؟

شیخ او ته ت چی ده بینت، گهر چه ند با به تینکی ماتماتیکی ساکارت پیشکه ش بکه م، که به هوی به نگه به برره کانی عه قلسه وه به ده ستها تو وه له گه ن نه وه شدا عه قلست له نه ندیشه کر دنیدا دو و چاری نه تو انای ده بینته و ه ته نانه ت به ده رخستنی نه نجامی کیشه ماتماتیکه که ش ؟!

حەيران/لەنموونەي.

شیخ به تاگا به نهی حمیران، عهقلمان له بواری ژمیره زوّره کاندا کول ده بیت بهرامبه رئه ندیشه کردنی چهند راستی یه کی دیار و ناشکرا، که ته نیا پیه یستی به به به به به کردنه وه یه کی کهم و ژماردنیکی ساده همیه له جوّری کو کردنه وه بو تیگهیشتنی تمواو لیی، عمقل به شیوه یه کی سمیر کول ده بیت لیی، ته نانه ت له نه نجامه که ده که ویته گومانه وه، گهر راسترین که سیش نهو نه نجامه ی پی بلی، بگره عمقل خوشی نهو نه نجامه به به به به به گومانه.

ئايا... (مەتەتى پەرە پارچەكراوەكە دەزانىت)؟

حەيران/نەخير..... گەورەم.

شیخ اگه رپه ره یه کی زور ته نکت بدریاتی که نه ستوریکه ی به شیك بیت له (۱۰۰) به شی میلیمه تریك و داوات لیکریت بیکه یته دووبه شه وه و ، پاشان دوو به شه که ش بکه یته چوار به شه وه و چوار به شه که ش بکه یته هه شت به شه وه ، ... ثا ... به م جوره که رت بوونه که دووباره ده که یته وه تا ... ده گهیته (٤٨) جار، وهلیت پر سرا پیش ئه وه ی ده ست به که رتبوون و ژماردن بکه یت به پی مهزه نده ت دریزی نه م پارچانه چه ند ده بیت پاش که رتبوون و ژماردن بکه یت به پی مهزه نده ت دریزی نه م پارچانه چه ند ده بیت که پاش که رتبوون به (٤٨) جار؟ ناتوانی بلییت هه رچه ند زور له خوت بکه یت که ریزه یه کی بو دابنیت و ، بلییت د ریزی که که ی زیاتره له ۱ یان ۲ یان ۳ مه تر و گه رپیتو ترا به ستوریکه ی زیاتره له ۱ که که در یک در باوه ر ناکه یت

گهر پیتووترا که رتبووه که بو ۲ ۶ جار دووباره بکه رهوه و له سه ریه کیان دابنی تا به رزده بیتوه بو تا که رتبووه که بو ۲ ۶ جار دووباره بکه رهوه و له سه ریه که ویت، که دووریی به رزده بینی به کهی له زهوییه و ۳۸ ۶ هه زار کیلومه تر ده کات، گهربه شیوه یه کی ساکار لهم ژمیره یه بکولیته وه و بته ویت ئه ندیشه ی بکه یت ده بینیت عمقلت نه توانایه له ئه ندیشه کردنی، پینوسه که ت بگره و ژمیره بکه ئهی حهیران.

حهیرانی کوری نهزعه ف ده لیست: پینووسه کهم گرت و دهستم بسه ژماردن و کو کردنه و کرد بو ماوه ی زیاتر له کاترمیریک و شیخیش پیده که نی، کاتیک ته و او بووم بوم به ده رکه و ت به همری ژمیره یه کی ساکار په په پارچه کراوه کان، گهر بخرینه سه ریه ك به راستی نزیکه بگاته مانگ، به شیخم وت.

حهیران/ بهلنی، راسته ثهی گهورهم دریژییه کهی نزیکهی ۳۸۶ ههزار کیلوّمهتره.... و راسته نزیکه بهرمانگ بکهویت بهخودا ثهمه شتیّکی سهیرو ناموّیه.....

شیخ / ئیستا پر سیارت لیده کهم / ئایا ده تو انیت ئه ندیشه ی ئهم ئه نجامه بکه یت پاش ئه وه ی خوت به ده ستت هینا. و یا خود هیشتا هه ست به نه تو انای عه قل ده که یت له ئه ندیشه کر دنیدا.

حەيىران/ سىويند بىنى بەخوا.... تائىسىتا ھەسىت بەتوانايى عىەقل دەكەم لە ئەندىشەكردنىدا. شینخ/ ئایا.... دەركت كردو باوەرت هیننا ئەى حەيران كە عەقلىمان زۆر كات نەتوانايەك ئەندىشكەكردنى زۆربەي راسىتيەكان كە بەھۆى بەلىگەكانى عەقلەوە بەدەستھاتووە.

حەيران/بەلنى... باۋەر دەكەم... بەلام چۆن ئەمە دەبىت؟

شیخ اله به رئه و و اعمقلمان دروستبووه که نه تو انانیت له ئه ندیشه کردنی زو ربه ی راستیه کان، به لام به هوی به لگه بره ره کانی عمقله و ه ده تو انیت بریاری راستیان بده یت چونکه ثه ی حمیران (ئه ندیشه کردن) جیاوازه له (به گه پ خستنی عمقل) له و انه یه به عمقل باوه ر به شتیک بهینیت به لام ناتو انیت ئه ندیشه ی بکه یت، چونکه به گه پ خستنی عمقل په ناده بات بو شته سه ره تایی یه ئاشکر اکانی که عمقل خوی ریکیان ده خات و پهیوه ستیان ده کات به یه که وه و ، ده رهینانی هه ندیکیان له هه ندیکی تریان ده کات و ، دروستکردنی همندیکی تریان له سه ره برواره بروه و عمقلیانه ی که له و انه یه به ناسانی نه تو انریت ئه ندیشه یان بکریت، ئیستا تیگه یشتیت ؟

حەير ان/ بەلىنى . . . تىگەيشتىم.

شیخ/ زانستی نوینی نهمرو دان بهم راستی یه دا ده نیت بو نه و جیاو از یی یه که بوم باسکر دیت له نیوان شیاوی نه ندیشه کردنی شتیك و به گهر خستنی عه قل، گوئ نادری به نه ته الیه نادی عه قل نه نادی به نه ته الله نه ندیشه کردندا و ته نها په نا ده به نه گه په خستنی عه قل چونکه راستی یه کانی زانست له بواره جیاجیا کانیدا و له چه ندیتی و ژمیره یه دا به رزتره له نه ندیشه کردن، به لام له پیگای به گه په خستنی عه قله وه ژمیره ده کریت و ده ناسریت و بریاری له سه رده دریت بو نموونه: شه پوله کانی رووناکی وه رده گرین، نایا... نه زانیت که زانایان پاش ژماردنی نه و شه پوله نه و شه پوله رووناکی وه ده که ره نگی و نه و شه پوله که ره نگی و ده و ناکیانه ی که رانایانه نه و نمونانی نه و خیرایی به که نایا نه و زانایانه ده تو نمونانی نه و خیرایی به که ناگه رچاو بنووقینن و خهیالیان بخه نه گه پو

نه خیر چونکه ثمهم ژمساره زؤره لهم رووبهره بچوو که دا، عه قل نه تو انایسه له ته ندیشه کردنی دا، به لام نه تو انایی ه له ته ندیشه کردنی دا، به لام نه تو انایی به له به گه پ خستنی عمقل تیایدا و اته به هوی عمقله و بریاری راستی یه کهی ده دات، له و انه به ژماره له لیکو تینه وه گهردیله نویکاندا بگاته ژماره یه کی سه رسورهینه رکه عمقل نه تو انا بیست له ته ندیشه کردنی تاله مه وه بوت

به ده رده که وینت ئه ی حه یران، بز نموونه زانایان ژمیر ده ده که ن و ده لین خیرایی له رینه وه ی ده نگ نمون که ده ده که و ده لین خیرایی له رینه وه ی ده نگ له و انه یه بگاته... نیو ملیزن له ره له چرکه یه کدا و ، نه مه ش چه سپاوه له لای زاناکان چه سپاندنیکی عه قلی، زانستی بره رکه هیچ گومانیکی تیادا نی یه ، نایا و ایان ده بینی که بتو انن نه ندیشه ی نهم ژماره زوره ی له رینه وه بکه ن له چرکه یه کدا ؟

بن تاقیکردنه وه، ثایا ده تو آنیت ئهندیشه ی روودانی ههزار له رینه وه له چرکه یه کدا بکهیت؟ چیجای ههزار له رینه وه یا خود نیو ملیون له رینه وه له چرکه یه کدا، به لام ئه م شته ی که تو نه تو انای له ئهندیشه کردنی دار شتنیکی راست و بی گومانه، ثایا به چ ریگایه ک دوزیانه وه؟ بیگومان به هوی به گه پخستنی عهقل و ژمیره (حساب) وه دوزیویانه ته وه.

ئیستا تیگهیشتیت که چنون ئەندیشه کردن جیاوازه لـه بهگهرخستنی عـهقل و، پهند و هرگرتن وا لـه بهگهرخستنی ژیریو عـهقلدا، نهوهك لـهکول بوونی لـهثهندیشه کردن.

حەيران/ بەلنى زۆر بەروون و ئاشكرا تىڭگەيشتم.

شیخ ایستا لهوتهی زانایان و فهیه لسوفان تیگهیشتیت که ده لین: دروستکردنی بوون له نهبوونه وه له لای عهقل ده شیت، ته نانه ت گهر عهقلیش کول و نه توانا بینت له ئه ندیشه کردنیدا؟

حدیران/ بهراستی (فهلسهفه دهریایه که پیچهوانهی ههموو دهریاکانی تره، هه لگری ریبازی دوو چاری ترسناکی و خنکاد لـه روّخ و که ناری دا ده بیّت و، لـه ناخ و قولـیدا دلنیایی و باوه رِی دهستگیرده بیّت).

هـ دروه ك شيخ دهفهرمويدت و، هـ دروهك (بـ اكون) دهليدت: كـ دمى فه لـ سـ دفه مـروفـ فـ بهدورده خاتهوه لـ ناسيني خودا به لام زؤرينه ي بهرهو خودامان ده گيريتهوه.

ُ شَیِخ / ئیستا کاتی قورئانه ئهی حهیران، ئهو قورئانه پیرۆزهم له کُتیبخانه که دا بۆ بهینه و تۆ برۆ بۆ جینووستنه کهت.

. من کاریکی ترم همیه که پیشکهشی خودای پهروهردگاری بکهم بهبی فهلسهفه.. وته کانی په روه ردگارم

حهیرانی کوری نهزعهف ده نینت / له ژووره کهی شیخ ده ربچووم پاش نه وه ی قور نانه پیروزه کهم دایه دهستی و چوومه جینووستنه کهم، خه و نه ده چووه چاوم چونکه فیر نه بووم له م کاته زووانه دا بنووم، و نه شم نه توانی بخوینمه وه چونکه چراکه هیشتا له ژووره کهی شیخ مابوو، و زورم له خوم ده کرد که بخه وم له نیوان خه وو ناخه و دا به ده نگی کو کهی شیخ مابوو، و زورم له خوم ده بینم شیخ هه ربه ناگایه... پاشان خه ویکی قوول دایگرتم تا... له ده نگی لیندانی ده رگاکه له لایم نه بینوره پیره میر ده که وه به ناگا هاتم و کاتین له جینووستنه کهم هه ستام بو نه وه ی ده رگا که بکهمه وه ده بینم چراکه هه رله ژووره کهی شیخدا رووناکه و کاتین بانگی به بیانی دا شیخ به ره و ده ستنویز هم نگرتن چوو، پرسیاری شیخ نه و نه به ناف ته و رئان ته و او بووه.

و وتم/ گُهورهم شهونخوونی بن هیزت ده کات.

ووتي/ ئەمە ھەمووى لەبەر تۆيە ئەي حەيران.

ووتم/ لهبهر منه؟

ئەندىشە، بەلگەيە) و بەلگەش بەھۆى پىكەوە لكاندنى سەرتايى بنەما پيويستىيەكانىيەوە بەدەست دىنت، كە عەقل بەبى ئەوان ناگاتە باوەرى تەواو) لەپاشدا ووتم ھاوار بۆ خۆم، چۆن دەركى ئەم ھەموو شتە بكەم، و ويللى ئەندىشە فەرامۆش بكەم، لەكاتى چەسپاندنى بەلگەى برەردا، گەر خودا ئەم پىاوە رابەرە بەئارامەى بۆ نەرەخساندمايە، ھاوار بۆ خەلك بە دەست ئەم ھەموو گومانەوە، كەھىچ كەسىك دەربازبوونى نىيەلىنى، ئايا.... ئەو ھەموو لىكۆلىنەوە باسانەى كەئىمە كردمان لەمەوبەر بۆ ئەو خەلكە بەدەستىت؟

خوداش به گویره ی توانامان داو اکردنمان بهسهردا دهسه بیننیت... چون ده توانن ثهم همموو گومانه له باوه پیان به دوور بخه نه وه که ثینواره داهات... چوومه لای شیخ... ده بیسنم له ده فسته ریکی گهوره دا هه ندی ثایه تی قور ثانی نووسیوه، سلاوم لینکردو همردوو ده ستم ما چکرد، زهرده خه نه یه گرتی و ووتی: –

بؤچی... به بنی بؤنه ده سته کانم ماچ ده کهیت چی یه خواحافیزیم لیّده کهیت، وا دهزانی لهوانه کانت تهواو بوویت و بهرهو وولاتت ده چیتهوه... نه خیّر ثه ی حمیران هیّشتا زوّرت ماوه کهوانه کانت تهواو بکهیت.

جهیران/ ههرگیز نه هاتو ته یادم لیّت جیابیمه وه الهی گهورهم: گهر سهردانی باوکیشم بکهم ههر ده گهریّمه وه بوّلات، لهزانکوّی (پیشناوهر) لهزانست دابرام، سویّندیی به خودا له توّ باشترم دهست نه کوتووه پاش دابرانم له زانکوّ ههردوو دهستتم بوّیه ماچکرد، چونکه دهمه وی به سوّزو ههستیّکی زوّره و ه بتوانم بهم ماچانه دهریبیږم.

رازو نهینییه کی خوّمت له گهل دا بکهم، و ثهم ماچانه یکهم به صدقهی پیش نجوی (قدموا بین یدی نجواکم صدقه)

شينخ ا چيت ئەويىت بىلنى، وتەي ناخۇش لەتۇ نابيستم.

حهیران / زور به ووردی بیرم کرده وه له و راستیانه ی که دوینی شه و پیت راگهیاندم، تو خودا پیم بلنی، چنون توانیومه ده رکی شهم ههمو و شتانه بکهم و چون فیر بووم ویلی شهندیشه له شاستی به لگه بره ره کانی عمقل دا فه رامؤش بکهم گه رخودا شهم پیشه و او ری پیشانده ره دلسوزه سنگ فراوانه به شارامه ی بن نه ره خساندمایه ، له نموونه ی به ریزت... شهی گه و رهم ؟

شیخ / ریپیشانده ره پیشه واکان زورن ثهی حهیران، که له وانه وه بنو ثیمه ماوه ته وه، ته نها ثه وه گرنگه که داواکاری ریگای راست سه رنجینکی قوول و بیرکر دنه و هیه کی دو و رو دریزی هه بینت و پرسیار له شاره زایانی ثاین و قورئان بکات.... حدیران/ ثایا بو همهموو که سینگ ریده کهویت و از له کاروباری ژیان و هو کانی به ده ستهاتنی بژیری و سینی و هو کانی به ده ستهاتنی بویدی بهینی و خوی ته رخان بکات بو بیر کردنه و می قوول و لینکو لینه و می دو و رو درید و هینانه و می به لگه خوازی ماندوو که رو زه همه ت، ثایا خودا داوای شتینگ له مروی د کات که له تو انایدا نه بیت؟

شیخ ائهمه راسته حدیران، و ئهمه بوو که دهموویست تو پینی بگهیت و پیشانی بدهم و ئامؤژگاریتی پیبکهم تا گهیشتمه ئهو پلهیهی که بتوانم توی پی رینمایی بکهم به گهیشتنت بو بهراستی بیرو کهی به لگه پیکهاته کان و راستیه کانیان به لکو ئامؤژگاری همموو ئهو مرو قانهی پیبکهم که بویان ریناکهویست خویان تهرخان بکهن بو بهسهر کردنهوه و لیکو لینهوه ی دوورو دریژ... نهت بینی چون دوینی شهو لهبهر تو خوم تهرخان کرد بو خویندنهوه ی قورئانی پیروز.

شینخ/ به چی ئامۆژگاریم ده کهیت گهورهم.

شیخ/ تو و خوم و همموو مروفیك هیوادارم گویبیستی ناموژگاریی یه کهی نیبن روشد بین که ده نیب پنویسته بو چهسپاندنی بوونی خودا پهنا به رینه به به به سه ره تایی یه ساكاره، ناشكراكان كه عهقل به ناسانی ده ركیان ده كات به بی چوونه ناو قولایی گیژاوی به لگه خوازی و موناقه شه گیری كه روته له ویلی نه ندیشه و كولبوون و نه توانایی، كه نه مانه شه و به لگانه ن كه قورئان زیاتر ناماژه یان بو ده كات له به لگه پیكها ته كانی تری عهقل.

چونکه له دور ککر دنیاندا نه زانیکی نه خویننده و ارو زانایه کی فهیله سوف وه ك یه کن، نه زانه که به کورتی له ساکاری و ئاشکر ایی و سه رتای یه کهی تیده گات، به لام زانا که به دریزی تیده گات و ده زانیت ثهم ئاشکر ایبانه له به لگه کانی قور ئاندا په ناده به نه گهلیك به لاگه ی به ده رخراو (شواهد) و هموویان به گشتی بریار یکی عمقلی پیکده هینن به جوریك، که ئینکاری کر دنیان وه ك ئینکاری هاو کیشه ی ماتماتیکی راست و دروست و دروست

حدیر ان/ ندمه شتیکی سدیرو سدر سورهیندرد، بدراستی شیخی گدوردم لدمهوپیش ناماژه ی بدوه کرد که لدقور ثاندا سدباره ت به به لگه لدسدر بوونی خوداو دروستکردنی گدردوون کزمه لای به تیگه هدیه گدیشتوونه ته راده ی ثیعجاز، که له توانای تیگه یشتنی ثیمه دا نی یه و هدروه ها هدستم به مه کرد له خوی ندنه وه ی هدندی له به لگه کانی ثایه ته قور ثانیه کاندا. به لام له و انه بوو که هدموویان به گشتی بریاریکی عدقلی بده ن که ثینکاریکردنیان وه كیشه یه کی ماتماتیکی راست بیت.

شيخ/ چەند جار قورئانت خويندۆتەو، ئەي حەيران؟

حهيران/ ههلهم نه كردبيت زياتر له دهجار خويندوومهتهوه.

شیخ/ و تـه کانی باو کـت دیـتهوه یـادت کهلـه خـهودا پـینی و و تیـت (ثایـا قور ثـان ه خوینیت؟)

حميران/لميادممو لميادي ناكمم.

شیخ/ نایا به خهیالتا هاتووه که بهووردی سهرنج بدهیته مانای نهم نایه ته پیروزه ی خصودای پهروزه که بهروزه که بهووردی سهرنج بدهیته مانای نهم نایه ته پیروزه ی خصودای پهروهردگارت، ترسی لهدلی زانایاندا کو کردو ته و بهرامبه ربه گهوره یی خودا خوی، و ویستویه تی نهینی یه کانی بوون و دروستکردن، پهیوهست بیت ته نها به زانایانه وه ههروه ك نیبن روشد و جسر ده لین؟

حەيىر ان/ سەبارەت بەم ئايەتە پر سيارم كرد ووتيان مەبەست لـ**ە ئايەتە** كە (زانايانى ئايىنىيە)

شیّخ/ ئایا... دەبیّت زانایانی ئاینی زانسته کهیان ئەوەندە سنوردار بیّت که تەنھا بایه خ بدهن بممانا زاراوه فيقهيه كان كه پهيوهسته بهدهرهينناني برِياره كاني خودا پهرستن و مامهـنـه کـردن (معـاملات) وهبێ ٹاگابن لـه نهینییهکانی بوون و دروستکردن کهلهریْگای فەلسىمەقەر زانسىتەرە بەدەسىت دىيىن، نەخىير... ئىمى جەيىران (فقىسىە) تىگەيشىتنە بىز ههموو شتیک و ههموو شتیک که ثابینی لهخو گرتبیت له نهینی و دانایی و بریاره کان و ہیہ کہم شت کہ پیویستہ تیبی بگہین و تہ کانی خودایہ، ثهو ئایہتانهی که ئاماڑہی بوونی خـودا ده کـهن، بـموهی که دروستکهرو زانا و بهتواناو ویستدارو بنی ههانمو خاوهن نهخشه ۰ و كاربهجيٰيه، و ثمم ثايه تانه ناتو انرينت به تمواوي ليكبدرينته وه، كاتيك ده تو انرينت كه شارهزاییه کی تمواومان همبینت بهسمر نهینییه کانی گمردوون و سیستهم و بریار و وورده کاریی پـه کانی دا، و زانایـانی ثاییـنی پیویسـته لههـهموو کـهس زیاتـر شـارهزابن بهنهیننی یه کانی زانست، و کاتن تمم نایه ته پیروزهیان به سهردا ده چه سپیت ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللُّـــة مـــنْ عبَاده الْعُلَمَاءُ﴾ كەترسەكەيان چرو پردەبينت كە شارەزايى تەواويان ھەبينت سەبارەت بەزانستەكانى گەردون،و ھەرشتىڭ كەپەيوەست بىت بەنھىنىيەكانى بوون و دروستکردنهوه و که قورئان ههندیکیان بو رینمایی کردووین و ههندیکی تریشی بو باسکردووین، و ئهم ثایهته پیرۆزه له شیّوازی وته کهیدا، تهنها بۆ ئهو فهرمانه نههاتووه که پهیوهسته بهخودا پهرستي و مامهالهو رهوشته و بهالکو لهشیوازي وته کهیدا ئاماژهبه توانايي

و کاربهجیّیی خودا ده کیات لـهباران باریـندا، و همروهها دروستکردنی رووهك و ئاژهلّ بههموو جورو رهنگیانهوه، همروهك خودای مهزن دهفهرمویّت

﴿ أَلَسِمْ تَسَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَات مُخْتَلِفاً أَلْوَالُهَا وَمِنَ الْجَسِبَالِ جُسِدَة بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَالُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ، وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابَ الْجَسَبَ اللَّهَ مِنْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ: ثَاخِوْ نه تدى، خودا وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلُوالُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهُ مِنْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ: ثَاخِوْ نه تدى، خودا ئاوى له و به رزهوه باراندووه، ميوه جاتى هه مه ره نگه مَان پيرواندووه؟ له كيوانيش ريكه وبانى سپى و سورى جوراو جورى به ره نگ جيا وه دى هينان؟ دهشى وه ك تهله وهشمان تيدا هه يه له مه مه ردم و جانه وه و ثاره ليشدا هه روه هايه، ره نگيان له يه كر جودايه، له ناو عه بدانى خودادا هه رئه وانه فره زانان لينى ده ترسن فاطر / ٢٧ .

حهیران/ بینگومان، مهبهست لـ هم ثایه ته ثهو زانایانه ن که فره شارهزایی نهینی یه کانی گهردون و سیستمه کانین).

شیخ / تیگهیشتنی ته و او ، ثه و به نگانه ن که له قور نانی پیروّزدا ها توون و ناماژه به بوونی خواوه ند و توانایی و کاربه جی یی یه کهی ده که ن ، که پیویستی به سی کار هه یه ، و نایه ته قور نانی یه کان نه م سی پیویستی یه ی لهیه نه پانتایی دا کو کر دوّته و ه که که کاتی به راور کدندا له به رچاو و عمقلدان تاوه کو مروّف له بیر کر دنه وه دا فکری له چوار چیوه ی قور نان ده نه چیت ، به ناره زوویه کی راست و دروسته وه له م نایه تانه بکونی ته و له سه رز شنایی زانست و فه لسه فه ، بو به ده سته ینانی نه و به نگانه ی که له خوی گرتووه که که و فیلسه فه ، بو به ده رچوونه له و گوتو به نده ده مارگیریی یه کویرانه ی بو هم رایه کی نایینی یا خود فه لسه فی دو تریت .

حديران/ من لههه ندى له زانايانم بيستوه كهوا قورئاني پيروز ئاماژه ي بو ههموو زانستيك كردووه.

شیخ/ نهخیر، حهیران نهخیر، و نهوانهی نهو قسانه ده کهن نهزانان و نه ژیرو نهدانا و قور نان ههر گیز فهرمانگهیه کی زانستی و زانیاری نییه، و له رووی فیر کردنه وه هیچ مهبهستی نییه رینمایی خه لک بکات بو زانسته کانی گهردون و نهو نایه تانه ی که نامازه ی راستیه کانی گهردون ده کهن زانست به ده ریخستوون مهبهستی ناگادار کردنه و هی خمالک له دروستکردنی گهردون ها توون که وا چون دیارده کانی ویست و تونا و زانست و دانایی و وورده کاریی و سهنگیتی له خو گرتوه که همهوویان به گشتی نامازه ی بوونی خودا ده کهن که نینکاری دروستکردنی گهردوون ده کهن به ریکه و ته و مهبهستی نی یه

را بۆرتكردنى زانسته كانى گهرودن، چونكه قورئان ووتاريكه راويْژى مرۆف ده كات به زمانى مرۆف بكات به به زمانى مرۆف بكات به زمانى مرۆف بكات به زانستىك كه تەنانەت ناوه كهى نازانن بىنجگه له نهبنى يه كانى.

به لام خودای مهزن ثاماژه ی بق به لگه کانی بوون و توانا و ویست و زانست و دانایی خوی کردوه، به ده ربینیکی سهر سهو پهینه رکه کابرایه کی نه خوینده و اری ده و ارنشین له سه ده ی تیگیشتو وه، و پیاویکی زاناش له سه ده ی بیسته مدا نهینی یه کانی تینده گات، هه رله مه وه نه و مو عجیزانه ی که قور تان له خوی گر تو و نهینی یه کانی تینده گات، هه رله مه وه و انبیزی یه که یدا وه ك له وه و پیش باسکرا، و به ده رده که ویت. نه ك ته نها له پووی ره و انبیزی یه که یدا وه ك له وه و پیش باسکرا، و مو عجیزوه کانی ره و انبیزی و زمان پاراوی، عهره ب ده رکی ده کات، و قور تان و و تاریکه راویزی هم و و خه لك ده کات به گشتی.

بن شهم جنوره موعجیزانه خودای زانا و کاربه جی ناماژه ده کات و ده فه رمویست فریم جنوره موعجیزانه خوداد و ای فرسننویه م آیه الدخق ای تو دادوای چه نده ها سه دده نیشانه کانی گهوره یی خوی که ناسوی ناسمانه کان و زهویدا به ده رخست وه که چون په بمانی دابوو، و بنو مروقیش به ده رکه و که خودا هه رخوی راست و هه قه اله و لاته کانی روز ناوا چه نده ها کتیبی دو و رو دریز له م پوه وه بالا و کراوه ته وه به الام نیمه ی موسلمان، که ده ستینشخه ربووین له به ده رخستی زورینه ی نه و نایه تانه ی که له ریگای را نسته وه دو زراو نه ته وه ی لاموایه دا که م و کور تیمان کرد له را و بو چوونی زاناکانمان، به لام قور نانی پیروز به م به لینه ی پیشکه شکرد و ناماژه ی بو زور له و به ترگانه کرد که بون و ته نیایی و توانا و کاربه جی یی خودا ده سه لینن پیش ، ۱ ۲ سال .

کورتهی باسه کهمان نهی حهیران نهم ثایه ته قورثانیانه نزیکه دابه شبیت له نیوان بانگیری بو ناسینی خودا وه رینمایی به بو به تگه کانی بوونو ته نیایی و ویست و توانا و کاربه جی یی و زانستی خودا و گشت سیفاته به رزه کانی و به تینه خوش و ناخوشه کانی که هاندانه بو پهرستن و خوپاراستن له سهر کیشکردنی فهرمانه کانی و سوربوون له بوونی روژی زیندوو بوونه وه و پاداشت و بریاره کانی خوا پهرست و مامه ته کردن و به هره یی له کرداریی ژیان و هاندانمانه به ره و رهوشتی په سه ند و چه ند داستانیک که پهیوه ندی یان هه یه به م شهش به شه ی که باسکرا.

بهلام لههمموو بهشیکمان گرنگترو مهزنتر لهلای خودا، بهشی یهکهمه چونکه باوهر به بوونی خودا بناغه و بنهمایه بز ههموو بهشه کانیتر، لهبهرئهوه کاتیْك که پهره کانی قورئان ده که پنه وه ده بینین، ثهو ثایه تانهی که ثاماژهی بوونی خودا ده کهن له ههموو سوره ته کانی قور ثاندا ها توون، به لکو له سوره تیکدا چه ند جاریک دووباره ده بنه وه.

حەيىران دەلىيىت/لىيرەدا شىيىخ ئىمو دەفتەرەي داپىيىم كە ئەو ئايەتانىمى تىبادا نووسىببوو و ووتى/

سینخ/ ئهمه ئهو ده فته رهیه که ئایه ته کانم تیدا نووسیوه به گویره ی ریز به ندی دابه زینیان زیاتر ئه و ئایه ته کانم تیدا نووسیوه به گویره ی ریز به ندی دابه زینیان زیاتر ئه و ئایه ته به ناگه له سهر بوونی خوی، و به وه ی که خوی، دروستکه رو زانا و وینه کیش و به ئاگا و به توانا و کار به چییه.

زور ئاماژه ی هینناوه ته وه له سه ر نهیننی تواناکانی و کاربه جی پی یه که ی سهباره ت به سیستم و بریارو وورده کاربی و سهنگینی له دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی و خورو مانگ و هه ساره کان و ئه ستیره کان و روز، و باو باران و چیاو رووبارو ده ریاو رووه ای ئاژه ل و مروف و بیستن و بینین و دل و ئه و سیستم و یاسایانه ی که وا ئه م دروستکراوانه له خویان گرتووه.

وهره ثمی حدیران، با... ثمم ثایه تانم بخوینینه وه و لهیمك كۆممالدا بیانخوینینه و و لهسمر رؤشنایی ثمو زانستهی كه همموو نهینیه كانی بون و دروستكردنی به ده رخستووه لیكدانه و هیان لین بكهین.

ت حمیر اُن/ بوچی، شیخی گهورهم ثایهته کانی به پینی دابهزینیان بوی ریزبهند کردوم نهك به گویرهی ریزی ناو سورهته کان.

شیخ / چونکه، ویستم بۆت وابوو که خوت بهیه کینك له خه لكانی نه و سه رده مه دابنییت که قور نانی تیادا دابه زیووه تا کو ببینین چۆن نیگا دابه زیووه و چۆن به خشنده یی به دو ایه کدا هیا توون، و له ناوه ختی نه و و و تارانه ی که له زاری خه لكانه وه له سه ر نه و به لگانه ی که بوونی خودا ده سه لینن و تر اون، نه و کاته نهم نایه تانه زیاتر کاریگه ر تر ده بن له سه رت و تیگه پشتنت بو رینمایی خودای گهوره ناسانتر ده بین نه و انه ی که قور نان یه ره وی کردوه.

حدیران دهلیّت/ پاشان شیخی گهورهم، دهفتهره کهی دا پیم و ووتی: بیانخوینهرهوه. ﴿ اقْسِرَأْ بِاسْمٍ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْائسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ، الْذِي عَلَّـــمَ بِـــالْقَلَم، عَلَّمَ الْالْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ: بَخُویْنه ثهی محهمه به به باوی پهروه ردگارت ثهو پهروه رده گارهی که بوونه وه ری دروست کردووه مرزقی لهخوینی مهیوو دروستکردووه، بخوینه که خودای تو لههموو کهس ده هنده تره، ثهو خودایهی مروقی به هوی قهانهمهوه فیر کرد، ئهوهی که مروقی نهیده و انهی فیری کرد. العلق/۱-۵.

﴿ سَـبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْمُاعْلَى، الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى، وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى، وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمُسَرْعَى، فَجَعَلَهُ عُثَاءً أَخْوَى: نـاوى پهروهردگارى بهرزو گهورهى خوت به پاكى ببه، ئهو خودايهى كه خهلقى كردو جاريك و دروستى ئهندامى كرد، بۆ ههرشتى ئهندازهى دا نـاو رى نيشانى كـرد، و ئهوكهسهى كهلهوه پرگهى بـهدى هيننا، پاشان جاريكى تـر بهووشك و رهشى هه لگيرا. ﴾الأعلى / ١ – ٥.

﴿ قُسلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَد: بلن ئهى محممه دئه و خودايه تاكه، خودايه كى بى نيازو جنى نيازه، له كهس نهبووه كهسيش لهو نهبووه، ههر گيز كهسيش نهيوتوانيوه ههمبهرى بني. ﴾سورة الاخلاص.

﴿ قُــتِلَ الْأَنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ، مِنْ أَيِّ شَيْء خَلَقَهُ، مِنْ نُطْفَة خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ، ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَسَرَه: با نَهُو مروْقه بكورُري كه سپلهو ناسپاسه، خوا ثهوی له چ شتيك به دی هيناوه له دلوّپينك به دی هيناوه و ته ندازه شي بنو داناوه، له پاشارينگای بنو خوش و ئاسانكراوه. هينسال ۱۷/ ۱۰۰۲.

﴿ فَلْيَسِنْظُرِ الْمَائِسُانُ إِلَى طَعَامِهِ، أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبَّاً، ثُمَّ شَقَقْنَا الْمَارْضَ شَقَاً، فَأَلْبَتْنَا فِيهَا حَبَّاً، وَعَنَباً وَقَطْباً، وَوَقَطْباً، وَوَلَاكُهَةً وَأَبَّا: بامروْف بروانيته خوراكى خوّى، ئيمه خومان ثاوه كهمان بو رژاندوه، پاشان ثهم زهويه شمان قه لاشت و لهتكردووه جا دانه ويلهمان لهو عهرزه دا سهوزكرد لهگهل رهزو سهوزايى، بنه زهيتوون و دارخورما وه باخه رازاوه كانى پردار، و ميوه و گؤوگيا. ﴿ عبس ٢٤ / ٣١ - ٣١.

﴿ وَالشَّسَمُسِ وَضُحَاهَا، وَالْقَمَرِ إِذَا تَلاهَا، وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا، وَالسَّسَمَاءِ وَمَسَا بَسْنَاهَا، وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا، وَتَفْسُ وَمَا سَوَّاهَا: سويندبي بهخورو پهره گرتني رووناكي، و بهمانگ كهلهدواي ثهو ههالدي و بهروژ كاتي كهروي زهوي رووناك ده كاتهوه و به شهو كهروي زهوي دا ثه پؤشني، به و ثاسمانه و بهوهي ثهوي به دي هيناوه، و به و زهمينه و و بهوهي كه به پاني رايخست، و به گياني مرؤف سويند و به وهش كه ئه ندازه ي كردوه. الشمس ۱-۷.

﴿ لَقَـــدُ خَلَقْــنَا الْمُالِسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيم: لمراستيدا ثيْمه مروّڤمان بهريْكترين شيْوه بهديهيّناوه. ﴾التين/٤...

﴿ أَيَحْسَبُ الْالْسَانُ أَنْ يُتُرَكَ سُدىً ، أَلَمْ يَكُ نَطْفَةً مِنْ مَنِي يُمْنَى ، ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَسَقَ فَسَوَّى ، وَ أَلَهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَ الْأَنْفَى: ثايا مروَّ شَ لَاى وايه كه به خورايى به ره لاده كرى ، ثايا تنو كيْك ثاوى نيرينه نه بووه كه رژاوه ته ناو مندالانه وه له پاشان بوه به خويننى مه يوو ، جا خوا ثه وى خه لق كردو ثه ندامى راست و ريْكى بيندا ، له پاشا كردنيه جووت: نيرو مي . ﴾ القيامة / ٣٦ – ٣٩ .

﴿ وَالْمُرْسَلِاتَ عُسِرُفاً، فَالْعَاصِفَاتَ عَصْفاً، وَالنَّاشِرَاتَ نَشْراً، فَالْفَارِقَاتَ فَرْقاً، فَالْمُلْقِيَاتِ ذَكُراً، غَذْراً أَوْ نُذْراً: سويندبي به وبا... يهك لهدو ايه كه تيك ثالاوانه ، و به وباجرو گرَه هاتوانه ي هه لاه كه نه وبايانه ش كه باران ثه پرژينن ، جاسويند به وانه ي به جيا كر دنه وه يا ده خه نه ناو دلانه وه ، بو ابه همانه گرتن يان ترساندن. المرسلات / ۱ - ۲ .

﴿ أَلَمْ نَخُلُقُكُمْ مِنْ مَاءَ مَهِينِ، فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينِ، إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ، فَقَدَرْنَا فَيَعْمَ الْقَادِرُونَ، وَيْلٌ يَوْمَنَد لِلْمُكَذَّبِينَ، أَلَمْ لَجْعَلِ الْأَرْضَ كَفَاتًا، أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا، وَجَعَلْنَا فَيهَا رَوَاسِيَ شَامِحَات وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا، وَيْلٌ يَوْمَنْد لِلْمُكَذَّبِينَ: تايا ئيوهمان له تاوينكى بين بايه خُولقاندووه، وله جيه كي پتهودا جينمان نه كردوتهوه، تاسه دهمي دياريكراو، و ثيمه ثهمانهمان به چاكترين ثهندازه بهدى هينا لهناو چوون لهورو ژهدا تهنها بز بهدرو خهرهوانه ثايا زهويمان نه كردوته كو كهرهوه، بو زيندوان و مردوان، ولهودا كيو بهذوه جياى بلند و پتهومان بهديهيناوه، و بهناويكي شيرين و سازگار ثيرهمان پاراو كرد لهناو چوون لهو روّژهدا تهنها بو بهدرو خهرهوانه. ﴾المرسلات/٢٠-٢٨٠.

﴿ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيْنَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ، وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَارَوَاسِيَ وَأَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلَّ زَوْجٍ بَهِيجٍ، تَبْصِرَةً وَذَكْرَى لَكُلِّ عَبْد مُنيسب، وَنَزَّلْنَا مِسَنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكاً فَأَلْبَتْنَا بِهُ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيد، وَالنَّخْلُ بَاسِهَاتُ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ، رِزْقاً لِلْعَبَادِ وَأَخْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَنْناً كَذَلِكَ الْحُرُوجِ: ئايا نهيان راونيوه ته نهو ناسمانه ي كه بهراسه ريانه وه يه كه جونمان سازداوه و رازاندوومانه ته وه، که هیچ کون و کهلینیکی تیادا نی یه و زمویمان پان و به رین کردوه، گهلی کیوی بته و مان تیادا داناوه، و هه موو روه کیکی دلگیر مان به جووت تیادانا، تا بینته رو شنایی و پهند بو هه موو قه و عهبدانه ی که ناره زووی گه رانه وه ده که ن و له و به رزاییه وه ناوی به پیت و به ره که تمان پرژان و به هوی نه و بارانه وه باخی میوه وه نه و دانه ویلایه ی که دروینه ده کرین رو اند، و دار خور مای به رزی هیشو و داری تیکسه راومان رواند، و به و بارانه وه وی مسرد و مسان زیسند و کردو ته وه و ریسند و و کردو کرده و مسرد و یش لسه زهوی هم ربه م

﴿ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ، وَلِسَاناً وَشَفَتَيْنِ، وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْن: ثايا دوو چاو زمان و دوو ليْومان پينهبه خشيون تا بههويانهوه ريْگای جاکهو خراپه دهرك بكهن؟ ﴾البلد/٨-٨٠.

﴿ إِلَّا كُلِلَّ شَكِيءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَلَدَ: لهراستي دا ئيْمه ههموو شتيْكمان به ئهندازه دروستكر دوه. ﴾القمر / ٩ ٪.

﴿إِنَّ رَبَّكُ مَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَتَّة أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثاً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجُومَ مُسَخَّرَات بِأَمْرِهِ أَلا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ: بينگومان پهروه ردگارى ئيره ئهو خُودايهيه كه ئاسمانه كان و زهوى له شهش رفردا دروستكردووه له پاشان دهستى كردوه بهسهقامگير كردنى لهسم عهرشه كهى، ئه و پهروه ردگاره رفرژى بهشهو داپؤشى، و رفرژيشى بهره ده وام ده كهويته شوينى شهو خورو مانگ و ئهستيره كان همهويان لهژير فهرمانى ئهو زاته دان، به ناگابن خهلقكردن و فهرمان ههر بهده ست خوداى پهروه ردگارى گشت جيهانه. ﴾ الأعراف: ٤٥

﴿ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَاباً ثِقَالاً سُقْنَاهُ لَبَلَدِ مَيِّت فَأَلْوَرُنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجُنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَات كُذَلك نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ لَبَلَد مَيِّت فَأَلْوَلُنَا بِهِ الْمَوْتِي خَوا خَوْيه تَى كَه مَز كَيْنَى هَه لَكَرَتنَى بَا بَوْ هَه لَكَرتنَى بُه وهوره تَذَكَّ سُرُونَ: هه ربه رفوا خوّيه تَى كه مَز كَيْنَى هَه لكَرتنَى بَا بَوْ هه لكَرتنَى بُه وهوره بار گاويانه ى كه به رزيان ده كه نه و و لاتينكى مردو ده يخه نه ري به ناوه كهى ههموو جوزه به روبوومى بيده روينين، هه ربه م چه شنه ش مردو زيندو ده كهينه وه، به لكو بيته وه ياد تان . ﴾ الأعراف : ٧٥

﴿ أُوَلَـــمْ يَـــنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وُمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْء: ثـاخز ثــهوان لـــهدام و دەزگاى پر شكزى تاسمانه كان و زهمين و هـهرچى خودا دروستى كردون، ناروانن؟ ﴾الأعراف: ١٨٥

﴿ هُـوَ الَّـذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةً وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا: همرئه و ئيوهى لهيمك گيان بهدى هيناوه، و جمكه كهشى همر لهو دروستكرد تا ئارام بگرن و بحه سينه وه له گه تيدا. ﴾ الأعراف: ١٨٩

﴿ أَيُشْسِرِكُونَ مَسَا لا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ: ثايا ثهو شتانه ده كهنه هاوه لههرستى خودا كهتواناى خهلقكردنيان نى يهو خۆشيان دروستكراون. ﴿الأعراف: ٩٩١

﴿وَآيَــةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ، وَجَعَلْنَا فيهَا جَنَّاتِ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابِ وَفَجَّرُكَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ، لِيَاكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمَلَتُهُ أَيْدَيِهِمْ أَفَلا يَتْنْكُرُونَ، سُبْحَانَ الَّذي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَلْفُسِهِمْ وَمِمَّا لا يَعْلَمُ ونَ، وَآيَــةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَحُ منْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ، وَالشَّمْسُ تَجْرِي لمُسْــتَقَرٌّ لَهَــا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ، وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْمُرْجُونِ اْلْقَـــديم، لا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنَّ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكِ یَسْسَبَحُونَ : زەوى مرد و نیشانه و پونده بۆ ئەوان، زیندومان کردەوه و دانەویْلەمان تیادا روانىد كەلىپى دەخىزن.. ھەر لەئەزەلىشەرە چەندىن بىاخى خورما و رەزى زۆرمان و دیهیّنا و چهند کانیاومان لیّهه تقولاند.. تاکو لهبهروبوومی و لهبهری رهنجی شانی خزیان بخزن، که چی هیشتا سوپاسی خودا ناکهن، ههر خودا خزی پاك و بیگهرده که ہموو شتیکی بهجووت دروستکردووہ(نیرو منی) مرؤیث چ گول و گیا چ زہراتی موجهب و سالب و همستهی ثهتوم له ثهلکترونه کان)، چ لموانه ی کهلهسهرزهوی رووان و چ لــهخوّیان و چ لــهو شتانهـی ثیّوه ثیّستا نایزانن، شهویش بو ثهوان یهکیّکه لـه نیشانهکان كه روّژي لينداده رنين لهناكاو تاريكيان بهسهردا دي، و خوريش بهرهو بنكهي خوي دەروا ئەمەيـە فـەرمانى خوداى دەستەلاتدارو زانا، مانگىش ئىمە بۆمان دانا بەچەند قۇناغا تنپهری تاوای لیدی و دك پهلي چهماوهي و شكهاتي داري خورما دينته بهرچاو، نهخور

توانای هیّندهی ههیه بگاته مانگ، نهشهویش پیّش روّژ ده کهوی، ههموویان لهخولگهی خزیاندا مهلهده کهن. پیس/۳۳-۶۰

﴿ أُولَمُ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مَمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَاماً فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ، وَذَلْلْنَاهَا لَهُمْ فَمِهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ، وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلا يَشْكُرُونَ: ثايا ثموانه نه يَاندى كه به ده ستى خومان ثه نعام (وَشَتْ و مَهْرُو و بزن و گا) مان بو خولقاندن جا ثه وان خاوه نيانن و بوشمان ده سته مو كردن جا هه نديكيان به كارده هينرين بو سوارى و له گوشتى هه نديكيشيان ده خون و بو ثه وان له وانه دا سودو خواردنه وه هه يه، هيشتا سوپاسى خودا ناكه ن؟! ﴾ يس / ٧١ – ٧٧

﴿ أَوَلَسِمْ يَسِرَ الْمَائِسَانُ أَنَّا حَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةً فَإِذَا هُوَ حَصِيمٌ مُبِينٌ، وَضَرَبَ لَنَا مَثَلاً وَسَبِي حَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعَظَامَ وَهِي رَمِيمٌ قُلُ يُحْيِيهَا الَّذِي أَلْسَاَهَا أَوَّلَ مَرَّةً وَهُوَ وَنَسِي حَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْلِي الْعَظَامَ وَهِي رَمِيمٌ قُلُ يُحْيِيهَا الَّذِي خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُو الْخَلَاقُ أَوْلَاسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُق مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُو الْخَلَاقُ الْعَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ الله

﴿ وَخَلَــقَ كُــلَّ شَــيْءٍ فَقَــدَّرَهُ تَقْدِيــراً: بهديهينهري ههمووشتيكه و رادهي بـز داناوه ﴾الفرقان: ٢

﴿ أَلَـــمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظَّلُّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِناً ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ وَلِيسِلًا، وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاساً وَالنَّوْمَ سُبَاتاً وَجَعَــلَ السَّمَارَ لَبُسُواً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَالنَّوْمَ سُبَاتاً وَجَعَــلَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُوراً، وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشُواً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَٱلزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُوراً، لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتاً وَلُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَلْعَاماً وَأَناسِيَّ كَثِيراً، وَلَقَدْ

﴿ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أَجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْدِرًا مَخْجُورًا ، وَهُو الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَراً فَجَعَلَهُ لَسَباً وَصِهْراً وَكَانَ رَبُّكَ قَدَيدرا: خودا كه دوو ده رياى له كه نارى يه كم داناوه يه كيكيان زور شيرينه و نهوى ديكهيان سوير و تال و داغ و تفته وهله نيوانياندا لهمپهريك و بهر گيكى ئهستورى داناوه ، وهم خويه تى له تنوكى ئاو مروقى به ديهيناوه و كردوونيتى مالى تورمه و خزم پهيدا بوون، پهروه ردگارت ههميشه به توانايه . ﴾ الفرقان / ٣٠ - ٤ ٥

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاء بُرُوجاً وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجاً وَقَمَراً مُنيراً، وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خَلْفَةً لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكُو أَوْ أَرَادَ شُكُورا: پاكى و بى گەردى بۆ ئەو كەسەيە چەند بورجىكى لە ئاسماندا دامەزراندوه و لەناويدا چرايەك و مانگىكى رۆشنى جىنكردۆتەوه، ھەرئەويشە نۆرەى بەشەو و رۆژ دەكا بۆ كەسى كە بيەويىت بىركاتەوە يان سوياسى خوا بكات. ﴾ الفرقان: ٢١-٦٢

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّه عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقِ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَنَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ يَرُزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَالَّى تُؤْفَكُون: ثهى خه لَكينه له بيرتان بنى خودا چهندى جاكه له سهر ثيوه ههيه ثايا جگه له خودا كه سن تر ههيه له ثاسمان و زهوى دا بريويتان بيدات هيچ كه س شايستهى پهرستان نى به جگه له خودا، چنون لهرينى راسته لاده درين كاظر: ٣

﴿ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتَثِيرُ سَحَاباً فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَد مَيِّت فَأَخْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النَّشُورُ: هـهر خودايه كه با كان بهرنى دهكاً و ثهو انيش ههور دهبزوينن و ثهو ساههور دهتاوژينين بهرهو سهرزهمينيكي مردو، و زهوى مردوى پي زيندووده كهينهوه، و زيندوو كردنهوه ي پاشه رؤژيش ههر ثاوايه. ﴾فاطر: ٩

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُوَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجاً وَمَا تَحْملُ منْ أَلْغَى وَلا تَصْسَعُ إِلَّا بعلْمه وَمَا يُعَمَّرُ مَنْ مُعَمَّر وَلا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِه إِلَّا فِي كِتَابِ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّه يَسيرٌ، وَمَا يَسْتُوي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أَجَاجٌ وَمِنْ كُل تَأْكُلُونَ لَحْماً طَريّاً وَتَسْتَخْرَجُونَ حَلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فيه مَوَاخرَ لتَبْتَغُوا مِــَنْ فَصْـــلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ، يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَرَ اَلشَّـــمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي لَأَجَلِ مُسَمَّىً ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مَـــنُ دُونِه مَا يَمْلَكُونَ مَنْ قَطْمير: حواى ثيّوه لــه خاك پاشان لـه تنزكيْك پاشان ثيّوهى ﴿ کردوّته وه هاوسه ری په کتر (ژن و میرد) و هیچ ژنینك دووگیان نابی و نازی مهگهر بهزانستی نهو و تهمهنی هیچ کهس زیاد نابی و ناگاته پیری و لهتهمهنی کهسی کهم نابی کههمموو به گشتی له کتیبی زانستی خودادا نوسراوه و ئهم کارانه بـ خودا ئاسانه، دوودهريا هـهن ئـهو دوو دهريايـه يه كسـان نـين، ئـهوهتا ئهمـهيان شيرينهو تونيّـتي دهشكيّنيّ ئەويشىيان سويرو تال و تفته، لەھەردووكيان گۆشتى تەرو تازە دەخۆن و لەھەردووكيان خشلتی جنوان دهردینن و لهبهری ده کنهن و خوتانی پیدهرازیسنهوه دهبینی گهمیه کان دهریاکه دهقلیشینن تا... ئیوه لهسایهی نهودا روزی (رزق) پهیدا بکهن و شو کرانهی لهسهر بکهن، شهو دهخاته ناو روّژهوه و روّژیش دهخاته ناو شهوهوه، و خوّرو مانگی رام کردوه، و ههریه کهیان بغ کاتی دیاریکراو دینن و دهچن، نهوهیه خودای پهروهردگاری ئيوه، خاوهني توانا و دهسته لاته، و ئهوانهي ئيوه هاوارو پهنايان بو دهبهن دهسه ته لاتي بەدىھيننانى دەنكى خورمايان نىيە. ﴿فاطر/ ١ ٣ – ١

﴿ أَلَسِمْ تَسِرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ فَمَرَات مُخْتَلِفاً أَلُوالُهَا وَمِنَ الْجَسَبَالِ جُسدَة بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلُوالُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ، وُمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابُ الْجَسَبَالِ جُسدَة بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلُوالُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ، وُمِنَ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ: وَالْأَلَامِ مُخْتَلِفٌ أَلُوالُهُ كَذَلِكَ إِلَمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ:

ئاخز نه تدی، خودا ئاوی له و به رزیی یه وه باراندوه، میوه جاتی هه مه ره نگه مان پیرواند؟ له کیوانیش ریگه و بانی سپی و سوری جزراو جزری به ره نگ جیای به دیهیناوه رهشی وه ك قه له ره شیشیان تیادا هه یه ، له مه ردم و جانه وه رو ثاثره لیدا هه روه هایه، ره نگیان . له یه كتر جودایه له ناو عه بذانی خودادا هه رفره زانایان ده یناسن و لینی ده ترسن، هه رخودا خزی خاوه ن ده سته لات و خه تا پوشه . فاط / ۲۷ - ۲۸

﴿إِنَّ اللَّــة يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولاً وَلَئِنْ زَالْتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَد مِنْ بَعْدِهِ إِلَّهُ كَانَ حَلِيماً غَفُوراً: خُودا ثاسمانه كان و زووى راگرتووه كه نه كهون، گهر كهوتن جَكَه لهو كهسى تر نىيه راگيريان بكات، ههر خودايه كارى بهشينهيىيه خهتا پزشه. ﴾فاطر: ١٤

﴿ أَوَلا يَذْكُـــرُ الْمَائِسَانُ أَلَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا: ثـهو مـروْقه بـوّ بيرناكاتـهوه كهسهرهتا نيمه ثهو مان دروستكردووه و هيچيش نهبووه. ﴾مريم:٦٧

﴿ نَحْـنُ خَلَقْـنَاكُمْ فَلَـوْلا تُصَدِّقُونَ، أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ، أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ : ثَيْمه ثَيْرهمان لهندوون دروست كردوه، ثهدى بؤ ثيمان ناهينن و باوه رِناكه ن

به خوا ئایا بیر لـهو تۆمـاوهى خۆتـان دەكهنـهوه كه تۆوى دهكهن لهناو رهحم دا، ئایا ئيوه دروستى دەكهن يان ئيمه. (الواقعة/٧٥-٩٥..

﴿ أَوَلَكُمْ يُرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كُمْ أَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلَّ زَوْجٍ كَرِيمٍ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ : ثايا نارواننه زەوى كه چەند جوتهى رووه كى بەرھەمدارمان تيادا رواندوه بينگومان لەمەدا نيشانەيەكى زۆر ئاشكرا ھەيە لەسەر بوونى خودا كه چى زۆربەيان بروا ناھينن. ﴾الشعراء/٧-٨

﴿ أُمَّنُ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَلزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاء مَاءً فَٱلْبَتْنَا بِه حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَسَة مَسَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبتُوا شَجَرَهَا أَإِلَةٌ مَعَ اللَّه بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدَلُونَ، أَمَّنُ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَاراً وَجَعَلَ خِلالَهَا أَنْهَاراً وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزاً أَإِلَةً مَعَ اللَّه بَلْ أَكْثَرُهُمْ لا يَعْلَمُونَ: ثايا كي يه ثهو زاته ي كه ثاسمانه كان و زهوى به ديه يناوه ؟ له ثاسمانه وه باراني بز باراند جابه هذى ثهو بارانهوه باغ و بيستاني به ديمه ني جوانمان بؤ سهوز كردنى داره كه تان ني يه، ثايا خواوه نديكي سهوز كردنى داره كه تان ني يه، ثايا خواوه نديكي تر له گهل خودا داهه يه ؟ ثايا كي زهوى كردؤته جيّى قه رار گرتن و له زهوى دا چهم و دؤل تر كيوى پيهوى تيادا سازداوه، و له نيوان دوو ده رياى (سويرو شيرين) دا به رزه كي داناوه،

ئايا خواوهنديکي تر له گهل خودادا ههيه، نا.... ني په بهلکو زوّربهي ئهو کهسانه نهزان و نهفامن. النمل/۲۰-۲۱

﴿ أَلَسَمْ يَرُوا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُنْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيات لِقَوْمٍ يُؤْمِسْنُون : ثايا نابينن كه شهومان داهينا تا ثارامی تيدا بگرن و روْژيشمان رووناك كرد، لهمه دا نيشانه و په ند بؤ هوزی بروادار هه یه. ﴾ النمل: ٨٦

﴿ وَتَسَرَى الْجَبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِي تَمُو مُو السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَثَقَنَ كُلَّ شَيْء إِلَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُون : كَيْوه كَان دهبينى وا دهزانى وهستاوه و بن جَولْهيه به لام وهك همور دهرِ ذَن كَيْوه كان، كارى خودايه كه به كارامهيى همموو شتينكى ثه نجام داوه، و ئا گادارى همموو كرده و هيه كتانه. ﴾النمل:٨٨

﴿ وَرَبُّسِكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ: پهروهردگارت ههرچي بوينت خهلقي ده كات و هه تيده بزيري. القصص: ٦٨

﴿ وَجَعَلْسَنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنًا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَصْلاً مِنْ رَبِّكُمْ وُلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً: شُهور رزژمان كرده دوو نيشانه، جا نيشانهى شهومان سريىيهوه و، نيشانهى رزژمان رووناك کرد تا روّزی و بژیّویتان تیابه دهستبهیّنن تا ژمیّرهی سال و ژماره بزانن و هممووشتیّکمان بهووردی شیکردوّتهوه﴾الاسراء: ۲ ۱

﴿رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيما: پەروەردگارتان زاتىڭكە گەمنى لـەدەرياً بىز ئىيوە دەخاتە گەرو جَوُولَّه تالىنى سوودمەند بن بەراستى خوا سەبارەت بە ئىيوە بە بەزەييە. ﴾الاسراء:٦٦

﴿ وَلَقَسَدْ كُرَّمْسَنَا بَسِنِي آدَمَ وَحَمَلْسَنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيَبَاتِ وَفَضَّسَلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلاً : به حهقیقهت ثیْمه ریْزمان له نهوه کانی ثاده م گرت و ثهوانمان له ووشکایی و دهریایدا هه لگرت رسق و روّزی پاکمان پیدان، و زوّر فهزلمان داون به سهر زوّربه ی زینده وه ره کانی تر. اللاسراء: ۷۰

﴿ وَيَسْسَأَلُونَكَ عَسَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعَلْمِ إِلَّا قَلِيلاً: سهبارهت به روّح لینت دهپرسن بلی روّح شَتیْکه تهنها پهروهردگارم به تَاگَایه لینی، و کهمیّك زانست به نیّوه دراوه، به تایبه تی سهبارهت بهروّح. ﴾الاسراء: ۸۵

﴿ هُسُو الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ لُوراً وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّنِينَ وَالْحَسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصَّلُ الْآياتِ لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ، إِنَّ فِي اخْتلافِ اللَّسَيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآياتُ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ : همرخزيه تى اللَّسَيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآياتُ لِقَوْمٍ يَتَقُونَ : همرخزيه تى اللَّسَيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآياتُ لِقَوْمٍ يَتَقُونَ : همرخزيه تى خورى كرده تيشك و روناكى و مانگى كرده تريفه دار و چه ندَّ قوناغى بو دياريكرد تا... ثماره ى ساله كان و ثرميْره فيربن خودا به همة ئهمانه ى دروستكردووه... تا به للگه بو ثهو ثمانه كه سانه كان كه السمانه كان و زهوى دا دروستى كردون به لگه و نيشانه ى رؤشس ههيه بو كهسانى كه لسمخوا ترسين. ﴾ يونس: ٥ - ٣

﴿ قُـلُ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَسَيَّ مِنَ الْمَيِّتَ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلا تَــتَّقُونَ، فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلالُ فَالَّى تُصْرَفُونَ : بلن چ كهسن له تأسمان و زەوى رسق و رؤزيتان ئهدات كنى خاوەن و خولقينهرى گوى و چاوه، كنى مردو لهزيندوو دەرديننى و زيندوو لهمردو پهيدا دەكا؟ و چ كهسى ته گبيرى کاروباری دونیا ده کا، جا ده نین: خودا، بلنی: کهواته بوچی تهقوا ناکهن و ناترسن، ئائهمه یه خوای پهروهردگاری راستی ئیوه ثایا لهدوای ههق بینجگه له گومرایی هیچی تر ههیه، کهواته بوچی لهپهرستنی خودا روو وهرده گیرن. پیونس: ۳۱-۳۲

﴿ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْحَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْداً الْحَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَالَى تُوْفَكُونَ، قُلْ مَنْ شُركَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَى فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ، وَمَا يَتَبِعُ أَكَ شَرَهُمْ إِلَّا ظَنَّا إِنَّ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُ وَنَ الْحَقِي مِنَ الْحَقِّ شَرِيئًا إِنَّ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُ وَنَ الْحَقِي مِنَ الْحَقِّ شَرِيئًا إِنَّ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُ وَنَ اللَّهُ عَلَيمٌ بِمَا يَفْعَلُ وَلَا يَلْهُ وَاللَّهُ اللَّهُ عَلَيمٌ بِمَا يَفْعَلُ وَلَا يَكُوهُ وَلَ عَلَى اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْلَى اللَّهُ عَلَيمٌ اللَّهُ عَلَيمٌ بَعْقَ وَمَا اللَّهُ عَلِيمٌ اللَّهُ عَلَيْمٌ اللَّهُ عَلَيْهُ وَالْعَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ وَالْعُلُ عَلَيْ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ وَلَمُوهُ وَمَا اللَّهُ عَلَيْمُ وَلَا عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْمً وَلَعُلُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْمُ وَلَ عَلَيْمُ وَلَا اللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ عَلَيْمً وَلَا اللَّهُ عَلَيْمُ وَاللَّهُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ الْعُولُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ اللَّهُ الْعُولُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ الْعُولُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللِهُ عَلَيْمُ اللَّهُ اللَّهُ الل

میچ سودین «به مسیت به صلی ، موره به ما می و النهار مُبْصِراً إِنَّ فِی ذَلِكَ لَآیات لِقَرْمِ ﴿ هُـــو اللّٰهِ یَ جَعَلَ لَکُمُ اللّٰیْلَ لِتَسْکُنُوا فِیهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ فِی ذَلِكَ لَآیات لِقَرْمِ یَسْمَعُون : خوایه کی ثه و تؤیه که شهوی کردو ته جینی حه سانه و ه تان و روز ژیشی کُردو ته هوی بینینتان، نه مانه هه مووی به گشتی نیشانه ن بو که سانی که گویبیستین. پیونس: ۲۷

﴿ وَ أَسِلِ الْطُسرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآیاتُ وَالنَّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لا یُوْمِسنُونَ : بلنی: بروانن کهله تاسمانه کان و زهویدا چی ههیه، که چی ثهم ههموو نیشانهو ترسینه رانه کارناکه نه سهر کهسانی بی بروا. ﴾یونس: ۱۰۱

﴿ وَلَــنِنْ أَذَقْنَا الْأَلْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نُزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَوُوسٌ كَفُورٌ: كَه رخوشى و شادى به مروّف به به خسين و له پاشدا ليني وه ربگرينه وه نائوميدو ناسپاس ده بينت. ﴾ هود: ٩ ﴿ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَة فِي السَّمَاوَات وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ : جه ند زوره نيشانه كانى خُودا له ئاسمانه كان و زهويدا كه چيى ثه وان به لايدا ده رون و رووى ليوه رده كيرن. ﴾ يوسف: ٩٠٥

﴿ وَالْأَرْضَ مَدَدُنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْء وَلُونَ، وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسَتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ، وَإِنْ مِنْ شَيْء إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنَهُ وَمَا لَنَوْلُهُ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنَهُ وَمَا لَكُمْ لَهُ بِعَازِنِينَ، وَإِنَّا لَنَحْنُ تُحْيِي وَتُمِيتُ وَتَحْنُ الْوَارِثُونَ: زَهُوبَمَان كشان و بان و بهرينمان كرد و جهموو كيومان تبادا سهقامگير كرد و ههموو جؤره رووه كيكمان به ته ندازه تبادا رواند. مايه ي گوزهراني ثيره و بوونه وهراني جيا له ثيره.. كه ثيره بريويان ناده نه ههر لويندا پيكمان هيناوه.. گهنجينه ي ههموو شتيك ههرلاي ثيمهيه و ثهوه شمان هه اله ماه نارد تا... پيتين بكا، و له تاسمانه وه به ماه ناومان باران بهوه شير ثاومان كردن و ناشتوانن ثهو ثاوه لاي خوتان بهيلتهوه.. ههر خومانين گيان ده به خشين و ثهيستينينهوه، ههر ثيمهيس خاوه نداري همموو شتيك. المحرام ۱ محمود خوانداري همموو شتينك. المحمود نيمهيسن خاوه نداري هموو شتينك. المحرام ۱ محمود خومانين گيان ده به خشين و ثهيستينينهوه، همر ثيمهيسن خاوه نداري هموو شتينك. المحرام ۱ محرام ۱ محمود شينه بينه المحرام ۱ محرام ۱ محمود شتينك. المحرام ۱ محرام ۱ مح

﴿ وَلَقَـــدُ خَلَقْنَا الْمَائِسَانَ مِنْ صَلْصَالِ مِنْ حَمَاً مَسْنُونِ: ئَيْمَهُ مَرْوْقْمَانَ دروستكرد له قوره رهشهى بۇ گەنى رەق ھەلىھاتوو. ﴾الحُحر: ٢٦ ۗ

﴿وَمَـــا خَلَقْـــنَا السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِ : ثاسمانه کان و زەوى و ھەرچى لەنيۆەندا ھەيە بەراستى و بەھەق بەدىمان ھيناوە.﴾٨٥

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَ اللَّهِ عَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارِضَ وَجَعَلَ الظَّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ اللَّذِينَ كَفَ سُرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدَلُونَ، هُوَ اللَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِين ثُمَّ قَضَى أَجَلاً وَأَجَلَّ مُسَمّى عَنْدَهُ ثُسَمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ : همموو سوباس بو خودا كه ناسمانه كان و زووى دا هيناوه و تاريكى و روناكى له گهل نهوه يشا بنى باوه ران و كافران بو پهروه ردگارى خويان هاوسه نگ و هاوبه شى بو دائه نين. همر خودايه كه ئيوه ى له قور دروستكردوه لهدوايدا كاتى ناديارى لاى شيوه بو مردنان داناوه و ئاكامى ديار لاى خويه تى، كه چى همه رخاوه ن گومانن. ﴾ الأنعام: ١-٢

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّة فِي الْأَرْضِ وَلا طَائِرِ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْه إِلَّا أَمَمٌ أَمْثَالُكُمْ: هَمر زيندهوهره يُ بهسمر زهويدا بُروات و همه معليك بسهبال بفريّت همهموويان كۆمهلانسيكى وهك ئيوهن. ﴾الأنعام/٣٨

﴿ وَكَذَلَسَكَ لُوِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتَ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ، فَلَمَّا رَأَى عَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لا أُحِبُ الْآفلِينَ، فَلَمَّا رَأَى الشَّمَاوَاتَ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْشَسَمُ مَنَ الْحَبُوكُونَ، إِنِّسِي وَجَهِي للَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِن الْمُشْرِكُينَ : نَاوه ها باره گاى ناسمانه كان و زهو يمان به ثيبراهيم نيشاندا تابزاني و لهريزى باوه رداره راسته قينه كان بينت، كه شهو به سهردا هات و تاريكى كرد نه ستيره يه كى بهديكرد ووتى المهم پهروه ردگارى منه، ههركه له بهرچاوى ناوا بوو ووتى الهرچيه كى به لاه مات يو تاريكى كرد نه ستيره يه كه به لاه مات يو تاريكى كرد نه ستيره يه كى به لاه مات يو تاريكى كرد نه ستيره يه كه به لاه مات يو تاريكى كرد نه ستيره يه كه به لاه مات يو تاريكى كرد نه ستيره يه كه به لاه مات يو تاريكى كرد نه ستيره يه كه به لاه مات يو تاريكى كه دوره ردگارى منه به لاه ماتكى بينى همالهات ووتى الهم بهروه ردگارى منه به لاه كه نه ويش بزرو ناوا بوو ووتى الكه يه به دوره ردگاره رينمايى رينگاى راستم نه كات كه نه ويش بزرو ناوا بوو ووتى الكه ناوا بوو ووتى اله مه مه لهات ووتى الهم منه كه نه مه كه نه له تاقمى گومرايان كاتنى كه خورى دى همالهات ووتى الهم نه خوداى منه كه نه هموان گهوره تره و كاتيك ناوا بوو ووتى امن دوورم له و شتانهى كه نيوه به هاوه الله يه به دودايه كه ناسمانه كان و دورى به دي هيناوه به داينكى پاكهوه و دوورم له وانه يم هاوبه شيى و هاوه ل بو خودا دودا دوره له وانه يه دودا يه كه ناسمانه كه دروستده كه ن و همر گيز له وانه نيم. الأنعام ۱۹۰۷ - ۷۹.

وإِنَّ اللَّهِ فَالِيَ الْحَبُّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ فَالَيُّ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَناً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَاناً فَلَكُمُ اللَّهُ فَالَى الْعَلِيمِ، وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النَّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ فَلَا تَقْدِيرُ الْعَلِيمِ، وَهُو الَّذِي أَلْشَاكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَة فَمُسْتَقَرِّ وَهُو الَّذِي أَلْشَاكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَة فَمُسْتَقَرِّ وَهُو اللَّذِي أَلْشَاكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَة فَمُسْتَقَرِّ وَهُو اللَّذِي أَلْشَاكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَة فَمُسْتَقَرِّ بَهُ نَبَاتَ كُلِّ شَيْء فَأَخْرَجْنَا مَنْهُ خَصِراً لَخْرِجُ مِنْهُ حَبَّا مُتَوَاكِباً وَمِنَ السَّمَاء مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْء فَأَخْرَجْنَا مَنْهُ خَصِراً لَخْوِجُ مِنْهُ حَبًا مُتَوَاكِباً وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعُهَا فَرَانَ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتِ مِنْ أَغْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِها وَعَيْرَ مُتَسَابِهِ الْظُرُوا إِلَى فَيُوانِ ذَانِهُ وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِها وَمُنَالِقَالُ وَالْوَلِقِيقِ وَمَوْلُوا اللَّيْ فَيْمُونَ : خُودا له تَكَارِي وَمُولُوا إِلَى وَمُنَالِقُولُوا إِلَى اللَّهُ مِنْ الْمَالِقُولُ اللَّيْمُ وَيَنْهُ وَالْمُؤُوا إِلَى اللَّهُ وَالْمُولُوا إِلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَلَيْهُ وَمُولُونَ : خُودا له تَكَارِي وَاللَّهُ وَالْمُولُ اللَّيْقُ وَاللَّهُ وَلَا اللَّهُ وَلَالًا وَالْمَالُولُ وَالْمَالُولُ وَاللَّهُ وَلَا اللَّهُ وَلَالُولُ وَاللَه وَاللَّهُ وَلَالُولُ وَاللَه وَاللَّهُ وَلَالُولُولُ اللَّهُ وَلَالُولُ وَاللَه وَاللَّهُ وَلَا اللَّهُ وَلَالُولُ وَاللَه وَاللَه وَاللَه وَاللَّه وَاللَّه وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَه وَاللَه وَاللَه وَاللَّه وَاللَه وَاللَّه وَاللَّه وَاللَّه وَاللَه وَاللَه وَاللَّه وَاللَه وَلَالَه وَاللَه وَاللَه وَاللَه وَاللَه وَاللَهُ وَاللَه وَاللَّولُ اللَّهُ اللَّهُ وَلَا لَهُ وَلَلْهُ وَلَاللَه وَاللَّولُ اللَّهُ وَلَا لَا اللَّهُ الللَّهُ وَلَا اللْمُلْعَالِهُ وَاللَه وَاللَهُ وَاللَهُ وَاللَه وَاللَهُ وَاللَه وَاللَه

﴿ وَهُو الّذِي اَلْشَا جَنَّات مَعْرُوشَات وَغَيْرَ مَعْرُوشَات وَالنَّحْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفا أَكُلُهُ وَالزَّلِتُونَ وَالسرَّمَانَ مُتَنسَبها وَغَيْر مُتَشَابه كُلُوا مِنْ ثَمَرِه إِذَا أَلْمَرَ وَآثُوا حَقّه يَوْمَ حَصَاده وَلا تُسْسرِفُوا إِلّهُ لا يُحبُّ الْمُسْرِفَيْنَ، وَمِنَ الْأَلْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشاً كُلُوا مِمّا رَزَقَكُسمَ اللّه وَلا تُسْسرِفُوا إِلّهُ لا يُحبُّ الْمُسْرِفَيْنَ، وَمِنَ الْأَلْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشاً كُلُوا مِمّا رَزَقَكُسمَ اللّه وَلا تُسْسِرِفُوا إِلّهُ لا يُحبُّ الْمُسْرِفَيْنَ، وَمِنَ الْأَلْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشاً كُلُوا مِمّا رَزَقَكُسمَ اللّه وَلا تُسْسِيفوا خُطُوات الشّيْطَان إِلله لَكُمْ عَدُو مُهِينَا وَ هَهْ بَيْويسته و هَهْ لَذَيْكَى تريان پيويستيان بينى ني به دارى خورما و مهزراو كيلاگهى به ديهينا، كهله خواردندا له يهك جياوازن، پينى ني به دارى خورما و مهزراو كيلاگهى به ديهينا، كهله خواردندا له يهك جياوازن، همر كه هاتنه بهرههم ليبان بخون و له رؤژانى ميوه چنيندا بهشى جياكه نهوه بو ههژاران، كاريك مه كه دارى كه الله به الله مالاتيش بريكى بو بارلينان و ههنديكى بو كولك و خورى به ديهينان له به كارهيناندا.. لهمالاتيش بريكى بو بارلينان و ههنديكى بو كولك و خورى به ديهينان به بهره كه خودا كردويه تيه رسق و رؤزى بو تان بخون و رئو شوينى شهيتان به گرنه به بهر، چونكه شهيتان به باشكرا دو ژمنتانه. الانعام: ١٤ ا ١٤٢٠ ا

﴿ فَاسْسَتَفْتِهِمْ أَهُسَمْ أَشَسَلُهُ خَلْقاً أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِين لازِب : جاله بىٰباوەران بېرسه ئايا بەدىھىنانى دووبارەى ئەوان سەختىرە يان ئەوى ئىنمە خولقاًندوومانه و ئىنمە ئەوانمان لەقورىنكى پىرى پىكەرە لكا و بەدىھىناوە. ﴾الصافات: ١١

وْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَد تَرَوْلَهَا وَٱلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثُ فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْج كَرِيم، هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْج كَرِيم، هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَالْبَتْنَا فَيهَا مِنْ كُلِّ زَوْج كَرِيم، هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَالْرُونِي مَاذَا خُلْقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِه بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلال مُبِينُ : دهبينين تاسمانه كانى بي كَوْلَه كه راگرتووه و لهسهرزهوی چهنده ها كيوی دارشتووه، تائيوه نه لهرزينيته وه همه مهموو جوّره بونه وهريكى تيادا بالاو كردوته وه تاويشمان له تاسمانه وه بو رژاندن و ههر لهزه ويدا جوته ی ههموو جوّره روه كيكمان سهوز كردوه.. تهمه كاره كانى خودايه دهسا ثيوه نيشانم بده ن كهسانى تر جگه له خودا چيان دروستكردوه، تهوانهى ناهه قييان گرتوته به ر، به ناشكرا رئ له خويان هه لهده كهن. القمان: ١٠ - ١١

﴿ وَلُو اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ: هُدرِجى دارو دره خت هديد له م زهويى يدا بنه يننوس كَلمَاتُ اللّٰهِ إِنَّ اللّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ: هُدرِجى دارو دره خت هديد له م زهويى يدا بنه يننوس و دهرياكانيش ببنه مدره كه ب بؤى، له گه ل حهوت دهرياى تريش بخرينه باليان، هيشتا و ته كانى خودا نايانه كزتايى، و هدر خزى خاوهن ده سه لات و كاربه جى يه. ﴾لقمان: ٢٧ ﴿ أَلَهُ مُ سَلَّ اللّٰهُ إِنَّ اللّٰهُ يُولِجُ اللّٰيلُ فِي النّهارِ وَيُولِجُ النّهارَ فِي اللّٰيلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَدِ كُللّ بَانٌ اللّه يُولِجُ اللّٰيلُ فِي النّهارِ وَيُولِجُ النّهارَ فِي اللّٰيلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَدِ كُللّ مَنْ اللّه يُولِجُ اللّه هُو اللّه بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ، ذَلِكَ بَأَنَّ اللّه هُو الْحَدِي فِي الْبَعْلُ مَنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ، أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ الْحَدِي فِي الْبَعْرِ بِيعْمَتِ اللّهِ لِيُويَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتِ لِكُلٌ صَبَّارِ شَكُورِ: تَجْرِي فِي الْبَعْرِ بِيعْمَتِ اللّهِ لِيُويَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتِ لِكُلٌ صَبَّارِ شَكُورِ: تَجْرِي فِي الْبَعْرِ بِيعْمَتِ اللّهِ لِيُويَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتِ لِكُلٌ صَبَّارِ شَكُورِ:

ثایا نهت بینی خودا شهو ده خاته ناو روّژ و روّژیش ده خاته ناو شهو، خوّرو مانگیشی بوّ
ثیّوه رام کردوه و ههریه کهیان تا ماوه ی دیاریکراو لهمهداره کانی خوّیاندا دیّن و ده چن
خودا له کاره کانتان به ثاگایه.. ده بی ثهوه بزانن که خودا هه قه و ههرشتی کی تر جگه له و
به ناو هاواری بو به رن پووچه له، پایه به رزو هه ره مه زن هه رخودایه ثایا نه تدیوه که
که شتی و گهمیه کان له زهریا کاندا به به خشنده یی خودا ده روّن... تا نیشانه کانی
توانای خویتان پیشان بسدات، شه م نیشانانه بسو هه موو شارام گسران و
سویاسکه رانه . اله قمان / ۲۹ – ۳۱.

﴿ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُلْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيـــزِ الْحَمِــــيدِ: قَمُو كَمَسَانِهُ ى كَمَزَانَانَ باش دَهْزَانَ، قَمُومَى كَمَبُوْتُوْ نَيْرِرَاوَهُ لَمُلَايَهُ نَ خُودَاوَهُ هَمَةُ وَ بَمُرُهُ وَ رَيْكًاى رَاسَتُ و پُمَسَمَنَدَت دَهُبًا. ﴾ سسبأ: ٦

﴿ خَلَقَ السَّمَاوَات وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكُوّرُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ وَيُكُوّرُ النَّهَارَ عَلَقَكُمْ مِنْ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمْرَ كُلِّ يَجْرِي لَأَجَلِ مُسَمَّى أَلا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَفَّارُ، خَلَقَكُمْ مِنْ الْاَنْعَامِ وَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ مِنَ الْاَنْعَامِ وَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فَي بُطُونِ أَمَّهَا تَكُمُ خَلْقاً مِنْ بَعْدِ خَلْقِ فِي ظُلُمَات ثَلاثُ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لا إِلَّهَ بِطُونِ أَمَّهَاتَكُمُ خَلْقاً مِنْ بَعْدِ خَلْقِ فِي ظُلُمَات ثَلاثُ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لا إِلَّهَ اللَّهُ وَلَيْمُ وَلَوْنَ : خُودا تُاسَمانه كان و زووى به همه ق خولقاندوه، شهوو روز ده ينجى، و خورو مانكى راهيناوه هه ريه كهيان لهمه دارى خويان تاكاتى دياريكراو دينو و ده چسن، چاك بزانن كه خاوه نى دهسته لات و لينبوردوو تمود نو بن و ده چسن، چاك بزانن كه خاوه نى دهسته لات و لينبوردوو عمور خويه تى دوستبوره و بن ثيوه هه شت جووتى لهمه و مالات (ووشترو مه بو بزن و گاله اله نيروه دروستبوره و بن ثيوه له مندالدانى دايكتاندا به سنى قوناغ تاريكيدا ده بون و كاله مهرله ويدا ئهم ديوو ثه و ديوتان پيره كا فهرمان ته نها له ده ستى خوداى پهروه ود گاردايه، عمله له وخوداى ترنى يه ثيتر بزچى وازى لئ ده هينن؟ الزمر: ٥-٦

﴿ أَلَهُمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِعِعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعاً مُخْسَتَلِفاً أَلُوالِكَ فَلَا لَكُورَى لَلُولِي مُخْسَتَلِفاً أَلُوالِكَ الْمُلَودَى لَلْولِي الْأَلْسَبَابِ: ثايا نمتدى خودا لمه بمرزايى يموه ثماو دهنيرى لمة ويدا لمه سمر جاوه كانموه رهوانمى ده كما وه كشتوكاتى هه ممه ره نكى يبنى ده روينين، پاش ماوه يمك زه ردو ووشك

ههانده گهری تهوسا دهیکاتهوه پووش و پهالاش، تهوانهی ژیرو خاوهن عمقلن لهمهپهند وهرده گرن. الزمر: ۲۱

﴿ اللَّــهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْء وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْء وَكِيلٌ، لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّذِينِ كَفَــرُوا بِآياتِ اللّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ، قُلْ أَفَعَيْرَ اللّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُهَا . الْجَاهِلُونَ: خودا بهديهينه رى همموو شتيكه لههموو شتيك ثا گاداره ، كليلى ثاسمانه كان و زهوى به گشتى بهدهست ثموه ، ثموانهى كه بن باوه پن بهنيشانه كانى خودا ، همرخزيان زهرهمدند دهبسن ، بلسنى: فسهرمانى پهرسستنى جگسه لسه (خسودا) م پسيده كهن شهى نهزانايان ، كالزمر : ٣١ - ٣٤ .

﴿ هِ السَّمَاءِ رِزْقاً وَمَا يَتَذَكُرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ: خودایه کی ثهو تَزیه نیشانه کانی خویتان نیشان دهدا، له تاسمانه و رسق و روزیتان بۆ دهبارینی، و تهنها ثهوانهی رووده کهنه خودا دیته یادیان. ﴿ عَافر: ١٣

﴿اللَّسهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لَتَسْكُنُوا فِيه وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ اللَّهُ لَلُو فَصْلُ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لا يَسْكُرُونَ، ذَلكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالَقُ كُلِّ شَيْء لا إِلَهَ إِلَّا هُو فَانَى تَوْفَكُونَ، كَذَلكَ يُوْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآياتِ اللَّه يَجْحَدُونَ، اللَّهُ اللَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَصَوَرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلكُمُ اللَّهُ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ: خودا شهو گارى بهديهيناوه بر حهسانه و متان و اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ: خودا شهو گارى بهديهيناوه بر حهسانه و متان و روز گاريشي كردوته هوى بينيتان، همر خودايه خاوه نبه بخشنده و جاكهى زور بهسهر خولايه يه وحودايه پهروه ردگارتان كه دروستكهرى هموو شينكه، و جگه لهو هيچ خودايه كي ترنيه ثير بوچي تاواني بي باوه ري دهخود بال خوتان، هموه ها ثهوانهش كه بهنيشانه كاني خودا بي باوه رن تاواني بي باوه ريان ده خريته پال خوتان، هموه هو دودايه ي كه زهوى كردوته جينيشانتان و ناسمانيشي بين باوه ريان ده خودايه و وينه وي كيشاو نبه باشترين وينه، لهشتي پاك و پوخت رسق و روزى بو ره ودونه وه رانه وي كيشاو نبه باشترين وينه، لهشتي پاك و پوخت رسق و يهروزى بو ره ودونه وه رانه ويانه كيوه به رزى و پيروزى بو ئه و خودايه ى كه ودايه كه ودوايه كه ودوايه كه ودوايه كه دودايه كه ودوايه كه دودايه كه ودوايه كه دودايه دودايه دودايه كه دودايه كه دودايه كه دودايه كه دودايه دودايه دودايه كه دودايه كه دودايه كه دودايه دودايه دودايه دودايه دودايه دودايه كه دود كودايه دودايه دوداي دودايه دود

﴿ هُ وَ اللَّهِ عَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَة ثُمَّ مِنْ عَلَقَة ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طَفْلاً ثُمَّ لَتَسَبُلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا شَيُوخاً وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفِّي مِنْ قَبْلُ وَلَتَبْلُغُوا أَجَلاً مُسَمّى وَلَعَلَّكُ مِنْ يُتَوَفِّي مِنْ قَبْلُ وَلَتَبْلُغُوا أَجَلاً مُسَمّى وَلَعَلَّكُ مِ مَنْ يُتَوَفِّي مِنْ قَبْلُ وَلَتَبْلُغُوا أَجَلاً مُسَمّى وَلَعَلَّكُ مِ مَنْ يُتَوَفِّي مِنْ قَبْلُ وَلَتَبْلُغُوا أَجَلاً مُسَمّى وَلَعَلَّكُ مِنْ فَيكُونُ: همروه ها ئيروى له خاك دروستكردوه و پاشان تنوكيك و پاشان بارچه گوشتيكى بچووكى همالواسراو پاشان دوتانهاويته دورهوه ، به ساوايى ، پاشان به خودا دين تا ده گهنه تواناو هيزتان ، پاشان به پيرى ده گهن ، و همنديكيشتان به رله پيرى دهمرن ، همتا ده گهنه ئمو كاتهى بؤتان دياريكراوه ، تاوه كو عمقلتان به گهر بخون ، همرخويهتى ژين دوداو دهش مرينى ، همر كاريكى بويت همرينى بيرى : به ، دوبى خافر : ١٧٣ - ١٨

وَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُامَ لِتَرْكُبُوا مِنْهَا وَمَنْهَا تَأْكُلُونَ، وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ، وَيُويِكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَ آيَات اللَّه تُنْكُرُونَ: خودا ثهنعامي (ووشت، مهر، بزن، گا) ي بز ثيره خهلقكرد تاسواري همنديْكيان ببن، و لههمنديْكيان بخون، گهليك سودي تريشيان بز ثيره هميه، ثهو نيازهي لهدالتاندا هميه بههزي ثهوانهوه پيكيان دههينن، و لهسهركهشيش ههالده گيرين.. خودا روز لهنيشانه كاني خوى دهخاته بهرجاوي ثيره، جا ثيره حاشا له كام نيشانهي خودا ده كهن؟ فافر: ٧٩-٨١

﴿ سَنُويِهِمْ آَيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكُف بِرَبُكَ أَلَهُ عَلَى كُلُ مِينَةً وَمَانَ لَهُ عَلَى كُلُ اللهِ الْحَقُ أَوَلَمْ يَكُف بِرَبُكَ أَنَّهُ عَلَى كُلُ شَيْءَ شَهِيدٌ: به رُوويى نيشانه كانى خومان له ثاسوى دنياو لهنيو ده رون و گيانياندا به وان نيشان ئهدهين تا بويان دور كهوى كهههر ثهو قورثانه ههقه، ثايا ثهوه بهس نيه كه پهروهردگارت ثاگادارى ههموو شتيكه. ﴿ فَصَلَتَ: ٣٥

﴿ فَاطِسِرُ السَّسِمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَلْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذْرَأَكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ : بهديهينهرى ناسمانه كان و زەوبى يه هـهر لـهخوتان جوتـهی لیپینکهینناون، و لهمالاتیش جوتـهی دروست کردووه تـا بـهم شــیوهیه زورتر پـهرهتان پینبدات هـیچ هـاو ویننهیه کی نییـه، و هـهر خـوی بیسـهرو بینایه. الشوری/۱۱

﴿وَمِــنْ آیَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْلَرْضِ وَمَا بَثَّ فِیهِمَا مِنْ ذَابَّة : هەرلەنیشانەکانی ئەون ئاسمانەکان و زەوی و ئەو ھەموو بونەوەرانەی لەنیوانیاندا بلاوی کردُونەتەوە.﴾الشوری:۲۹

﴿ وَلَـــنُ سَأَلْتُهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ، اللّهِ عَلَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْداً وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلاً لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ، وَالّذِي نَزّلَ مَنَ السَّمَاء مَاءً بِقَدَر فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتاً كَذَلكَ تُخْرَجُونَ، وَالّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُحُمْ مَا يُرْكُبُونَ: كَا تَخْرَجُونَ، وَالّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُحُمْ مَا يُرْكُبُونَ: كَا تَخْرَجُونَ، وَالّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُحُمْ مَا يَرْكُبُونَ: كَا تَحْرَبُونَ لَهُ وَاللّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلّهَا وَرَوى لَكُحُمْ مَا يَوْكُونَ اللّهُ وَاللّهُ عَلَى اللّهُ وَاللّهُ عَلَى اللّهُ وَاللّهُ عَلَى اللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ عَلَى اللّهُ وَاللّهُ وَلَى اللّهُ وَلَهُ وَاللّهُ وَلَوْلًا لَا اللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَلَا اللّهُ وَاللّهُ وَلّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ

﴿ وَمِنْ آیاته الْجَوَارِ فِی الْبَحْرِ كَالْأَعْلامِ، إِنْ یَشَا یُسْکُنِ الرِّیحَ فَیَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَی ظَهْرِهِ إِنَّ فِی ذَلِكَ لَآیاتَ لَكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ: همر له نیشانه کانی ثمون ثمو که شتیانه ی که چیا ثاساً له ناو ده ریاداً دین و ده چن گهر حوز کا ویستی له سهر بینت با... راده گری و له سیمرده ریا به قه تیسی ده مینسنه وه، که له مسمدا نیشسانه یه بسنو ثار امگسران و سویا سکوران السوری: ۳۲ – ۳۳

خودا له حهواوه بهرینی ده کا و زهوی مردوی به هؤیهوه زیندوو کردهوه. لههه انگردنی بایه کان نیشانه همان بو تمی خودان که بؤتی بایه کان نیشانه همو یان راستن تیتر له پاش باسی خوداو باسی نیشانه کانی ثهو: به کام قسه بروا ده کهن. ۱۹۴ شیخ ۳-۳

﴿ اللّهُ الّذِي سَخَرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلَتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَسْسَكُرُونَ، وَسَسَخَرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتِ لَقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ : خودا ده رياى بزيره و رامكرد، تاكو كه شتى تيادا ها توو جو بكا به فه مرماني تهو، و له به خشنده يي خودا هـ في ژيان بخوازن بن ثهوه ي شوكرانه بزيربن، خودا ثهوه ي له ناسمانه كان و زهويدايه بن ثيره ي رامكرد، له مانه دا نيشانه ي زور هميه بن ثهوانه ي بيرده كه نهوه. ﴾ الجائسية : ٢ ١ – ١٣

﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَّاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلِ مُسَمَّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُلْسِدُرُوا مُعْرِضُونَ، قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْسَارُضِ أَمْ لَهُمْ شَرْكَ فِي السَّمَاوَاتِ اثْتُونِي بِكَتَابِ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عَلْمٍ إِنْ الْسَارُونِ وَهُ مَا تَدْعُونَ بِيكَتَابِ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عَلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ : ثَهُم السَّمَاوَاتِ اثْتُونِي بِكَتَابِ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عَلْمٍ إِنْ كُنَانُ وَ كُنْتُمُ صَادِقِينَ : ثَهُم السَّمَانُ وَ هُمْ جُودايانَ نَهْ السَيوة لَهُوهُ لَيْنِي ترسينندراون روو ماو عيان دياريكراوه، و المو كهسانه شخودايان نه ناسيوة لهوه ي ليني ترسيندراون روو وهرده گيرن، بلني الله عنودا بهمان الله المويناني السَّمَانه كاندا چ به شداريي يه كيان بده بهوه، كتيبيك كهبهر له قورانان هاتووه يا شوينهواري زانستي لهرابوردوان بؤمن بينن، همبووه، كتيبيك كهبهر له قورانان هاتووه يا شوينهواري زانستي لهرابوردوان بؤمن بينن، گرر راسته كهن. الاحقاف: ٣-٤

﴿ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِينَ، وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلا تُبْصِرُونَ : بز باوه رداران بيْكومان لــه زهويدا نيشــانه و پــه نَدى زَوْر ههيــه هــه روه ها لــه ناو خوشــتاندا ئــاخو لــه خوتان ناروانن. ﴾الذريات: ٢٠-٢١

﴿ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدِ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ، وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ، وَمِنْ كُلِّ ﴿ شَسَيْءٍ خَلَقْسَنَا زَوْجَسَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ : ئاسمانانمان بههيزهوه بنياد ناوه ئيْمه پهرهشي

پیده دهین، زه ویمان راخست و باشترین راخه رین، و لههه موو شتی جووتمان خولقاند تا.... بیربکه نهوه و پهدوه ربگرن. ۱۴لذریات:٤٧ – ٤٩

﴿أَفَسِلا يَنْظُرُونَ إِلَى الْمَابِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ، وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفَعَتْ، وَإِلَى الْجَبَالِ كَسَيْفَ نُصِسِبَتْ، وَإِلَى الْمَارُضِ كَيْفَ سُطِحَتْ، فَذَكَرْ إِنَّمَا أَلْتَ مُذَكِّرٌ: تايا لهوو شترَ ناروانن كه جؤن خولفينراوه، و نارواننه تأسمان چؤن هه لدراوه و نارواننه چياكان چؤن دامهزراوه، و نارواننه زهوى چؤن روته خت كراوه ثيتر په ند دابده كه تؤ ته نها په نده رى تؤ فهرمانره واى سهر ثهوان نيت. الطاشية: ١٧ - ٢١

﴿ قَسَالَ لَــهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَة ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلاً : هاورِي كهى بينى گووت له كاتيكدا گفتو گۆى له گه لُّ ده كرد، ثاياً بين باوه بى به و كهسهى كه تـزى لـه خاك پاشـان له تنزكيك دروستكرد پاشـان كرديتيه يياو. الكهف:٣٧

﴿ قُلْ لُو ۚ كَانَ الْبَحْرُ مِدَاداً لِكُلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جَنْا بِمِثْلِهِ مَدَداً: بِلْنَ گەردەرياكان ببنه مەرەكەب بۆ نووسينى وتەكانى پەوەردگارم دەرياكان تَهُواو دەبىن بەر لەتەواو بوونى وتەكانى پەروەردگارم ئەگەر ھاوشيوەى ئەودەريانەيش بهينيته باليان. ﴾الكهف: ١٠٩

﴿ خَلَسَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ، خَلَقَ الْالسَانَ مِنْ لُطْفَة فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ، وَالْمُلُونَ، وَلَفَهَا لَكُمْ فِيهَا دَفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَتَحْمَلُ أَنْفُسَ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوُّوفٌ رَحِيمٌ، وَالْخَيَّلَ أَنْفُسَ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوُّوفٌ رَحِيمٌ، وَالْخَيَّلَ وَالْحَمِيرُ لِتَرْكُبُوهَا وَزِينَةٌ وَيَخَلُقُ مَا لا تَعْلَمُونَ : السمانه كان و زوى بهمه والسبغال والمحمير لتر كَبُوها وزِينَةٌ وَيَخَلُقُ مَا لا تَعْلَمُونَ : السمانه كان و زوى بهمه بعديه بناوه خوداً لهوه بهرزتره كه نهوان هاوه للهوستى بؤ دابنين. مرؤقي له تنؤكيكي بي بايه خ به ديه ينا جاله ناكاو بووه به دو رأمنيكي الشكرا. مه رو بزن و كاو ووشترى دروستكرد و بؤ اليوه لهواندا پؤشاك و سودى تريان ههيه، و له گؤشتى الهوان ده خؤن. الاتان جوان و رازاوه ن، كاتيك دهيانه به نيوه زور به وهموه و كاتيكيش دهيانه ينينه وه به دورور كارتان زور بارته همت دهيگه ني و په وه رد گارتان زور وانتان راده گويزن بؤ جيگه ي واكه ايوه زور به زه همت دهيگه ني و په وه رد گارتان زور

به سوز و بهبهزهیییه.. تهسپ و هینسترو کهریشی ههم بو سواری و ههم بو جوانی دروستکرد و شتی و هاش دروستده کات که ثیّوه نایزانی. €النحل:۳-۸

﴿هُـــوَ الَّذِي أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسيمُونَ، يُنْبتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّحِيلَ وَالْمَاعْنَابَ وَمَنْ كُلِّ النَّمَرَاتِ إِنَّ فَي ذَلَكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ، وَ سَخَرَ لَكُمُ اللَّيْلُ وَ النَّهَارَ وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ وَ النُّجُومَ مُسَخَّراتٌ بأَمْرِهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لِأَيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُون، وَمَا ذَرَاً لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا ٱلْوَائَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَــةٌ لِقَوْمٍ يَذُّكُّرُونَ، وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لتَأْكُلُوا منْهُ لَحْماً طَريّاً وتَسْتَخْرَجُوا مَنْهُ حلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فيه وَلتَبْتَغُوا منْ فَصْله وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ، وَأَلْفَى فَسِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَلْهَاراً وَسُبُلاً لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ، وَعَلامَات وَبالنَّجْم هُـــمْ يَهْـــتَذُونَ، أَفَمَـــنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لا يَخْلُقُ أَفَلا تَذَكَّرُونَ، وَإِنْ تَعُدُّوا نعْمَةَ اَللَّه لاَ تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ، وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسرُّونَ وَمَا تُعْلَنُونَ، وَالَّذينَ يَدْعُونَ مِنْ دُون اللَّهُ لَا يَخْلُقُونَ شَيْعًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ : ثـهو كهسيْكه لـه ثاسمانهوه ثاوى بۆ باراندن كه خواردنمه وه تان لمه و الوهيمه و هنوي سموز بوونسي گژوگييايه كمه ثمارهالي خوتماني لیّده و مریّنن.. همر بمو ثاوه چاندهمهنی و زهیتون و رهزودار خورمای پیّده رویّنی، تهمه بەلگەي زۆر بىز كەسانى كەنكىر بكەنـەوە.. شـەوو رۆژى بۆ رامكردن، مانگ و خۆر و گشت هەسارەكان ملكەچى فەرمانى ئەون، لەمەشدا زۆر نيشانە ھەن بۆ كەسانى كە تیّده گهن. . لهم زهمینهش گهٔلی شتی رهنگاو رهنگی بو ثیّوه بهدیهیّناوه لهمهدا نیشانه همیه بــز ئەوانــەى كە بىردەكەنەوە.. ھەر ئەوپىشە زەرياى بۆ رەخساندون تا گۆشتى تەرو تازەي لیْبخون خشلیش لیّدیّننهدهری و خوتانی پیّدهرازیّننهوه و دهبینی کهشتیش سنگی دهریا لەت دەكات تالىه بەخشىندەيى ئەو بېيەش نەبن، بۆ ئەوەي شوكرانە بريربن. لەزەويدا کیوه بمرزه کانی کرده لهنگمر تا ئیوه نههاژینی و رووبار و چهمی بهدیهینناو ریگا و بانیشی پیشاندان، تا ئیوه رِی وون نه کهن.. نیشانهی زور ههن و به نهستیرهش رِی دەدۆزنـموه.. ثايـا كەسـيْك كەبەدىھينەر بيّىت وەك ئـەوە وايـە كـە بەدىھيّىنەر نـەبى، گـەر ههر چی بهخشنده کانی خودایه بژمیری لهژماردن دوای نایه بهراستی خودا له گوناح ده بورتی و به بهزهیی یه . . خودا ثاگاداره لهوانهی که دهیشار نهوه، و بهوانهی که

ئاشكراي ده كەن، ئەو كەسانەي جگە لەخودا ھانايان بۆ دەبەن، ناتوانن ھيچ دروستېكەن و خزيان دروستكراون. ﴾النحل: ١٠-٢٠

﴿ إِلَّمَ اللَّهِ عَوْلُ اللَّهِ عَلَى اللَّهِ الْمُؤْلُةُ أَنْ لَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ : وتهمان بهههر شتى كه بمانهوى پهيدا ببى، ههر ثهوهُ نده پنى بلنين بيه، دهبى. ﴾النحل: ٤٠

﴿ وَاللّٰهِ أَلْسِرُلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيًا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَرْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْسَمَعُونَ، وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَلْعَامِ لَعْبَرَةً لُسْقَيَكُمْ مِمًّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثُ وَدَمٍ لَبَنَا خَالِصاً سَسَانِعاً لِلشَّارِبِينَ، وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَخَدُونَ مِنْهُ سَكُراً وَرِزْقاً حَسَنا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَقُومٍ يَعْقَلُونَ، وَأَوْحَى رَبّكَ إِلَى النَّحْلِ أَن التَّخَذِي مِن الْجِبَالِ مَنْ الشَّعْرَاتِ فَاسْلُكِي سَبُلُ رَبّك ذَلُلاً بَيْحِرُونَ الشَّجَرِ وَمِمًّا يَعْوِشُونَ، ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلّ النّعْرَاتِ فَاسْلُكِي سَبُلُ رَبّك ذَلُلاً يَخْسِرُجُ مِسَنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَاللهُ فِيهِ شَفَاءٌ لِلنّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَخْسُرُجُ مِسَنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَاللهُ فِيهِ شَفَاءٌ لِلنّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَقُومٍ يَخْسُرُجُ مِسَنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَاللهُ فِيهِ شَفَاءٌ لِلنّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَقُومٍ يَخْسُرُ مُ مِن بُولُونَ : خودا ناوى لهو حموايهوه دَابهزاند، زَمُوى مردوى بِي رُياندموه كهلهمهذا بَوْ لَهُ الله لَكُونَ يَخْوَلُهُ كُونَ اللهُ لِي النّامِولُ وَلَوْلُهُ عَلَيْهِ مُعْمَلًا لَوْلُولُ لَهُ مِنْ اللّهُ لِلْكُ وَرَوْلُ دَوْلُولُ اللّهُ اللهُ لَا يَسْلُونُ لِي اللهُ لِهُ عَلَى الللهُ لِي اللهُ اللهُ لَا اللهُ لَكُونَ لَهُ مَكْمُ اللهُ لَا يَعْلُولُ اللهُ لَا يَلْكُ اللهُ لِهُ وَلِهُ اللهُ لَهُ عَلَى اللّهُ لِلْكُ اللّهُ لِللْكُ اللّهُ لِي وَلِهُ عَلَى اللهُ لِهُ لَكُ اللهُ اللهُ لَكُ اللهُ لِلْكُ اللهُ لِلْكُ اللهُ لِلْ اللهُ لِلَا لَهُ لِلْكُ اللهُ لِهُ لَهُ اللهُ لَا يَعْمُولُ اللهُ لَلْكُ اللهُ لِلْكُ اللهُ لِلْ لَهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ لَلهُ اللهُ لَا اللهُ اللهُ لَلْ اللهُ لَلْ اللهُ لِلْ لَاللهُ لِللهُ اللهُ لِللْ اللهُ لِللهُ اللهُ لِلهُ لَلْولُ اللهُ لِللْ اللهُ لِللْ اللهُ اللهُولُ اللهُ ا

﴿ وَاللّٰهُ أَخْرَجَكُمْ مَنْ بُطُونِ أَمَّهَا تَكُمْ لا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفِيدَةَ لَقَلْكُمْ تَشْكُونَ، أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَات في جَوَّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ الْكَهُ اللّٰهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَات لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ، وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ اللَّهُ وَمِنْ أَصْوَافِهَا لَكُمْ مِسَنَ جُلُودَ الْأَلْعَامِ بُيُّوتًا تَسْتَخِفُولَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَسْعَارِهَا أَثَانًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينِ، وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلالاً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْحَبَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ أَلْحَلُ كُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلالاً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْحَبَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأَسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ مِنَ الْجَبَالِ أَكْفِيكُمْ بَأَسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمْ

نعْمَــتهٔ عَلَــيْکُمْ لَعَلَّکُــم تُسْلَمُونَ: خودا ئیوه ی له سکی دایکتان دهرهینا له کاتیکدا هیچتان نه ده زانی به لام خودا گوی و چاوو ته قلی به ئیوه دا، تاکو شو کرانه ی بکه ن. اخ زبالنده نابین که له قاسماندا رامکر اون بینجگه له خودا که س ناتوانی ته وان له هه و رابگری له مه دا گه لین نیشانه هه یه بو که سانی باوه پر دارن، و خودا له ماله کانتاندا جیی دانیشتن و حه سانه وه ی بو داناون هه روه ها له پیستی ئاژه تیش چادرو خانو گهلیکی بوداناون که له باردان برخه جییان بکه ن، و له خوری و بوداناون که له باری بوداناون و خودا له وه ی به دی هیناوه سینه ری بو کوتکو مووه کائیان پیویستی و کالای بوداناون و خودا له وه ی به دی هیناوه سینه ری بوئیوه سازداوه و له نیو کیوه کاندا په ناگای در و ستکردوه و جلکی بوداناون تاله گه رماو سه رما بتان پاریزی و زریه ی بوسازداون تاله جه نگدا بتان پاریزی و اندان تاله گه رماو سه رما بتان پاریزی و زریه ی بوسازداون تاله جه نگدا بتان پاریزی و اندان تاله که رماو

﴿ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطُوّاراً ، أَلَمْ تَرَوّا كَيْفَ خَلَقَ اللّهُ سَبْعَ سَمَاوَات طَبَاقاً ، وَجَعَلَ الْقَمَرَ فَسِيهِ نَّ لُسُوراً وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجاً ، وَاللّهُ أَلْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتاً ، ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْسِرِ جُكُمْ إِخْسِرَاجاً ، وَاللّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطاً ، لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سَبُلاً فَجَاجاً : ثَيْوه ى به قوْناغى جياجيا به ديهيناوه ، ثايا نابينن كه چون خودا حهوت ثاسمانى نهوم له سهر نهوم داناوه ، و مانگى له نيوانياندا كردونه هوى رووناكى و خوريشى كردونه چرا ، خوا ئيوه ى لهزهويدا وهك رووه كرواندوه ، پاشان ثه تان گيريته وه بو ناو زهوى و جاريكى تر دمانهينيته وه دهري ، و خودا زهوى بو كردونه ته راخه ر تاريخگه ى پان و بهرين و شيوو دولى ئه ودا يوك ، و كردونه ته راخه ر تاريخگه ى پان و بهرين و شيوو دولى ئيون . پهنو دولى ئود ا برون . پهنو دولى ئود ا برون .

﴿ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارْضِ : ثايـا بهخوايهك كهبهديهينهرى ثاسمانه كان و زەويىيە گومانتان ھەيە. ﴾ابراھيم: . ١

﴿ أَلَمْ ثَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلاً كَلَمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَة طَيِّبَة أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاء، تُوْتِي أُكُلَهَا كُلُّ حِين بِإِذْنِ رَبُّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالُ للنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ، السَّمَاء، تُوْتِي الْكُوضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَادٍ: ثايا نه تدى وَمَثَلُ كَلَمَة خَبِيثَة كَشَجَرَة خَبِيثَة اجْتُثَتْ مِنْ فَوقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَادٍ: ثايا نه تدى خودا چَونْ وتهى باكى به دره حتى پاك نموونه هيناوه تهوه كه ره گه كانى ثه و دره خته لهزه ويدا پنهو و راگيراوه، و لـ ق و پُوپَه كانى لـ ه ئاسماندايه، هـ هموو كاتيك به فهرمانى پهروه ردگارى به رو ميوه كانى خوى ثه دا.. خودا بو خه لك نموونه ده هينينه تهوه، تاكو

بیربکهنموه و پمد وهرگرن.. وینهی وتهی نابهجی وهك درهختیکی ناپاك وایه کهلهزهوی. ههانکهندرابن، نارام و قهراری نهماین. الاهیم: ۲۶

﴿ اللَّهُ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ السَّمَاءِ السَّمَاءِ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ السَّمَاءِ وَسَخَرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَخْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَخْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَرَ لَكُمُ الْفُلْكَ وَسَخَرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَ النَّهار : خودا زاتيكه وسَخَرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَ النَّهار : خودا زاتيكه السمانه كان و زهوى سازداوه و له ناسمانه وه أوى باراندوه جابه و بارانه ميوهى جياجياى دهرهيناوه كردوتيه رسق و روزى ثيوه و كهشتى رام و موسه خهر كردوه و خور و مانگى بو ثيره رام كردوه به به رده وامى له جمو جوللدان و شهو روزيشى بو ثيره موسه خهر كردوه. الله الله عليم الله على الله على

﴿ وَلَقَ لَ خَلَقْ مَا الْأَلْسَانَ مِنْ سُلالَة مِنْ طِينٍ، ثُمَّ جَعَلْنَاهُ لُطْفَةً فِي قَرَارِ مَكِينٍ، ثُمَّ خَلَقْ النَّطْفَةَ عَظَاماً فَكَسَوْلَا الْعَظَامَ لَحْماً خَلَقْ النَّطْفَةَ عَظَاماً فَكَسَوْلَا الْعَظَامَ لَحْماً ثُلَّ مَا اللَّهُ أَحْسَنُ الْحَالَقِينَ، ثُمَّ إِلَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيُّونَ، ثُمَّ إِلَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيُّونَ، ثُمَّ إِلَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيُّونَ، ثُمَّ إِلَّكُمْ بَوْمَ الْقِيَامَة تُبْعَنُونَ، وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْحَلْقِ غَافِلِينَ، وَالْوَرُونَ، فَاللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ، فَالنَّسَانَا لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَشَجَرَةً لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَشَجَرَةً لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَشَجَرَةً لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَشَجَرَةً

تخسر جُ مسن طُسور سَيْنَاء تَنْبُتُ بِاللَّهُن وَصِيْعِ لَلْآكِلِينَ، وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَلْعَامِ لَعَبْرَةً وَمَنْهَا تَأْكُونَ : ئيمه مرؤ فمان له قوريّكَى خو شكراو دروستكردووه، پاشان كردمانه تتوكيّك له جيّگهيه كى پتهودا، پاشان هم له و تنوكه خوينى مهيوومان پيكهيناوه لهو خوينهوه پله گوشتى جاوراومان سازداوه له پله گوشتى جاوراومان سازداوه له پله گوشته جاوراوه كه ئيسكمان دروستكرد پاشان ئيسكه كهمان به گوشت دا پوشى له پاشدا كردمانه بوونهوه وريكى تر، بهرزى و پاكى و بى گهردى ههر بو خودايه كه باشترين خولقينه ره. له ئاكمامدا ههموو دهمرن، و روزى سهلاش (قيامهت) ههموو زيندووده بنهوه و ههر ئيمه حهوت نهومى ئاسمانه كانى جيامان بهسهر ئيوه بهديهيناوه و بهئاگاين لههمهو دروستكراوه كانمان. لهئاسمانه وه به نهندازه ئاومان باراندووه لهزهويدا بهئاگاين لههمهو دروستكراوه كانمان. لهئاسمانه وه به نهندازه ئاومان باراندووه لهزهويدا رهز بهره هم هينا و زور ميوه جاتان دهداتي و ليني ده خون، و جوره داريك له تورى رهز بهره هم هينا و زور ميوه جاتان دهداتي و ليني ده خون، دياره مالاتيش بؤ ئيوه بهنده له ده که والمناوسكيانا پييان دهنوشين، سووديان زوره و ليشيان ده خون، له سهريان و لهسه و كهوا لهناوسكيانا پييان دهنوشين، سووديان زوره و ليشيان ده خون، له سهريان و لهسه و كهوا لهناوسكيانا پييان دهنوشين، سووديان زوره و ليشيان ده خون، له سهريان و لهسه و كهوا لهناه هدله گورين. الهلؤمنون: ۱۲-۲۱

﴿ السَّدِي أَحْسَسَنَ كُلُّ شَيْءَ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْالْسَانِ مِنْ طِينٍ، ثُمَّ جَعَلَ تَسْلَهُ مِنْ سُسلالَة مِنْ مَاء مَهِينِ، الَّذِي أَخُسَنَ كُلُّ شَيْء خَلَقَهُ وَبَدَاً خَلْقَ الْالْسَانِ مِنْ طِينٍ، ثُمَّ سَسواهُ وَنَفَخَ فِيه مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعُ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْتِدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ : نه و زاتيْكه هنه مُوو شتى به وَپه ري ريكو بينكى و له بارى دروستكرد مروّ فيشى له سهره تادا له ماكى قور به دى هيناوه.. له پاشان نه ته وه كه ي له پالاوته ى جوّره ناويْكى كهم بايه خ وهدی هینناوه، لهپاشان قهدو بالای رینك كردو لهرؤحی خؤی فوی تیكرد بؤ ئیوه چاوو دلی دروست كرد، له گهل ئهوهیش كهم شوكرانه بیژن. السحدة:٧-٩

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا آلًا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَلْعَامُهُمْ وَأَلَفُسُـهُمْ أَفَلا يُبْصِرُونَ : ثايا نهيان بينى كه بۆ زەويه ووشكه كان ثاودەنيْرين جابه هزى ئەو ئاوەوە كشتوكال و گژوگيا دەرويْنين كه ئاژەل بلەوەرى و خۆيشيان لينى بخزن ئايه نابينن؟ ﴾ السحدة: ٢٧

﴿ أَمْ خُلِقُسوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ، أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِسنُونَ : ثايبا ثموان بمبنى هو بعديهاتوون ياخويان خولقيننهرى خويانن، يان ثموانن تاسمانه كان و زمينيان وهدى هينا؟ نهخير دياره ناى سملينن. ﴾الطور: ٣٥–٣٦

﴿ تَبَارَكِ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْء قَدِيرٌ، الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَسِبْلُوكُمْ أَيْكُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً وَهُوَ الْمَعْزِيزُ الْمُغُورُ، الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتِ طَبَاقاً مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُبِ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى هِنْ فُطُورٍ، ثُمَّ ارْجُعِ الْبَصَرَ كَرَّيْنِ يَنْقَلَبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِناً وَهُوَ حَسِيرٌ : مهزنيتي و پاك و بي گهردى و بهرزى بز ثمو زاتهى ههموو بوونهوه و جيهانى بهدهسته، ثهو زاتهى دهسه لاتى بهسه ههموه شتيكدا ههيه، ثهوه كه مردن و ژينى داهيناوه تا تاقيتان بكاتهوه كام يه كيكتان له ثيوه جاكتره به كردهوه هه و ثمويشه ليبوردهى خاوه ن دهسه لات، ثهو زاتهى حموت تاسمانى جرين لهسه و چين سازداوه لهدهستكارى ثهو خودايه دا هيچ ناريكيه ك نابينى جاريكى تر جماشاكه ثاخز قليشيكى تيادا ههيه ديسانه وه چاوى پيادا بخشيننه وه، سۆماى چاوت بهداماوى و به راماوى بهره و خوت ده گهريته وه . الملك: ١ - ٤

﴿ هُـــوَ الَّـــذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولاً : خودا زاتيْكه زەوى بۆ ئېْوه رام و ملكه چ كردوه ﴾الملك: ٥ ١

﴿ أَوَلَسِمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَات وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِنَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَسَيْء بَصِيرٌ : ثاخز ثهوان ثهو مهلانهيان نهديوه كهله سهرويانهوه لهنگهر ده گرن و باله شهقيّ ده كه ن جگه لهخودا كين ده توانين راگيريان بكات خودا ههر بـ و خـ فـى بـه ههمووشتيك بينايه. ﴾الملك: ٩ ١ ﴿ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْنِدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ : بننى / ئەرەى كە ئىنرەى بەدىھىنىنارە وگوى و چاوو دلىي پىنداون ئىنو، كەمىر شوكرى دەكەن. ﴾الملك:٣٣

﴿ فَلا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ : جا سويّند ثهخوْم بهدانهرىخوْر هەلاتەكان و خوّرئاواكان ئيْمه بهتواناين. ﴾المعارج: ٤٠٠٪

﴿ أَلَسَمْ نَجْعَلُ الْأَرْضَ مِهَادًا، وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا، وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا، وَجَعَلْنَا لَوْمُكُمْ سُبِعًا شَدَادًا، وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا، وَجَعَلْنَا اللَّهَارَ مَعَاشًا، وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شَدَادًا، وَجَعَلْنَا سَسَرَاجًا وَهَاجًا، لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَلَبَاتًا، وَجَنَّات سَسَرَاجًا وَهَاجًا، لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَلَبَاتًا، وَجَنَّات السَّرَاجُا وَهَاجًا، لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَلَبَاتًا، وَجَنَّات أَلْفَافُ ا: ثايا زهويمان نه كردوته جيْكُه ى ثارامگه بو ثينوه، و كيوه كانيشمان نه كردوته و گولميخ، و ثينوهمان جووت بعديهينا، و خهويشمان كرده هوى رسق و روزيتان، و لهسهر تانهوه شهومان كرده پوشاكتان، و روزيشمان كرده هوى رسق و روزيتان، و لهسهر تانهوه حدوت تاسمانى پتهومان دامه زراند، و كردمانه چرايه كى روناك و وورشه دار، لهو ههورانهى كه بارانيان پيوهيه ثاوى به خورمان باراند، تاكو دانهويلهو رووه كى پيبخهينه روو له گهل باخ و بيستانى چر و پر. اللباً: ٢-١٦

﴿ أَأَنْسَتُمْ أَشَدُ خَلْقاً أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا، رَفَعَ سَمْكُهَا فَسَوَّاهَا، وَأَغْطَشَ لَيْلُهَا وَأَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَوْعَاهَا، وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا : ضُسحَاهَا، وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا، أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَوْعَاهَا، وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا : ثاخو دروستكردنى ثيوه سمخته يا ثاسمان كمخودا بنياتى ناوه، قهوارهى بهرزكردهوه و للهناندا زهوى راخست، لهبارى كرد، و شهوى تاريك كردو رؤژيشى رووناك كرد، و له پاشاندا زهوى راخست، و ئساوى ليسهده رخست و لموه رگمه ى بهديهيسنا، كميوه كانيشمى بسه پههوى تيادا دامه زراند. ﴾النازعسات: ٢٧ - ٣٢

﴿ يَسَا أَيُّهَسَا الْمَالِسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ، الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلُكَ، في أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكِّبَكَ: ثهى مروِّف چى تۆى له ئاستى پهروهردگاردا له خو باى كرد، ئـهوه ى كـه دروسـتيكردى و ئهندامه كانـتى ويخسست و ريكسيانى كـرد، و بـه هـهر شيوه يه كيش ويستى دروستيكردى. ﴾الإنفطار/٦-٨.

﴿ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَـــلٍ مُسَـــمَّى : ثايبا ثـموان بيريان نه كردۆتهوه كه خودا ثاسمانه كان و زموى و ثموهى لـهنيوانياندا ههربههه ق و بۆ ماوهى دياريكراو دروستيكرون. ﴾الروم: ٨

﴿ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حَينَ تُمْسُونَ وَحَينَ تُصْبِحُونَ، وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَات وَالْأَرْض وَعَشْــيّاً وَحَــينَ تُظْهِرُونَ، يُخْرِجُ الْحَيّ مَنَ الْمَيِّت وَيْخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيّ وَيُخيي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلكَ تُخْرَجُونَ، وَمَنْ آيَاتِه أَنْ خَلَقَكُمُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنشَمْ بَشَرّ تَنْتَشْـــرُونَ، وَمَنْ آيَاتُهُ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مَنْ ٱلْفُسَكُمْ أَزْوَاجاً لَتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكُّرُونَ، وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْـــتلافُ أَلْسَنَتكُمْ وَٱلْوَانكُمْ إَنَّ فَي ذَلكَ لَآيات لَلْعَالِمينَ، وَمَنْ آيَاتِه مَنَامُكُمْ باللَّيْلَ وَالسُّنَّهَارِ وَابْسَتِغَاوُكُمْ مِنْ فَصْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتَ لِقَوْمِ يَسْمَعُونَ، وَمِنْ آيَاتِه يُرِيكُمُ الْسَبَرَاقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُتَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فَي ذَلكَ لَآیات لقَوْم یَعْقلُونَ : هـمموو کاتـی ثیّواران و بهره بهیانیان پَهسهندی پاکی خودا بکهن.. سوپاس ههر بز نهوه لهناسمانه کان و لهزهوی و ههروهها لهخهوتنافدا و له کاتبی نیوهروّدا.. زیندوو لهمردوو دهرده کا و مردوو لهزیندو دهردیننی زهویش دوای ثعوهی مراوه گیانی و بەر دىنىنتەرە ئىزوەش بەم جۇرە دىنە دەرى.. لەنىشانە كانىتى لەخۇتاندا جوتەي يىكھىنا تا... له گهالیدا بحهسینهو هوه خوشهویستی و سوزو بهزههی خسته نیوانتان نهمهش نیشانهی زؤره بـ نهوانـهى بيرده كهنـموه.. هـهر لهنيشانه كانى ئـمودا دروسـتكردني ئاسمانـه كان و . زهوٰی و جیاوازی زمانی ثاخاوتنتان و رهنگ و روتان، کهلهمهدا بهلگمی زورن بنز زانایان، همر لهنیشانه کانیّتی خموی شموان و روّژانهتان و گهرانتان بوّ دهستخستنی رسق و رؤزي كەلەسايەي بەخشىندەيى ئەوداپە لەمەدا بەلگەي زۇر ھەپە بۇ ئەو كەسانەي دەبىستن، ھەر لەنىشانەكانىتى بروسىكەتان پىشان ئىەدا تىرس و ئومىيدى يىپوەيە لبە

ئاسمانیشه وه بارانتان بو ده رژننی تازهمینی مردوی پی زیندوو بکاته وه لهمه دا نیشانه ی زورن بو که سانی تیده گهن. الروم: ۲۷ – ۲۶

﴿ وَمِنْ آیَاتِهِ أَنْ یُرْسِلَ الرِّیَاحَ مُبَشِّرَات وَلِیُدیقکُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ : یه كینك له نیشانه كانی ته و تهمیه كه بای مز گینی
دور به ریده كا تا ... به خشنده یی خوی به ئیوه بچیژی، و گممیه و كهشیش به فهرمانی ئه و
بین و بچن وله سایه ی به خشنده یی ئه وه وه رؤزی و ، بژینوی خوتان پهیدا بكه ن ، تاكو
شو كرانه بژیربن . الووم : ٢٤

﴿اللَّسِهُ الَّسِدِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتَثِيرُ سَحَاباً فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ ويَبَعْلُهُ كَسَسِفاً فَسِتَرَى الْسُودَقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلالهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عَبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِسِرُونَ، وَإِنْ كَسَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يَنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ، فَالْظُرُ إِلَى آثَارِ رَحْمَسَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُخْيِي الْمَوْتَى وَهُو عَلَى كُلَّ شَيْءٍ قَديرٌ: هُدر خودايه نُهُ و بايانه بهريده كا تُهُ وانيش هَهُور ده بزويْن، نُهُ وسا هه رچونينكى بويْتُ نَهُ وهو رانه له ناسماندا پرش و بالاوده كاته وه و گهُواله گهُواله شيان ده كات ده بينى لهوانه و دلاؤه داو دينته خواره وه: گهرويستى لهسه ربى بو همركامى لهعه بدانى خوى ده نيرى ثيرة دول ده كاته وه، و بروانه ده نيرى ثيرة دول خوش ده بن، به لام پيش نهوه ى بارانيان بو بباريّت نائوميّد بوون، و بروانه بهزه ي خودا چى كردوه! زهوى مرد و له نوى زيندو و ده كاته وه، زيندو كردنه وهى مردورش كارى نه وه، همر خوى تواناى بهسه رهمو و شتدا هه يه. الروه: ٨٤ الروه: ٨٤ - ٥٠ مردورش كارى نه وه، هم خوى تواناى بهسه رهمو و شتدا هه يه. الروه: ٨٤ - ٥٠ مردورش كارى نه وه، هم خوى تواناى بهسه رهمو و شتدا هه يه. الروه: ٨٠ - ٥٠ مردورش كارى نه وه، هم خوى تواناى بهسه رهمو و شتدا هه يه. الروم: ٨٠ - ٥٠ مردورش كارى نه وه، هم خوى تواناى بهسه رهمو و شتدا هه يه. المروم: ٨٠ - ٥٠ مردورش كارى نهوره به هم خوى تواناى بهسه رهمو و شتدا هه يه.

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِي فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّه: همندي له خمالك ده لين بروامان به خودا هينا به لام همركاتي لمريّكايي خودا ثازار بدريّن ثازاري خمالك وهك سزاى خودا حسابي بر ده كا؟ ﴾العنكبوت: ١٠

﴿قُــلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَالْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِيُ النَّشَآةَ الآخِرَةَ إِنَّ اللَّــهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ : بلنى / گەشتى بەسەر ئەم زەمىنەدا بكەن و بروانن كە چۆن خودا بەدىھىنانى دەستىپنكرد ھەر بەم چەشنەش خودا جىھانى كۆتايى بەدى دىننى، خودا بەسەر ھەموو شتىكدا بەدەسەتەلاتە. ﴾العنكبوت: ٢٠ ﴿ مَثَلُ الَّذِينَ الْتَحَدُّوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءً كَمَثَلِ الْعَنْكُبُوتِ الْتَحَدُّتُ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكُبُوتِ لَيَعْلَمُ مَا يَدُعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءً وَهُوَ الْمُعَرِيرُ الْعَكِيمُ، وَتَلْكَ الْأَمْنَالُ تَعْشُرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَمْقَلُهَا إِلاَ الْعَالَمُونَ : غُرونه يَ وَهُو الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، وَتَلْكَ الْأَمْنَالُ تَعْشُرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَمْقَلُهَا إِلاَ الْعَالَمُونَ : غُرونه يَ كَسانيْكَ جَكَّهُ لَهُ خُودًا دَوْسَانيْكَى تَر بَوْ خَوْيَانَ بِكُرن، هَمُووه كُو نُمُوونه يَ جَالْجَالَوْكَه وَهُ اللّهِ عَلَيْهِ اللّهُ مِالّةِ عَلَيْكَ الْمُعَلِّلُ كَعْمُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكَ الْمُعْرَانُ لِلْوَازِتِرِينَ مَالٌ مَالّى جَالْجَالَوْكَهِ خُودًا دَوْزَانِي وَهُ هُو وَمُعْرَانُ لِلْوَازِتِرِينَ مَالٌ مَالّى جَالْجَالَوْكَهِ خُودًا دَوْزَانِي جَالْمُ اللّهِ عَلَيْكُ مِنْ عَلَيْكُ عَلَيْكُ وَلَا يَعْمُ اللّهُ عَلَيْكُ مِنْ عَلَيْكُ مِنْ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ مِنْ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُونَ اللّهُ اللّهُ عَلَيْكُ وَلَا عَلَيْلُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ وَلَوْنُ اللّهُ عَلَيْكُونَ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُونَ اللّهُ عَلَيْكُ مِنْ اللّهُ عَلَيْكُ مِنْ مُنْ عَلَيْكُ عَلَيْكُ وَلَالْمُ اللّهُ عَلْكُ وَلَالُهُ اللّهُ عَلَيْكُ اللّهُ عَلَيْكُ وَلَا اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ عَلَيْكُ وَلَالِكُ اللّهُ عَلَيْكُ ولَاللّهُ اللّهُ عَلَيْكُ لَكُونُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ عَلْهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ عَلَيْكُ وَلَاللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ اللللّهُ اللللّهُ الللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللللّهُ الللللّهُ الللّهُ الللللّهُ اللللّهُ الللللّهُ الللللّهُ اللللللّهُ الللللّهُ الللللللّهُ الللللللّهُ اللللّهُ الللللّهُ الللللّهُ الللللّهُ اللللّهُ الللللّهُ اللللللهُ ال

﴿ وَلَـــئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضُ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَـــأَلَى يُؤْفَكُــونَ : هـه ركاتى لهوانه بهرسَى: كَيْ تَاسَمَانه كان و زهوى بهديهيناوه و خورو مانگى رام كردووه، دهليّن/ خودا، ئيتر چون له پهرستنى خودا لائهدهن. ﴾الغنكبوت: ٦٦

وَيَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَقُونَ، الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشاً وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنُ الشَّمَرَاتِ رِزْقَساً لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَلْدَاداً وَأَلْتُمْ تَعْلَمُونَ : ثهى خَه لكينه پهروهرد گارى خزتان بهرستن نهو پهروهرد گاره كه نيوه و خه لكانى پيش نيوهى خولقاند، بز ثهوهى خزتان بهاريزن. ثهو خودايه زهوى بو كردونه راخهرو السمانى بز بهرز كردونه تهوه و اللهى لهو حموايه وه بؤ باراندن و ههموو جزره بهروبووميكى به هزى الهو الوهوه بز رواندون، ليستاكه نهوه تار دانهونين. البقرة: ٢١ -٢٣

﴿ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنتُكُمْ أَمْوَاتاً فَأَخْيَاكُمْ مُنَّمَ يُمِينُكُمَ ثُمَّ يُعْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَــيْهِ تُــرْجَعُونَ، هُـــوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَـــوَّاهُنَّ سَــبْعَ سَـــمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ : جِزْنَ لـهو خودايـه حاشا ده كهن که له نه بو و ژیانی داوه به ئیوه، له پاشان ده تانمرینی و دیسان زیندو تان ده کاته وه و، ئینجا به گشتی هه موو بولای ئه و ده گه رینه وه، هه و ئه و خودایه شه که ئه وه ی له زه ویدایه، بو ئیوه ی به ی دیهیناوه، له پاشا له ئاسماندا حه وت ئاسمانی در و و ستکردن خودا به ئاگایه له همه و شتیك ناب البقرة : ۲۹ – ۲۹

﴿بَدِیسَعُ السَّسَمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَإِذَا قَضَسَى أَمْسُراً فَإِلَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ : راهیِننهرو رازینهوهی ٹاسمانه کانو زهوی خودایه، ههرکه ویستی کاری ٹهنجام بہی، فهرمان دهدا، ببه! دهیی. ﴾البقرة:۱۱۷

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي السَّمَاءِ مِنْ مَاءِ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا الْسَبَخْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاء فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَسَتَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّة وتَصْرِيفِ الرَّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَنَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَيَاتِ لِقُوْمٍ يَعْقَلُونَ : له دروستكردنى السَّانه كان و زهوى و هاتو جوى شهوو روزو الله السانهوه كمشتيانه له دهوى الله و مرفق ههيه و الوكه خودا له السانهوه باراندى، و به هوى له و الرانه وه زهوى دواى مردنى زيندوكردووه، و ههموو جوره كيانله بهريكى تيادا بالأوكردووه بهاى جولاند و ههورى رام كرد لهنيوهند السان و رويدا، الله المقرق به گشتى نيشانه ي زورن بؤكهانن كه تيده گهن. الله المقرة : ١٦٤

﴿ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمِّ بُكُمْ عُمْيٌ فَهُمْ لا يَعْقَلُونَ : نُدُقلِي ثهو خوانه نَاسانه وهك ثهقلي ثهو ثَاثُوه له يه كه دَهْ نگ ده دري و جگه له خورينو چرين هيچي تر نابيستن كه رِن، لالن، كويْرن. الله قرة: ١٧١

﴿ يَسْ أَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ قُلْ هِي مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ : دەربارەي مانگەكانى يەك شەرە

لیت دهپرسن، بلی بز زانینی کات و چوونه حهجی خهالک سوود ده گهیهنن. البقرة: ۱۸۹

﴿ هُـــوَ الَّـــذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكَتَابِ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكَتَابِ وَأَخَوُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكَتَابِ وَأَخَوُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْخٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِعَاءَ الْفَتْتَةِ وَابْتِعَاءَ تَأُويلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأُويلِهُ إِلَّا أُولُو اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلِّ مِنْ عَنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَكَّرُ إِلَّا أُولُو

﴿ شَهِ اللَّهُ أَلَهُ لا إِلَهَ إِلا هُوَ وَالْمَلاَئِكَةُ وَأُولُو الْعَلْمِ قَائِماً بِالْقَسْطِ لا إِلَهَ إِلا هُوَ الْعَلْمِ الْعَلْمِ قَائِماً بِالْقَسْطِ لا إِلَهَ إِلا هُوَ الْعَزِيسِزُ الْحَكِيمُ : خودا بز خزى ثاكادارو فريشته كانى و خاوه ن زانست، باش دهزانن كه همر خودايه راگرى داده و هيچ كهسي جُگه له و شياوى پهرستن نيه و ههرخوى خاوه ن دهسه لات و كاربه جي يه . ﴾ آل عمران: ١٨

﴿ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ الْوَتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مَمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِرُّ مَنْ الْمَيْءِ قَدِيرٌ، تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُخْرِجُ النَّهَارِ وَتُخْرِجُ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَكُورُونَ مَنْ الْمَيِّتَ مِنَ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيْ وَكُورُونَ مَنْ الْمَيْتَ مِنَ الْمَيْتَ مِنَ الْحَيْ وَكُورُونَ مَنْ الْمَيْتَ وَدَهُ اللَّيْلِ وَلَيْحَتِ اللَّهِ اللَّيْلَ فِي اللَّيْلِ وَلَيْحَتِ الْحَيْ الْمَيْتَ لَيْبَى الْمَيْتَ الْمَيْتَ الْمَيْتَ الْمَيْتَ الْمَيْتَ لَيْبَى الْمُولِ وَهُورَا اللَّهُ اللَّهُ وَلَا اللَّيْلِ وَلَا اللَّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ الللللّهُ الللللللللّهُ الللللللللللّهُ اللللللللللللللللللللللللللل

﴿إِنَّ فِسِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتِ لَأُولِي الْأَلْبَابِ، الَّذِينَ نَيْدُكُرُونَ فِي خَلْقِ السَّسمَاوَاتِ وَالْذِينَ يَذْكُرُونَ فِي خَلْقِ السَّسمَاوَاتِ وَالْذِينَ يَذْكُرُونَ فِي خَلْقِ السَّسمَاوَاتِ وَالْذِينَ مَا خَلَقْتَ هَذَا بَساطِلاً سُسبْحَائكَ فَقْنَا عَذَابَ النَّارِ: له به ديه يناني ناسمانه كان و زهويدا و له گۆرانى شهوو رۆژدا نيشانه ن بوله نهوانه ى ژيرو هۆشمه ندن.. نهوانه ى هميشه ناوى خودا ده به ن جهوه ستانه وه و جه به راكشانه وه ج به ته نيشته وه

بیرده که نه وه له دروستکردنی تاسمانه کان و زهوی، ده نین از شمی په روه ردگارمان تو شهم ده زگایه تو شهم ده زگایه تو به دی نه هیناوه، پاکی و بینگه ردی همر بن تویه، عانپاریزه له تازاری تاگر. آل عمران: ۱۹۱-۱۹۱

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسِ وَاحِلَةً وَجَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثُ مِنْهُمَا رِجَالاً كَثِيراً وَنِسَاءً: ثـهى خَدْلكينه تـهقواى لـه پدروهُردَّ گارى خَوْتان بكهن و ليى بترسن كه ئيوهى لهيهك كهس بهديهيناوه، و ههر لهو كهسهش جووته كهى خستؤتهوه لهو دوانه شهوه پياوو ژنيّكى زوْرى خستؤتهوه. ﴾النساء: ١٠

﴿يُولِسِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ: شــهو دههاويْـته نــاو رۆژو رۆژيش دهخاته ناو شــهـوْ.﴾الحديد: ٦

﴿اعْلَمُ وَا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيْنًا لَكُمُ الْآياتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقَلُونَ : بزانن كه خودا زەوى دواى مردنى زيندوو دەكاتەوە و ئىمە نيشانەكانى بەروونى بَوْ ئىرە بەدەردەخەين، تاكو عەقلتان بخەنەگەر. ﴾الحدید: ۱۷

 بهیهك ثاو ثاو دهدریّن و لـهتام و چیّژدا ههندیّکیان پهسهندو نازدار ترن بهسهر ههندیّکی تریاندا ثهمانه بهگشتی نیشانهن بو ثهو کهسانهی هوّشمهندن. الرعد: ۲-٤

﴿ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفاً وَطَمَعاً وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ: همر ثمو خودايه يه بروسكه تان نيشان ثمدا كمهزى ترس و ثومينده و همورى بار قورسى بر لهباران بهدى دهينين اللاعد: ٢٠

﴿ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتُحَذَّتُمْ مَنْ دُونِه أَوْلِيَاءَ لا يَمْلكُونَ لَا لَهُ سَبِهِمْ نَفْعَا وَلا ضَرَا فَلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلَ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالسَّنُورُ أَمْ جَعَلُوا للَّه شُركاء خَلَقُوا كَخَلْقه فَتَشَابَة الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْء وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ: بلنى كن پهروه ردگارى ثاسمانه كان و زهويى به ابلى خودايه بلنى و فا في الله خودايه بلنى خودايه بلنى تايا چهند گهوره تان بؤ خوتان داناوه كه دهسه ته لاتى هيچ سوودو زهره ريكبان ني به تمانه من نو خويانيش نه ك بؤ ئيوه، بلنى ثايا بيناو نابينا وه ك يه كن يان تاريكى و روناكى بهرانه رن ياخود هاو به شيان بؤ پهيدا كردوه به شيوه يك كوه ك خودا وايه كه بهمه سهريان لين شيواوه، بلنى: همرچى هميه گشتى ده ستكردى خودايه، همر ثهويش تاك و ته نهايه و به سهر همه و شتيكا ده سه لاتداره. فالرعد: ٢٠

﴿ الْــرَّحْمَنُ، عَلَّمَ الْقُرْآنَ، خَلَقَ الْأَلْسَانَ، عَلَّمَهُ الْبَيَانَ، الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسَبَان : خودای به خشنده، قورثانی فیرکرد، مروقی به دیهینا، زمان و ٹاخاوتنی فیرکرد، خورو مانگیش به نه ندازه یه کی دیاریکراو دین و ده چن. ﴾ الرحمن / ۱ – ٥.

﴿ هَـلُ أَتَـى عَلَى الأَنْسَانِ حِينٌ مِنَ اللَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَـيْنًا مَذْكُوراً، إِنَّا خَلَقْنَا الْأَنْسَانَ مِنْ نُطْفَة أَمْشَاع بَتْلِيه فَجَعَلْنَاهُ سَـميعاً بَضِيراً: بِيْكُومان ماوه يه كى زور به سهر ثهم مروقه دا تَيْه رى، كه هيج بوونيكى نه بووه تاباسبكري، ئيمه مروقهان له تنوكيك ئاميته دروستكردتا تاقيبكه يسنه وه، ئينجا گوينى بيستان و سوماى بينيسنمان پيسه خشى. ﴾ الانسان: ١-٢

﴿ فَلَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُلَّ شَيْءٍ قَلْراً : خودا بز هدموو كارى ثەندازەى داناوه. ﴾الطلاق:٣ ﴿ أَلَــــمْ تَوَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ · مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَوْقِه يَدْهَبُ بِالْلَبْصَارِ، يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَمِبْرَةً لَهُ وَلِي الْأَبْصَارِ، وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّة مِنْ مَاء فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَعْنُهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعِ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلَّ شَسَيْء قَديسَ " نَهْ تَوْ نَهْ تَدى خودا همور لهسمر خو ده برويْنني پاشان چه ند پارچه يان ليكده داو ده يانكا به همهوريكى قورس و پر، ئهوسا ئه بينينت، دلوپ دلوپ بارانى ليكده بارى، همر خوداش له كيوه كاندا له بهرزايي يهوه تموزه ده باريّنني، همركه سن ئه ويستى لينه ين بهرى ناكهوئ، پروسكه ويستى لينه ين بهرى ناكهوئ، پروسكه ويستى لينه ين بهرى ناكهوئ، پروسكه ورشه داره كهى لهوانته يه سوما له چاوان بهريّنني.. ئالوگورى شهوو روزه خودا ده يكا كالهمه شداً په نديك هميه بو ئه وانه ي تيده گهن و ژيرن.. خودا همموو بوونه و موريكى له ئاو به ديهناوه، هميانه خشو كهو هميانه له سهر دوو ين دهروا، و هميانه له سهر شمي تيده وانه ين دهروا، و هميانه له سهر شمينا تواناى خوداش همرشتني ويست بكيا سازو ريكى ثه خا، خودا به سهر همو شمينكا تواناى خوداش همرشتني ويست بكيا سازو ريكى ثه خا، خودا به سهر همو شمينكا تواناى هميه. فالنور / ٢٤ – ٤٥

﴿ يَسَا أَيُهَا النَّاسُ إِنْ كُنتُمْ فِي رَيْبِ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا حَلَقْنَاكُمْ مِنْ ثُرَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَة ثُمَّ مِنْ عَلَقَة ثُمَّ مِنْ مُطْفَة وَعَيْرِ مُحَلَّقَة وَعَيْرِ مُحَلَّقَة وَعَيْرَ مُحَلَّقَة وَعَيْرَ مُحَلَّقَة وَمَنكُمْ مَنْ يُتَوَفِّى وَمِنكُمْ مَنْ يُتَوَفِّى وَمِنكُمْ مَنْ يَعَلِي اللَّهِ عَلَى وَمِنكُمْ مَنْ يَعَلِي اللَّهُ عَلَى وَمِنكُمْ مَنْ يَعَلِي اللَّهُ عَلَى وَمَنكُمْ مَنْ يَعْدِ علْمِ شَيْنًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَى عَلَى اللَّهُ عَلَى كُلَّ شَيْء قَلْمِ وَمِنكُمْ وَمِنكُم وَمِنكُم مَنْ يَعْد عِلْم شَيْنًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَى عَلَى اللَّهُ عَلَى كُلَّ شَيْء قَلْمِ وَاللَّهُ عَلَى كُلَّ شَيْء قَلْمِ وَلَيْ وَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى كُلَّ شَيْء قَلْمِ وَلَا يَعْلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْء قَلْمِ وَلَا يَعْلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّه عَلَى كُلِّ شَيْء قَلْمِ وَلَا اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

رووه کی دیمهن جوان لهخویدا دهرویننی ههروایه تهنها خوا راسته و بی گومان همر ثهویش مردووه کان زیندوو ده کاتهوه بهسهر ههموو شتیکدا تواناداره. الحج/ه–٦

﴿ وَمِسنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفَ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنُ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتُهُ فَتُنَةً الْفَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسرَ الدُّلْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلكَ هُوَ الْحُسْرَانُ الْمُبِينُ : هَمه ندى له خدلكان همه ناسه رزاره كى خواَ پهرستن گهر خير رووى تنبكردن له خوذا دلسيا ده بي و گهر دووچارى ناخوشيه ك بوو رووله خودا وه رده گيري به مه ش دونيا و قيامه ت له ده ست دود، الخير نامه يه زه ره رمه ندى گهوره و هه ردوو دونيا له ده ست چوو. اللحج: ١١

﴿ أَفَلَ مَ يَسَسِيرُوا فِي الْمَارُضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقَلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَ اللَّ تَعْمَى الْمُبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ: ثاخرٌ هَيْشَتا بهسهر زەويىدا نه گهراون، تاببنه خاوهنى دَلْ و بههزيهوه عهقليان به گهر خهن يا ببنه خاوهنى دلْ و بههزيمهوه بيسمربن، لهراستيدا چماو كويسر نابىي بمالكو ئىمو دلانمه كويسر دهبسن كهلهسنگدان. ﴾ الحج: ٢٦

﴿ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلَيُّ الْكَبِيرُ، ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلَيُّ الْكَبِيرُ، ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلَيُّ الْكَبِيرُ، لَهُ مَا أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً قَتَصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْصَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفَ خَبِيرٌ، لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُو الْفَنِيُّ الْحَمِيدُ، أَلَمْ تُو أَنَّ اللَّهَ سَخَرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُو الْفَنِيُ الْحَمِيدُ، أَلَمْ تُو أَنَّ اللَّهُ سَخَرَ لَكُمُ مَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُو الْفَنِيُ الْحَمِيدُ، أَلَمْ تُو أَنَّ اللَّهُ سَخَرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَوُّوفَ وَحِيمٌ، وَهُو اللّهِ يَاكُمْ أُكُمْ ثُمَّ يُمِيكُمْ أِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَوُّوفَ وَحِيمٌ، وَهُو اللّهِ يَاكُمْ ثُمُّ يُمِيكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَوُّوفَ وَحِيمٌ، وَهُو اللّهِ يَاكُمْ ثُمَّ يُمْ يُمُنِكُمْ أَنَّ اللّهُ بِالنَّاسِ لَرَوُّوفَ وَحِيمٌ، وَهُو اللّهِ يَاكُمْ ثُمَّ يُمْ يُمُ يُكُمْ ثُمَّ يُخْمِيكُمْ إِنَّ اللّهُ بِالنَّاسِ لَرَوُّوفَ وَحِيمٌ، وَهُو اللّه يَعْولُكُمْ اللّهُ بِالنَّاسِ لَرَوُوفَ وَحِيمٌ، وَهُو اللّه عَلَى الْمُوسِوقِ وَورَدَه كَالِيكُمُ لَمُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ بِاللّهُ اللّهُ اللّهُ عَلَى اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللهُ الللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللّهُ اللّهُ اللهُ اللهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللهُ اللهُ اللّهُ اللّهُ الللهُ اللهُ اللهُ الللهُ اللّهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللّهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللّهُ الللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللّهُ الللهُ اللهُ الللللهُ الللهُ الللهُ الللهُ اللللهُ اللهُ اللهُ اللهُ الللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُو

ژیانی پیبه خشیوون و لهپاشدا ده تمان مریّنی و دووباره زیندوتان ده کاتموه، بهراستی مرفیف زور بن باوهره. ﴾الحج/۲۱−۳٦

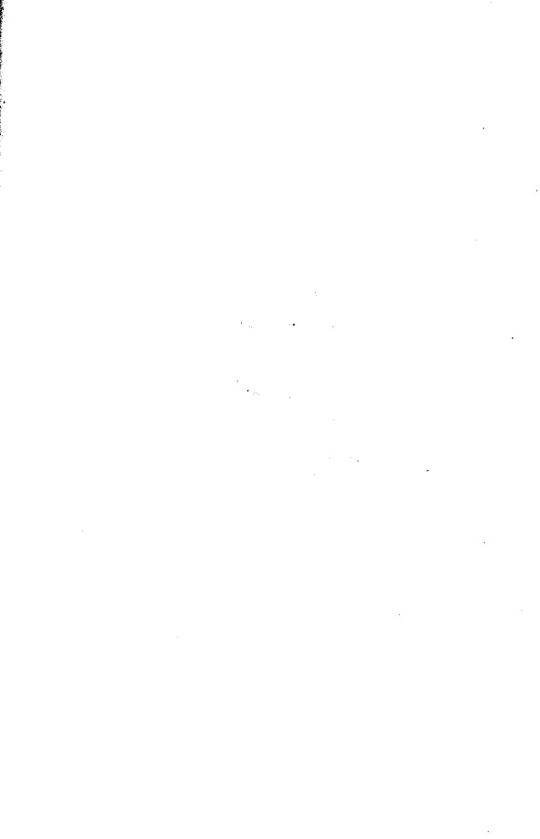
﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا
ذُبَاساً وَلَسو اجْتَمعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبُهُمُ اللَّبَابُ شَيْئاً لا يَسْتَنْقَلُوهُ مِنْهُ صَعَفَ الطَّالِبُ
وَالْمَطْلُسوبُ، مَسا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقُويٌ عَزِيزٌ : ثهى خه لكينه په نديك
هينراوه تهوه گوينيستى بن، ثهوانهى په ناو هانا بن كه سانى جگه له خودا ده به نواناى دروستكردنى مينسينكيان ني به، و گهر مينسينك شتيكيان لينى بفريني نياتوانن لينى بستيننه وه، داواكه رو داواليكراو چه ند لاوازو زه بوونن، به راستى به و جوّره ى كه پيويسته خودا بناس نه يان ناسى خودا زوّر به تواناو به ده سته لاته في المح ١٩٣٧ – ٧٤

﴿ خَلَسَقَ السَّسَمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمُصِيرُ: ئاسمانـه كان و زەوى بەھـه ق دروسـتكردوه و ويننهى بـــــ كينشــــاون و جوانتريـــن شــيوهى پيبه خشيوون و لـه كۆتايدا چارەنووستان بۆلاى ئەوە. ﴾التغابن:٣

حهیرانی کوری نهزعهف ده لینت / کاتی ته و او بوونی خویندنه وهی نهم نایه تانه به شیخ مه و زوونم و و ت / خود ا پاداشتی چاکه ت بداته وه ده رهه ق من، سویندبی به خود ا نیستاکه نهم نایه تانه م خوید بیتنه وه و ایه و به دووری نازانم که هز کهی بگه رینمه وه بو و ازهینانم له بیر کردنه وهی قول و لیکدانه وهی نهم نایه تانهم ته نها که ته نها بو تعبد ده خویندنه وه.

شیخ / خوینندنه وهی شهم ثایه تانمه بر جاریک و دوو جار سوو دمه ند نابیت، به لکو پیریسته پؤلینیکی تمو اوی بکه یت و بیانجه به به رچاوت لمو همه موو شتانه ی که خودا دروستی کردن و شهو ثایه تانه که ثامازه یان بو کراوه، له و انه یه همندیکیان سه ر تاسه ری بیت بو زور شت، گهر دو و باره ش بکریته وه قه یدی نی یه ٹیستا هه سته له ده فته ره که ی که پرت کردو ته وه بیانو و سه و و به یانی و مره وه بو لام تا و ته کانمان ته و او بکه ین.

ههزارسال پیش سه ده ی جه قده هم

ووتی اسینخی گهورهم دورگای لینکردمهوه، و به فهرمانی ثهو به ثاگام نه هینای، دوای اله وه وه که نویش به به نانیمان کرد شیخ به ره و سه مه رقه ندی ناردم، تاکو... ثهم هه موو کتیبه ی بو بهینم، و له لای کتیب فرق شه که، پیره میر دینکی کزه نمی داماوم بینی، پرسیاری شیخی گهوره مانی کرد، کتیب فرق شه که ش ئاماژه ی منی بق کرد؟ و پرسیاری شیخی لینکردم، وا ده ری بری که شیخ ده ناسیت و براده ری خقشه ویستیتی و زور هه ولی بی ته نجاممدا که دووری بخه مه وه و تینی بگهیم که شیخ له خه نوه تدایه و دوور له خه نه ده ژی، به لام ته وه ناده تکای لینکردم تا... بیزاری کردم، نا چار له گه ل خوّمدا هینام و جی و رئی شیخ م که به کتیبانه ت بده می.

به پیرهمیزده کهی هاوریم ووت/ شعبی باوکی محهمد، شهم کتیبانه به زمانی بیگانه نوسراون و من لییان تیناگهم.

له پر گویتم له ده نگی شیخ مهوزوون بوو ده رگاکه ی کرده وه و پنی ووتم اله دو ایبدا فیریان ده بیت و، تهمه ش که مته رخه میه کی زوره و نه تو اناییه کی به ده تیاتدا، چونکه تو یه کیکی له پیاوانی ثاینی و، رینمایی و تاموژ گاریکردنی خه لك ده خریته سه رشانی ئیره ی پیاوانی ثاینی، له به ر ته وه چون ده بیت نه زان بیت به زمانی زانسته کانی ته م سه رده مه.

. حمیران/من زمانه کهی خوم و تورکی و عهرهبیش دهزانم، ثایباً لهم زمانانهدا کتیبی زانست نییه؟

شیخ/ بـوّ و ا ئــهزانی ئــهم زنجیره باسانه لـهو زمانانهدا ههیه؟ دو ای ئهوه ئهم خوّ به گهوره زانیـنه چــییه ئــهی حهیر ان؟ نازانیــت ئــهو کتیّـبه زانسـتیانهی کهبهم زمانانه نوسر اونهتهوه له گهل کهمیشیاندا همموو لـهزمانی بینگانهوه و هرگیراون، ئهی واچاکتر نی یه کهتوانای ئـهوهمان ههبیّـت ئـهم زانستانه لـهزمانه بنهر هتیه کهی خوّیانهوه و هربگرین، تاکو لـه روّیشتنه خیراکهی به تاگا بین؟

ئەوەتا دەبىنىيىت، ئەوكتىپانەي كە زاناكانمان وەريان دەگىپرنە سەر زمانى عەرەبى ئەوەندە زۇرو خىرا نىن كە شان بەشانى زانست لەو ولاتانەدا برۇن.

ئهم زنجیره کتیبه بچوو کانهی کهدهمهویت بههؤیهوه زانست ساکارو ساده بکهم بؤ همموو خهان ئاسان بیت.

هیچ زانایه کت بینیوه لهزانا کانمان که توانیبیتی کتیبیک لهسهر ئهو شیوه یه دابنیت؟ لهبهر ئهوه ی زانایه که بهته به ناتوانیت ئهم کاره بکات، به لام له روز ثاوادا زانایان ههموو هاو کاری یه که ده که نایه پسپوره و چاک لینی ده زانی و ده زگا بلاو کراوه کان ئهمه ده گرنه ئهستوی خویان و پارهی زوری بو ته رخان ده کهن، چ بو زانایان و پارهی زوری بو ته رخان ده کهن، چ بو زانایان و چ بو چاکردنی و، ده زگاکه پاش فروشتنی به خه لک پاره یه کی باش به دهست ده هینیت، له به روز هه لاتیه کان ده کهن خوینده و ار لای ئه و ان زوره، به لام ئیمهی روز هه لاتیه کان به تاییه که شی موسلمانه کان، کتیبی زانستی بو نووسه ره که ته نانه ته پاره ی چاپه که شی به ده ست ناهینیت.

حەيران/ بۆچى گەورەم؟

شیخ ا به هنوی که می خوینده و اری کریاره و ه، له به ر ثه و ه ثهم ثه رکه ثیستا که و تؤته ئه سیخ ا به هنوی ده زگا میریه کان ا و به ته نها خوی ده تو انیت هه ستیت به گورین و بالاو کردنه و هی ته می نه می زخیره زانستی به ساکارانه ، و دابینی بکات بو خه الله به که مترین نرخ ، بو ثه و هی یارمه تیده ر بیت بو به رز کردنه و هی راده ی رو شنیری و هه رچونیك بیت ثه مه ثه و ه ناگی به نیت که نه ته و که مان پیویستی به زمانی رو ژ ثاوا نه بیت ، به لام توی پیاوی ثاین ، فیر بوونی به کیك له زمانه گه و ره کانی رو ژ ثاوا پیویسته له سه رت ، گه ر بته و یت ببیته راویژ کارو بانگیژیکی ثاینی .

حدير ال أخودا، يارامه تيم بدا، فير دهيم.

شینخ/ ئیسستاش فسهرموو بسا-دهسست به کاره کسهمان بکسهین ئایسا ئایه ته کانست له ده فته ره که تدا نووسیوه؟ ده مبینی به دریزی شهو ده تنووسین. حهیر ان/ به لنی گهوره م، شهو نخونیم کرد تا ته و او مکردن. شیخ ائه ی حمیران، گه رسه رنجیك بده پته ثه و ثایه تانه و به قووانی لیبان بكولیته و ه له سه ر رؤشنایی زانیاریی یه سروشتی یه كان كه پیویسته ثا گاداریی یه كی فراوانت هه بیت ده را ده بان.

لەسىەر رۇشىنايى فەلسىمفە بەئاشىكرا دەبينيىت قورئىان ھىمموو شىيوازەكانى بەلگە خوازی لـه خوگرتووه، کـه زانایـانی ثاین و فهیلـهسوفان پهیرهویان کردوه، و خالی ههق پـهروهری هـهموویانی کۆکـردۆتەوه و باسـی تـیۆری بەلگە ئاویتەکان دەکا (ألادلة النظریة کهپابهندی (یاسای هنو و هو کاره) ئاشکراکانه، و زیاتر پهیرهوی به لگه کانی سیستم ده کات که پهیوهسته بهدروستکراوه کانی خودا له جوانی و داهینان و نه خشه دانان و ریکخراوو بریار و ورده کاری و بهثهندازهی و سنورداری و ریز بهندکردن و هاوپیوهری و زیاتس باسنی بهلگه بیمنر اوه کان ده کمات و دووبارهیمان ده کاتموه، و لمهزور جمیگادا تەنكىدىيان لەسمىر دەكيات، چىونكە ئىم بەلگانە عەقل دەركىيان دەكيات بە ئاسانى و بەبى ماندووبوون وهریده گرینت و بنی ثهوهی بچینه ناو قولایی بهلگه خوازیی یه کانهوه، یان دووچاري ويْلي ئەندىْشـە و نـەتواناي و كولـبوون ببيّـتەوە، بەبى ھيچ موناقەشەيەك لادى نشينيكي سماكار و زانايه كي فعيله سوف وهك يمك دهبن لمه ليككدانه وعيادا، حونكه (خودای به ناگا له نهینیه کان) ناگاداره نهوانهی که توانایان ههیه بچنه ناو قولایی عمقلیه الويسته القرره كانهوه تعنها كمميكن لعه زانايان لهوانهى كهبهسه رتا تيهم بسوون، کاربهجیّیی خودا وایه که ووته کانی بو خهالک به گشتی به بهانگهی ساده و ساکار و ئاشكرا بينت، رؤژ بهرؤژ، ئاشكرا تر دهبن به گويرهى پيشكهوتني زانست و به هؤى دەرخستنى شاراوەكانى سيستمەكانى گەردون لەلايمەن زانايانموە كە ئاماۋەي ياساو ريكخستن ده كهن، تاكو راستي پهيماني خودا بهدهربكهويت كه دهفهرمويت:-

﴿سُنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَلْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُّ﴾فصلت:٥٣ بەراستى پەيمانەكەي ھەق و ديارە.

سبه ده له دوای سه ده خودا نیشانه کانی خوّی پیشانداون، که ناسو کانی گهردون له خوّیانی که دون له خوّیان که ناسو کانی دوورو دریژیان خوّی که چه نده ها کتیبی دوورو دریژیان له سهر نووسیوه تا... ها ته دی وو ته ی خودای به خشنده که ده نه رمویت ﴿ إِلَّمَا يَخْشَی اللَّهُ مَنْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾ فاطر: ۲۸

حهیران/ ثاییا.... شیخی گهورهم دهفهرمویّت به ثاماژه کردنی ثهو ثایهتانهی که خودا به به لگه هیّناونیهتیهوه لهسهر بوونی خزّی، به به لگه ثاویّته کانی عمقلّ وهك به لگهی پهیذا بوون و پیُویست و هـۆو هزکار، چونکه کاتی خویّندنهوهیان نهم توانی دهست نیشانیان بکهم.

شینخ/ تسز دهر کست نه کسردن له به ر ئسهوهی به کورتسرین و ناسسکترین دهربسرین ئاماژه کراون، بنز ثهوه ی تهنها پسپزرانی خزیان تیبیان بگهن وهك چنزن له باسمی ثیبن روشددا بزم بهدهرخستی، بیربکهرهوه ثهی حهیران لهم ثایهتانهی خوارهوه.

﴿ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرٍ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالَقُونَ ﴾الطور: ٣٥

﴿ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ﴾ الأعراف:

﴿ أُولَا يَذْكُرُ الْأَلْسَانُ أَلَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْنًا ﴾ مريم: ٦٧

﴿ هَلْ أَتَى عَلَى الْأَلْسَانِ حِينٌ مِنَ الدُّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُوراً ﴾الانسان: ١

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ ﴾ الشورى: ٢٩

﴿ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِقُومٍ يُوقِنُونَ ﴾ الحائسية: ٤

﴿ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴾القصصَ: ٦٨٠

﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمَّى ﴾الاحقاف:٣

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَقُوا لَه﴾

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمِ وَلا هُدَى وَلا كَتَابِ مُنيرٍ ﴾الحج: ٨

﴿ مَثَلُ الَّذِينَ التَّخَذُوا مَنْ ذُونِ اللَّهِ أَوْلَيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ التَّخَذَتُ بَيْتاً وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوت لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوت لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾العنكبوت: ٤١

بيوك ببيت المنتخبوك تو كانوا يتعلمون العجبوت. ٢٠ ﴿ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَغْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴾العنكبوت: ٤٣

سمورنج بده لـهم ثایه تانه تُهي حهیران، و بهراوردي بکه له گهل ووته کاني زانايان و فهيله سوفان که به سهرتا تيپهر بون.

نموونهی دیکارت، باسکال، لیبنز ... ههروهها ثیبن سینا و غهزالی و لهگهل زانایانی (ریبازی کهلام) سهبارهت به به لگهی پهیدا بون و به لگهی پیویست و تاشکرای یاسای

هـز و هـز كـار و به لگهى هـز و هـز كارى تهواو،و چهسپاندنى سيفاتى ويست و لـهناوبردنى بيرز كـه (پيويسته دروستكردن).

ئاشكرايي پهيدا بووني گهردوون بهوهى كه دروستكراوه لهچهرخيكي دياريكراو بۆ كاتيكى دياريكراو.

گهر نهمهت کردو چاوت خشانده وه به و ووتانه ی که زانایان و و توویانه نه و کاته ده رکی نهینی یه کانی نیعجازی قور نان ده که یت نه وه ی که دایه زیووه بو مروفینکی نه خوینده و اردا، پیش چوارده سه ده نیمه، و پیش هه زار سال له دیکارت و باسکال و لیبنز، تیده گهیت که تیگهیشتنی ته و او بو هه مو و نه و شار او انه ی که نه م نایه تانه و نه و نانه له خویان گر تووه، ته نها بو زانایان ناشکر او ناسانه.

قورئان دەفەرمووپىت ھەروەك چۆن فەيلەسوفەكان و (ريىبازانى كەلام) لـەپاش ئـەو دەلــين (گــەردوون پــەيدا بــووە) بــەلام بــۆ چەســپاندنى پــەيدا بوونــى بــەھۆى بەلگــه گۆراوەكانى وينە لەسەر شيوازى ئەوان لائەدات.

چونکه خودای زانا و کاربهجی به تاگایه که توانایی میشك له ته ندیشه کردنی زنجیره گزراوه کاندا به دریژی چه رخه دو رو دریژه کان زه حمه ته به ده رده که ویت سه باره ت به مادده مردوانه که نازانین له سه ره تادا چی بوون. به لام نیستا تاسان به ده رده که ویت به بزمان، به تکو ده بنه به تگهش، به وه ی که پهیوه ندیان به دروست بوونی ژیانه و هه به له سه رهوی، به تایبه تی له ره گهزی تاره تدا به گشتی، و له ره گهزی مروقدا به شیوه یه کی تایبه تی، و نه وه تا به زانایان به ده رکه و تا که وا چه رخیکی زور به سه رزه و یدا تیپه په بووه پیش دروستبوونی مروقف و تا ژه ل

مهربَوْیه قورنان زوّر ناوی ناژه ل و مرؤف دهبات، تاکو بیخاته وه یادی مرؤف که رینمایی نه و مههستی رینمایی خودایه که ﴿ هَلْ أَلَی عَلَی الْاَلْسَانِ حِینٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ یَکُنْ شَیْنًا مَذْکُ وراً: ماوه یه کی زوری به سه ردا تیپه ریوه که هیچ شتینگ نه بووه تاباسی

له مه وه و افا کا مخواز ده کرینت که فاکا مخوازیی یه کی ساده و ساکار بینت به وه ی که . (په یدا بووه) و له ده رککردنی فاسانی یه که مه وه بگهیته ده رککردنی فاسانی دووهم، فه ویش فه و مادده یه ی مرؤفی لیپه یدا بووه ده بینت فه ویش هه رپه یدا بوو بینت چونکه قبولی گوران ده کات، به لام (کؤن) (قدیم) ناگورینت دوای فه وه ی که قورفان باسی فه رمانی په یدا بوونی مرزف و مادده و گهردون به م شیوه ساده و فاشکرایه

ده کات، به ره و به لگه خوازی عهقل ملدهنی، له سه ر بنه مای (یاسای هزو هز کار) نه و یاسایه ی که عهقل به ناشکر ۱ به کاریده هینیت و له هزو هز کاری پهیدا بوونی گهرد و ن و هز که ی ده پر سیت.

به شیّوازیکی جوان و رازاوه و رهوان و کورت و پتهوو پر مانا پیشکه شی ده کات همهمو و نمو گریمانه مه حالانه ی که بی باوه ران و نینکار که ران ناماژه ی بو ده که ن و موجاده له ی نهبوونی خودا ده که ن به بی زانست و ریّپیشانده ریّ، کاتیّك که دهلیّن: -

–گەردوون بەبنى ھىچ ھۆو ھۆكارنىڭ پەيدا بووە.

-ياخود لهخودي خوّيدا پهيدا بووه.

-یاخود گهردون و خودا یهك شتن.

-ياخوود ماددهي گهردون كۆنه وهك كۆنيتى خودا.

-یان دروستکراوه کان پهیدا بووي ناچارين بهيي هيچ ويستيك و قورئان پييان هفه مونت:

﴿ هَلْ أَتِي عَلَى الإِنْسَانَ حِينٌ مِنَ الدُّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيِئًا مَذْكُوراً ﴾ الانسان: ١

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرٍ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾الطور: ٣٥

﴿ أُوَلا يَذْكُو ۗ الْالسَانُ أَلَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْمًا ﴾ مريم: ٦٧

﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كُمَنْ لا يخلق أَفَلا تُذَكَّرُون﴾

﴿ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴾القصص: ٦٨

﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلِ مُسَمَّى ﴾الاحقاف:٣

سه رنج بده که چون به م رهوانبیزیی به رازاوه به عمقلی بی باوه ران و ثینکار که ران به ما که ده کاته وه بز مه حالیتی گریمانه کانیان، و سه رنج بده که چون پال به عمقله وه ده نیت که داوای هو و هو کاری ته و او بکات و به دوایدا بگه رئیت، و بریاری پیویسته بوونی بکات و پیویسته خاوه نی سیفاتی ته و او بی بو پهیدابوونی ثه م گهر دونه و دروستکردنی.

سه رنج بده چون به تاگایده کاته وه بو جیاو ازیکردن و جیاکردنه و له نیوان خود آو گهردوندا سه باره ت به حهقیقه ت و خودو سیفاتیان بو مه حالکردنی به وه ی که (هو کارو هو) یه ك شت بن یاخود هو كار به شیك بیت له هو، پاشان سه رنج بله که خودا چون له هه ندی تایه تی تردا تاماژه ی پوو چه لی ته و و و تانه ده كات که ده لین (دروستکردنی گهردون له لایه ن خود او هیویسته) (ضرورة). چونکه دهبیت وهسفی خودای بهخشنده بهویستی بکریت که تهنها بههوی ثهو و ویسته وه هاتر اردنی دیاریکردنی کاتی دیاریکراوی داناوه، که ویستوویه تی گهردوونی تیادا پهیدا بکات... و (پیویسته دروستکردن) دهمانگیریته وه بو نهو و و تهیهی که دهایت: گهردوون و مرفی کونن.

﴿هَلْ أَنِّى عَلَى الْمَائِسَانِ حِينٌ مِنَ الدُّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ﴾الانسان: ١

به لی، همه ر نهمه یمه که زانست سه باره ت به ژیانیش به شیوه یه گشتی چه سپاندوویه تی که کشتی چه سپاندوویه تی، که واته پهیدا بووه و دروستکراوه، و (شیاوه بوونه)، نهك (پیویسته بوون)، و هموو شتیکی باره گاکانی ناسمان و زهوی پهیدا بووه، چونکه مادده یه و تیکه له یه و لهبورن نهوه ی ده گوریت (شیاوه بوونه) و (پیویسته بوون) نی یه

تایا به بی هیچ شتیک دروستگراوه؟ یان به پی هو و هو کاری تهواو پهیدا بووه؟ و ته مهش مه حاله که لایبنز و زور له زانایانی تر ووتوپانه و قورثانیش پیش ثهوانه به هه زار سال ده فه رمویت

﴿ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴾الطور: ٣٥

ئايا دروستكراو دروستكهريهك شتن؟.... و ثهمهش دووباره مهحاله، چونكه ثهمه پنچهوانه له عهقلدا دروستده كات وهك لايبنز و ثهواني تر ددان دهنين بهمهحاليتي يهك بووني و يهك شتى هز وهزكار.

﴿ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لا يَخْلُقُ أَفَلا تَذَكُّرُونَ ؟ ﴾النحل: ١٧

ئايا (خودا گەردونى بەبنى ھيچ ويستيڭك پەيدا كردوه؟)

چونکه سیفاتی تمواوی پیویسته بوونی خودا لهلای عمقل پوچهل ده کاتموه، ثموهی که دروستکراو که و ویست و همالیژاردنی نمینت خواوه ند نییه، و ووتهی بموهی که دروستکراو (پیویست) دروستیکردوه نمال وویست، و اده گهیهنینت که مروّنف کون بینت....و سملینراوه که مروّف پهیدا بووه

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴾القصص:٦٨

ئایـا گـهردونی ثـهزهلی وهك دروسـتكهره كهی وایـه، (وهك هـهندی باوهریـان وایـه) و ئهمـهش دووبـاره مهحالـه، چـونكه (پیّویسـته دروسـتكراو) نییه بهالكو بههوّی وویستیّكی ئهزهلیهوهیه كهدیاریكردنو ناوی كاتی دروستكردنه كهی بردوه.

گەر (پيْويستە دروستكردن) بوايە دەبوايە كۆن بوايە، بەلام (پەيدا بووە) ﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمِّىً﴾الاحقاف:٣ ئهمه به ووته ی راستی که هیچ گومانینکی له خن نه گرتووه، و ههموو ووته یه کی تر جگه لهم ووته یه لاوازو بن هیزه، ههروه ك (مالی جالجالتوکه) که به روو کهش رینکخراوه و رینك وورده کاریی یه که جالجالتوکه که له ناو خویدا ده یچینینت، تا.. به هویه وه راوی میروه بچوو که کان بکات.

ه مروه ک چون موجاده له که ره کان سه باره ت به خود ا به بی هیچ زانست و رینمای به ک و رتبه ای به ک و رتبه کی دو ته نه نه کی نابه چی ده چنن و دهینه خشین به نیمچه گومانی لاو ازیان که ته نها له سکی خویاندا ده ریده هینن تاکو خاوه ن نه قلی لاو ازی بی راو بکه ن.

بهم چهشنه ئه ی حهیران قورئان باسده کات که نیراوه بن مرؤفیکی نهخویننده و ار له دو ورگهیه کی نهخویننده و ار ئهم ههمو و به لگه بره رانه ی عهقل، و به لگه رؤشنه پته وه کان که زانایان و دانایان ته مه نی خویان تیادا به سه ر بردوه تا پنی گهیشتوون و تیایدا به یه ك گهیشتوون (به هوی رینمایی قورئان یان خودا که عهقلی بو رووناك کردونه ته وه)

که به ره و انترین ده ربسرین و کورتسرین ناماژه یی ناسکترین ناگداداری و راستترین لیکچوون به شیوازیك که موعجیزه ی له خو گرتبیت، و تبایدا نه و بهلگانه به ده رده خات که بگونجیت له گه ل ده رك کردنی نه زاندا، و هه ندیکی به شار راوه یی ده مینیسته وه له قولایی یه کی زور دا بو وه چه یه ك که ته نها زانایان بتوانن بچنه ناخیه وه.

حَمِيران / تَمْنَهَا زَانَايَـان... تَمْنَهَا زَانَايَـان.. ﴿ وَتِلْسَكَ الْأَمْثَالُ نَصْوِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقَلُهَا إِلاَّ الْعَالَمُونَ ﴾ العنكبوت: ٤٣

شَیْخ/ سُوپاسَ بـوٚ خُـودا ، ئـهـی حهیـران تیْپهـڕ بوویـن بهسـهـر تاقیکردنهـوه کهدا و خهریکه دهرکـی ثهوه بکهیت که چوّن عمقلّ و زانست و قورئان یه کیان گرتووه.

بەشى رىكەوت

حدیر انی کوری نهزعدف ده لیّت: نه و روّره م برده سه ر به پیدا چوونه وهی نایه ته کانی قورشان و به راور دکر دنینان له گنه ل فروّنه کانی نیبن سینا و غه زالی له سه دده ی دو انزه و سیانزه ی زاینی، و دیکارت و باسکال و لایبنز له سه ده ی حه قده همه مدا، موچر که یه کی خوشی و سه ر سور هیّنه ره به له شمدا هات له نه نجامی به یه ك گهیشتنی نه م عه قلانه له گهل قور ناندا که هم ردو و لایان یه ك ریّگای به لگه خوازیان گرتبوه به ر.

شیخ: چیته ئهی حهیران، لات وایه شیخت له مامؤستاوه بؤته بهرگدروو فالهی؟!. حهیران/خودا نه کا گهورهم.

شیخ ابدانی ته مانه ده رزیس، به انگه کانی پیشته دورم، دوومه ان و بریسنی خاوه ن ته ندیشه ویله کانی پیتیمار ده کهم و خه و الوه بنی تاگاکانی پیتاگادار ده که مهوه، و سیحری فالجی و جاد و که رانی پستی پووچه الله که مهوه.... و زؤر کاری تسری پسیده که م.. له دو ایدا، بزت به ده رده که ویت ته ی حه یران!.

حەيران: ئايە بە بەلگە دەدوى گەورەم؟

شیخ ابدانی، به الگه هه روه ك قوماش پیویستی به دانانی پیوه رو شیوه هه یه، به گویره ی پیوه ری عه قلی می بیوه ری به گویره ی پیوه ری عه قلی که سی به رامبه ر، وه ك چون به رگدوریك قوماشه كه به پیوه ری له شی خاوه نه كه ی ده بریست، و به هوی بنه ما سه رتایی یه كانی دوورین و وورده كاری به رگدرو كه پارچه كانی پینكه وه ده لكینی ثایا... ثیمه فه رمانمان پینه در اوه كه گفتو گو بكه ین له گهان خه لكدا به گویره ی نه قلیان؟

حەيران:ئەمە شىٽوازىكى نوىنى بەلگە ھىٽنانەوۋىيە.

شیخ / ئەمە شیوازیکی نوی نی یه بهالکو همندی له زانایان باسیان کردوه تا بهالگه بهیننهوه بو دورخستنهوهی (لهبیرو کهی ریکهوت) بهالام من بهشیوهی مهتمالی تازه بوم

دارشتوويت.

حدير ان/ ثدو مدتدله تازهيه چييه گدورهم؟

شینخ/ ئەسە مەتەللینکە كۆتىايى دینت بىە بەلگەيـەكى ژمــارەيى كــە ئەمــەش بىرۆكــەى ریکهوت دوور دەخاتەوە.

ئهو ریکهوتهی که مادیه کان سهبارهت بهدروستکردنی گهردوون و ثهوشته جوراو جورانهی کهلهخوی گرتووه باسیده کهن.

حدیر ان/ مهتهلین که بهبهالگهی ژمیرهیی کوتایی دیت!

شیخ/ تـا... ئیسـتاش گالتهت بهمهتهاله عهقلیه کان دیّت... ثایا نایهتهوه یادت مهتهالی کاغهزه پارچه کراوه کان.... بوّم بهده رخستنی جیاو ازی نیّوان ثهندیّشهو به گهرِخستنی . عمقلّ؟

ئيستا با... دەستېيبكەين و لەدەفتەرەكەتدا ئەم پرسيارە بنووسە.

گهر پرسیار کهریّك پرسیارى لیْكردیت سهبارهت بهم ههموو شته بینراوهانهى گهردون، چۆن پیْکهاتوون و چۆن یه کیان گرتووه؟ چۆن دروستكراون؟ و ئهو گریمانانه چین که بتوانین ئهندیشهیان بکهیت؟

حهیر ان/ مهبهستی ثـهم پرسیاره تیّنهگهیشـتم گـهورهم، پـاش ثـهم تاقیکرنهوهیهی کـه بهسهرمدا تیّپهری دهتوانم بلیّم ُثهم شتانه ههمووی بهتوانای خودا بووه.

شیخ / جاری با.... باوه رهینان بخهینه ثهو لاوه، وای دابنی که گهراویتهوه بو گومانی یه که جارت که مدنتدا پهنگی خوار دبووه، / و ثهو روژهی که هاتیته لام.

حدیر ان/ ئایا شیخم دهیدوینت تاقیکردنهوه سهبارهت به چهسپاندنی پهیدا بوونی گدردون و پووچه تکردنهوه ی کونیتی یه کهی دووباره بکاتهوه؟

شیخ انه خیر... نه خیر، من پرسیارت ده رباره ی ته مه ت لیناکه م، و از له و مادده بنه ره ته هیو لانیه بهینه که دروستکراوه کانی لیپهیدا بیوون، و دووباره و از له و لیکو لینه دانه بهینه که گوایه پهیدا بووه یا خود کونه، من نیستا پرسیارت لیده که م وه ک چون قور نانیش پرسیار ده کات، له و انه ی کهله باره گای ناسمانه کان و زه و یدا همیه له و شحه پیکها ته و جور او جور انه ی کهههیه، چون ده گونجیت نه م شتانه دروستکراو و پهیدا بووین؟

ئهم وینه و شیوازه جوراو جوره پیکهاتانه به گشتی زیندووه کانیان وه ک رووه ک و فراد و فر

تیکه له و گورانیان له خوگر تووه مه حاله کونیتیان. و نه زانستیش ده لیّت کونن، چونکه چینه کانی زهوی به ده ریخست که پهیدا بوون وه پهیدا بوو، ثهوه ده گهیه نیّت که ثهمانه پیکها ته و دروستکر اون پاش ثهوه ی نه بوو بوون، که واته چون ده گونجیّت بووتریّت ثهمانه دروستکر اوو پیکها ته نیره دا ته نهاستی گریمان (فرضیة) هه یه و هه رگیز نابیّت به چوار. یه که م/دروستکر اوی خودا بیّت.

دووهم/ نهمانه ههمووی دروستکراون له گهردیله و بهش و توخمه کانی مادده به هوی (وویست و نیازو مهبهسته وه) واته توخمه کانی مادده بنه ره تیه کانی له خودی خویاندا . بیریان کرده وه و ره خساندنیان و ریکه و تن له سهر دروستکردنی جوراو جورایه تی شته کانی ناو گهردون به موینه و شیرازانه ی که ده بینین.

> حهیران/ بهراستی گریمانی چوارهم نیه تا بتوانیّت تهندیّشهی بکریّت؟ شیّخ/ سهبارهت به گریمانی یه کهم باوهرداران بهخودا باوهریان پیّی ههیه.

ئیتر، باوه رهینانیان له رینی ئاینه وه بینت یا خود له رینی عهقله وه، گریمانه ی دو وه م ههر گیز هیچ که سیك باوه ری پینی نی یه نه باوه رداران و نه ماددیی یه کان، به لکو زیاد له وه ماددیی یه کان ئینکاریکی بره ری ده که ن، به وه ی که تو خمه کانی مادده له خودی خویاندا خاوه ن ویست و نیاز و مه به سمن که واته ئیمه له به رده می دو و گریمانین که سیهه می نی یه، یان ده بینت گهرون و جور ایه تیه کانی ته نها له ده ستکردی خود ابیت، یا خود له ئاکامی ریکه و ت بیت.

چىيە، حەيىران، لــه چــاوەكانتا ھــەندى تــەمو مــژى بىرەكانــت دەخويــنـمەوە كەلــه كەلىينەكانى عەقلدا ھاتوو چۆدەكەن... ئايا لەم باسانەي كە ئىستا دەيلىنى ھىچ كەلىنىنىكى تيادا بەدى دەكەيت كەبەرەو كەمىرىن بى باوەرپىت بەرىىت. حمیران/نه خیر گهورهم... سویند بی به خودا... همموو ووته کانت ناشکرایه، به لام ناید (ریک موت) کاریکی مه حاله له لایه ناید و و یا خود کاریک له چوار چیوه ی تو اناهایه؟

شیخ ده تو انیت نه همه مان کاتدا به به لنی و به نه خیر وه لام بده یته وه، ریکه وت هه ندی جار شیاوه، و هه ندی کاتیش له لایه ن عه قله وه کاریکی مه حاله، که و اته ده بیت شیو ازی پر سیاره که ت بگزریت و چاکر و ایه بلیست، به های ریکه و ت چه نده له پیوه ری عه قلی ساغدا؟

حمير ان/کهواته بههای رينکهوت چهنده له پيوهری عمقلي پوختدا؟

شیخ ایستا... نورهی دهرزیی به کان هاتووه، نهم له و حهیه بگرهو دهرزیه کی تیا بچهقینه و له کونی ههمان دهرزی، دهرزیه کی تر دابنی.

ئیستا پیم بلی نمی حمیران/گهر مرؤفیکی ژیر نمم دوو دهرزیی به به جهشنه ببینی و پرسی چؤن دووه دهرزی چؤته کونی دهرزی یه کهمهوه، و مرؤفیکی راستگوی به ناو بانگ پنی راگهیاند کهوا پیاویکی کارامهی لیهاتوو له دووری (۱۰م) دهرزی دووه می همالداوه کهوتؤته کونی دهرزی یه کهمهوه، و پیاویکی راستگوی تر پنی راگهیاند کهوا مندالیکی به گماك کویر، دهرزی دووه می همولداوه به ریکهوت چؤته کونی دهرزی به کهمهوه، ثایا چ کام له م دوو همواله شیاوی باوه پرن.

حديران/گوماني تياداً ني به كه باوه په به هواتي به كهم ده هينرينت به لام به رامبه ر راستگويي هه ردوو هه والنيره كه، ده بينرينت ريكموت شياو بينت، و ناتوانرينت راستي هه واليكيان بسه پينرينت به سه ر راستي هه واله كهي ترياندا.

شیخ/ گهردیمان دەرزى سینههم لهههمان حالهتدا كىراوە بهكونى دەرزى دووەمدا، ئايا نەبوونى ئەم زالبوونە وەك خۆى دەمينىيتەوە.

حديثران نه خير لايدني مديه ست و نياز به سدر ريك و تدا زالده بيت به لام هدر جزنيك بيت زالبوونيكي لاوازه.

شیخ/ گهر پیاویک (ده) دەرزى بینى يەك بەدواى يەكدا كراون بەكونى يەكتردا، ئايا بىرۆكەي زالبوونى مەبەست و نياز بەلاوازى دەمینیتەوە؟

ترون الله الله الله الله الله الله و كاته زالبوني بيرو كهى مهبهست و نياز پتهو دهبينت به چه شنيك كه و هخته بيرو كهى ريكهوت له ناو بچينت.

شیخ / بــه لام گهرپـیاویک ئــهم فهرمودهیــهی قورئــانی بهراســتی تــیادا بهدیکــرا ﴿ وَكَــانَ الْأَلْسَــانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلاً : مرؤـڤ له ههموو شتى زیاتر موجادهلهی لهخو گرتوه ﴾ الكهف: ٤ ه

دهستیکر د بهمو جاده له کر دن له گه تیدا ده رباره ی مانای مه حالی له لای عمقل و مانای مه حالی ئاسایی له لای عمقل و مانای مه حالی ئاسایی له گه تیدا، و به به تگه بنزی به ده ربخات که (ریکه و ت) مه حال نی یه نه له لایه نه نه ده و و ره، و هاوری نه له لایه نه نه ده و و ره، و هاوری ژیره که مان پنویسته ملکه چی ئه م راستیه بیت.

حەيىران/ بەلتى، عەقل ملكەچى دەبىت بەلام دل ھەر بەلاى مەبەست و نيازدا دەروات.

حەيران/ گومانى تىيادا نىيە كە باوەرى يېناكرين، چونكە ريكەوت بەم يەك بەدواى يەكەدا، گەر مەحال نەبىت گومان ليكراو دەبىت.

شیخ/ به لکو له بواری ژمیره زوره کاندا ئهم مه حالی یه به ثاشکرا دهرده کهویت.

حه بسران/ بساوه رم و ایسه شهم به لگه ئاشسکر ایانه ده سستمانده که وینت لسه شد نجامی ئه زموونه کانی ژیانماندا که زور به که می (رینکه و ت) به م چه شنه یه ک به دو و باره ده کانه و ه. کانه و ه. که دو و باره ده کانه و ه.

شیخ/ نەخیر، بەلام ئەم ئاشكرايىيە لـە ناخى عـەقلىي ناديـاردا پـەنادەبات بۆ ياساي عەقلىي ژمیرەيي كە دەرباز بوون نیەلیيي.

حەيران/ ئەو ياسايە چىيە گەورەم.

شیخ/ نه و یاسای ریکه و تنه که ده لینت/ به شبی ریکه و ت و اناسر او ه که زیاد و کنه م ده کات بهریژهی پیچهوانهیی ژمارهی (هاولهبار) (متکافئ)و (بهیه کدا چوو) (متزاحم) چهند ژمارهی شته به په کدا چووه کان کهم بینتهوه، شهوهنده بهشسی ریکهوت لهسه رکه و تندا زؤر دهبينت، و به پينچه و انه وه چهند زيادي کرد ئه و ۱ بهشي ريکه و ت کهم دەبئىت، گەر ئەم مىلىملانىيە لەنئوان دۆستى ھاولىەباردا بوو ئەوا كەم دەبئت، گە ئەم ململانينيه لهنيوان دووشتي هاولهباردا بوو ئهوا بهشيي ريكهوت بهريزهيي (يهك بهدوو دهبینت، و گهر ململانی لهنیوان) (۱۰) شتدا بوو بهشی ریکهوت به ریژهی (۱ بز ۱۰) دەبيْت، چونكە ھەريەكەيان ھەلى سەركەوتنى وەك ھەلى سەركەوتنى ئەوي تريان دەبينت، بيّگومان به بني كهمترين جياكردنهوه، ئاليّرهدا سهركهوتن بۆ بهشي ريْكهوت نزيك دهبيّت . لهو دوو شتهی کهململانی کهیان لهنیُواندایه گهر (۱۰) بن یاخود (۱۰۰۰)، بهلام تا.... ریْژهی ژمیرهیی ژمارهیه کی زور و بن کوتایی بینت بهشی ریْکهوت نهبوو دهبینت، بهانکو مه حال دهبیت، گهر ریکهوت بو منداله کویره که یه که مجار زماره ی یه کهمی به یه کدا چووه کانی تردا بهریژهی (۱ به ۱۰) گهر بۆ رینکهوت که دوو ژماره رابکیشینت (۱، ۲) یه که به دوای یه کدا ده لیین، ریکه و ت بنو ژمارهی دووهم به ریژهی (۱ به ۱۰۰) دهبیت. پلهی دههم ململانینی پلهی دووهم ده کات کهدری دههمه، نهو کاته ململانی لهنیوان پلهی سهداندا دهبینت، و گهر بو مناله کویره که ره خسا کهوا ههرسی ژمارهی (۱، ۲، ۳) یهك بهدوایه كدا راكیشا، دهالیین بهشی ریكهوت به رینژهی (یهك بهههزاره) چونكه ههريه كه لهدهيه كان ململانني خانهي سهددان ده كهن گهر دو و باره و امان دانا كهمناله كه ده دهرزیی په کهی به پنی ریز به ندی ژماره کان را کیشا، نهو کاته به شی ریکهوت بهریزه می (یهك به دهملیار) دهبیت.

حەيران/يەك بەدەمليار!!....

شینخ انهمه به مه تملی ژمیره ی ساکار، ههروه که مه ته انی کاغه زه ته نکه پار چه کر اوه که بو ۸۸ که ده و تاریک نه نجامه که ی بو ۸۸ که ده و تاریک نه نجامه که ی شاره ی (۱۰) ی بکه.

حهیرانی کوری نهزعهف دهلیّت/ دهستم کرد به ژمیره کردن له کوتاییدا راستی و ته کانی شیخم بو بهده رکهوت و پیم ووت.

حهیران/ به راستی گهورهم بهشی رینکهوت به رینژهی یهك به (۱۰) ملیار دهبینت له گهل بوونی نهم رینژه له به که رینکهوت له بوونی نهم رینژه لهبهك دووره له گهل نهوه شدا و انهندیشه ی ده کهم که رینکهوت له رامیشانی نهم (ده) دهرزیی یه دا به پینی ریز به ندی ژماره کانیان، شیاوه و مه حال نی یه.

شیخ ائیستا ده چینه سهر ریز به ند و شیوه یه کی ترو ژماره یه کی زورتر. گهر گریمان تق . خاوه نی چاپخانه یه کی (بریستی بسی لسه (نیو ملیون پیست) و شهو پیستانه دانر ابن لسه ناو سندوقه کاندا، گومه له رزه یه کی گهوره هات و سندوقه کانی قلبکرده وه و پیته کانی برش و بلاوو تیکه آن به یه کتر کرد، گهر ریکخه ری پیته کان هات و بینی له نه نجامی تیکه آبهوونی شهم پیتانه به ریکه وت (ده) و و شه ی جیاو از ی پیکه پیناوه که ماناکه یان له یه کتره وه دو و رز، نایا باوه رت ده کرد؟

حەيران/ بەلنى ، باۋەرم دەكرد.

شیخ/ بهلام گهر ووُترا ثهم (ده) ووشهیه یهك رستهی چرو تیری دروستكردووه، ثایا باوهرت ده كرد؟

حەيران/ ئەمە بەدوور دەزانم بەلام وەك نموونەي (١٠) دەرزىيىيەكە بەمەحال نازانم.

شیخ ابه لام گهربیت راگه یه نراکه و اپسته کانی چاپخانه که به گشتی له دوای تیکه لبوو نیان به ریکه و تیبینی (۰۰۰) لاپه رهبی پیکه یناکه هه موویه ک پارچه هو نراوه یه کی ته و اوی رینک و پیکی پرمانا و یه ک قافیه و یه ک کیشه، نایا باوه رت به مه ده کرد نه ی حمیران؟

حەيران/ ھەرگىز باوەرى پىناكەم گەورەم.

شیخ/ بوچی باو درِی پیناکهیت ئهی حمیران.

حەيران/ چونكە، ليرەدا مەحال بەئاشكرايى دەبينم.

شیخ، بوچی ئهی حهیران؟

حمیران/ سازانم گمورهم، بملام نموونمی (۱۰) دهرزیییه کمهو راکیشمانیان به پینی ژماره کانیان بهریکمهوت، مهحالی تاشکرا نمهوو تیایدا، بملام لهنموونمی تمم کتیبهدا مهحال زؤر تاشکرایه.

شَیْخ/ دەزانیت هۆی ئەمە چییە ئەی حەیران؟

حەيران/نەخىر گەورەم.

شیخ اهو کهی ده گهرینته وه بو یاسای ریکه و تخوی بهیه کدا چوون لهنیوان (ده) ده رزیی یه ژماره کراوه کاندا روو ده دات بو (۱۰) پله، به مهش به شی ریکه و ت به ریزه یه ك به (۱۰) ملیار ده بیت، و ئهم ریژه یه له گهل بوونی دووریان لهیه کتر ئه وهنده نی یه تا کو له عه قلتدا ئه و ئاشكر ایی یه دروستبكات که ده رك به مه حالیه کهی بکه یت.

به لام بهیه کدا چوونی پیته کانی کتیبه که لهنیوان (۰۰۰) ههزاردا بو دروستبوونی نزیکهی (۱۲۰) همهزار ووشم، به شیواز و ریمزبهندیه کی وهما کمه نهژمیرهو نمامار بکریت.

ئەمەش وا لەبەشىي رێكەوت دەكات كەيەك بەرامبەر ژمارەيەكى زۆر زۆر بێت گەر بڵێيت ژمارەكە مليار مليارە ھێشتا ھەركەمە.

ته نها ئه وه ت به سه که زوری ژمیره که ده رك بکهیت به وه ی که نه گهر ژماره ی : ده رزیی یه کان له جیاتی (۱۰) ، (۱۲) بیت نه و کاته به شی رینکه و ت (یه ك به رامبه رهه زار ملیار) ده بیت و گهر ده رزیی یه کان (۲۱) بین نه و ا به شی رینکه و ت (یه ك به رامبه رهه زار ملیار) ده بیت، تالیره دا نه ندیشه بکه نه ی حهیران به شی رینکه و ت چه ند ده بیت گهر به یه کدا چوون روو بدات له نیوانی (۰۰۰) هه زار و و شه دا به شیواز و ریز به ندی یه کی و ا دا که نه ژمیره و نه نامار بکریت...

حهیرانی کوری ثهزعمف دهانیّت/ ثالیّرهدا، شیّخ بیّدهنگ بوو و همردوو چاوه کانی نوقاندو خوّیدا به دهست خاموّشیه کی زوّر قولهوه بهشیّوهیهك کهوای لیّکردم منیش بوّ چهند ساتیّك بیّدهنگ بم و بیر کهمهوه....

بەلام ئەوەندەي پېنەچوو بېدەنگىيەكەي بچراندو ووتىي

شیخ / ئەممه سمهبارەت بەكتیبى چاپخانەكەو ووشمە دیاریكراو، ژمیراو،كان ئىدى حەيران، ئىدى ووتىەت چۆن دەبیست بەرامبەر بەكتیبى خوداى مەزن و ووشەكانى كە دەربارەيان خوداى گەورە دەفەرمویت: -

﴿ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَاداً لِكَلِّمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جَنْنَا بِمِثْلُهُ مَدَداً ﴾الكهف: ١٠٩

دەفەرمويىت:-

﴿ وَلَوْ أَلَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةً أَقْلامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾لقّمان:٢٧ حهیران/ ئایا مهبهستی شیخی گهورهم له کتیبی خودا قورئان و ووته کانیتی؟.

شیخ / تکام و ایم تیگهیشتنت بی قور ان لهمه قوت ترو به رز تر بیست، المی حمیران و و شمکانی قور ان که که نیران و و و شمکانی قور ان که که نیران و و شمکانی قور ان که که نیران و بیرویستی به و همموو مهره که به نی یه که ده فهموییت اوی ده ریاکانیش هیشتا که مه بی نووسینه و هان پیویستی به و همموو قه تهمه نی یه که ده فه رموییت گهر داره کانی سهر زه وی هموو بینه قه تهم.

حەيران/ سويند بينت بەخودا منيش ھەمان رام ھەبوو.

شیخ انه خیر نه ی حهیران، به لکو مهبه ستم له کتیبی خودا، لیره دا هه موو گهردونه به گشتی و مهبه ستم له ووشه کانی خودا، همروه ك خودا خوی ده یه ویت همو شته کانی ناو باره گاکانی ناسمانه کان و زهوی شته له و هه ستدارانه ی که تایسه ته به جیهانی در و ستکراوه وه، یاخو د ثه و شتانه ی که عمقل باوه پی پیانه و نه بیراون و چون ووشه کانی خودا له بن دینت نه ی حهیران گهر هه موو گهر دیله یه کی ناو نه م ده ریایانه و دره خته کانی سه رزه وی به گشتی له ووشه کانی خودا بن، به لکو هه موو شته کانی گهردون له گهردیله و تو خمه و رین کخستن و یاسا و سیستم و به پیژه و به ستن و پهیوه ندی و دیرایکراو قه واره و کیشه و ماوه و کات و چه رخ و وینه و شیواز و ره نگ و جووله و بی جوله و حاله تی جورا و وینه کانی خودا

حهیران/ خودای مهزن راستی فهرمووه.

شیخ/ ئیستا گهیشتینه ناوه رؤکی باسه که مان، وه ره نه می حهیران، با... پیکه وه نه نه نیز نیستا گهیشتینه ناوه رؤکی باسه که مان، وه ره نه می حهیران، باره گاکانی نه نه ندیشه و پیشبینی ژمیره می گهر دول بکه ین له و شته دروستکر او انه می ناو باره گاکانی ناسمانه کان و زهوی هه رله گهر دیله و تاکو... مهجه ره کان، و ژمیره می نه و پهیوه ندیان له سه ربکه که له جیهانی نه ندیشه و فه رماندا همیه به گوییره می به ستن و پهیوه ندیان له سه جیاوازی سیستمه کانیان و دیاریکر اوه کان و ماوه و وینه و جووله و حالاتیان، له پاشدا له سه روشنایی (زانست و قورئان) هه ندی له شته کانی ناو گهر دو نه سه باره ت به ریژه و کیشه و ریخ ستن و پؤلیننگر دن و بریار و و و رده کاریی، تاکو بزانین به شی ریخه و جه نده له ینکه اتنیاندا ؟!.

هەندى لەو كۆمەلە ئايەتانەي كە تېپەربوو بەسەرماندا ئەمانەن: -

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴾ القمر: ٩ ٤

﴿ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْء فَقَدَّرَهُ تَقْديراً ﴾الفرقان: ٢ ﴿ وَكُلُّ شَيْء عَنْدَهُ بِمِقْدَارِ ﴾الرعد: ٨

﴿ وَالْأَرْضَ مَٰدَدُنَاهَ ـُ ا وَٱلْقَيْ ـَنَا فِ ـ يَهَا رَوَاسِ ـ يَ وَٱلْبَتُ ـ نَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَ ـ يَءٍ مَوْزُونَ﴾الحجر: ١٩

﴿ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرِ مَعْلُومٍ ﴾الحجر: ٢١

﴿ وَأَنْوَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ ﴾المؤمنون: ١٨

﴿ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلُّ شَيْءٍ ﴾ النمل: ٨٨

﴿ الَّذِي أَحْسَنَ كُلُّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴾ السحدة: ٧

﴿ لَقَدْ خَلَقْنَا الْأَلْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمِ ﴾ التين: ٤

﴿ مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ ﴾ الملك: ٣

﴿ قُلِ الْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ يونس: ١٠١

﴿ وَكَالَيْنُ مِسنُ آيَـةٍ فِــي السَّــمَاوَاتِ وَالْلَّـ رُضِ يَمُــرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴾يوسف: ١٠٥

﴿ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ﴾ فصلت: ٥٣

ئهمه ئهی حهیران ههندی لهفهرمووده کانی خودایه کهبر بهنده و نیراوی خوی محهمهد (درودی خوی محهمهد درودی خوی محهمهد (درودی خوای له رنجسیرهی خیله نهخویننده و اره کان و پهروه ردهی کومه گای نهخویننده و اره پیش چوارده سهدده.

وهره با... سه رنجیک بده ین وه ک خودا فه رمانمان پیده کات له هه ندی له شته کانی ناسمانه کان و زهوی له سه روز شنیای زانست تا... ببینین ثایا له دروستکراوه کانیدا ئه و دیر ایکراویی و کیشه و ورده کاری و قهشه نگی و راست و ریکی ههیه، که خودا له قور ئاندا ناویان ده بات، تا ببیته به لگه بر مه به سته دروستکراوه کانی در به ریکه و ت و ه تا کو ببینین را میزه ی ئه و شتانه چه نده که به یه کدا چوون (له گهر دیله و تو همه کان و شیوه پیوه رو کیشه و تایه به تمه ندی و سیستم و مالات و بارود و خ و ماوه و چه رخ و که ش و هموا) بو دروستوونی ئه م گهر دونه و له پاشدا ده پرسین:

تایا لای عمقل مهزهنده ده کریت که سهر کهوتن بهدهستبیت بو ههموو نهم ریزبهندی به سهرتاسه رییه به به به به و و رده کاریی و دیرایکراوی و هاو کیشه یی و و رده کاریی و رازاوه، ته نها به هوی ریکه و تهوه اله به رامبه ر ژماره یه کی زوری همکناتی تر، که دژی یه کیش برکی ده که ن زانست چی ده لینت به شته کانی ناو گهردون له دیاریکراویی و ریزبهندی و کیشه داری و و رده کاری و رازاوهی و ههروه ها نه و یاساو سیستمانه ی که تیابه تی ؟

من ناتوانم نهی حهیران ههموو نهو شتانهت پی بلیّم که زانست باسیده کات چونکه من ههموو شتینکی زانست ناگادارنیم تو شتینگ ده زانیت و منیش شتینکی تر ده زانم، لیره دا ته نها باسی نهوه ده کهین که هه ردو کمان ده یز انین له سنوری نهو نامازه یهی که قور نان پیری راگهیانوین له نیشانه پرشنگداره دروستکراوه کانی خودا خوی، تا... سبهینی چاوه روان به نهی حهیران.

له مُاسوٰکا ندا

﴿ سَنُرِيهِ مَ اَيَنِنَا فِي ٱلْاَفَاقِ وَفِي آَنفُسِمِ مَ حَتَىٰ يَنَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكُفِ بِرَيِكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَى عِشَمِيدُ ﴾ فصلت: ٥٣

رینجرا وه کانی دهستی راستی _ برشسی پرکم _

شیخ/ ئیستا نهی حهیران به چ ئایه تینکی خودا له سهر دروستکراوه کانی دهستپیبکهین. حهیران/ هه تبر اردن به ده ستخوته، گهورهم و دروستکراوه کانی خودا له ئاسمانه کان و له سهر زهوی، و گهلینك له وه زورتره که ئامار بكرین، ئایا هیچ رینگایه ك ههیه بو باسکردنی ههمووی به گشتی؟

شیخ/ هەلبژاردن بۆ من نی یه بهلام لهسهر پهیرهوو پرۆگرامی قورئانی پیرۆز دهرۆین، و . ئـهوه هەلدەبژیـرم کـه خـودای زانـا و کاربـهجی ههایــبژاردوه قورئــان هانمــان ئــهدا بــۆ ســهرنجدانیکی سهرتاســهری تــهواو کاتـینـك دهفهرمویــت: - ﴿أَوَلَـــم ۚ یَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَات وَالْأَرُضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْء﴾لأعراف: ١٨٥

بـهم ســه بنعدانه سهرتاسـهرىيه تـهواو دابـهش دهكـات كاتـيــُك كـه دهفهرمويـــت:-﴿سَنُويهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُ ﴾فصلت:٥٣

ئمو ئایهتانه ی همالده بریزینت سهباره ت به ئاسؤو خودی خومان و چهند شتیکی تر، که تایبه تمهندیان ده کات به ناو بردنیان لهبهر ئموه چاکتر وایه بو ئیمه ههمان دابه شکردن و بریز به ندی بگریسنه به به به به لام هیچ ریگا چاره یه کمان نیه، وه ك و ت ئه ی حهیران، له لینکدانه وه و شیکردنه وه ی ئمو و و تانبه ی که سهباره ت به و شیانه ی که له ئایه ته قور ئانیه کاندا ها توون، پنویسته و و ته کانمان تایبه تمهند بینت له چوار چیوه ی ئه و شتانه ی که قور ئان ناویان ده بات، تا کو بیانکه ینه ریباز بو سهر نجدانه سهر تاسه ریه که مان هه روه ك خودای زانا و کاربه جی ده فه رمویت.

حەير ان/ كەو اتە بادەست بەو ئايەتانە بكەين كەتايبەتمەندن بە ئاسۇ كانەو ە شىخ/بەلنى لە ئاسۇ كاندا.

حەير ان/ له ئاسمانەو ە دەستېيدە كەين.

شیخ/ به لی له تاسمانه وه دهستپیده کهین تهی... حهیران تاکو ببینین لهسهر رو شنایی قور تان و زانست به شی ریکه و ت چهنده لهم دروستکر اوه مهزنانه دا.

خودای مهزن له کتیبه پیروزه کهیدا دهفهرمویت:

﴿ وَالسَّمَاءُ بَنَيْنَاهَا بَأَيْد وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴾ الذريات: ٤٧

﴿ أَوَلَسَمْ يَسَنْظُرُوا فِسَي مَلَكُسُوتِ السَّسَمَاوَاتِ وَالْسَارُضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْء﴾لأعراف: ١٨٥

﴿ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴾ ق:٦ ﴿ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَات بغَيْر عَمَد تَرَوْنَهَا ﴾ الرعد: ٢

﴿ وَ جَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آياتها مُعْرِضُونَ ﴾الانبياء: ٣٢

﴿ الَّـــذِي خَلَـــقَ سَبْعَ سَمَاوَاتِ طِبَاقاً مَا تَرَىَ فِي خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِنْ تَفَاوُتِ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴾ الملك: ٣ ً

﴿ أَأَنْتُمْ أَشَدُ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا، رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا ﴾ النازعات: ٢٧-٢٨ ﴿ إِنَّ الله يُمْسِكُ السموات وَ الارْضَ أَنْ تَزُولًا ﴾ فاطر: ١٤

﴿ لَبَارَكَ الَّذِيَ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجاً وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجاً وَقَمَراً مُنيراً ﴾الفرقان: ٦٠ ﴿ وَالشَّــمْسُ تَجْرِيَ لَمُسْتَقَرِّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ، وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَـــتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ، لا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلِّ فِي فَلَك يَسْبَحُونَ ﴾يّــس/٣٨-٤٠

﴿ فَلا أَقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ، وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴾الواقعة/٥٥-٧٦

وهره نهی حهیران باسه رنج بدهین، وه خود افه رمانی پیداوین لهسه روشنایی زانست بو نهوشتانهی که له ناسماند اههیه به بی جیاوازی، باره گای به رزی بی پایه ی پیداوه له گهل بنمیچی پارینز راوی دوور له قلیش و نهستوریی یه کی به رزی بی درز و لهسه ر نهمانه وه نه و فراوانی و پانتایی یه ی که پنی به خشر اوه خودای دروستکه ری ناسمان به همه موو ده سته لات و مه زنی خوداوه ندینتی خویه وه ده فه رموینت ﴿ وَالسَّمَاءُ بَنَیْنَاهَا بِأَیْد وَ اللَّهُ وَسِعُونَ ﴾ الذریات: ۲۷

لهههمان باره گادا چهندهها ثهستیره همیه که نهژمیرهو نهثامار ده کرین و جیّگهیان شایانی ثهوهیه که سویّندی پیّ بخوریّت وهك چۆن خودا سویّندی مهزنیان پی دهخوا.

سهباره ت به چی... له پانتایی تاسمان باست بو بکه م، ثهی حهیران؟ ثهو پانتایی یه ی که ئیستا زانست پینی گهیشتووه هیچ کاتیک به خهیالی هیچ که سیکدا نه هاتووه له و سهرده مهی که قورثانی پیروزی تیا دابه زیووه. تو ده زانیت که روناکی له چرکه یه کدا . ۱۸۱ هه زار میله و اته (۳۰۰ هه زار کلم) ده بریت و اته له ده قیقه یه کدا (۱۱ ملیون و ۱۲۰ هه زار میل ده بریت و به سالانی ثیمه (۲ ملیون ملیون میل ده بریت یا خود نزیکه ی (۳ هه زار ملیار) میل ده بریت .

ئهم ماوه دورو دریژه له زاراوه ی زانست پهروه راندا به سالی روناکی ناو ده بریّت تاکو به ماوه دورو دریژه له زاراوه ی زانست پهروه راندا به سالی به موزیه و ترا ئه ستیره یه ک ساله درووناکیه ک لینمانه و ه دوره و اته به مانای نهوه ی که (٦ ملیون ملیون میل) لینمانه و دووره.

مانگ که نزیکترین همسارهی تاسمانی به له گؤی زهوی رووناکی یه کهی له ۲ چر که کهمتر پیمانده گات، چونکه دوریی یه کهی لهزهویی یهوه ۲٤۰ ههزار میله.

به لام خور روونا کیه کهی لهماوهی ۸ ده قیقه دا پیمانده گات چونکه دوریه کهی له زهویی په وه نزیکهی (۹۳) ملیون میله، ثایبا ثهزانیت ثهی حهیران نزیکترین ته ستیره لیمانه وه دوای خور چهند لیمانه وه دووره؟

حهیران/ دینتهوه بیادم لهقوتابخانهدا فینر بووم که رووناکی خوّر دوای _(۸) دهقیقه پیمانده گات و بهبیرم نایهت که چیمان پیّوتراوه دهربارهی مانگ و ثهستیّره.

شیخ/ نزیکترین ئەستیرە بۆ زەوى نزیکەی چوار سالىي روناكى دورە.

واته: دووریییه کهی نزیکهی ۲۳ ملیؤن ملیؤن میله.

حەيران/ ئەمە شتىڭكى سامناك و زۆرە

شيخ/ ئەمەشتىكى ھىچە لەچاو (ھەلۆي بەرزە فر) (النسر الطائر).

که له دوای ثهمه وه دینت و دووریی یه کهی لینمانه وه ۱ سالتی روناکی یه وه ك (هه لوّی وهستاو) (النسر الواقع) که ثهمیش ۳۰ سالتی روناکی لینمانه وه دووره و (ماسیگری رمدار) (السماك الرامح) که ۵۰ سالتی روناکی لینمانه وه دوره و اته نزیکه ی ۲۹۶ ملیون ملیون میله.

حەيران، بەراستى شتېكى كەمبوولە چاو ئەماندا.

شیخ ا همروه ها نهمه ش شتیکی هیچه و لهدوای نهمانه وه نهستیره ی وه ها ههیه که همزار سالنی روناکی لینمانه وه دووره و لهدوای نهم کومه له ههسارانه ی نیمه وه بوشایی سه دیم دینت، و یه کینك لهوانه سه دیمی (نافره تی زنجیردار) (المراة المسلسة) که ملیون ساله روناکی لینمانه وه دووره، و له پشت نهمانه شهوه سه دیمی تر ههیه که به بو چوونی زانایان زور دووره لینمانه و و نایا نهمه دادت نه دات بو تینگه پشتان نهی حهیران!؟

مانىاى ئىم ھىمموو دووبارە كردنەوەيە، كە دروستكەرى مەزن كە سەبارەت بە پانى و بەرىنى ئاسمان دەفەرمويىّت ﴿وَالسَّمَاءُ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾الذريات:٤٧

حهیران/ پاك و بیگهردی ههر بو خودای دروستكهرو مهزن... چهند پاكو بیگهرده. شیخ/ ئهمه سهبارهت به پانتایی ئاسمانهوهیه به لام دهربارهی ژماره ئهستیره كان چیت بو باسبكهم... ؟ له كوندا ژمیرهی ئهستیره كانیان به ههزارهها داده نا و له پاشدا بهملیونهها ناویان دهبرد تاگهیشته (۲ملیار) و ئهمرو ته نها له مهجه رهی خومان كه تیایدا ده ژین ژمارهی ئهستیره كان به ۳۰ ملیار ریژه ده كریت.

حهيران/ ٣٠ مليار تهنها لهمهجهره كهى خوماندا؟

شیخ/ به لنی ۳۰ ملیار لهمه جه په که ماغدا که به (رینی کاکیشان) (درب التبان) ناو ده بریت الله فه رنسی به کان به (رینی شیری ناو ده بریت) (الدرب اللبنسیة) و نهم مهجه په وه مهجه په که که وی که له دوای نهم مهجه په وه مهجه په وه که له دوای نهم مهجه په وه همجه په وه که له دوای نهم مهجه په وه ده دیم که ویت که (نافره تی زنجیردار) به کیکه له تیک پایی نه و سه دیمانه، به لکو... جیهانی سه دیمه کان که تاکو... نیستا به هنوی نامیری وینه گرتنه وه (۵۰) هه زار سه دیم وینه گیراوه له پاشدا و و تو و یانه گیراوه در و ترو زیاتر و و رده کاریی تیا بو و ایه به له مینونیک سه دیم زیاتر مان ده بینی،

حدیر از/ چهند سامناکه، پاك و بنگهردى بۇ دروستكەرى مەزنه.

شیخ اسهباره ت به جیگهی نهستیره کانه وه چیت بو باسبکه م نهی حهیران؟ زانایان و اده بین که نهم نه ستیرانه جیگهی تایبه تی خویان ههیه که نه جیگورکی ده که ن و اده که نه جیگار کی ده که نه ده گوریل له به مر نه وه لایان و اب و که چه سپاون له جیگاکانی خویاندا و ه به په سپاوه کان ناویان ده بردن، که خوری ئیمه یه کیکه له وان، که چه سپاویش نی یه و ه کون له م سهرده مه دا زانایان به ده ریانخست، به لکو هه موویان به گشتی ده خولینه و ه و دیس و هه ریه که یان له سنوری قه رارگای حزیاندا له دو و ها تو و چوی

جیاو ازدان، که ههریه کهیان ده چینته ناو قهوی تریان ههروه که دوو له شکری هه نگ تیکه لاو بووبن و ایه، به لام قهم هاتو و چؤیه هه میشه و بهرده و امه له جینگه و مهداره کانی خویساندا که نه جینگور کی ده که ن و نه ده گورین، به ریژه ی تایسه ت بو هه ریه کینکسیان به دریژایی قهم چه رخه قهم سیستمه سه رسورینه ره. جینگه ی سویندی مهزنی خودایه.

حەيران/ھەروەھا خۇرىش لەھاتو چۇدايە لەگەلياندا.

شیخ / چون نا... کهخور ئهستیرهیه لهتیکرای ئهستیرهکانی ئهم مهجهرهرهیه و همروه له نیخ / چون نا... کهخور نهستیرهیه کومه کومه کومه کومه کیدا راده کیشیت، و زهویش یه کیکه لهو کومه نهیه.

حه یسران / خود ده روت لیسبکاته وه وه که ده روت لسمن کسرده وه، و زانست و ا ده ریخستووه که نهستیره کان جیگیرو چه سپاون، و هه روه ها خوریش چه سپاوه، و من موجاده له ی ماموّستاکانم ده کرد له مانای فه رمووده ی خود ا (والشّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِیرُ الْعَزِیزِ الْعَلِیم ﴾ یَسن ۸۳

هەرودها فەرموودەي ﴿وَكُلُّ فِي فَلَك يَسْبَحُونَ ﴾يّــس: ٤٠.

به هوی جیگه ی نهستیره کانه وه زانست به ده ریخستووه که هه ریه که یان قه رارگه ی تایسه تی خویسان بو دانر اوه، و جینقه رارگه ی چه سپاویان ههیم کمه به هوی روناکی و ژمار دیانه وه زانر اوه، لمه چه رخیکی زور کوندا له سهر شهش قه رارگه وه ستا بوون و رانست هم ركه دوزینه وه دایه تا گه یشتنه ۲۸ قه رارگه و لمه پاشدا گهیشتنه ۲۲

قهرارگه، و نهوه ی که جینی سهر سورماندنه لهم قهرارگانه دا به شینوه یه کی بهرزوو نزمی جووله ده که ن به گوینره ی ژماره ی نهستیزه کان له هه ندی کیاتدا و هه ندی کاتی تر به گوینره ی روناکیان بهریژه یه کی سهیر به پینی زور بوونی ژماره ی نهستیره کان یه ك له دوای یه ك جینقه رارگه ش زیاد ده بینت، به م شینوه یه ژماره ی نهستیره کانی جینقه و رارگه ی یه که م ۱ نهستیره بوو و له پاشدا به ره و زیاد بوون چوو تا... گهیشته قه رارگه ی (۲۰) که ژماره ی نهستیره کان تیایدا بوو به (۷۲) ملیون نهستیره.

له جینقه رارگهی (۲۱)دا ده گاته ۲ ملیار نهستیره و توانایی روناکی شتیکی سهیره کهله و جینقه رارگانه دا به رده و امی له جینقه رارگهی یه کهمه و ه بهره و زیاد بوون ده چینت و ههر کاتینك ژمارهی نهستیره کانی قه رارگهیه ك زیاد ده کات، به لام دوای جینقه رارگهی (ده هم)ی به پینچه و انه و ه توانای روناکی به ره و کهمبوون ده چینت.

همان ریروی دووری له کومه هی خوردا ده بینی، تو ده زانیت که له کومه هی خوردا ده بینی، تو ده زانیت که له کومه هی خوردا ده مشت همسار هه به روناکی نین و به ده وری خوردا ده خولینه وه که بچو کترینیان (عه تارد) ه و دوای شه و مه ریخ و قینوس و زهوی و ئورانیوس و نیپتون و زوحه ل و موشته ری و بلوتو یه که دوزراوه ته وه موشته ری و بلوتو یه که دوزراوه ته وه موشته ری و بلوتو یه که دوزراوه ته وی دین و (بلوتو) ۳۰ سال ده بیت که دوزراوه ته وه مه همساری کی نه شازه له بچوو کی قه واره و دووری له خوره وه له به رئه وه ناگو نیت بیکه یه هویه کی (بره ر) بو پوچه لکردنه وه ی شه و ریره سه رسو پهینه ره ی که له باشدا بوت باسده که م سه باره ت به دووری هه ساره کان له خوره وه ئه مه ده رباره ی قه باره کانیان به لام دووریان له خوره وه هه ساره کان به م پولینه دین، نزیکترینیان (عه تارد) ه که پریژه ی مام ناوه ندیی به دووریی که ی ۲۷ ملیون و دام ملیون میله، له پاشدا (فینوس) که پریژه ی مام ناوه ندی یه دووریی که ی ۲۷ ملیون و موشته ری دوریی به که ی مام ناوه دیی یه که ی مام ناوه دیی به که ی ملیون میله، و روحه له دوریی به که ی له خوره وه ۲۷ ملیون میله، و روحه له دوریی به که ی له خوره وه ۲۷ ملیون میله .

ئهمانهی که ناوم بردن سهباره تبه دووری قهباره کانیان تاکو به شتیکت بناسینم که توش ده تو انی له ساکار ترین کتیبه کانی گهردوو ناسه کاندا به ده ستبهینیت و مهبهستم له باسکردنیان بوت تا به ده ریبخه م که دووریی یه کانیان به ریزه یه کی وا دیاری کراوه که عمقل به رامبه ری سه رسام ده بیت و زانایان به ده ریانخست که دووری ئه م ههسارانه له خوره وه به ریژه یه کی دیاریکراو به رده وامه به گویره ی ۹ پله ده روات که یه که میان

(سفر)ه وه لهپاشدا (۸) پلهی تر دین که له را ماره ی (۳) هوه دهست پیده کات به شیوه ی تو انی دووباره به ره ر روور ده بینته وه : (-7-7-12-87-97-97-97-97) گهر ر ماره ی (۶) بخرینته سهر هه ریه کینگ له مانه و تاکامی کو کر دنه و میان له ۹ ملیون میل بدرینت، ریزه ی دووری نه و هه سارانه ده رده چینت که لهپله ی نهم ر مارانه دا هه ن : واته به ریاد کردنی (۶) بو هه موو پله کان و پله ی (۹) به بحوره ی لیدینت (۶–۷–۱۰–۱۰–۲۸–۱۰–۱۰–۱۰–۱۰ ملیون له (۹) ملیون دا دووری هه ساره کانمان له خوره و ده رده که ویت.

بن نموونه ههسارهی (عه تارد) نیوه نده دوریی یه کهی له خوره وه ۳۵ ملیون میله همروه که باسکرا، و له به رئه وهی پلهی یه کهمه له دووریدا ژماره کهی (٤) ده کات، گهر ۹ ملیون میل ده کات، بهم چه شنه ریژهی ۹ ملیون میل ده کات، بهم چه شنه ریژهی دووری هه ساره کان له خوره وه دیاری ده کریت له گهل جیاوازیی یه کی کهمدا.

به لام سهرسام بوون که چون ثهم پلانهی کهبو ریژهی دووری دیاریکراون (۹) پلهن له کاتیکدا کهوا ناسراوه (۸) ههسار بیت دوزیویانه تهوه که پلهی (۲۸) هیچ ههساریکی تیادا نی یه به لکو لهدوای مهریخهوه کهلهژمارهی (۱۲) دایه ههساری مشتهری دیّت که خاوهنی ژماره (۲۰)ه، ثایا نهینی چی بیّت، له بوونی ثهم بوشایی یهدا؟

یان نهوه تا نهم ریژه ی یه ی که دو زر اوه ته وه به به رده و امی نی یه، و یاخود هه ساریک همیه له پله ی نه دو و تا به بینز اوه له دوری ۲۰۲ ملیون میل له خوره و ه و اته له نیوان (مه ریخ و موسته ریدا) دا و نه بینز اوه له دوری ۲۰۲ ملیون میل له خوره و ه قل رفینه و هستیکیان له م موسته ریدا) و له شمته سه رسورینه و کانی شهم گهر دونه عه قل رفینه و ه تیکو بوشایی یه دا دو زیبی یه وه که ده که و نه نیوان مه ریخ و موشته ری و ، له و بر شایی یه ی که و ایان ده زانی هیچ هه ساریکی تیادا نی یه .

ئایسا ئسهم ریزانسهی کسه دوزر اونه تسهوه سسه باره ت بسه جسینگهی نه سستیره کان و جیقه رارگه کانسیان و جسینگهی هه سساره کان و دووریی یه کانسیان هسه موو له کاریگه ری رینکه و تی کویرانه یه نهی حهیران؟

حەيران/زياتر باسى ئەم شتە سەرسورِهينەرانەم بۆ بكە گەورەم.

شیخ/ لهمهزیاتر چیت بز باسبکهم، کتیبیك لهبارهی گهردونهوه بخوینهرهوه، باوهرو · ملکهچیت بز خودا پر ده کات، نهی حهیران چیت بز باسبکهم؟ نهتهویت باسی قهبارهی ئەستىرەكانت بۇ بكەم ياخود ئەو خۇرانەي كە عەقل دەرۇنىن؟ ياخود ئەو روناكيانەي كە رۇشنايى چاو دەرۇنىن؟ ھەروەك باسى خۇرى خۇمانت بۇ بكەم وايە.

حەيىران/ كەواتىه ئەستىرەي وەھىا ھەيىە كەروناكىيەكەي رۆشنايى چاو زياتر دەرفىننى وەك لەخۆرى خۇمان

شیخ / روناکی و قدباره ی خوری خومان چی یه بهرامبه ر ئهستیره گهوه ره کانی تر؟ به بخ چوونی زانایانی رووناکی خوری خومان (۳) هدار ملیون روناکی مومه، ثه ی و ته چون ده بیت که بزانیت روناکی ثهستیره ی ناوبراو به (شهعرای یه مانی) که روناکی خوری خومان زیاتره.... و له تهستیره دووره کانی تر دا خوری و ایان هه یه که رووناکی یه کهی به (۱۰۰) کهره ت له رووناکی خور زیاتره.

حەيران/ چەند سامناكە!!

شیخ/ دەربـارەی ئەمـه چــی دەلّییــت که زانست ئەمرۆ ئەستیرەی وای دۆزیوەتەوە که روناکییهکهی به (۰۰۰) هەزار جار له روناکی خۆری خۆمان زیاتره... ؟

حهيران/لههمووي سامناكتره؟

شیخ/ سامناکی زور سهبارهت به قهبارهو کیشی ئهستیره گهوره کان بلنی ئهی حهیران... قهبارهی زهوی ئیمه له (ملیون ملیون کم۲) زیاتره.

خور له قهباره کهیدا له زهوی به (ملیونیک و ۳۰۰ ههزار) جار گهوره تره، چونکه ناوهنده تیره ی نود له ناوهنده تیره ی خور له ملیونیک و ۳۰۰ کلم له کاتیکدا که ناوهنده تیره ی خور له ملیونیک و ۳۹۰ ههزار) کلم، بهمهش ریره ی تیره ی زهوی بهرامههر ریره ی تیره ی خور ریروه ی ریره ی بازنه ریده کهویت له گهل سی جای تیره کانیدا بهمهش قهباره ی خور (۱۰۹ سی جا) واته (ملیونیک و ۳۰۰ ههزار) جار له قهباره ی زهوی گهوره تره.

کیشی زووی (۵ ههزار ملیون ملیون ملیون) تهنه، به لام خور ناتوانم پیت بلیم کیشی چهنده، به لام بیت بلیم کیشی چهنده، به لام پیت راده گهیه نم که بارستایی خور (Massa) بهمانای بارستایی یه که له بارستایی زووی گهوره تره به ریزه ی (۳۳۲) ههزار جار، کهواته کیشی زهوی له (۳۳۲) ههزار بده، و دوای ئهوه بزانه که ئه نجامی لیکدانه کهت بوده خوینریتهوه.

ئیستا دوای ئهوهی که قهبارهو تیرهو کیشی خورت زانی به گویرهی زهوی چهنده، من پینت ده لیم تیرهی ئهستیرهی ناو براو به (شانی دوانه) (متکب جوازء) به (۲۰) جار دریژ تره لـه تیرهی خور بهمهش قهباره کهی نزیکه ی (۱۰۰ ملیون جار) له قهبارهی خور گهورهتر دهبیت.

حەيران، ئايلەم ھەموو سامناكىيە!

شیخ انهمش دووباره کهم و بی نرخه بهرامبه به قهبارهی (سهدیمی نافرهتی زنجیرهدار) که زانایان به نموونه ده بهیننه وه تاکو نه و جیاو ازی به گهوره به که نیوان قهباره ی خوردا) هه به پیت بناسینن پیت راده گه به نن (نه و وورده توزو خاك و خولانهی که له ناو تیسکی خوردا به به کلاو رو شنهی ژووره که دا دیته ژووره وه ، نایا ده زانیت قهبارهی نه و وورده توزو خاك و خوله چه نده گهر به راورد بكریت له گهل ریژهی قهبارهی زه ویدا ؟ به م چه شنه ده بیت قهباره ی کیشی (سه دیمی نافره تی چه شنه ده بیت قهباره ی کیشی سه دیمی نافره تی زنجیره دار) و ناهه قیبان نی به که نهم نموونه به بهیننه وه ، چونکه بارستایی سه دیمی نافره تی زنجیره دار و ته کیشه کهی زیاتر له رادهی بارستایی خور نزیکه ی همزار ملیون جاره ، به لام قهباره کهی نهی حمیران گهلیك زورتره ... و بو نه وه ی (سه دیمی نافره تی زنجیره دار) به لام قهباره ی خور به نزیکه ی همزار ملیون جار ، به لام (نافره تی زنجیره دار) به گویره ی قهباره ی خور به نزیکه ی همزار ملیون خور به که نیره که تیره که ی برانیت به گویره ی تیره که تیره که ی برانیت به گویره ی تیره که تیره که ی برانیت به گویره ی تیره که ی نزیکه ی (۳۹۰) همزار کیلومه تره نیستا ده زانیت دریژی تیره که ی نزیکه ی (۳۹۰) همزار که دریژی به که مه مداد و جه نده ی پیوه و که ی نزیکه ی (۳) همزار ملیون ملی

حهیران/ ئـای لـهم هـهموو سـامناکییه... پاك و بینگهردی هـهر بـۆ خودای مـهزنه.. چـۆن ئـهم قهبار هو كیشـه زوّرانه لـهم بوشایـه بهو ئاسته یه كسـانانه راگیراون؟

شَيْخ / قور ثانى پيروز وه لامى دهداتهوه و دهفهموينت: - ﴿ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِعَيْر عَمَد تَرَوْنَهَا ﴾ الرعد: ٢

ُ ده فه رَمویِنت: - ﴿ إِنَّ اللَّــةَ یُمْسِــكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولًا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَد مِنْ بَعْدِه إِنَّهُ كَانَ حَليماً غَفُوراً ﴾فاطر: ٤١

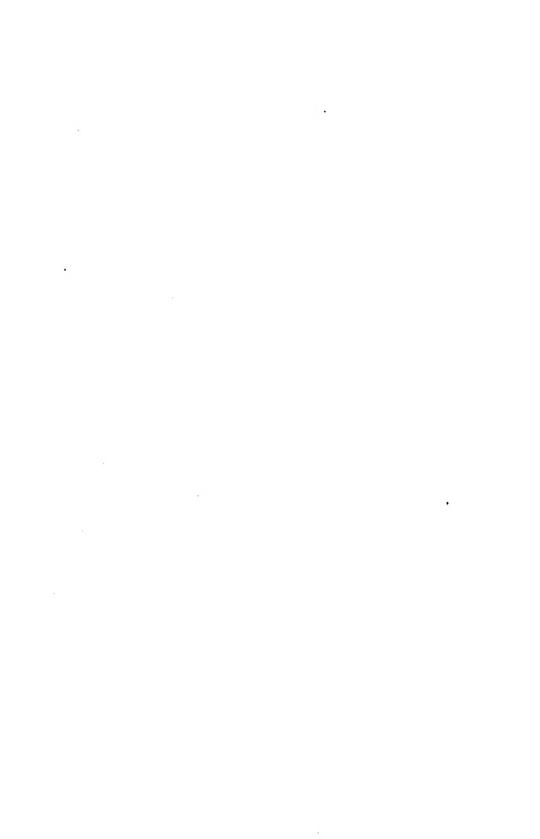
به لام زانست دهلیّت ته و وهستانه به هوی هیزی راکیشانه و هه، که زانایان کاریگه ره کهیان بینیه وه و ناماری قوناغه کانیشیان کردوه، و به رجهستهی روته خته کانیان کردوه، به لام نه چوونه ته ناو قولای یه کانیه وه و یاساو سیستمه کانی شاره زا بوون به لام تا ئیستا نهینی ئهم هیزهیان نه زانیوه.

سویّند بیّت بهخودا، راسته ووتوویانه/ هیّزی راکیّشان راسته و یاساکانی زانراوه و پیّوراو و دروست و پتهوو وورده، ثایا ده گونجیّت ثهی حهیران ثهم یاسا ووردو پتهوه له گاریگهری ریّکهوتی کویّرانه بیّت.... ؟

﴿ وَمَسَا قَسَدُرُوا اللَّسَةَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْمَارُضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقَيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطُويَّسَاتٌ بِيَمِيسَنِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ: خودايان نه ناسى به گويْرهى راستى رادهى خزى و زهوى هممووى لهجنگى دايه دوا رؤژ، ئاسمانه كانيش پيْچراونه تهوه لهلاى راستى، چهند پاك و بيْگهردو بهرزه، و دوره لهوانهى هاوه لى بۆ دادهنيْن. ﴾الزمر: ٦٧

دا یکی گزما وہ ما ن

_ برشنی دووه | _

شیخ اوئیستا نهی حدیران با بیینه سهر باسی زهوی، و لهسدر رؤشنایی قورتان و زانست له رووی پیکهاتن و دروستکردنیه و به به به به به به جه نده نیشانه کانی سیستم و بریارو پیپراو و روده کاریی و کاربه جی بی و به خشنده بی له خؤگر تووه و له پاشدا، بپرسین تا چ. راده به به به به سی ریکه و تی کویسرانه ی چه و تی تیادا به دی ده که بین له پیکهاته ی نه م دروست کراوه سه رسور هینه ره مدزنه دا.

خودای گهوره دهفهرمویّت:-

﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّمَرَاتِ رِزْقاً لَكُمْ﴾ ابراهيم: ٣٢

المستوسط رَرْتُ مَهِمُ الْأَرْضَ مَهْداً وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلاً لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴾الزحرف: ١٠ ﴿وَجَعَلْتَنَا فِسَى الْلـاَرْضِ رَوَاسِسَى أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجاً سُبُلاً لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴾الانبياء: ٣١

﴿ اللَّــذِي جَعَــلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْداً وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلاً وَٱلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهَ أَزْوَاجاً منْ نَبَات شَتَّى﴾طـــه:٥٣

﴿ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُّ الْأَرْضُ قَرَاراً ﴾ غافر: ٦٤

﴿ وَالْلَارْضَ مَدَدُنَاهَا وَٱلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَٱلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءِ مَوْزُونِ ﴾الحجر: ١٩ ﴿ وَالْلَارْضَ مَدَدُنَاهَا وَٱلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَٱلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَ بَهِيجٍ ﴾ ق: ٧ ﴿ وَالْسَأَرْضَ فَرَشْسَنَاهَا فَسَنِعْمَ الْمَسَاهِدُونَ، وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكّرُونَ ﴾ الذريات / ٤٨ - ٤٩ ﴿ أَلَـــمْ نَجْعَـــلِ الْـــارْضَ كِفَاتـــاً، أَخْيَاءُ وَأَمْوَاتًا، وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَات وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتاً ﴾المرسلات/٢٥-٢٧

﴿أَمَّــنُ جَعَـــلَ الْأَرْضَ قَرَاراً وَجَعَلَ خِلاَلَهَا أَلْهَاراً وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزاً أَإِلَةً مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لا يَعْلَمُونَ﴾النمل: ٦١

﴿ أَوَلَكُ مُ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَائِنَا رَثْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلا يُؤْمِنُونَ﴾الانبياء: ٣٠

﴿ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِي تَمُرُّ مَرُّ السَّحَابِ ﴾ النمل: ٨٨

﴿إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآياتِ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ الحائسية: ٣

چه نده ها ئایده تی تر که ناوی پیکهاتنی زه وی تیدایه و به جوریک دروستیکردووه که ژیان گونجاو بیت تیایدا، و هره ئهی حدیران! هدروه که خودای گهوره پیمان ده نهرمویت و هه مروها له سهر رو شنایی زانستیش بزانین چون و بوچی زهوی ته نها هه ساریکه کهره خساوه بو گونجاندنی ژیان تییدا و تایبه تمهند کراوه له چری و هیزی راکیشان و جونه و ئاوو ههوا ا و چه نده ها هو کاری تری ژیان، ئایا ئهم ههموو شته له کاریگهری ریکه و ته یاخود له کاریگهری مه به ست و بایه خدان و سیستم و بریاره ؟

قیمه له بهرامبه رحموت ههساری گهرو کی گهوره ی ترداین، که تیایاندا ههیه له زهوی نزیکتره بو خو یاخود دوورتره و ههروه ها تیایاندا ههیه گهوره تره له زهوی، و یان و به پینچه وانه وه بچوکتره، و همیانه خیراتره له خولانه وهی به ده وری خور و به ده وری خویدا لمه زهوی، و یان به پینچه وانه وه و ههموویان به گشتی به گویره ی مهور دادانه ته قدیرانه ی ساخیانی کر دو ته وه ی کهمن و اده زانم که زانست به هه له دا نه چووه همه و هه ساره کان یه کینکه له م دو انه، یا له ناسمانه وه که و تو نه ته وه، و هك قورئان ده فهرمویت و یاخود له خور جیابو و نه ته وه و و هك زانست ده لینت.

همردوو کیان یمك مانا دهبهخشن، كهواته بۆچى تهنها زهوى ئیمه لهناو ئهو همموو همسارانهي تردا شياوه بۆ ژيان؟

بیز نموونیه (عبهتارد) هیهروهك زهوی بیهدهوری خیزی و خیزردا دهخولییتهوه، خولاندنهوه کهی بهدهوری خزیدا به (۸۸) روّژ تهواو دهبیت، و بههممان ماوه بهدهوری خیزردا دهخولییتهوه و اتبه هیهروهك (خولاندنیهوهی میانگ لهگهل زهوییدا) ههمیشیه رووهیه کی (عماتارد لم خوره، همار لهبمار نموهشه نیوهی زهمهماریره و نیوه کهی تریشی هماوه.

چریی به کهی نیوهی چری زهویی به له به رئه وه هیزی راکیشانی کهمه، و ههروهها همو ایشی تیادا نی به له به رئه وه شیاوی ژیانی تیدا نی به.

رووته ختی و هموا که شی له گازیک پیکها تو وه دارسیشدا وای بو نه چن که ناوی تیادا نه بی، و هموا که شی له گازیک پیکها تو وه که چر تره له گازی نو کسجین و هیزی . راکیشانی سی یه کی هیزی راکیشانی زه ویی یه له به ر نه وه ناگو بخیت بو هیشتنه وه می نو کسجین له هموا که یدا، له به ر نه م هو کارانه هه رگیز، ژیان تیایدا شیاو نی یه، و نه مه را و بو چوونی لیکو له وه ره کان له زانایان، و مشته ری خولاند نه وه یه ده وری خوردا به (۱۲) سال ته واو ده بیت و له همه موو (۱۰) کاتر میریکدا که ره تیک به ده وری خویها ده خور (۱۸) کاتر میریکدا که ره تیک به ده وری خویها ده خور (۱۸) میلین میله و پله ی گه رما تیایدا (۱۳۰ پله) ژیر سفره و چربی یه که ی چواریه کی چربی زه وی یه و زانایان وای بو ده چن که بر یتیبیت له توپیکی گازی و مادده توینه ره و کان، هه روه ها نه میش زور ناشکر ایه که ژیان ناگه بخیت تیایدا.

رُوْحهل) خولاندنهوهی بهدهوری خوّردا له ماوهی (۲۹) سال ونیودا تهواو دهبیّت، و خولانهوهی بهدهوری خوّیدا (۱۰) کاتژمیر ده خایهنیّت، و دووری له خوّرهوه (۸۸۷) ملیونه میله (۹/۱) ی گهرمای خوّر که ده گات بهزهوی بهزو حملیش ده گات و چریییه کهی کممتره لهچواریه کی چری زهوی و بنز زانایان بهدهر کهوتووه که ماددهی رووبهره کهی شلهیهو دهجولیّت ههروهها زفر ئاشکرایه که شیاوی ژیان نی.یه.

ئه و زهویییه ی که خودا پینی به خشیوین چه نده ها نیشانه ی ئاشکرای زور له به نگه کانی مهبهست به نگه کانی مهبهست و کاربه جی یه خودا گونجاندنی به نه همساریکه که خودا گونجاندنی بو ژیان.

له بهرئموه دووری له خورهوه مام ناوهندیی یه و همروهها ئه و گهرمایی یه ی که پیمان ده گات مام ناوهندیی یه به کهی له همموو ههساره کانی تر زیاتره تهنانهت له خوریش، و هیزی راکیشانی مام ناوهندی یه، و خولاندنه وهی روزانهی دووباره مام ناوهندی یه و گونجاوه بو رودانی روزوو شهو کهمام ناوهندین و شیاون بو کوشش و حموانه وه، و خولاندنه وهی سالانهی شیاوو گونجاوه بو روودانی وهرزه کان کهشیاوه بو سهوز بوونی کشتو کال و پیگهیشتنیان، و به ناو و هموای شیاو جیاده کرینه وه.

ئایا کو بوونهوهی ثهم همموو هزکاره شیاوانهی ژیان له کاریگهری ریکهوتن ثهی . حدیران؟

حهیران/ پاکی و بینگهردی بو دروستکهری مهزن.... به لام شیخی گهورهم ثاماژهی بو حموت سیفهت کرد کهوای له زهوی کردوه شیاوی ژیان بینت، و قورئان ته نها دانایی له دروستکردنی زهوی و گونجاندنی بو ژیان به گشتی باسده کات.

ثامازهی نزیکی و پلسهی گسهرمی و چسری و هسیزی راکیشان و هسهردوو خولاندنهوه کهی ناکات. شیخ/ نه و سیفاتانه ی که بوم باسکردی نه ی حهیران، نه وانه به گشتی سیفاتی سه رکی برون، و له مه و دوا باسی نه و شار او انه ت بو ده که م که له پشت نه م سیفات و تایبه تمه ندانه وه دین، و سهباره ت به حهوت سیفاته که قور نمان به جوریک باسیکر دووه که زانایان له ناوه روّ که که ی تیبگه ن، و نه زانیش له روو که شه که ی تیبگات، و نزیکی و پله ی گهرمی مام ناوه ندی یه که ی به شیوه یه کی نار استه و خو ناماژه ی بو کراوه، به وه ی که زه وی شیاوی ژیان و کشتو کاله.

چری و هیزی راکیشان به تاشکرا تاماژهیان بو کراوه بهفهرموودهی خودا (اللهٔ السندی جَعَلَ لَکُمُ الْلَارُضَ قَرَاراً ﴾غافر: ۲۶، گهر هیزی راکیشان نهبوایه، نهییمهو نههیچ شتیک ههرگیز نهمان دهتوانی سهقامگیر بین لهسهر رووی تهم زهمینه.

خولاندنهوهی رؤژانهی به تاشکرا ئاماژهی بو کراوه بهناوبردنی (شهوو رؤژ) و ههروهها دهفهرموینت:-

﴾ ﴿ وَتَـــرَى ۗ الْجَبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَثْقَنَ كُلَّ شَيْءِ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾النمل:٨٨

رتینپه پوونی کیوه کان وهك تیپه په پوونی هه وره کان) و به ناوبر دنی سیبه رو ئاو ابوونی خور، و خولاند نه وهی سالانه ی به ئاشکرا ئاماژه ی بی کراوه به ناوبر دنی باران، ئایا ده ته ویت خودای زانا و کاربه جی به ووردی لینکدانه وهی یاساکانی هیزی راکیشان و چری و خولاند نه وهی سالانه و شیره ی جینه دارگه و لاربوونه و هی شیتال و شیکار بکات، له سهر ده مینکدا مروف هیچ زانیاریه کی له م بوارانه دا نه بووه و ئا خاوتن له گهلینکدا که خاوه نی هیچ جوره زانستیک نه بوون تا ده رکی ماناکانی بکه ن.

ئـــهو ئاماژانـــهى كهباســـى خولاندنــهوهى رۆژانــهى تــيــّدايه كهبههزيانــهوه شـــهوو رۆژ دروست دەبينت ئايەتى قورئانى زۆر لەسـەر ھاتووە، بەتايبەتى ئەم ئايەتانەي خوارەوە،

ُ ﴿ إِنَّ فِــي خَلْــقِ السَّــمَاوَاتِ وَالْـــ رُضِ وَاخْتِلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآياتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾آل عمران: ١٩٠

﴿إِنَّ فِي إِخْتِلافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمُواتِ وَ الْارْضِ لآياتٍ لِقَوْمٍ يَتَقُونَ﴾يونس/٦

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ﴾ لقمان: ٩ ٢

﴿ يُكُوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكُوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ ﴾ الزمر: ٥

﴿يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَنيثاً ﴾ لأعراف: ٤٥

﴿ وَلَهُ اخْتَلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلا تَعْقَلُونَ ﴾ المؤمنون: ٨٠

﴿وَمِسَنْ آيَاتِهِ اللَّسِيْلُ وَالنَّهَارُ وَالنَّنَمْسُ وَالْقَمَرُ لا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا للَّه الَّذي حَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾نصلت:٣٧

﴿ وَ تَـــرَى الجِــــبالَ جــــامِدَةً وَهِــَـــيَ تَمُو مَرَّ السَّحابِ صُنْعَ اللهِ الذي أَثْقَنَ كُلُّ ا شَيء﴾النمل/٨٨

﴿ أَلَسِمْ ثَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظَّلُّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِناً ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِسِيلاً، ثُسِمَّ قَبَطْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضاً يَسِيراً، وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُّ اللَّيْلَ لِبَاساً وَالتَّوْمَ سُبَاتاً وَجَعَلَ النَّهَارَ لُشُوراً ﴾ الفرقان/٥٤ -٤٧

﴿وَالشَّــمْسِ وَصُـــحَاهَا، وَالْقَمَـــرِ إِذَا تَلاهَـــا، وَالــنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴾الشمس/١-٤

﴿ أَلَـــمْ يَرَوْا أَبًّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾النمل: ٨٦

وَ وَجَعَلْكَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرةً لَتَبْتَغُوا فَضْسَلاً مِسْسَنْ رَبِّكُسِمْ وَلِستَعْلَمُوا عَسَدَةَ السِّسْنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً ﴾الاسراء: ١٢

﴿ وَهُسُو َ الْسَسَدِي جَعَلَ اللَّـيْلَ وَالسَّنَهَارَ خِلْفَـةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكُّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُوراً ﴾الفرقان: ٢٢

﴿ هُــوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾يونس:٦٧

و چهنده ها ئایه تی تر که خودا تیایدا به خشنده یی بق به نده کانی خوّی به ده رخستووه به ناو بردنی شهوو روّژو گوّرانیان و هره ثمی حدیران با... سه رنجیّك بدهین و هك خودا

دهفهرموینت و لهسمر رؤشنایی زانست- بزانین لـه دروستکردنی شهوو رؤژدا چ سیستم و دانایییه کی تیّدایه، و بهشی ریّکهوت لهم دروستکردنهدا چهنده؟

تؤ دهزانیت ته ی حهیران، قهباره ی زهوی ملیونینگ و (۳۰۰) ههزار جار له خوّر بچوو کتره، و بارستایی یه کهی، واته کیشه کهی له خوّر بهنزیکهی (۳۳۲) ههزار جار کهمتره.

له هد موو هه ساره کان ته نانه ت خوریش چرتره چونکه چری (خور) چواریه کی چری زوویی یه، و قورسایی جوری به فورسایی جورایه تی هد موو جه ستیه ك لسه خوردا سو کتره لسه فورسایی جورایه تی هدمان جه سته کاتیك که له سهر زهویی یه، و دووریی یه که ی له خوره وه (۹۳) ملیون میله وه خولاندنه وه ی روزانه ی لسه (۲۶) کاتومیردا رووده دات و خولاندنه وه سالانه به ده وری خورداله (۳۲۵) روزو چاره که روزی کی ته واو ده بینت.

شیوه ی جیقه رارگه ی به ده وری خور دا هیلکه یی یه خیر ایی خولاند نه وه که ی به ده وری خوید ا (۱۰۰۰) میله له کاتژمیریکدا و خیر ایی خولاند نه وه که ی به ده وری خور دا ، (۱۸) میله له کاتژمیریکدا و خیر ایی خولاند نه وه که ی به ده وری خور دا ، (۱۸) میله له چر که یه کدا ، واته به ریژه ی (۲۰) هه زار میل له کاتژمیریکدا ، وه ستانی له جیقه رارگه ی به گوشه (۲۳ پله) لار ده بیته وه ، زانست ده لیت گه رقه باره ی خور گه وره تر بوایه یان بارستایی و چری یه که ی که متر بوایه یان زورتر بوایه ، نه و کاته مانای ژیان ده گور او تیکده چوو ، چونکه قه باره که ی گونی اوه له گه ل خیر ایی و خولاند نه وه که یدا و قورسایی یه که ی ده گونی را کیشانیدا .

گهر قهباره کهی زیباد کهمی بکردایه (خیراییو ماوه) ده گورا، گهر هیزی راکیشانی کهم بینت نهوا نوکسنجینی تیادا نهنهما، و نه گهر خولاندنهوهی روز انهی نهبوایه شهو و روز بههمیشهیی و بهچهسپاوی نهدهبوون.

گهر خیرایی خولاندنهوه ی بهدهوری خویدا له (۱۰۰) میل له کاتژمیریکدا زیاتریان ، که متر بووایه، وه ك لههمهوو ههساره کانی تردا ههیه، بغ نموونه گهر (۱۰۰) میل زیاد بكات، دریژی روژ دهبووه (۱۲۰) کاتژمیر، ثهو کاته همهوو کشتو کالمان به گری ئاگر دهسوتا و له زهمههریری ساردی شهودا دهیبهست ، بهمه ماوهی کار کردن له روژدا و حهوانهوه و نوستن له شهودا تیکده چوو، به لام ثهم خیرایی یه چهسپاوو نه گوره، لههمزاران ملیون سالهوه یه ك چر که گورانی بهسهردا نه هاتووه، و گهر هیزی را کیشان نه بوایه که نیرمه و مالمان پسرش و

بلاو دهبووینهوه و دهفرین و گهر تهم هاویه کبوونه سهرسوریّنهرهی نیّوان هیّزی راکیّشان . (کهبههزیهوه بهزهویییهوه بهندین) و هیّزی دووری له بنکهوه (که دوورمان دهخاتهوه له رووته خته که) نهبووایه تهوا خوّمان و مالّمان دهفرین بهرهو ههردوو جهمسهره کانی زهوی دهروّشتن.

ئايىا ئەم ھەموو دروسىتكراوە مەزنانىە و ووردەكارىيىيە سەر سورېنەرە پىيوراوە ووردانە... لەكارىگەرى رېكەوتن؟.

حەيران: پاكى و بېگەردى بۇ خوداى مەزن.

حەيران/ گەورەم، زياترم پي ببەخشە، زياتر.

شیخ: گهر سهرنج بده پن له و ئایه تانه ی که ناوی (خربوونه و و چوونی شه و بؤ ناو رفر و به پیچه و انه و و چوونی رفر بؤ ناو شه و ، و داواکاری هه ریه که یان به به رده و انه و ه و چوونی رفر بؤ ناو شه و ، و داواکاری هه ریه که یان به به به به به به به به به و تیپه په بونی هه و رفر انه که به بیش (۱۹) سه دده به رونکر دنه و هی ده تبینی ، هیلکه ی زه وی و جووله ی رفر انه ی که به بوی هم ردو و کیانه و هم دو و خووله ی رفر انه ی مانای نابیت و هیچ ئاشکرا نابیت.

گهر ئینمه و ائهندیشهی بکهین که زهوی راخراوو رووتهخته و خور تیایادا ههاندینت و ئاوا دهبینت، وهك ههمان رای زانایانی پیشوو.

جونكه فهرموودهى خوداى بهرز ﴿يُولِسِجُ اللَّسِيْلَ فِسِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾الحج: ٦١، ﴿يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا﴾لأعراف: ٤٥

له مه دا هه موو ماناکانی یه ک به دوایه کی تیادا به ده رده که ویست و خربوونه وه ی هم ریه که یان به دوای ثه وی تردا له یه ک ساتدا رووده ده ن، هه رکاتیک شه و خزی پینچایه وه به ناو روژداله لایه کی زه وی به هه مان چه شن روژیش به ناو شه و داخوی ده پینچینه وه له به شه که ی تری زه وی، و شه م مانایه ناگو نجیست له گه ل ثه ندیشه کردنی زه وی که راخر او و رووته خت بیست، چونکه گه رخور له یه که سات و به یه که که ی هموو زه وی ده گه رخور له یه که سات و به یه که که ی هموو زه وی رووناکی یه که ی هموو زه وی ده گرته وی و به همان شیوه ثاوا بوونه که ی هموو زه وی به یه که ی خود ا (وهی تمویل می تراکی ناشکرایه به یه روونی کیوه کان وه ک تیپه ربوونی هه وری السنمل: ۸۸، ته مه شده قیرکی ناشکرایه به به روونی که خود اسه رنج بده نه ی حه یران.

شیخ/ به لام خولی سالانه ی سهر سو پهینه رکه وه رزه جیاو ازه کان ، به هویه وه پهیدا ده بیت و لای ژیرو زانایان ناماژه ی بو کراوه به دووباره بوونه و می ناوبر دنی باران له زور له نایه ته کانی قور نان ، که له دو ایدا باسیان ده کهین و گهر نهم خولی سالانه یه نه بوایه ، وه رزو باران و ژیان نه ده بوو.

وهره لهسهر رؤشنایی زانستهوه سهرنج بدهین چ سیستم و پؤلینینك همیه لهدوای نهم بارانهوه، سهبارهت بهشینوه و خولاندنهوه و شیوازی زهوی... تماكو بوانین بهشی ریكهوت چهنده له دروستكردنی نهم سیستم و پیكهاتانهدا؟

زانست ده لیّت خیرایی زهوی له خولاندنه وه کهی به دهوری خوّیدا که (۱۸) میله له چرکه یه کدا، گهر له سالیّکدا چرکه یه که زیادو کهم بکات بوّ (۱۰) سال نهم سیستمه. تیکده چوو، چونکه خولاندنه وهی پاش ملیوّنه ها سال یان زوّر دریّر ده بوو یان کورت ده بوو، به مه به ش سیستمی چوار وه رزه که تیکده چوو به تیکچوونی نه و ریّره دریّر بوونه و همه ی که بوی دانراوه به مه سیستمی بارانی سه سور هیّنه ر تیکده چوو.

گهر ثهو گهردونهی کهزهوی بههؤیهوه بهدهوری خوْردا دهسوریِّتهوه دریِّژتر وهیان کورتر بوایه، وهك چون له ههساره کانی تردا ههیه ثهو کاته تیْکچوون لهوهرزو باراندا روویدهدا.

گهر شیوه ی نهم گهردونه که زهوی به هزیه وه ده خولیته وه به ده وری خوردا هیلکه یی نه بوایه ، سیستمی ههر چوار و هرزه که تیکده چوو و گهر زهوی نهم لاربوونه و هیه تیا نه بوایه و اتبه شیوازی زهوی له جینقه رارگه که ی به گوشه ی (۲۳ پله) لارنه بوایه وه سیستمی هه ر چوار و هرزه که تیکده چوو که به سهر زه ویدا ده گویزریته وه، و به مه شناوه راستی زهوی ده شت و بیابانی ده بوو و به هوی همیشه هاوینه و ده سوتا، و با کورو باشو و ری زه وی ده چوونه ژیر سه هول به نه ناوه را

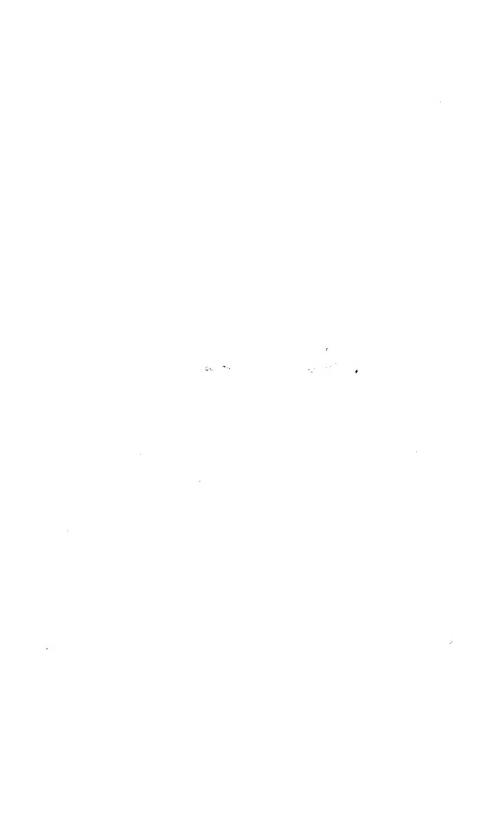
گهر پلهی ثهم لاربونهوهیه زیاتار بوایه لهوهی که ثیّستا تیایهتی، ههردوو باکورو باشور هاویهك دهبوون وهك ههردوو جهمسهره که، یان لهشهویّکی دورو دریژو زستان دریز یاخود رؤژیکی دریژو هاوین دریژ دهبوو.

پلەي خواربوونەوە، پلەي پيويستى برياردەرە بۆ ئەم سيستمەي سەرسورھينەرە.

کوبوونه وهی شهم ههموو هو کارانه به گشتی له خیرایییه وه بن پانتایی و بن ماوه و شیره ی کوبوونه و بن ماوه و شیره ی شیره ی زهوی و شیره ی جینقه رارگه کان و خواربوونه وه چهنده ها شتی تر کهله مه و پیش باسکران چوار و هرزو هه ردوو هاویه کبوون و به هه لمبوونی ثاوه کانی ده ریاکان رووی نه ته دا که باکان تاوه به هه المهووه کان به هنری توزو خوا هوه هه الیان ده گری و بلاویان ده کان به مهش دانو په کان ده کان ده کان دین و چریان زیاد بکات، به مهش دانو په باران پهیدا ده بینت و هموره تریشقه کان به ده نگ دین و بروسکه ش تروسکایی ته دا، له کو تایدا باران ده باریت که زهوی زیندوو ده کاته وه پاش مردنی.... تایا ته م همموو سیستم و ریز به ندی و بریارانه له کاریگه ری ریکه و تن ته ی حهیران؟

حمیران/پاکی و بینگهردی بن خودای مهزن... بهراستی دایکی زهویمان چهماوه و لاره، پاکی بنز ئمو خودایهی که چهمانزیهوه تاکو بهسۆز بینت بزمان.... و بینگهردی بنز ئمو خودایه که بزمانی چهمانزتهوه.... تاکو ئیمهو زیندهوهران بپاریزینت.

برای بچود کمان برشی سی یم برمشی سی پیم

قورثانی پیرۆز سەبارەت بەمانگ دەفەرمویت.

﴿ أَلَـــمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقاً، وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ لُوراً وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجاً ﴾نوح: ١٦

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجاً وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجاً وَقَمَراً مُنيراً ﴾الفرقان: ٦٦ ﴿ وَمِــنْ آيَاتِــهِ اللَّــيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِللهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴾فصلت: ٣٧

﴿ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمَّى ﴾ الرعد: ٢

﴿ وَسَخَرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴾ ابراهيم: ٣٣ لامَاكَ مُنْ مَحَدُ حَاجَالِ مَا أَقَدَ لِللَّهِ الْمَاكَةِ لَا مَال أَمَالِ اذَا حَلَّمُ مِنَاكُ اللَّهِ الْ

﴿ وَالشُّــمْسِ وَضُــحَاهَا، وَالْقَمَــرِ إِذَا تَلاهَــا، وَالــنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴾الشمس/١-٤

﴿ فَسَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَناً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَاناً ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلَيمِ ﴾ الأنعام: ٩٦

والشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانِ الرحمن: ٥

﴿ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيم ﴾ يس : ٣٩

﴿ هُسُو الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضيَاءً وَالْقَمَرَ نُوراً وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحَسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآياتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴾يونس: ٥

به لام خولی مانگ به ده وری خوی و زهویدا یه که (مانگی قهمه ری) ده خایه نیت، واته ، له و ماوه یه ی که به ده وری زهویدا ده سوری ته وه یه که که ره ت به ده وری خویدا ده خولی ته و ه همیشه به به به ده و را ده خولی و وی به ره و دایکی زه ویی یه و هه رگیز پشتی تیناکات زانایان بویان به ده رکه و ت که یه کیک له دروستکر او ه قه شه نگه کانی داهی نه ری دانا ئه وه یه که مانگ له خوله مانگانه که یدا هه مو و رؤژیک (۱۳ پله) ده بریت و (٤٩) چرکه دو اده که ویت له خورهه لات تاکو... به شه روناکر اوه که ی به شیره ی پله به پله و قوناغ به قوناغ به قوناغ به قوناغ به خورهان به ده ربخات، یه که م جار سانگی یه ک شهوه و اته (هیلال) و به ره به به روناکر او که ی به شیره ی که می دار خورما، تاکو... ده بینته مانگی (۱۶) و اته (به در) و پاشان ده گه ریته وه بو په لی یه که می دار خورما، تاکو... و ون بینت و پاش (۲۹) روژ و هه شب سه عات به شیره ی هیلالینکی نوی در ربکه و یتم و به مه شر را داره ی سال و ژمیر هی پیده زانین.

ههروهها زانیان کهمانگ لهههموو ههساره کانی تر نزیکتره بو زهوی و تهنها نزیکهی (۲٤۰) هـهزار میله دووریه کـهی، و بارستایییه کهی بهشیکه لـه ۸۰ بهشی بارستایی د زهه ی.

ه مروهها بزیان به دهر کهوت که هه نساره کانی تریش مانگی خزیان همیه که تیایاندا همیم زور بچووکه و تیره کهی چه ند میلیکه، و تیایاندا همیه زور گهورهیه که تیره کهی (۳۲۰۰) میله، و تیایاندا همیه زور خیرایه که خوله کهی به دهوری همساره کهیدا به (٦) کاتژمیر تعواو دهبیت و تایایندا همیه زور هیواشه کهخوله کهی له ماوهی دووسالدا تعواو دهبیت.

بزیان به ده رکه و ت که جگه له مانگی زهوی هیچ مانگیکی تر نی یه که خوله که ی یه که خوله که ی یه که مانگ ده خایه نیت ، خودای گه و ره و به خشنده سالیکی زهوی به گویره ی چوار و هرزه که کر دو ته (۱۲) مانگ پاش نهم هم مو و نهینیانه نه یان زانی که قور ثان ثاماژه ی بؤ کر دو وه بزیان به ده و ر نین له کاربه جی یی و به خشنده یی خودا له به رئه وه و تیان: - گهر خولی مانگ به ده و ری خوی و زه ویدا له یه کاتدا نه بوایه ، و گهر هم مو و رؤژیک ۱۳ پله ی له خوله که ی نه بریایه وه به ره و خورهه لات کاتدا نه بوایه ، و گهر هم مو و رؤژیک ۱۳ پله ی له خوله که ی نه بریایه وه به ره و خورهه لات کاتدا نه بوایه ، و گهر هم و رؤژیک ۱۳ پله ی له خوله که ی نه بریایه و مه ره و خوره کرد (۹۶) چرکه دو انه که و تایه هم گیز له جیقه را رگه جیاو از یه کانیدا ها تو و چوی نه ده کرد تاکو رووه گوراوه کانی بیینین ، و کاتیک که له مانگیکدا خوله که ی ته و او ده کات ، و خو ناماده ده کات بو مانگیکی نوینی تر تا به هویه و ژماره ی مانگ و سال و ژمیره فیرین .

گەر ماوەي نيوان مانگ و زەوى زياتىر يان كەمىر بوايە لەوەي كە ھەيەتى ياخود قهبارهي گهورهتريان بچوو کتر بوايه، و ياخود خوله کهي دريژتريان کورث تر بوايه، ئهم سیستمه تیکده چوو تهنانهت لهوانهیه مانگ ههمووی نهمایه، چونکه گهر زهوی زیاتر نزیك بووایه نهوا هیزی راکیشانی زهوی بز مانگ زیادی ده کرد بهمهش ههالیچوونی ناوی دەرياكان زال و زۇر داردەبوو و ھەموو وشىكايى دەگىرتەوە، و گەر زياتۇ نزيك بووايە زهوي رايده كيشا بولاي خوى به جوريك كهبه سهريدا بكهوتايه، و گهر دووريم په كهي له زهویه پیموه زیاتر بوواییه بهمیش ههالچوونی و داچوونی دهریا زور کیم دهبوو بههوی. که می هیزی راکیشانی زووی بیز مانگ و گهر دوور تر بووایه له زوویی پهوه تهوا ههساریکی تر بهلای خویدا مانگی راده کیشا و ثیمهشی بیبهش ده کرد لهبهخشندهیی مانگ وه گهر قهباره کهی لهمه گهورهتر بوایه هیزی راکیشانی زیاتر دهبوو و گهر قهباره کهی بچوو کتر بوایه هیزی راکیشانی کهمتر دهبوو، و گهر خولاندنهوهیه کی وهك خولاندنه وهي مانگي ههساره كاني تـري هه بوايـه، كـه زور زور خـيران و لهچـهند کاتژمیریّکدا تمواو دهبیّت و یاخود زوّر زوّر هیّواشن که چهندهها سالّ دهخایهنن و ثهم ' سیستمه تیکده چوو که خودا بوی کردوینه ته ژمیره ر بهمهش مانگی قهمهری ههفتهیهك دهبوو یان دوو سال دهبوو ثایا ئهم ههموو سیستم و بریارانهی که خودا تایبهتمهندی کردوه بهمانگـــهوه لـــه جوولـــه ژمـــيْرراوه كاني خولـــه بـــرياردراوه كاني و جـــيْقهرار گه دیاریکراوه کانی، و ریسژه ی رامکراوه کانی و رووناکیه و هرگیراوه کانی و قوناغه چاوه رو انکراوه کانی و قوناغه چاوه رو انکراوه کانی همموو له کاریگهری ریکهوتی کویرانهیه ئهی حمیران... ؟

حهیران/ بینگهردی بن دروستکهری مهزن، سویند بنی بهخودا ثهم ههموو شتانه به ریکهوت کونابنهوه، به لام من والهقسه کانی شیخ تینگهیشتووم که نزیکه گالتهی بهو زانایانه بیت که ههول و کوششی گهیشتنه سهر مانگ ده کهن.

شیخ/ چۆن ئەمەت زانى؟

چون نه ندیشه ده که یت که من گالته م به زانست و زانایان بیت له کاتیکدا تاماژه ی بوونی خودات به هوی و و ته کانی زانست و زانایانه و بو ده که م و گهر گالته م بینان بیت، ته نها به وانه یه که زور زانسته که یان همایانده خهای نینی وه لایان و ایه ناردنی مووشه که بو سهرمانگ یا خوود ناردنی مروشیک بو گهردوون، جوریکه له هاو به شی کردنی خودا به ممه زنیتی و ده ستیوه ردانی باره گاکهی.... جگه له زانایان و گهر ثه و انه ژیرو عاقلبوونایه ده رکیان ده کرد که مه زنیتی و لیها تووی ته نها بو ثه و خودایه یه که مروشی دروستکردووه به جوانترین شیوه و به روناکی عه قلی ریگای راستی نیشانداوه.

دروستکهری نمو مانگهیه که نیوه خوتانی بو ناماده ده کهن بو چوونه ناوی، و بو پنگهیشتنی هیواو ناواتی لهسمر بنیات دهنین، و ههر کاتیک خودای بیگهرد بیهویت کهرت و بلاوهی پیده کات و له گهل نهستیره کاندا ووردو خاشیان ده کات، بهمهش دیاردهی ناهیلیت، نمو کاته نمم مروّقه نرخ و ریژهی دانراوه کهی خوی دهزانی.

ئىنىيقى مەزن بىرىشىن جواره

; · . ·

شیخ اسم نیسیقه (نامیری دلزیه کهری ناو) مهزنه نهی حهیران که حودای به برزکه روه چهسپاندویتی و دایناوه و بهرزیکردو تهوه لهنیوان ناسمان و زمویدا، دهریاکانی لهناویدا روو ته خت کرد، و ناگره کانی داگیرساند لهژیریدا و هه تمه کانی بالاو کرده وه، و هموره کانی قورس و بارگاوی کرد و ریره وه کانی ناسانکرد، کیوه کانی بو قهرارگه کرد و تیایاندا روباری هه تقولاندوه به هویانه وه جیقه دارگه کانی نوی کرده وه، نایا... کی بریارده ری نهم نهینیانه یه ؟

· · · ·

له کاتی باسکردنی خولانهوهی سالانهی زهوی باسی بارانم بو کردیت و ههندی . له نهینیه کانیم به دهر خست، ئیستا گویبیستی قورشان به بزانه چی دهفه رمویت سهبارهت به کرداری باران که به هوی ثهم ثینبیقه مهزنهو و رووده دات.

﴿ أَفَرَأَيْ ــتُمُ الْمَــاءَ اللَّــذِي تَشْـــرَبُونَ ، أَأَلَــتُمْ أَلْزَلْــتُمُوهُ مِــنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴾ المُنْزِلُونَ المُنْزِلُونَ اللَّهُ اللَّلْحَالَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّلَّالَا اللَّهُ الللّه

﴿ اللَّهَ الْسَدِي يُرسِلُ الرِّيَاحَ فَتَثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَهَاءُ وَيَجْعَلُهُ كسَفاً فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلالِهِ ﴾ الروم/ ٤٨

﴿ وَاللَّهُ الَّذِي أَرِسُلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَخْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النَّشُورُ﴾فاطر: ٩ ﴿ وَاللَّـــةُ أَلْـــزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيًا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴾النحل: ٦٥

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ ﴾ الأنعام: ٩٩

رَبِيُو مَهُوَ الَّذِي يُرِسِلُ الرِّيَاحَ بُشُراً بَيْنَ يَدَيْ رَخُمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَاباً ثِقَالاً سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيَّتٍ فَأَلْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلْكُمْ تَذَكُّرُونَ كِالْأَعْرِافِ: ٥٧

﴿وَهُـــوَ الَّذِي أَرِسلَ الرِّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَٱلزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُوراً، لِنُحْـــيِيَ بِـــهِ بَلْـــدَةً مَيْتًا وَتُسْقِيَهُ مِمًّا خَلَقْنَا أَلْعَامًا وَأَنَاسِيًّ كَثِيرًا، وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لَيَذُكُّرُوا فَأَنِي أَكْفُرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُوراً ﴾الفرقان/٤٨ – ٥٠

﴿ وَنَزُّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا ﴾ ق: ٩

﴿وَأَلْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ ﴾المؤمنون:١٨

﴿ وَٱلزَلْسِنَا مِسْنَ الْمُغْصِسْرَاتِ مَسَاءً فَجَّاجًا، لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَلَبَاتًا، وَجَنَّساتٍ أَلْفَافَ كَالنبا/٤١-١٦

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَالُهَا ﴾فاطر: ٢٧

الله مَو اللهُ أَنْ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَتَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ﴾الزمر: ٢١ ﴿ أَلَمْ تَوَ أَنَّ اللَّهَ يُرْجِّي سَحَاباً ثُمَّ يُؤلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَاماً فَقَرَى الْوَذَقَ يَخْرُجُ من خلاله ﴾النور: ٤٣

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَلَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنَخْرِجُ بِهِ زَرْعاً ثَأْكُلُ مِنْهُ أَلْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلا يُبْصِرُونَ ﴾السحدة:٢٧

بیربکه رموه ته ی حمیر ان لهم تایه تانه و تایه تانه ی که تیپه ربوون و له سهر رؤشنایی زانست سەرنجينكى قولىدە لەكردارى بارينى باران، وا راھاتووين كەزۆر بەسادەيى دهیبینین و بهلایدا تیپهر دهبین بیه تهوهی بزانین چ سیستم و بریاریکی سهرسورهینهری لەخۇ گرتووە. تایا جنی سه رسور مان نی به تهم ئینبیقه دانوپینه ره تاسمانی به مه زنه که خوا در وستیکر دو ریکی خست، و به هوی ته و سیستمانه ی که باسمانکر دن، و به هوی نیهنی یاساکانی گه رماو به همه نمبرونی چری و تو اندنه وهی هه موو به گشتی و ایان له کر داری باران بارینکر دوه که رو شتنیکی تاسایی و کاتی دیاریکر اوی هه بیت ته زنجره گورانیکا، که هه میشه نوی ده بیته که هه ندیکی تریان و هه ندیکیان ئاو له هه ندیکی تریان و هه ندیکیان ئاو له هه ندیکی تریان و هه ندیکیان ئاو له هه ندیکی تریان و هو ده گرن، هه موو سالیک شهم کر داره دو و باره ده و به بی هیچ دو اکه و تن و به بی های خوی باشگه زبو و نه و به بی که م و زیاد له دانوپیک، راسپار ده که ی خوی ده دانه و .

هدرگیز ئدم بارانه سدرسوریندره گدورهیه بدو شیّوهیه ریّك و دیرایكراو نددهبوو گدر ئدم هزكاراندی تیّدا كوّندبووایه لدنمووندی جووله و جیّقدرارگه و دانان و لاربووندوه.و پانی و بدریـنی رووتدخـتی دەریاكـان و پلـدی گـدرمایو خـوّر و بدهدلـمبوون و چـریو تواندندوه و كوّبووندوه و ئارەزوومدندیّتی و بارگاویكردن و باو بروسكه.

ئایا باوهږ ئدکرینت ئـهی حهیران گۆبوونهوهی ئهم ههموو هؤکارهو سیستم و یاسایانه بهتینک_رایو بهیهکجار له کاریگهری رینکهوتی کویرانه بن؟

حەيران/ پەنا بەخوا... ھاۋار بۆ ئەۋ كەسانەي كەخۇ بەزل دەزانن..

شیخ ائه م دوریا سهرسورهینه ره نه ی حهیسران که هه ندی له به شه کانی ثینسیق پیکده هینن ، چون چونی باسی نهینی هاکنیت بو بکه م که خودا به یادمان ده هینیته و به ناو بردنیان له چه نده ها ثایه تی قور ثانیدا تاکو به ثا گابین له توانا مه زنه به خشنده کانی ، قور ثانی پیروز ده فه رمویت:

وَاللَّهُ الَّذِي سَخُرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلِهِ وَلَقَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾الجائــــة: ٢ ٢

﴿ رَبُّكُ مُ الَّــذِي يُــزَجِي لَكُـــمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحيماً ﴾الاسراء: ٦٦

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْوِي فِي الْبَحْوِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ ﴾ لقمان: ٣١ ﴿ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرَيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴾ يَــس: ٤١ ﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبُحْوِ كَالْأَعْلامِ ﴾ الشورى: ٣٢ ﴿ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾البقرة: ١٦٤

﴿ وَمَسَا يَسْتَوِيْ ٱلْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ فُرَآتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أَجَاجٌ وَمِنْ كُلِ تَأْكُلُونَ لَحْماً طُوِيّاً وَتَسْتَخْوِجُونَ حِلْيَةٌ تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلُه وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ فاطر: ٢ ١

ئەم ئايەتانە ئەي حەيران زياتر بەخشىندەيى و كاربەجىّىيى لەخۇ گرتووە:

لهوانه کاربهجی یی دروستکردنی دهریا لهخودی خویدا و لهسهر نهو شیوازهی که ههیه تی و کاربهجی یی به وهی که سویره له گهل نهوه شدا ناوی دهریا چه و روباره کانی ساز گار کردوه، و بهخشنده یی پر کردنیان به ماسی که باشترین خوارده مه نیه بنو مروّق، به لکو به گهوره ترین و دهوله مه نترین عه مباری خواردن داده نریّت که به دریّوای چه رخ ده مینیّته و ه و دانیایی به وه ی که گهمی همانده گریّت و به خشنده یی همانگر تنی مروّف له لایه ن نه و گهمیانه و ه بو به ده ستهینانی رق و روّزی له ریّگای بازر گانیه وه .

حهیران/ لهبهخشندهیی دروستگردنی ماسی تنگهیشتم، و همهروهها بهخشندهیی رو شتنی خهالك لـهدهریاكاندا بـ بازرگانی بهالام لهدروستكردنی دهریا لهخودی خوّیدا تینه گهیشتووم ههروهها بهخشندهیی بهوهی كه گهمی ههالده گریّت.

بهلام ناوبردنی گهمی و رو شتنی لـه دهریاکاندا بـه بهخشندهیی خودا، قورثـان بهمه دهیهویّت تاماژهی شارراوهی داناییو نهینی ثهو یاسا سهرسورهیّنهره بکات کهبه (یاسای نه شیمد) ناسر اوه که له سه ر بنه مای نه می یاسایه گه می دروستبووه و ماسی مه له ده کات نایا نه می یاسا بریار ده ره پیور اوه و و رده کاربی یه ، که واله همو جه سته یه که ده کات که نوقمی ناو بیت هم یاسا بریار ده ره و تا سه رهوه ی به پالینکی شاقولی کیشی ناوه که یه کسان ده بیت به قه باره ی جه سته که زور تربوو له کیشی ناوه که نه و ا نوقمی ژیر ناوه که ده بیت ، و گهر کیشی جه سته که زور تربوو له کیشی ناوه که نه و ا نوقمی ژیر ناوه که ده بیت ، و گهر کیشی جه سته که که متر بوو نه و اجه سته که سه ر ناو ده گهویت ، نه میاسایه که به هوی نهینی یه که وه ماسی یه کان مه له ده که ن و مروی ده توانیت پاپور به مینده کیو دروستبکات له کیش و قه باره و به وزی و فراوانیدا، و گهر حه زیکات له فاسن دروستیده کات و له ناویدا چی بوویت له بارستایی هه تیده گریت . . . بتوانیت به مهمو و کیش و باره وه دوور بهت له نقوم بوون.

ئايا ئەم ياسايەش يەكىكە لەكارىگەرەكانى رىكەوت؟ ئەتى حەيران..

حهیران/ بهراستی ئیمه بنی ناگابووین لهنهینی گهمی و هه لگرتنی له دهریادا و به ناماژه کردنی نهم یاسایه بزیان.

شیخ ابه به خوره ده بینینت شه ی حهیر ان خودای بیگه رد، داهینه رو دروستکه ری سیستمه کانه، و به هوی تواناو گاربه جی بی خوی وای شهم میستمانه کردووه که به یه بگه ن، و سه پاندنی هه ندیکیان به سه رهه ندیکی تریاندا و یا خود هه ندیکی تریان پشتیوانی هه ندیکی تریان ده کات، له به رده و ام بون و زویشتنی تامیری شهم گه ردوونه مه زنه شاوی کردو ته بنه مای زیانی رووه کو شاژه آن، و بارانی خولی کردو ته هو کاریك بو شاودانی زه وی له کاته پیویستیه کانیدا، هه میشه ده ریای کردو ته سه رجاوه ی باران، و به هه آمیوون و چرینی کردو ته دو و هو کار بو دروستبوون و به رزبوونه و و گه پاندنه و میان، و ده ریای له خودی خویدا کردو ته عمماری خوارده مه نی و پیگای بازرگانی و به هه آگری گه می و که شتی که ده روات بو سوو دمه ندی خوارده مه نی یاسا یه ایک که شاو و هه و ا پابه ندیتی، به بی که شتی که ده روات بو به پاپزری مه زنی قورس هه الله گریت وه ای چون به هه آمیو و سو که کان هم آله گریت، ده گونجیست شه ی حه سران کوبوونه و ی مه مووه هو کارو سستمی هم آله و گرینت، ده گونجیست شه ی حه سران کوبوونه و ی نه م هه مووه هو کارو سستمی به یوه ستمی ده به داران به داری کردو و اله کاریگه ری رینگه و تبین شه ی حه بران؟

حەيران/ سويند بيت بەخودا ئەمە شتيكى مەحالە ئەي گەورەم.

شیخ /: نهی، نهم کیوانهی کهقور نان لهچهند نایه تیکدا ناماژه بان بو ده کات، نایا به شی ریکهوت چهنده له پیکهاتن و وهستاندن و بهرز کردنه و هو نه ستوریی و له تکردن و قولای یه کانی؟

قورئانى پيرۆز دەڧەرمويىت:

﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلالاً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَاناً ﴾ النحل: ٨١ ﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَاناً ﴾ النحل: ٣ ﴿ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيّ وَأَنْهَاراً ﴾ الرعد: ٣

﴿ أَلَسَمْ نَجْعَسُلِ الْلَهُ رَضَ كِفَاتَسَا، أَخْيَاءً وَأَمْوَاتاً، وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتِ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُوَاتاً ﴾المرسلات/٥٠-٢٧

﴿وَجَعَلْسَنَا فِسَي الْسَأَرُضِ رَوَاسِسَيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلاً لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾الانبياء: ٣١

﴿ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴾الحجر: ١٩

سیستمی تاودانی زاوی و کرداری باران لهبنه مادا تیکده چوو گهر ته م کیوانه . نه بوونایه.

حهیران/ سویندبنی به خودا ههرگیز نهدههات به خهیالمدا کهوا شاخ و کیو ثهو ههموو سودانهی ههبینت. شیخ/ منیش، سـهرم سـهورِما بـوو لهمـنهتکردنی خـودای پـاك و بـینگهرد بهسـهر بهنده كانیدا سـهبارهت بهناوبردنی كیوه كان، و قورثانی پیروّز بوّی بهردهرخستم، ههر كهناوی كیّوه كان دهبات له گهالیاندا ناوی رووبارو ثاوو روه كدهبات.

ده رکم کردگه ر دروستکردنی نه و کیوه به رزانه نه بوایه، سیستمی ناودان تیکده چوو به روه یک به بوونه ته روو ته ختیك بو باران، و جیگه و پالیوه ری به فره که به شینه یی ده توینه و و به رو به رز بو ناوه رو کان، و سه رچاوه ی روبارن که لینیانه و دینه خواری بو سه رزه وی، هه روه ك چون زانستیش به ده ریخستو وه و ده لینت کرداری ناوه دانی زهوی و گه رانه وه ی باراناوه کان بو ده ریاکان تیکده چوو، به لکو کرداری باران له بنه مادا تیکده چوو، نایا ... نه م هه موو ریکخستن و سیستمه له کاریگه ری ریک ویی رانه یه که ی حدیران ؟

حەيران/ چەند پاك و بيْگەردە خواى پەروەردگار.

شیخ ایستا وازبهینه له و ههموو ریکخستنه سهر سورهینه رهی که کرداره بارانیان اسانکردووه، و له خیزت بپرسه شهی حهیران، سهباره تبه و شاوه ی که قورشان ده فدرموییت: ﴿وَجَعَلُسنَا مِسنَ الْمَاءِ كُلُّ شَيْءٍ حَيّ ﴾الانبیاء: ۳۰، و زانست ده لیّت: ئاو سهر چاوه ی ژیانه بو ههموو زینده و هریکی سهرزه وی ئایا به شی ریّکهوت چهنده له پیکهینانی دو و ره گهزه کهی که بوته سهر چاوه ی ژیان؟

نهم ناوهی کهسهر چاوهی ژیانه، وهك زانست ده نینت پینکهاتووه له (ئۆكسجین و هایدرؤجین) به لام نهم دوو ره گهزه له پلهی گهرمای زؤردا یهك ناكهون وهك چؤن لهپلهی گهرمای نزمدا یهك ناكهون.

که واته چزن (پیکه وت) یز نهم زه وییه و بز هه ساره کانی تر، رینه که وت که وا پله ی گهرمای گونجا و بره خسینیت بزیه کگرتنی نهم دو و په گهزه و دروستبوونی نه و ناوه ی که سه رچاوه ی ژیانه اله وانه یه بلنی یت به ریکه وت نهم یه کگرتنه پهیدا بووه، به لام بزتی به رده رده خهم له کاتی باسکردنی په گهزه کاندا، که وا یه کگرتنیان ته نها له سه ر بنه مای یاسای خوله ی چه سپاو پهیدا بووه که یه کین له سیستمه کانی نه وه یه که ژماره ی نهله کترونی گهردیله کانی نابیست له (۸) نه لکترون زیاتر بیست، و هیچ کاتین نه که م ره گهزانه له گه از ره گهزیکی تردایه كانی یه کسان

نهبیّت به ژماره ی به تالی بارگه ی ره گه زی به رامبه ر ثایا ئه م یاسایه له کاری ریّکه و ته؟ و له کاری ریّکه و ته؟ و له کاری ریّکه و ته؟ و له کاریگه و ته که ره گه زی به نفر کسیجین بتو انیّت ره گه زی هایدر و جین بو لای خوی رِابکی شیّت و یه ك بگرن، به مهش ئه م ثاوه دروستبکه ن که سه رچاوه ی ژیانی هه موو زینده و هریکی زه و یی یه!!؟

دیاری دراوسی برشسی پنجم برسسی پنجم

شیخ / ندم هدوایه که به هزیدوه زیندوین و ده ژین له گهل همموو زینده وه ره کانی سه ر زهوی له ناژه ل و رووه ك نایا به شی رینکه و ت چهنده له پیکهیسنانی نهم ههوایه و . ده سته به رکردن و ناسانکردنی بر ژیان، له کار گهیه کدا که وهستانی نی یه، وه تا کوتایی ژیان به خشنده یی یه کهی به رده و امه .

حهیران/ نه ی شیخی گهورهم باسی نینبیقی مهزنت بن کردم (کارگهی ناو)ی سهر سورهینه ر، به لام نهم زانیوه که ههوا سورهینه ر، به لام نهم زانیوه که ههواش کارگهی ههیه، به لکو نهوه ده زانم که ههوا شتینکه و بوونی ههیه چوارده وری زهوی گرتووه... که واته مانای چییه که (کارگهی) ههیه نه له جووله ده و هستیت و نه سوودمه ندیی یه کهی کوتایی دیت... ؟

شیخ/ نسمی حمیران دوزانیست که نو کسجین له پیرهی (۲۱) له هموادا همیه وه نایترو جین به پیره وی (۷۸)، و هماندی له گازه کانی تر و نو کسجین گازیکی سو که به خیرا به رز ده بینته وه و بلاو ده بینته وه له تو انایدایه به رز بینته وه و له لایه ن زهویی به و هماندی به خیرا به رز ده بینته وه و بلاو ده بینته وه له تعالم همانده ی نیمه ده مینینته وه له سه رهساره کانی هماند و بوچی که به پیره ی (۲۱) له هموادا بی زیاد و که مینینته وه که نهمه ریزه ی که به پیره ی که به پیره ی که به پیره ی که به به ی در باخی این به که میرین گر و بوجی که به به و این ده سووتان به که میرین گر له هموادا، و گهر پیره که ی که میر بوایه نه و اهمو زینده و هر ده خنکا، نایا دیار یکردنی نه م پیره یه له کاریگهری ریکه و تی کویرانه یه نه که حمیران؟

بهلام کارگهی ههوا نهینی دروستکردن و ریکخستنی زوّر وردتر و مهزنتره، و دانایی لهبهرههمهکهیدا گهلیّك سهروهینهرتر و داریّژراوتر.

چونکه جهستهمان ههمیشه پیویستی به دروستبوونی و زهی به رده و ام ههیه، و بینگومان و زهش پیویستی به سووتهمه نی ههیه، و سووتهمه نیش بریتییه لهو تؤکسجینه ی که به هؤی ههردو و سیه کانمانه و هه تیده مژین به مهیش خواردنه که مان ده سووتین، به لام رینزه ی

ئۆكسىجىن لەھەوادا، دىارىكراوە لەبەر ئەوە واچاوەروان دەكريىت، كەدواي چەرخىڭكى زۆر كۆتايى پىبىيت، چونكە ئەو ئۆكسىجىنەي كە ھەلىيدەمۇيىن بەھۆي سوتاندنەوە لەگەل ئەو كاربۆنەي كەلە خواردنەكانماندا ھەيە يەكدەگرن.

دووهم نو کسیدی کیاربون دروستده کهن که ژههریکی کوشندهیه و بههوی همناسهدانموه خومانی لیدهربازده کهین.

گەر بىم شىپوەيە بروات (ئۆكسىجين)ى ناو ھەوا بەرەو نەمان دەروات ئەو كاتە چارە ىيە؟

لهدانایی دروستکهردا وای لـهروهك کردوه کههمیشه پیّویستی به (کاربوّن) ههبیّت بوّ ژیان و خواردنهوهی و بهرهممهیّنانی بهروبوومهکهی.

ناتوانیت راسته خو له سرو شته وه وه ریبگریت به لکو وای بن دانر اوه که له (دووه م ئو کسیدی کاربونه وه) وه ریبگریت به لام ههر ثهبیت ریزهی (دووهم ئو کسیدی کاربون). به رهو ته واو بوون بچیت. ثه و کاته چاره ی چییه؟

ئا... لیرهدا دانایی داهینهری مهزن زور بهسهرسورینهری له کرداری ئالوگور کردن له نیمه و رووه کدا بهدهرده کهوینت دووهم ئوکسیدی کاربون وه ک زانیت ژههریکی کوشنده به و لهههمان کاتدا ژهمه خوراکیکه، که ژههر بو ئاژه ل وه خوراکه بوروه ک و ئهمش به یه گرتنی کاربون له گهل ئوکسجیندا پهیدا دهبیت به کاریگهری سوتاندن.

ئیمه کاتیک ئو کسجین هدانده مژین و خواردنه که مان ده سوتینین و دووه م ئو کسیدی کاربون دهرده کهین و به هوی همناسه دانه وه خومان لهم ژههره کوشنده په پزگار ده کهین و دهیکه بنه جیهانی پرووه که پیویستیتی بو به به ده وامی ژیانی و خوراك و به رهمه مهینانی به روو بروه می و گه لاکانی شهم ژه هره کوشنده به هدانده مژن، به هوی شیکاریکی کیمیایی سهر سوپ هینه ری سه وزه ما دده ی گه لا که له گه لا پروناکی خوردا یه کده گرن که به مهم دووه م ئو کسیدی کاربونه که ده بینه وه دوو په گه ز (ئو کسجین و کاربون) کاربونه که ده تویته وه به هوی ثه و ثاوه ی که په گه ی پروه که که همانی ده مژیت تاکو به هری به و دیاریی یه نایابه کانمان پیشکه ش بکات له گول و به رو بوم، و شهویش به هیزی می در نو کسجین) مان ده داته وه و دو ده کان شنه ی ژیان.

ئابه م چه شنه (تو انسای درو سستکه ری) شهم رینکخسستنه سه رسسو پرهینه رهی داهیستاوه (کارگه) که هه میشه نو کسسجین به نینمه ده دات و (کاربون)یش به پرووه ك نه دات، و گهر نهم ئالو گوره سامناکه نه بو ایه ژیان له سه رزهوی نه ده ما. ثایا... ثهمانه ههمووی له کاریگهری ریّکهوتی کویّرانهن ثهی حهیران؟ حهیران/ پاك و بیّگهردی بوّ خودای مهزنه، بهراستی کاریگهریه کی سامناکه وهخته سهرسورِهیّنهر ترو دارِیّژراوتر بیّت له (کاریگهری باران).

شَيْخُ/ ثايا... ئەمەش يەكىنكە لەكارىگەرەكانى رِيْكەوت ئەى حەيران، كە قورئان پىش سيانزە سەدە بەخەلكى فەرموو ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ لَبَاتَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِراً نُخْرِجُ مِنْهُ حَبَّاً مُتَرَاكِباً ﴾الأنعام: ٩٩

حدير اذ/ گدورهم تينه گديشتم.

شیخ چونکه به ته و اوی سه رنجی ئایه ته که ت نه داوه، خود اده فه رمویت (فَأَخْرَجْنَا بِهِ)

(به هزیه وه ده رمانه یننا) و اته به هزی ثاوه وه رووه کی ههموو شتیکمان ده رهیننا، و هه روه ها ده فه رمویت (فَأَخْرَجْ سَنَا مِسنَهُ) لینمان ده رهیننا و اته له (رووه کمان ده رهیننا) (خضرا)

(سه وزی) و له پاشد اده فه رمویت (نُخْرِجُ مِنْهُ حَبَّا) (ناو کی لیده رده هینین) ثه م راناوه بو کی ده گه رینته وه به قاویان بو رووه ك بو کی ده گه رینته وه به قاویان بو رووه ك بان بو رسه و زه مادده) ده گه رینته وه به قام مانای چی یه که خود اناوك له سه و زه ده ربه ینیت.

شیخ الله الیز ددا نهینی موعجزه کانی ثایه ته کانی قور ثان به ده رده که ویست، شه ی حمیر ان، به لکو تاماژه به بن ثه و نهینی به ی که تا .. ئیستا لای زانایان به شار اوه یی ماوه ته وه و زانست و اده ریخستوه و ه ك پیم و تی: پیکه پینانی پرووه ك و خوراك له کاربن نه و و م و هم روه ها زانست به ده ریخست که پرووه ك دووه م ئو کسیدی کاربن ن شیكار ده کات بو هم ردوو په گهزی (ئو کسجین و کاربن ن) کاربن نه که وه رده گریت و به مه خوی به هن خوی به هن خوی بید روستده کات و به مه خوی بید روستده کات و به مه که شی به رده گریست، به لام پروه ك چون دووه م ئو کسیدی کاربن شیكار ده کات بو دو و ره گهز ؟

 به لام چون شهم کارلیکه کیمیاییه روودهدات له نیوان روناکی خورو سهوزه ماددهدا، شهم نهینیه کهزانست به یه کیک نهسه رسورهینه ره کانی خودای دروستکه ری داده نیت.

زانایان ته نها ئهوهیان زانیوه گهر سهوزه مادده نهبوایه نهم کارلیکه کیمیایه روی نههدا، و دووهم نوکسیدی کاربون شیکار نهدهبوو بو ههردوو ره گهزی (کاربون و نوکسجین) و روه کیش خوراکی وهرنهده گرت و بهرو بوومیشی نهدهبوو.

ئایا دروستوونی ئهم کارگهی ههوایه و دروستبونی ئهم سهوزه ماددهیه و گورینی ژههر به مهوزی نه سهوزهوه بو خوراك و ریکخستنی ئهم گورینه وه دیاری یه لهناو دراوسیکاندا به شیوه یه کی خولی، ثاوا به ریك و بن کهم و کوری ئایا ئهمانه ههموو له كاریگهری ریکه و تن نهی حهیران؟

میوانخانه ی گهوره برشسی شهرم برسسی شهرم

شیخ ندی نهم میوانخانهیدی که خاوه نه کهی بؤمانی دروستکردووه و چهسپاند قیه تی و پاریزر اوی کردوه، و جهسپاند قیه تی و پاریزر اوی کردوه، و به به مهموو پیویستی و به خشنده یی یه که ناماده یکردوه، نایا به شی ریکه و ت چه نده تیاید ۱۹

حەيران: كام ميوانخانەيە، گەورەم؟

شیخ میوانخانه که م زوویی به له ها تنماندا تیایدا داده به زین هه رله بیشکه وه تاکو گزر. نه م میوانخانه به که نارامگا و سوّز و گهرمی و ناگرو پروناکی له خوّگر تووه له گه ل نه و چیشتخانه به ی که جوّره ها خواردن و خواردنه و ممان پیشکه شده کات به گزشت و شیره مه نی و میوه و سه وزه، ته نانه ت شیرینیش مان پیشکه شده کات و جوّره ها پوشاك که له سه رمای زستان و گهرمای هاوین. ده مانپاریزییت، نایا نه خشه دانان و بایه خدان و وورده کاری تیادا به دی ناکه یت نه ی حه یران ؟

سه رنجیده له به رده زور بچوو که کانی..که نهم میوانخانه گهوره یان لیپینکها تووه، نه و مادده یه ی کهوورد و خاش و شیکار کراتا گهیشتته گهردیله که ی و به ره و ناوکی گهردیله کان چون و توانیان له تی بکه ن ووزه ی لیبه ده ست بهینن به مهش کاولکاری سوتاندن و له ناوبردن و کوشتاریان کرد.

ُ ثایباً پاش ئیم هیمموو کیاره رِاستی ماددهیان بۆ به دهر نه کهوت یاخود تا ئیستا نهزانن لیمی؟

ثایا بینینی هموو شهو پیکهاتوه ریکخراه سهرسو دینه رانه و شهو لیکچوه نه دلرفینانه و نه داره این بین در فینانه و نه دو که نه که که دیارده ی ریکه و تی کویرانه بن؟ نه خیر و نه دی ران، پیاوانی زانستی سهرده می پیشو و ته نها سه ریخی رو که شی مادده یان شهدا نه ده چوونه ناو ناوه رو ك و قو لایی یه وه و ره گهزه كانیان به شیره جیاكانی مادده به دیان ده كرد، و نه ده زانر اه و كساری لیک جیابووته و بینی به لام نهیده زانی هوی نهینی پیکه وه لكانیان، و ره نگه و راو جوره كانی رووناكی ده بینی به لام نهیده زانی هوی نهینی جور را و جور را و جوره كانی ده مه دا ده چنه ناو قو لایی یه كانه وه و لیهاتوویی جور را و جور را و جور و کیهاتوویی

خوای بو به رده رده که ویّت گه ر زانایه کی سه رده می کوّن پرسیاری لیّبکرایه له ج مادده یه ك نه م گه ردوو نه پیکها تووه و و لا می ده دایه وه که له گه ردیله ی چوار ره گه ز در وستبووه (خاك و ناو و ناگرو هه وا) ، پاشان زانست په ره ی پیدراو پیشکه وت ، و بزیان به ده رکه وت که نه م چوار ره گه زه خویان له خویاندا له چه ندین ره گه زی تر پیکها توون و نه م ره گه زه زوّرانه ش له به شی هی جگار بچووك پیکدین که نه ده بینرین نه که رت ده کریّن و له سه ده ی نوّزده هه مدا زانست هه نگاویکی گه و ره ی نا، و به ده ریخست نه و پار چه به چووکانه ی که لایان و ابوو که رت ناکریّت له به و نه وی بچووکترین شتن گه رئه ندیشه بکریّت، نه مانیش پیکها توون له به شی زوّر بچووکتر که به (گه ردیله) ناو ده بریّن، و راده ی بچووکیان نه ی حمیران که تیره ی هه ریه که یان به ریژه ی (پینچ ملیوّن به ش) له نین جی و کیشه که ی به گویره ی ره گه زه کانی ده گوریّت به نزیکه ی له نیّوان دو و به ش و (۹۹ و ۳۹ ه) به ش له ملیوّن ملیار ملیار به ش له گرامینگ.

حهیران/ چهند سهیر و سامناکه!.

سینج/ نهم قهبارهیه شرزانایان به گهورهی داده نین به گویسرهی نه له کترونه کان و . پزرتونه کان که گهردیله یان لیپینکدیست، و تساکو بومانی نیزیك بکه نه وه و بستوانین نه ندیشه ی نه و جیاو از پی به بکه ین، نمو و نه یه کیان بو هیناوینه ته وه گهر نه له کترونه کان دابنین به گهردی، پروتون له چاویا به قه دگوی زموی ده بی ، گهردیله ش له چاوی دا به قه د سه دیمی نافره تی زنجیره دارده بی ، گهر بینته و هیادت، و ده لین: جیاو ازی نیوان قه باره ی گهردیله هه مووی به گشتی و نه و نه له کترونانه ی که تبیایه تی، وه ك جیاو ازی نیوان گهردیله ی توز و نه م ژوره ی که نیمه ی تباین و ایه نه ی حهیران ؟

حدير ان/ ثاي لدم سدر سور هيندره سدرسور هيندره 11.

ده گونجینت نهم گهردیله بهو ههموو بچوو کیهوه (بوشاییو بهشی)ههبینت؟

شیخ به تنی نه ی حهیران بویان به ده رکه و ت که وا گهردیله به رکی ههیه و له ناویدا ناوکیک یان چهند ناوکیک ده خولینه وه و بارگه کانیشیان نه له کتر زنیک بسان چهند ناوکیک به گویره ی ره گهزه کانیان هه لده گرن، و ناوکیش له لای خویه وه پیکهاتو وه له پر و تونیک و یان چهند نیوترون نیک ته نها له پر و تونیک و یان چهند نیوترون نیک ته نها له هاید رو جیندا نه بیت که نوترونی نیه .

حمیران/ ثهم ثمله کترون و نیوترون و پروتونانه چین

شیخ / ئەلىه كترۆن بريىتى يە لىه يەكەيلەكى بارگلاوى سالب، و پرۆتۆنىيش بريىتى يە لەيەكەيلەكى بارگلوى موجەب، و نيوترۆنىش بريتى يەلە لەيەكەيەكى بارگاوى بى لايەن نەموجەبەو نەسالب.

حدیر ان/ که و اته مادده و گهردون به گشتی و ثیمه ش له گه تیاندا بریتین له چه نده ها. به که ی بارگاوی کاره با؟

شیخ انهمه، راستیه کهیهتی نهی حهیران، و نهو ماددهیهی که گهردوون و نیمهی اینیخ انهمه، راستیه کهیهتی نهی حهیران، و نهو ماددهیهی که گهردوون و نیمهی اینینکهاتووه، بریتی یه له وزهی کارهبای جامکرا و بهشیوهی گهردیله و ره گهز، و زانای گهوره (نهنیشتاین) تیوری (نسبی) دوزیهوه و بهجیهانی ووت (مادده و وزه یه شنن) راستی و و ته کهی بهده رکهوت کاتیک که توانرا نه توم له تیکریست و مادده کهی بگوردرینت بو ووزه، وه که چون به کردهوه بهده رخرا له نه نجامی له تکردنی گهردیله دا، هیچ ریگریک نی یه که نهمرو و و وزه بکریت به مادده ؟

شینخ ا نهمه به دوور ناز انریست، ثالیره دا نابینیت که زور نزیك بووبیته وه له باوه رهینان به ئیمكانی دروستكردنی مادده ی گهردون له نه بوونه وه همو وزه و هیزیك به گشتی بوخودایه) ثه ی حدیران (إن الله قوي عزیز) (خودا به تواناو به هیزه).

حديران/ شيخي گدورهم تا ئيستا باسي فهلسه في (نسبي) بن نه كردوم.

شیخ / (نسبی) فعلسه فه نی یه، به للکو تیوری رانستی روته، گهر ثاره رووت لیبیت بوتی باسده کهم، به لام ئیستا باسی گهر دیلهت بوته و ده کهم تاکو بزانیت چه ند ریکخستان و . کرداری له خو گرتووه، رینه مایمانکردن بو ده رککردنی بوونسی ریکخستان به ته نها مههست و ئامانجه.

حديران/فەرمان بۆ تۆيە گەورەم.

لهمهش سهرسور هینه رتر به کگرتنی نهم ره گهزانهیه له گهل یه کتردا لهسه ربههای پولینی ههشتی کهزور لهنه ریتی میوانداری تیادا بهدی ده کریست چونکه یه کگرتنی ره گهزه کان رووده دات به گویره ی یه کگرتنی نهله کترونه کانیان.

گهر ژمارهی ئهلکترونی بهرگی ره گهزه میوانه که لهههشت کهمتر بیست، واته خانه به کی به تالی ههبیست، فی به خانه به سنگیکی فیراوانه وه ده توانیست میوانداری ره گهزیکی تر بکات بهمه و جیک ژمارهی ثه له کترونه کانی یه کسان بیست به خانه ی به تالی به رگی ره گهزه گه که له هه شت ئه له کترون که متری هه یه.

ئمو ره گهزهی کهلهبهرگی دهرهوهیدا تهنها (۸) ئهله کترون ههیه ناتوانیت میوانداری هیچ ره گهزیکی تر بکات، کهبهمهش لیبوردراوه به لام ثهوهی (۷) ثهله کترونی لهبهرگی دهرهوهیدا ده و به ده ده توانیت یه به بگریت له گهل ره گهزیکی تردا کهلهبهرگی دهرهوهیدا تهنها یه به نه کترونی ههیه و شهوهی که (۲) شهش ثهله کترونی لهبهرگی دهرهوهدا ههبیت، به م چهشنه.

لهبهر ئهوهی جیاوازی ره گهزه بنه ره تیه کان به گویرهی جیاوازی ئهله کتر و نیه کانیان، وه باسکرا، و چ کاتیک بارستایی گهردیلهی ههر ره گهزیک زانرا، ئهوا ههموو سیفاته تایبتمه ندیه کانی ده زانری.

(مەندەلىيىف)ى زانساى روسىي توانسى پۆليىنى رەگسەزەكان بەگويىرەي بارسىتايى گەردىلەكانىيان بكات، بەمسەش خشىتيەكى نمىرەدارى بىەرەو ژوورى دانسا، بىملام زۆر به کتوپری بـهرهنگاری ثـهو بۆشـایییه بـۆوه کـه گـهردوون ناسـهکان دووچـاری بونـهوه کهلهنیوان مهریخ و موشتهریدا بوو، گهر بیتهوه یادت... حهیران.

(مەندەلىف)ى زانا دۆزىى يەوە كەنمرەى بەرەو ژوورى ھەر رەگەزىك بەشىرەيەكى ئاسايى دەرواو ھىچ بۆشاييەكيان تيادا نى يە، تەنھا لەسى رەگەزدا نەبىت، يان ئەوەتا ئەم (ياسايى خولەيى يە) ئاسايى و راست نى يە، و ياخود راستە و بوونيان ھەيە ئەو كاتە دەبىت بوونى ئەم رەگەزە ونبوانە بەگويرەى بۆشاييەكانيان بن.

جیگای سهرسورمانه که (مهندلیف)ی زانا کهباوه پی بهراستی (یاسای خولهیی) همبوه، چهسپاندی که نهم سنی ره گهزه و نبوانه پیویسته بوونیان لهسهر زهوی ههبیت به لکو توانی لهسهر بنهمای بارستایی گهردیله کانیان که لهپله کانی بوشایدا ههن سیفاته کیمیاییه کانیان دیاریبکات، کههیانه ههروه ك خوی بینیبیتی و ابیت.

له وه سه رتر حه ران (مه ندلیف) زور خوشبه ختانه توانی پیش مردنی له سالتی ۱۹۰۷ دا راستی پیش بیش مردنی له سالتی ۱۹۰۷ دا راستی پیشبینیه زانستیه که ی ببینی سه باره ت به دو زینه وه ی ره گه زه و و نبوه کان له لایه ن زانایانه و ه ه م ریه که له وسی ره گه زانه کیشی گه ردیله و سیفاتی کیمیاییان هه بووه که (مه ندلیف) ی زانا پیشبینی کر دبوو ثابه ا، ده شیت شه ی حه یران شهم سیستم و پولینه سه رسو رهینه رانه له گه ردیله و مه جه ره کاندا، به بی هیچ جیاو از یی یه که له نیو انیانداهه مو و له کاریگه ری ریکه و تی کویرانه بن؟

حەيىران/ شىنخى گەورەم راسىتى فەرموو، كەوتى: زانــا بەچــونى لــەماددەوە بــۆ ناوەرۆكى، خوداي بەدىكرد

شیخ آئمو روناکیهی که قورثان لهزور له ثایهته کانیدا، ثاماژهی بنو ده کات، ثایا..بهشی ریکهوت لهدروستبوونیو پیکهاتن و ریکخستنی یاساو سیستمه کانی و جورایهتی رونگه کان و گورانیان لهبهر چاودا چهنده؟

قورئان دەفەرمويىت:

وُرُوكُ لَكُهُ اللّهُ الَّذِي حَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ﴾ الأنعام: ١ ﴿ وَمَسَا يَسُسَتُوِي الْله عْمَى وَالْبَصِسِيرُ، وَلا الظُّلُمَسَاتُ وَلَا النُّورُ، وَلا الظَّلُّ وَلا الْحَرُّورُ ﴾ فاطر / ١٩ - ٢١

﴿ وَ اللَّهِ مَنْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَداً إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْمُ بضيَاء أَفَلا تَسْمَعُونَ ﴾ القصص: ٧١

﴿ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ، وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴾ لحاقة/٣٨-٣٩

که واته نه و روناکیه چییه که به هویه و شت ده بینین و نه وه چییه که خودا سویندی پیده خوا به وه ی که نیمه ده بینین و نایبینین، خودا تو اناکانی ناشکرایه و له قور نانی پیروزدا ته نها سویند به نیشانه به رزه دروستگراوه کانی ده خوات، نه و نیشانه ی که راسته و خو له خوره وه، و یان له ورشه داره نه بینراوه کانه وه ده گه نه سه رزه وی هه روه که ده دراین، له به رینه و هه کوره وی جوراو جور و به گویره ی ژمیره که یان، و اته به شه پولانه ده بینینیت، و نه و له دریزایی یه کانیاندا، به لام چاو مان ته نها به شیکی که می نه م شه پولانه ده بینینیت، و نه و شه پولانه شه پولانه ده بینینیت، و نه و به ده و نه و شه پولانه له ژیرینه که به هوی سیبه ری خوره وه ، حدوت ره نگی به ده رده که وینت، و نه و شه پولانه له ژیر سور و سه رو وه نه و شه پولانه بینینت، چاو مان نایان بینینت، چونکه چاو مان به نه تو انایی در و ستگراوه بو بینینی نه م شه پولانه ، به لکو نه م شه پولانه بو بینین و ده رکردن در و سته کراون.

جیاوازی شه پوله کان له دریزیاندا ده بیته هؤی جیاوازی له په نگ و کاریگه ریاندا، و دریز ترین شه پول که به چه نده ها میل ریزه کراوه و کور ترینیان (۱) شه پوله له نینجیکدا، که کار ده که نه سهر (نامیری لاسلکی) گهر لهمه کور ترین، گهرمی دروستده که ن، و به که کار ده که دریزه شه پوله کهی بریتی به (شه پولی گهرمایی تاریك) ناو ده برینت، و نه بینراوه چونکه دریزه شه پوله کهی بریتی به له به شیزل له ۳۰ ههزار به شی نینجیک، و گهر به ههمان خیرایی خودی له و سنوره تیپه پی، نه و کاته کاریگهری له سهرمان ده بیت و و نهمه ش به (شه پولی پوناکی) ناو ده بریت. و به هوزیانه وه حموت ره نگی کولکه زیرینه دروستده بیت، وه په نگه کانی نه م شه پوله بینراوانه ده گورین به گویره ی جیاوازی له خیراییه کاندا گهرله یه ك نینجدا خیراییه کهی بینراوانه ده گورین به گویره ی جیاوازی له خیراییه کاندا گهرله یه كهرله مه که متر بوو بینت و له پاشدا (زورد و سه و زو شین و نیلی) و گهرله مانه زور ره نگی ره نوی به چه شنین بگاته (۲۰) ههزار شه پول له نینجیکدا نه وا په نگی وه نه و شه ی در وستده بیت، گهرله مه کور تر بوو نه و کاته نه بینراو ده بیت.

ئه و رهنگانه دروستدهبن کهبه (لهسهرو وهنهوشهیبهوه) ناو دهبرین و کاریگهریبان لهسهره مادده کیمیایه کان بهدهرده کهویت.

ل مدوای نهمانه شهپوله پولیننکراوی تر زور دینت و جیهانی بینراوه کان زور کهمتر له چاو جیهانی نهبینراوه کاندا و شهپوله ورشهداره ناسراوه کان تا.. نهمروش زیاتر له (۲۷)) پلهدا، رِیکده خرین، که بینراو تیایاندا یه کی پلهیه، و پله کانی تر نهبینراون.

`` ئِيْسِتاً تِيْده گهيت، ئهى حَديران مانىاى فهرموودهى خواى مهزن ﴿فَسلا أَفْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴾. تُبْصِرُونَ، وَمَا لا تُبْصِرُونَ ﴾. تایا جینی بروایه ثهی حهیران ثهم ههموو پؤلین و سنوردای و ریکخستنه له کاریگهری ریکهوتن بن؟

ٔ حَمَیرَ انّ/ پاکی و بیْگەردی بۆ دروستکەری مەزنە، بەلام شیّخی گەورەم وادەبینم کە ئینکاری بوونی (ورشە) (ألاثیر) بکات کە زانایان لەسەر بوونی رِیْکەوتوون.

شیخ اهیچ کامیک له و زانایانه ی که ووتوویانه (ورشه) بوونی ههیه، نازانن راستی ه وورشه چی یه به لام به گریمان بونیان سه پاندووه، چونکه خوّیان بهرامبهر ههندی شت بینیهوه که لایان وابوو ته نها هو کار بو بوونی ثهم شتانه (ورشهیه) و پیوهری روناکییان له سهر ده نگ کرد، بوّیان به ده رکهوت که پیویسته، بوونی نیّوه ندیّک هه بیّت له نیّوان ثهم شتانه دا بو گواستنه و ه یکاریگه رله ته نیّکهوه بو ته نیّکی تر .

بو نموونه کاتیك له جیگهیه کی دوره وه توپیك ده ته قینریت و ده نگه که ی ده گاته ئیمه، ده بر سین چی نهم ده نگه ی له مه توپه که و قهیاندو ته گویی ئیمه، هیچ شتیك نابینی، به لام دیاره که نیوه ندیك له نیوان ئیمه و توپه که دا ههیه که نهویش ههوایه، به هوی ته قاندنی توپه که و دو و چاری له رینه وه بوو، به مه ش له رینه وه که ده گاته گویی ئیمه، و نه و ههوایه ی که گونجاوه بو گواستنه وه ی نهم ده نگه نیوه ندیکی گونجاوی نی یه بو گواستنه وه ی که م ده نگه نیوه ندیکی گونجاوی نی یه بو گواستنه وه ی گهر سه رنجی روناکی گلزپینکی کاره به با بده یمن له جینگایه کی دو وره وه وه شتیك ده بینریت له نیوه نده هموایه کی خامو شدا و گهر گهر ده لولینکی ره شهه تیكر ده بینین هیچ کاریگه ریکی نی یه له سه ر روناکی ثهم گلزپه، وه که نهو کاریگه ریمی که همیه تی له سه رده نگی توپه که، گهر توپینکی شوشه یمان له همه و ابه تالکرد و وزه نگیك و گلزپه که داده گیرسین به مه ده رك ده که یمن که همه واله و نیوه نده گونچه وه به ست کتوپر گلزپه که داده گیرسین، به مه ده رك ده که ین که همواله و نیوه نده گونچه وه به بو گواستنه و می روناکی، و نه مینی همه ده رك ده که ین که همواله و نیوه نده گونجه و مه به بو گواستنه و می روناکی، و نه م نیوه نده که زانایان به (ووشه) (الاثیر) ناوی ده به نبی به به نود که راسین به روناکی، و نه م نیوه نده که زانایان به (ووشه) (الاثیر) ناوی ده به نبی به ده رک در راستیه که ی برانن.

به لاّم تاقیکر دنه وه زانستیه کان نه بوونی و شهیان سهلاند و پیّوه ر لهنیّوان دهنگ و رهنگدا له گهل جیاو ازیدا.

ت له راستیدا ده نگ بریتی یه له پیکدادانی له گه ل هموادا و به له رینه وه ی جوراو جور ده یله رینینه وه تما . ده گاته گویمان گه ر ههوانه بوایه ده نگیش نه ده بوو، به لام روناکی شه پول تیشکه کانی به بی پیویستی به هیچ نیوه ندیک به اسانی به بوشایدا ده روات. هیچ جیاوازی نی یه گهر (وورشه) بوونی فیعلی ههبیّت و یاخوود بوونیّکی گریمانی سهپینراو بیّت، ثـهوهی کههمیشـه لای مـن گرنگه ثهی حهیران، ثهوهیه که لـهلایهنه کانی دانـایی و سیستم و دروستکردنت بـۆ بهدهرنجهم، ثایا لـهو جیاوازیی یه به ثاگایت که خودا لـه گـواستنهوهی دهنگ و روناکیدا دروستیِکردوه.

ثایا چنزنت تەندىشە دەكرد گەردەنگ وەك روناكى بگەيشتايە گويىمان، لەخۆر و ھەسارو تەجرامە ئاسمانىيەكانى ترەوە ياخود بەپىچەوانەوە بووايە روناكى بەھۆى ھەواوە بگەيشتايەتە بەئىمە، بەمەش بيستن و بىنىنمان تىكدەچوون.

ثایا ثهم جیاکاریو سیستم و دانایییه ههموو لهکاریگهری ریکهوتی کویرانهیه ثهی ههیران.

حەيران/ بەخشىندەيت زياتر بينت ئەي گەورەم.

شیخ/ ئهی ئهم ثاگره، ئهی حهیران.

حەيران/ بەلام شيخي گەورەم پەيمانى داپيم باسى (ريىرەيى) (نسبيه)م بۆ بكات.

شیخ / دهبینم زور سوری لهسهر بیرو کهی (ریژهیی) وهك میشکت خولیای بوو بیت امه.

حه بران / چنون خولیای نایم که نه و هه مو سه رتایی به عمقلیه ناشکر اکانی سه رو ژیر کرد، کاتیک نینکاری نه وه ده کات که کورتترین هیلی راست نه و هیله یه که ده که ویته نیوان دوو خاله وه و لای وایه که دووریی یه کان سی دووری نی یه به لکو چواره و یه کیکیان له و چواره (کاته) و زور شتی تری سه رسور هینه ره.

شيخ/ ئەمانەت لەكويوە زانى؟

حەيــران/ لەرۆژنامــه گەرۆكــه كان خويــندوومەتەوە،،و يــاخود لەلايــەن خەلكــەوه گويبيستى بووم.

شیخ / راستی زانسته کان له هموالی رؤژنامه کانه وه وه رمه گره، و بیجگه له زانایان له که سسی تر وه ری مه گره، و مه هیله عه قلت چه واشه ی لایه نه سه ره تایی یه کان و ئاشکر اکان بین، گهر به گشتی هه مو و زانایان هه والی چه واشه ی عه قلت بکه ن با وه رت نه بینت که زانایه کی مه زنی وه ك ئه نیشتاین پیچه وانه ی عه قلی خوی بکا و ئینکاری شته سه ره تا و ئاشکر اکان بکات، چونکه ئه نیشتاین بیروباوه ری سه رو ژیر نه کر دوه، به لام هه ندی لایه نی تیدا راستکر دو ته وه، ئینکاری فاشکر اکانی عه قلی نه کر دوه، به لام به ناگامان ده کاته و که و اله تیگه یشتنو و ده رك کر دنماندا را ده یه ك بو جیگا و کات و جون ده وی بیر و که ی (ریژه یی) کاتیك ده تیت (هیلی جووله دابنین که ده رك کر اوه کانیان تیادایه، بیر و که ی (ریژه یی) کاتیك ده تیت (هیلی

راست نزیکترین هیله له نیوان دوو خالدا، چونکه نمه و پیژهیه بو لاربوونه وی زهوی . داده نیت که هیله راسته کهی بهسه ردا ده روات و ههر گیز ناتوانین بو نموونه نهندیشه ی کور تترین هیلی نیوان نیویورك و پاریس بکهین، له کاتیك نهو هیله لهسه ر زه وییه کی چهماوه دا ده روات، گهر له ناخی زهویدا ههمان قیاسی بکهین له نیوان نمو خاله ی که نیویورك لهسه ریتی و نهو ناشکرایه ی که ده لیت مینیته و نهو که نیویورك لهسه ریتی و نهو خاله ی که پاریس لهسه ریتی، و نهو ناشکرایه ی که ده لیت که هیلی راست کور تترین ماوه یه له نیوان دوو هیلدا وه ك خوی به راستی ده مینیته و و کاتیك (ریزهیی) دوریی یه کان) (سی) دووری نین و (چوارن) که یه کیکیان (کاته) نهمه ش به سهر ته نی جولاو دا ده چه سپیت نه ك به سهر ته نی وه ستاو، و سه باره ت به اممه شدی جولاو دا ده چه سپیت نه ك به سهر ته نی و له به ر شهوه ی زانست سه لماندنی هیچ ته نیك له گهر دوندا له گهر دیله وه بو مهجه ره کانی ههمو و به گشتی سه لندین که مهمو و به گشتی و گرژ ده بیسته و له هیزین به کار شون نیکی (ریژهیسی) به گویر دوندا که مهمو و میزایی یه که ی به گرژ بوون یکی (ریژهیسی) به گویر و وزه دا فرد که ی پی راده و گرژ ده بیسته و و وزه دا کو نجازیی بی بی راده به گهر دیله و و وزه دا کو نجازیی بی راده و مهره و ارینه خیرایی روناکی، و ژماره ی یه که کانی بارتاییه که ی له را ماره ی چه سپاو دراوه که چوارینه خیرایی روناکی، و ژماره ی یه که کانی بارتاییه که ی له را ماره ی چه سپاو دراوه که چوارینه خیرایی روناکی، و ژماره ی یه که کانی بارتاییه که ی له روناکی یه در که کانی بارتاییه که ی له روناکی یه در که کانی بارتاییه که که له روناکی یه در که کانی بارتاییه که که در که کانی بارتاییه که که در که کانی بارتاکیه و در در که کانی بارتاکی در کانی بارستایی که کانی بارتاکیه و در که که در که که در که که در که که در که کانی بارتاکی به در که که در که کانی بارتاکیه و در که که در که در که در که که در که در که در که که در که در که که در که در که در که در که که در که

نه به رقم گونجاند نه چه سپاوه له نیوان و و زه و بارستایدا و اته له نیوان هیزو مادده دا همردو و کیان ده کا به یه گ شت و هه رکاتیک بارستایی زیادیکرد و و زه ش زیاد ده کات، و هه رکاتیک و و زه له ته نیکدا نه ما بارستایی یه که ی که مده بینته وه و به مه ش مادده شیاوی نه ناو چوونه، و له به رئه و می (کات) جیاوازی همیه له نیوان دو و که سی ده رك که ردا که یه کیکیان له هه ساریک نه وی تریشیان له هه ساریکی تر به مه رجیک خیرایی نه م دو و هه ساره جیاواز بینت، چونکه وه ك ده زانیت کات به دوای جووله دا دیست، و به مه ش (قیاسی) ریزه یی ده بینته ده ستکه و یک ده زانیت کات به دوای جووله دا دیست، و به مه ش رانستیه کانی، وه ك یه کیک له وانه ئه ندیشه مان به وه ی دو و ری ته نه جولاوه کان ناگونجیت به کارهینانی له سه ربنه مای سی دو و ربی یه کانی جیگا که نه مانه ن (دریزی)، (پانی) به کارهینانی که دریزوی بارستایی مادده و و و زه که ی پایه ندینتی، به مه ش کارده کاته سه ردریژی ماوه ی مانه وه و له ناو چوونی...

بهم چهشنه سهرنجمان بغ ماددهو دریّژیو بارستاییو ووزهو جیْگاو کات ناتوانین سهرنجدانیّکی جیاوازو چهسپاوی بهرِادهمان ههبیّت، بهلکو پیّویسته سهرنجدانمان بؤ شته دهر ککر اوه کان، سه رنجدانینکی ریزه یمی بینت له گهل دووریی یه کاندا راده بو کات و جینگا و جوولیه و خیر ایی مادده دابنین، و ثعمه یه مانای (ریزه یسی) (النسبیه) (Relativite) تایا حهیر ان هیچ شتیکت تیادا بینی که مه عقول و تاشکر اکان ئینکار بکات؟

وادهزانی خوم لهباسی (ریژهیی) دووردهخهمهوه لهبهر قهوهی باوهر هیّنان دوورم دهخاتهوه.

حەيران/ بەلىنى وام دەزانى.

شیخ انه خیر، نه خیر شه ی حدیران (ریژه یی) بریاری نه بوونی بی راده یی کات و جیگای نه داوه، به مهش و و ته که ی غهزالی روونکر ده وه که پیش ههزار سال و و تبووی و نزیکی خسته وه له باوه رهینان به خوداوه بریاری بوونی یه کگرتنی نیوان مادده و هیزی داوه، و به گزرانی مادده بر ووزه و له ناو چوونی، و به مه گهیشته نه مریی که مه حال نی یه دروستکر دن و نه مان له نه بوونه و به پینچه و انهی شهو و و ته یه که ده لینت: (هیچ شتیك دروستکر دن و نه مان له نه بوونه و نه له ناو ده چینت)

شهو بیرو کهیمه ی که زالبوو به سهر عمقلماندا و زه همهت بنوو لمهلامان باوه پرهیننان به درو ستکردن له نه بوونه وه ... شهم (پیژه یسی)یمه نیزیکی کردینه وه بنهم همه موو شته بنو باوه پرهینان و نزیك بوونه وه ی زیاتر له خودا.

حەيران/كەواتە ئەنىشتاين لەباوەرداران بوە بەبوونى خودا.

شیخ نه ک ته نها باوه ردار بوو به تکو لای و ابوو هه موو زانایه کی دانا که ده چیته ناو قولایی هه ندی نهینی دانایی و سیستم و دروستکردنی باوه رهینانی به بوونی خودا مه زنتر ده بینت، به لکو وای بو ده چینت که زانست ریره وی راستی نابینت گهر باوه ری له گه تدا نه بینت، و باوه ریش به بی زانست پرشنگدار نابینت، و له م روانگه یه وه ده تینت و چه ند جوانه و و ته کهی:

جوانترین موچور که که بهله شماندا دینت ثهو کاته یه که ده وه ستین له سه ر سه کوی شاراوه ی به رده رگای نهینی یه کان، که ناوه رؤ که بو زانینی راستی یه کانی بو هه مو هو نهر و همه مو زانستی به کانی نه برویت، و زه هو نه رو هه مو زانستین و نه و که سه ی مردوه گهر ثهم هه سته له لای نه برویت، و زه له ژیانین کی داخر او و ترسدا ده ژی، بی ثه وه ی به شداری جوانی سه رسو رهینه ربیت، ناوه رو کی جه و همری هه ستمان به ثاین، له ناخدا ثه و هیه که ده بیت برانین ثه و که سه ی که ریگای زانینی کونهی ثه و شته بوونی دید.

به داناترین نیشانه وه به راز اوه ترین جوانی زاتی ئه و به ده رده که ویت له م جیهانه دا، که ئامیره داماوه کانی عـه قلمان ته نها ده رکی وینه روو که شیه کان ده کات له روو ته خته کاندا بن چوونه ناو وورده کاری قو لایی یه کانه وه.

بانگیشی باوه ری نهو زانایه ده کات که ده رکی هاو کاری نیوان باوه ربه بوونی خوداو زانست ده کات، (واته بوونی نه و باوه ره قووله ی به و دانایی یه ی که نهم گهردونه ی به له سهر دروستکراوه، نهوه ش باوه ری کلپهرو نیوتن بوو، چ تامه زرویه ك ده گاته تامه زرو گرداره کهی نهم دوانه بو بینینی تروسکای نهو بلیسه که ده رده کهویت له روناکی عمقل لهم گهردوونه دا؟

من همرگیز ناتوانم نهندیشه ی زانایه که بکهم کهنه زانیت به بنه ما دروسته کانی بوونی گهردوونی کهوهستاوه لهسه ر دانایییه کو نهوه ش له لای عمقل ده رک کراوه، (زانست) بی باوه پر پر پر وی کی چهوت ده گریت و باوه پیش به بی زانست، همروه ککویر دهست نه کووتی).

حەيران/ ئەمە زۇر گرنگە گەورەم.

شیخ / نیستا نهی حهیران بابگه ریینهوه بن میوانخانه کهمان که خاوهنه کهی ناگری له چیشتخانه و ژووره کانیدا داناوه.

ثهو تاگرهی که قورتان له هه ندی تایه تدا تاماژهی بن کردووه، و منه تمان به سه ردا ده کات تاکو به یادمان به ینینته وه مه به سته بوون و دانایی له دروستکردندا، پیم بلی ته ی حدیران به شمی ریک موت چه نده له دانانی تامرازو تاماده کردنی په گهره کانی، و به ده سته ینانی ماده کانی و تاسانکردنی به شیوه یه کی شارراوه، و به کار خستنی مرفی به کارهینانی لسه کاتی پیویستدا، به گویسره ی سیستمه دیار کراوه کان و سیفاته تایه تمه نده کانیان؟

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ، أَأْنَتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتُهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ، نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةُ وَمَتَاعاً لِلْمُقْوِينَ، فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾الواقعة/٧١–٧٤

﴿ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرَ الْأَخْضَرِ ثَارًا فَإِذَا أَلْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴾يَــس: ٨٠

به لاَم زانست ده لْینت: ئاگر بریتی به لَه دیارده هی ئه و زَیاده گهرمیهی که له نه نجامی سوتاندنی هه ندی له ته نه کان به ده ر ده که ویّت، و (سوتاندن) به مانا گشتی یه که ی بریتی یه له دیار ده کیمیاویه کان که روو ده دات له نه نجامی یه کگرتنی ته نیّك له گه ل نو کسجیندا به لام شه و سوتاندنه ی که گهرمی پهیدا ده کات له نه نهامی یه کگرتنی نو کسجینه له گه ل کاربون، و شهم کاربونه ش له ته نه جیاو ازه بی گیانه کان و گیانله به ره کانی ناو سروشتدا ههیه ، به لام زورترین و گهوره ترین بوونی کاربونی له پووه کدا ههیه وه که ده زانیت خانه کانی رووه که به گشتی له کاربون پینکها تووه ، به لکو ده توانین بلین کاربون ته نها ره گهه زه له پیکها تنین کاربون ته نها به که خوی و خور ال و به روو بوومه که ی نیستا ده رکت کرد ته که حمیران که نهم نایه تانه چیان له خو گر تووه ، چهند مه زن و ناشکران ، بو به رده خستنی توانایی و کاربه جی نی خود ا (ناگر گهوره ترین پیویستی ژیانی مروقه بو گهرمکر دنه و ه توانایی و کاربه کانی و گهر به شین به و په گهره کانی خود الیستم و په گهزه کانی مفتر سیه کی هه میشه یی ده بو و له سه ر ژیان سه رنجیده چون خود اسیستم و په گهزه کانی بو داناوه ، و دره ختی سه وزی بو په خساندووه ، و کردو تیه شوینی حه شاردانی وزه و نیمه کی زالکردووه به سه وزی بو په کارهینانی له کاتی پیویستیدا به گویره ی پیویست، و کردو تیه جی خوشحالی بو و نمان بو نه وه یا دنامه یه که یمینیته وه که هم رگیز له یادمان نه چیت .

(کاتنی که دەریدەهینین لەشوینه شاراوهکهی خویدا که ئەویش لەئاو درەختی سەوزو تەرو ئاودارەکاندایه که هەرگیز بەیادماندا نایەت کەلەو شوینهدا خوی حەشاردابینت)

سه و توانا مهزن و داناو دانرفینه ی کهداری تاگری بیق دروستکردووین شهم به بادهینانه و هیه کابرایه کی لادی نشینی ساده سهرسام ده کات و توانایی خودای پیشان ده دات، ههروه ک چون زانایه کیش سهرسام ده کات و دهر کی تهوه ده کات که له پشت تهم توانایه و چ نهینی یه کی گهوره و دانایی و سیستم و مهبهست و نهخشه دانان ههیه شهی حهیسران تایا شهم تاگره راسته و خونه له کردارینکه وه دروست نه بووه تابوترینت له دروستکه ری رینکه و تی کویر انه یه ؟ به ننگو تاماده و دانراوه بو پینکهینانی و زهیه که و هستاوه له سهر کاتین که به نه نه نهامی شه دا ده ریده هینیت له شوینه شاراوه که یدا له کاتی پیویستدا به گویره ی سیستمینکی و و رو ژوینه در).

ئایـا ئـهم ئاگره کهخودا پنی بهخشیوین و کردو تیه بهانگه لهسهر بوونی خوی، دهشیّت لهکاریگهری رینکهوتی کویرانه بیّت ئهی حهیران؟

حهیران/ پاك و بنگهردي بو خوداي مهزنه.

شیخ ائه م رووداوانه که اه قور نانی پیروزدا له گهلیک ثایه تدا ناماژه یان بوده کات، و جیاوازی امره نگو به روبوومه کانیاندا دووباره ده کاته وه، نایا به شی رینکه و ت چهنده المدروستبوونیاندا به و جورو شیوازو چیژو بون و تایبه تمهندی و سووده ی کهههانه، و

همموویان به گشتی لمیهك خاك دهروین و بهیهك ئاو ئاو دهدرین؟

قورئان دەفەرمويت:

لقَوْم يَعْقلُونَ ﴾الرعد: ٤

﴿ أَلَكُمْ تُسرَ أَنَّ اللُّمَ أَنْسَزَلَ مِسنَ السَّسَمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلُو انْهَا ﴾فاطر: ٢٧

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ لَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِراً تُخْــرِجُ مِــنْهُ حَــبًا مُتَرَاكِباً وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابِ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهاً وَغَيْرَ مُتَشَابِهِ الْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ ﴿ لَآيات لَقُوْم يُؤْمنُونَ ﴾الأنعام: ٩٩

﴿ هُ ۚ وَمُنْهُ شَجَرٌ ۚ اللَّهِ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسيمُونَ، يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الشَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكُّرُونَ ﴾النحل /١٠١ - ١١

﴿ وَالْكَ رُضَ مَدَدُنَاهَا وَٱلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَٱلْبُنْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ، تَبْصِرَةً وَذِكْــرَى لِكُـــلِّ عَـــبْد مُنِيبٍ، وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَٱلْبَتْنَا بِهُ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِسْيدِ، وَالتَّخْلَ بَاسِقُاتٍ لَهُا طَلْعٌ نَضَيَّدٌ، رِزْقاً لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتاً كَذَلِكَ الْخُورُوجُ ﴾ ق/٧-١١

﴿ وَأَنْزَلْ ــنَا مِنَ السَّمَاء مَاءً بِقَدَرِ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابِ بِهِ لَقَادِزُونَ، فَأَنْشَانَا لَكُمُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَحْيِلٍ وَأَعْنَابِ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمُنْهَا تَأْكُلُونَ، وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورٍ سَيْنَاءً تَنْبُتُ بِٱلدُّهْنِ وَصِّبْغِ لِلْآكِلِينَ﴾المَوْمنونَ/١٨ –٢٠٠

﴿ فَلْيَ نَظُر الْأَنْسَانُ إِلَى طَعَامه، أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبَّا، كُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا، فَأَنْبَتْنَا ف يهَا حَـبًا ، وَعَنباً وَقَضْباً، وَزَيْتُوناً وَلَخْلاً، وَحَدَائقَ غُلْباً، وَفَاكِهَةً وَأَبّاً، مَتَاعاً لَكُمْ وَلَأَنْعَامِكُمْ ﴾عبس/٢٤-٣٢ ســهرنجبده کــه چــۆن قورئــانی پــيرۆز بەلـگــه بــرره بــهرزه کان لـهســهر بوونــی خــوداو تواناکـانی بهدەردەخات بهجۇرەها ئايەتی جياواز که ئاماڙەی دروستکردنی دەدەن بهوەی که لـه کاريگـهری مەبەست و وويست و داناييه، نەك لـه کاريگـهری ريْکهوتی کويْرانه.

نزیك بو رینکموت ئهوهیمه که همهموو رووهك به گشتی، پهك جوربن، کهواته ئهو. نهینی یه چی به گربن، کهواته ئهو. نهینی یه چی که همهندینکیان جیاوازین لهههندینکی تریان لههمرووبووم و خواردنیاندا وهك قورئانی پیروز دهفهرموینت، تهنانهت لهپانتاییه کدا کهلم مهترینکی چوار گوشه زیاتر نهینت، شیرین و ترش و تال و ژههراوی بچینریت و بهیهك ئاویش ئاو بدرین، ههریهك لهم رووه کانه بهین هیچ تینکه لاو بوونینك بهروبوومه جیا کراوه تایمه تمهنده کهی خویان به بهرده هینن.

انستی ئەمرۆ بەدەریخستووه كه چۆن خودای بهتوانا له گهرای ئاژه لادا ره گهزی نهخشمه بـ ز ماوهيــيه سەرســورهینهره كانی دانــاوه ، هــهروا هــهمان نهخشــهی لــهتۆوی روه كه كاندا داناوه جا ئایا ئهم نهخشه كیشانه له كاریگهری ریکهوتن، ئهی حهیران؟

ســهٔرنجبده کــه چــوّن قورئــان لهملــيوّنهها جــوّرى رووهك و دانهويّلــه و زهيـتوون و دارخورمـاو تـريّن همارى ههارار وه بهتايبهتى لهنيّو ههموو رووه که بهسووده کانى تردا باسيکردوون بوّ ئاماژه کردنى بوونى (مهبهست)و (بايهخدان) لهدروستکردندا.

تو دەزانىت ئەو خۆراكەى كەلەشمان پۆيستى پۆيەتى پىكھاتووە لەماددە نىشاستە شـەكرىىيە كاربۆنـيەكان، و چـەوريەكان و سـەبارەت بەپرۆتىنىيش، قورئانى پـىرۆز لەباسكردنى ئاژەلدا ناوى دەبات.

بــه لام ســيانه ى يه كــهم ، لهوانــه نيشاســته كان لههــهموو جوّره كانى دانهويْلــه دهردههيْنريّىت و دهردههيْنريّىت و چهورييه كان له تـريّ و خورمـاو هـهناردا دهردههيْنريّىت و چهورييه كان له (زهيتهوه) دهردههيْنريّت.

بیربکه رهوه ئهی حهیران لهنهینی ئهو ووتانه، خودای مهزن گفتوگو لهگهل عهرهبدا بهو نستانه ده کات کهتینی بگهن و ههرتیایدا گفتوگو هاتووه بو نهتهوه کانی پاش ئهوان کهخودا بهپهیدابوونیان دهزانینت کهلهدوای موهی بهزیاتر له ههزار سال پهیدا دهبن و لەتنىگەيشىتنى باسىكردنى ئىم جۆرانى لەلايىەن قورئانىەوە بىزى بەدەردەكەويىت كىەچ رەگەزىكى خۇراكىي سەرەتايى گرنگىيان لىەخۇ گىرتووە بىز مىرۇىڭ بىيىجىگە لىەئاۋەل كەخودا لەباسى گژووگيادا ناويان دەبات.

حهیران/ دهبینم قورثان ناوی زهیتون زؤر ثهبات، و به پیروزی دادهنیّت، و کردوّتیه نموونه لهسهر هینانهوهی روناکی خودا.

شیخ ا هم اله کونه و ه لای هموو نه ته وه جینشینه کانی ده ریای ناوه راست نهم دره خته پیروز و مووقه ده سیووه لای نه وان نیشانه و هینما بووه بو (دانایی) و (پیت و به ره کهت) و وزیاتر له و ده قه ره ناوه نده دا ده روینت که خود ا سه باره ت نهم جینگایه ده فه رموینت (نه خور هه لاتیه و نه خور ناواییه) و نه و ده و روبه ری زه ویی به پیروزانه ده گرینته و ه که جینگه ی له دایک بوونی شار ستانیه تو ناینه ناسمانیه کان بووه به گشتی ؟

چون پیروزنابیست کهخودا پیروزی پیبهخشیوه کاتیك له جیهانی پروه کدا سهرسورهینه ترین نیشانه ی دروستکردنی خوی تیدایه لهتوانایی و کاربهجییی و بایه خدان که بهگشتی خوراك و گهرمی و تاگرو پرووناکی تیادا کو کردوته وه هیچ کاتیك به خهیاتماندا نه هاتووه و ته ندیشه مان نه ده کرد که تهم ههموو شته شار او انه لهم دره خته همیشه گهلا سهوزه دا کو بووبیته وه که چهوری لیوه ده رده هین که سهر چاوه ی خوراکی له شمانه و تام و چیزه بو خواردنه کاغان و گهرمیه بو ده روغان و تاگرو پروناکی له زویته که ده رده کهین که به بی تاگریش نزیکه زویته که خوی پروناکی بخاته وه وه ك خودا ده فهرمویت و نام و پیدی الله گروه و من یشناه و پروناکی له سهر پروناکی ده یکاته در رنه که به بی تاله و به که به بی تاله و به که به بی تا که و به که به بی تا که و به بی تاکه و به بی که به بی تاکه و به که به بی تاکه و به بی تاکه و به بی که به بی تاکه و به بی تاکه و بی که به بی تاکه و بی که به بی تاکه و بی که بیمویت که به بی تاکه و بی که به بی تاکه و بیموناکی ده بی که بیمویت و بیمویت که بیمویت که به بی تاکه و بیمویت که بیمویت و بیمویت و بیمویت و بیمویت و بیمویت و بیمویت بیمویت و بیمویت که بیمویت که بیمویت که بیمویت که بیمویت و بیمویت و بیمویت و بیمویت و بیمویت و بیمویت و بیمویت که بیمویت و بی

حديران/ ﴿ لُورٌ عَلَى لُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ ﴾ لنور: ٣٥

قورثان دەفەرمويىت: -

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى

رِجْلَـــيْنِ وَمِـــنْهُمْ مَـــنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعِ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ﴾النور:٥٤

﴿ أَفَلا يَنْظُرُونَ إِلَى الإِبلِ كَيْفَ خُلقَت ﴾الغاشية: ٧ ١

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلا طَائرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمَّ أَمْنَالُكُمْ ﴾الأنعام: ٣٨ ﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَاباً وَلُو اجْتَمَعُوا لَهُ ﴾الحج: ٣٧

﴿ أَلَسِمْ تَسَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَات مُخْتَلِفاً ٱلْوَائِهَا وَمِنَ الْجَسِبَالِ جُسِدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلُوائِهَا وَغَرَابِيبَ سُودٌ، وُمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابَّ الْجَسِبَالِ جُسُدَةٍ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلُوائِهَا وَغَرَابِيبَ سُودٌ، وُمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابَّ وَالنَّافَ اللَّهَ عَزِيزٌ وَاللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَمُالِهُ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَمُورٌ ﴾ فاطر ٢٧ – ٢٨

زانست ده لنیت: نه و ره گهزانه ی که نه م لاشانه ی لین پینکدیست زانراون و هه مو و ناژه نیک له بنه ره تدا له ناو و خاکی نه م زه ویی یه دروستبوه پاشان جورایه تی و گهشه ی به سه ددا ها تو و هه به پنی یاسای (پینکها تن و گهشه کردن) که له مه و پیش باسمانکرد، و له و انه یه نه م بو چوونه راست بیت، چونکه دروستکردنی راسته و خو زیاتر به لگه ی تیادا نی به له سه ربوونی خودا له دروستکردنی به پنی یاسایی پینکها تن و گه شه کردن، هه روه ك نی به له سه ده و دن اله مهروه و به سیستمانه ی که ژیان ده به نینکه تنی زینده وه روستکردنی به پینی یاسای پینکها تن و جورایه تیان هه مو و گه شه کردن به می دنبان و له جیاو از یان و له یه کچوونیان و بو ماوه پیان و جورایه تیان هه مو و به گشتی یاسا و سیستمن و انه ده دانان و و ویست و دانایی، نایا جینی بروایه نه مانه له کاریگه ری رینکه و تی نه خشه دانان و و ویست و دانایی، نایا جینی بروایه نه مانه له کاریگه ری رینکه و تی کویرانه بن که ی حمیران؟

تو ده زانیت هه موو گیانله به ریّك له هیلکه ی می یه و پیتاندنی له لایه نیره که ی دروست ده بینت، و زانست به ده ریخستوه که هه موو جوّره کانی گیانله به ربوم اوه یی بنه په تریان هه نگر تووه که خودا دروستیکردوه له هیلکه و له پیتینه ره که دا هه یه ، هوّی نه م نه خشه بو ماوه یه سه رسو پهینه رانه و هه موو په گه زینگ به سیفات و تایبه تمه ندی خوّی به خیاده کریته وه له په گه زه کانی تر، هه رجه نده که هه موو گیانله به ریّک له ثاو دروستبوه وه که قورئان ده فه رمونی ایساده کریته و تایسه تمه ندی و ده که قورئان ده فه رمونیست ، جا ئایا ده گونجیست شه ریّک خست نه و تایسه تمه ندی و جیاکه ره و می یه له دیارده ی ریّکه و تریا

چ ریکهوتنیکه که فیل و میشووله و نهسپی دهریاو بوق و نهههنگ و کرمی هه تواسراو تیمساح و ناسك و کهرکه ده ن و وشترمه ل و کوترو په پووله و بازو کولله و تاوس و شیرو مهرو میرووله و وشترو دو و پشکی ژه هراوی و هه نگ به هه نگوینه سوود مه ندتره که ی در و ستده کات نه ی حه یران؟

حهیران: پهنا بهخوا لهری وونبوونی، سویندیی بهخوا ههر له مندالیمهوه بیرده کهمهوه که چؤن ههنگ ئهم ههنگهوینهمان بؤ دروستده کات که زؤرم حهز لیده کرد تهنانهت کاتنی یاریه کانم ده کرد له کیلگهدا دهمپرسی بؤچی پهپوله وهك ههنگ ههنگوین دروست ناکات: گهروابوایه دهرهینانی بؤ ئیمه ئاسانترو کهمتر مهترسیدار دهبوو.

شیخ / پهپووله له کوئ ههنگوینی بز دروست ده کریست؟ کیشه که تهنها مژینی شه کری دوو تزی گول نییه تاکو پهپووله و ههنگ وهك یه کبن بهلام زور له غهریزهی سه سور هینه ههیه کهخودا تایبه تمهندی کردووه به ههموو گیانله به ره کان به ویستی خزی پنی به خشیوون که همریه کهیان له گهل شیوه له شیاندا بگونجینت بز گهیشتن به و ئامانجه ی که نار استه یکر دوون.

قورئانی پیروز ئاماژه ی ئهم غهریزانه ی کردووه به تایبه تی له باسکردنی هه نگدا، چونکه ئاشکرا ترین به نگه یه بهوه ی که خودا، دروستیکردوه و رئی پیشاندا و پهیام و نیگای پی به خشیوه و شارراوه کان و خوشیه کان به هه نمه ت بوون بوشته ئاسووده کانیان به مروقه و به به سبته وه تاکو بینته وه یادی که خوی مه به سته بوز رئیبیشاندان، و بیربکاته وه له دروستکراوه سه رسورهینه رانه که مه حاله دروستکردنیان به م شیره یه ته نانه ت جوزه کانی میشیش نا توانریت به رنگای رئیکه و تی کویرانه دروست بکرین.

﴿ وَأَوْحَى رَبُّكَ ۚ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخذي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتاً وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشونَ، ' ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلَّ الشَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلَّلاً يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهَ شَفَاءٌ للنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلكَ لَآيَةً لِقَوْمِ يَتَفَكَّرُونَ ﴾النحل//٢٨-٣٩

حهیراًناً پاك و بینگهردی بو خودای مهزنه.

شیخ/ ئابا چیشتخانهی ئهم میوانخانه گهورهیه مهزن نییه ثهی حهیران.

حەيران/ هيچ خودايەك نى يە تەنھا خۇى نەبيت.

شیخ/ سهرنجبده نهی حمیران لهغهریزهی ههنگ و گیانلهبهرهکانی ترنی گهردون و پینم بلی بهشی ریکهوت چهنده تیایاندا؟ هماندی لمه زانایان سمه باره ت به غمریزه و توویانه / به شینکه لمه به گه پخستان که پله به پله بمره و گشه کردن ده پروات، و لموانه یه هماندی له گیان لمه به ران لمه پله کانی گه شه کردندا خاوه ن عمقلی سمره تایی بن وه ك ده لین: به لام زوّر له گیانلمه به ره بچوو که کان ده بین که ده بوایه لمه به به به کانی گه شه کردندا دابنرانایه همانده سمن به هماندی کار که زوّر له گه وره گه شه کراوه کان ناتوانن پنی همسمن، به ممش مانای به تگه کمیان پیچه و انه بیته وه و پله کانی گه شه کردن سمر ژمیر ده بیت، تمانه ته م گیانلمه به ره بچوو کانه ش نمازیکن و نماویه کن له هماندی همانسو کموتی غمریزیی یه ئالتوزه کانیاندا هماندیکیان تمانها ده زانن که به دو اردندا بگه پین و هماندیکی تریان کاره کانیان سمر سام ده کات و میرووله و همانگ و جانجالتو که بالنده کان ، و لمه به رده م تایه تمهاندی و جیاوازیانه (به لگه کانی گه شه کردن) تی کده چیت.

به مه ش غهریزه، ریسایه کی تایسه تمه ندی نابیست و عه قلی ساغ ناچارده بینت که باوه ربه وه بهینینت که ثه مانه هه موو به گشتی له کاریگهری وویست و کاربه جی بی خودایه که به ویست ثه م جیا کراو انهی به خشیوه به هه ندی گیانله به ری لاواز تاکوو ببنه به لگه بز بوونی خودا له توانا و ده ستی و ردان له درو ستکراوه کان به ویستی خوی ثه م هه نگه که خودا له قور ثاندا ثاما ژه ی بو کردو سه رنج بده ثه ی حه بران که چون هه نگوینمان بو درو ستده کات، و چون شانه درو سده کات و به سیستمین کی ثه ندازه یی سه رسو پهینه ردابه شی ده کات بو چه ند ژووری نایه تی بو شاهه نگه دوو گیانه کان، و سه رنج بده وه کیان گهوره نبو نیره هه نگ و ژووری تایه تی بو شاهه نگه دوو گیانه کان، و سه رنج بده وه کیان چون ژووره کانیان دابه شکر دووه هه ندین کیان هه لاله و شیرینی دوو توی گوله کان کوده که نه وه و هم ندین کی تریان خواردن بو بین چوه کانیان ثاماده ده که بینویستیان به و دایکانه نامینیت، و به م ناز داری یه ده میننه وه تاکو بو پووردان ثاماده به که پیویستیان به و دایکانه نامینیت، و به م ناز داری یه ده میننه وه تاکو بو پووردان ثاماده به بین هیچ تیک چوون و شه مدرون و هو کانیان و پوه م ناز داری یه ده میننه و تاکو بو پووردان گورینین به به درین ای ساله کان و پوژه کان به ووردیه که ناتوانیت ببیتریت، که باشتره که و مدر مانگه ی کومه لایه تی یعی که مروقی ژیر سه رپه رشتی ده کات.

ئه ی میرووله که شتی زور سهرسورهینه ری لیده بینین وه که هاو کاریسان بو کو کر دنه وه ی خور اکیان و دروستکردن و پیگهینانی مال و شاره کانیان و دابه شکردنی کارو کاسپیان و ئار امگرتن و فروفیلیان بو گواستنه وه ی خواردنه کانیان و هه لگرتن و بلاو کردنه وه و شکردنه وهیان و کو کردنی دانه ویله کان تاکو له شوینی شیداره کاندا نه روینه وه به چ عمقلینك و به چ غهریزه یه ك هه لده ستیت به م كار انه ی كه نه و ناژه لانه ی که روینه و که و ناتو انن پینی که زور به رزن له پله ی گه شه كردندا و ه ك فیل و نه سپ و شیر و مهیموون ناتو انن پینی همستن.

جالجالوْکه ماله کـهی بهلـیکی خوّی بهو شیّوه ثهندازه سهرسورهیّنهره دهچنی، تاکو بیکاته توّرِو دهزوله و خوّراکی پیْرِاو بکات.

پلـهی چـهنده لـهپلـهکانی گهشـهکردندا تـاکو بتوانی بهم کاره ووردو سهرسوپهیّنهرو فیّلاویییه ههستی.

ئه ی ئه و بالنده ی که باسده کرین تیماری خویان ده کهن گهر لاقیان شکا گرتنه وه ی بزده کهن، له شوینی شکاندنه کهیدا قوروپوش کوده کاته وه و له به رخور ده وهستیت تاکو و شك ده بینته وه و ئه و قورو پووشه زور به توندی یه کده گرن همروه ك بوی گیرابیته وه و ایسه، و ایسه، و اتبه دوو پارچه ئیسکه شکاوه که یه کده گیرنه وه ئه و قورو پووشه ی له سه رده مینینه وه.

ئے و ناڑ ہائے ناوویہ ی کے بے قوندر ناو دہبریّت، وای دہ گیرنہ وہ کارہ سہرسور هینه رہ کانی لے دروستکردنی مال و پہندا و بؤ هه لگرتنی خوراك تیايدا بهدریر ایی زستان درہ خته كان بهددانی دہبریّت و له پاشدا لق و پوپی داره که له ریر ہوی ناوه که دا راده کیشیّت بو نه و جیگایه ی که بهنداوه که ی تیادا دروستده كات، تا كو پهنداوه که بهرز بكاته وه و قور و گه لا و تویّكلی داره که ی بهلق و پوپی داراکه وه ده لکنییّت و همردوو نیرو مینی قندور لهسمر بهنداوه که همالده ستن بهدروستكردنی ماله کهیان به هوی چیلکه و چهوال و بهردو لی و که همهوویان به یه کهوه ده چنن و بهمه به ته خته ی ووشك راده خهن و خوراکیان لهلق و پوپ ده هینن و ده یفنه حهوزی ژیر رووره که که شویّنی و ده یفنه حهوزی ژیر رووره که که شویّنی حهوانه وه و خوراکیان لهلق و پوپ ده هینن و ده یفنه حهوزی ژیر رووره که که شویّنی حهوانه وه و خوراکیان لهلق و پوپ ده هینن و ده یفنه حهوزی ژیر رووره که که شویّنی حهوانه وه و خوراکیان گهرسیان بیت خوراك لهوی ده هینن ده گهریّنه و بو شرینی حهوانه وه و خوراکیان که به بیده نگی و دلنه وایی و گوری ده هینن ده گهریّنه و بو شرینی حهوانه وه و خوراک به بیده نگی و دلنه وایی و گوری ده میّنن ده گهریّنه و مینینه و در شوینی حهوانه وه و خوراک به بیده نگی و دلنه وایی و گوری ده میّنن ده دهیّنه و در شوری که که شویّنی حهوانه و دور خوراک به بیده نگی و دلنه وایی و گوری ده میّنن ده گهریّنه و در شوینی حموانه و دوری ده میّنه و دلنه وایی و گوری ده میّنه و در شوری که که شویّن ده و کانیاک که در که که در می که در که که در

چ عەقلىنىڭ و چ غەريىزەيەك كەبەھۆيسەوە ئىسەم ئاژەلانسە ھەلىدەسسىتن بىسەم كىسارە سەرسورھىندەرانە كەفىل و ئەسىپ و مەيموون نەتوانان لەئەنجامدانى، ئايا پلەي گەشەكردن چ پەيوەندىيىيەكى ھەيە بەمىروولەو ھەنگ و جالىجالىۋكەو سەگى دەرياوە...؟

حمیران/فمرموودهی خوا راسته ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ : پمروهردگارت درولستكردن به ويستي خزي ده كات و هماليان دهبريري القصص:٦٨. شیخ ائه ی نه م چوار ناژه له که (بزن و مه پر و حوشتر و پهشه و لاخ) که قورنان له چه نده ها نایه تدا ناویان ده بات له به ر سوو دمه ندی زوریان پیم بلی نه ی حه بر ان به شی ریکه و ت چه نده له دروستکر دن و پیکهاتن و دهسته مو کردنیان و خوراکیان گژو گیابیت که ده بنه عه ماریک بو پروتین و چه وربی یه کان و به توانا کرنمان بو وه رگرتنی جوره ها سودمه ندیان له شیره مه نی و گوشت و خوری و موو پیست و نیسکیان، جگه له به کارهینانیان بو کیلاندنی زهوی و بو هه لگرتنی خومان و بارمان و پاکیشاندنی قورساییه کان،

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ أَوْلَمْ يَرَوْا اللَّهَ خَلَقْنَ لَهُ مَمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَ الْعَامِ فَهُمْ لَهَا مَالكُونَ، وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ وَذَلَّكُ لَوْنَ، وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلا يَشْكُرُونَ ﴾ يَسْرُ ٧٧ – ٧٧

﴿ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ تُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنا خَالِصاً سَائِغاً لَلشَّارِبِينَ﴾النحل:٦٦

﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَناً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَلْعَامِ بُيُوتاً تَعَنَّتَخَفُّونَهَا يَــوْمَ ظَعْــنِكُمْ وَيَـــوْمَ إِقَامَـــتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثاً وَمَتَاعاً إِلَى حين﴾النحل: ٨٠

َ ﴿ اللَّسِهُ الْسَدَى جَعَسِلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَوْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴾غافر: ٧٩–٨٠

ئەمـە ھەندىنكـە لـەو سـود مەندىانـەى كـە قورئـان بەئاشـكراو بەچـرى باسـيان دەكـات لـه گـەلــ كورتە فەرموودەيەك بۆ سـوودمەنە نهيــنىيەكان)

زانست سەبارەت بەم چوار ئازەلە چى دەلىت:

زانست وه ك فه رمووده ى قورئان ده ليّست : ئه م ئاژه له شيرده رانه كه خوراكيان ا گژو گيايه له پله يه كى سوودمه ندى به رزدان بـ فر مـروف لهيه كتره وه شيرو گوشت و خـورى و مـووى ده داتـنى ، جگه لـه پيستو ئيسك و شاخه كانيان، و زانست ده ليّت: مـروف بـ ف پاراستنى ژيانى پيويستى زؤرى به پرۆتين و كاربؤهيدرايه ت چهورى و خوى كانزايــيه كان و فيتامــيه نه كان ههيــه، و پـرۆتين بهشــى (تــهواو) و (ناتــهواو)ى ههيــهو و گهوره ترین سهر چاوه بنو (پرؤتینی تهواو) گؤشت و شیرهمهنییه و مادده ی جهوری . دهوانهمه نترین خوراکه بنو بهرههمهینانی و و زه که باشترین سهر چاوه بنوی (رِوْن و کهرهو شیرو گؤشته) که نهمانه ش لهم چوار ناژه له دا هه ن، و ههروه ها گرنگترین جوّره کانی فیتامین دووباره له گوشت و شیردا ههیه.

زانست دهلینت: تهنها ئهم چوار ئاژهاله لهنیوان ئاژهاله شیردهره کانی تردا به بهردهوامی شیردهدهن، و تهنها ئهوان سیفهتی توانایی کیلاندن و بارههالگرتن و راکیشانیان ههیه.

چ توانایه که ثمم توانایه ی که تایبه تمه نده به م چوار ئاژه له و هه نیو ان ئه وه ی خوراکیان گژوگیابیت و به ئاسانی به ده ست بیت بویان، و ده سته مو کر دنیان ئاسان بیت و له گه ل ئموه ی عماریکی همیشه یبن و کاریکی چالات بن بو ده سته به رکردنی شیرو رون و گوشت که همه مو به گشتی سه ربه مادده پر و تینه کان و وا چاوه روان ده کراله به رئه وه ی که خوراکیان ته نها گژوگیایه (که بریستی یه له کاربون) مادده کاربوه سیداراته نیشاسته یه کان به به رهم بینن نه که ماده پر و تینه کان له گه ل گؤشت و شیرو رون و که ره و نیشاسته یه کان به به رهم بینن نه که ماده پر و تینه کان له گه ل گؤشت و شیرو رون و که ره و به داده هه یه داده به داده به داده به داده به داده کاربود و که ده و به داده به داد داده به داد داده به داد داده به داده به داده به داده به داده به داد داده به داده به داد داده به داد داده به داده به داده به داده به داد

ئايا ئەمانە ھەموو بەگشتى لەكارىگەرى رىڭكەوتنن ئەي حەيران؟

ئايا ئەم ھەموو شتە بەگشتى لەدياردەي رىكەوتە ئەي حەيران؟

حهیر ان/ خوا پهنامان بدات له گومرایی ئاشکرا، خودا پاداشتی ئهم داناییهت بداتهوه گهورهم کاتینک زهویی جینشینمانت به (میوانخانهی گهوره) نیاو برد، بهراستی وایه میوانخانهیه کی گهورهیه. خودای گـهوره ههموو هزکاره کانی پشوودان و حهوانهوهی بز تیادا ثاماده کردووین لهجینگهو پزشاك و گـهرمیو ثاگـرو پونـاكی، و هـهموو بهتام و چیژینك بز دروستكردنی خواردهمهنی و خواردنهوه و میوه و تهنانهت شیرینیش.

شيْخ/لەيادت چوو باسى وينه جوانەكانى بكەي ئەي حەيران.

حهيران/ لمهيادم نهجووه گهورهم ثهم وينه جوانه دلرفينانه و ههر گيز پشتگوييان اخهم؟

شیخ انه زانم پشتگویی ناخهیت و لهیادت نه کردوه، به لام نایا بهیادتا هاتووه جاریك بوهستیت به رامبه رئیه نه خشو نیگارو سینه رانه به دلینکی پرخوش و خروشه و سه بخبده بنه کازیوه ی یاقوتی و خور ناوا بوونی زیری و سهوزی زمموردی کیلگه کان و سه به به کان و گهلای گوله کان، و بالی په پووله کان و په پی مهله کان و کلکی تاوه زیویی یه کان و به جمیقه تی جوانی نهمانه، که نیشانه پازاوه کانی سه رسامان ده کات، یاخود بیرسی ناخو به شی پیکهوت چهند بینت له پیکهاتنی وینه و په کانیان و هیل و پیوه ر و وینه کانیان و فهو شتانه ی که له خویان گر تووه له به خشنده یی و ورده کاریی و پیکو دروستی هه لسه نگینی و هاویه کهوونی و هاو گونجاوی هاو شیاوی و هاو جوانی و هاو چیزی.

حەيران/نەخير گەورەم.

شیخ ائه و جوانی یه چی یه نه ی حدیران ؟ ثابا مانه یه که نسبی و راده یی له خو گر تووه یا خود و رینه یه که و ده ره کی یا خود و رینه یه که و له لای عه قلمان دروستبووه ؟ یان شتیکه و بوونیکی خودی و ده ره کی هه یه که هه ستیاره کانمان چیزی ده که ن و عه قلمان ده رکیان ده که ن وه ک چنون وینه دروستکر او ه کانی تر ده رکده کات ؟ ثابا نه م ناسوو ده ییه مان له نه نجامی جوانی نه م وینانه یه که له خودی خویاندا به سه رماندا ده سه پینن و ه ک قور نان ناماژه ی بوده کات ؟

یاخود ئهم دلخوشیهمان له ثهنجامی جوانی ئهم هاوسودمهندیمان لینیان وه ئارهزوو چیژو سوّزو ههستمان بوّیان و ۱ راهاتووین له کاریگهری ثهمانه بهجوان ناویان بهرین؟ حهیران/ تیّناگهم چوّن جوانی بوونی خوودی ههیه لهدهرهوهی؟

شیخ مهبهست نهوه نی به لیره دا شتیکی ده ره کی سه ربه خو ههبیت و به جوانی ناو ببریت به ویندی ناو ببریت به ناو بریت به ناو و هه و ابیت، به نام نالیره دا ده پرسین نایا شیوه و پیوه رو رهنگی به راده و به ریزه ی دیار یکر او هه یه کاتین کوبسنه و هو ها و گونجاوبن، جوانی له خودی خویدا دروست بووه، در وست ده بینت یا خود نه م جوانی و راده یی یه و به ته نها له عمقلماندا دروست بووه،

به په پام و نیگای هاو سوو دمه ندی و ئاره زوو سۆز هه ستمان بۆیان، بۆ نموونه په نگی سور لامان جوانه چونکه هه میشه و اپاها تووین هیمایه ك بیت بۆ پووی ئه و که سانه ی که ته ندرو ستیان باشه، و په نگی سه و زه موردی لامان جوانه چونکه و اپاها تووین کیلگه سه و زه په موژده کانی تیراو به پیت و فه په بینین، وه یان ئه م (جوانی) په تیکه لایه له بوونی کی په موزی پادگاریه کانمان له بوونی کی په موزی پادگاریه کانمان دروستی ده که ن وه پان به عه قلمانه وه ده نین که باوه په به بوونی ئه م پاستی په بات له پاستیدا نهم و و ته یه ی دوایی پاسته و له جینی خویه تی. زور جار جوانی پاسته قینه ده بینین که عه قلمان ده رکی پیده کات و هه ستیکی ماددی پیده که ین، و گه رخه پالمان بوزیاد کرد که له هه ست و سوزو یادگاریه کانماندا دروست ده بن به مه شه هه ستمان به و جوانی په زیاتر ده بینست، و ئالیزه دا نه نین جیاوازی چیزی جوانی له نینوان مندال و گه و ره دا

به لنی زور حاله ت ههیه که خهیالی سنزو چیژه کان زالده بن به سهر حهقیقه تیکی جو انبی رهسه ندا به جوریك که نزیکه هه ستکردن و ده رکردغان نهمینیت به پیوه ری دروستی نه و جو انبی یه.

كەواتە ئەو جوانىيە رەسەنە چىيەو رەگەزەكانى لەچى پىڭكھاتووە؟

دیاره بریتی یه له وینه کانی هاوریکی (تناسق) و هاوبینایی (تناظر)و (هاوسترانی) (تناغم) له شیوه و رهنگ و دهنگ دا له ژیر سیستمیکی چه سپاو دا به ریژه ی دیاریکراو پیکدین که کهمترینه له پارچه مؤسیقایه ککه پیکها تووه له چهنده نگیکی رهسه نی چیاوازی دوور لهیه ک، و تیمه به ریژه ی دیاریکراو له مؤسیقاو ستارن تیکه لاویان ده کهین به پیی سیستمیکی چه سپاوی ناشکرا.

به مه ش سترانیکی به سوزو هه ستی لین پیکدیست، به بحوره ره نگ و وینه کان بو در ستبوونی وینه ی جوانی که له سرو شتدا به به رچاو ده که ون که ملکه چی ریزه ی دیار یکراو یاسای چه سپاون که به کاریگه ری توانایه ک در وستبووه بر پیکهاتنی (جوانی) که واته ناتوانین ثه و جوانی یه ی که له گهر دوندا ده یبینین بلیین ئه ندیشه یه و عه قلمان در وستی کردوه، به لکو بوونیکی راسته قینه ی ده ره کی یه هه ستی پیده که ین وه ک چون دم ستی بیده که ین وه گشتی هه ست به قه باره و شیواز و بارستایی و چیژو بون ده که ین که ئه مانه ش هه موویان به گشتی به ریژه ی دیار یکراو له ره گه ز و گه ردیله کان در وستبوون.

گهر ئیمه به پوشاکیکی چنراو سۆزو یادگاریه کانمان وینهی ئهم جوانی یه ره سه نه دا بپوشین، بهم زیاد کردنه خوشی و کامهرانیمان زیاد ده کات، و ه پخون مندالینك به پوشاکیکی سور داخوش ده بین گهر پنی و و ترا ئهمه پوشاکی جهژنته، و له روزانی تردا لای جوان بووه به لام به هوی یادگاری جهژنه وه زور زیاتر لای جوان ده بینت.

ئایا ده شیت ئه ی حهیر ان ئه میاسا چه سپاوه دلرفینه که جوانی دروستده کات به م به خشنده یی و وورده کاریی و رینك و دروست و پیوراوه، و هاوریژه و هاویه کسانی و هاوجوانی یه، له کاریگه ری رینکه و تی کویرانه بیت؟

حهيران/ خودا پهنامان بدات له گومرايي.

شیخ اده گونجیست نهم میوانخانه مهزنه، بهو ههموو شتهی که تیادایه لهسیتم و دهسه لات و بایه خدان و داهینان و تهواوی و جوانییه له پیکهاتهی ریکهوتی کویرانه بست؟

حەيران/ بەراستى ميوانخانەيەكى مەزنە.!!

شیخ / لهمه مهزنتر ثهوهیه که خاوهنه کهی داوای کریمان لیناکات و تهنها سوپاسی . دهوینت.

حهيران/ چهند كرييهكي ئاسانهو چهند رهزامهنده.

شیخ ا ئای چهند لهیادی ده کهین و له وانهشه لهیادی نه کهیت چونکه ئیمه له کوتایدا ههربو لای ئهو ده گهریینهوه.

له خودى خؤياندا: ﴿ سَسنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَلْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُّ ﴾ فصلت: ٥٣

لەسى تارىكىدا (۱)

شیخ / شهم سیستمه سه رسو رهینه ره (سیستمی دو انی یه) سه رتاسه ری و ئاسایی له همه و زینده و هرینکدا که زور ، له ثایه ته قور ثانیه کاندا باسکر او ه تا ئاماژه ی مهبه ست و دانایی بکات له دروستکر دندا ، به شی رینکه اتن و پینکهاتن و رینکه ستن و همه میشه یکر دن و ثاسایکر دنی له ثاره ل و رووه کدا ؟

قورئان دەفەرمويىت:

زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ ﴾الرعد:٣

﴿ وَأَلَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأَلْثَى ﴾النحم: ٥٥

﴿ سُـبْحَانَ الْسَدِي خَلَسَقَ الْأَزْوَاجَ كُلُّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لا يَعْلَمُونَ﴾ يَسْ ٣٦٠

﴿ وَ اللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَة ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْواجاً ﴾فاطر: ١١ ﴿ وَهُــوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضُ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَلْهَاراً وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا

﴿ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴾الذريات: ٩ ٤

ده مه هه ندی له و الیه ته قور انیانه یه سه باره ت به سیستمی جوو ته یی، که اماژه ی سه رتاسه ری و السایکردن له هه موو زینده وه ریکدا ده کات، چ اژه ل و روه ك یاخود مرزف بیت زانست به رامبه ربه مسیستمه سه رسو رهینه ره چی ده لیّت؟ اله سه رسو رهینه ره ی که له لای اله وان جیی خوی گر تو وه زانایان ده لیّن سیستمی جوو ته یی السایی و سه رتاسه ری یه بو همه و زینده وه ره کانی الره ل و رووه ك، که به گشتی به یه ك السایی و سه رتاسه ری یه بو همه و زینده وه روی نه بیت و همه روه ها پیتاندنه کانیشیان ریکه وه ك یه ک به بیت و ده پرسی چون اله م سه رتاسه ری و السایی و ها و وینه یه وی یه کیانگر تو وه له همه و زینده و هریکد ا؟

تهم ناسایکردن همیشه سهرسو پهینه ره زیاتر هو شمه ند و ژیری کردووم، ههروه ها لهمه و پیش باسمانکرد نهی حهیران به هوی خویندنه و هم بو نووسراوه کانی فه بله سهر ده هه بیش سهر ده مه (هنری برگسون) له وه و پیش ده رکی نهم داناییه م نه ده کرد له دو و پاتکردنه وهی و و شهی (دو انه یی) له قور ثانی پیروز دا له نیرو می دا، و امده زانی نهم دو و باره کردنه و هیه ته نها بو نه و هیه که خود ا به خشنده یی خوی به سه ر به نده کانید ا به ده ربخات.

تینه ده گهیشتم که روو داوه کانی به خشنده یی له دروستکردنی (جوو تهیدا) که هز کار ن بخ مانه وه ژیان، تا خودا ویستی هه بیت بز به رده و امی ژیانیان له سهر گزی زهوی به هزی پیتاندن و زور بوونه وه ، به لام له پاش ئه وه ی بیرو که کانی (بر گسون) حالی بووم و ده رکم کرد که دو و باره کردنه وه ی و و شه ی (جوو ته یی) مه به ستی خودا منه تکردن نی یه به سه ربه نده کانیدا به لکو مه به ستی شتیکی مه زنه، تاکو به ناگامان بکاته وه له ناسایکردنی (دو انه یی) له روه ك و ناژه ل و مرز قدا تابینه به لگه بز بوونه مه به ست و پوو چه لکردنه وه ی

ئه ما ناسایکردنه ههمیشه بی به ی که دوینی باسمکرد بوت له تیوره کانی برگسون و هر گیراوه، دوای ئه وی باسی ههستیاری بینینی کرد و به دوری زانی ئهم ئاسانکردن و هممیشه بی به له مروف و همموو ئاژه لا ها و وینه و هاو دروستکراو بن، دیارده له کاریگه ریه کانی ریکه و ته گهروامان دانا که ئهم ریکه و ته ده شیت رووبدات له دروستبوونی ههستیاری بینیندا له گشت ئاژه لا و بلیین که ئاژه له کان به گشتی بو یه لا به گشتی بو یه لا ره گه زیکی تره وه شیوازه کانی دروستبوونی ئاژه لا، گهر ئیمه وامان دانا که رووه لا و رووه لا تاژه لا له کرداری بیتاندن و زور بووندا یه لا شیوازیان گرتوته به ر، چون ئاژه لا و رووه لا ریکه و تیکه و میکه ین به به ههمان شیوازه و ریکه و تیرو می پیکهینن؟

حديرا/ فدرموودهى قورنان ﴿ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلُّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمَنْ أَنْفُسهمْ وَمَمَّا لا يَعْلَمُونَ ﴾ يَسس:٣٦، سبحانه.

ً (بینگهُردی بُوْ ئـهو کهسـهیه که جووتهی دروستکردووه لـهوانهی کهلـهزهویدا دهږویّن وهلـهخودی خوّیاندا) چهند پاك و بینگـهرده.

شیخ / ئهم پیکهاته مندالیهی مرؤف که قورئانی پیروز ناوی بردووه زیاتر له (۱۰) ئایه تدا به ئاشکرا، ئهی حهیران ئهیا بهشی رینکهوت لهوینه کردن و پیکهاتنی له هیلکهو سپیرم و پارچه گزشت و ثیّسك و داپؤشین سهقامگیركردن لـه جیّگای تایبهتیدا، بـۆ _. دیاریكردن و كاتي خوّي..لهكهلیّنه تاریكهكاندا چهنده... ؟

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبِ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا حَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَة ثُـمَّ مِنْ عَلَقَة ثُمَّ مِنْ مُضْغَة مُخَلَّقَة وَغَيْرٍ مُخَلَّقَة لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءً إِلَى أَجَلِ مُسَمَّى ثُمَّ لُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ﴾الحج:٥

﴿ إِنَّا خَلَقْنَا الْمُالِسَانَ مَنْ تُطْفَةَ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعاً بَصِيراً ﴾الانسان: ٢ ﴿ يَا أَيُّهَا اللَّالِسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ، الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ فِي أَيِّ صُورُة ماشاءَ رَكِّبَكِ ﴾الانفطار: ٧

﴿ أُولَمْ يَرَ الْأَلْسَانُ آلًا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴾ يـــــــ:٧٧

﴿ وَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا أَكُفَ رَهُ ، مِنْ أَيِّ شَكَيْءٍ خَلَقَهُ ، مِنْ نَطْفَةٍ خَلَقَهُ وَلَقَهُ اللَّهُ وَعَلَقَهُ عَلَقَهُ عَلَقَهُ عَلَقَهُ عَلَقَهُ وَعَلَقَهُ اللَّهُ وَعَلَقَهُ عَلَقَهُ عَلَقَهُ عَلَقَهُ وَعَلَقَهُ عَلَقَهُ عَلَقُهُ عَلَقُهُ عَلَقُهُ عَلَقُهُ عَلَقُهُ عَلَقُهُ عَلَقُهُ عَلَيْهُ عَلَقُهُ عَلَقُهُ عَلَيْهُ عَلِيهُ عَلَيْهُ عَلَهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَي

﴿ قَــالَ لَــهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ ثُوَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلاً ﴾الكهف:٣٧

﴿ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ، فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ، إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ، فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾المرسلات/٢٠–٢٣

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْمَائِسَانَ مِنْ سُلالَة مِنْ طِينِ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ لُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ، ثُمَّ خَلَقْنَا السَّطْفَةَ عَلَاماً فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لَحْماً ثُمَّ السَّطْفَةَ عَلَاماً فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لَحْماً ثُمَّ أَنْتَأْنَاهُ خَلْقاً آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالقِينَ ﴾المؤمنون: ١٢ – ١٤

﴿ اللَّــذِي أَخْسَــنَ كُلُّ شَيْءِ خَلَقَهُ وَبَدَأً خَلْقَ الْالْسَانِ مِنْ طِينِ، ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُــــلالَة مَـــنْ مَاء مَهِين، ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْنَدَةً قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ﴾السحدة:٧-٩

﴿ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَا تِكُمْ خَلْقاً مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتِ ثَلاث ١٤ إلزمر: ٦

ئه مسه هسه ندی له فسه رمووده کانی قور ئانسه ئایسا زانسست چی ده لایست؟ هیلکه یه ك له هیلکه که نیوان به شیك و دووبه ش له (۲٤٠) له هیلکه کانی مریشك زور بچو کتر بیت تیره کهی له نیوان به شی میلیمه تریک، و کیشی یه ك به به شی میلیمه تریک، و کیشی یه ك بسه ش یسان دووبه ش لسه (۱۰) ملسیون به شسی گرامیک کسه زهر دینه کهی تیدایه و له زهر دینه کهی دا زینده و هری یه ك خانهی زوری تیدایه که تیره که یان ده گاته به شیک به (۷۰۰) به شمه قیراتیک و له ویدا چه قی زینده وه ره یه ك خانه یه کان هه یه، که تیره ی ده گاته به شیک له (۳) هه زار به شی قیراتیک.

ئه م هیلکه به له تاریکایی هیلکه داندا پیکدیت له زیدنده و هریکی به کانه یی که دانه بی که دانه بی که دانه بی که که دانده و هیلکه داده و که نه که ده که نه که که ده که ده که ده که ده که ده که که ده بیت تاکوو هیلکه که ده و هیلکه دان و رخ گاری بینت.

ئایا ئهم هیلکه خنجیلانه فهریکه به پیرزه به ته نها له و تاریکییه دا بؤ کوی ده چی؟ چاوه پروانی ئه و کاته دیاریکر اوه یه که تینیدا له گهل هاو ده مه کهیدا ده گهیه نهیه گه بینه وهی یه کتریان بینبیت و یه کتر بناسن، ههر دو و کیان پهرؤشی به یه گهیشتنن و له پیگادا به یه کده گهن، پیکه وه ده ست له مل و ئاویزان به دو انه یی به ره و لانه ی جو و ته یی پیده که و تاکو شوینیك بره خسینن و ئاماده ی بکه ن بو در و ستبوونی مرؤ فیکی تری وه ك خویان به لام ئه م ریگایه که تیایدا به یه کده گهن شیوه یه کی در یژ کوله ی تاریکی زور ته سك و باریک تیره ی موویه که ، که له پشت مندالدانه وه خوی حه شار داوه و باریک و بوچی ئه م دو و خوشه و یسته به یه کده گهن ؟

نهم سپیرمه زینده وه ری نیره زور زیره کو به تاگایه و چالاک و فیبلبازه و سهرکیشه نهی حمیران... زور چاک ده زانیت که هیلکه که چاوه رییه تی له ده می شیوه دریژ کوله که دا و اته: له ده می بووقه که دا و ده زانیت ته نها رینگا بوی مندالدانه هه ربویه تاورناداته و هاله میلکه له هیچووکی ده بینیته وه به رامیه رئه میلکه گه و روی دینیته و هارامیه رئیک بریتی یه له (۲۰) به ش له هه زار به شی ملیمه تریک.

سبيرمه كه دهزانيت گهر ئهو سهره قوچه كىيه تيژه نهبوايه نهيتده توانى ديوارى ئهو هبُلكهیه ببریّت و گهر مهله كرنه كهي سست و هیّواش بوایه وهك مهله كردني هیْلكه ثهوا دو ۱ ده کموت لـه کـاتي دياريکـر اوي بهيه کگهيشـتنيان و دهز انيِّـت مهله کـردنه کهي خـير ۱ دەبینت گەر جوولەیەكى پیچاو پیچى ھەبینت و بنړى دەركەوت كەمەلەكردنى خیزا تەنھا بە خۆ پيادانە بەشلەييەكەيدا . . و زانى كە چالاكى مەلەكردنەكەي لەسەرىدايە نەك لـ كلكيدا پاش تهوهي ثهم سپيرمه زيندهوره بچووكه ثهم ههموو شتهي زاني واي لهسهری کرد شیّوهیه کی قوو چه کی تیژی ههبیّت و ملیّکی پینچاوپیّچی بهسهری بهخشی و کلکیکی درینری بهملیهوه بهست تاکو بهو شلهیهدا بکیشینت کهمهلهی تیادا ده کات، و ئەم كلكە بەگرى بەملەوە بەستراوە بۆ ئەوەي لەكاتى چوونەناوەوەي ھىلكەكە بىزازى و ئـهم هـێلـکهـی مێیینه ژیرو به وهفاو بێگهردوو پارێزراوه ثهـی حیران، ئهمیش دهزانێت که خــــــ تەنھايــه و نـــــره كان زۆر زۆرن و ژمارەيــان دەگاتــه (۲۰۰) ملــيـــۆن كەمــلـملاني و و پهرو شن بن گهیشتن پني، و به دهوري ديواره کهيدا ده خولينه وه گهر يه کينك به تواناو خیرایی پنی گهیشت، رازی دهبینت بیکاته هاووجوتی خوّی و دهرگایه کی تایبهتی دلی خزی بۆده کاتەوە کە بە (دەرگای راکیشەر) ناو دەبرینت ھەرکە سپیرمەکە ھاتە ژوورەوە دەرگاکە دادەحـات و هـێزى رِاکێشانەکەي نامێنێت و بە پارێزراوى خۆي دەهێڵێتەوە و بەرپەرچى مليۆنەھا سپيرمى داواكارى تر دەداتەوە ئەوانيش لەلاي خۆيانەوە لەغەم و يهڙار هدا سهر دهنينهوه.

تهم مندالدانه (لانهی دوانهیه) بو میوانه کهی زور بهسورو به بهزهیی ه تهی حهیران، همهمو مانگیک تاماده یه بو پیشوازیکردنی تهو بووك و زاوایه و پهنادانیان و خوراك دانیان، بهمهش خانهی پهردهی دهوروبهری ده تاوسیت و ده زووله و موولوولهی خوینه کانی گهوره ده بیت.

رژینه ره کانی چالاك دهبن، گهر هاوجووت بوون رویدا، شهوا ههردوو كیان به خوشحالیه وه پیشوازیان لیده کرینت، و گهر رینگر ههبوو بو هاوو جووت بوونیان به ههر هو كارینك بیت ثهوا به رق و كینه وه جیاده بنه وه و له داخدا هیلكه دانه كه ده درینت و قریانیکی خویناوی ده رژیت بو نه مانی هیلكه كهی.

حەير آن/ ئاى... چەند سەرسور ھىنەرە، پاكو بىڭگەردى بۆدروستكەرى مەزنە.

شینخ/ ئەوەی كەلەمە زیاتر بەسەر سورھینىترو سامناك ترەكە ئاماۋەی زیاتر تیادایە بۆ موعجزەكانی قورئان و یارمەتىدەر بینت بىز تینگەیشتنی نھینیەكانی، ئەوەندەی پیناچینت هاو جووت بوونه که ته و او ده بینت هه تا کارینکی هاو به شده سیتهینده کات بن دروستکردنی مرز فینکی نوینی تر، و همردو و هاو کار ده که و نه تینکه الکردنی ثه و نه خشه کرز مؤسومانه ی که هه یانده و شه و جیسناتانه ی که اسه خویان گرتوه کسه خودای په و هروه ردگار نه خشه و دروستکردن و دروستی پیبه خشیوه که به هنری فاکته ری بن ماوه یه وه پشت اله دوای پشت المه وه و نه وه کان به رده و ام ده بینت المه و بیرانه وه بزنه وه و نه وه کان به رده و ام ده بینت المه و رزیجیره ی ثاوی بی نرخ) (سلاله می مسن مساء مهسین) و المه تینکه الا بوونه وه تنزکه ی هاو به شی تینکه الله دروست ده بینت که خودای دروست که روستکه رئاماژه ی بن کردووه.

حهیران/ ئهم کرؤمؤسؤم و جینانه چین؟

شیخ اوه که پیناسه م بر کردیت پیکهاتووه له په گهزی نه خشه دانان و دروستکردن و دروستکردن و دروستکردن و دروستی که به هویانه و ه پارچه گزشتی جزراو جزر پهیدا ده بیت تاکو ببیته مرؤ فیکی نوی و جیاکراوه له وانی تر له پرووی سیفاتی جهسته و عهقلی شیوه و قهدو بالاو پهنگ و نیری و مینی و جوانی و توانایی و ژیری و پهوشت، ههمو و به شدار ده بن بی دانانی هیلی یه کهمی به ختی نه مرؤ فه له ژیانیدا.

له کوندا خه لك وایان ده زانی که (جنین) له (پیتینی نیّوان هیلکه ی میّبه و شله ی نیّره) دروست ده بیّت و زوّر له سیفاتی باو باپیرانی و ه رده گریّت، به لاّم نه یانده زانی سپیرمی زینده و هر چی یه و هیلکه چیه و پیکهاتنیان چی یه و خانه کانیان چی یه و جوّرو کاریان چی یه و پیتاندن چوّن روو ده دات و بوّ ماوه یی چوّن ده بیّت، و لیّکده ره وه کانی قور ان سه ریان سور ما بو و له لیّکدانه وه ی (پارچه گو شتی جوراوی دروستکراو دروستنه کراو) سه دران سور ما بو و له لیّکدانه وه ی کاتیک که خانه کانیان دوّزییه وه و کاری هه ربه شیّکیان به ده رخست، و به چاوی خوّیان بینیان نه و شتانه ی که سپیرم له سه ری دا هه لی ده گریّت له ره گو شتی خوراوی دروست کراو که (جنین) له ویدا دروست ده بیت و پارچه گو شتی پارچه گو شتی جوراوی دروست کراو که (جنین) له ویدا دروست ده بیت و پارچه گو شتی جوراوی دروست کراو که باراستن و خوراکدانی پیده سپیری به م دوّزینه وه یه زانایان زیاتر ملکه چی خودا بوون، که خودا نه م ملکه چی یه ی تایبه تمه ند کر دووه به به نده زاناکانیه وه نه ی حه ی ان!

حهیران/ له پیناوی خودای مهزندا زیاتر بهخشنده کانتم بو بهدهر بخه.

شينخ/ ئەم ھيلكەيە كەدەبيىتە تىزكىنك بەھيواشىي و سسىتى لەشيوە دريز كۆلەكەدا دەروات پاش (۸) يان (۱۰) رِوْرُ دەگاتە مندالدان لـ مويدا دەست بەدابەشكردني خوّى ده کات زیاده زیاده، لهدوای زیاده تاکو همموو به شینك قاماده بكات بوتهو روّلهی که پنی هەلدەستىت لەكاتى بىكھاتنى (جنین) ياخود ئامادەيان بكات بۆ پاراستن و چاودىرى خۇراكدانى (جنيەنەكە) و تنۆكەي ھىلكەكە دەگاتە لانەي دوانىيە كە بۆي ئامادەكراوە بهديو اره كهيمهوه دهلكيست و خانهدابه شكر اوه كان ههالدهستن بمكاره مهزنه كانسيان بههاو کاری له گهل خانه کانی دیواری مندالدان، لـه چواردهوری جهنینه کهدا پهرده لمدواي پدرده دروست ده کهن پدردهي په کهمي دهر کهوتووه که چواردهوري ههموو خانمه و پمرده کانی تسری داوه، و به کیسمهی مندال (السملی) ناودهبریست لهولایسهی كەبەديوارى مىندالدانەوە لكىاوە كردۆتىيە ھۆكسارنىك بىۆ خۆراكىي سەرەتايى.و دروستبوونی ویلاش تمو لایمی که بمدیواری مندالدانهوه لکاوه دهیکاته هؤکار بۆ پاراستن و چاودیری (جهنینه که) ساوا شاراوه که، و پهردهی دوهمی ناوهوه که لهژیر (كۆربۆنمەوە) دروسىتدەبىت تىاكو بەتمەواوى چىواردەورى جەنيىنەكە بىدات لىلەدواي پەردەيــەكى شــلەيى كــە راسىتەوخۆ چــواردەورى جەنيــنەكە دەدات تــاكو لەگــەل دووپهرده کهي تردا لهههموو کتو پر و کاردانهوهيه کي دهره کي، (جهنينه) بهاريزن نهي خودایه ئهم خانانه چهند ژیرو چهند بهثاگان بوّ ژیانی ئهم جهنینه، و لهههمان کاتدا خانهی، زیمندهوهره دروستکراوه کان) که جمهنین شینوازی گهشه کردنیان دهداتی لەتنۇكىڭ بۆ پارچە گۆشتىكى ھەلۇاسراو بۆ چارچە گۆشتىكى جوراو

به و ریزبه ندیه ی که قور ان ناوی ده بات، و له م گوشته جور اوه دروستکر اوه نه خشه هه نگروه و به م کروموسومه تسیکه نه یه وه له گه ن جه نیسنه کاندا، ده سستده که ن به دروستکردنی اله ندامه کانی و سك و ناوه خنه کهی، وه ك چون په رده کانی پاراستن و چاو دیری و خور اکدان له خانه دروستکر اوه و و کاره کان و هه ندی له خانهی (زینده وه ره دروستکر اوه کان هه نده ستن به پیکهاتنی ناوه خنه کانی سك وه ك گهده و ده سگای هه ناسه دان و میز کردن و رور بوون. و له لایه کی تره وه ده ست ده که ن به دروستکردنی ایسکه کان هه ریه که له چوار چیوه ی پسپوری خویدا ناگاته مانگی دوو که نزیکه گوشته جوور اوه که بینته مروقیکی ته واو به هموو اله ندام و ناوه خن و ده ماره کانیه وه اله ی خودا چی اله م خانانه ی فیری اله م کاره ی دروستکردنانه کردووه و به توانایی پنی به خشیون ،

ئهى حەيىران، چەند بەتوانايىە كاتىڭك كە ئىم مىرۆقە تىەواو دروسىت دەكات ئەم مرۆۋە نەتوانايە لەدروستكردنى مىشىكدا.

حەيران/خودا چەند پاك و بێگەردە.

شیخ اسویندبی به خودا ، چه ند ژیر ن خانه کانی کوریوون و خانه کانی دیوارو وینالاش بز جه نینه نازداره که و ، زور باش ده زانی که ساوا نویکه گهر بووه گزشتی جوراو و نه ندامه کانی پیکهات پیویستی به پیگایه کی تره و ده چیت بز خزراکدانی جگه لم پیکهات پیویستی به پیگایه کی تره و ده چیت بز خزراکدانی جگه لم پیگاکانی مژینی ساکاری دانو په یی که پرووده دات له نیوان پیشوه کانی لا کزربون و گیرفانه خوینیه کانی مندالدان ، چونکه پیویستی جه نین بو خوین تاگه و ره بیت زیاتر پیویستی پیده بین و پیویستی خوین بو پالاوتن به زور بوونی خوینه کهی زور ده بیت .

ده زانینت که خوی،ی دایك نابینت راسته وخو به جهنین بگات به لکو پیویسته نه و خوینهی که ده گات به جه نینه که پالیوراو بینت له هه موو نه و ژه هرو پیسیانهی که تیایه تی وه ك چون هه موو ناژه لیك خوی لنی رزگار ده كات.

پنویسته که وا تامیریکی گه وره دروستبکریت بو ته م پالاوتن و وه رگرتن و ده رجوونه له نبوان خوینی دایکی وه رگیراو و خوینی جه نبنی ده رجووی ژه هر اوی بو ته مه مه مه مه ویلاشی سه رسبو پهینه ربیک هات که له است که له است به ناو کی جه نینه و گیرفانیه خوینیه کانی مندالدا دروستبووه به شیوه یه گیه نر او بیت به ناوکی جه نینه وه به هوی په پکینک که خوراکه بنه ماکان و تو کسیجین له ناوک بگویزیته وه بر ویلاش که خوی به کینک که خوراکه بنه ماکان و تو کسیجین له ناوک بگویزیته وه بر ویلاش که خوی به خوراک به موولووله یه کی تر دا و ته و ژه هروو پیساییه ی که له پیکهاتنی جه نینه وه ویلاش ده چیت له موولووله یه کی تر دا و ته و ژه هروو پیساییه ی که له پیکهاتنی جه نینه وه دروست بوه له ویلاشدا کو ده بیته و بتوانیت به هوی سیه کانیه وه هه ناسه بدات و پووناکی و هم و او شیری مه مك بچیت و بتوانیت به هوی سیه کانیه وه هه ناسه بدات و خوراک به هوی هم دو و لیوه کانیه وه داره که به دو و دا بیانهاویژیت تاوای لیدییت و یک لاش ده بریت و بخوراک مه می ناوک تاهه تاه به داده کو به هوی شیردانه و پیویستی به و ویلاشه نامینیت، و به م جوره قمه و په تکه له منداله که ده به و ویلاشه نامینیت، و به م جوره قمه و په تکه له منداله که ده پیت و ده و تاهه تاهه تاهه تاه داده خریت و ده و ده رگای ناوک تاهه تاهه تاه داده خریت.

حەيران/ پاكو بيڭگەردى بۆ خوداى مەزن.

شیخ ا ثمم همموو به هرهمه ندی و ریکخستان و داهینان و نه خشه دانانه ی که قور ثان ناماژه ی بن کر دوون له پیکهاته ی مرؤف و شیوه پیدانی له هیلکه و تنزکیک و پارچه گزشتینکی هه تواسراو و پارچه گزشتینکی جوراوو ئیسك و داپزشینی، ویلاش و ناوكی، و شارام گرتن و، به تواناكسردنی بسز كسات و مساوه ی دیاریكسراوی خسزی له كهلیسنه تاریكه كاندا.

ئەمانە ھەموو بەگشتى لەكارىگەرى رىڭكەوتى كويرانەن ئەي حەيران.

حهیران/ پاك و بنگهردی بؤ خودای مهزن.

شیخ/ ئـهی ئـهو خو شهویسـتیهی کـه هـهموو کهسیکك دلرفین و سـهرخو شـده کات سوزیان دهیان سوتینیت ثایا بهشی رینکهوت لـه پینکهاتنیدا چهنده؟

نه و خوشه ویستیه ی که راده بو ریژه که ی دانه نراوه، و نه و ناگره ی که هه انه کراوه، ته نها بو مه به ستیك نه بینت که قور نمان به جوانترین و ناسکترین و داناترین و دروسترین و شهره نمه نمتیک نه بینت که قور نمان به جوانترین که ده نه رمویت (وَمَنْ آیاته أَنْ خَلَقَ شهره نمه نترین و ساکار ترین و قولترین و ده ربین که ده نه رمویت (وَمَنْ آیاته أَنْ خَلَقَ لَکُمْ مِنْ أَنْفُسکُمْ أَزْوَاجاً لِتَسْکُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَیْنَکُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِی ذَلِکَ لَآیات لَقَ وْمَ مَوَدُةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِی ذَلِکَ لَآیات لَقَ وْمَ مُورَدُّهُ وَرَحْمَةً إِنَّ فِی ذَلِکَ لَآیات لَقَ وْمَ مُورُدُةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِی ذَلِکَ لَآیات لَقَ وَمُ مُورُدُةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِی ذَلِکَ لَآیات لَقَ وَمُ مُورُدُةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِی ذَلِکَ لَآیات لَقَ وَمُ مُورُدُةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِی وَلَالِکَ لَآیات لَقَ مُورُونَ فَاللَّهُ وَمُ اللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَیْ وَلَاللَّهُ وَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَا لَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَا لَاللَّهُ وَلَا لَاللَّهُ وَلَا لَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَا لَاللَّهُ وَلَاللْهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللْهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلِلْلَّالِمُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلِلْكُولُولُولُولُولُولُولُولُولُولُولُولُ وَلِلْ لَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلَاللَّهُ وَلِلْكُولُولُولُولُولُ

ئه و خوشه ویستیه ی که دووها و سه ر له پیشال و ده زوله کانی لانکی ساواکهیان. در و سستده که ن..کسه جو انتریس و را زاوه تسرین و پیروز تسرین به خشسنده یی خودایسه که به زینده و دره کانی تاسمان و زهوی داناوه.

كاتيك كه پياوه كه وهك درندهيمك رهوشت دهنيونني لـه پاشـدا دهبيّـته مروّڤيك و ئافرهتيش وهك بووكه شووشهيمك له پاشدا بهههشت دهچيّته ژير پييهوه.

ئمو هیلانهیهی که ئارامی بالی بهسهردا راده کیشی و بهزهیی تیایدا گهشه ده کات و سوز تیایدا گهشه ده کات و سوز تیایدا گوشه ده کات و سوز تیایدا گول ده کات لهویوه پهرستنی خودا به بهرههم دیّت، یه کهم پارانهوهی راسته قینه دهست پیده کات بو داو اکردنی بارانی بهزهیی خودا بو سهر جگهر سوزه کانمان که خودای دروستکهر خوشهویستیه کهیان لای ئیمه له خوشهویستی جگهر مان زیاتر کردوه.

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسِ وَاحِدَةً وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلاً خَفِيفاً فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوا اللّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحاً لَنَكُونَنَّ

من الشّاكرين ﴾ الأعراف: ١٨٩، ئه و خوشه ويستيه ى كه به هوى نهينيه كه يه وه فيرى خوشه ويستى منداله كانمان و هاوسه رو خيز انمان و دايك و باوكمان و كه س وكارو خوشك و برايان و دوستان و هاوسيكانمان بوين بو ههمو و برايه كى هاو مروقيمان تهشه هه ده كات، ته نانه ت بو ئاژه لايكى بيزمانى لاوازيش كه چاومان پييان كه ويت كاتيك كههاو ده م و به چكه كانيان و ونكر دبيت به چه شنيك كه به زه يكهمان وه خته بمان گرينيت بويان،

ئه و خوشه ویستیه ی که له پینناویدا خودا هه مو جوانی به گشتی دروست کردووه و له پیسناوی خزمه تکردووه الله نازایسه تی و له پیسناوی خزمه تکردووه له نازایسه تی و به خشنده یی به رزی و دوستی و ریزلیسنان و به سوزی و وته ی شیرین و ووتسی سرودو گزرانی و هونراوه و داتا شین و وینه گرتن.

به مانیه شواده رانی که نه وین و خوشه ویست ده په رستیت بی نه وهی بزانیت که نه ناخیدا نه و که سه ده په رستیت که نه و نهینیه سه رسو چینه رهی به م خوشه ویستیه یی به خشیوه نه و خوشه ویستی یه که خودا پنی به خشیوین و نه سه ره ادا وه ک تیر بوونی ناره زوویه ک نه لامان ده ست پیده کات، و به خودا په رستی کوتایی دیت پیم بلنی نه که حهیران، به شی ریکه و تی کویرانه چه نده نه دروستکردنی نهم نیشانانه دا، و بوونی زور کردنی هو کار و هو کان، و پالپیوه نانی بو به رزترین و مه زنترین نامانج و ناوات؟

تایا شهم هه موو سیستم و نهخشه دانانه سهرسو پهینه رانه له دروستکردنی دو وهاوسه ری به دروستکردنی دو وهاوسه ری به دروستکردنی شه و ههست و سوّزه غهریزی یه پراسته و خوّ سهرسو پهینه ره و دهسه لات داره زوّردارانه بو دروستکردنی مروّف له پشتی پیاوانه و هیلکه و جینه کانی له مندالدانی نافره تانه و ه... و هیلکه و جینه کانی له مندالدانی نافره تانه و ه.

ئايا تُهمانه له كاريگهري ريْكهوتي كويْرانهن ثهي حهيران؟

لرجیگا وشوینی جنوکا ندا (۲)

شیخ/ ئەي ئەم (بیستنە) ئەي حەيىران! كە قورئانى پىيرۆز لەگەلیاك لە ئايەتەكانىدا لەگەل (بینیندا) ناویان دەبات كە دەفەرمویات:

﴿هَـــلُ أَتَى عَلَى الْمُلْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا، إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةِ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيراً ﴾الانسان: ١ – ٢

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْتِدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ ﴾ المؤمنون: ٧٨ ﴿ الَّــذِي أَحْسَــنَ كُلَّ شَيْء خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْمَائِسَانِ مِنْ طِينٍ، ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُـــلالَة مَـــنْ مَاء مَهِين، ثُمَّ سَوُّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْمَائِصَارَ وَالْمَافَنَدَةً قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ ﴾ السحدة: ٧-٩.

ئه م بیستنه شدی حدیسران، به شبی رینگهوت چه نده له دروستکردنی که لینه سه رسور هینه ره کانی له ده رکه و به ستنه کانی، و سه کلاو ریزنه و په رده و ئیسکه کانی، و به شکهوت و کوینره رینگانی، و رینچکه و رینگاکانی، و ده مارو په تکه به ستنه کانیان و له و شکه هه لات و ئاو داره کانی و له پلیکانه و که ناله کانی و له پینچ په ناکانی و له کیسه و گیرفانه کانی و له به رو چه وه کانی ... ؟

حەيىران/ ئەم ئەشكەوتە سەرسورھىننەرە چىلايە كەلەئەشكەوتى جنۆكەكان دەچىت لەپىنچى روتەختى دەريا ياخود ئەشكەوتى شەيتانەكان لەگومرىي چۆلەوانيەكانىدا.

شیخ ائهی حهیران دوورنیت له بن چوونی نهندیشه کانت، هاوبهشی نهو خهیالهت هکهم.

حەيران/ چۇن؟

شیخ/ به زمانحالی تهجیسته و شهیتانه کان بۆتسی وهسف ده کهم زور جار خهیال یارمه تیده ره بو ده رککردن و به گهر خستنی عهقل.

شەيتانىڭ لە شىيتانە كانى ھۆنىراوە وتىي: پرسىيارم لە جىنۇ كەيەكى كۆمەللەي سرودوستان كرد، لەكوئ نىشتەجىيت؟

وتى: ئىلمە دەفىرىن و سەمادەكەين لەنىلوەند ئاسمان و زەويىدا لەسەر بال و رىشە ئەپۆلەكانى با..

گهر وویستمان بحهوویینه وه دهچینه گویکه کانی ثهو مروقه میوانداره به بهزم و کهیفی که ههندی جار بهشادییهوه پیشوازییمان ده کات و ههندی جاریش بهفرمیسکهوه.

وتم: وەسفيّكى ئەم جيّنشينانەم بۆ بكە بارودۇخيان چۆنە؟

وتى: من نەتوانام لە وەسفكردنيان، چونكە لەكون و كەلەبەرو كوچەو ئەشكەوت و پەنجەرەو كلاورۆژنـەكانى لـە نيشـتەجيْكانى ئەجيـنەكانى دەريـا دەچـيْت لــە قولـتريــن شويْنياندا... و بيستن وەك بينين نىيە..

وتي: پيم پيئهدهي يه كجار سهردانت بكهم تابيبينم؟

وتمی: خوشی و بهزهیت هیننا، بهلام دوای نیوهی شهو وهره بنو لام، کاتیک که هاوریکهم له ناخی نووستندا بین و ههستت پی نه کات.

شهیتانی هونسراوه و تسی: له کاتی دیاریکراودا له به رده م گوینچکی پسیاوه که دا له به رده رگایه کی مهزندا که چوارچیوه کهی ده وری جیگای چوونه ژووره وه یه که ته سکی دابوو، له هیچ ده رگایه کدا هاو وینه م نه دیبوو له که وانه یی و چه ماوه یی دا و له په تکو پیچراوه کانیدا و تم: ئه مه سه ره تای سه رسو پهینه ره هه و تی پیچ کردنه وه مه دا بز بینینی هاو پیکه م ده بینم له ده رو ازه ته سکه که دا وه ستاوه، له پشمه وه پر قشت و به دو ایکه و تم به ده روه کانی چووینه که ناته و هه روه گایی تا می بیده نگی کردم، له پیشمه وه پر قرور و پاشان به ره چووینه که ناته و هه روه گ توویک توویک توویک توویک تا تی خوار له نیوه یدا ته سك ده بینه وه له پر و و ته ختم که یدا شله یه کی زه ردی لینج هه یه کاتی گیشتن به کوتایی توویی ته یک به خومان به رامه و په رده یه کی بچوو کی ناسك بینیه وه نیوه ی تمنک به بو و له شیوه ی تم یک به به روه و گاتیك له په رده که نزیك بو و مه وه هاو بینی و تم: تو لیزه وه پیگای نزیك بو و مه وه هاو بینی و تم: تو لیزه وه پیگای نزیك بو و نه ژوو ره و مت نی یه .

وتم: نهی رینگای دووهم له کویوه یه؟ وتی: ده رده چیت و له به ردهم لینوه کانی نهم پیاوه دا ده وه ستیت گهر کرانه وه نه وا ده توانی بچیته ژووری و کاتی داخستن هه ردوو نیروه کانی به هیردوو نیروه کانی به هیرواشی به ره و گهروی ده چینت، و له ویدا که نالیک ده بینیت له سه ری نوسراوه که نالی (نؤستاکیوس) ته نها رینگایه که گوینچکه به هه و اوه ده به ستینت، تو له ویوه ده چیته نه و هوله ی که له پشت نه می په رده یه وه دینت، ده بینیت چاوه روانت ده که م.

شهیتانی هزنراوه و تی: ئاماژه کراوه که به جینهیناو چوومه گهروویه و له و کهناله پهریمه وه بهره و ژوور خوم لههولینکی گهوره ی نهرمه ئیسك دیته وه که پهرده که تهنکه تمهیلی یه که به توندی به دیواره که یه وه به سبتر ابوو و نهیده هیشت بچسمه ژووره و له دیورای به رامبه ری کونیکی هیلکه یی ههیه که به هوی پهرده کهیه وه داخراوه، و کونیکی بازنه یی ههیه که دووباره به پهرده یه داخراوه و له دیواری پشته وه ی کونی گهوره و بچووك ههیه.

لهنیوهند نهم دیوارانه دا زنجیره ئیسکی سهرسو پهینه رهه تواسراوه، که یه کینگ له و بیسکانه له شیره ی چه کوشه و دو وه م نیسك له شیره ی سندانی ناسنگه ردایه و سیهه م له سیره ی شیره ی ناوزهنگی زینی فهره نگیدایه که ههمو به یه که وه لکاون، شیره چه کوشیکه ده لکینت به پهرده ته پتیه که و ه ده چیته نیوان ههردو و چینه که یه وه و پیوهیان ده به ستریت و پهرده که بو ناوه وه ی ژووره که راده کیشیت به شیره یه ه و ای لیده کات که له ناوه و مینه که نیوان ههردو و قوت بیست و له ده ره و ه و تاکه ده و ه و تاکه و ای لیده که ی تردا هیاکه یه ی به دام به دو و کیانه و ه ده به ستریت به ها و ریکه م و و ته م نیسکه که ی تردا به هی و تاکه و و ته می نیوان هیاکه و و ته می نیسکه که ی تردا به هی و تاکه و ت

وتى: نازانم بەلام ئەوەندە ئەزانم گەر ئىنمەلە پەردە تەپلەيەكەيانەوە چووينە ژوورى ئەوا ئەم ئىسكانە بەھئواشى دەلەرىنەوە ئەي نهينى چىيە كەوا لەھەوادا ھەلواسراون؟

و تبي: نـازانم بهلام ئهوهنده ئهزانم گهر په کیکیان نهما و پاخود پارچه ئیسکه جیاکراوه کان لـه كار كـهووتن ثهوا بيستن كزوو لاوازدهبيت وتم ثهي ثهو كونه بازنهييه پهردهييه چييه و بوَ کـوێ سەردەکێشسێ؟ وتـي: ئەمـەيان رێـرەوى دووەمـە بۆ گەيشتن بە دەمارەكاني بيستن وتم چىي ھەيــە لەپشــت ئــەم دوو كوونــەوە، وتــي: ئــەو ھۆلەرووتەخــتە كۆتايىيــە ھەيــە کەلـەکۆتايى گەشتەكەماندا تېپىدا جېڭگىر دەبىين، كـە مەزنىزىن و ئازىزتىرىن ھۆلەلەلاي خاوهنه کهی که زور کهلهبهروو بهرزایی و پلیکانهی تیدایه که مروڤی تیادا وون دهبیّت، و هەر لەبەر ئەمەيە كە پێى دەووترێت (بيابانى وێڵ)– واتە توونى بابا) وتم: لەكوێوە بچينە ناوي؟ وتي: من له كونه هيْلكەييەكەوە ياخود لەكونە بازنەييەكەوە دەچمە ناوي، بەلام تۆ . ناتو انيت ليپانهوه بچيته ژووري چونکه وهك دهبينيت بهپهرده داخراوه؟ وتم: كار چييه؟ وتى: لـهم كاتـهدا هيچ رِيْگايـه كم لانيه بـؤت، بهتوورِهييهوه وتم ئايـا لـه كاتي تردا رِيْگـا دەبنت، وتى: بەلنى بەلام پنويستمان بەكات و ھەلىنكى گونجاو دەبنت، وتم ئەو ھەلە چییه؟ وتی ده گهریین به دوای مرؤفیکی شاعیردا که خولیایی مؤسیقا بیّت، تؤ ده چیته لای و چهند بهیه ته هو نراوهیه کی پیده به خشینت که ته نها بو ستران و گورانی بگونجینت و منیش ده چم بۆلاي چەند ئاوازنك كە بگونجين لەگەل ئەو بەيتانەدا فيردەكەم گەر هۆنراوه كەي تۆ ئاوازەكەي منى بەدل بوو ھەردووكيان كۆدەكاتەوە بەمەش تۆو لە ئاميْزم ده گریت و منیش له ثامیزت ده گرم، و دهبین به یهك و دهتوانیت له گهالما بییته پیروز گای بيابانه كان.

وتم ثمو شاعیره ی که من شهیتانی ثموم که گهوره ترین شاعیره به لام سرودوو گورانی نازانیت وه ک تیو شاره زوی ده کهیت، و کینی شهم جوره هونسراوه یه دابنیت و تی نازانیت وه ک تی به شاره که مان بی به شاعیرینکی به هره مه ند مشاره که مان بی به شاعیرینکی به هره مه ند نایه ویت بینیه گورانی بیش. و تم تهمه ته چون زانی به به زهرده خه نمیه کی مه کراویه وه و تی به به هوی نه م براده ره و زانیم که ثیمه له گویی کهی داین چونکه هونراوه و گورانی زور باش ده زانیت گه رچی له خه لکیشی بشاریته و ه و تی بینه لیکولینه و و توژینه و کانمان است ناله نازد ده که بینی به ناله نازد ده که بینی به ناله نازد و که بینی به ناله نازد ده که بینی به ناله نازد ده که بینی به ناله نازد و ناله ناله نازد و ناله نازد و ناله نازد و ناله نازد و ناله ناله ناله ناله نازد و

وتی: نهتر سم گهر به ناگای بهینم تووره ببینت.. وتم گوینی مهده ری من له کاتی خدونه کانی خدونه کانی خدونه کانیدا چهند بهیته شیعریکی گریاناوی پیراده گهیه نم و که به ناگا هاته وه دهیالیته وه، تؤش له گهروویدا سه مای بؤده کهیت و نهویش دهیکات به گؤرانی.

و تبی: بؤچبی هؤنراوهی گریاناویت بؤ ههالبژارد؟ وتم: نابینیت تهمهنی بهرهو پیری دەروات، و زۇر ھۆنىراوەم بەگويى ئەوانىدا ووتىووە كىە پېيان لە رۆخى قەبرە بەلام تەنھا ئـهُم هو نـر او انميان لاپهسـهند بـووه كـه رازوو گلـهيي و سـۆزى لاويـهتى تـيابووه. شهيتانيي هزنراوه وتي: همهوو نمهوو، پياوه كه به گريانهوه به ثاگا هاتوو لهبهر خويموه بهيته هزنراوه کانی دهووتهوه، ثهوهندهی پنی نهچوو گویبیستی وورته وورتی بهیته هزنراوه که بوويىن بـه ثـاوازەوە، بـهم شـيّوەيە ھـەردووكمانى لـه بازنەيـەكدا كـۆ كـردەوە، ھـەروەك وویستمان یهك گرتني لهنیوان ئیمهي ثاوازوو هؤنراوهدا كرد، بهیه كگرتووي دهرپهرین له که دنالی گهرووه و و بنز ثه و جینگهیهی که تمیایدا بوویس که هزاتی گوینچکواله ی ناوه راسته، به براده ره کهمم ووت: ئيستا له چ کونيکه وه بچينه هؤلی بيابانی ويل؟ وتي: ئهم دوو ريسرهوه هميشه به چه كووشه ئيسكيه كه ليندراوون، به لام باشتر وايسه بەسەرپەرشتى ئەم ئىسكە ھەلواسراوانەدا بپەرپىنەوە ، بەھۆى لەرىنەوەكانيان بچينە ناو پەردەي كونىھ ھىلكەيەكەوە، ئەمە چاكىزىن رِنگايە بەم جۆرە رِۆيشتىن تا خۆمان دىتەوە له كهله بمره شيوه هيلكه يه كه دا كه له ديواره كانيدا چالو كون و سني تاق هـ بوون، لەيەكنكىانەوە چووين ژوورى لەكەناڭ شسىپوە ھىلالىيەكاندا خۆمان دىتەوە كە تىيدا دو و که نال هه یه یه کیکیان له شیوه ی شاقولی و ته ویتر یا تا سؤییه، و له که له به ره که وه چــووينه هۆڭــپْكى سەرســوړهينەر كــه شــيوەيەكى حەلــەزۇنى هــەبوو... بەھاوړيْكــەمم ووت:بەراستى تۇ لەووتەكەتدا زيادە رەويىت نەكرد كە ووتت جيّ و ريْمان وەڭ جيّ و رنىي ئەجيىنەكان وايە و ئەم ھۆڭە چيە كەلەقاقلىە جىنۆكە قەوقەعى حەلـەزۆن دەچيىت؟ وتني: بهههاله دا نه چوويت.. و ئهوانيش ههر قهوقه عه ناوي دهبه ن، پيدا رؤيشتين كه پنکهاتبوو لهسهنته رینکی ته وه ره یی له شینوه ی ستوون و که نالینك که به ده و ری پایه که دا پ ۱۰ برور دهخولایه وه له شیوه ی لوولپیچی دۆرىيىندا (۱) که بىز دوو خول يان زیاتىر که بـه رِووتهختيكي تهنك ثهم كهناله ثه كاته دووبهش به شيكيان ثيسكي بهشه كهي تري پهردهيييم، و كهناله كمه به گوممهزينكي داخىراو كۆتمايى ديست كهبريمتىيه لمه سمري قەوقەعەكە (ھێلكە شەيتانۆكە) بەيەكێك لەكەناڭە لىوولپێچە بەچەكوش لێدراوە كە بەناو کون و کهلهبهره کهدا رِوْشتین تا گهیشتینه سهری قهوقهعه که بینینمان ثهو بهشهی که ئېمهي تياين بەلپىداني بەشى دووەم دەنگ دروستدە كات بەھۆي كونيېكەوە كە دەكەرىتە

٠ حوره لووله پيجكه.

نیوان دووبه شه کهی له سه رقه وقه عه که دا، له ویوه دابه زین بو به شی دووه م تاگه یشتینه کونه بازنه یه که همروه ك له مه و پیش باسکرا به هاو پیکه م ووت گه راینه وه نه و جیگایه ی که لیوه ی ده ستمان پیکرد، و تی: به لای ئه م دوو پلیکانه ی ناو که ناله لوولپیچه که یه کیکیان به پلیکانه ی کون و که له به رناو ده بریت چونکه به لیدانی (کون و که له به ره که) ده نگ په یدا ده کات و دووه م به (پلیکانه ی ته پلی) ناو ده بریت، چونکه به لیدانی ژووری ته پلی له کونه بازنه یه که وه ده نگ دروستده کات و هه ردوو پلیکانه که له لووتکه ی قه وقعه که له یه ك ده ده ن و ده نگ دروست

ده که د، و نمو روو ته خته ی که بینیت به شیان ده کات به (ته خته ی لولپینچ) ناو ده برینت و نیوه نیسکیکه ی له ده هلیز دا ده سبیده کات، و شله یه کی رون ده رژینیت، که به (لیمه ی ده ره وه) ناو ده برینت، و نیوه په رده ییه که ی بریتی یه له کوپه له یه یه رده یی داخراو، ئه ویش دو و باره شله یی تیدایه که به (لیمه ی ناوه وه) ناو ده برینت، و ئم کوپه له یه که له سمره تاوه له دو و کوپه له یه یکدیت که به یه کیکیان ده و ترینت مه شکه، و به وی تریان ده و ترینت تو و ره گه، و مه شکه که به لیدانی که ناله هیلالیه کان ده نگ در و ستده کات که دو و ژووری بچوو کی تیدایه که له کار بونی کلسی پیکها تو وه که شیوه ی کریستالیان و رگر تو وه و ه به (دو و ژووری گویچکه له) ناو ده برینت و شهیتانی هو نراوه و تی نه هاوریکه م ویستی دریژه به وه سفکر دنه که ی بدات و تم: به سه، به سه، سویند بی به خود اوه سفه که ته میشکی پر کردم و چاوی لیک کردم و هو شی نه هیشتم له م جیگه یه دا که به راستی له جیگه ی خویایه تی به بیابانی ویل ناو برینت ، به لام به کورتی پیم بلی نهم به تك و ده رزوه و و ردانه چین که له همه مو و کون و که له به مرزوه و در دانه هیمن و له که ناله کان و در زوه و و ردانه چین که له همه مو و کون و که له به مینگدا همه ن و له که ناله کان و قوه می و در داده مین ده ده که دا مه له ده که نو له ناو شله یه کاند انو قوه می و در در ده که دا مه له ده که نو ده دان و له که ناله کان و قوه می که دا مه له ده که ن و له ناو شله یه کاند ان و قوه می که دا مه له ده که ن و له ناو شه یه کاند انوقو و موون .

وتى: ئەمان هەندىكىيان دەمارو شاخوينبەرن و ووردەكاريەكانىيان كە نوقمىي شلەييەكان بوون لەكەنائ كە بەرەو دەماغ شلەييەكان بوون لەكەنائ كان و قەوقەعەكەدا ھەموو دەمارى بىستنين كە بەرەو دەماغ دەپۆن و دەنگ بۆ مرۆف دەگويىزنەوە، و دەبىن بۆچى بىن ئەم ھەموو ئىسك و كون و كەلەبەرو كەنال و لوولپىيچ و قەوقەع و پلىكانەو پەردەو رووتەخت و دەھلىزو شلەو پەردەو... ھىد؟

ئەوەندە بەس نەبوو گەر دەمارەكانى بىستن لەتەپلىدا بوەستايە، كەلەرىنەوەي دەنگى وەردەگرت و بەرەو دەماغى مرۆقى دەگواستەوە؟. وتی: سـهبارهت بـه شــارراوهی نهیّـنییهکانی هـیچ نــازانم تــهنها ثــهوه نهییّـت گــهر یهکیّکیان تیّکبچیّت یاخود دابخریّت و یان لهکاربکهویّت بیستنی ئهم پیاوه دهوهستیّت و لهکاردهکهویّت و لهقرهو بره دهکهویّت.

شمیتانی هونراوه وتی: پیش ئموهی هاورینکهم ووته کان تمواو بکات له که نائی ئوستاکیوسه که هاتبوومه ژووری چوومه دهرهوه، بهسوپاسهوه به جیم هیشتوو پیم ووت: بهراستی ئیمه لهمالیک لهماله کانی ثه جینه کاندا بووین؟.

حەيران/ بەلام دانايى چىيە لەدروستكردنى ئەم ئاميرە ئالۆزە سەرسورھىنەرەدا؟

شیخ/ به کورتی پین اده گهیه نم گهر نهم پولین و رین کخستنه داریور اوانه نه بووایه که له ده روازه یه کی ده ره کیموه ده روات و به (سه کوّ) ناو ده برینت بوّ نامیری (بیسهر) به ره و (په رده ی ته پلی) بوّ (گویچکه له ی ناوه و اله ده ماره کانی بیستندا کوّتایی دینت هه رگیز چاوه روان نه ده کرا، نهم ده نگانه به و شیّوه تینگه یشتوویی به بگویزیته وه بو ده ماغ، نه م هه موو به رزوو نزمی و پینچاو پینچه و کون و که له به ره پینچاو پیچه وه هو له چوونه ناویه که کان و که ناله به یه کلکاوه کان و په رده به یه که به ستراوه کان و کونه دا ناویه که کان و که ناله به یه کلکاوه کان و په رده به یه که به ستراوه کان و به مرزی و نزمیه کان و په رده و رده کان و به رده و دروستکر او داریز راون له پیناوی به رز کردنه و می بلاو بوونه وه و له رینه وه کانی همه مو دروستکر او داریز راون له پیناوی به رز کردنه و می بلاو بوونه وه و له رینه وه کانی ده نگ به شیوه یه که بتوانیت به رزو نزم بکات و ه کوی ده یه ویت تاکو نامیری بیستن نه همه مو کتو پری و شه که تو ناکاویه که بیاریزیت به مه شده ست به سوزی گورانیه که ده که ین ریاتر ده بیت.

حه بران من له و باوه ره دام که شهم ثامیره بنی هووده دروستنه کراوه و دهرکسی سودمه ندی له به باوه و دهرکسی سودمه ندی له به شه کانی ده که بن، به لام له شیخی گهورهم ده پرسم ثه و دانایی به چی یه له دروستکردنی ثهم ریکخراوه ثالیز زانه ی له نیسك و روته خت و کونو که له به رود ده رکه و شاه مه دورکه و شاه مه دان به دورکه و شاه مه دورکه و شاه دورکه و شاه مه دورکه و شاه دورکه دورکه و شاه دورکه دورکه و شاه دورکه دو

شیخ/ له (ریکهوت) بپرسه که دروستکهری ثهم ثامیره سهرسورهینهرهیه. حهیران/ پهنا بهخوا لهم گومراییه ثاشکرایه. شینخ گهر باوهرت بهرینکهوت نییه، لهخانه کانی پارچه گؤشتی جووراو بپرسه که گوینچکهی دروستکردوه، و ادهرده کهوینت شهم پارچه گؤشته ژیر و دهر کهر و دانا و زانابینت بهسرووشتی شته کان و تایبه تمه ندی و سیستم و نهینی یه کانیان...

ده زانیست که ده نگه کان به هنری شه پوله کانی هه و اوه به نیمه ده گه ن نه م شه پولانه تیاباندایه زور تیژو سه ختن و تیاباندا هه یه لاو از و سوك و نه رمه، و هه ندیکیان به شاقولی دیسن و هه ندیکی تسریان له لاوه دیسن، که چالایی گوییچکه ی در و سستکر دووه، و پیکها ته یه کی کر کراگه یی هه بیست نه نیسك بیست و نه گوشت، پینچراوه و نه رمی له خو گرتیست تاکو شه پولی ده نگه کان له پینچراوه وه بگه رینه وه بو به شی نه رمی تاده گاته تامیری بیسه ر، و ده زانیت نه و پایه ی که ده نگه کان هه للده گریت له و انه یه گیژه لوکه یه کی توندو تیژ بیست له و انه یه له گه ن خویدا شتی زه ره رمه ند هه لیبگریت له خاك و خول و میکر و ب، له به رئه وه و ای له نامیری بیسه ر کردوه که شیوه یمی چه ماوه یی که و انه یی هه بینت به ره و ژوور، و له به رده رکه که یدا په رژینیکی له موو بو کردووه و له ناویدا لینجی زه ردی میوی هه یه ، و به هوی چه ماوه یه که یه وه خوی له شه که ت و ناکاوی با بهاریزین، و به هوی په رژین و لینجی زه رده م و می هم که یه وه خوی له زه ره مه ندی بهاریزیت.

دهزانیّت که همهندی لهدهنگه کان نهرم و بهچرپهن، لهبهر ثهوه تامیری بیسهر شیّوهی ئهشکهوتی پر لههموای لـهخو گرتووه تاکو ببیّته هو کاریّك بو بههیّز کردنی دهنگه کان و دوو ئـموهنده کردنـیان بــو دهنگدانـهوهیان بـمو جــوّرهی کهلهگــهرماو ئهشــکهوته کاندا گویّبیستی دهبین که له کهناریّکی دهنگی لاواز دهنگدانهوه دروست دهبیّت.

دهزانیّت که پهردهی تهپلّی شپرزه چاکترین رِهقه تهندامه بز گهیاندنی دهنگ لهبهر ثهوه پهردهی تهپلّیو پهردهی کونه هیلکهییو پهرده کانی تـری لـه گویْکـهی نـاوهوه دروستکراوه.

دهزانیّت گـهر رِهقـه ثهندامیّکی بچووك لهلایه کی پهرده شپرزه بهستراوه که چهسپیّنرا لهرینهوه کانی دهنگ بهباشترین شیّوه ده گویّزریّتهوه، و زنجیرهی پارچه ثیّسکه ههاتواسراوه کهی دروستکرد. و بهستیهوه به پهردهی گویّ و پهردهی کونی هیّلکهیی.

دهزانیت ههموو ره قه نه ندامسیک به نسیوه ندیکی جسیاواز له خوی دهور دراوه له ناوه روز که که ی خویدا له رینه کان تود تر ده نیریت وه کا له ناردنی له رینه وه کان بو چوارده وری وای له سی پارچه نیسکه که کردوه که ها نواسراو بیت له همو ایه کدا که

چوارده وری گرتبینت تاکو له ئیسکی سهری جیابکاته وه و دووباره له پرووته ختی لوولپیچدا ئه م کاره ی کردووه به شله یه کی جیاواز له خوی چوارده و یداوه تاوه کو له رینه وه به ده و امه کان له ئیسکه کان و پرووته خته لووله پیچه کا نه گوازرینه وه بنو ئیسکه کانی سهر و له ناو بچن.

دهزانیّت که زنجیره ئیسکه کان دوو چاری ههندی شت دهبن که له کاریان ده خه ن بز گواستنه وهی ده نگه کان لـه په ردهی گویّوه بـق په ردهی کونی هیلکهیی ههر لهبهر ثهوه کونی بازنهیی دروستکردووه و به په ردهیه ك دایپؤشیوه کهیار مهتیده ر بیّت بز گواستنه وهی ده نگه کان بز گویّکهی ناوه وه.

وای لههمردوو کونه که کبردوه کمه ریّگه کمیان پلیکانهیی بس بـۆ چـوونه نــاو قەوقەعەوە.

ده زانیت که هه ندی له ده نگه کان له کلاوه ی سه ره وه دین له به رئه وه که ناته شیوه هیلالیه کانی شیوه هیلالیه کانی دروستکر دووه تیا... یار مه تی کو کیر دنه وه ی شه و شه پوله ده نگانه بده ن که له کلاوه ی سه ره وه دین و رینگه یان بگورن به گویره ی رووی بوشاییه چه ماوه یه کان و بیانگه یه ننه ده ماره کانی بیستن که بلاو ببوونه ته وه له شله مه نیه کانی خوی و قه وقه عه که دا.

همردوو کپه لهی پهرده داری پر لیمفی دروستکرد و لهیه کیکیاندا ههردوو پهرده ی دوو گویچکه کهی لهسمریه از دانا، تاکو به هنری ده نگدانه و هیان له رینه و هی ده نگه کان زیاد که ن و لهسمرو ئه مانه شهوه ده زانیت، ئه و خانانه ی که هنر شمه ندن و ده رککه رن ئهی حمیران، که و ا هم و ایاله په ستویه کی ده ره کی توندوو تیژو زالی همیه له سهر پهرده ی گوی و زه ره رمه ند ده بیت بنوی گهر به رامبه رنه بیت له گهال ئه و هموایه ی له ناو گویکه ی ناوه نددا هه یه و ده بیت به به رده و امی هاو کیش و یه کسان بیت له گهالیدا له پاله په ستن ی قوول نهم و او پله ی گهرمایدا و هاک خوت ده زانیت ئه ی حمیران له کاتی هه ناسه و هرگرتنی قوول

و دوورودریشردا و گهر کونه کانی لوت و دهم داخراویی پهرده ی گوی ده شپرزی و ده کاتی هه ناسه دانه و هدا به ره و ده چه میته و ه و له کاتی هه ناسه و هر گرتندا به ره و ناوه و ده چه میته و ه و ده چه میته و ه و گرتندا به ره و ناوه در و ستبوه ، به مه شهرته و این ناریک ده بیشت هه رله به و نه وه لووله ی توستا کیوس در و ستبوه ، و له هه مان کاتدا و ای له م لووله تؤستا کیوسه کر دوه که ده نگه کان رون و تا شکرا بکات و ه ک چون کونی تامیره مؤسیقیه کان ده نگه کان و هه روه ها کردویه تیه ریوره و یک بود ده هم روه ها کردویه تیه ریوره و یک بود ده هم روه ها کردویه تیه ریوره و یک بود ده هم روه ها کردویه تیه ریوره و یک بود ده هم روه ها کردویه تیه ریوره و یک بود ده هم روه ها کردویه تیه ریوره و یک بود ده هم روه ها کردویه تیه ریوره و یک بود ده هم روه ها کردویه تیه ریکوره و یک بود ده هم روه ها کردویه تیه کردویه یک بود ده که در داد ها کردویه تیه و یک بود ده یک بود که در در هاویشتنی لینجی ناو په رده یک بود یک به یک بود یک به یک به یک به یک بود یک به یک به یک بود یک به یک بود یک به یک به یک بود یک به یک به یک به یک بود یک به یک بود یک به یک

ئایا خانه کانی ئهم گوشته جور اوه ژیرو ده رك کهرو داناو زاناو بهتوانا، که توانای ئهم همهموو نهینی و تایبه تمهندی و سیستمانهی بزانن که زانایان به ده ریانخست دوای ئه وه ی چه نده ها چه رخ به سه ر دروستکردنی مروّقدا تیپه پی، ئامیری ئالوّزی گویمی به پیی پیویستیه کانی ئه م نهینیانه دروستکرد.

حهیران/ پاك و بینگهردي بن خوداي مهزن و داناو زانا و به توانایه. چهند پاك و بینگهرده.

شیخ/ به لنی چهند بینگهر دو مهزنه ئهی حمیران.

نه فرت لـه بي تا گايان لــن نه وانهى كـه ﴿ لَهُــم قُلُوبٌ لا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنَ لا يُبْصِــرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَلْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافُونَ ﴾ الْغَافُلُونَ ﴾ الْغَافُلُونَ ﴾ الْغَافُلُونَ ﴾ الْغَافُلُونَ ﴾ الْعَامِلُونَ ﴾ الْعَامِ اللهَ اللهَ اللهَ اللهَ اللهُ اللهِ اللهُ ال

زمانت ببارنزه (۳)

حەيىران/شىنخى گەورەم ئەمشەو دەيەوينت سەبارەت بەچ ئايەتىنك لە ئايەتەكانى خودا باسم بۆ بكات؟

شَيْخ: سەبارەت بەچ ئايەتىڭكى خودا دەتەرەيىت باست بۇ بكەم؟

هـموو ئەندامەكانى لەشـت ئامـاژەي بوونىي خودا دەكـەن، چـونكە ھەرچـى لـەتۆدا دروستیکردووه رازاوه و ریک لبه پیکهاتهو ریکخستندا، بمرزی کار و ووردی ههانسه نگاندنی شیاوه هاویه که و له ثامانج و جوانه دا و گهر به کهمترین تهندام بینه بهر چاوت وهك موويمك و سمرهنينؤ كينك و ياخود ممزنترين و ترسناكترين ثمهندام وهك چاوو گونچکه و دل و جگهر و گهده و ریخوله و زمان و لیو وهیان نه و شتانهی که به چاو نابینزین له ملیزنه ها خانسه و دهمار که زور سهر سور هینه رترو رازاوه ترن لەنھىنى يەكانياندا بەلام ئەي حەيران بەكورتى ئەو ئايەتانەت بۇ باسدەكەم كەخواي گەورە و كاربىةجىي خىزى ھەلىبىژاردوون، و لىه قورئاندا زۆر ئاماژەيان بۆ دەكات تاكو بەلگەي بىرەر بهپنىيىتەوە لەسىەر بوون و توانا و كاربەجىيى خۆي، بەبىي وەسفكردنى ئەو ئەندامانىمى كەئىمۇ سىمردەمە ناويان نەدەزانىرا، نەخوازە كارەكانيان گەربمانەويىت ئەي حهيران لـهم گفتوو گزيه دا باسي ههموو دروستر كراوه كان بكهين كهخودا لـه ئيمهدا خستزیهوه لـه تـهندامی گـهورهو بچـووك و شبارراوهو بهدهركـهوتووهكان، هـهموو نووسراوه کهت سهرهو ژیر دهبوون که دهمویست بیکهینه ریپیشانده ریک بو باوهر هینانت بمهزی بهانگه کانی قورئان و نوسراوه گهوره کانی بواری پزیشکیو تۆژەرەوەو سوودی ئەندامەكان ھەرگىز لام وانىيە كە تەمەنم بەباسكردنيان ماوەم بدات، و ھەروەھا كاتى تەرخان كراويش بۇ تۇ نىيە كە بەشت بكات تەنھا ئەوەت بەسە كە سنگت فراونكات بۇ لیّکوّلینهوهو گهران بهدوای داناییه کانی خودادا کهلهخوّت و ئاسوّکاندا ههیه. ده شینت یه کینك بینت له و انه ی که فه رمووده ی خودایان به سه ردا ده گونجینت که ده فه رموید و دایان به سه ردا ده گونجینت که ده فه رمویدت (وَمَسنْ أَحْسَسنُ قَوْلاً مِمَنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحاً وَقَالَ إِلَّنِي مِنَ الْمُسْسله مِنَ فَصَلت : ٣٣، و به زمانحالی (جسر) باسی چاوم بو کردیت، و هه ندینگ له ئایه ته کانی قور ئانم بو باسکردی که سه باره ت به ئاسو کان ها توون له پاشدا لاماندایه باسکردنی هه ندینگ له و ئایه تانه ی که له سه رخوت ها توون، باسی بینین و دروستکردنی جه نینم بو کردیت له مندالدانی دایکیدا و ئیستاش باسی زمان و لیوت بو ده که م.

حهیران/ بهلام من وای دهبینم ثهم دوو ئهندامه ماسولکهیییه بچوو که شایهنی ثهوهبن که شیخم له باسکردنیاندا ماندوو بکهن.

شینخ/ خبودا لمهقورئاندا ناویسان دهبا تماکو بسیانکاته بهانگه بمؤ بموون و توانسایی و کاربهجیٰیی خوّی، کهچی توش به کهمیان دادهنیّیت؟

حەيران/پەنا بەخوا.

شیخ / زمانت بگره نهی حمیران، و ناگاداربه گالتهت به پازاوهی پازاوه کان نهیهت، په رستگارو په رستکایه که خاوه نی چوار وه زاره ته، گه رپاراستت نهوه پاریزراو ده بینت و گهر زمانت به ولا کرد نه وا زه ره ره مه ند ده بینت، و گهر خواردنت دایه نه ویش مخواردنت ده ده داتتی، و گهر بیدوینیت نه تدوینی و گهر پر سیاری لین بکه بست فیرت ده کات، پیش نهوه ی بزانی نهینی دانایی له جزرایه تی و کارو پیشه کانی و گو پاندنی پیت و ووته کانی و ترمیزه ی مهمیله کانی، و جیاوازی جواله کانی له نیو هه ردوو لیوو مه لا شوودا، و جیاکردنه و ده ماره کانی و بوونی به رده و امی و ناسانکردنی لیك تیایدا.

حەيران/ نەمدەزانى ئەم ماسوولكە بىچووكە خاوەنى ئەم ھەموو پلەو پايەيە.

شیخ ا همموو نه ندامیکت له نه ندامه کانی هه ست نهی حهیران یه ک کاریان هه یه، ته نها زمان نه بیت، چاو بر بینینه، گوییچکه بر بیستنه، لووت بر برنه، و سهری په نجه کانت زیاتر له هموو نه ندامه کانی تری پیستی هه ست به لیخشاندن ده که ن، به لام نهم زمانه ریک و و ای بر ره خساندوه که بینته ، نامیر بر چیز کردن و جووین و قوتدا هه رسکردن و هه ستکردن و خشاندن و قسه کردن، و بر نهوه ی بینته نامیریک بر چیز کردن، ریکهوت ممیله ی له هم دوولای رووته خته که یدا راخستووه تاکو خواردن عربیتو بیگه یه نیته ده ماره به بر و و جورله مهمیلانه به برد و و جورله مهمیلانه به به دو و جورله مهمیلانه به به دو مهروه ها ریک هوت ناره زوی کردوه که دو و جورله مهمیلانه

تایبه تمهندن به چیز کردنه وه به بی هه ستکردن به کرداری لیخشان، تاکو تیکه ل نه بن به مه ش به و هستانی یه کیکیان کاری ئه وی تریان تیکبچیت گهر هه مو و هه سته گشتی یه کانی تری مرؤ فیلک نه مینیست شه و ا هه ستی چیز کرنی به به ده و امی بمینیست، یا خود به پیه و انه و ه چیز کردنی نه مینی و هه سته گشتیه کانی تری بمینی.

نه به رئه وه ی که نه م مه میلانه خواردن نامژن تا تواوه کان شیکار نه بن، ته نها له مانیکدا که زمان شیدار بیت ریکه وت ناره زووی و ابوو، که زمان به پهرده یه کی ده زووله یی پر له کیس داپؤشیت و چه ند رژینیک به سه رلیکه رژینه کانی تردا، و گهر و انه بووایه زمان نه توانا ده بووله چیز کردنی خواردندا و ته نها ده پیکه یت به لیخشاندنی خواردن بکات، و ده توانیت له خوتدا نه م کرداره هه ست پیبکه یت.

کاتیک تووشی هه لامه تبیت و زمانت ووشک بیت هه ست به چیزی خواردن ناکهیت گهر تواوه شینت، و له به رفه و ههیه، ریکه و تاردنه کان چیزه کانیان جیاوازه و له به یه گهیشتنیاندا هاوه لیی و دوور که و تنه وه ههیه، ریکه و تاره زوویکر دووه که ئه مهمیلانه به راده یه کی که م جیاوازبن له چیز کردن دا و توانای پاراستنی ههندی مهمیلانه به رانه یکی ناراستنی ههندی به چیز کر دنیان به یک تاره کان بخره این تاش نه مانیشیان و هه ر به هوی ئه مهوه یه چیشتکه ره لیها تووه کان جوره ها خواردن تیکه لاو ده که ن و له به رئه وه ی زمان به گویره ی جیگاو کاره کانی پیویسته زور هه ستدار بیت، تاکو پاروه که بچووریت و ئه ملاولای پیبکات که ناو ده مه دا و له ددانی برره وه بیبات بو کاکیله کانی به شیوه یمك که بتوانیت بچوو کترین به شی خواردنه که له ناو ههمو و ده م و دداندا بگویزیته وه و به هوی هه ستیاریه زوره که یه وه براینداری، ریکه و تا و ویست که مهمیله ی تایه تی هه بیت بو هه ست و لیخشاندن به میروه که باسکرا، و ئه مهمیلانه ده روله ی و هه ستیارن ده که و نه ئه ملاوئه و لاو سه ری زمانه و هرو دی هه ستیاریداری، میملانه ده روله ی و هه ستیارن ده که و نه ئه ملاوئه و لاو سه ی زمانه و هروه نه و و دده هستیارن ده که و نه نه ملاوئه و لاو سه ری زمانه و هروه ده و درد و هه ستیارن ده که و نه نه ملاوئه و لاو سه ری زمانه و دو ردی هه ستیاریدا ته نها نه ملاولاکانی په نه یکه ی گه و ره نه و هده ستیارن.

لهبه رئه وهی زمان ئامیرینکه بن خوویس و قوتندان به کاردینت رینکه و و و ا ئاره زوویکردوه که ماستوولکه کهی زور زور پته و بیست، چالاك و و و ریاو لیکاوی رژینه ری لیك و لینجاوی هه بینت، و گهر و انه بو ایه نهیده تو انی کاری جووین و قوتدان ، بکات ... ته نها زمانه که بتو انیت یاری به پاروو بکات و بیجوریت و به هوی لیکه که یه وه بیکات به هه ویر ، گهر جو وینه کهی ته و او بو و شیاوی قوتدان بو و نه وا به هوی لینجیه که وه لوولیده دات و پاله پهستنری ده خاته سهر له نیوه ند ههر دوو رووته خت و مه لاشوویدا و به تو و نده و به نویدا و به تو و نده به تو و نده به تو و نده به تو و نده به تو ده تو دو دو تو ده تو ده

لهبهر نهوهی زمان، نامیریکه بو ههسکردن ، ریکهوت وای ویست و ههرسکردنی خواردنه کان به گویسره ی وه گهزه کانسیان لهیه که جسیاو ازبن ، ههندیک بیان له گهده دا ههرسده کرین، وه تیایاندا ههیه لهریخ لکاندا، تهنها شینک ههیه لهناو نهم خواردنانه دا که مویش نیشاسته یه له گهده دا ههرس ناکریت، به لکو رژینه کانی ناو گهده ده بنه پینگر بو ههر سکردن و نه هیشتنی گوپینیان، ههربویه پیکهوت واثاره زووی کردووه که ته نها ریگایه که بو گوپینی نهم نیشاستانه بو شه کر، به هوی لیکهوه بیت، و گهر زمانه لیکاوییه نه بوایه که لیک تیکه کل به پارو ده کات و ده یکاته ههویر، ههرسکردنی نیشاسته پووی نهده دا، که گرنگرین خوراکه.

لهبهر نهوه زمان ثامیریکه بو قسه کردن وهك دهزانیت ودهنگه کان لـهژووره کانی قور گهوه دهینه دهری، و لهبهر نهوهی ژووره کانی قور گ بهتهنها ناتوانن دهنگی همموو پیته کان دروستبکهن به لکو بهتهنها کاری دروستکردنی دهنگی پیته بزوینه کان به بی پیته کانی تر.

هدربزیه رینکهوت و ۱ ثارهزوویکردووه زمان له گهل دوو لینوا دروستبکات تابینه . ثامرازیّك بو برینی همواوو دهر کردنی دهنگی پیته نهبزویّنه کان و گهر وانهبووایه ثهوا راستهی رهوانمان بو نهدهوترا، بهاتکو وهك ثارهل دهبوویس، دهنگمان دهرده کردوو دریژمان ده کردهوه، و تهنها لووره و باراندن یاخود ووژهو ژو قیراندن و یان حیلاندن و زهراندنمان بو ده کرا.

چهند سهرسمورینه رن شهم رینکه و تانمه که زورو یسه ك به دو ایسه ك و هماورینکن و به یه کگهیشتوون تاکو بتوانن ثهم زمانه سهرسورهینه ره دروستبکه ن.

حەيىران/ بەلىنى گەورەم راستە زمان ئەندامىڭكى سەرسورھىننەرە بەلام سەبارەت بەلىنو، تەنھا يارمەتىدەرن بۆ دروستكردنى ھەندى لەدەنگى پىتەكان.

شیخ / رازی دهبوویت نه می حمیران گهربه بی لیو بوویتایه ددانت ریچ بووایه لیکی پیابهاتایه ته خواره و به ناسانی ته پ و تؤز سهرسنگی بگرتیتایه ، و میش به ناره زووی خزی به مه لاشوو ته وه بنوسایه. ثایا سوپاسی نمم رینکه و ته ناکه یت که به جو انترین شیوه مرؤقی دروستکردوه، و دوو این سوپاسی نمم رینکه و ته بخراز اندو ته وه و دهمی پیدا پوشیووه و کردویه به رگریک بو اینکه که ی و رینگر بیست بو نه چوونه ژووره و هی توز بنو ناو سسی یه کانی و میش بنو مه لاشووی تا... هه ناسه ی به سوود له لووتیه وه وه ربگریت وه زه ره رمه نده کان له قور گروویه و ه دوور بخاته وه... ؟

ئایا سوپاسی رینکهوت ناکهیت که وا ثهم دوولیوهی چه کدار کردوه بههوی هیزیکی ههستیارو ناسکهوه تاکو بهرامبهر ههموو زهره ری داخ و سوتاندنیك بوهستیت، و له ژیر پهرده لینجه کهیانه وه رژینه ری لیکی پیداون تاکو به ته ری و شیداری بمیننه وه، و به ووردی دهماره وه به ستوونیه وه تاکوو ههموو جووله یه کیان له کردنه وه و داخستن و پیچانه وه و گرز کردن و خاو کردنه وه به وویست و هه لیزاردنی مرقف خوی بیت، و ههر ساتیك بیمویت بیکاته وه و دایخات به هویانه وه هه و اوه رده گرینت و ده یبرینت و ده نگه کان لای خوی ده هی بیمات.

و گهر ثهم ههموو رینکهوتانه نهبوونایه ثهی حهیران ثهم مروّقه جوان و قهشهنگ و رهوانبیّژو پاك و خاویّنه ده گورا بو مروّقیّکی سیما بهدی ددان ریچی پیس و پوخل، و لیك دههاته خواری بهسهردهم و چهناگهو پوشاكیدا، و میش ومهگهز لهسهر لیكی كزمهلیان دهبهست.

حهیران/ بوچی شیخی گهورهم ههرناوی رینکهوت دهبات وهك گالتهم پیبکات وایه؟ شیخ/ نهی حهیران من گالـتهت بیناكهم، بهلام دهمهوینت تو بخهمه ناو كۆسپه كان، و خوشم بگهیهنمه لووتكه كان.

حەيران/ چ كۆسپىنك و چ لووتكەيەك؟

شیخ/ کۆسېی گومان که خودا دەيەويىت ئیمەی پیوه بتلینتەوە بچینه ناخى، و لوتکەی باوەږدارى کە خودا دەيەويىت بەماندويىو گەړان بەدوايدا بگەين پینى.

حهیران/ لووتکهی باوهر هینان چییه که توی باوهردار دهتهویت پینی بگهیت.

شَيْخ / بريتييه لـه رِيْنمايي و داواكارييهكاني هـهق ثـهي حهيران... ﴿ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَـــيْنِ، وَلِسَاناً وَشَفَتَيْنِ، وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ، فَلا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ، فَكُ رَقَبَةٍ، أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ، يَتِيماً ذَا مَقْرَبَةٍ، أَوْ مِسْكِيناً ذَا مَتْرَبَةٍ، ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوا بِالْمَرْحَمَةِ ﴾البلد: ٨-١٧

ئەمەيە لوتكەي باوەرھينان

هـهر لـهبـهر ئهمهشـه و ام لـهســهر رِوْخــی قهبر و به درێژايی شهويش شهو نخوونی دهکهم تاکو بانگهێشتهی لای خودات بکهم ئهی حهيران.

مُارا مگری کوّلنه ده ر (٤)

حهیرانی کیوری نهزعهف ده الی اسیخ مهوزون پاش نویدی به یانی چیوه ناو باخه که مهروه کی به یانی چیوه ناو باخه که ی همروه کی پیشه یه ی پیشه یه ی باخه که ی همروه کی پیشه یه ی باخه که ی باشه یه ی باخه که ی بود و باش نهوه ی لهمز گهوت ها ته ده رهوه پنی راگهیاندم که خوم نانی نیوه روی بو به به رم و نهم فهرمانه ی زور داخو شیکردم، چونکه لهمیژه ناواتم بوو روز انیکی له گهاندا به به رمه سه رو بینینم نه و روز انه ی چون ده با ته سه ره و له کازیوه ی به یانه و ه تا سه ره تا سه و تا ده و شه و .

کاتیک بحیوره که هاتوو خواردنی شیخی هینا وه سهر کهوت بو سهر مناره که بو بانگدانی نیوه رو وتم نهمرو کاره کهت من نهیکهم و خواردنی شیخ وه ک روژانی تر له پهرژینی باخه که دا داده نیم، و لهپاشدا ده چم بو گوندی (خهرته نك) بو کاریکی پهله، سوپاسی کردم وتی: نه کهی هه نه بکهی له جینگادانانی خواردنه که ، وتی: هه ر ئه و جینگایه که یه که بحار هاتی ، نایا لهیادت ماوه.

تاوم دایه خواردنه کهی تابیبهم بو باخه که، چوومه ناوه و بو شیخ گه رام، له و جیگایه نهم دیته وه که لام و ابوو له ژیر دره حتیکدا بیت یاخود له قه راغی جو گه کان بیت ... ده ستمکرد به بانگردنی تاکو گویبیستم بیت... و پاش دووباره کردنه وهی بانگردنه کهم، گویم له هیچ وه لامیک نه بوو، موچر که یه کی ترسناك به له شمدا هات، به بازدان به ره کوتایی باخه که چووم تاگه یشتمه زهوی یه کی ووشکی به رفراوان، ده بینم شیخ له کوتایی لایه کی زه ویی یه که دا دانیشتووه، که گهیشمه لای به زه رده خه نه یه که وه و تی فه رموو لام دانیشتم سوپاسی کردم و داوای لیبوردنی کرد له به رئه وه ی بوته هزی ماندو بوخ م.

حمیران، زؤر بانگم کردی بهلام گویّم لههیچ وهلامیّك نهبوو تهنانهت ترس دایگرتم. شیّخ/ گویْبیستی هاواره کهت بووم وهلامیشم دایتهوه بهلام دهنگی پیاویّکی پیر ناگاته دهنگی تزی گهنج ثهی حمیران. حهیران وتی/ پاش ئهوهی شیخ خواردنی نیوهرؤی خواردو نویژی کردلیم پرسی. حهیران/ بؤچی شیخی گهورهم ئهم جیگایهی ههانبژاردووه دوور لهباخ و ئاوه که.

شیخ/ به ثاره زوی خوم ثیرهم هه لنه برا دووه، به لکو له سه رخواستی یه کیک له دانیشتوانی گونده کهم که وویستی سه باره ت به زهوی یه کهی پرسیارم لیبکات و رینمایی چونیتی ثاوه دانکر دنه و هی بکهم.

حمیران/ چ کاتینك شیخی گهورهم جوتیارینكی زانا بووه به کشتو كال و زهوی و ئاو مدانكردنهوه؟

شیخ/ داوای زانیاری لینهده کردم، به لکو داوای موعجیزهم لیده کات.

حهيران/ موعجزه...! داواي چي ده كات؟

شیّخ/ خاوهنی ئهم زهویمی ووشکه بهرفراوانه دهیهویّت دار و درختی تیادا برویّنیّت و ئاوی بدات.

حهیران، ئهمه ئاسان رواندنی درهخت و ئاودانی کاری موعجزه ی ناویت.

شیخ/ ئهمه راسته سهبارهت بهرواندن، بهلام ئاوه که دووره و زهویه که بهرزه، پیم راگهیاند، تهنها دهتوانینت بز ههانگرتنی ئاوی زستان و به کارهینانی بز ئاودان ئهستیلایک دروستبکات.

وتی/ به لام ئاوی ئەستىللە كە تەواو دەبىئت، و منىش دەمەويىت بە بەردەوام ھەبىئت. وتم/ چۆن؟

وتی/ دهمهوینت رینگایه ك بدؤ زینه وه که ناوه که بگاته نامیرینکی جولینه رکه پال به ناوه که بال به ناوه که بال به ناوه که و ناوی بدات و پاشان بؤ نهستیله که بگه رینته وه و دو و باره بؤ نامیره جو ولینه ره که و بهم چه شنه هه تا هه تایه ناوه دان و به رده و ام ده بی .

وتم/همتا همتايه! بؤ تا... همتا همتايه ؟

وتي/ بۇ دريْژايى ژيانم كنى ئەزانيْت، لەوانەيە سەد سال بژيم.

وتم/ خوا ویستی لهسهر بینت تهمهنت دریش دهبینت، بهلام ثهو ثاوهی که دهتهوینت بگرینتهوه، گهر توانیرا ههندینکی بگهرینینتهوه لهقورو گلهوه ده گهرینتهوه که دهبینته ا هزکاریک بو پهك کهوتنی تامیره بزوینهره که.

وتی/ ناتوانین پالیّوهر (مصفی) یه کی بؤ دابنیّین کهلهو خلتهو خاك و خوله پاکی بكاتهوه پیش ئهوهی بگهریّتهوه بؤ ئهستیله که.

وتم/ چي بهرهو پاکهرهوه کهي بهريت؟

وتى/ ئاميره جوڭينهره كه خوى، ئايا ناتوانينت لهلايه كى ترەوه ئاوه كه ئاوەرۆ بكات بۆ ئاميرى پاكەرەوە كه.

وتم اگهر بن مانکرا دروستکردنی ثهم ثامیره بهمچهشنه کی ثاوه کهمان له ثامیری پاکهوه کهرهوه که ده گهرینیتهوه بن ثامیره جولینهره که دووباره بن ثاودانی زهوییه که.

وتی/ ئامیره جوولیننهره که به پاله پهستزیه کی توندهوه بهرهو ئامیره پاکهرهوه کهی دهنیریت بهجوریک که له کونه کانیهوه دووباره بهرهو ئامیره جولینهره که بگهریتهوه.

وتم/ بەلام ئەم ئاوە ھەر كۆتايى دىنت چەند ئەستىڭلەكە گەورەش بىنت.

وتی/ ئایا رینگاچارهی تر نییه بۆ بەردەوامی ئەو ئاوہ؟

وتم/ چۆن؟

ووتي/ ناتوانين كه ثهستيلكه ئاوى تيادا نهما ئاوى ترى تيبكهين.

وتم / له كويوه ثاوى ترى بۆ بينين؟

وتی/ ناتوانین له سهریکی ئهستیله کهوه ئامیریکی جولینهری تر دابنیین و بزریبه کی دریژی بو دروستبکهین تا... ئاوه کهی لیوه بینت له کون و کهلهبهرو ئاوو گژو گیای زهویهوه و به هویهوه ئهستیله که پی پربکهین، بهمهش ئاوه که کوتایی نایهت؟

وتم/ بـەڵـــێ ئەبیْت بەلام چ ئامیریّڬ ئەم ئاوى گژوگیاو كە لەبەرەى زەويمان بۆ ئامیْرى جولیّنەر ى سەرئەستیّلەكە بگەيەنیّت.

وتی/ ناتوانین واله هیزی نامیری جواتینه ری یه کهم بکهین شاو بگهیه نیسته نامیره جوالینه ره کانی ترو بهرده و امیان بکات.

وتم/ بــه لني ده تو انسين، بــه لام ئايــا ئامــيْرى جو ليْــنهرى يه كــهم بهرگــهى ئــهم هــهمو و په له په ستو و ماندو و بوونه ده كات.

و تى / نـاتوانين بەشـيُوەيەكى وا ووردو پـتەوو بەھـيْز دروسـتى بكـەين كــه چــركەيك · نەوەستىٰت.

وتم/ بمانی، ئەمە ئەشىنت لەئامىرىنكدا كەبۇ رۆژىك يان مانگىك ياخود سالىك و يان دوو سال كاربكات بەلام تىز دەتەرىنت ئامىرىكى وەھا بىنت كە بەبەردەوامى بۇ ماوەى ١٠٠ سال بجورانىت و چركەيەك لەكارنەوەستىت.

وتي/ بؤ ئەمە مەحالە؟

وتم/ نهخیر، نهمه بو عهقل مه حال نی یه، به لام شهم جولینه و سه رسو رهینه رانه، پیویستیان به نه ندازیاریکی شاره زای به توان ههیه، بزانیت چون دروستیان ده کات، و چون به کیانه و بیه ستیت، و هه ندیکیان به هه ندیکیان ناو بدات، و چون له کانزایه ک دروستیبکات که ژه نگ هه ل نه هینیت و دوو چاری داخور اندن نه بیت، یاخود له جوره گهردیله یی دروستی بکات که خاوه نی عمقل و ریک خستن بیت تاکو بتوانیت له جیی گهردیله داخور اوه کان گهردیله ی تر دروستبکات.

وتی/ وایدهزانی که گالتهی پیده کهم، و ثایا گهردیله و کانزا عمقل و ریخهری همیه؟ وتم/ له ئهندازیاری مهزن بهرسه.

وتى: ئايا كارەكە پيويست بە ئەندازيارى مەزن دەكات؟

وتم/ ئايا... وا ئەبيىنى ئەو ھەموو داواكاريانەت و نەخشە دانانەت لەخودى خۆيدا بەبنى ئەندازەو ژميرەو بىركردنەوە روودەدات؟

حدیر انی کوری نه زعه ف ده لیّت: ثالیّره دا شیّخ خوّی پینه گیرا دهستیکر د به پیّکه نین. حدیر ان/گالیّهم پیده کهیت، گهورهم.

شیخ/گالـتهت پیـناکهم تهی حهیران، به لام چیرو کی (دلـت) بو ده گیـپرمهوه سهبارهت به کـردارو کاریگـهرو مهبهست و پیویستیه کهی، و پره و توانایی دیوارو بهرد وه پهنجهرهو ژوره کـانی و دهرگـان و بهرده کانی و به نهیه کانی و پیــپـهـه کانی و پرندی و به الاکی و شهونخونی و تارامی و به تاگایی و مهزنی و مهترسی زوری...

حەيران/ ئەمە ھەمووى لەم دلە بچوو كەدايە؟

شیخ/ ئهمه ههندیک لهو ریکخراوانهیه کههاو کیشهی وهسفه کهی ماوهمان پیدهدات و له گیرانهوهی رازاوه کانی خودا وویستی ئهم ئاژه له بژی و زیندوو بیّت، و ژیان بریتی یه له خوراك و گهرمی و ئهو حویّنهی تیا دروستکردین که خوراك و گهرمی له شهدنده گریّت به لام ئهم خویّنه پیویستی به بهرده و امی خوراك ههیه، لهبهر ئهوه گهده و جگهرو ریخوی بو دروستکردین و لهخوراکماندا ره گهزی کاربونی تیادا جیگر کردووه که خوراك و گهرمی له ئه نجامی سوتاندنی به یه کگرتنی له گهل ئو کسجیندا، به لام ئهم سوتاندنه لهناو لهشدا ژههر دروستده کات که ئهویش دووهم ئو کسیدی کاربونه لهبهر ئهوه پیویسته خومانی لی پرزگار بکهین له گهل ئهو ههموو ژههرانهدا، چون خومان لهم ژههرانه رزگار بکهین؟

خودای دانیا ویستوویه تی له له شماندا دوو پالیوه نه ری مه زن دابنیت، به لکو دووسوتینه ری گهوره، دووسی بز دروستکر دووین پری ده که ین له هه وا به هوی همناسه وه رگرتنه وه تاکو به هوی تؤکسیجینه که یه وه خوراکه که مان بسوتینین، واته کاربزنه که مان، و همه موو ته و پاشه رو و ژه هرانه ی له خوینماندا همیه، و له پاشدا ته مژه هره سوتاوانه به هوی همناسه دانه وه فری ده ده ینه ده ره وه ی له شمان به لام گه ر ته م خوینه به وه ستاوی و نه جو لاوی له له شدا مایه وه ریگای نابیت به ره و پاکه ره وه کان بروات تاکو به وه سیه کانی تر، و زه هرو لای که خوراکی نوی له گه نینه کانی گه ده و ریخ و سیم کانی تر، و زه همت ده بو و لای که خوراکی نوی له گه نینه کانی گه ده و ریخ و پیسیه کانی تر، و

به لکو زهمه ت بوو لای نه م خوراکه نوییانه بلاوبکاته و و به خیراییه کی پیویست دابه شی بکات به سه ر هه موو نه ندامه کانی له شدا، گهر به وه ستتاوی له له شدا بمینیته وه له نه نهامی نه م وه ستانه ی جه سته ده مرد: چونکه له لایه که وه ناتوانیت نه م خوراکه له گه نجینه که ی خوی به ناسانی وه رگریت ته نانه ت گه ر بوشی بییته شیر له دیواره کانی گه ده و جگه ردابوی بیته خواری نایگاتی ته نها چه ند دانوییکی که م نه بیت و له به رئه وه ی وه ستاو و نه جولاوه پاش چه ند رؤژیکی زور به سه رله شدا دابه شده بیت.

له حالی و اشدا لهبرسامردن روودهدات و لهبره ته وهی له حاله تی و هستان و نهجوله دا ناتو انریّت ژههرو پاشه روّکانی بگهیه نیّته پاکه رهوه کان بو سوتاندنیان و تهمه شده بیّته هوی مردنیکی کتوپر به هوی ژههراوی بوونیه وه، و له به ر ته وهی دووباره ناتوانیّت له گهل ته م و هستانه دا تو کسیجینی نوی به پنی خیرایی پنویست و هرگیّت له سی یه کانه و ه تاکو خوراکه که ی پنی بسوتینیت له بابه تی قه و تو کسیجینه کونه ی که به سوتاندن گوراوه بو ژههری کی کوشنده، و له م کاته شدا مردن به هوی خنکانه و ه رووده دات.

که واته پیویسته نه م خوینه بجولیت و بروات، و له رؤیشتنید اخیراییه کی مه زنی هه پیست، و به هؤی نه خیرایی به زوره وه به سه رگه نجینه خوراکه کاندا ده روات و پیویستیه کانی خوی لیوه رده گریت.

به چاو ترو کاندنیک ده یگه یه نیته هه موو به ش و لایه نه کانی جه سته و به هنری شهم خیرای یه مهزنه و ها که ره وهی ژه هرو پاشه پر کانی تاکو فرینی بداته ناویان خیرای یه مهزنه و ها که ره وهی گه و کانه وه سووته مه نی تازه له ۳۵ تو کسیمین کانه وه سووته مه نی تازه له ۳۵ تو کسیمین و ورده گریت و ده سته کات به دووباره کردنه وه ی کرداری سوتاندنی خوراکه که ی به مه ش خوراك و گهرمی بو له ش دایین ده کات.

حەيىران/ پىاك و بېگەردى بۆ دروستكەرى مەزن... بەلام ئەم ھەموو خيراييە بۆچى لە رۆيشتنى خويندا، و چۆن بەچاو تروكاندنيك تەواو دەبيىت... ؟

ٔ شیخ/ بؤچی ثـهم هـهموو خیراییه... ؟! چـونکه سووتاندن ههر بهسروشت خیرایه و ژههراوی بوونیش خیرا رودهدات.

تاقیبکه ره و ه ه ه ناسه ت بگره و چه نده ده تو انی له پیشدا سیه کانت پر که له هه و ا نه و جا سه رنج بده، تا چه نیک ده تو انیت، که هه ناسه نه ده یت.

گهر بشتهوینت سی یه کانت هیننده ی کزپهاله یه که بینت بن اموه ی افز کسجینیکی زور بگرینت که به شسی شهو بکات خوین به هیواشی بهروات و پاش کاتژمیریک بگاته وه سی یه کان ههرنابینت.

زانست دەریخستووه کـه دلۆپیــّك خویــن پیویســتی بهنـزیکهی (۲۰) چـرکه هدیـه بــۆ . دەرچــوونی لــه دلـّـهوه و گــهـــرانی بهسـهـر ههمــوو ئهندامه کانی لهشدا و دووباره گــهــرانهوهی بــؤ شــوینــی دەرچــوونــی.

واتمه بمه رادهی ریسترهی لسیدانی دلست به سزیکهی (۲۵) لسیدان بساخود بمهرژهی دووپاتکردنهوهی رستهی (لااله الا الله) بو (۱۰) جار.

حەيرانت/ هيچ خواوەنديك نىيە تەنھا خوداي دروستكەرى مەزن نەبينت.

شینخ/ نهمه له حاله تی حهوانه وه و مام ناوه ندیدا، تاقیبکه ره وه هه ناسه یه کی قوول و هرگره: و اته زورینه ی ئو کسجین و هربگره ده بینیت لیدانی دلت هیواش ده بینت.

تاقیمبکرهوه و همناسمت بگره بـ فر کـمم بوونـموهی ئۆکسـجین و یـان مـاوهی هاتـنه ژوورهوهی ئۆکسجین زۆر بده.

تاکو سوتاندن زؤر بیّت دهبینیت دلّت زؤر بهخیرایی سهرسورهیّنهر لیّدهدات تاکو ریّژهی پیّویستی خوّی بو ئوّکسجین له خویّن وهرگریّت.

حهیران/ پاکو بینگهردی بۆ دروستکهری مهزنه.

شیخ/ئیستا، ئهی حهیران، بۆت بهدهرکهوت که خوین پیویستیه کی زوّری بهخیرایی جووله ههیه، و بهجوولیّنهریش و ئهم جوولیّنهره مهزنه دله.

وهتا... ئیزه کرداره که ساکاره گهر وامان دانا دل بریتییه له پهمپینګ پال بهخویوه دهنینت بو ئهندامهکانی لهش دهروات و ده گهرینتهوه بولای و دووباره پهمپی دهداتهوه.

بـهلام کارهکـه زور لهمـه ئالوزتـره: پێويسـتي بـهدوو پهمـپ ئهبێـت يهکێکـيان پـالٚ بهخوێنهوه دهنێت بـهرمو لـهش و ئـموي تريان پـالٚ بهخوێنهوه دهنێت بهرمو سيهکان تاکو لـهویّداً پاك بینهوه و بهرهو دل به پاكو بیّگهردی و بههیّزو بهچالاكی و بهثاماده كراو به ۰ سـوتیّنهری پیّویسـت، و تـهنها پهمپـیّك بهشـی ناكــات بــۆ پالپــیّوهنانی خویّــن بــهرهو ئهندامهكانی لهش.

گەياندنى بۆ سيەكان و پاش گەرانەوەي بۆ دل چونكە كاتىڭ كە خوين لەپەمپ دانى یه کهمهوه دهردهچینت لیه شاخوینبهری گهورهدا کهبه (ئاورت) ناو دهبرینت، دابهش دەبئت بۇ چەندەھا لىق پاشان بەھۇى ھىزى پەمپدانى يەكەمەوە دەگەرىتەوە بۆ دەمارە خوینهیننه ره کان، و لهوانه وه له گهوره دهماره بوشایی خواره وه دا و له گهوره دهماره بۆشايى سەرەوەدا كۆ دەبنەوە بەم ھاتوو چۆ دريىۋەو تىڭكەل بوونە ھىزى پالپىيوەنانى پهمپدانی په کهم کهم دهبیتهوه، ثیتر ناتوامیت دووباره بگاتهوه سیه کان و لهویشهوه بگەرنىتەوە بىز دل، كەواتىە پىۆيىستى بە پەمپىي دووەم ھەيە، بەرەو سىيەكان پالىي پىپوە بنىيت، تَـاكُو لمويّدًا پاك ببنموه و بمرهو دلّ بگهريّتهوه، وهك دهبينين بمهوّى ثهم كردارهوه وهك پيّم وتى: پيويستى بەدوو پەمپى ھەيە چارە چىيە؟ ئايا دروستكەر دوو پەمپى دوور و جيا له یه کتر دروستده کات؟ تهمه تاسانه بوی، به لام تاشکرایی داناییه که ی و مهزنی تواناییه کهی، همردوو پهمپه کهی لهیهك دلدا دروسكردووه، و همردوو كیان لهیهك كاتدا كارده كەن لەبەر چەندەھا دانايى زۆر: يەكەميان خۆمان بەدووردەخەين لەو مەترسيەي كەلەوانەيــە رووبــدات، كــە تــەويش نەخۆشـــىو هــەرس نەكردنىيان دلـــە راوكـــنى و دەمارگىرىيىيە لـە پچـراندنى يەكنىك لەپەمپەكان كەدەبىتە ھۆي تىكچوونىڭكى كوشندە لە رؤشتنی خوینه کهو سوتاندنی و دووهم دانایی یهك پهمپ له بؤشایی سكدا سوك و ئاسانترو جینگا کهمتر ده گرینت و دانایی سیههمی که خودای بهتوانا ههموو شتیک به جواني و رينکي دروستده کات.

یه که پهمپی له دروستکر اوه کاندا زور سهرسو پهینه ر تره و گونجاندنو شیاوی تیا سهیر تره و به به لگه تره له سهر تونایی خودا، و نهمه یه نهینی داهینان که عهقلی سهرسام کردوه، گهردروستکهر ویستی ههردوو پهمپه که لهیه که داندا دابنیت و له کاتی پهمپدانی و پر کرندا یه کبگرن و خوینی نالی بیگهردتیکه ل به خوینی پهس نه بیت، چار چیه بو نهمه خودا دانی کردو ته وه دوو به شهوه، یه کیکیان له لای راست نهوی تریان له لای چهپ و دیو اریکی بی کون و دهر کهی خستو ته و نیوه ندیان و گهر بو ههریه کیک له و پهمپانه ته نها ژوریک هه بوایه کتوپ ده بووه هن و وهستانی پهمپه که وهیان ده رچوونی خوینه که له ده و هستانی پهمپه که وهیان ده رچوونی خوینه که ده وه هنا.

حديران/ تينه گديشتم ئهي گدورهم.

شیخ دن له هم و چر که یه کدا نزیکه ی (۲۰) سانتیمه تر له خوین ده هاویژیت واته به خیراییه کی زورو بنی وهستان په مپی ده دات گهر ژوره که جینی یه که په مپی بووایه و گهر ژوره که ی بگوشیت بو په مپدانی خوین به م گوشینه و رفستنی خوینی پاک بو سیه کان ده و سیمتن و به هوی شهم گوشینه وه خوینه که به ره و دو اوه بو لای خویان ده گه رایه وه همدروه ها شهو په مپهش که خوینی پیس به ره و سیمه کان ده بات به بخوره و ده گوشرین و ها تنی خوینی پیس ده وه سینت له خوینه پینس ده وه مستیت له خوینه پینه ره و دو ژووره که بو دل و خوینه که تایاندا ده گه رانه وه نه و کاته چار چی یه ؟

گدر ئدو شُوینی هاتنه ژوورهوهی نیوان گدوینچکه اله و سکواله هدمیشه کراوه بوایه کاره که تیکده چوو، چونکه ئدو گوشینه که ماسولکه کانی دل پنی هدانده سینت به هیزیکی ئده هنده پته و که بتوانیت خوینه هاتووه کانی هدر دووسی و خوینهینندره کان بدره و دوا بگیرینه و و نینمه ویستمان دوو ژووربن بن پاراستنی ئدم پاله پهستویانهی که له نیوان خوینی هاوریژر او خویی گهراوه دا هه یه بن ثه مه کار چیه ؟

ریی رئیدر را رئی دو و ژووره دا ده رکه یه کی داخراو هه بینت تاکو نه هیلایت له کاتی پیویسته له نیزوان نهم دو و ژووره دا ده رکه یه کی داخراو هه بینت تاکو نه هیلایت له کاتی کر داری گوشین و هاویشتندا خوینه کهی بگه رینته وه به هیزی بوونی نه و ده رگایه وه، گوینچ که لهی چهپ ده توانینت به بین هیچ رینگرو نه هیشتنیک پیشوازی له خوینی هه دو و سیم کان بکات، و سیکوله ی چهپیش ده توانینت خوینه که بگوشینت و بیهاوینته شاخوینه در و به بین از کر دنیکی در او سیکه ی که گوینچکه له ی چه به.

به لام دبینت نهم دهر که یه ههمیشه داخر او بینت؟ نهمه لای عهقل شیاو نی یه له کویوه خوینی نالی تازه بچیته سکولهی چههوه، خوینی ره شیش بچیته سکولهی راستهوه. ناره زوی دروستکه ری مهزن و ابوو نهم دوو دهر گایه به شیوهی دوو ماسولکه یی دهمار اویی به یه کدا چووین که بتوانن له خویاندا بکرینه وه و دایخرین چرکه له دوای چرکه به ین وهستان به لام دوو صهمام بو دوو دهرگاله دوو داتی جیاکراوه له یه کتر به هوی دیوارینکه وه، نایا پییوست ده کات کردنه وه و داخستینان پیکه وه بیت له یه ک کاتدا؟

ئەوانــه دوو دلــــى ســـەربەخۆن، ئايــا ئەتوانريـــت كــردنەوەو داخســــىن لـــه دوو لـــيـــدانى . جياوازدا بيـــت؟

نهخیر ههرگیز نابیّت، چونکه له رِاستیدا یهك دل ههیه، بهگویْرهی جولهو گرژ بوون و گووشین و پهمپدانی، و ثهگهر لهبهشهكانیشیاندا دوو دل بن.

گـهر دل هـهمووی گوشـرا چـی روودهدات لـه کاتـیْکدا داخـهری دلــی لای راسـت داخـراو بیْـت کـه خویْنـی رهشـی لـیّوه دهردهچیّت بو ههردوو شادهماری سییهکان... ؟ نهمهش دل دهتهقیْنی و دهیدرِێ.

که واته ده بینت هه ردو و داخه ره که به یه که وه بکرینته و ه تاکو ئاسان بینت هاتنه ژو و ره وه ی خوین بز هه ردو و گوینچکه له ، و به یه کیشه وه دا بخریت تاکو هه ردو و سکوته به یه که وه پال به خوینه و ه بنین بز ده ره وه هه ر به بحور ه یه له شوینی هاتنه ده ره وه ی خوینی ئال له سکوته ی چه په وه بز شاخوینه د و له شوینی هاتنه ده ره وه ی خوینی ره ش له سکوته ی راسته وه بز ده ماره خوینه و کانی سیه کان.

دو دووباره پیویسته لهشوینی هاتنهدهرهوهی ثهم دوو خوینهدا کهدا داخهریک ههبینت بغ ههریه کهیان تاکو خوین لهشاخوینهبهرو دهمارهخوینبهره کانی (سی) یهوه ثه گهرینهوه بغ دواوه و پیویسته ثهم دوو داخهره بهیه کهوه دابخرینت و بهیه کهوه بکرینهوه.

وهك ئەو دوو داخەرەي كەلەگەرودا ھەن...

خوینهی کهده گاته ناوه وهی سك و همردوو چاچ بریتی یه له خوینی پیس و ژههراوی، چونکه خوین لهسهردا به به شكراوی ده پوات و لههه ردوو قولیشدا دووباره به دابه شكراوی ده روات.

دروستکهری داناو بینگهرد بو نهم گه رانه وه به ده ماری تایبه تی ساز کردوه که پینی ده و ترینت خوینه پنه ره کان، که خوینی په شیش له سه ره وه ده چینه بو شایی خوینه پنه ری ده و ترینت خوینه پنه ره کان، که خوینی په شیش له سه ره وه ده چینه بو شایی خوینه پنه ری خوارو، و نهم دو و خوینه پنه ره وی خویان ده گرن تا ده گه نه (گوین چکه له ی راست) و له پاشدا بو (سکو له ی راست) و له ویشه وه خوین به ره و سیه کان ده چینت ده سوتین یت و له پیسی و ژه هر و پاشه رو پرزگاری ده بینت، و نو کسجینی نوی وه رده گرینت، و به خوینی ناتی گه شی پر له و زه ده چنه ناو هم ردو و خوینه پنه ری سی یه کان و به ره و دل پیده که ناتی کردنه وه ی دالدا له هم و و چرکه و په مهدانین کدا له گوین چه په وه و له ویوه ده به اویژیته شاخوینه و ه و چه مه و چه شنه ...

حەيران/ پاك و بنگەردى بۇ دروستكەرى مەزن... چەن بنگەردە.

شیخ/ لـهٔلای تـــق و ایــه ثــهم شــته ســهر ســورهینهره نامقیانــه لــهم رینوهی دهمارو خوینبهرو خوینهینه رانه دا کوتاییان دینت؟ نه خیر ئهی حهیران، به لکو خوینبه رو خوینهینه ری تر ههیه له دلدا، حهیران/ چؤن؟

شیخ/ ئایا دل مافی ئەوەي نىيە كە خۆراك بەھەموو لەش دەدات، خۆيشى خۆراك وەربگریت.

حەيران/بەلنى لەو خوينەي كە تيايەتى خۆراك وەردەگرينت.

شيخ/ بهلام دل وه كو ههموو ثهندامه كاني ترى ليهش كهلهههموو ثهندامه كاني تر مەزنىرە، جۆرەھا دەمارو موولوولەي ووردى تىندايە كە دەگاتە قولىترىن خانـەلـە پنکهاته کهیدا، که خوراکی دهداتنی و پیسی ژههرو پاشهرو ده گهرینینه وه و دهبینت نهم خوینه پیسه ژههراویه ههمان ریگای پیشوو بگریت، بهخوین هینهرهی تایبهتی ده گهریتهوه بز دله که دەرژیته گوینچکەلەي راستەوە له سکۆلەي راست بۇ پالاوتن بنیرریت و ھەر به بحوره خودای دروستکه ری کاربه جی خوین ده گیریته وه بو دل خوی، دوو خوینبه ری که پنیان دەوترینت (دوو شاخوینبهر) که له شاخوینهبهری گهوره جیادهبنهوه له شوینی دەرچوونى خوينن لـه دالـدا، واتـه لـهو كاتـهى كه خوين بهووزەترين و بهپاكترين شيوهيه، چۆن، نەء كە دل خۆي خوين دەبەخشينت بەھەموو بەشەكانى لەش كە خۆي بەمافىرين و به پیویستی ترین ئەندامه بۆ خوین به خۆراك و ریژهو پاكیو بهووزهییه كهي بهتهنها پینچ يه كى خوينى لهش وەردە گرينت، له گهل ئهوهى كەقەبارە كەشى ئەگاتە يەك لەسەدى قەبارەي لـەش و زياتر ئۆكسىجىنى لەخۇ گرتووە، و ئەندامەكانى ترى لەش لە چواريەكى ئۆكسىجىن زياتىر نابن كەلـە خوينىدا ھەيـە، و ھـەر بۆيـە خـوداى دروسىتكەر بـۆ ئـەم دلــە خوينه بهرو خوينهينه ري تايبه تي دروستكردوه ئهمهيه دل ثهي حهيران... ثهمه يه دل له کردار و جالاکیه کهی دا، لهمهبهست و پیویستی و رادهو رینژهی، و دیوارو لیواری، و پهنجــهرهو ژوورهکـاني و دهرگــهو پــهردهکاني، و ئهشــکهوت و چــالهکاني، و جوگــهو گولاوه کانی، و بینگهردی و لیلیه کانی، و نهریت و شهونخونی، و ثارامی و بهثاگایی و مەزنى و مەترسيەكەي.

ئەمە ئەو داللە ھەۋارەيە كە ٧٠ سال يان ٩٠ سال لىلدەدات بەشەوو بەرۆۋ كە چاو تروكاندنىك ناوەستىن... ئەي حەيران...

همموو ئهندامانی لهش به ارهزووی خوت ده توانیت زور بیحهوینیه ته وه یان کهمینگ ته نها مین کهمین ته در نوایی تهمهنت، نهوه نهوز ده دار ته در نوایی تهمهنت، نهوه نهوز ده دات نه در نوایده گریست نه الله میادی ده چین و نه هه تسه ده کات، نه هسه الده تو و تنی و

نه نه شکه و نه ده مرکیت و نه ده کوژیته وه نه بیزار ده بیت و نه گله یی ده کات و تؤش سته مکاریت ئازاری ده ده و به به مو په ژاره تووشی ده که یت، و به پی و کینه کانت داخی ده که یت و به ئه وینت خوشحاتی ده که یت و به فرمیسکت ده یگرینیت و به غهمت دایده پرزینیت... و ئه و لیبوردن و لیخوشبوونه چالاك و به ثارامه ، به فه رمانی ئه وه ی که باشترین شیوه دروستیکردوه، و که ره سه و پیویستیه کانی بو ثاماده کردوه پشکووی تیدا داگیرساندوه، و ه راده و ماوه ی بو داناوه گه رماوه کهی ته و او بو و و له کاره کهی که وت، له قه فه زه که راده و ه دو بین ده بینه و ه گه رماوه کهی ته و او و له کاره کهی که وت،

(هاوار بو ثمو كهسانهى كه دليان بهرامبهر ناو هينانى خودا رهقه). ئهى حميران ﴿فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾الزمر: ٢٢

به ردیکی پیکه نیناوی وگریا ناوی (۵)

ئه ی ئه م ژیانه نه ی حهیران تؤن چووزانیت نهم ژیانه چی یه خودا دروستیکردوه له سه نگیکی مردوی که ری ره قوته ق و له پاشدا بؤته زیندوویه کی تیکوشه رو دهر ککه رو به با گاو تووره و ره گری ... خوز گه بمزانیایه به شی رینکه و ت چه نده له دروستکردنی له خاك و له ثاو ثه ی حمیران؟

ُ ﴿ أُوَلَـــمْ يَرَۚ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ الْسَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضَ كَائِنَا رَّثُقَاً فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاء كُلُّ شَيْء حَيِّ أَفَلا يُؤْمُنُونَ ﴾الانبياء: ٠ ٣.

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلُّ دَابَّةً مَنْ مَاءَ ﴾النور: ٥٤.

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ ثُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرَّ تَنْتَشِرُونَ ﴾الروم: ٢٠

﴿ هُلُو َ الْلَذِي خَلَقَكُلُمْ مِلْ طِلْيَنِ ثُمَّ قُضَى أَجَلاً وَأَجَلٌ مُسَمَّىً عِنْدَهُ ثُمَّ أَلْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴾الأنعام: ٢.

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلَقُوا ذُبَابِ ۚ وَلَـــوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبُهُمُ الذُّبَابُ شَيْعًا لا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعَفَ الطَّالِبُ ' وَالْمَطْلُوبُ، مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴾الحج:٧٣–٧٤.

﴿ فَاسْــتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُ حَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينِ لازِب، بَلْ عَجبْتَ وَيَسْخَرُونَ، وَإِذَا ذُكّرُوا لا يَذْكُرُونَ، وَإِذَا رَأُوا آيَةً يَسْتَسْخُرُونَ ﴾الصافات: ١١-٤٠.

ئەمەش ھەندى لە فەرموودە كانى قورئانن سەبارەت بە دروستكردنى ژيان لە (قورێكى لينج) زانست ھەمان بۆ چوونى ھەيە.

که واته نه و ژیانه چی یه که زانایان و قوران رینکه و توون له سهر نه وه ی که پیکهاته یه له (ناوو له قور) و له رؤخی شار اوه ی نهینی یه کانیدا ده سته و ستانن و نه و زانایانه ی که شتی زوریان زانیوه له به ش و سهر چاوه که ی و ره گهزو سرو شتی یه که ی و رینکخستن و سیستمه کانی و زانیان همه و زینده و هرینك له خانه پیکدیت و یه ك خانه له تنوكی یه که م

پیکدینت (پرؤتۆپلازما) و زانیان ثهم تنۆکی یه کهمه پیکهاتووه له کاربؤن و ئۆکسجین و هايدروجين و نايترو جين... و تاقيانكردهوه كه له شتيْكدا ژيان دروست بكهن و له پاشدا دانیان نا به نهتواناییاندا، و له گهل قورثاندا ریکهوتن تهنانهت دروستکردنی میشك مەحالە.

ئايا نايەتمەوە يادت ئەي حەيران وتەكەي (بوخىنەر) (خودى خرۆكە لە ساكاريشدا خاوهنی بنهماو پیکهاتهیه که، کهناشیت لهبن گیانهوه دروستبوو بیست: به لکو دروستبوونی لـه بـێ گـيانهوه بـهراي زانسـت بـه موعجـيزه دادهنريْـت وهك چـۆن عـهقلْ باو هرناکات گیانله به ره گهشه داره کان راسته و خو له بنی گیانه وه دروستبووبن

حهير ان/ چؤن نايه تهوه يادم.

شیخ/ و تهی (نؤماس ئه کویناس) ت نایه ته وه یاد که ده لیّت (هیچ زانایه ك نی یه له زاناکانی سروشت همموو شتیّك سهبارهت به سروشتی میشك بزانیّت)

حدير ان/ جؤن نايهتهوه يادم.

شَيْخ/ بِهُلَام تُهُم قُورِ ثَانِهِي كِه دەفەرموينت بەخەلكى ﴿يَــا أَيُّهَا النَّاسُ ضُوبَ مَثْلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾الحج:٧٣ که پیش همموویان کهوتووه ئهی حهیران...

حهیران/ گهورهم وایان دهبینیت که له قورثانیان و هرگرتبیّت؟

شینخ/ عەقلىه سىاغەكان لىھ رەوا و حەقىقەتەكاندا بەيەك دەگەن ئەي حەيران، و چەند رانست زياتر بين، گەيسشىن بە حەقىقەتەكان ئاسانىرو نزيكىر دەبيىت.

هـەر لەبـەر ئەمەيـە كـە دەبيـنين زاناكـان پـاش نوشسـتە مادديــەكان كــە ھەنديْكـيان دوو چاري بـوون لــه كۆتايــيه كاني ســهددهي نۆزدههــهم ده گهريْـنهوه بــهرهو گهيشــتن بــه حهقیقهت، و نزیکه ههموو یه کنن به زمانحالی گهوره کهیان له سهر ثهوهی که ثهم سیستم و پاسایانه که لـه سـهر بـنهمایان ژیـان دروستبوو، گهشـهي کـردووه و، پهکێـتي لـه خـو گرتووه بو مهبهست و وویست و بایهخدان و دانایی کهمهحال دهبیّت لهلای عهقلیکی ساغي خاوەن بير باوەر بەوە بكات كە ئەم ژيانە بەھۆي ريْكەوتى كويْرانەوە پەيدا بوو بینت، زانای گهورهی لینگلیزی (لورد کلفن) ئهم باوهره لهناو خهالکدا بلاوده کاتهوه و گالنه،ی بهوانه دینت که دهلین دروستبونی ئهم ژیانه له رینگهوتهوهیه و، سهری سورماوه له هـهندي لـهو زانايانـهي كـه چـاو دهپـۆش لـه بوونـي دياردهكاني دانـايي و سيسـتـم بههـزي بەلگەي تەواو برەرەوە لە سەر بوونى خوداو تەنھاييەكەي كاتيڭ دەليّت (زەحمەتە بۈ مروف تهندیشهی سهرهتایی ژیان و بهردهوامیه کهی بکات، به بنی بوونی هیزیکی

دروستکهری سه رپهر شتیاری بالاده ست، و له ناخی ده رونمه و هسه رم سورده مینی له هه ندی زانایان هه بن له توژینه و ه فه لسه فیه کانیاندا له سه ر ئاژه ل له و زایانایانه ی که تویژینه و هی پر له فه لسه فه و حیکمه تیاندا چاو ده نوقینن سه باره ت به سیسته مه کانی ئه مگر دو و نه له به نگهی بره رو ئه و شتانه ی که هه مانه و له چوار ده و رماندایه به هوی به لگه ی به هیز و برره و ه سه باره ت بوونی سیستمیکی دانر اوی هه لیژیر او ، و ئه م به لگانه به هوی سرو شته وه ئاماژه ی دیار ده کانی ویستیکی ئازاده و فیرمان ده کات که هه مو و شتیکی مه زنیدو و ، ئیعتیماد ده کاله سه ریه ک دروستکه ری هه میشه یی فه رموو ئه وه ئه نیشتاینی مهزنه که له دوای کلفنه وه دینت و ده لینت (ناوه رو کی هه ستی ئاینی له ناخدا ئه وه یه برانین ئه و که سه ی که ریگا چاره ی پی نی یه بو زانینی جه قیقه ته که ی له گه ل ثه وه شدا بو به ده رده که ریگا چاره ی پی نی یه بو زانینی جوانی یه وه ئه و زاته مان بو به ده رده که وزنی نیشانه و به پرشنگترین روناکی جوانی یه وه ئه و زاته مان بو به ده رده که وزنی به نازه و زانراو به دو زاندی که و داناییه یه که وای لیده که مه توانیت ده رکی جیهانی بیرون بکات که پابه ندی ئه و داناییه یه که وای لیده کات له لای عه قل ئاشکر او زانراو بیت و زانست به بی باوه پره و دونیکی شه کی ده بیت و باوه پیش به بی زانست وه که کویر ده ست ده کوتی ...

ئایــا لــهم بهیّــهك گهیشـتنه باشـــــرت دهوی ئهی حهیران لـه نیّـوهند عهقله مهزنه کـان و زانا مهزنه کـان و لـه نیّـوان ئهو قورئانهی که دهفهمویّـت:-

﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾فاطر: ٢٨؟

حهيران/ رِاسته ثهوانهي له خودا دهترسن زانايانن.

شیخ / ئیم مروقه نهی حهیران که دهربارهی نهو، خودا دهفهرمویت به باشترین شیوه دروستمانکردووه، بهشی ریکهوت چهنده له دروستکردن و ریکی و جوانیدا، و چاودیری و ریز پیدانی و عقل پیدان و فیرکردنی... ؟

﴿ لَقَدْ خَلَقْنَا الْأَنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴾ التين: ٤

﴿ يَا أَيُّهَا الْأَنْسَانُ مَا غُرَّكُ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ، الَّذِي خَلَقَكَ فَسَـوَاكَ . فَعَدَلَكَ ﴾الانفطار / ٦-٧

﴿ الَّذِي أَحْسَنَ كُلُّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْأَلْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴾ السحدة:٧.

﴿ أَكُفَرُت بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابِ ثُمَّ مِنْ نُطَّفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رُجُلاً ﴾الكهف:٣٧.

﴿هُــوَ الَّــذِي خَلَقَكُــمْ مِــنْ طِــينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلاً وَأَجَلٌ مُسَمَّىً عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ﴾الأنعام: ٢.

﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مَنْ طَينَ لَازِبِ ﴾الصافات: ١١.

﴿ هَـــلُ أَتَى عَلَى الْمَالِسَانَ حَينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُوراً، إِنَّا حَلَقْنَا الْمالِسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيراً ﴾الانسان/١-٢.

َ ﴿ اقْــَّـرَأَ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْالْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقْرَأَ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ، الَّذِي عَلَمَ بالْقَلَم، عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴾ العلق/١-٥.

(وَعَلَّمَ آدَمَ ۚ الْأَسْمَاءَ كُلِّهَا)(البقرة: من الآية٣١))إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَراً مِنْ طِينِ (٧١) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجَدِينَ) (صّ:٧٢).

ئه مه مه ندیکه له و فهرموودانه ی قور تُان ثاماژه ی بو کردووه که مروّقی دروستکردووه اله اله تا که موروقی دروستکردووه اله تا که اله تا که تا که هیچ جوّره بوونیکی نه بوه که هیچ جوّره بوونیکی نه بوه که سه دروستبوونی مروّف له خاك و له ثاو له تنوّکی یه کهم، له چه ند ماوه یه کی دیاریکراوی گه شه پیکردندا دوای نه بوه ی که مه یه که نه بووه له چینه کانی ژیر زهویدا، ثایا به شی ریّکه و ت چه نده له دروستکردنی نه مروّقه دا نه ی حمیران ؟!!

ته م مروقه سهرسورهینه ره که ژیانی ده ست پیده کات له خاك و شاوو تنز کیك، همروه کو همموو ئاژه لینکی بنی زمان وایه، له پاشدا ده بیه فهیله سوف (هممو ناوه کان فیر ده بیت) و عمقلی فراوان ده بیت بز ده رك کردنی همموو شتیکی ئهم گهردوونه له بوون و مادده و سیستم و ره و او چاکه و جوانی و لهمانه وه زانست واته هونه رو ئه ده ب و هزنراوه و ستران و دانایی و فه لسه فه و تصهوف دا ئه ریژیت و لهسه ر روشنایی ئهمانه وه حمقیقه تی بوونی خودا که له ناویدا هه یه تیایدا ده رك کری بی ئه وه ی بزانیت.

ئايىا دروستكردنى ئەم مىرۆۋە بەم شىۆەيە دىاردەيەكەلـە دىاردەكانى رىكەوت ئەي حەيران؟ ئەم مرۆۋە چىيە و چ لەسەر سورھىنەرەكانى بھىنىمەوە يادت؟

چون لـهُو سَنی تاریکیه دا دروست دهبینت چون لـه سکی دایکیدا گهشه ده کات له تنوکینکه وه بـنو گوشـتیکی هه لواسـراو پاشــان بـنو گوشــتیکی جــوراو و لــه کوتایدا بــۆ مروفیکی ته واو، دروستکردن لـه دو ای دروستکردن...!

ر . چنزن شهم مرزقه شهو خوراکسه لسه جگهریدا ده یگوریست و راستی ده کاتسهوه و همالیده گریست.

ته م جگه ره چی یه ... ؟ و نه م رژینه ره مه زنه تا شکر ایه چی یه سه خی و ره زیله سه نگین و ژیره ، راستکه ره و و راستکاره ، هه تگر و به ده ستهینه ره حه شار ده رو چاو چنو که ، گهر شه کر له حویندا یه له به ریزه ی یه له له هه زار دا زیاد بکات نه و قه ده غه ی ده کات بی به شی ده کات ، و گهر له سنوری خوی زیاتر بوو هه تیده گریت بو کاتی پیویست ، پاش گورینی تاکو به تریاك خوراکت بداتی و بتباریزی له ژه ره مره کانی نه م رژینه ره هو رمونیانه چین که خاوه نی رژینه ری کیمیای شار راوه نکه زالن و فه رمان ده که نه به سه ر ده مار و ماسولکه و نیسك و عمقل و دل و خوینبه ره کان و نه ژاد و جه سته گهوره ده کات و بچوو کی ده کات وه ، و دریش ده کات و کورتی ده کات و مارد نابیته وه پاله یه ستوی خوین به رز و نزم ده کات و سست نابیت ، جه سته گهرم ده کات و سارد نابیته وه پاله په ستوی خوین به رز و نزم ده کات وه و ده ماره کان چالاك و سست ده کات و رژیژنه ی به ستوی خوین به رز و نزم ده کات و ه ده کات و سارد نابیته وه پاله خوین ده پاله خوین ده و کات و به خانه کان راده گریست و نه ژادیی ده دات به خانه کانی پشد دا ده یوه ستینی و کلسی نیسکه کان راده گریست و نه ژادیی ده دات به خانه کانی نه ژادی حدیر ان؟

ئهم خانانه چین که به چاو نابینرین و ژمیرهیان له لهشی مروّقدا ده گاته چهنده ها ترلیون، و چون کومهل کومهل ریکده کهون بو نهوه ی لایه که له لهش پیکههینن، ههروه که ترلیون، و میرووله وان که ده زانن به و روّلهیان ههستن که پینیان سپیردراوه له روّمانی ژیاندا... ؟

ئهم هاویه کبوونه میکانیزمه کیمیاییه دهمارییه چییه کهوا له ههموو ئهندامه کان و خانه کان و رژنینه کان ده کسات گویبیست و هاو کساری یه کتربن بو دو زیسنه وه هاو کیشینکی چهسپاوی وورد له خوین و ئاوو گهرمی و سیچکاوه کان و گوشینه ره کان و خوی و ترش و چهوریه کان و شه کره کانی لهش و هه ثده ستیت به چاکبوونه وه مهموو خراببوونین و دروستکردنه وهی همموو راماتکراوه کان و به جینگر تنه وهی همهو کهمیه ک و ساریز کردنی همهوو نه تو اناییه که، و راستکردنه وهی همهوو زیاده رهویه که دوورینه وهی همهوو فراویک و دوورینه وهی همهوو شکاوییه ک و نینگ و گرتنه وهی همهوو شکاوییه کو نه هیشتنی همهوو خوین به ربوونیک، ئاماده کردنی همهوو هیزیک و تیز کردنه و ههموو خوین به مهموو ژههرو دژه همویه ک به به گردا چوونی همهو دو ژمنگاریک و یارمه تیدانی سوپا به سه ربازی نوی، له جیاتی شههیدانی نیشتمانی بیر و ز ... ؟

ئهم عهقلهی که ههموو عهقلینکی سهرسام کردووه، و تا ئیستا راماون له نهینی یه کانی ئهی حمیران، له چ سهرسورهینهرییه کی باست بنز بکهم؟ چنون ملینونه ها ملیون له زانسیاری گهنجینه بکهین، و له کوی ههالیسبگرین و چنون له کاتی پیویستدا له گهنجینه کانیاندا دهریان بهینین.

چۆن شت بهینینهوه یادمان و چۆن بهراوردو شیکارو ئاکامخوازی و فهرمانرهوایی بکهین ئهی حهیران؟

و ئمم پارچه گوشته چی یه و ئهم زمانه کهچه پکی دهماره چی یه که خوا به هؤیانه وه همو ناوه کانی فیر کردووین و به هؤیاه وه خراوینه ته سهرو و فریشته کانه وه ئهی حمیران..؟ ئمم نامیره دهمار اوییه سهر سورهینه ره سامناکه چی یه که زالین به سهریدا، و زاله به سه ریدا، و زاله به سهرماندا بزانین و یاخود نهزانین زالین به سهریا لایه نیکیدا له هه ندی له ئه ندامماندا.

 به ناگاکه له وانه یه هه نه بکات به لام بن ناگا هه رگیز هه نه ناکات چونکه (به ناگا) ناگاداری کاره کانی هاو رینکه ی نی یه هه رگیز خوّی تیهه نناقور تیننی و گه ر ناگاداری بن و خوّی تیهه نناقور تیننی و گه ر ناگاداری بن و خوّی تیه ها نقور تیننی نه و اتیکیده دات و به پیچه و انه وه بن ناگا ناگاداری هه مو و کاره کانی (به ناگایه) و ده ستیوه ردانی ده کات به نهینی بو رینک خستنی، و گه ر (به ناگا) و هستا و له کار که و تنه که ی نه و هه را ماهی و هستا و له جو نه ده و هم روه ستیت و میشکمان به تو انا ده بیت له بیر کردنه و هی راست و حالمان و ها نوستو و ده بیت، و گه روه به گه روگوئ و ده بیت، و گه روه ها جگه رو گوئ و چاو تینکده چیت، و نه و کاته مردنی بینگومان چاوه رینمان ده کات، نایا نه م جیا کردنه وه سه رسو رهینه ره ده سه لا تداره دانایه له نیوان نه م دو و ده سه لا تداره دانایه له نیوان نه م دو و ده سه لا تداره دانایه له نیوان نه م دو و ده سه لا تداره دانایه له نیوان نه م دو و ده سه لا تداره دانایه له نیوان نه م دو و ده سه لا تداره دانایه له نیوان نه م دو و ده سه لا تداره دانایه له نیوان نه م دو و ده سه لا تداره دانایه له نیوان نه م دو ده سه لا تداره دانایه له نیوان نه م دو ده سه لا تداره دانایه له دیر ده کانی رینکه و تی کویرانه نه ی حمیران؟!

ئەم مادە چىنراوە كە زياتىر لله ١٢ مليۆن خانەن كە ھەريەكەيان بەھۆي لىيمفە دەمارەكانەوە نەژمىرەو نەئامار دەكزىن.

به ووردی و هاویه کبوونیّکی بنی شومار کارده کهن، همروهك یهك خانه بن وان، ئهی حهیران؟

ئهم (پهرده سمحایه)ی میشکه چییه ههروهها بنکهیه کی سهر کردایهتی و ایه لهههمو مالیک له مالهکانیدا، ریکخهریک کهبهههزارهها نامهی هاتوو لهدهرهوه وهرده گریت له ریگهی ههستیاره کانهوه و ههوال ده گهیهنینه سهر کردایهتی بهرزتر... ؟

ئه و سهر کرده بهرزه کنیه که ریکخستنی نه و ههمو و نامه یه ده گریته نهستنی خنی، نهمه یان دوا نه خات و نه وی تریان ده خوینیته و ه یان فرینی ده داته قو لایی ناخیه وه، و به راوردو شیکار و راستکردنه وه ده کات تاکو ناکام خوازی لنی به ده ست ده هینیت و له ههسته کون و نوی هه لگیراوه کاندا ده رککردنی سه رسو رهینه ری عمقلی پیکده هینیت و له له و گیانله به ره نی زمانه خوین ریزه ناژه لی یهی ده رده چیت.

ه مندی جار و ۱ به رز ده بینه و ه و ه خته بگاته سه ر سه کوی نه و خودایه ی که کر دویه تیه خه لیفه ی که کر دویه تیه خه لیفه ی خه کردوه.... نه ی خه لیفه ی خوی له سه ر زهوی و ه رینزی لیناوه و به هوی قهانمه و ه فیری کردوه.... نهی حه یر ان... ؟

ئایا ئهم ههموو بهخشنده یی و ورده کاری و دروستکردنی راست و رادهو ئهندازه دانان و رینکخستنه، فهرمان و راستکردنهوهی و پینکهوه لکاندن و گویبیستی یه کتر و هاو کاری و هاوشیوهی له نیوهند ملیونهها ملیون و له گهردیله و خانه و دهماردا ئایا ئهمانه ههموو به گشتی دیارده ن له دیارده کانی رینکهوت ئهی حدیران؟ (ئایا باوه ردار نابیت بهوهی کهلهخاك دروستیكردیت و كردووىتیه پیاو) ئهى حدیران

وَ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابِ ثُمَّ مِنْ تُطْفَة ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلاً ﴾ الكهف: ٣٧.

﴿ بَـــلُ عَجِبُـــتَ وَيَسْـــخَرُونَ، وَإِذَا ذُكِّـــرُوا لا يَذْكُـــرُونَ، وَإِذَا رَأَوْا آيَـــةً يَسْتَسْخُرُونَ ﴾الصافات/١٢-١٤.

(به لکو سهرت سورماو گالته مان پیده که ن، و گهر بیهینینه یادیان، ناهیته وه یادیان و گهر نیشانه یه کیان دی گالته ی پیده که ن).

حهیرانی کوری نهزعهف ده لینت... نالیره دا شیخ چاوه کانی پر بوو له فرمیسکو گریا، خوم دا به سهر همریسکو گریا، خوم دا به سهر همردوو ده ستیا ویستم ماچی بکهم و به فرمیسك بیان شوم به ده نگیکی گریاناوییه وه و تی، نه ی حمیران (هاوار بو نهوانه ی دل ره قن به رامبه ریاد کردنه وه ی خودا).

... چهند جاریْك دو و بـارهى كـردهو ه تـا... خاموْشى دایگرت و خوّیدا بهدهستى بىّ . دهنگیه كـي قولـّهو ه.

مهربهبی ده نگی ماینه وه تا تیشکی خوری رؤشنه که ربه ناگای هیناین له نیوان نه و دره خته ی که سیبه ری بو نارامگای نیمامی بوخاری کردبو و، شیخ به ده نگیکی لاوازی گریاناویی یه وه و تی بی نه که حمیران من ماندو وم، پیویستی ده ست نویز هه لگر تنم بو ناماده بکه دوای نه وه ی ده ست نویزمان هه لگرت و نویزی به یانیمانکرد شیخ چووه جینوستنه که ی و و تی دامپؤشه، دامپؤشه، نه ی حمیران، نه م شه و سه رمام بووه و شه و خونیش ماندو و یکردو و م

ئا مۆژگارىيەكا نى شىخ (٦)

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ ﴾ (فصلت: ٣٣)

دوو جور له خهالك ههیه كه ده شیت به ژیر ناویان بهرین) تهوانه و تهو كه سانه ن كه خودا ده په رستن له به رئه وه ی ده یناسن و تهوانه ی كه به راستی لینكوالینه وه ی له سه ر ده كه ن له به ر ته وه ی نایناسن) با سكال.

وتی / ئه مرو شیخت بینینوه ؟ وتم / نه خیر نهم دیوه چونکه له گه ل کازیوه ی به یاندا چوومه دیکه و ئیستا گه راومه ته وه و تی / من زور دانم له لایه تی، دوای نویژی ئیواره چووم تویشه به ری خوار دنه که ی بهیننمه وه، ده بینم همه روه ك خوی به پهرژینی باخه که وه همانواسراوه که بوم دانا بوو.

خواردنه کهشی هـ هروهك خــزى مـابوو، ئايـا دهتوانيـت بچيـت لـه باخه کهدا به باشي لـه دوى بگهرييت، چونکه ئهم ئيـْوارهيه زور سارده.

وتم / پیرویست به وه ناکات، چونکه به م سه رمایه له باخه که دا نامینیته وه لام و ایه له ژووره که ی خویدا بیت و له و انه یه نه خوش بیت به ره به یان که به جیمهیشت بی ئارام و ماندو و بوو، نیستا ده چمه لای، تو بی خهم و په ژاره بچوره وه بو لای مال و خیزانت و پاش ئه وه ی خوا حافیزیم له م پیره میرده کرد، ده رگای مزگه و تم داخست و گه رامه وه ژووره که ی شیخ، ده بینم تاریکه مو چر که یه کی ترس دایگرتم کاتیک به خه یالمدا هات که توشی ناره حه تیه ك بوو بیت، و ترسانم کتوپر بچه مه سه ری به هیواشی پشتاو پشت گه رامه وه ی به مو و که ئارامگای ئیمامی تیادایه تا کو له ویوه سه یری به خه ره که ده روانینته سه رئارامگای ئیمامی تیادایه تا کو له ویوه سه سه ی به خه ره که دا یا دویوه سه یری به خه ده ره که ده ده روانینته سه رئارامگای نیمامی تیادایه تا کو له ویوه سه دای به خه ره که ده روانینته سه رئارامگای ده بینم هیشتا له جینوستنه که یدایه

گويْبيستى نالدو بزركاندن بووم هدروهك پاراندوه وا بوو، و كاتيْك له پهنجه ره كه نزيك بوومه وه گويْبيستى نالده له يه ناده كله نويك بوومه وه گوينم له ده نگه كه گرت ده يووت (رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَى عَلَى يَوْ فَرَيْتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ عَلَى عَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحاً تَرْضَاهُ وَأَصْلِحُ لِي فِي ذُرَيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾الاحقاف: ١٥.

ر په روه ردگار م یارمه تیم بده تا... سوپاسی به خشنده یت بکه م نه و به خشنده یه ی که به مروه ردگار م یارمه تیم بده تا... سوپاسی به خشنده یه که تنز رداد که تنز رداد که به تنز رداد که تنز رداد اینی هه بینت و وه چه کانم باش بکه یت، من بؤلای تؤگه پاومه ته وه ده یه کینکم که موسلمانان)

له پاشدا ناله یه کی قولنی کرد، گویم لیبوو ده یووت، دوای نهوه ﴿وَلَیَخْشَ الَّذِینَ لَوْ تَسَرَّكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ فَلْیَتَّقُوا اللَّهَ وَلْیَقُولُوا قَوْلاً سَدیداً ﴾ النساء: ٩.

باترسیان هدبیّت نهوانهی که پاش خویان وه چهی لاواز به جیّده هیّلن که ترسیان لیّیان بووه، با له خوا بترسن و بیپهرستن و گوفتاری راست بدهن) له پاشدا دهسته کانی بو تاسمان بهرز کرده وه و کولیهی گریان دایگرت و دهیمووت خودامان پهروه ردگارمان دوورمان بخهره وه له ململانیی خرابه کاری به بهزه یی خوت که هم رخوت خاوه ن به به نهیا.

ليرهدا پشتاو پشت به پهله بو مزگهوته که گهرامهوه.

سهرمای زور ترساندمی چوومه لای شیخ، پیش نهوه ی موّله تی چوونه ژووره وه بدا، و کاتیك چاوی پیم کهوت وتی مهترسه... من.. نا ئیستا زیندووم... به لام نه خوّشم... چرا که روّشنکه رهوه، هه ندی ماستم بو بهینه تا کو برسینیه کهمی پی بشکینم، روّژم به راکشاوی له ناو جیدا برده سه ر، دوای نهوه ی ماسته کهی خواردو فه رمانیدا یارمه تی ده به راکشاوی له ناو جیدا برده سه ر، دوای نهوه ی ماسته کهی خواردو فه رمانیدا یارمه تی ده بست نویش گرتنی بده م له پاشادا نویش کهوتنانی به دانیشتنه وه کرد و گه رایه و جینووستنه کهی و دانیشت و پالیدایه وه، به زهرده خه نه یه کهوه سه یری کردم و و تی ائه ی حهیران! خودا نه یفه و مووه (سیخوری مه که ن) به نه مهرا به روه: ﴿ أدخلسوا البیوت من أبوا به اله ده در گاوه بچنه ما لانه وه به را میخوری من به را به ربه تو خوشه و یستیکی یه

پهروشموه بوو ئهي گهورهم، توو خودا پيم بلني چي تؤي گريان و له بهر چي نالمو ثاهت ده کړد!.

شیخ / تهمه بیزاری ته نهایی پیرهمیردیکی بهرهو نهمان چووه ههست به نزیکردنهوهی نهمانی بکات له ژیاندا تهی حهیران...

حەيران/ تەمەنت دريىر بېنت ، ئەي گەورەم.

شینخ اته مه ن دریز بوو نهی حهیران... و یه کیک له به خشنده کانی خودا بن به نده کانی بیماته و له بیماته و همین بیری و په ککه و تهیی و داماوی و که سیفی و له ترسی مردن نه ده گریام به لام په نام بن خودا ده برد له ته نهایه که مدا... و نه و چه ند بیگه ردو یا که وا حدزده کات که به نده کانی به ترس و له رزه و ها وار و په نای بن به رن.

حەيران/ ئەي ھۆي پارانەوەت چى بوو ئەي گەورەم؟

شیخ اهدریه ك له ئیمه نازارو هیواو ترس و یادگاری خوی ههیه نهی حدیران و ههموو كهسیك دهپارینته وه بو نه و شتانهی كه پهیوه ندیی به خودیی یه وه ههیه، پاشان شیخ رووی لهمن وه رگیرا به ره و په نجه ره كه، و فرمیسك چاوه كانی پر كردبوو، و خوی خدریك ده كرد به داخستنی په نجه ره كان تا سه رنجدانی من له خوی به دوور بخاته وه، دایبخه نهی حدیران، چونكه سه رمای پاینز زه ره رمه نبزه له سه رمای زستان. له جینوستنه كه یدا نزیك بوومه وه، دانه و یم به سه ریدا تاكو په نجه ره كه دا بخه م، شیخ و اهه ستی كرد ده گریم.

وتی/مرؤیف بیده سه لات دروستکردوه ثهی حهیران.

حەيران/ باوكت كنىيە گەورەم؟

شیخ/ باو کم و باپیرم دوو بهندهی باش بوون له بهنده چاکه کانی خودا.

حهيران/مناله كانت له كوين و همواليان چييه؟

شیخ/ ئەوان لە سەمەرقەندن و لەژیر چاكەو بەخشىندەيى زۆرى خودا دادەژین.

حەيىران/ كەواتىە بۆچىي دەبيىنىم زۆر بىە پەرۆشىي بىريىان دەكەيىت و لىـە دوا رۆژيـان ەترسىت.

شیخ/ پـاره هـمموو شتیّك نی.ـه ئـهی حهیـران..خودایه بهدووریان بخهی لـه ملـملانیّی خراپه كـاری و به پهردهی جوان و رِازاوهی خوّت دایان پوشه.

حهیر ان/ بۆچى دووریت هەلبژاردووه لیبیان و وازت له خەلىك هیناوه لـهم مزگهوتهدا بەتەنها دەژیت؟ شیخ / دوورنیم لیبیان و سممهرقهند هیندهی فهرسهخینك دووره له خهرتهنكهوه بهلام بو دابینكردنی بژیویان (٤٠) سال همولمدا و نیستاش هاتووم تیبكوشم بو بژیوی دوا روزی دیاریكراوی خوم.

حهیر ان/ ئایا تیکوشان له پیناوی مال و مندال و ههالس و کهوت لهناویاندا، مهزنترین چاکه نی یه لهلای خودا؟

شیخ/به لین ، به لین ... ئهی حهیران به لام مرؤف که ههستی به نزیکبوونه وه ی رؤژه دیاریکراوه کهی کرد ، حه زده کات دا ببری بو خودا و ئهمه ش له قه ره بالغی . شار دا به ئاسان به ده ست نایه ت و لهم مر گهو ته دا له نیوه ند ئه م باخ و بیستانه دا ، یادگاری رؤژانی لاوی تیدایه و دینه و هادم و خوشحالم ده که ن و له هیچ شوینیکی تر به ختیار نایم تمنها له م جیگایه دا نه بیت و به دریژایی ژبانم کاتی که دوو چاری به لاو نه هامه تی ده بووم په یمانم به خوم ده دا که ناواته خوازی ئه و رؤژه بهم که دابیرم بو په رستنی خوداله مزگه و تیکدا لای ئار امگای پیاو چاکیك ، خودی مرؤف ئهی حه بران گهر ئاواته خوازی دووری و ته نیایی بووله خه لك ته نها به ختیاری و خوشحالی به په رستنی خودا دیت، و ههست به نزیک بوونی له خوداوه ناکات گه ربه ته که به نده یه کی نزیك له خوداوه دیت.

حهیر ان/ ئهمه رِاسته و ئیمه و ا رِاهاتووین گهربمانهوینت له پادشاکانی ئهم زهمینه نزیك ببینهوه پهنا دهبهینه بهر خهالکانی نزیك لهوان.

حهیران: ئەمە راستە و ئیمە وا راھاتووین گەر بمانەویت لە پادشايەكى ئەم زەيمىنە نزیكبینەوە پەنا دەبەينە بەر خەلكانى نزيك.

شیخ/ ئەمـه گەلـینك جـیـاو ازو دووره ئـهـى حـهیـران (كـێ دەتوانـێ سـوزو لیـٚبوردەنـى خودامان بۇ بەدەست بهینني، تەنھا بەفەرمانـي ئەو نەبینت...).

به لام له گهل نهم راستیه بینگومان نه شدا، هه ست به چیزی ملکه چی ده که ین بو خودا نه ریگای به ده سته ینانی سوزو به زهیی خودا به هوی پیاو چاکان و خوشه ویستانی خوداوه و همروه ك ددان پنین به گوناهم کانمان وایم، خومان به ملکه چو بن نرخ ده بینی، به رامیه رخودا بینهوه بی خو حه شاردان له پشت پیاو چاكان و نزیكانی خودا.

حهیران/ ئیستا مانای و تهی ئهو رؤژه تیده گهم که هاتم و بیزارم کردیست و لیم تیکدایت چیژی چوونه قولایی ملکه چی و پهرؤشیت بۆ خودا بهراستی گهورهم باریکی قورس بووم له سهرت و له خودا پهرستی بهدوورم خستی.

شیخ خود پهرستیت زور تر کردم ئه ی حدیران... و به پیچه وانه وه باشترین جوره کانی خودا پهرستیت بو ره خساندم.. ئه ی حدیران ﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلاً مِمَّنْ دَعَا إِلَى الله ﴾ فصلت: ٣٣ ؟

حەيران/ خودا پاداشتى چاكەت بداتەوە ، گەۋرەم.

شيخ: بهلام تەمشەو بە باسكردنى خۆمەوە خەريكت كردم.

حه يران اهمه مو گوفتاريك له گه لتا چاكه یه ..و به ماندوی و بیزاری توم بینی، و ئاره زووی شه و خوونی ناكه م، چونكه له و كاته ی كه خور هه لهات و توم به جینه پشت نه نووستووم و چووم بو خهرته ك به هیلاكی و ماندوویی گه رامه وه وه ك تام لینها تبیت و ۱ به و .

شبخ / خوت ماندوو كرد كاتيك هاتيه دهرهوه له باخه كهدا له دووامدا گهرايت بهم سهرما تهزينه..ههسته ههستهو برو جينوستنه كهت... و ثهم دا**پوشه**ره بگرهو خوتي پيدا پوشه.

 بیت به لام له تو باشتر جوره کانی تا ده زانم، ئه و تایه ی که له سه رماوه ده که وینه وه، به م کتوپرییه دوای رو ژیکی ته واو، پیویستی به تیمارو چاودیری ههیه، و پشتگوین خستنی ئه نجامی باش نییه نه گهیشته کاتی نیوه رو تاکه م زیاتر به رز بووه وه، و ههستم به وورییه ك ده کرد له سه رمداله پاشدا له هو شخوم که و تمو پاش دوو رو ژبه تاگا هاتمه وه، خوم له نه خو شخانه بینیه وه له دوایدا بوم ده رکه و ت که شیخ مه و زون خوی منی بو ئیره هیناوه و فه رمانی به چاودیری کردنم داوه، فه رمانیشی به جیهینرا و بوو.

دوو همفتهی تهواوم له نه خوشخانه که دا برده سه ر ... تا مه ترسی نه خوشیه کهم له سه ر لا چوو و پزیشکه که ماوهیدا که سه ردانم بکریّت، یه کهم که س که سه ردانی کردم بحیوری مزگهوته که بوو، ههوالی پیگهیاندم که شیخ پاش گه پاندنه وهی له سه رمه و قه ندلتی کتوپر دو چاری نه خوشی بووه، له و پوژهوه له جیگادا که و توه، پزیشکه کهم بانگکرد تکام لیکرد فه رمانی ده رچوونم له نه خوشخانه که بدات، مؤله تی نه دا و تی / تز تازه به ره و چاکبوون ده چیت و به لایه نی که مهوه ده بیت همفته یه کی تر بمینیته وه، تاوه کو مهترسیت به ته و اوی له سه ر لاده چیت پیم پراگهیاندی که دلم له لای شیخه، و تی / نیستا مه و باشیزه و به سه لامه تی نه م جه تده یه به مهسه ردا تیپه پری و ثاگا دارم کرده وه که نابیت بین و سه سه تنه کهی به جینهی تیت و له همه مو و تو په بوون و گرژ بوونی نخوی بهاریزیت، خمهی شمت برای محیور مان هه و ان بگهیه نیته که سو کاری شیخ تا کو سه ردانی منداله کانی غمه ماری نه که ن و نه بینه هوی تازه بوونه وه ی جه تده که ی و بیکوژیت و پیم پراگهیاند خوی ندن و نوسین بهینیت.

بحیوره پیره که به گویبیستی قسه کانم وتی/ به لام به دریزایی روز خهریکی نوسینه، گهورهم، و بنی هوده همولم ثه دا نه هیلم، نوسینه کانیشی همهوی له پیناوی حهیرانی گهره داده

ووتم/ لـه پیّناوی مندا؟ وتی/ بهلیّ لـه پیّناوی توّدا، بهدزیوه سهیری نووسینه کانیم ده کرد دهبینم ناوی توّی زوّر تیادا دووبات دهبیّتهوه.

وتم/ ئەمە سەيرە، كتيبەكە لەكويىيە، و بۆچى بۆي نەناردووم.

وتی/ نازانم، نوسینیکی دوورو دریژو گەورەپە.

پاش چهند روزین مجینوره پیره که هات بو لام و (دهفته ری ثامالی) بو هینام و سهلامی شیخی پیگهیاندم، دهفته ره کهم وهر گرت و له دولابه که دا همه لم گرت و دهر گایم داخست.

له پاشاندا له پیره میرده کهم پرسی/ بو چی شیخ نهم ده فته ره ی بو ناردووم/ وتی/ نازانم به لام پرایسپاردم که بیگه یه نه هه ده ستی خوت، بو هه ندی خهیالی ناخوش چووم... پیره میرده کهم سویندا که هه والی پراستی شیخم پی بلینت سویندی خوارد که ده ژی و تهندروستی باشه و تم/ نهی نهو نامه یه کوا که ده تووت بو توی ده نوسینت؟ و تی/ نازانم، بو ماوه ی پینچ پروژ بحیوره که دا برالیم، غهم و پهژاره ی شیخ دایگرتم، و کاتیک هه والی شیخم له پریشکه که پرسی خوی که پر کرد له وه لامدانه و م و بو پروژی شهشه م پیره میرده که سهردانی کرده، به پروویه کی غه مسبارو زویسرو سهرکزو پیلو ووشک میرده که سهردانی کرده، به پروویه کی غه مسبارو زویسرو سهرکزو پیلو ووشک مینوه و مینوه و بو بود به هاواره و ه ده یووت شیخ کردی... کو چی کرد شمی حمیران به لام توی له یاد بوو و ه که چون منداله کانی خوی له یاد بوو

هـهردوو کمان بـهدهنگی بـهرزهوه ده گـریاین تـا هـهموو نهخوشـخانه که پیـیزانین، پزیشکه که هات و دهستیکرد به سهرزهنشتی پیرهمیرده کهو به ههوالدانی کوچی شیخ بهمن پاش ئهوهی که نهختی ئارام بوومهوه پیی پاگهیاندم که شیخ دوچاری جهلتهی دووهم بوه و دلتی لـه توانایدا نهماو مالئاوایی لیکردین و لهسهر و تهی خوی له باخچهی نزیك مزگهوته که نیورا که روژانی دوایی لهوی دهبرده سهر.

شهوی زستانم لـن دریژ بوو له دووی کتیبینك ده گهرِام تاشهوی پیبکهمهوه.

بهلام کهسوکاری شیخ همموو کهل و پهل و کتیبهکانیان بردبوو و تهنها دهنتهری ئامالیم له بهردهستدا بوو که خومی پیوه خهریك بکهم دهستمدایه و ئهو گرییانهم کردهوه که شیخی خوا لیخوشبوو بهدهستی خوی به ستبووی، ههرکه دوو تویی دهنتهره کهم کردهوه چاووم به نوو سینیک کهوت که به دهست و خهتی شیخ نووسرا بوو دهبینم ثهو نووسینهیه که بزمنی نووسیبوو.

ئەمەش نوو سراوە كەيە:-

كورى خۆم حەيرانى كورى ئەزعەف!!

سلاو بهخشندهیی خودات لیبیت: سوپاس بۆ خودا بۆ تەندروستی باشت.

دوای ته وه من هه ست به نزیک بونه وه ی مردنم ده که م له و کاته وه ی که تو لیره دو وریت، تووشی جه لده ی دلبووم و چاوه روانی چاکبوونه وه ناکه م... زوّر مه به ستم بوو پیش مالاوایی و مردنم و پیش گهیشتنم به خودا ثه و ثامانجه ی له نه ستومدا بو و به رامبه ر به تو تمو اوی بکه م، له به ر ثموه ته م نامه یم بو نووسیت که هیوادارم بیکه یته پاشکوی ده فیمته ری نامالی نه ی حه برانی کوری نه زعه فی اسالی نه مه سه ر لیشینواوی و گوم راییه وه که دو و چاری قورینکی زانیاری پچرپچ و زانستیکی کرچ و کال بو و بویت که هم دو و کیان له عهقلیکی خوبه زلدا کونه بو بوون، به خورسکی ثاواته خوازی ده رکر دنبو و به خوبه زلی خویه وه سه رکیشی و ملی دریژ ده کرد بو زانینی شته کانی دوای ده رکر دنبو و به موو هه و تیکم له گه لتا به گه رخست تاکو به ره و راستی بی گومانت به مه و و ابزانم سه رکه و تو و بووم له رئییشاندانت چونکه وه که ثاوینه یه کودی خوم له کاتی گه نجیمدا، له تو به دی کرد و زانیم ده رده که ته چیه و چونیش تیمار ده کریت تالی گه نجیمدا، له تو به دی کرد و زانیم ده رده که ته چیه و چونیش تیمار ده کریت تالی گه نجیمدا، له تو به دی نخوم تیمار کرد، خوازیارم ده رباز بو و بیت لینی وه که چون من دو رباز بو وم لینی وه که چون من دو رباز بو وم لینی وه که چون من دو رباز بو وم لینی وه که چون من ده رباز بو وم لینی.

ئەي حەيرانى كورى ئەزعەف:

بزانه چؤن که باوه رت به خودا (هه ق و راستیه) و (مه رج و پیویستیه) که ده لین (هه قه) بزت به ده رکه وت له و باسانه ی که له شه و انی دریژدا تزژینه و هیان له سه رده کرد.

که ده نین (مهرج و پیویسته) تو دهزانیت ئهی حهیران، کاتیْك دهرکی ده کهیت وهك دهرك کردنی بـاوهردارانی و بـنی باوهران به گشتی به بنی جیاوازی و باوهر هیّنان به خودا بریتی یه له بنهماکانی چاکه کردن.

--بهستهنهوهي خراپه کاري.

- پايه كاني ويژدان.

-پاتپشتی سووربوون له سهر کاره لهتمنگانهدا.

-دەرمانى ئاراميە لەبەلاو نەھامەتىدا.

كۆلەكەي رەزامەندى و قەناعەتەلە بەخت و بەشدا.

رٍووناكي هيوايه له دەروندا.

دامرکانهوهی دهروونه گهر ژیان زویری غهمباری کردین.

– ئاسودەيى دالە بۆ مردن و نزيكبوونەوەى رۆژانى كۆتايى.

-قولفه ی نه پساوه یه له نیو مرو قایه تی و نموونه به رزه کانیدا و ته ی ثه وانه هه لت نه خدام تینی که ده لین نه پویست ده کات له باوه پ چونکه ثه و خدام تینی که ده لینی پرویست ده کات له باوه پ چونکه ثه و په و شته به رزانه ی که ثیمه له سه ری پاها تووین بو گو نجاند نه له نیوان غه ریزه و پیویسته کانی کومه ل، پیویسته له چاره سه رکردنی ثاره زووه کان له ته نگانه و نه هامه تیدا، پیریسته به باوه پر به ستیت به لکو ثه و شته ی که به ویژدان ناوی ده به ین ثه ویش له ناوه پر و کیدا په ناوه پر و کیدا په ناوه پر و که باوه پر ده باوه پر ده باوه پر ده بات.

ریره و کردنی خه لك بو رهووشتی به رز نه ی حهیران... یان به هه ره شه و توندو تیژی کار به ده ستان ده بیست و بان به ناموژگاری قورشان و بان ناپه سه ند کردنی له لایه ن کزمه لگاوه گهر ره ها بوویس له ده ست ده سه لاتی یا ساو شاین و کومه له وه ته نها ناموژگاری که ریکمان بو ده مینیته وه که نه ویش ویژدانه و نیمه نیستا له ململانی ناره زوی غهریزه کانداین له گه ل وویژداندا، ته نها له لای خه لکانیکی که م ویژدان سهر که و تن به ده ست دینیت و ته نانه ته نه و کومه له که مه شرور په یوه ست نابن به ویژدانیانه وه له کاتی زالبوونی ناره زوه کان به سه ریاندا ته نها نه و انه نه بیت که له خود ده ترسن.

گهر رهوشتی بهرز بخهینه لاوه سهرنجبدهینه پیویستهیکانمان بق باوه و لهو روهوه که پالپشستیکه لمه ته تعنگانمه و دامر کینه داو ده رمانسسازه لمه نه هامه تمیه کاندا، و دامر کینه ری ده رونه و دلنه و دلمر کینه ری دلنه و تیماره بو ناخوشیه کانی ژیان، ده بینین له کاتی و و نبونی باوه ردا، زوّر بی به خت ده بین لمه ژیاندا و که مترین پله مان ده بیت له ناو پله کانی بوونه و ه ردا به رامبه ربی نر حترین ناژه نی و بی ده سه لاترین جانه و ه رو در نده.

ئاژه ل وه ك ئيمه برسى دهبيت، به لام بي غهمه له پهيدا كردني رسق و روزي نهدارى و ههروه ك ئيمه وه چهى له ههرارى و پيويستيه كانى ترى ژيان وه ك ئيمه له دايك دهبيت و ههروه ك ئيمه وه چهى له دهست ده چيت به لام دووره له هات و هاوارى غهم و پهژارهيى بن ته نگانه و كهسانى مردو و هه تيوانى بيده سه لات.

ههروهها ناژه تیش وه ک نیمه نازار ده چیزیت و فرمیسک ده پیزی بی خه و ده بیت و واز له سوزو خوشه ویستی خرم و که سان ده هینیت و نیوانیان تیکده چیت و به هوی در فو چاو پیسی و دوو زمانی و دلپیسی و رق و کینه و ناسوپاسی به خشنده یی و سپله یی به رامبه ر چاکه ماتیان لیتیکده چیت و به هوی جوزه ده رککردنیکه وه سودمه نده کان و زه ده رمه نده کان و قورسایی هه تگری گوناهه کان گری گومان و ناخوشی رامهاتن و نازاره کانی ویژدان...

وهك ئيمه نه خوش ده كهويت و دهمريت، بهلام دووره له بيركردنهوه ى دهر ثه نجامه كانى نه خوش ده كهويت و دوا پۆژى نه خوشهويستان و ئسازارو نالسه كانى سىمرهمهرگ و دوا پۆژى مردووان...

د رنده کان خوین ده رینون بو تیر بوونی ئاره زوه کانیان، به لام خوین ناریون له پیناوی خو به گهوره کو بی چاوو رووی و رابواردن و خوشی، و بو پلهو پایه و دهسه لات له سهر گوی زهوی به لام ئهم گیانله به ره فهیله سوفه، لاوازه هاوار که ره، ترسنو که، تهماعکاره، فیلبازه خو به گهوره زانه ئاره زو بو رابورادن و خو به زلی و توندو تیژی ، خوین ریژی ده کات که زیاتر له بیر کردنه و مکانیه وه دوو چاری گرفت و ناخوشی ده بینت.

ته نها باوه ره به هیزی ده کات و دانه و ایی و خوشحال و ااواته خواز و ره زامه ندی ده کات، هه در باوه ره ده یکات مرؤ قیك که تیکوشه رییت بو نموونه ی به رزهیی، و فریشته کان کرنووشی بو به رن... و به بی امم باوه ره امم مرؤ قه بی ده سه لاته بی به خترین بونه و مرفره ده بیت مه زنترین و سو کترین پله ی ده بیت مه زنترین و سو کترین پله ی ده بیت مه زنترین و سو کترین پله ی

ئه و بیر کردنه و انهی که ناخو شیه کانی ده خسته وه ته نها رینگاچاره بوی باوه پر بوو. مروّف عهبدی بیر کردنه وه کانیّتی پیش ئه وهی به ندهی په روه ردگاری بیّت و ته نها به م بیر کدنه و هیـه ده بیّــته به نده یــه کی را تســـته قینه ی خــودا کــه زوّر تــرین به خــته و ه ری و به دبه ختیه کانی ژیانی ئه م دو نیایه و دو نیای کو تایی پی نه خش ده کات.

خودا ئهم مروِقهی دروستکردو بهرزی کردهوه و ریزی لینا و جیایکردهوه به هوی عهقات ژیره بیر که ره وه کهی که به هویه هموو ناویکی فیر کرد وه کردیه جینشینی خوی لهسه ر زهوی و پله ی سهرو فریشته کانی پیبه خشی و سهر که و تنی به وانه به خشی که فهرمانه کانی خود ا جیبه جیده که ن و شکستی دانا بو ته و انه ی فهرمانه کانی پیشیل ده که ن

﴿ وَنَفُ ــسِ وَمَا سَوًّاهَا، فَٱلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقُواهَا، قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا، وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴾ الشمس/٧-١٠

کەواتە ئەی حەيران چۈن ئەو نەفسە پاکژ و پاکسيز دەكەيت... ؟

ئازاریدام دەستەوەستانى ھەندى لـە پىياوانى ئاييىنى و ھەروەك تىۆ منىش دابىرام لـە ئىڭكۆلىنەوە و تۆژىنەوەكان.

رؤژان و سالان تیپه پین به نازاره کانی ژیان ده تلامه وه له خودی خوم و نه وانه ی خوشده ویستن که دو و باره گومانیان لام تازه ده کرده و به چه شنیک له بی باوه پیه وه نزیکتر بووم وه که له باوه پیوه ده نام بود و به دبه خود او به دبه ختی هاوه له بوو، و پالی پیوه ده نام بو گومان و ویلی و که و تبوومه نیوان پوخی باوه پرهینانی بوماوه یی (الموروث) و بی هیوایی که به خشنده یی خود ا پوژگار هاتو و چوو، تا بوومه یه کیک له هاو ده مانی نه میر، بوومه هاوه ن و خوشه ویستی و له گهاییا چووم بو حیجاز له مه دینه ی منه وه ره پینمایی شیخیکی به پیزی پیاو چاک به شیخ عبدالقادر ده ناسرا له مزگه و تی پیغه مبه ردا گرا بینینم پاش ، نویژی به یانی ده رس به کومه کردن هاتبوون، و نویژی به یانی ده رس به کومه کردن هاتبوون، و

منیش وهك ئه وان بۆ دەرسه كه دانیشتم، گویم بۆ شیخ ده گرت سه رم سو رما كاتی ده بینم كتیبینك له به رده میدا ده یخویدنده وه به بی وه ستان بۆ مه به ستى ده ربرینینك یا خود لینکولیدنه و هیك و یان شیكر دنه و هیك و یا خود ره خدنه یه ك، و ئه وه ی كه جینگای سه رسو رهینه ربوو زیاتر ئه و كتیبه ی كه ده یخوینییته وه بریتی بوو له كورتكراوه ی و ته ی ریبازی فه یله سوفه سروشتی یه مونكره كان بۆ بوونی خودا.

ههرگیز نهم بیستووه که ته مجوّره باسانه له مزگهوتدا بخوینرینته وه و کاتیك ماوه ی و انه که ته و او بوو ده و ربه ری شیخ چوّل بوو نزیك بومه وه لیّی ناوی نه و کتیبه م لی پرسی و سهرسامی خوّمم بو به ده رخست و تی: کورم نهمانه کوّمه لیّك له زانیانی هیندن، هه ریه کیّك له وانه له من زیاتر زانایه له بابه تی فقه و ته فسیر و حه دیسدا و اراها توون به دریژایی مانه و میان له مه دینه همه و و و روّزیک گویبیستی و انه یه کیک له زاناکانی نهم شاره ته نها بو مه به ستی پیروّزی، و له پاشدا داو امان لیّده که ن ماوه یان بده ین نهمانیش بیروّزی و ریزپیدان، و به مه ش باشترین پاداشتمان ده ده نه وه.

له سهره تاوه که هاتنه لام رام وه رگرتن که چیان بو باسبکه م، فه رمانیان بو من به جنهیشت باسی کتیبی (رساله الحمیدة)ی شیخ جسرم بو کردن که شیخی منه و منیش خه لاکی شاره کهی نه وم شادمان و خوشحال بوون پینی، چونکه ناسر او بوو له لایان وه رگیر ا بوو بو زمانی نوردی و منیش به پینی لیکو لینه وه و را ده ربرینیك بوم خویند نه وه که مه چونکه زو ناشکر ا بوو له لایان و له به رئه وهی منیش زایناریم سه باره ت به فه لسه فه که مه ترسام که ریگام بگرن به پرسیارین و یان چون و چوونیک که نه تو انم نه وه لامی بده مه وه با هجاره سه با که می بکه م.

به مفوی شیخی جسره وه سوو دمه ندی پیروزی ده ستگیر بووم له خویندنه وهی ته م کتیبه، و سال به سال زیاتر سوو دی لنی و هرده گرم قوتابی و زانا نی یه له هینده وه نهیهت و داوای خویندنه وهی کتیبی (جسر)م لینه کات، و چه ند به رگیکی لنی ده کرینت و ده یکاته دیاری بو شاره کهی خوی.

پاش که وهی شیخ باسی ره چه له کی وولاته کهی خوی بن کردم و چون کوچی کردوه و هاتو ته نزیك مهدینه، داوای بهرگینکی (رسالهٔ الحمیدهٔ)م لینکرد، بنی هینام سوپاسم کردو گهرامه وه بن نهو مالهی که لینی دا به زیبووم دووشهوم ته رخان کرد بن خویندنه وهی ئهم کتیبه و خویندنه وهیم دووباره کرده وه پاش نهوهی له جسر بینیم به رزی فکرو

فراوانی زانست و تیبینینه دروست و راسته کانی و دهرك كردنی گهورهیی عمقلی، و دووری له دهسته وهستانی و پهنابردنی بنو عمقل و رینزی زانست و بلیمهتی بنو هاورینکخستنی له نیوان حهقیقهتی زانسته برهره کان و حهقیقهتی ثاینی روشن،

کاتیك ئهمیر ماوه ی سهردانه که ی بغ مزگهوتی پیغهمبهر گاته تهواو بوو له رینگای دهریاوه به ره و سام گهراینهوه داوای مؤله تم لینکرد که بهیلیت سهردانی (جسر) بکهم له شاره که ی خوی مؤله تی دامی و له تهرابلسی شامدا به زیم بن سهردانی که زور لهم مزگهوته ده چیت که نیمه ی تیداین.

کاتیك خوم پیناساندو باسى رەچەلەك و باو باپيرانى خۆمىم بۆ كىرد و چيرۆكى خويىندنەوەى كتيبه كەيم باسكرد بۆ ئەو مەبەستمە ئەم سەردانەم بۆ كىرد وەزانى كە دەنالينىم بەدەست ئازارەكانى گومان و ناخۇشيەكانى سەرسامى.

پیشوازی کردم و پرسیاری زانایانی و لاته که می کردیه که بهیه کی، ریزی لینگرتم و له مالیک له رؤخی حدامه دا جیحه و انه وهی بن ته رخانکردم، که ده روانیته سهر مزگه و ت و باخچه که ی چوارده و ری و له پاشدا هه موو رؤژیک بن مزگه و ت هاوه لیم ده کرد تا.... گویبیستی و انه کانی بیم له گهل کومه لیک له گهوره زانایانی قوتابیانی.

وتم/ چون خویندنهوهی فهلسه فهم زیاد بکهم که من نهم گومانهم له وهوه بو هاتووه، و تم/ چون خویندنهوهی فهلسه فه دهریایه به پیچهوانهی ده ریاکانی ترهوه، مهلهوان تیایدا دو و چاری مهترسی ده بینت له روّخ و قهراغیدا، و له ناخ و قولایدا دلنیا و باوه پر دار ده بینت بیخوینیته وه نه با نور به نارامی و له سهر خویی، هیچ به جینه هیلیت له و و تانهی که فهیله سوفه کان سه باره ت به بوون و ته نهایی خودا و توویانه.

نه پاشدا و ته کانیان کوبکهره و و به راور دو مهزه ندهیان بکه و ههروه ها ثه و ئایه تانه کو بکه ره و ههروه ها ثه و ئایه تانه کوبکه ره و ه که له قور ئاندا سه باره ت به بوونی خود ا ها توون.

بهووردی بیانخویدنهرهوه لهژیر تیشکی ئهو فهلسهفهو زانستانهی که خویدندوتهوه دووباره مهزهنده له نیوان زانست و ئایندا بکه بههوی عهقلهوه له پاش ئهوه خوت ده بینیته وه نه نامیزی باوه رو دلنیایدا و سوره تی (الضحی) و سوره تی (الأنبیاء) زور بخوینه ره وه، هه رگیز بنی هیوا مه به له به زهیی خودا، گهر تو به راستی بگه رییته وه بو لای خودا تو به کاربیت...

﴿ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ﴾ الصحى: ٥

له پاداشدا خودا نُهوهنهدهت بین دهبه خشیّت که رهزامهندبیت...و رینگای راستت پیشان دهدات کاتنی گهرامهوه بو وولاتی خوم چاوم کهوت به شیّخی ئیسلام له (طهشقهند) باسی جسرو کتیّبه که ی سهردانم بو وولاته که ی گهرانم بهدوایدا کرد.

لــه وتــه کانم تهواو نهبوو بووم دهيبينـم فرميْسـك به چاوه کانيدا ديْته خوارێ، پاشان پێي وتم/ ئـهو کتیبْـهی جسر لـه وولاتی ئیْـمه بهناو بانگه وهرگیْراوه بۆ زمانی تورکی، زانایهکی ولاته كهمان نابينيت كه ثهم كتيبه نهناسيت، و هيچ كتيبخانهيهك نييه كتيبي (الرسالة الحميدة)ي تيادا نهبينت له گهل ثهصله توركيه كهشي و ههروهها خاوهني كتيبي (الحصون) له علمي كه لامدا له ژير ناوي (العقائد ألأسلامية) له ولاتي ثيمه چاپكراوه و پاشان شيخ دهربارهی جسر درینژهی به باسه کهیدا سهبارهت به باوهرو دلسوّزی و بهرگری له ثایینی ئیسلام، کانیک داوای رؤشتنم کرد کوره کهی تا لای دهرگاکهی گهیاندم و لیم برسی هـزی گـریانی شـیخخ چی بوو؟ وتی/ باو کم جسری زوّر خوّش دهویّت، خوو گرتنی پیّوهی و ئەندىشـەي زۆرى بـۆي گەيشـتووەتە رادەيـەك ھەركاتـىك دلـى تـەنگ بىيــت كــە زۆر جاریش دلی تـهنگ دهبیت بـه تایبهتی لـهم تهمهنهیدا که بهسالاً چووه و تهندروستی باش · نی یه، هه موو کاتیك ئه و هو نراوه یه ی بو ده خوینندمه وه که شیخ جسر له یادی له دایکبوونی پینغهمبهردا ﷺ دایناوه، و ههمیشه که بنری دهخویننمهوه فرمیسك به چاویدا دینته خواری و پیم دهانی/ خودا پاداشتی چاکهت بداتهوه ثهی (ضیائهدین) دل و دهرونت ئارام و خؤ شحال كردم سويند بهخودا ثهم هؤنراوهيهم ثهوهنده بؤ خويندؤتهوه دهرخم كردوه تهبانور و دواي گهرانهوهمان لـه حيجاز بـه دوومـانگ داوام لـه تـهمير كرد كـه عبه خشي له خزمه تكردني، ئه ي حهيران حوم ته رخانكرد بو خويدنهوه ئه وه بدهم فەلسىمفەو قورئان خويندۆتەوە تاخودا ئارەزوو بكات لەو چەند سالەدا.

کتیبم تیدا نوسی، و ثمو ثایهتانهم کو کردهوه که ثاماژهی بوونی خودا ده کهن و دووباره بمراووردم له نیوان زانست و ثایندا ده کرد بههوی فهرمانی عمقلهوه وهك چون (جسر)فهرمانی پیکردبووم و له پاش ئهم (۱۰) ساله تیکوشانه گهیشتمه باوهر و دلنیایو دهرگاکانی بهزهیسیم بـــــز وا لاکــرا هـــهـروهك چــــؤن جســر مزگیّـــنی دابومــــی... تـــاوهکو رهزامهندیم بهدهستهیّنا.....

به لام رئیننیشاندان و باوه پری بیگومانم به ده ستمهینا به هوی به راورد کردنی له نیوان و تهی زورینه ی بلیمه ته کان له گهوره فهیله سوفان که باوه پیان به بوونی خودا هه بووه و و تهی کهمین بلیمه ته کان له گهوره فهیله سوفان که باوه پیان به بوونی خودا هه بووه و تهی کهمین له گومانداره لاوازه کان به راورد ده کرد له نیوان به تگه کانی فه لسه فه قور ثاندا، و به کو کردنه و هی هموو ثه و انه ی له قور ثاندا ها تو وه له و ثایه تا نه که در و ستکردن و پیکها تندا ثاما ژه ی بوونی خودا ده که ن و تیپ وانینی ثه و ثایه تا نه له سه رو شنایی حه قیقه تی بره ره کانی که زانست چه سپاندونی، به چه شنین دلم رؤشن بووه وه که خودا م تیدا ده بینیی.

بەووردى لەنيوان وتەي فەيلەسوفە رەسەنەكان كەپەيوەسىن بەمەرجى فەلسەفەوە كە ثهمه (تیروانینی عمقلییه و دووو و رووته له همموو ثارهزووییهك و مهبهست و لایه نگر دییمك تمنها گمران بمدواي حمقدا نمينت بمماناي ثمودي كه بني باو درييان تياني يه بههموو مانای وتهیهك كه مهبهست و ئامانحیان تهنها ئینكاری بوونی خودایه، ئینكاریكی رِهمایی یاخود به ثارهزوو لکاندنی ههندی سیفات پیوهی، که پیچهوانهی تهنهاییو تهواو . په کهیهتي، له ههمانکاتدا (شکاك) یان تیدایه که بهدووی ههقدا ده گهرین به بی چوونه ناو شارراوه و نهینیه کان، دووچاری گومانی وا دهبیست که دهرباز بوونسی نییه وهك لينكولهرهوه و فهلسهفه چي و مفكره كان ههر چهند پايه شيان بهزر بينت له باوه رداريدا، چونکه لـه سورشتی (تویْژینهوه) لـه دوای نهیّنی و شارراوه گهر ثاشکراو رِوونْ بوونایه توژینهوه و بیرکردنهوه و تیروانین و سهرنجدان و گومان و بهلگه خوازی پی نهدهویست بهلام لیکولهرهوه کان له نیوان خویاندا جیاوازیان ههیه له عمقل و گومان و ژیری و ئارامىدا، بليمهتى بهتوانايان تيدا ههيه كه ململاني و بهرهنگاري تاريكي گومان دهبيّت، تـا دهگاتـه سـيپيّدهي دلنياييو باوهږ، لـه دواي ئهم دلنيـا بوونه گوي ناداته ويّلي گومان، و هیچ پیچه و انهیه کی عمقل لای دروست نابیت له گهل ئهو باوهرهی کهبهدهستی هیناوه و لاو آزیان تیدا ههیه که دهنالیننی له ژیر قورسای گومانهوه بیرده کردنهوهیان دهپچریت بی ئەوەي بچنە قولايىي و ناخىمەوە و كولىبوونى عەقلىيان سەبارەت بە ئەندىشەي شتەكان ده کهنه بهانگه بنز نهتوانایی به گهرخستنی عمقل یاخود نهینی و شارراوه کانی دانایی و حیکمهت ده کهنه بهشیّك لـه بهشـه کاني دروستکردن و مهبهست و دهیانکهنه هو کاریّك

بز گومان له بنهره تدا که باوه ری ته و او دانی پیاده نیست، سه رسام و دهسته و هستان ده و هستن له نیوان تروسکایی عمقل و دامر کاندنیدا:

﴿ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اَسْتَوْقَدَ نَاراً فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتِ لا يُبْصِرُونَ ﴾البقرة:١٧.

﴿ يَكُادُ ۚ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلُّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ﴾البقرة: ٢٠.

دهسته وستان دهبن بهرامبه رگومانیان و ده لین/ ثیمه نازانین و (لا ندری)، و به (یه کگهیشتن) ئاماژهی کردم بو ههق و باوه پر تهواوو باوه پر له نیّوهند بلیمهته کانی ههموو گەلانىڭ و ھەموو چەرخىڭ لەسەر ئەوەى كە راستى يەكە و ھىچ عەقلىك بە پىچەوانەى ئەوەرە نىيە لاي گەلىنىڭ كە بىر بكەنەرە و دەرك بكەن و عەقل بەگەربخەن و بارەردارو بنى گومانبن هـهروهك چـۆن قورئـان وهسـفيان دهكات ئهى حهيران و بهراوردكردن لـه نيْوان بەلگەكانى عەقلدا بەدەريخسىت بىزم ھەروەك چىزن قورئان لەسەر بوونى خودا ناويان دهبات (دروستکهری دهسهلاتدارونهخشه کیشو زاناو داناو بهتواناو وویستراو دادوهرو به بهزهیی لـهم دونیاو لـهو دونیا یـهك و تهنهایـه، تاكو بهنیازو مهبهسته ئهوهی كهله كهس نهبوه و که سیشی لین نابینت، و هیچ هاوچهشنیکیشی نییه) و ثهو بهانگانهی که فهیلهسوفان و زانایان له موسلمان و ئهوانیتر کرد وویانهته بهلگه خوازی له سهر بوونی خوداو تهنهایی و همموو تهواوی سیفهته کانی له سهر ئهوهی که همق یه که وه ریْگاکانی بەلگە خوازىش بۆي ھەريەكە، گەر رېنمايى عەقل بۆ بىركدنەوە لە خودى خۆيەوە بېت و یان له قورئانهو وهرگیراو بینت، و ثهم بهیهك گهیشتنه له نیوهند پهیامو نیگای عهقل كه خودا پنی بهخشیووین و پهیامی قورئان بیّ که خودا ناردویهتی بهانگهیه کی رِاست و برِهره له سهر ئايني راست كه ههر گيز له هيچ شتيكدا پيچهوانهو دژايهتي عمقل ناكات، و ئەمەش مەزنىزىن شىتە كە جىسىر رېنىمايى كردووم خودا پاداشتى بداتەوە، ئەي حەيران و هاوریکیو هاویه کی لـه نیوان ئهوانهی که قورثان ئاماژهی بـۆ دهکات لـه ئایهته کانی دروستکردن و پیکهینانی لـه دیارده کـانی مهبهست و دانـایی و چـاکهو ورده کـاریی و سـهنگاندن و رِیْژهدانـان و رِیْکخهرو چاودیْری و که ههموو ثاماژهی بوونی خودا ده کهن، و لەنپوند نهینییه کانی زانست که زانایان له پاش هاتنی قورثان به ههزار سال زانیان ، که ئەم قورئانـە لەلايـەن خوداوەيـە كـەپاش چـەند چەرخيـّك بۈي بەدەرخستين ھەروەك چۆن

پهيماني پني دابوويس، نيشانه كاني له ئاسۆو خودى خۆماندا تا... بۆمان بهدهر كهويت كه ئەم قورئانە راستە.

تهی حهیران له موعجیزه کانی قور آندا ههندی شتم بو به ده رکه و تکه که و و پیش نم ده زانی شه که حهیران پاشان هو کانی گومان و به لگه کانی باوه پرم نامار کردوه بحیا کردنه و و گهرانه و بو سهر چاوه کانیان له سهر نه و پوشنایه یی که له نه زموونی تاییه تی زیانی خومدا به ده ستم هیناوه، و له وه ی که خودیند و و مه ته و و گویبیستی بووم له و ته ی نه و انهی موناقه شه گیریان بووه له سهر بوونی خودا، و بوم ده رکه و ت و باوه پی ته و اوم هینا، به وه ی که به لگه کانی باوه پر به ده رده که ویت له ههموو نه و شتانه ی که خودا هینا، به وه ی که به لگه کانی باوه پر به ده رده که ویت له ههموو نه و شتانه ی که خودا در و سیکر دوون و هو کانی گومان په نگ ده خواته وه نه و شتانه ی که له نیوان خه لکدا پر اده ی بود دانراوه له جیاوازی به ش و به ختدا له پرستی و پر وزی و مال و منال و منال و ته ندر و ستی و نه خوشی و به رزی و نومی و سهر که و تووی و دواکه و تووی و خوشی و ناخوشی.

ژیریک که بوی ریکهو تبینت بیبینیت به سه رنجدانیکی تیرو ته سه ل بو هه موو شه و شتانه ی که له گهردوندا هه یه له داهینان و مه به ست و چاو دیری و دانایی و وورده کاری و چاکه و فه رمان و راستکردنه و و راده دانان و سه نگاندن و رینگ خست و جوانی و شکو داری بیاوه پر ناهینیت چه ند گومان و به دبه ختی رووی تیبکات که وا نهم گهردوونه له خودی خویدا دروستبووه و پینکهاتوه به هوی رینگه و تی کویسرانه و به بی هیچ دروستکه ریکی نه خشه کیش و راده ده رو زاناو دانا، ههروه ها هیچ باوه رداریک نی یه همر چه نده یش باوه ری پته و بینت جگه له م دوو هاورییه، بتوانیت شتی سهرسورهینه رله بیر کردنه و هید الاببات له جیاو ازی به خته کان، بوم به ده رکه و ت که توژینه وه له نهینی یه کانی قه ده رعوقل به رمو خزاندن ده بات.

به لام به راوردیم ده کرد له نیوان گومان و سهرسامیدا و له نیوان نهوانهی که ژمیره و نامار ناکرین، زورینهی به لگهی بره ر له سهر بوونی خودا له پاش سه بخدان و تیبینیه کی زورو راست و رووت بیت له هموو ناره زو کارییه و هموو خوپاراستنیکی خود له گوناهه کان جیاوازی به خت و به شده توانین بیگیرینه وه بو لیکدانه وه ی هیمای و گهرانه وه ی بو هی کاریک که شاراوه یه لیمان یا خود دانایی یه کی نهینی یه لامان و یا خود تینه گهرشتنی هه له راستی مانای قهده ره و چهنده نهمانه هه رجوریک بن شاراوه ن

گومانی لینکهوتنهوه لـه شارراوه و نهیننییه کان زوّر لاوازتره لـهوهی کـه یهقیـنی تـهواو بروخیننی کهوا دهبینرینت و پابهنده به بهانگه برهره کانهوه.

به آنی، حهیران، رو داوو ته نگ و چه آنه مه به ته و اوی باوه رده هر ژننی، و اله عه قل ده کات که هه میشه پر سیار بکات له نهینی در و ستبوونی ته م مرؤقه لا و ازه و هات و هاو ارکه ره، تاره زوه کانی نه فسی هه آنه که رده ستدریژ ده کات تاوه کو چاو به سمان لی بکات له تاست به خشنده یی و دانایی خودا... به لام ثه م گومانه هه روه کو هه وریکی خه ماوی کاتیه و ده روی بته وی به تاره زو و ما ته مینه... به لکو گه ربته وی پاریز گاری له و گومانه ی نه فست بکه ین و، به تاره زو و رازی بکه ین و، بیکه یته یاوه ری خوت، و تبری بکه یت له گومانی خراب به رانبه ربه خودا، ته مه دریژ خایه نابیت، گه روابه سته ی تالای باوه ربیت به هه زاران په ت له م به لگانه ی که خوت رستوتن و به ست و تنه و به عه قالته وه له ماوه ی ته و هه مو و شه و انه ی که له گه ل مندا به سه رت برد...

خودای پهروهردگار زانایه بهوهی که نیمه ههندی جار به هنی مهینه تیه کانی ژیانهوه، له پهرسستش و باوه رپیهینان دهوه ستین، به ناگای هیناو بنه ته وه چاك ده زانینت که نیمه تووشی گومان و دله راو کی ده بین فهرمانمان پیده کات که پابه ندی نهو زانیاریانه بین که فیری بووین له به نگه یه قینیه کان، و به دوربین له و شته نالوزانهی که جگه له خودا که س فیری بووین نازانین، وه ك ده فهرموینت (هُو أَنَّ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَیْكَ الْکِتَابِ مِنْهُ آیَاتٌ مُحْکَمَاتٌ هُو تُلُونِ فِي قُلُوبِهِمْ زَیْعٌ فَیَتَبِعُونَ مَا مُحْکَمَاتٌ هُو تُلُوبِهِمْ زَیْعٌ فَیَتَبِعُونَ مَا

تَشْـــابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلاَّ اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْغِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلِّ مِنْ عِنْد رَبِّنَا وَمَا يَذَّكُرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾آل عمران:٧.

ئه ی حه بران له نایه ته هه ره موحکه مه گرنگه کانه نهو نایه تانه ی که به تگه ن له سه ر بوونی خود ا به به نگه یه کی چه سپاو ، واله و زانا شاره زایانه به نهینی نایه ته کان ده کات ، ، که راوه ستاو بن له سه ر قه لای یه قین به هیچ جوریک شه پولی گومان نایان هه ژینی هه رچه نده سه رکه ش و به رده و ام بن ، له قو لایمی ژیان و ناخو شیه کانیدا ، و نه و زانا شاره زایانه به زانست هم ر نه و ان ددان ده نین به لاو ازی عبقالدا له ده رککردنی زوریک له نهینیه کانی غهیب ، نه و کاته پابه ند ده بن به و یه قینه ی که نایه ته موحکه مه کان رینموی کردوون له بیب ، نه و کاته پابه ند ده بن به و یه قینه ی که نایه ته موحکه مه کان رینموی کردوون له ریگه ی به نگه بره ره عمقلیه کانه و هم ناتوز بووه له لایان تیگه یشتنی و وابه سته بوون له پیناوی چه ند شتیکی له یه ک چوو که ثالوز بووه له لایان تیگه یشتنی و هیما کردنی ، و نه یان توانیوه یه قینین کی تری پیچه و انه دروست که پاده و هستن له ناست یه قینی یه که م کات یان دری بینچ ه و انه دروست که پاده و هستن له ناست یه قینی یه که م کات یان دری بینچ ه و انه در و خت که پاده و هستن له ناست یه قینی یه که م کات یان دری بینچ ه و انه در و شه ی پیروزی (الله) دا نه ی حدیران . .

به لام ئهم به لگانه ی که ئهم ئایه ته موحکه مانه ی له خو گر تووه ئه گهر به پشو بالاوی یمینی ته وه نهینی قوله کانی رون نه کریته وه هیچیان به ته نها هیزو پیزیان نابیت بو چه سپاندنی قه لای باوه رو ، و ا به سته بوون به لو تکه ی یه قینه وه ، به لام گهر ئه و ئایه تانه کو بکریته وه له گهل راستی کو بکریته وه له گهل راستی کانی زانستدا له پانتایه کدا ، ئه و کاته به شیوه یه ک راستی به ده رده که ویت که گومان ناتو انیت جیگه به یه قین له ق بکات ، بو ئه مه مه هایه ته کانم بوت کو کر دو ته وه مه که یا دانی و به له گهل بوت کو کر دو ته وه که ی حمیران به لگه قور ئانیه کان و به لگه ی فه یا مهوو خوانی و به هره نمونه کانی زانستا له یه ک گوره پاندا، تابوت به ده ربکه ویت ، به هه موو جوانی و به هره مه ندیه کانیه و مه نایه و شیوه ته و او کاره گشتگیره ی بو هه ق و راستی که قور ئانی له پیناویدا دا به زیره و عه قلی سه لیم پشتگیری ده کات .

چهند جمار دوعای خیرم کردووه بو شیخ جسر که رینمایی کردوم بو سهر ئهم ریبازه تایمه ته در بازه تایمه تایمه کان و یه ای تایمه ته که نایمه تایمه تایم

كەنەھامەتيەكانى ژيان داى دەبرينت بەسەرماندا ئەمانە لە شيوەي دلۆپە ئاودان لەنەرمى و لاوازیدا، به لام گهریه کیان گرت و لهیه کی سهر چاوه و هاتنه ده ری لافاویک پیک ده هینن جاري وا دەبينت شاخ رادەمالىن، يان وەك تابلۆيەك وايە كە مەبەست بەدەستەوە نادات و هيچ واتايهك نابهخشيت ته گهر بينت و پارچه پارچه بيت جوانيه كاني خوى ون ده كات، مه گهر کاتیّك نیشان بدریّت له شیّوهیه کی تهواودا به بینهران.

كاتينك رِيْنمايي كرام بـۆ كۆكـردنەوەي ئـەم زانىياري و ئايەتانـە لەيەك سەرچاوەداو، به یه که چه پك و ، لـ مناو یـه ك چــوار چـيوهدا، گهياندميـه ئــهو يهقيـنه پرشنگداره كـه بو توم گڼړايهوه لهم (داستاني باوهړ)هدا بهزماني فهلسهفهو زانستي قورئان....

ئەي حەيرانى كۈرى ئەزعەف:

پارینز گاری لهم نوسراوانه بکهو کهپیم نوسیتهوه، لهگهل نهم ناموز گاریهی دوایمدا لـ مناو خەلكىدا بلاوى بكەرەوە، بەئومىدى ئەوەى خودا سەرلىنى شىواوەكان بەرەو ئىمان ریْنمویی بکات و فیکریان چاك بكات، و هیدایهتی ئهوانهیان بدات که دهیانهویّت بهرهو . وتهی باش و رینگای راست برون.

ئەي حەيرانى كورى ئەزھەف.

گهر تهمهن ما بهیهك ده گهینهوه، و گهر نا دوعای خیرمان بو بكه.

بيرست

o	پیشه کی مامؤستا نوری قارس حهمه خان
٧	پیشه کی
٩(د	پیشه کی نووسهر (چؤن ئهم کتیبه بهدهستم گهیشت
	راکردن بهرهو شیخ مهوزون
	ویْل بوون بهدوای دؤزینهوهی خودادا
	له فارانهوه بز پیرانیه
۰٩	رۆشنايى لە دواي رۆشنايى
γο	نیوانی دوو سروش
۸٩	ناكۆكيەكاي بړواداران
119	جیاو ازی بهخته کان
	بەيەك گەيشتنى بليمەتەكان(١)
	بەيەك گەيشتنى بليمەتەكان(٢)
179	بەيەك گەيشتنى بلىيمەتەكان(٣)
199	لەنپوان دارون و جسردا
7 £ 7	شەوى تاقىكر دنەوە
YoV	و ته کانی پهروهر دگارم
	پینش هەزار سال
	لەسەدەي حەقدەھەم
	بەشى رىككەوت
	له ئاسۇ كاندا
	پنچه او ه کانی دهستی راستی/ پهشس (۱)

داستانی ٹیمان

461	and the state of t
1 & 1	
Tor	دایکی کۆماو ەمان /بەشی(۲)
T09	برای بچوو کمان/بهشی(۲)
779	برای بچوو کمان/بهشی(۳)
۳٧٥	دیاری دراوسی/ بهشی (۵)
٤٠١	دیاری دراوستی/ بهشی (۵) میوانخانهی گهوره/ بهشی (۱)
٤١٣	لەسنى تارىكىدا (١)نالىسنى تارىكىدا
٤٢٥	لهجینگا و شوینی جنو کاندا (۱)
٤٣٣	زمانت بپاریزه (۳) ئارمگری کۆلنەدەر (٤)
٤٤٧	ئارمگرى كۆلنەدەر (٤)
ξογ	ئارمگری کۆڭنەدەر (٤) بەرذكى بيكەنىناوى و گرياناوى (٥)
	بهرذکی پیکهنیناوی و گریاناوی (۴) نامزژگارییه کانی شیخ (۲)

ئەوەندەي ئەم كتيبە خەبات و تىكۆشانىكى بىگەردە بۆ سەرخستنى ھەق و بەرزكردنەوەي <mark>قسەي خودا، ئەوەندە كەلەپورىكى فىكىرى تايبەتى نيە، جا بۆ ئاگاداربون لەسەر ئەم كتيْبە.</mark> بریارم دا لهگهلّ خوّمدا زانای مزگهوتهکانی قاهیره بهشداری پیّبکهم، تا مهنههجی یهقین و <mark>رئیهکانی</mark> گهیشتن به خوا بهدیار بخهن و روون بکهنهوه.

م. محمد غهزالي

به پـهرؤشــهوه ئـهم کتیْبـه ریّـزدارهمـان دهخـویّندهوه، کـه بـه ســهلیقهیه کی زوّرهوه <mark>نوسیو</mark>تانهوه و له قولایی مهعریفهتان کولیوهتهوه، تا گشت گهوههریّکی بیّهاوتا و بهلگهی <mark>بەھى</mark>زى لى ھەڭچنرى، بۆ لابردنى ش*ك* و گومان بەھۆى يەقىنەوە و، لابردنى بىءباوە*ر*ى و ئیلحاد بەھۋى ئیمانەوە، ھەروا ھیْنانەوەي ئەو بەلگانەي، كە تەنہا ئەوانەي دەستیان گرتووە به ههنگلی هیّنده تونداعروة الوثقیای ثیمان، دهتوانن بیهیّنن و، ثهوانهش که له زانست دا. قال بونەتەوە.

قهشه تيودسيوسى شهشهم

وا مەزانە موجامەلەت دەكەم، كاتى پىت دەلىم: بەھۆى ئەم كتىبەوە خىر و بىرىكى زۈرت پیشکهش به خهلک کردووه، تو له ابیستانی خواداا روهکت چاندوه، جا گهر ژیانی مروّقایهٔتی بهم وهسفه دروست بی.. دهلیّم لهم بیستانهدا روهکیّکی وا بههادارت رِواندوه. که <mark>پاداشته *ک*هی لهلای خوا ههر گیز نابرِیْتهوه.</mark>

خاليد محمد خاليد

گەواھى دەدەم ھىچ كتىبىكى كۈن، يان نويىم نەخويندۆتەوە، كە نىوەى كتىبەكەى ئىوە زانیاری لەخۆ گرتبیّ، متمانەشم ھەيە، ھەر مرۆۋیّکی بە ئینساف، گەر گومانی گەیشتبیّتە ھەر پلهیه ک، دوای خویّندنهوهی کتیّبه که تان، خوّی له جوغزی ثیمان دهبینیّتهوه. چونکه ثهو شیُوازه جوان و ناسکهی بهرِیْزتان گرتوتانه بهر، سهرهرِای وردهکاری و قولّی و گرانی <mark>بابه</mark>ته *ک*ه، وا له بابای خویْنهر ده کات واز له خویّندنهوهی نههیّنیّت. ههروا لهروی ثیعجازی[.] قور ئانيەوە. كە لە بابەتى بەلگەھيْنانەوە لەسەر بونى خوا، كە ئيّوە ليّى شارەزا بوون، باوەر ناكهم، جگه له ثیمام البن تیمیها كهسی تر دهستپیشخهر بوبیت.. به دلنیاییشهوه ثهو بریاره دەدەم، گەر كەسنىك ھەموو تەمەنى خۇى لە كۆكردنەوەى ئەم زانياريە بەبەھايانەى. كە کتیبه کهی نیوه له خوی گرتووه، فروشتین، ثهوا ثهو کرین و فروشتنهی، قازانجدار بووه.

م. طه جابر

من لهبهردهم کتیّبیک دام، که هاوویّنهی نیه و لهسهر شیْوازی نُهو دانهنراوه، ناشکریْ لاسایی بکریْتەوە، یان ویْنەیەکی وەک ئەو بہیْنریّ.

د. شوكت الشطي- زانكوى ديمهشق